

סֵפֶר
אֲשֶׁר בִּנְחַל
חֵלֶק נ'

וְהוּא קִבְץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בִּנְחַל הַנוֹבֵעַ
מִקּוּר חֲכָמָה יִסְדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְחַזְקוֹת וְהַתְעוּרוֹרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְפָּרוּ בְּכָל דְרָגָה
וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

* * *

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנָנוּ וְרַבְּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנָנוּ
הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, פְּתוּבִים, וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
יְבִנְאֵל
עִיר בְּרֶסְלֵב, בְּגָלִיל
שְׁנַת תשע"ו

סֵפֶר
אֲשֶׁר בִּנְחָל

ניתן להשיג
את הספר הקדוש הזה
ועוד שאר ספרים
"קֶרֶן הַדְּפָסָה וְהַפְצָה"
חסידות ברסלב"
יבנאל
טל. 04-6708356
נייד. 054-2287882

הדפסה:
כתר הוצאה לאור בע"מ
טל. 02-6557822
ירושלים

גרפיקה ועימוד:
יצחק ישראל יוקר
054-6554554
כריכה
הרב אברהם אוחיון

פְּתַח דְבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוּתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֱלֹה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֶךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפַס עַד עֵתָה, דְּבַר הַמְּסַתְּכָם בְּיֹתֵר מְעַשְׂרִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי כֶּךָ מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רְאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמּוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשָׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מְפֻסְּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

פּתח דְבַר

כָּל מְכַתָּב וּמְכַתָּב, הַמְבִיא תְמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמַדְבֵּר עֲלֵיהֶם
בַּמְכַתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ נ',
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנָה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזוֹהַ,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מְכַתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְרָךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאמְרֵי חַז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבְזוֹהַר
הַקְדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלִבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְמֶךְ בְּיֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵּךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנַעֲלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכָּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלִיא לְעֹלָל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמְכַתָּבִים הֵם יַעֲזוּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַרֵּךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִמְעַמַּד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲזוּת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוֹהַ הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֶם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵּךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֶמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לָנוּ
בִּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֲלֻקִּים זְיוֹלְתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אֲמֵן
וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאָדָם לוֹמֵד, צָרִיף שִׁיקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מֵעָקֵל, שִׁיקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שִׁידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעֲצֻמוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים, שֶׁמִּתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְכִפִּי הַמְּשַׁלָּה וְהַרְבֵּנוֹת שִׁישׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעַט, וְכֹל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים הוּא, בְּשִׁיזוּכָּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַע וְיִבִּין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מֵעֲמֵד וּמִצָּב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכֹל מֵה שְׁאוּמֵר לִי הַחֲכָם הָרַב הָאֱמֶת, אֲנִי צָרִיף לְקַבֵּל עָלַי כֹּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֶסֶת וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יִמִּין וּשְׂמֹאל, וְכִמּוֹ שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָּה (סְפָרֵי, שׁוֹפְטִים י"א): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יִמִּין שֶׁהוּא שְׂמֹאל וְכוּ'; וְלִהְשָׁלִיף מֵאֲתוֹ כֹּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ בְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁכָל בְּלַעְדֵי אֲשֶׁר יְקַבֵּל מִהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדוֹר. וְכֹל זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצֻלוֹ שְׁכָל עֲצֻמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזוּכָה לְבִטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי אֵל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזיה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זיה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זיה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאור ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או

סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח נצחים?! והלא כמה תחבולות עושים וכמה ספרים לאלפים

וּלְרַבּוֹת מְחַבְרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ'
 סְפָרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הַרְחֹקָה מְאֹד מְאֹד, וּכְבָר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבָלָיו וּבְטַעֲיוֹתָיו וְכוּ',
 וְכַמָּה סְפָרִים וְתַחֲבוּלוֹת אֵין מְסַפֵּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כֻּלָּם מִנֵּי שַׁחַת,
 וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִיִּים, לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נִמְצָא, שְׁכַל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁכָּבַר נִמְצָאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן
 כַּמָּה סְפָרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שְׁכַן
 וְכָל שְׁכַן לְבוֹא לְחֻדְרֵיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנּוֹה, עַדִּין אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאֶלֶף מַעֲמֻק
 רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרֵזֵי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבִזּוֹת שׁוּם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כֻּלָּם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקְוֹמוֹת אֵלוֹ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוֹ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחַיִּין אֶת עֲצֻמָּן
 בָּהֶם, וּבְמִקְוֹמוֹת אֲחֵרִים מְחַיִּין אֶת עֲצֻמָּן בְּסְפָרִים אֲחֵרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

וְהִנֵּה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלפדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א' סימן נז), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובנה הכח החדש של ההרפבה דיקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בַּעֲתֵי־הַלָּלוּ נִסְיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא שֶׁעָרוּם אַבוֹתֵינוּ וְאַבוֹת אַבוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כְּלָל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמַּבּוּל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאִין מִי שְׂיִרְחַם עֲלֵיהֶם כְּלָל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סִפְרֵי מֵינּוֹת וְנֵאוּף לְאַלְפִים וְלִרְבּוּבוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אֵית לֵיהּ, וְחִבְרָא דְחִבְרֵי חִבְרֵי אֵית לֵיהּ, וְאַחַד מִכְשִׁיל אֶת חִבְרוֹ, וְשׁוּם רֹאשׁ יִשְׂבִּיבָה וּמִשְׁגִּיחַ אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִזֶּה כְּלָל (אוֹ עוֹשֶׂה אֶת עֲצֻמוֹ כְּאֵינוֹ יוֹדֵעַ), וְעַל-יַדֵּי-זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם; עַל-כֵּן הִתְקַרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבוּר בְּכִמְהָ מִיַּנִּי דְבוּרִים, כְּאֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבְתוֹ לְעִנְן "אֱמוּנָה" אוֹ "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִל וְלִצְאֵת מִהַחֲשָׁה, כִּי אִם עַל-יַדֵּי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, אֲשֶׁר מְגַלֶּה אֱמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֱמֵתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא הַרּוֹפֵא הָאֱמֵתִי, הַרּוֹפֵא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל), וְהוּא וְאַנְשָׁיו יְכוּלִים לִירֵד אֶל כָּל מִיַּנִּי צְנוּרוֹת שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁבְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהַרִים אֶת הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח).

עַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת מִיַּחֲדֵי הַדְּרוֹרוֹת, שֶׁהוּא גֹמֵר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תְּקוּת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתְּקוּת כָּל הַדְּרוֹרוֹת וְתְּקוּת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נֶחַל הַנּוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיּוֹצֵאת מִשְׁלֵשׁ רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֻלְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל דּוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֱמֵת שְׁבַדּוֹר, כִּי כָּל אֶחָד מֵאַנְשָׁיו הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהִתְחַבְּרוּתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאִז יִזְכָּה לְתַקּוּן אֱמֵתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכָּה לְהִתְגַּלּוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז, אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֻקִּים זוֹלָתָהּ יַעֲשֶׂה וְיִזְכָּה לְגַאֲלָהּ שְׁלֵמָה, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן!

ספר אשר בנחל כרף נ'

ט' רלד.

בעזרת השם ותפילה, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ויקרא, י' אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המעות להדפסה, ותשוואות חן
לך על זה.

מה אמר לך! עליך להיות כל-כך חזק בעצמך, על שאתה זוכה
ומזכה את הרבים, אשר זכות הרבים תלויה בך. אינך יכול לתאר
גדל המעלה הזו — להפיץ אור רבנו ו"ל, כי סוף כל סוף מה
ישאר מאתנו?! הרי ימינו כצל עובר, הנה אנחנו פה, ועוד מעט
יוצאים מפה, ומה ישאר מאתנו? רק מה שזכינו לקרב עוד יהודים
אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר זו זכות כל-כך גדולה, שכל זמן שאדם
חי אינו יכול לתאר מהי גדל הזכות הזו. אדם כל-כך נשבר מכל
המשברים והגלים שעוברים עליו, שאינו יודע מעלתו, הוא כל-כך
שבור, עד שנכנס בדכאון, בשעה שעוסק בענינים נשגבים כאלו —
לקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא.

הצדיק הקדוש רבי משה לייב מסאסוב זי"ע, עסק תמיד
בפדיון שבויים, כל יהודי שנפל לשבי, הוא הנה אוסף כסף בעבורו
ופודהו. פעם אחת הכניסו יהודי לכלא על גנבה שבצע, ושפטו

אותו לְכַמָּה חֲדָשִׁי מְאֹרֶס. הַצְדִּיק מְסֹאֵסוֹב לֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט, וְהִלָּךְ וְקִבֵּץ צְדָקָה, וְשִׁחַד אֶת הַשׁוֹפֵט וְהַמְשַׁטָּה שְׂיֹצִיאֹוּהוּ לְחַפְשִׁי. וְאָכַן קָבְלוּ הַגּוֹיִים אֶת הַשִּׁחַד וְשִׁחָרְרוּ אֶת הַיְהוּדִי. נָטַל הַצְדִּיק מְסֹאֵסוֹב אֶת הַיְהוּדִי אֵלָיו וְהִסְבִּיר לוֹ: "רְאֵה נִתְפַּסֵּת עַל גְּנֻבָתְךָ, וְסִבַּלְתָּ מִכּוֹת וְעֵנּוּיִים קָשִׁים, הַפַּעַם הַצְּלַחְתִּי לְשִׁחָרְרֶךָ, אֲךָ חֲדַל מִדְּרַכְךָ הַרְעָה וְהִנְלוֹנָה". עָנָה וְאָמַר הַגְּנֹב: "מִדּוּעַ שְׂלֹא אֲגֻנֵב? ! לֹא הַצְּלַחְתִּי פַּעַם אַחַת, אֲצַלִּיחַ פַּעַם שְׁנִיָּה". כְּשִׁמַּעַת הַצְדִּיק אֶת הַדְּבָרִים, הִחַל לִבְכּוֹת וְאָמַר: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שׁוֹמֵעַ עֲכָשׁוּ דְבוּרִים בְּעִבּוּרִי". כִּי בְּאֵמֶת הָיָה טוֹרַח הַרְבֵּה מְאֹד לְאַסֵּף כְּסָפִים לְפִדְיוֹן שְׂבוּיִים, וּמִבְּטַל הַרְבֵּה מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלַעֲתִים הָיָה נֹשֶׁבֶר וְאוֹמֵר לְעַצְמוֹ: "לָמָּה שְׂלֹא אֶפְסִיק כְּבָר, וְאֶשָּׁב לִי בְּד' אֲמוֹת שֶׁל תּוֹרָה וְהִלְכָה" וְכוּ'. אָבַל כְּשִׁשְׁמַע אֶת דְּבָרֵי הַגְּנֹב, לָקַח מוֹסֵר הַשֶּׁכֶל לְעַצְמוֹ, אִם לֹא הַצְּלַחְתִּי לְפַעְמִים לְקַבֵּץ מַעוֹת לְפִדְיוֹן שְׂבוּיִים — אֶשְׁבֵּר?! לֹא וְלֹא! אֶשְׁתַּדֵּל עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם, וּבּוֹדָאִי אֲצַלִּיחַ בְּפַעַם הַבָּאָה לְאַסֵּף צְדָקָה לְפִדְיוֹן.

לְמִדִּים מֵהַסְּפוּר הַזֶּה הַרְבֵּה הַתְּחַזְקוֹת לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַרֵב יְהוּדִים לְצוּר מַחְצַבְתָּם. וְאִף שְׂאֲנוּ יִגְעִים וְטוֹרְחִים, וְנִדְמָה לָנוּ שְׂאֵינְנוּ פּוֹעֲלִים מְאוּמָה, עָלִינוּ לְזִכֹּר, כִּי לֹא וְלֹא! אֲלֹא פּוֹעֲלִים הַרְבֵּה מְאֹד, כֹּל בַּחוּר שְׂמַצִּילִים אוֹתוֹ מִפְּגַם הַבְּרִית — זֶה מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ. כֹּל אַבְרָהָם שְׂמַצִּילִים אֶת הַשְּׁלוֹם־בֵּית שְׁלוֹ — זֶה קָרָן נִפְלְאָה בְּיִתְרוֹ. כֹּל יְהוּדִי שְׂמַכְנִיסִים בּוֹ תִקְוָה לְחַיִּים — זֶה פְּקוּחַ נִפְשׁ מִמָּוֶה. כֹּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂזוֹכִים לְהַכְנִיס בּוֹ שְׂמִחָה — זֶה מִמָּוֶה גְּזֵרָה.

וְלָכֵן נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק וּלְהַתְּחַזֵּק עוֹד וְעוֹד, וְתִרְאֶה לְקַרֵב עוֹד וְעוֹד יְהוּדִים, וְתַפְיֵץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּמֶרֶץ גְּדוֹל, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ.

הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּבֵן זְכָר, וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת סַנְדֵּק אֲצִלְכֶם.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ט' רלה בַּנְחָל יג

ט' רלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, 'י אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְלְהַשִּׁיבְךָ יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ וְכוּ', זֹאת תִּדְעַ, אֲשֶׁר הִשְׁעָמוּם הוֹרֵס אֶת חַיֵּי
הָאָדָם, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (כְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדֵי זָמָה; כְּאֲשֶׁר
אֵין לְאָדָם מָה לַעֲשׂוֹת בְּזַמְנוֹ — הוּא יוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ, וְעוֹסֵק בְּשִׁטּוֹת
וּבְהֶקֶל. כָּל הַחֲטָאִים שְׁאָדָם נוֹפֵל בָּהֶם, כָּל הַמְרִיבוֹת וְהַקְּטָטוֹת
וְהַמַּחְלוֹקוֹת, הַכֹּל בָּא מִחֲמַת שְׁאֵין לְאָדָם מָה לַעֲשׂוֹת בְּזַמְנוֹ הַיָּקָר.
אָבֵל אִם הָיָה מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לַחֲשֹׁב רַק מִהֲקֹדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וַיִּוֹדַע
שְׁאֵין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּמְדַבֵּר אֵלָיו, כְּבָר אֵינוֹ
צָרִיךְ מְאוּמָה, כִּי יֵשׁ לוֹ רַק אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֵךְ הָיִית שְׁאֵין יְכוּלִים בְּקַבְיַעוֹת לִהְיוֹת דְּבוּקִים בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, וּבַפְּרָט בְּהַתְחַלַּת הַתְּשׁוּבָה, כִּי יוֹצֵא מִהַהֲפֹךְ אֶל הַהֲפֹךְ, אֲזִי
קָשָׁה מְאֹד לַחֲשֹׁב רַק מִהֲקֹדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלֹא לְהַסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ כְּרָגַע, וְלִכְן לומְדִים תּוֹרַה הַקְדוּשָׁה, מְקִימִים מִצְוֹת,
מִתְפַּלְלִים הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, אוֹמְרִים תְּקוּן חֻצוֹת, קוֹבְעִים סֵדֶר־דִּרְךָ־
הַלְמוּד, אֲשֶׁר יֵשׁ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה לְלַמֵּד — כָּל הַתְּנַיִךְ, שֶׁשָּׂה סְדְרֵי
מִשְׁנָה, בְּכָלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֶפֶתָא, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עָרוּךְ, סְפָרֵי
קַבְלָה, סְפָרֵי מוֹסֵר, יֵשׁ הַרְבֵּה מָה לְלַמֵּד, אָבֵל גַּם בְּלְמוּד צְרִיכִים
צְמִצּוּם, אֵין יְכוּלִים בְּפַעַם אַחַת לְלַמֵּד כָּל־כֶּף הַרְבֵּה, אֶלָּא כָּל יוֹם
לְלַמֵּד קָצַת מִכָּל לְמוּד, וְגַם בְּזֶה צְרִיכִים לְתַת גִּיחָא לְמַחֲזִין, עַל־כֵּן
הוֹלְכִים לְהַפִּיץ וּלְקַרֵּב עוֹד יְהוּדִים אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְזֶה
מְרַגֵּיעַ אֶת נַפְשׁ הָאָדָם, כִּי בְּזֶה שְׁמוֹזְכִים עוֹד יְהוּדִים לְהַפִּיר אֶת
בוֹרְאָם, זֶה מְבִיא סְפוּק נַפְשֵׁי עֲצוּם, וּמְרַגִּישִׁים שְׁפַעְלוֹ מִשְׁהוֹ.

כִּי מִסְכֵּן יְהוּדִי, שְׁאֵבֵד תְּקִנָּה וְתוֹחֶלֶת בְּחַיָּיו, עַד שְׁנִכְנַס בְּדַכְּאוֹן
פְּנִימִי וּבַעֲצָבוֹת, וְאֵינוֹ יוֹדַע מְדוּעַ הוּא חַי, אֵף שְׁזָהוּ דְמִיּוֹן גְּדוֹל

לחשב כן, אך לעתים קורה שהסביבה שוכרת את האדם, עד שמאבד טעם לחיות, יתכן שבנערותו שברו אותו בביתו, או השפילוהו במקום למועדיו, או חבריו נדו אותו, עד שגדל משך כל השנים בכטחון עצמי ירוד, וברגשי נחיתות גדולים מאד. והנה כשפוגש בך ואתה נותן לו ספר, והוא שופך את לבו לפניך: "אני בכעיה גדולה, ואני זקוק לעצה ולחזוק" וכו', ואתה מחזקו ומעודדו, בזה הרוחפת שני דברים: א. יש לך ספוק נפשי, שעזרת לזולת לצאת מן הבוץ שהיה שרוי בו. ב. ואף אם אינו מקבל את דבריך, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפד), שיש אור ישר ואור חוזר; כשאדם מדבר לזולת — זה אור ישר, שמוציא את האור ממנו לזולת, אך באותו רגע שמדבר לזולתו, הדבורים קופצים אליו בחזרה. ואם-כן יכול להיות שאדם מלא דבורי חזוק ואמונה והשגחה וכו', כי קרא ושנה ולמד ושמע דרשות הרבה מאד, אך כל זמן שלא הוציא את הדבורים מפיו אל הזולת, זה טמון בחבו בחינת שנה, ברגע שהוציא את הדבורים מפיו ומסרם לאחרים, אף שהזולת לא קבל את הדברים, אבל הדבורים חזרו אליו וחזקו אותו בעצמו. וכשאומר לחברו: "מדוע תהיה בעצבות ובמרירות, וכי זה הביא אותך לאיזה דבר?! תתבונן על יום האתמול שהיית שרוי בדכאון ובדכדוך וביאוש, ולהיכן הגעת?! הנה יש לך היום יום חדש, ובו אתה יכול לאסוף אוצרות גנוזים". וזה מה שכתוב (בראשית לא, מב): "ויזכח אמש", המזכיר הכי גדול לאדם זה האמש — האתמול, שילמד מוסר השכל מיום האתמול ויחשב: "למה הסתובבתי אתמול בעצבות, וכי זה עור לי?! הלא סבף אותי יותר ויותר, ועל-כן הבה היום אחזק את עצמי להיות בשמחה".

וכיצד זוכים להיות בשמחה? אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קו): כשאדם בקטנות המחין, אשר זה קורה אפלו לצדיקים הגדולים ביותר, שפתאם נחשף להם האור, כי הקדוש-ברוך-הוא רוצה שידלק להם האור יותר ויותר, כיצד יוצאים מהקטנות לבוא לגדלות המחין? מפרש רבנו ז"ל את הפסוק (תהלים לב, א): "אשרי

מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", מִיֵּהוּ הַדָּל? אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גְּדָרִים מֵא):
 אֵין עֲנִי אֶלָּא מַדְעַת; מִי שְׂאִין לוֹ דַּעַת וְשָׁכַל, זֹו הַעֲנִיּוֹת הַגְּדוּלָּה
 בְּיֹוֹתֵר, כִּי מִי שְׂיִישׁ לוֹ דַּעַת, הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְחוֹשֵׁב: מַה יֵּשׁ לִי
 לְהַפְסִיד בְּזֵה הָעוֹלָם, עֵרֶם יִצְאֵתִי מִבֶּטֶן אִמִּי, וְעֵרֶם אֶכְנֶס לְבֶטֶן
 הָאֲדָמָה, אִם בְּרִצּוֹנִי אוֹ שְׂלֵא בְּרִצּוֹנִי, עַל כְּרַחֲךָ אֲתָה חַי וְעַל כְּרַחֲךָ
 אֲתָה מֵת (אָבוֹת ד, כב), וּמִמִּילָא, אִם אֲנִי צְרִיךָ כְּכֹר לְחַיּוֹת, לָמָּה שְׂלֵא
 אֲחִיָּה אֶת חַיִּי בְּשִׂמְחָה? ! אַךְ כִּיִּצַּד אֲגִיעַ לְשִׂמְחָה, כְּשִׂישׁ לִי כָּל-כָּף
 הַרְבֵּה לַעֲשׂוֹת וְלִלְמַד וְכוּ', אַךְ לֹא מְבַקְשִׁים מִמֶּנִּי לְלַמֵּד הַכֹּל בְּיוֹם
 אֶחָד, אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא פְּנַחֶס יא): לָמָּה נִמְשְׁלָה
 תּוֹרָה לְתַאֲנָה? אֶלָּא כְּשֵׁם שֶׁהִיא גְּדוּלָּה מְעַט מְעַט, כְּךָ הַתּוֹרָה אֵינָה
 נִלְמַדַת בְּבֵת אַחַת, אֶלָּא מְעַט הַיּוֹם, מְעַט מְחָר, עַד שְׁנַעֲשֶׂה מְלֵא
 מַתּוֹרָה; כְּךָ צְרִיךָ כָּל אָדָם לְחַשֵּׁב לְעַצְמוֹ, הֲלֵא הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן
 לֹא יְבִיאֻנִי לְשׁוֹם תְּכֵלִית, רַק יִסְבְּכוּ אוֹתִי יוֹתֵר, וּבְגִי אָדָם יִתְרַחֲקוּ
 מִמֶּנִּי, כִּי לֹא אוֹהֲבִים אָדָם מְמַרְמֵר וּמְלֵא טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת. וּמִכֹּל שְׂכָן
 כְּשֶׁאָדָם שׁוֹפֵף אֶת צְרוּתּוֹ לְזוּלָתוֹ, הוּא גּוֹרֵם נִזְק לְעַצְמוֹ, כִּי צְרוּת
 יֵשׁ לְכֹל אֶחָד מִסְפִּיק מֵעַצְמוֹ, וְאֵינוֹ מַעֲנִין בְּצְרוּת חֲבֵרוֹ.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה, וּכְשֶׁאָדָם שְׂמַח — כָּלֵם
 יִתְחַבְּרוּ אֵלָיו וַיִּדְבְּקוּ בוֹ, וַיְבֹאוּ לְסַפֵּר לְפָנָיו צְרוּתֵיהֶם; כִּי כָּל אֶחָד
 מַעֲיָקָה לוֹ בַּעֲיָה אַחֲרָת, וַיִּשְׁיַחֲנָה לְפָנָיו זוּלָתוֹ.

וְכָךְ אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת ד, א): אֵיזְהוּ מְכַבֵּד?
 הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת. כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם רוֹצֵה מְזוּלָתוֹ כְּבוֹד, סִימֵן
 שְׂחָסֵר לוֹ מִשְׂהוֹ, וְחָפֵץ שְׂיִשְׁלִים לוֹ חֲבֵרוֹ אֶת הַכְּבוֹד, נִמְצָא שְׂאֵינְנוּ
 מְשָׁלֵם, וְגַם אַחַר שְׂקַבֵּל כְּבוֹד וְרוֹצֵה עוֹד, סִימֵן שְׂחָסֵר לוֹ עוֹד וְעוֹד,
 וְלַעוֹלָם לֹא יְבֹא עַל סְפוּקוֹ, וְתְּמִיד יִחָסֵר לוֹ. מַה שְׂאֵין כֵּן כְּשֶׁאָדָם
 אֵינוֹ צְרִיךָ מְאוּם, וַיּוֹדַע שֶׁהַכְּבוֹד שִׁיךָ רַק לְהַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא, אֲשֶׁר
 מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא כָּל-כָּף מְלֵא כְּבוֹד, וְנִכְלָל בְּכְבוֹדוֹ
 יִתְבָּרַךְ, עַד שְׂיִכּוֹל לְחַלֵּק כְּבוֹד לְכָלֵם, שְׂזֵה בְּחִינַת: 'אֵיזְהוּ מְכַבֵּד?
 הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת'; וּכְדָגְמַת דְּלִי, מֵאֵין יוֹדְעִים שֶׁהוּא מְלֵא מִים?
 אִם רוֹאִים שְׂעוֹבֵר עַל גְּדוּתּוֹ, סִימֵן שְׁנֹתְמֵלֵא עַד אָפֶס מְקוֹם,

ונשפכת תכולתו כִּבְר לַחוּץ, אִךְ כָּל זְמַן שְׂאִינוֹ עוֹלָה עַל גְּדוּתוֹ, סִימָן שֶׁלֹּא נִתְמַלֵּא כָּל צָרְכוֹ.

וְכֵן יְכוּלִים לְפָרֵשׁ אֶת מֵאֲמָרָם ו"ל (שם): אִיזְהוּ עֲשִׂיר? הַשְּׂמַח בְּחֶלְקוֹ, שְׂשֻׂמַח בְּחֶלֶק שְׁלוֹ, אֶפְלוּ שִׁיְהִיָּה קָטָן בְּיוֹתֵר, אִךְ הוּא שְׂמַח וּמְרֻצָּה בְּזוֹה. וְהַשְּׂמִיחָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף חֲזָקָה, שֶׁתַּעֲבֹר עַל גְּדוּתֶיהָ, וַיִּשְׁפִּיעַ שְׂמִיחָה לְאַחֵרִים וַיִּשְׂמַח אוֹתָם. וְזוֹ עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאָדָם, שְׂאִינוֹ צְרִיךְ לְזוּלָתוֹ, כִּי זֶהוּ הַחֲסָרוֹן הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר — כְּשֶׁנֶּצְרָךְ לְבְרִיּוֹת, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (בִּיצֵה לֵב): כָּל הַמְצַפֶּה עַל שְׁלַחַן אַחֵרִים — עוֹלָם חֲשֵׁךְ בְּעֵדוֹ; אִם אָדָם צְרִיךְ לְטוֹבַת חֲבֵרוֹ, זְקוּק לְשְׁלַחְנוֹ, שִׁיתֵן לוֹ לְאָכַל וַיַּעֲזֹר לוֹ, עוֹלָמוֹ חֲשׁוּךְ, כִּי הוּא תְלוּי בְּאַחֵרִים, וְחִיּוֹ אֵינָם חַיִּים, וְזֶהוּ שְׂאֲמָרוֹ (נְדָרִים סד): עֲנֵי חֲשׁוֹב כַּמֶּת.

וּבְאֲמַת לְמָה אַתָּה צְרִיךְ אֶת אַחֵרִים?! רְאֵה לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף שְׂמַח בְּשְׂמִיחָה אֵין סוֹפִית, עַד שֶׁהַשְּׂמִיחָה תַעֲלֶה עַל גְּדוּתֶיהָ, וְתִרְגִּישׁ שְׂאֲתָה יְכוּל לַעֲזֹר לְאַחֵרִים, לְשְׂמִיחָם, לְעוֹדְדָם וּלְאֲמָצָם, וְלֹא תִזְדַּקֵּק לְטוֹבָתָם, וְזוֹ עֵקֶר הַגְּדֻלָּה.

וְלִכֵּן הָעֲנִין שֶׁל הַפָּצָה וְקְרוֹב הַבְּרִיּוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי אַתָּה פּוֹגֵשׁ אָדָם, וְהֵהוּא שׁוֹפֵךְ אֶת לְבוֹ הַמֶּר וְהַנְּמָהָר לְפָנֶיךָ, אֲזִי אַתָּה מְחַזֵּק אוֹתוֹ וּמְעוֹדְדוֹ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ תַּעֲנוּג גָּדוֹל יוֹתֵר מְזֵה שְׁעוֹזְרִים לְבַר יִשְׂרָאֵל. כִּי כְמוֹ שֶׁיֵּשׁ צְדָקָה בְּגִשְׂמִיּוֹת, שְׂאֶחָד מִבְּקֵשׁ נִדְבָה וְנוֹתְנִים לוֹ, וּמְרַגִּישִׁים סְפוּק שְׁעֲזָרוּ לְפָלוֹנִי, כְּמוֹ-כֵן וַיּוֹתֵר מִכֵּן יֵשׁ צְדָקָה בְּדַבּוּר, שְׂמִיחָתָם וּמְעוֹדְדִים אֶת הַזּוּלָת, וּמוֹצִיאִים אוֹתוֹ מִקְטָנוֹת דַּעֲתוֹ וְצַמְצוּם מַחוּ, וְזוֹ צְדָקָה עֲצוּמָה, כִּי בְּגִשְׂמִיּוֹת כַּמָּה שְׁנוֹתְנִים לְזוּלָת לֹא יִסְפְּקוּ אוֹתוֹ, כִּי יֵשׁ לוֹ מָנָה — רוֹצֵה מְאֵתִים, יֵשׁ לוֹ מְאֵתִים — רוֹצֵה אַרְבַּע-מֵאוֹת (קִהְלֵת רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן לד), וְכַמָּה אַתָּה יְכוּל לְתֵן לוֹ?! אִךְ בְּדַבּוּר יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית, וַיֵּשׁ לָךְ דַּבּוּרִים לְאֵין סֶפֶר לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת אַחֵרִים, וְאֵין סְפוּק גָּדוֹל מְזֵה, שְׂמִיחָתָם וְתַקְוָה בְּבַר יִשְׂרָאֵל.

וְכָל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ו"ל, שְׂמִיחָתָם מִהֵם דַּעֲת שֶׁל

אָמוּנָה וְלִמּוּדֵי אֱמֶת וְצֶדֶק, אֲשֶׁר יְכוּלִים אַחֲר־כֵּךְ לְהַשְׁפִּיעַם עַל אַחֲרִים. וְזֶהוּ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), עַל מֵאֲמָרָם ו"ל (רַש"י לְבְרָאשִׁית יז, א): לָמָּה נִקְרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂדֵי? שֵׁשׁ דֵּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּאֻלְמוֹתָיו. מִסְבִּיר רַבְּנוּ ו"ל, שְׂאֵצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵשׁ כָּל-כֵּךְ הַרְבֵּה אֱלֻקוֹת, שֶׁמִּסְפִּיק לְכָל אֶחָד, וְאִךָ אֶחָד אֵינוֹ יְכוּל לְקַחַת כְּבִיכּוּל מִזּוּלְמוֹתָיו אֱלֻקוֹת. כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל-כֵּךְ גָּדוֹל, וְיֵשׁ אֵצֶלוֹ מְקוֹם בְּעֵבוֹר כָּלֶם.

יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד! הֵיוּצָא מִדְּבָרֵינוּ, שֶׁשְּׁלֹשָׁה דְבָרִים הֵם הַהוֹרְסִים אֶת חַיֵּי הָאָדָם. הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן: מִדַּת הַקְּנָאָה, אֲשֶׁר הִיא הַמַּחְלָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, מְקַנְאִים בְּזוּלַת, וְחוֹשְׁבִים שֶׁלְּהוּא יֵשׁ טוֹב יוֹתֵר מִמֶּנִּי, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם, וְכִמְאֲמָרָם ו"ל (שֶׁבַת קנב:): כָּל מִי שֵׁשׁ קְנָאָה בְּלִבּוֹ — עֲצָמוֹתָיו מִרְקִיבִים; וְזֶה לֹא אַחֲרֵי שֶׁנִּפְטָר, אֲלָא בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, שֶׁעֲצָמוֹתָיו נִרְקָבִים מֵרַב קְנָאָה. וְלִכְּן אוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁנִּגּוּעַ בְּמִדַּת הַקְּנָאָה. וּבְאֵמֶת מַה יֵשׁ לָךְ עִם אַחֲרִים? מְלַבֵּד זֹאת הַדְּבָר הַשְּׁנִי — שְׂאָדָם נֶעֱשֶׂה תְלוּי בְּזוּלְמוֹתוֹ, וְתַמִּיד צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְקַבֵּל מִהַזּוּלַת — בּוֹא תַעֲזֹר לִי, תַחֲזֹק אוֹתִי, וְאִם אֵין לוֹ כֶּרֶע מִי שֶׁיַּחֲזִקוּ וַיַּעֲזְרוּ, הוּא נִשְׁבָּר. וְלִכְּן זֶהוּ חֲסָרוֹן גָּדוֹל מְאֹד שְׂאָדָם זְקוּק תַּמִּיד לְזוּלְמוֹתוֹ, כִּי נִמְצָא שֶׁהוּא רִיקְנִי וְאֵין בּוֹ כָּלוּם, וְאֵינוֹ יְכוּל לְהִתְחַזֵּק בְּעֲצָמוֹ. וְהַחֲסָרוֹן הַשְּׁלִישִׁי הַהוֹרֵס אֶת הָאָדָם, שֶׁהוּא מֵרְגִישׁ אֶת עֲצָמוֹ אֶבֶד לְגַמְרִי, מִיֵּאֵשׁ וְחֲסָר תְּקוּנָה, וְאֵפְלוֹ אֵינוֹ מְחַפֵּשׁ שֶׁיַּחֲזִיקוּהוּ, כִּי אֶבְדָּה מִמֶּנּוּ תּוֹחֵלֶת. וְאֵלוֹ הַשְּׁלֹשָׁה דְבָרִים הַהוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי.

אָבֵל מֵאַחֲרֵי שֶׁמְקַרְבִּים אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, הוּא מִתְדִיר בְּאָדָם אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ, שֶׁכֶּבֶר אֵינוֹ צָרִיךְ מְאוּמָה, הוּא יְכוּל לְהַשְׁפִּיעַ עַל אַחֲרִים. וְזֶהוּ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן לד), שֶׁכָּבֵל אָדָם יֵשׁ נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחִבּוּרוֹ. כָּל אָדָם נִבְרָא לְהוֹצִיא אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֶחָד אֵינוֹ יְכוּל לְהִתְעַרֵּב עִם זּוּלְמוֹ. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא בָּרָא שְׁנֵי אֲנָשִׁים שֶׁיְהִיו שְׁוִים, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ שְׁלִיחוֹת אַחֲרָת. וְאִם אָדָם מְכַנֵּס דְּבַר זֶה בְּעֲצָמוֹ, מִמִּילָא אֵינוֹ מְקַנָּא בְּאִךָ אֶחָד, וְאֵינוֹ מְצַפֶּה לְקַבֵּל תַּמִּיד מֵאַחֲרִים, אֵינוֹ זְקוּק לְעֲזֵרַת זּוּלְמוֹ,

כִּי יֵשׁ בּוֹ מֵה שְׁאִין בְּחִבְרוֹ, וַיֵּשׁ בְּחִבְרוֹ מֵה שְׁאִין בּוֹ, וְאִינוּ מְעַנְּנִין בְּמַעֲלוֹת חִבְרוֹ, אִינוּ חִפְצֵי לְקַבֵּל נִקְדַּת חִבְרוֹ וְכוּ'. וְעַל כָּלֵם — אִף פַּעַם אִינוּ מֵיֵאֵשׁ וְחִסְרֵי תִקְוָה, אֲלֵא מְרָצָה בְּחִלְקוֹ, וְשִׂמְחָה וְטוֹב לֵב.

וְאִם חַיִּים בְּאִפְּן הַזֶּה, זֹכִים לְחַיִּים טוֹבִים, עֲרִבִים וּמְתֻקִּים, וּמַעֲבִירִים אֶת הַיּוֹם בְּטוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, קָמִים בְּבִקְרָה, טוֹבֵלִים תִּכְף־וּמִיד בְּמִקְוָה, אַחֲר־כֵּן מִתְּפַלְּלִים תְּפִלַּת שְׁחִירִית, וְכֵן בְּצִהְרִים מִתְּפַלְּלִים מִנְחָה וּבְעַרְבַּ עֲרִבִית, וְזֹכִים לֹמַר תְּקוּן חֲצוֹת, וּמְבַלִּים אֶת הַיּוֹם בְּהַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה — מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגָדוֹת. מִתְּבוֹדְדִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא, וּמְבַקְּשִׁים מִמֶּנּוּ כָּל צְרָכָיו, מְסַפְּרִים לוֹ כָּל הַעוֹבֵר עָלָיו, וְשׁוֹפְכִים לְפָנָיו אֶת הַלֵּב. כִּי רַק לְפָנֵי הַבּוֹרָא יִתְּבַרֵךְ שְׁמוֹ רְאוּי לְסַפֵּר כָּל בְּעִוְתָיו וְצָרוֹתָיו, כִּי בְּשֵׁר וְדָם יִשְׁחַק מִמֶּךָ, מִלְּבַד אֲשֶׁר אֵין בְּכַחוֹ לְעוֹר. אִף אִם אָדָם בָּא לְצַדִּיק, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק א'), סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם מִתּוֹדָה לְפָנֵי הַצַּדִּיק, הַצַּדִּיק נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן הוּא מְקַשֵּׁר אוֹתָךְ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא, הוּא מְמַלֵּא אוֹתָךְ עִם אֱלֻקוֹת, וּמְרָאָה לְךָ אֶת הַחֲסָרוֹן שֶׁלְךָ, הֵיכֵן שְׂאֵתָה חִסְרֵי, מְמַלֵּא אוֹתָךְ עִם כְּבוֹדוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְאִזּוּ יֵשׁ לְךָ כְּבוֹד הַרְבֵּה, כִּי תִהְיֶה נִכְלָל בְּמַלְא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וּמִמִּילָא תּוֹכֵל עֲכָשׁוּ לְתַת לְאַחֲרִים, כִּי אֵתָה מְלֵא אֱלֻקוֹת. וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד'), שֶׁהַצַּדִּיק נִקְרָא מְלָפוּם — לְשׁוֹן מְלֵא פּוּם, שְׁפִיו מְלֵא מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא. כְּמוֹ-כֵן הַצַּדִּיק מְכַנִּים בְּךָ שְׂמִיחָה עֲצוּמָה כָּל-כָּךְ, עַד שְׁאֵינְךָ צָרִיךְ אֶת הַשְּׂמִיחָה וְהַחֲזוּק שֶׁל הַזּוּלָּת, אֲלֵא אֵתָה יְכוֹל לְשִׂמְחָה אַחֲרִים.

וְכָל זֶה כְּשֶׁאָדָם פֹּלֵג גּוּף. וּמְכַל שְׂכָן כְּשִׁזּוּכָה לְהַתְּחַתֵּן וּלְהַקִּים בֵּית, אִזּוּ מִתְּחִיל לְמוֹד חֲדָשׁ לְגַמְרֵי. אֵתָה מִתְּחַתֵּן עִם אִשָּׁה, עָלֶיךָ לִידַע, כִּי לֵה יֵשׁ דְּעוֹת אַחֲרוֹת מִמֶּךָ, כִּי אֵין דְּעוֹתֵיהֶם שֶׁל הַבְּרִיּוֹת שְׁוֹת זו לְזוֹ, וְהִיא בְּעֵלַת טְבָעִים אַחֲרִים, וּבָאָה מְרַקְעִים שׁוֹנִים. וְאִם אֵתָה רוֹצֶה לְהַחֲזִיק אֶת הַנְּשׁוּאִין בְּשָׁלוֹם וּבְאַחֲדוּת, עָלֶיךָ לְמַלֵּא אוֹתָה. טְבָעָה שֶׁל אִשָּׁה שְׁהִיא מְקַבֵּלַת, וְזִקּוּקָה לְתִשׁוּמַת לֵב. וְהַבְּעֵל הוּא מְמַלֵּא חֲסָרוֹנָה, וּמְחַזְּקָה וּמְעוֹדְדָה וּמְשִׂמְחָה, אֲפִלוּ שְׁלַעֲתִים

היא מכַעֲסָה וְכוּ', אֶךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת מַעֲבִיר עַל מִדּוֹתָיו, וְלִהְיוֹת וְתָרֵן בְּבִיתוֹ וְכוּ'. וְמִי שֶׁנּוֹהֵג כִּי זוֹכֵה לְחַיֵּי נִשְׁוֹאִים מְצַלְחִים וּמְאֻשְׁרִים. אֶךְ מִי שֶׁמְצַפֶּה לְקַבֵּל מֵאִשְׁתּוֹ, בְּמִקּוֹם לִהְיוֹת מְשֻׁפֵּעַ עָלֶיהָ, הוּא סוֹבֵל סָבֵל, כִּי אִשָּׁה רְגִיֶשָׁה מְאֹד, וְלֹא תָמִיד שְׂרוּיָה בְּמַצַּב רוּחַ טוֹב לְחִזּוֹק וּלְעוֹרֵד אֶת בַּעֲלָהּ, וּמִתְחִילוֹת בְּעִוּוֹת וְאֵי הִבְנוּת וּנְכוּחִים וְכוּ'. אֲבָל אִם חַיִּים בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׂאִינְךָ צָרִיךְ מְאוּמָה רַק אֶת הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִתָּה מְמַלֵּא עֲצָמְךָ עִם אֱלֻקוֹת, אֲזוּ תִרְגִּישׁ טַעַם אַחֵר לְגַמְרִי, וְלֹא תִצְטַרֵּךְ לְחִזּוֹק מְאַחֲרִים, אֲלֵא תִהְיֶה תָמִיד שְׂמֵחַ עִם עֲצָמְךָ, וּתְשֻׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת אַחֲרִים, וְלֹא יִהְיֶה חֶסֶר לְךָ מְאוּמָה.

וְעַל קֶטֶב זֶה הוֹלְכִים כָּל הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים — רַק לְמַלֵּא עֲצָמוֹ וְאַחֲרִים עִם אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא לְהִסְיַח דַּעַת כְּרַגַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְכָל רַגַע וְדַקָּה וְשִׁנְיָה שְׂאָדָם חוֹשֵׁב מִהַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוּד ה', שְׂזוֹ מִצְוָה אֲשֶׁר בָּהּ כְּלוּלוֹת כָּל הַמִּצְוּוֹת. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קִיט, פו): "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה", כָּל הַמִּצְוּוֹת צָרִיכוֹת לְהִבְיֵא אֶת הָאָדָם לְאֱמוּנָה. וְעַל-יְדֵי אֱמוּנָה עוֹבְרִים עַל הַכֹּל. כִּי בְּאֵמַת עַל הַצְדִּיק הַכִּי גְדוֹל גַּם-כֵּן עוֹבְרִים מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְיִמָּה הַהִפְרָשׁ בֵּינוֹ לְבֵין סֵתָם בֵּין אָדָם? אֲלֵא הַצְדִּיק יֵשׁ לוֹ יוֹתֵר הַתְּחִזְקוֹת, וְיוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק.

רַבְּנוּ ז"ל מְבִיא אֶת הַסְּפֹר שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, שֶׁפַּעַם הַדְּלִיק אֶת מְקַטְרֵתוֹ עִם נֵר שֶׁל חֶלֶב, וְשָׁמַע בַּת קוֹל הָאוֹמֶרֶת: אִבְדָּתְךָ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי אֲסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּחֶלֶב אֲשֶׁר הוּא טְרֵפָה. וּבְאֵמַת לֹא אֲבָל אֶת הַחֶלֶב, רַק הַדְּלִיק אֶת מְקַטְרֵתוֹ בְּזָה, וְאִם-כֵּן לֹא עֲשֵׂה בְּזָה שׁוֹם עוֹן. אֲבָל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם כָּל-כֶּף שֶׁבֵר אוֹתוֹ, שְׂאִין לוֹ עוֹלָם הַבָּא, שֶׁקָּם וְנִשְׁבַּע: מִהַיּוֹם אֲדִלִּיק כָּל יְמֵי חַיֵּי אֶת מְקַטְרֵתִי בְּחֶלֶב, לְהוֹרֹת שְׂאִין בְּזָה שׁוֹם אֲסוּר. וְאִם-כֵּן אֶפְלוּ הַצְדִּיק הַכִּי גְדוֹל כְּדַגְמַת הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, גַּם אֲלִיוּ בָּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְשִׁבְרוֹ, אֲבָל הַצְדִּיק יוֹדֵעַ אֵיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וּלְהִתְחַזֵּק מְעַמָּד.

וְלָכֵן זֹאת צָרִיךְ לְלַמֵּד — לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תָמִיד

להתחיל התחלה חדשה, ולהתחזק מאוד בכל אשר עובר עליו, ויהיה כל־כך מחזק בעצמו, שילך ויחזק אחרים. וזו מעלת ההפצה, שעוזרים לעוד יהודים, ומקרבים אותם לבוראם, וזה נותן ספוק ורוחני, שמסיעים לאחרים לצאת מן הבוץ שנפלו אליו. טוב יותר להיות בעל גדלות המחין ורחבות הדעת, ולהשפיע על אחרים, מלהיות עני ולהושיט את היד: "תן לי, תן לי". טוב יותר להיות משפיע ממקבל. הלא זו השפלה הכי גדולה, שצריכים לבוא ולבקש טובה מזולתו, ולהצטרף לבריות וכו'.

ולכן כשמפיצים ספרי רבנו ז"ל, אנו משפיעים לאחרים טוב נצחי, אנו מחלקים יהלומים, ואיננו מקבלים נדבה בחזרה, כי כמה שיתנו בחזרה בעבור הספר, זה כאין וכאפס לעמת ה'יהלום' שאנו נתנו, כי הספר שזה אלף אלפי אלפים ורבבות דינרי זהב. האם יש תמורה לזה?! האם יש איזה תשלום בעולם, שיכולים לשלם בעבור זה?! הלא הספר הזה מציל חיים, פשוטו כמשמעו! ולכן מעלת ההפצה — אין לתאר ולשער כלל, ואשרי מי שעוסק בזה, וגדל שכרו מי ישורנו.

אקונה מאוד, שתקבל את כל הדבורים הללו למעשה, וכתבם על לוח לבך.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רלו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר ויקרא, י' אדר־ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב יגיעו וירדפו אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה, מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות זה כמה שנים.

עליך לחזק עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי רבנו ז"ל גלה לנו, שהעולם הזה הוא גֶשֶׁר צר מאוד, והעקר שלא להתפחד כלל.

אָשֶׁר ט' רלוּ בַּנְחָל כַּא

וּצְרִיכִים לְהִכְנִיס בְּעֵצְמוֹ יְדִיעָה זוֹ הַרְבֵּה מְאֹד, וְעַל קֶטֶב זֶה הַרְבֵּה לְדַבֵּר עִמָּנוּ תַלְמִידוֹ הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא: מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, שֶׁהֵם ה"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲשֶׁר בְּנוֹיִים וּמִיֻּסְדִים עַל ד' חֻלְקֵי הַשְּׁלֶחַן עָרוּף, וְהֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת אִיךָ לְחַזֵּק אֶת עֵצְמוֹ לְעֵבֵר עַל הַגָּשֶׁר הַזֶּה. אֲשֶׁרִי מִי שִׁישָׁקֵד בָּהֶם. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָנִי לְהוֹצִיא אֶת הַסֵּלֶת בְּקִצּוֹר מִסִּפְרֵי הַקְדוּשִׁים, שֶׁהֵם הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, הַהוֹלְכִים וְנִדְפָּסִים עַכְשָׁיו. וְרְאוּי לָךְ לְעֵין לְלַמֵּד בָּהֶם, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֵצְמֶךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַל תַּנִּיחַ אֶת עֵצְמֶךָ לְבוֹא לְיַדִּי עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת כָּלֵל, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְעֵבֵר וּלְדַלֵּג עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֵׁם מְאֹד חֲשׂוּבָה כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשִׁזְכוּהַ לְהַפִּיךְ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׂמְחָה, וּמִתּוֹךְ צְרוּתָיו הוּא בּוֹרֵחַ אֵלָיו יְתִבְרֵךְ, וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרֵךְ, אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁעִשׂוּעִים לְמַעְלָה.

עַל-כֵּן, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֵצְמֶךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַז תִּמְצָא אֶת זְיוּנְךָ בְּקִרְוֵב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רלוּ.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יְתִבְרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיְקָרָא, י"א אֲדַרְבֵּי ה'חֲשֵׁמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, וְתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יְתִבְרֶךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.

עֲלִיף לְשִׁמְחָה מְאֹד בְּרַבְּנוֹ ז"ל, שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ, וּמָה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבְּנוֹ ז"ל?! וּבְחֻסְדּוֹ יְתִבְרֶךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזְרָךְ, שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ מְרַבְּנוֹ ז"ל, וּבְזֶה רְאוּי לָךְ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד. וְרְאֵה לְשִׁמְשׂ אֶת רַבְּנוֹ ז"ל בְּכָל מִיָּנִי שְׂמוֹשִׁים שְׂאֵתָה יְכוֹל לְשִׁמְשׂ אוֹתוֹ.

וְנֹא וְנֹא רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד, וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, כִּי הַשְׂמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַמֶּח, וּמְבִיאָה לְאָדָם הַצְּלָחָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רלח.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יְתִבְרֶךָ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסִדְר וּיְקָרָא, י"א אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ. וּבִפְרָט לְקִרְאָת הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ שְׂאֵתָה מְחֻדָּשׁ.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהִיּוֹת חִזּוֹק מְאֹד בְּחֲדוּשֵׁים דְּאוֹרִיטָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וְאֵמַר לָנוּ רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהוּא תִקּוּן נִפְלָא לְפָנֵים הַבְּרִית, כִּי כְּנֻגַד שֶׁהוּא הַרְהוּר עַד עַכְשָׁו הַרְהוּרִים רְעִים, יְהַרְהוּר בְּדַבְּרֵי תוֹרָה. וַיֵּשׁ לוֹמַר הַפְּסוּק (אֶסְתֵּר ב, יא): "בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּמְרַדְּכֵי מִתְהַלֵּךְ לְפָנֵי חֲצַר בֵּית הַנָּשִׁים, לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר"; כִּי בְּאֵמַת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יְתִבְרֶךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהָאָדָם צָרִיף לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֶמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתִבְרֶךָ, וְאִזּוּ אֶפְלוּ כְּשִׁיזְנוּגָה לְהַזְדַּוּג עִם אֲשֶׁתּוֹ, יְכוֹן שְׂאִזּוּ מִתִּיחָדִים לְמַעְלָה זְעִיר אֲנִפִּין וְנִקְבָּא דִּילֵיהּ, וַיַּעֲשֶׂה יְחוּד נִפְלָא לְמִטָּה וּלְמַעְלָה. וּמִתִּי יְכוֹלִים לְזַכּוֹת לָזֶה? עַל-יְדֵי שְׂהָאָדָם מְסַתְּפֵל תָּמִיד עַל תְּכֻלִּיתוֹ

הנצחית, וזוֹכָה לזְכוֹר שְׁסוּף כָּל סוּף יְהִיָּה מֵת, וַיִּצְטַרֵּף גּוּפוֹ לְשֵׁכֶב בְּקֶבֶר, וְנִשְׁמָתוֹ תַּעֲלֶה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִזְכָּה לְכוּא לְכַטּוּל אָמְתִי, עַד שְׁבַעַת זְוִיגוֹ יִזְכָּה לְזוּג אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְזֶה "בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מְרַדְכִי מִתְהַלֵּף", הַיְנוּ מִתְהַלֵּף הֵם תְּבוֹת: מֵת הַלֵּף, הַיְנוּ כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּמַחְשָׁבָה זוֹ, שֶׁהָאָדָם צָרִיף סוּף כָּל סוּף לִילֵף בְּדָרֵף כָּל הָאָרֶץ, שְׁזוֹ הַמִּיתָה — מֵת הַלֵּף, אִז "לִפְנֵי חֶצֶר בֵּית הַנְּשִׁים לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אָסְתֵר", שְׁבִזְוִיגוֹ הוּא מְכוּן לְמַצָּא, כְּבִיכּוּל, אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַמְּסַתִּיר אֶת עֲצָמוֹ שֵׁם, שְׁזֶה בְּחִינַת יְחִוּד קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וְשִׁכְנִתִּיהָ. וְכִשְׁהָאָדָם זוֹכָה לְזֶה, עַל-יַדֵּי-זֶה הוּא מַעֲלֶה מִיַּיִן נוֹקְבִין לְמַעְלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבָקִים בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְאַפְלוֹ בְּשַׁעַת זְוִיגָנוּ צָרִיכִים לְכוּן רַק אִוְרוֹ יְתַבְרַךְ, וְאִיף שְׁמַתִּיחָדִים וּמְזַדְּוֹגִים הָאוֹרוֹת לְמַעְלָה, וְכִמוֹ שֶׁהוּא לְמַטָּה כֵּן יְהִיָּה לְמַעְלָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ מִזְחִין דְּקַדְשָׁה עַל הַיְלָדִים שְׁמוּלִיד.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רלט.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קְדָשׁ לְסִדְר וַיְקַרָּא, י"א אֲדַרְבֵּי הַיְתַשְׁמִ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבֵךְ לְנִכוּן קַבְּלִתִּי, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵינ לְתָאֵר וְאֵינ לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ אוֹת בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְנוֹדָאֵי כְּפִי שְׁזוֹכָה לְתַקֵּן מַעֲשָׂיו וּלְזַכֵּף אֶת עֲצָמוֹ, כֵּן יְאִיר בּוֹ הָאוֹת שְׁבַתּוֹרָה, וּבְנוֹדָאֵי גַם לָךְ יֵשׁ אוֹת בַּתּוֹרָה, וְגַם לְאִשְׁתְּךָ, וְגַם לְכָל יְלָדֶיךָ יֵשׁ אוֹת בַּתּוֹרָה, כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינַתּוֹ וְכְפִי שְׁרָשׁוֹ. וְהַקְּדוּשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּמְּשִׁיכוּ חַיִּים מִהַתּוֹרָה, בְּאִפְּן שְׁתִּהְיוּ כְּלָכֶם
בְּרִיאִים, וּבְפָרֵט בְּתַף הַיְקָרָה, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ אֶת הָאוֹר
הַשֵּׁיף אֵלֶיךָ מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלָמָה מִן
הַשָּׁמַיִם.

גַּא וְנָא לֹא לְהִיּוֹת שָׁבוּר, וְלֹא לִפְלֵ בְּאַיִזָּה דְּכַאוּן וְעַצְבוּת, כִּי
סוּף כָּל סוּף לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. חֲזַק וְאַמֵּץ בְּכָל מִינֵי
אִפְּנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִזּוּ תִרְאֶה מַה שְּׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רמ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְשִׁתַּקֵּק לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ וּמִשְׁלוֹם תּוֹרְתְךָ,
וְאִיךָ שְׂאֵתָה מִמְּשִׁיף בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא
יִשְׂאָר לְאָדָם רַק מַה שְׁזוֹכָה לְחֻטְף בְּכָל יוֹם אֵילוּ נִקְדוּת טוֹבוֹת
מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וּכְבָר אָמַר הַתַּנָּא (אָבוֹת פָּרָק ו, י): אֵין מְלוּיִן
לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תּוֹרָה
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי רַק זֶה מְלוּנָה אוֹתוֹ. וְעַל-כֵּן רָאָה לְחֻטְף בְּכָל יוֹם
אֵילוּ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְזֶה יִשְׂאָר לְךָ לְנִצְח.

גַּא וְנָא אַל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאַל תִּתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ, וּלְגַדֵּל אֶת יְלָדֶיךָ, וְתִרְוֶה רַב נַחַת
מֵהֶם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ט' רמא — ט' רמב בַּנְחַל כה
ט' רמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע מִשְׂמַחְתְּךָ,
וַיַּעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד תּוֹכְלִי לְבִשׁוֹר לִי בְּשׁוֹרוֹת
טוֹבוֹת.

וְכֵן רָאִי לְקַיִם מְצוֹת בְּקוֹר חוֹלִים, אֲשֶׁר הִיא מְאֹד מְסֻגָּלֶת
לְהַצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִיַּיִ חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, וּמְכַנְיָסָה יְרָאָה וְפַחַד
גְּדוֹל מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אֶת שׁוֹפְכֵת אֶת לִבְךָ וּמֵר מַצְבְּךָ — לְנִכּוֹן
עֲכָשׁוּ קִרְאֹתִי.

וְהִנֵּה מָה אָמַר לְךָ לְנַחֲמֶךָ וְכו', הֲרִי כָּבֵר הַבְּטַחְתִּי לְךָ, שְׁבוּדָאֵי
יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִזְכֵּי לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וּמִכָּל
שְׂפָן אִם אֶת בְּעֲצָמֶיךָ תִּמְשִׁיכִי לְבָכוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵת
הַדְּלָקָת, הַנְּרוֹת, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזוֹ תִּרְאִי נוֹרָאוֹת
נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא לֹא לְהִיּוֹת שְׁבוּרָה, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאוּ יְשׁוּעָה גְּדוּלָה
מִן הַשָּׁמַיִם, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

למען טובתך הנצחית ולמען בעלך — אל תתיאשי, חס ושלום, כי בא יבוא יום ישועתך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ט' רמג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומה מאד שמחתי לשמע בשורה טובה, שפביית הוריד היקרים כבר מדליקים גרות לכבוד שבת-קדש, ומי יתן, שיזכו לחזור באמת בתשובה שלמה.

מאד מאד אני שמח בזה שאתם הולכים להפיץ את אור ודעת רבנו ז"ל בעולם, ומי יתן שתמשיכו בזה תמיד, ואז תראו נוראות ונפלאות, שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

ועליך לדעת, כי ישראל קדושים הם, ואשרי מי שזוכה לקרבם אליו יתברך, ואין לתאר ואין לשער את גדל השעשועים שגורמים למעלה אצלו יתברך, בזה שמקרבם את בניו בחזרה אליו.

עליכם לדעת, כי בשמים מאד מתפארים עם אחד שזוכה לקרב רחוקים אליו יתברך, ומשתעשעים עמו מאד מאד, ומכל שכן שפשהוא בעצמו היה קדם רחוק, והוא מקרב עכשו רחוקים, אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת רוח שגורם למעלה, אשרי לו ואשרי חלקו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר ט' רמד בַּנְחָל כז
ט' רמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ וְכֵן אֶת חֲבֵרֶיךָ, שִׁתְּרָאוּ לְעֲצֻמָּם
אֶת עֲצֻמָּכֶם, שְׁלֵא יִהְיֶה רַבּוּי אוֹר הַגּוֹרֵם לְשִׁבִּירַת כְּלָיִם, כִּי כָּל דְּבָר
צָרִיךְ עֲצֻמָּוּם, וּבְלִי עֲצֻמָּוּם אֵינן לְבִרְיָאָה שׁוּם קִיּוּם כָּלֵל.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי יְכוּלִים לִהְיוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית
הַדְּבִקוּת, אֲבָל הַכֹּל בְּעֲצֻמָּוּם גָּדוֹל, וְזֶה הַלְמוּד שְׁלוֹמֵד עִמָּנוּ
מוֹהֲרַנ"ת ז"ל בְּסִפְרֵי ה"לְקוּיֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים שְׁלוֹ, שְׂעֲצֻמָּם אֶת
הָאוֹרוֹת הַנּוֹרְאִים וְהַנְּשַׁגְּבִים, אוֹרוֹת צַחְצַחוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל,
וְהוּא מְלַמֵּד אוֹתָנוּ אִיךָ לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי הָעוֹלָם מְלֵא נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שְׁזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוּ נִשְׁפָּר מִשׁוּם דְּבָר. וְלְכֹל זֶה זוֹכִים רַק
אִם לוֹמְדִים הַרְבֵּה "לְקוּיֵי-הַלְכוֹת". וְעַל-כֵּן מִי שֶׁלֹּמֵד הַרְבֵּה
"לְקוּיֵי-הַלְכוֹת" בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, זָכָה לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם
בְּשְׁלוֹם, וּמִי שְׁלֵא לְמַד אֶת סֵפֶר "לְקוּיֵי-הַלְכוֹת", לְבִסּוּף גִּעְקָר
לְגַמְרֵי מִן הָעוֹלָם.

עַל-כֵּן רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּכֶם בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם,
לְעֲצֻמָּם אֶת עֲצֻמָּכֶם, וְשְׁלֵא יִהְיֶה רַבּוּי אוֹר הַגּוֹרֵם לְשִׁבִּירַת הַכְּלָיִם,
חַס וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר יְכוּלִים אַחֲרֵי-כֵן לְהַשְׁתַּגֵּעַ, כִּי גַם 'פֶּן יִהְרָסוּ' הוּא
יֵצֵר הָרַע גָּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי-מוֹהֲרַנ"ן, חֵלֶק א',
סִימָן עב), וְרָאוּ לְכֶם לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְשֵׁם תִּרְאוּ אִיךָ
שְׁגַם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ יֵצֵר הָרַע גָּדוֹל. הָעֵקֶר רָאוּ לְחַזֵּק אֶת
עֲצֻמָּכֶם לִהְיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּמִי שֶׁרוּצָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ אוֹרוֹ
הָאֵין סוּף בְּרוּךְ, הוּא צָרִיךְ לִהְיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וְלִשְׁמַעַע

כְּלִי זֶמֶר, וְלֹא לְהִיּוֹת עֲצוּב וּבִמְרִירוֹת וּבַעֲצָבוֹן, אֲשֶׁר זֶה רַק מִצְמָצֵם אֶת מִחוּ, שְׁלֹא יוּכַל לְהַשִּׁיג אֶת הָאוֹרוֹת כָּלֵל.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְכֵן חֲבֵרֶיךָ יִצְיָתוּ אוֹתִי, שֶׁהֵם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז תִּשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְעוֹרֶר אֶת חֲבֵרֶיךָ שִׁיכְתְּבוּ לִי, וְאִכְתֹּב לְכֹל אֶחָד בַּפְּרָטִיּוֹת.

ט' רמה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְיִקְרָא, י"א אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתְּבֶיךָ לְנִכּוֹן אֲנִי מְקַבֵּל, וּמְאֹד אֲנִי מַחִיָּה אֶת עֲצָמֵי עַמֵּהֶם.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְגִּימִים שְׁבַע-עוֹלָם, וְאֵל תְּנִיחַ אֶצְלֶךָ הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת כָּלֵל, כִּי בַּפְּרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת הֵן נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְשָׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִהַנְּחֹשׁ הַקְּדָמוֹנִי מְאֹד מְאֹד.

חֲמֵדַת לְבָבִי! עֲלֶיךָ לְזַכֵּר שֶׁכֹּל הָעֲתָקָה וְהַזְזָה שְׂאֵדָם נִעְתָּק וְזָז בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה מְאֹד יָקָר אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף הָאָדָם נִמְצָא פֹה בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי, הַמֵּלֵא הַסְּתָרוֹת, וְעַם כָּל זֶה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְמִשְׁךָ אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה לְמַעַלָּה שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים עַד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְתַמִּיד מְזַרְזֵז אֶת עֲצָמוֹ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה בְּשִׁבְלִי, שְׂאֵזֻכָּה לְעֲלוֹת לְאַרְצָנוּ הַקְּדוּשָׁה.

כט בנחל ט' רמו אשר

ראה להחזיק בלמוד ח"י פרקים משניות בכל יום ויום, כי אין
לה תקוה יותר גדול מזה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רמו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך עם המאה דולר לצדקה — לנכון קבלתי, ומאד
שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבעולם, ושום דבר לא ישבר אותך, כי זה עקר גדלת האדם בזה
העולם — בשזוכה להחזיק מעמד מכל מה שעובר עליו ואינו
נשבר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את מעלת האדם בשמים, הזוכה
להחזיק מעמד מכל מה שעובר עליו, כי סוף כל סוף העולם הזה
מלא הספרות וקלפות השוכרות את האדם בכל מיני אפנים,
וכשאדם אינו בטלן, רק מחזק את עצמו, זה עקר החשיבות
למעלה.

על-כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם. ועקר
החזק הוא על-ידי שמחה, שתכניס בעצמך ובפרט עכשו בחדש
השמחה, חדש אדר. והקדוש-ברוך-הוא יעזר לה, שהשמחה תמשך
עליך על כל השנה, וכן בחדש הבא חדש ניסן, שהוא חדש הנסים,
שהקדוש-ברוך-הוא עושה נסים עם ישראל, ויעשה עמך נסים,

וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיך, וישלח בריאות לכל
המשפחה, ותזכה לגדל את ילדיך בנקל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רמז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ויקרא, י"א אדר־ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויך־פו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך
שאתה מחזק את עצמך לילך בדרכי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות,
אין לתאר ואין לשער כלל.

עליך לדעת, כי סוף כל סוף אנו נמצאים בזה העולם הגשמי,
ועובר על כל אחד מה שעובר, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד,
ולנתק את עצמו מגשמייתו, ולרדף אחריו יתברך, אשר אין לתאר
ואין לשער את גדל השעשועים שגורמים למעלה על־ידי־זה.

ראה להיות בשמחה עצומה, והשמחה תרחיב לך את לבך ואת
דעתך, וזה יביא לך פרנסה בשפע, כי העקר מה שהאדם סובל
עניות ודחקות, הוא רק מחמת העצבות והעצלות.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שתהיה לך פרנסה בשפע, ותזכה
לבריאות הגוף, ולגדל ולחנף את ילדיך על־פי התורה והיראה,
ותרוה מהם רב נחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר ט' רמח — ט' רמט בנחל לא

ט' רמח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ויקרא, י"א אדר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
אין שאתה מחזק את עצמך, וכן אתה מחזק את אחרים, אשר אין
למעלה מזה בתקון הברית.

עליך לדעת, כי למעלה בעולמות העליונים משתעשעים מאד
עם אדם הזוכה לחזק את עצמו, ובפרט מי שהולך בדרך רבנו ז"ל,
עליו מתגברות המניעות והמרירות מאד, וכשזוכה להחזיק מעמד
ולא לפל, גורם שעשועים למעלה, אשרי מי שמחזק את עצמו לילך
בדרך רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גדולה, ובפרטיות בענין
הדבור, לדבר הרבה עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה
נצחית, אשרי לו ואשרי חלקו!

ראה לגלות לכל חבריך את הנסים והנפלאות שעושה עמך
הקדוש־ברוך־הוא, ותחזקם להיות בשמחה עצומה, וגם אתה תהיה
בשמחה עם אשתך וילדיך, ותהיה שרויה ביניכם רק אהבה ואהבה,
ורעות, ושלא תריבו ולא תתקוטטו, חס ושלום, בשום פנים ואופן,
ואז תראו את הנוראות והנפלאות שיעשה עמכם הקדוש־ברוך־הוא,
כי כשפעל ואשה באהבה גדולה ביניהם, אז אין לה טוב מזה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רמט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ויקרא, י"א אדר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,

לב אשר ט' רנ בנחל

ושזכית לחלק את הבגדים, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להביא עוד בגדים, שתזכי לחלקם בין אנשי שלומנו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנזכה להפשיט מאתנו את הבגדים הצואים, ולהתלבש בבגדים קדושים על-ידי תורה ומצוות ומעשים טובים, אשר רק זה ישאר לנו.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ולשמח את בעלך, כי סוף כל סוף הכל ישתנה לטובה. העקר לא לפל בדעתכם כלל.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניחי את העצבות והעצלות אצלכם, כי השמחה היא רפואה לכל.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ט' רנ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד ... גרו יאיר.

אהובי, אחי ה'יקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם.

והעקר ראה לחזק את אנשי שלומנו היקרים, שיזכו ללמד שעורים כסדרן.

והעולה על הכל, ראה לדבר הרבה מענין למוד ח"י פרקים משניות, שנה זכוף הנפש, ומטהר מפל מיני כתמים, אשרי מי שזוכה לקים זאת, ואז יזכה להתעלות בתכלית העליה.

ראה, אהובי, אחי ה'יקר! מה עבר עליך במעט הימים והשנים האלו, ומה היית עושה בלי רבנו ז"ל?! ומאחר שזכית להתודע מרבנו ז"ל, ראוי לך לגלותו ולפרסמו לכל הידידים והחברים שלך,

אֲשֶׁר ט' רנא בַּנְחַל לג

וּתְרַאֶה לְהוֹסִיף בְּתִים לְבֵית הַתְּפִלָּה, וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵעַנְיֵן הַתְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם תְּכֵלִית אַחֲרֵת בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְהַתְּפַלֵּל
וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרַךְ, וְאִז יַעֲזֹר לָךְ גַּם־כֵּן הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי
כְּשֶׁאָדָם עוֹזֵר לְאַחֲרִים, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזֵר לוֹ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, י"א אֲדַרְכֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ
זָאִיר.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּגְדַל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְאֵל תִּנְיַח
לְעֲצָמְךָ אֵת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת כָּלֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת עֲכָשׁוּ בִּימֵי הַשְּׂמֵחָה,
שֶׁהֵם יְמֵי הַפּוֹרִים הַקְּדוֹשִׁים, שְׁצָרִיכִים לְשִׂמְחָה בָּהֶם מְאֹד מְאֹד,
וּלְהַמְשִׁיךְ אֵת הַשְּׂמֵחָה עַל כָּל הַשָּׁנָה כָּלֵה.

הֵן אָמַת אָנִי יוֹדֵעַ שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׂעוּבֵר, אָבֵל עָלֶיךָ לְדַעַת,
שְׁנֵה עַקֵּר גְּדֻלוֹת הָאָדָם, שְׂאִינוֹ מִסְתַּכֵּל עַל כָּל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת
וְהַבְּלוּבִלִים שְׁלוֹ, רַק מִכָּל הַקְּטָנוֹת שְׁלוֹ בּוֹרַח אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וּמִהַפֵּךְ
אֵת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׂמְחָה, אֲשֶׁר בְּזֶה גּוֹרָמִים שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים
לְמַעַלָּה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֵת עֲצָמוֹ.

נָא וְנָא רָאֵה לְשִׂמְחָה אֵת אֲשֶׁתְּךָ וְאֵת יְלָדֶיךָ, וְאֵל תִּתְנַהֲגוּ עִם
הַיְלָדִים בְּכַעַס וּבִקְפָדוֹת. סוּף כָּל סוּף צָרִיכִים לְהַנִּיחַ אוֹתָם
לְהַתְּפַתַח, וְאֵם, חַס וְשְׁלוֹם, הוֹלְכִים אִתָּם בְּקָפְדוֹת, אֲזִי יִקְטֵן מִחֵם,
חַס וְשְׁלוֹם.

לד אֲשֶׁר ט' רנב בנחל

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֹזֵר לָךְ וּלְאִשְׁתְּךָ לְגַדְלָה אֶת יְלָדֶיךָ בְּנֵקֶל,
וּתְרוּנָה רַב נַחַת מֵהֶם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רנב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבְּעוֹלָם, לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֵל תְּתַבְּיֵשׁ מִפְּנֵי
הַמְּלַעֲיָגִים, רַק תִּקְיָם (תהלים קיט, מו): "וְאִדְבַּרְךָ בְּעֵדוּתֶיךָ נִגְדַּד מְלָכִים
וְלֹא אָבוֹשׁ", הִינּוּ דָוִד הַמֶּלֶךְ הַתְּפֹאֵר בְּעֶצְמוֹ, שֶׁהוּא דִּבֵּר מֵעֲדוּת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְפָנֵי מְלָכִים גְּדוֹלִים, וְלֹא
הַתְּבִישׁ, עַל אַחַת בְּמָה וְכַמָּה אֲסוּר לְהַתְּבִישׁ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי מְלָכִים,
שֶׁהֵם אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּלְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם לָהֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ
יְתַבְּרֶךְ, לְגִלוֹת לָהֶם אֶת דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי עַל-יְדֵי-זֶה
תְּהִיָּה הַגְּאֻלָּה.

עליך לדעת, כי עלינו לזרע אמונה, ועל-ידי-זה תצמח הגאולה,
ואשרי מי שמוזרז את עצמו בעתים הללו לגלות ולפרסם את דעתו
הקדושה של רבנו ז"ל, שהם הקונטרסים החדשים ההולכים
ונדפסים, שהם תמצית ה"לקוטי-הלכות" הקדושים, אשרי מי
שיפיצם בין אחינו בני ישראל.

חמדת לבבי! עליך לדעת, כי זה עקר מעלת הצדיק ההולך
בדרך הישרה, אשר אינו כורע ואינו משתחוה, ואינו מכריע את
עצמו לשום אדם בעולם בעניני עסקי העולם הזה, אשר אינם
נוגעים לכבוד השם יתברך, כי סוף כל סוף אין לנו רק הקדוש-
ברוך-הוא בעצמו, ועל-כן איך יתכן, אשר צלם אלקים ישתחוה

אָשֶׁר ט' רנג בַּנְחָל לַה

לְעַפְר עוֹלָם הַזֶּה, אוּ יִכְנִיעַ אֶת עֲצָמוֹ לְאִיזָה בֶּן אָדָם, בְּעִבּוּר תַּאֲוֹת
הָעוֹלָם הַזֶּה, לְמִמּוֹן אוּ לְכַבּוֹד וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה.

וְעַל־כֵּן אָסוּר לְהִשְׁתַּחֲוֹת, שָׁזֶה כָּלֵל הַחֲנֻפָּה, לְשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲוֹלָם, רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרְסִים אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא
לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְעַל־יָנוּ נִפְלָה עֲכָשׁוּ חוֹבֵת הַיּוֹם.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רנג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂאֵתָה מִבְּשָׂרֵנִי שְׂאֵתָה
מִשְׂמַח אֶת הוֹרֵיךְ הַיִּקָּרִים הָאֲבָא וְהָאֵמָא.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיִּקָּר! כְּבוֹד אָב וְאָם הוּא מְהַמְצוֹת הַכִּי
גְּדוּלוֹת, וְכַשְׁזוֹכִים לְשִׂמְחָת אֶת הָאֲבָא וְהָאֵמָא — אֵינִי לְמַעְלָה מִזֶּה,
וְגוֹרָמִים שְׁעִשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעְלָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׂתַפִּים הֵן בְּאֲדָם: הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאָבִיו
וְאִמּוֹ; וּכְשֶׁאֲדָם מְכַבֵּד אֶת הוֹרָיו, עַל־יְדֵי־זֶה בָּא הַשְׂתַּף הַשְּׁלִישִׁי
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וּמִתְאַחֲדִים יַחַד, וְחַס וְשְׁלוֹם, כְּשֶׁאֲדָם אֵינּוּ מְכַבֵּד
אֶת הָאֲבָא וְהָאֵמָא, אִזּוּ נִתְפָּרְדֶת הַשְׂתַּפּוֹת, חַס וְשְׁלוֹם, וְאִזּוּ עוֹבְרוֹת
כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵית, וְעַל־כֵּן בָּזֶה שְׂתַחֲזֵק וְתִשְׂמַח אֶת הָאֲבָא וְאֵמָא
שְׁלָךְ, בָּזֶה תִּמְשִׁיךְ גַּם אֶת הַשְׂתַּף הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִהְיֶה הַשְּׂמִיחָה
בְּשִׁלְמוֹת.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! לְקָרֵב רְחוּקִים, אֲשֶׁר אֵינִי לָךְ עוֹד

שְׁעִשׂוּעַ יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה בְּשָׂמַיִם, שְׂאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁהִיָּה בְּעֲצָמוֹ
 רְחוּק, זָכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְעוֹד מְקַרֵּב אֲחֵרִים. וּמוֹכָא בְּזֵהר
 הַקְּדוּשׁ (עֵינֵי נְשָׂא קַח.), שְׂיֻצָּאִים כְּרוּזִים: אֲשֶׁרֵי הַבֵּן הַזֶּה, אֲשֶׁרֵי הַבֵּן
 הַחֲבִיב, שְׂזוּכָה לְהַחְזִיר אֶת הַבְּנִים אֶל הָאָבָא, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֵה וְאֲשֶׁרֵי
 לוֹ בְּבָא.

ועל-כֵּן רָאָה לְקַרֵּב רְחוּקִים, וּבְכַרְט בְּמִקּוּם שְׁלָף, וְהֶעֱקֵר לְשִׁמְח
 אוֹתָם.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמִחְתִּי שְׂיִישׁ לִי מִזֶּה,
 שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאַתָּה מְפִיץ אֶת
 הַקּוֹנְטְרַסִּים, כִּי סוֹף כָּל סוֹף לֹא יִשָּׂאֵר לָנוּ רַק דְּבַר זֶה, שְׂזֻכֵינוּ
 לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת אֲחֵרִים בְּתִשׁוּבָה, וּלְהַכְנִיס אֲמוּנָה וְשִׂמְחָה בֵּין עַם
 יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מְאֹד זְקוּקִים לָזֶה. בְּכַרְט כִּיּוֹם, שְׂעוֹבֵר מֵה שְׂעוֹבֵר עַל
 כָּלֵל נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-כֵּן עָלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהַחְיֹת וּלְשִׁמְח
 אֶת נַפְשׁ כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּלְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם.

רָאָה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ, שְׂאֲזֻכָּה לְבוֹא וּלְהִתְיַשֵּׁב
 בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַמְּנִיעוֹת רַבּוֹ כְּמוֹ שְׂרַבּוֹ, עַד שְׂקִשָּׁה וְכִבְד לִי
 לְהַכְנִס לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא מִתְּפַשְׁטַת עַל כָּל צַעַד
 וּפְסִיעָה, שְׂאֵנִי רוּצָה לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל לְהַכְנִס לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה. עַל-כֵּן
 נָא וְנָא רָאָה לְהִתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרֵי, שְׂאֲזֻכָּה לְבוֹא לְגוֹר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׂמַיִם...

ט' רנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, מוֹצָאֵי-שְׂבֵת-קִדְשׁ לְסִדֵּר וַיְקַרָּא, י"א אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמִחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמְּךָ,
 אֵיךְ שְׂנַר חֲדָשׁ רוּצָה לְהֵאִיר עַל עֲצָמוֹ אִוְרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל.

אָשֶׁר ט' רנה בנחל לז

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד והעקר בדעת רבנו ז"ל, ורבנו ז"ל הקפיד מאד על מדת השמחה, ואמר, שתכף-ומיד כשאדם רוצה להתקרב להקדוש-ברוך-הוא, עברה גדולה כשייש לו עצבות, ומצוה גדולה להיות בשמחה תמיד.

על-כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להוציא מהכח אל הפעל ולהתחמתן בקרוב.

נא ונא אל תדחק את השעה, כי אמרו חכמינו הקדושים (ברכות סד): הדוחק את השעה השעה דוחקתו; על-כן ראה להיות סבלן גדול, אשר הסבלנות היא העקר בחיים. ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לעבר ולדלג על כל הבלבולים, ולהתקרב באמת אליו ותברך, על-ידי דרכי עצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, שהן כל-כף קלות, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רנה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדוש לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשריך ואשרי חלקך! וכן בזה שאתה כותב לכל אחד המזמין אצלך ספרים דבורי התחזקות ודבורי אמונה והשגחה פרטית, מה אמר לך, ידידי היקר! אין מילים בפיה וכל שכן בכתב, להסביר לך את גדל הענין הנורא והנפלא הזה, אשריך ואשרי חלקך!

עליך לדעת, כי למעלה בשמים מתפארים מאד עם האדם

לח אשר ט' רנו בנחל

הזוכה לקרב את אחרים אליו יתברך, ומכל שכן מי שבעצמו היה רחוק עד עכשו, והיה מלכלך בחטאים ובעוונות, ועכשו הוא עוסק בקרוב רחוקים, אין לתאר ואין לשער את גדל השעשועים שנעשים עמו למעלה בכל העולמות. על-כן ראה להמשיך בזה, והקדוש-ברוך הוא בודאי לא יעזב אותך.

חמדת לבבי! העקר ראה להכניס בעצמך שמחה, ואל תניח בעצמך את העצבות והעצלות כלל, אשר זה הוא הסטרא אחרא, והקדוש-ברוך הוא שונא אותו. ורבנו ז"ל גלה לנו, שתתקן-ומיד כשאתם רוצה לעבד את הקדוש-ברוך-הוא, עברה גדולה כשהוא בעצבות ובעצלות, על-כן ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה עצומה, ואז תראה נוראות ונפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רנו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך בביתך.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך רפואה שלמה לאשתך ולילדיך, ושלא תדעו ככר שום רע.

עליך לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה עצומה, ולא להשבר משום דבר. חסדי השם יתברך, אנו יודעים מרבי אמת בזה, רבי המלמדנו איך לעבר את הגשר הצר הזה, ולא להתפחד כלל, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל.

אָשֶׁר ט' רנז בְּנַחַל לט

וימאחר שְׁזָכִיתָ בְּזָכוֹת חַנּוּם לְהִתְנַדֵּעַ מִרְבֵּנוּ ו"ל, עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת
כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְצִיַּת אוֹתוֹ. וְעַקֵּר הַצִּיּוֹת הוּא בְּמַדַּת הַשְּׂמִיחָה,
וּבִפְרָט אַתָּה, שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים בְּבִיתְךָ, רְאוּי לְךָ
לְשִׂיחַ מְאֹד שְׁזָכִיתָ לְהִתְנַדֵּעַ מִרְבֵּנוּ ו"ל, אָשֶׁר עַל יְדוֹ בּוֹדְאֵי תִזְכֶּה
לְהַנְצִל מִכָּל רַע.

חֲזוּק וְאַמֵּץ! כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אָשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ טוֹב
לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצַחִים.

מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מַה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִמֶּךָ, וְלָמָּה הַכְּנִים
אוֹתְךָ בְּצָרָה כְּזוֹ וְכוּ' וְכוּ', יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, מַה שְׁזוֹכִים לְחַטֵּף בְּזֶה
הָעוֹלָם — אִיזוֹ שְׂמִיחָה, אִיזֶה דְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֵין לְתַאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁעִשׂוּעִים שְׁגוֹרְמִים לְמַעְלָה.

עַל-כֵּן רְאֵה לְחֲזוּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאִזּוֹ תִרְאֶה אִיךָ שְׂיִתְהַפֵּף הַכֹּל
לְטוֹבָה. וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: יֵשׁ עֲנָנִן שְׁנַתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רנז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדְר וְיִקְרָא, "א אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחֲזוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים
שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תְּנִיחַ בְּעֲצָמְךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְאֶת הָעֲצָלוֹת כָּלֵל.

עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהַחְזִיק מִמְּעַד וְלֹא

מ אָשֶׁר ט' רנח בַּנְחַל

לְהַשְׁבֵּר. הֵן אָמַת אָנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵר לְךָ מְאֹד מְאֹד, וְעוֹבְרִים עָלֶיךָ מְשֻׁבְּרִים וְגַלִּים, אָבָל סוֹף כָּל סוֹף מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מַה שְּׁרוּצָה מִמֶּךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה שְׁתִּזְכֶּה לְחֻזַּק אֶת אַחֲרִים, תִּזְכֶּה גַם-כֵּן לְחֻזַּק אֶת עַצְמְךָ, וּבְנֻדָּאֵי סוֹף כָּל סוֹף בֵּא יָבוֹא יוֹם יִשׁוּעָתְךָ וְלֹא יֵאָחֵר.

אִם אָמַנְתָּ לְפִי דַעְתְּךָ כְּכֹר הַגִּיעַ הַזְמַן הַכִּי אַרְוֶה שְׁכָבָר תִּנְשַׁע וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵין אָנוּ יוֹדְעִים דְּרַכֵּי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וּבְנֻדָּאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה.

עַל-כֵּן רְאֵה לְהַפְּיֹךְ אֶת כָּל יְרִידוֹתֶיךָ וְנִפְלִאוֹתֶיךָ לְטוֹבָה, וְסוֹף כָּל סוֹף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכֶּר אֶת הַפְּתִיחַ הַזֶּה, וּבְנֻדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וּיְקָרָא, "י"א אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ אַתָּה מְסַתְּדֶרֶת עִם בְּעֵלְךָ, יַעֲזוּר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְשִׁתְּהִיו תְּמִיד בְּרִיאִים וְשְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִּים, וְאַחַד יַעֲזוּר לְשִׁנִּי.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כְּשֶׁהָאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ, אֵין לְךָ עוֹד טוֹב וְעִרְבוּת וְנֵעֵם יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הַבַּעַל צָרִיךְ עֵדוּד וְחֻזוּק עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט, וְכְשֶׁהָאִשָּׁה מְחַזְּקַת אֶת בְּעֵלָהּ, יֵשׁ לְבַעַל גִּיחָא, וְיֵשׁ לוֹ סְבָלְנוֹת לְאִשְׁתּוֹ. וְעַל-כֵּן זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כִּפִּי שְׁהָאִשָּׁה מְחַזְּקַת אֶת בְּעֵלָהּ, הוּא חוֹזֵר וּמְחַזֵּק אֶת אִשְׁתּוֹ.

עָלֶיכֶם לְרְאוֹת, שְׁתַּחֲוֶיָּה הַבְּנָה בֵּינֵיכֶם, סוֹף כָּל סוֹף אַתֶּם גָּרִים

אֲשֶׁר ט' רנט בְּנַחַל מֵא

בְּבֵית אֶחָד, וְעַל-כֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַפְּךָ אֶת כָּל חִלּוּקֵי הַדְּעוֹת,
וְלְהַשְׁתּוֹת בְּיַחַד, וְלֹא, חֵס וְשְׁלוֹם, לְהַגִּיעַ לְשׁוֹם פְּרוּדִים.

רְאוּ לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשִּׁמְחָה
מִרְחֶבֶת אֶת הַדְּעוֹת, וּמִשְׁרָה אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית, כִּי בְּבֵית שֵׁשׁ שִׁמְחָה
— הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה שָׁם.

רְאֵי לְעֹזֵר לְבַעֲלֶךָ, שְׂיֻכַּל לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי זֶה יָבִיא
לוֹ פְּרֻנְסָה בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמָה גַם שְׂיָבִיא לוֹ שְׁפַע בְּרוּחַנִיּוֹת, וּבִפְרָט
כִּיּוֹם, שֶׁהִסְטָרָא אַחֲרָא כָּל-כַּף מִתְּגַבְּרִים וּמִתְּפַשְׁטִים, וְכַמְעַט כַּמְעַט
שְׂיָכְלוּ אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-כֵּן עָלִינוּ לְמִסֵּר אֶת
נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דְּעוֹת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם. וְצְרִיכִים לְזַרְע
אֲמוּנָה, וְעַל-יְדֵי תְצַמַח הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא וְיִקְרָא, "א אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שְׂאֵתָה מְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעַבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שְׂיֻדְעַע שְׁפָגַם וְקַלְקַל בְּבְרִיתוֹ, עָלָיו
לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי
רַבְּנוּ ו"ל בְּלִשׁוֹן קָלָה, בְּאִפְּן שֶׁהַמּוֹן-הָעַם יָבִין.

סוּף כָּל סוּף עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל חֲטָא וְעוֹן שְׂאָדָם חוּטָא,
עָלָיו לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, וְלַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּקְוֶנוּ, וּלְפִי דְעוֹת הָאֲרָ"י ו"ל
צְרִיכִים לְצוּם עַל כָּל חֲטָא וְעוֹן שְׂחֲטָא מְסַפֵּר תַּעֲנִיּוֹת, אֵךְ יִמִּינוּ כָּצֵל
עוֹבֵר וְכַחֲנוּ דָל, וּכְפִי רַבּוּי הַפְּגָמִים שְׁלָנוּ, לֹא מְסַפִּיק אֲפִלוּ אֲלֵפִים

שנה להתענות וכו', ועל-כן בא רבנו ז"ל, ונתן לנו תקוה לסבל בזיונות ושפיכות דמים, וכל מה שסובלים בזיונות ושפיכות דמים בשביל התקרבותו, זהו התקוה על הכל. על אחת כמה וכמה כשאדם זוכה לגלות ולפרסם את אורו בעולם ולקרב אחרים, אין לה תקוה יותר גדול מזה, שכל זה המעלה של הפצת ספרי רבנו ז"ל, שיכולים לקרב אחרים. ובפרט אתה, שתזכה לנסע אל מקום מושבך ותקרב רחוקים, זה עקר תקונך.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב תמצא את זיווגך ותתחתן, ותחיה חיים מאשרים על-פי דעת התורה הקדושה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב בכל שבוע, וממש חיים חדשים תנפח בי.

ט' רס.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך ומחזק את אחרים, ובפרטיות בעסק ההדפסה וההפצה, אשר אין למעלה מזה.

מה אמר לה, ידידי היקר! ראה לחזק את עצמך, ואל תפל בדתך מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, וזכר היטב את הפתגם הזה, כי תצטרך לזה.

מובא במדרש תלפיות, ששלמה המלך היתה לו טבעת, והיה חקוק עליה גז"י, ובכל פעם שהיה בעת צרה הסתכל על הטבעת

שְׁלוֹ, וְאִף אֶחָד לֹא יָדַע מַה זֶה וְעַל מַה זֶה. פֶּעַם אַחַת שָׁאַל אוֹתוֹ נְאֻמָּן בֵּיתוֹ: לְמַה בְּשַׁעַה שְׁיִישׁ לוֹ אִיזוֹ צָרָה, הוּא מְסַתְּפֵל עַל הַטְּבַעַת וּמְתַנַּחֵם, וְהַשִּׁיב לוֹ: כִּי חָרוּת עַל הַטְּבַעַת רְאִישֵׁי תְבוֹת גּוֹזִי — גִּ'ם זֶה יַעֲבֹר, שְׁבָכֵל פֶּעַם כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה מְשַׁבֵּר, הוּא מְסַתְּפֵל עַל הַטְּבַעַת וְנוֹזֵק, שְׁגָם זֶה יַעֲבֹר.

עַל-כֵּן גַּם אַתָּה רְאֵה לְהַזְכִּיר אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל פֶּעַם, שְׁגָם זֶה יַעֲבֹר, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַקְדוּשָׁת־בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לְךָ חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וַיְהִי־הוּא לְךָ תְּמִיד רַק חֲסֵד וְטוֹב, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים כג, ו): "אִךָ טוֹב וְחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי".

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתְבַרְךָ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׁאַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ו"ל, עַל אִף גִּדְּל הַמְּנִיעוֹת שְׁיִישׁ לְךָ בְּכָל צַעַד, שְׁבָכֵל פֶּעַם אַתָּה מוֹצֵא וּפּוֹגֵשׁ אֲנָשִׁים הַמְּדַבְּרִים נֶגֶד רַבְּנוֹ ו"ל וְתַלְמִידָיו. לְדַעְתִּי, אִם הָיִיתָ מְתָמִיד בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, שֶׁהוּא תַלְמִידוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל, שֶׁהוּא קִבֵּל אֶת דַּעְתּוֹ, לֹא הָיְתָה לְךָ שׁוּם קִשְׁיָה כְּלָל עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְעַל דְּבַר רַבְּנוֹ ו"ל, וְלֹא הָיִיתָ אוֹמֵר שֶׁהַמְּתַנַּגְדִּים צוֹדְקִים, כִּי סוּף כָּל סוּף עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מַה שֶׁהַמְּתַנַּגְדִּים צוֹעֲקִים וּמְדַבְּרִים עָלֵינוּ, שְׁאִין אָנוּ הוֹלְכִים אֶל צַדִּיקִים, וְאִין אָנוּ רוֹצִים לְשִׁמְעַת בְּקוֹלָם, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים צַדִּיקִים בְּדוֹר הַזֶּה, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל מְבִיא בְּאַרְיִכוֹת בְּלְקוּטֵי-הַלְכוֹת (הַלְכוֹת שְׁלוּחִין, הַלְכָה ה'), שֶׁהַצַּדִּיק

אינו מסתלק מן העולם, עד שמשאר תלמידים, והוא מוליך את אנשיו על-ידי התלמידים, ואלו התלמידים עושים עוד תלמידים, וכן בכל דור ודור. ועל-כן כל הקשיות והספקות שמדברים ומקשים עלינו — נופלים לגמרי, כי בחסדו יתברך, יש אצלנו אנשים צדיקים, אשר היו ראויים להיות לפני כמה מאות שנים, מרב צדקותם ודבקותם בו יתברך ובשמות וביוחודים, מה שאין כן מביין המפרסמים בדור הזה, כי ישנם אברכים המתנהגים על-פי שיטת סבם, וקבלו את ההנהגה רק בתור ירשה, אבל בחסדו יתברך, אצל אנשי שלומנו היקרים, המנהיגים האמתיים הם אנשים כשרים עובדי השם, שאינם מחסרים לילה אחד מאמירת חצות, ודבקים בו יתברך, ועל-כן נופלים כל הקשיות והספקות שלהם.

שמעתי פעם מאחד מאנשי שלומנו שספר לי, שהיה בין אנשי שלומנו איש צדיק וקדוש ונורא מאד, ושמו היה רבי אפרים מעיר פשעודבורז' ז"ל, אשר הרבי מגור זצ"ל (בעל ה"בית ישראל") כבודו מאד מאד, כי הכיר אותו אישית, והוא היה מאנשי שלומנו האמתיים. פעם אחת שאלו אותו כמה מתנגדים: מדוע אינכם הולכים אל צדיקי דורנו, ומדוע אנשי שלומנו חסידי ברסלב אינם הולכים אל מפרסמי הזמן? ומרב דבקותו בו יתברך נרעד ואמר בזו הלשון: חס ושלום, חס ושלום, אנו איננו הולכים לצדיקי הדור? ! אני איני הולך אל צדיקי הדור? ! הלא אני נוסע להתחמם אצל רבי יונה, אצל רבי משה, ואצל רבי בנציון וכו', והזכיר לו שמות מאנשי שלומנו עובדי השם, והנראה היה מדברים אלו, שבזה שהולך אל אנשי שלומנו היקרים עובדי השם, הולך ממש אל צדיקי הדור.

והנה תשובתך בצדך, ועל-כן איני יודע למה תכתב לי, שלדעתך המתנגדים צודקים. חסדי השם יתברך, אין אנו מתבישים עם תלמידינו, תלמידי "היכל הקדש", ואדרבה, הרבה צריכים להתביש מתלמידינו, והמפרסמות אינן צריכות ראיה.

אֲשֶׁר ט' רסב בַּנְחַל מַה

רְאֵה לֹמֵר בְּכָל לַיְלָה חַצוֹת, דְּכַשְׁאָדָם אוֹמֵר בְּלַיְלָה חַצוֹת, אֲזִי
מֵאִיר לוֹ מִחוּ וְדַעְתּוֹ בְּאִפְן אַחַר לְגַמְרִי.

הַרְגֵל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַח
נְצָחִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רסב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיִּקְרָא, י"א אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעְרְךָ הַקָּשָׁה,
שְׂאֵת סוֹבְלָת מִבְּתָךְ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכִּי לְרוּחַ רַב נַחַת מִבְּתָךְ,
וְתִזְכֶּה לְשֵׂאת חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ, וּבִפְרֹט בְּעֵינַי בְּעֵלָה וְחִמִּיָּה
וְחִמּוֹתָהּ, וַיְהִי שְׂרוּי בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְשִׁלּוֹה, וְאֵת כָּבֹד לֹא תִדְעִי
מִשׁוֹם צָרָה, רַק נַחַת תִּרְוּי מֵהֶם.

הִיָּה מְאֹד רְצוּי, שְׁתַּבְּדְּקִי אֵת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי
רַב הַצָּרוֹת בְּבֵית נְגַרְמוֹת עַל־יְדֵי שְׂאִין הַמְּזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵי לְהַזְהֵר בְּהַדְלַקַת גֵּרוֹת שַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְאִז בְּשַׁעַת הַדְלַקַת
הַגֵּרוֹת תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יְתַבְרֵךְ, שְׁבַתְךָ תִּצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, כִּי
הַתְּפִלוֹת שֶׁהֵאֵשָׁה מִתְּפַלְלֵת בְּעַת הַדְלַקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד רְצוּיֹת
וּמְקַבְּלוֹת בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאַחַל בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' רסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסִדֹּר וַיִּקְרָא, י"א אֲדַרְבֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ וַאֲוִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּגְדֵל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעֵה הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וַאֲיִן לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תְּנִיחַ אֵת
הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת לְהַכְנִס בְּךָ, כִּי רַבְנוּ וַיִּלְגְּלוּ לָנוּ בְּפִרְוֹשׁ, אֲשֶׁר
זֶה עָקַר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ — הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת.

עַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לֹא לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת
וּבַעֲצָלוֹת, וְכָל עֲנִיַן הַשְּׁנָה שְׂאֵתָה יִשָּׁן כָּל־כֶּךָ מֵאַחַר בְּכָל יוֹם, זֶה
בָּא לְךָ מְרַב עֲצָבוֹת שְׁנִכְנִסָה בְּךָ, וְאֵתָה צְרִיךְ לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת
הַשְּׂמֵחָה, וְזֶה עָקַר תְּקוּנָךְ — לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב. וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ
שְׁזוּהִי הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, כְּכֹר אָמַר הַתַּנָּא (אָבוֹת, פֶּרֶק ה'): "לְפּוֹם
צַעֲרָא אֲגָרָא"; לְפִי הַצַּעַר שֵׁישׁ לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְדָבָר שְׁבַקְדָּשָׁה, כֵּן
הַשְּׂכָר שֶׁלּוֹ. כְּמוֹ־כֵן בְּעֲנִיַן הַשְּׂמֵחָה, אָדָם שְׁנִפְגָּם כָּל־כֶּךָ בְּחֻטָּאִים
וּבַעֲוֹנוֹת, וְקָשָׁה לוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, אֲזִי בְּזֶה שְׂמוּסָר נִפְשׁוֹ וְשְׂמֵחַ,
זֶהוּ עָקַר תְּקוּנּוֹ.

עַל־כֵּן רְאֵה לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וּבְנִדְאֵי יִמְחַל לְךָ
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אִם תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשְׂמֵחָה. וְכִמוֹ שֶׁהַבְּטִיחַ
מוֹהַרְנֵי־ת' וַיִּלְ לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ: אִם תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשְׂמֵחָה, לֹא
תִרְאֶה פְּנֵי גִיהֶנוֹם.

רְאֵה לְהַפְיֵץ אֵת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְתִמְסֹר נִפְשֶׁךָ עַל זֶה, כִּי
מִי שְׁזוּכָה לְקָרֵב אַחֲרֵים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֵין לְמַעְלָה מִזְכוּת זוֹ.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִבְּחֹר
צָעִיר, אִיךָ שְׁמַשְׁתַּוְּקֵק לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאַמֶּת,
עַל־פִּי דַעַת רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהִיא דְרָךְ נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
יִתְבַּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּבִיתְכֶם, וַיִּצְלִיחַ אֶת
דְּרַכְכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ — תִּשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּבְּדִקוּ אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי
רַב הַצָּרוֹת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל, הֵן מִפְּנֵי שֵׁישׁ לוֹ מְזוֹזוֹת פְּסוּלוֹת.

רְאֵה לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם.

הַמְּאֻחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת,
כִּי הַסְּבָלָנוֹת הֵיא עֶקֶר בְּחַיִּים, וּבְלִי סְבָלָנוֹת הָאָדָם מְמַרֵּר אֶת חַיָּיו
לְגַמְרֵי, וְחַיָּיו אֵינָם חַיִּים כָּלֵל, וְהוּא תָּמִיד מְלֵא יִסּוּרִים וְצָעַר
וּמִכְאוּבִים. עַל־כֵּן רְאֵה לְעַבֵּד הַרְּבָה עַל נְקֻדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֵז תִּרְאֶה
נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

נָא וְנָא אַל תִּאבֹד אֶת עֲצָמֶךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה. הֶעָקֵר רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד.

רְאֵה לְהִזְהַר לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיף לְאָדָם חַיִּים (מִנְחוֹת מִד.), וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ חַיִּים אַרְכִּים, חַיִּים שֶׁל שְׂמֻחָה, חַיִּים שֶׁל יְשׁוּב הַדַּעַת, וְחַיִּים שֶׁל סְפוּק.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רסו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיִּקְרָא, י"א אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמֻחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךְ שְׂאֵתָה מִחִזֶּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, לְהִיּוֹת סִבְלָן גָּדוֹל, וְתַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַפֶּעַס, שֶׁלֹּא תִהְיֶה בְּעֵסֶן כָּלֵל, כִּי בְּזֵה תִלְוִיָּה כָּל עָקֵר הַצְלַחַת הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, שְׁשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהַכְנִיסוֹ בְּכַעַס וּבִקְפָדוֹת כָּלֵל, רַק יִהְיֶה סִבְלָן גָּדוֹל מְאֹד. אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ אֵל מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, שְׂאֵז תִּאִיר בּוֹ נִקְדַּת הַמְּשִׁיחַ; כִּי אֲצֵל כָּל אֶחָד יֵשׁ נִקְדַּת מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא ג' רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק וְכוּ', שְׂזָה סוּד הָאֶרֶת הַמְּשִׁיחַ הַגְּנוּזָה אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְהַגִּיעַ אֵל זֶה, רַק עַל-יְדֵי שְׂהָאָדָם סִבְלָן גָּדוֹל, וְסוֹבֵל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִינוֹ מִקְפִּיד וְכוּעַס כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְזֶה! וּמְשִׁיחַ יִכְנִיס אֶת עַנְיָן אֶרְךָ אֲפִים בְּעוֹלָם.

רְאוּי לָךְ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה, הַמְדַבֵּרֵת מְאִרִּכַת אֲפִים, וְלוֹמֵר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה מ"לִקוּטֵי-תְּפִלוֹת" הַשִּׁיכֵת אֲלֶיהָ, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאִז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת שִׁיעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רסז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְיִקְרָא, י"א אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ וְכו', אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵהִי מַעֲלַת הָעֲנִין פְּשׁוּזוּכִים לְהַחֲדִיר בְּתִלְמִידוֹת אָמוּנָה בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָמוּנָה בְּצַדִּיקִים, סְפוּרֵי צַדִּיקִים, וּלְחֻזְקָן בְּקִיּוּם הַמְצוּוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינֵי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכַמְעַט שְׁאֵין עוֹד דְּבָר חָשׁוּב יוֹתֵר מִחֲנוּפָה יְלָדִים. וְרַק בְּזָכוֹת זֶה גַם לָךְ יְהִי יְלָדִים טוֹבִים. כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֶה שְׁאֵדָם מוֹסֵר נִפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַזּוּלָת, אִזִּי עוֹזֵר גַּם לוֹ.

לְכֵן רְאִי לְהִיּוֹת חֲזָקָה בְּדָבָר זֶה בְּמֵאֵד מְאֹד, לְהַחֲדִיר בַּבְּנוֹת אָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְאָמוּנַת חֲכָמִים, וּתְסַפְרֵי לָהֶם הִרְבֵּה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים מִצַּדִּיקִים, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רלד), שְׁנֵה מְטַהֵר אֶת הַמַּחֲשָׁבָה, וְזֶה יִתֵּן לָךְ מֶרֶץ וְכַח וְסִפּוּק לְהַמְשִׁיךְ הַלְאָה.

וְזָכְרֵי דְבָר זֶה הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר אִם קִטְנָה אֶת בְּעֵינֶיךָ, גְּדוּלָה אֶת בְּעֵינֵי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכֵן פְּתוּב אֲצֵל גְּדַעוֹן (שׁוֹפְטִים ו, יד): "לָךְ בְּכַח זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל". הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָנּוּן אוֹתָךְ בְּכַח הַדְּבָר, עֲלֶיךָ לְנַצְלוֹ בְּעֵבוֹר הַנֶּעֱר, וּבְפִרְט הַבְּנוֹת שֶׁהֵן צְרִיכוֹת שְׁמִירָה, וְכַמְאָמְרָם ז"ל (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פָּרָשָׁה יא, סִימָן ה') עַל הַפְּסוּק (בַּמְדָּבָר ו, כד): "יְבָרְכֶךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ", יְבָרְכֶךָ — בְּבָנִים, וְיִשְׁמְרֶךָ — בְּבָנוֹת, מְלַמֵּד שֶׁהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה יוֹתֵר מִהַבְּנִים; כִּי נָשִׁים

נדעתן קלה (שבת לג:). ולכן דבר גדול מאד, כשתזכי להחזיר בהן
אמונה בה' ובצדיק, צניעות, מדות וקיום המצוות. ולבסוף גם את
תזכי לנחת הרבה מפל יוצאי חלציה.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ט' רסח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המעות לפדיון, יעזר הקדוש-
ברוך-הוא שימתקו ממך כל הדינים על-ידי פלא עליון.

זאת עליך להבין, כי לא באנו לזה העולם אלא בעבור תכלית
אחת — לתקן עולם במלכות שדי. לגלות את הקדוש-ברוך-הוא
לכל העולם כלו, ולא יועיל לסמ"ך-מ"ם שום דבר, אנחנו נפרסם
את הקדוש-ברוך-הוא, ונחזק את כל עם ישראל, שכלם יתחילו
לדבר אליו יתברך.

עקר חזרה בתשובה זה רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ולא אל
בשר ודם, ודבר זה צריך להחזיר בנער, פי בעוונותינו הרבים, יש
כל מיני שגיונות ודמיונות שעובדים על בני-אדם, ונותנים תקונים,
שאלו נותני התקונים בעצמם צריכים תקון, כי בעצמם פגומים מאד
מאד ועובדים על בני הנעורים, וחבל מאד מאד, כי נשמות ישראל
הם יהלומים, בני הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (שמות יד, א):
"בנים אתם לה' אלקיכם", ועלינו למסר נפשנו לגלות ולפרסם
לכלם רק אותו יתברך, ושכלם ידברו רק אל הקדוש-ברוך-הוא,
ולחזק את בני וננות ישראל סמוך לפרקם, כדי שלא יפשו בפגם
הברית, אשר זהו העון החמור ביותר, וזה מה שהורס את המחזין
והבריאות, וזה הורס את החיים, ומסלק את השכינה. ולכן לא
בחנם שהסמ"ך-מ"ם לקח עצמו כל-כף עלי.

אֲשֶׁר ט' רסט בנחל נא

על-כן זאת אבקש אותך, שתעשה כל מיני פעולות שבעולם לעזור לגלות ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא, ולהוציא רצוני מהכח אל הפעל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רסט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! כל התכלית שלי זה רק לגלות את הקדוש-ברוך-הוא, ולפרסם לעם ישראל, שאין לנו אלא את הבורא יתברך שמו. על ישראל קדושים עוברים עכשו משברים וגלים מאד קשים, וצריכים להציל את הנער, פדי שלא יכשלו בפגם הברית, אשר זהו העון החמור ביותר. ורבנו ו"ל בא לזה העולם לתקן את זאת. ועל-כן עלינו לגלות עכשו לכלם, שאין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא. ועל זה אני מדפיס את הקונטרסים, ועל זה אני מוסר את נפשי, לפרסם את שם הצדיק בעולם, אשר הוא מגלה את הבורא יתברך שמו לכל באי עולם, ומקרב ישראל לאביהם שבשמים.

לכן אבקש אותך, ראה לעזור לי בענין זה, ואז אין לתאר ואין לשער גדל זכותך ומעלתך בשמים, אשריך ואשרי חלקך!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' ער.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ מְשֻׁבָּע שְׁעָבֵר, וּמִפְּאֵת טְרִדוֹתַי,
נִתְעַצֵּב עַד כּוֹה.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן שְׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית,
וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְתַגְרֵס הַרְבֵּה פְּרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה יִזְכֹּף וַיִּצְחָצַח אֶת נִשְׁמָתְךָ. וְזוֹ הַתְּרוּפָה לְבַחֲוֹר —
לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת, וְאִם תּוּכַל לְסַיֵּם בְּכָל שָׁבוּעַ מִשְׁנֵיּוֹת, אִין לָךְ
מְאֹשֶׁר יוֹתֵר מִזֶּה, וּבְזֶה תִּבְלֶה אֶת זְמַנְךָ הַיָּקָר, בְּמִקּוֹם לְבַטְלוֹ
וּלְבַזְבְּזוֹ בְּהֵבֵל וָרִיק. וְכִיּוֹם יִשָּׁנָן מִהַדּוּרוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם, אֲשֶׁר
מַכְנִיסוֹת חֶשֶׁק רַק לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ הַרְבֵּה, שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִזְמִין לָךְ בְּקֶרֶב
מְאֹד זְרוּג הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָתְךָ.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת וְכוּ', רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּמְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל מָה שֶׁעוֹשֶׂה
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא — הַכֹּל לְטוֹבָה, וּמִי יוֹדֵעַ אִם זֶה הִיָּה מִתְּפַתַּח
כְּרֵאוֹי וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּפְּלֵי בְּדַכְּאוֹן וּבַעֲצָבוֹת מִכָּל הַסֵּבֵל שְׁעָבֵר
עֲלֶיךָ, וְאִסוּר לְשָׂאֵל שְׂאֵלוֹת — לָמָּה וּמַדּוּעַ, אִסוּר לְהִרְהֵר אַחַר
דְּרָכֵי הַמִּקּוֹם. וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַם לָכֶם בְּחִזְרָה כָּפֹל כָּפֹלִים.

אֲשֶׁר ט' ערב — ט' רעג בַּנְחַל נג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאת הַגּוּף, וְעוֹד תְּלַדֵּי הַרְבֵּה יְלָדִים, רַק אַל תִּדְאָגִי כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' ערב.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּמָאֵד מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ. עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ מְאֹד, שְׂזוּכִית לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִתְחַיֵּל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִתְחַבֵּר עִם חֲבֵרִים טוֹבִים, וְתִשְׁמַר עֲצֻמְךָ מִחֲבֵרִים רָעִים, וְלִבְּל תִּתְעַרֵּב בְּשׁוּם מַחְלָקָת, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִיּוֹנֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַרְבּוֹת בְּמַחְלָקָת וּבְמַרְיבוּת. וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּמִיד נִחְזֵיק עֲצֻמְנוּ בְּיַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רעג.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְּךָ וְכוּ', זֹאת תִּדְעַ, אֲשֶׁר עַקֵּר תְּקוּנְךָ הוּא הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ גְּדוֹל מַעֲלַת הָעֲנִיָּן, לֹא הֵייתָ חָדַל מִמֶּנּוּ לְרַגֵּעַ. הַפְּצָה הוּא תְּקוּן הַבְּרִית, כִּי לְפָגַם פְּעַם אַחַת בְּבְרִית, לֹא כְּדַאי לְהִיּוֹת בְּנֵה הָעוֹלָם, וּמִי שְׁפָגַם בְּבְרִית, הַתְּקוּן שְׁלוֹ רַק לְהַפְּיֵץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כְּדֵי לְקַרֵּב יְהוּדִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נד אשר ט' רעד — ט' ערה בנחל

ולכן אל תהיה בטלן! ויעזר הקדוש־ברוך־הוא, שכל ימי חייך
תפיץ, ובקרוב מאד יהיה לך זיווג הגון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רעד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ויקרא, י"א אדר־ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראה להתחזק להיות בשמחה, כי זה עקר רפואתך.
ועליך הרבה לבקש את הקדוש־ברוך־הוא על נקדה אחת —
שמחה ועוד פעם שמחה, ובזכות השמחה תהיה לך רפואת הנפש
והגוף, ויהיה לך כח להתחיל מחדש.

הנה עזרת לנו עד כה, ולפתע נחלשת, על־כן ראה לקחת
עצמך בידיך ולהתחיל מחדש בהתחלה חדשה, וזאת — על־ידי
שתחזיר בעצמך בטחון עצמי, לרעת שאתה שנה הרבה מאד,
וגדול פעלך למען הזולת.

ראה להתקרב אל הקדוש־ברוך־הוא בהתקבנות חדשה, אשר
אצלו יתברך נאמר (דברי־הימים־א' טז, כז): "עז וחדנה במקומו", מי
שנמצא אצל הקדוש־ברוך־הוא — תמיד שמח. על־כן ראה לשמח
ולשמח אחרים, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' ערה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ויקרא, י"א אדר־ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות שְׁאַלְתָּךְ וְכוּ', חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכוֹת נה:):
 כְּשֶׁאָדָם חוֹלֵם חֵלוֹם רַע, כְּשֶׁקָּם יִגִּיד: "וַחֲלֹמוֹת הַשָּׁוֵא יִדְבְּרוּ" (זְכַרְיָה
 י. ב.). אִךְ טוֹב מְאֹד לְקַחַת שְׁלֵשָׁה אַנְשִׁים, וַיִּפְתְּרוּ אֶת הַחֵלוֹם לְטוֹבָה.
 יִשְׁנֹו נֹסַח כְּתוּב בַּסְּדוּר בְּיַצֵּד מִיִּטְיָבִים אֶת הַחֵלוֹם.

וְהִנֵּה כְּתִיב (מְשָׁלִי כד, טז): "כִּי שֶׁבַע יִפֹּל צַדִּיק וְקָם", שְׁתַּהֲיֶה
 לוֹ תְּקוּמָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁאֵף פַּעַם לֹא יִפֹּל, וְלֹא יִצְטָרֵף
 לְקוֹם. אִךְ אֵין צְרִיכִים לְהַתְּבַלְּבֵל מִחֵלוֹם אֶלֶּא לְהִיִּטְיִבוֹ, וְלוֹמַר:
 חֲלָמָא טָבָא חֲזִיתָ, חֲלָמָא טָבָא חֲזִיתָ, חֲלָמָא טָבָא חֲזִיתָ, טָבָא לְהוּי
 טָבָא לְהוּי. רַק אַל תִּדְאָג כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

וּבְעֵנִין שְׂדוּכִים וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת דְּבַר אֶחָד, אֲשֶׁר אִם רוֹאִים
 בַּחֲזוֹר שְׁיֹושֵׁב וְלוֹמֵד וְהוּא רְצִינִי, מַגִּיעַ לוֹ שְׂדוּךְ טוֹב, אֲכַל אִם אֶחָד
 מִסְּתוּבֵי בְּטַל, וְאֵינוֹ רוֹצֶה מְאוּם, לְמָה לְהַפִּיל בַּפֶּח בֵּת יִשְׂרָאֵל, וּמִי
 אוֹמֵר כְּשִׁיתְּחַתֵּן יִשְׁתַּנֶּה?! הֲלֹא עֲלוּל לְהִיּוֹת בְּטָלָן גַּם אַחֲר־כֵּן,
 וְלִשְׁכַּב בַּמַּטָּה כְּפִגְרָא, וְהִיא תִצְטָרֵף לְפִרְגָּס וְלִשְׂאֵת בְּעַל הַבַּיִת, וְלְמָה
 לְאַמְלֵל בֵּת יִשְׂרָאֵל?!

כְּשֶׁהוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת שְׂדוּךְ, צְרִיף לְרֹאוֹת טוֹבַת הַשָּׁנִים, וְלֹא רַק
 טוֹבַת אֶחָד, רַחֲמָנוּת — זֶה עַל שְׁנֵיהֶם, וּמִי שְׂרוּצָה לְשַׂדֵּךְ, צְרִיף
 לְקַחַת בַּחֲשָׁבוֹן — אִם זֶה הִיָּה הַבֵּן שְׁלִי, הִיִּיתִי רוֹצֶה הֲכִי טוֹב
 בְּעַבְרוֹ, וְאִם זֶה הִיָּתָה הַבֵּת שְׁלִי, הִיִּיתִי רוֹצֶה הֲכִי טוֹב בְּעַבְרוֹהָ. אִם
 חוֹשְׁבִים כֵּן, שְׁזָה בְּנִי וְזוֹ בֵּיתִי, וְאֵנִי צְרִיף לְשַׂדֵּכְכֶם, אֲזִי אֵנִי רוֹצֶה
 שְׁיִהְיֶה לְהֶם הַטוֹב בְּיֹוֹתָר, כֵּן צְרִיכִים לְחַשֵּׁב כְּשֶׁהוֹלְכִים לְשַׂדֵּךְ בְּנִי
 וּבְנֹת יִשְׂרָאֵל. וְלֹא לוֹמַר: אֵנִי מְרַחֵם עַל הַהוּא שְׁמִסְתוּבֵי בְּטַל,
 וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה מְאוּם, וְעָלִי לְמַצָּא לוֹ שְׂדוּךְ בְּמַהֲרָה וְלְחַתְּנוֹ, אִךְ אִם
 זֶה אֵינוֹ מִתְאַיֵּם. וּמָה יִהְיֶה עִם הַבַּחֲוָרָה, אִתָּהּ קוֹבֵר אֶת הַבֵּת שֶׁל
 פְּלוֹנִי! וְלִכֵּן צְרִיף לְהִזְהַר מְאֹד בְּדַבְּרִים כְּאֵלוֹ.

וְעַל-כֵּן שְׂדַכְ"ן — רְאִשֵׁי תְּבוֹת: כְּסָף נְיוֹטֵל, שְׁקָר דְיוֹבֵר.
 שְׂדַכְ"ן הוּא שְׂקָר"ן, רוֹצֶה אֶת הַכְּסָף, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מָה יִהְיֶה

אחר־כֵּן. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד בְּשִׂדּוּכִים, וְלִרְאוֹת שְׁלִבְחוּר תְּהִינָה מְדוֹת טוֹבוֹת, רְצִינּוֹת וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וּרְצוּנוֹת טוֹבִים, וְלֹא סֵתֵם לְרַחֵם עָלָיו וְכוּ', כִּי צְרִיכִים לְרַחֵם גַּם עַל הַבַּת, שְׁלֹא לְהַפִּילָה בַּפֶּח.

אָנִי מְקוּהָ מְאֹד שְׁתִּבִּין לְהִבָּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, י"ב אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אָנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל זְכִירַת עֲמֶלְק, (דְּבָרִים כה, יז): "זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמֶלְק בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם", וְהַמִּצְוָה הַזֹּאת הִיא מִצְוָה תְּדִירִית. וְהִנֵּה הַפְּסוּק כּוֹתֵב בְּלִשׁוֹן יַחִיד — זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמֶלְק, וְאַחֲר־כֵּן מִמְּשִׁיף בְּלִשׁוֹן רַבִּים: בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם. נִמְצָא, שֶׁהַמִּצְוֹת עֲשֵׂה הֵינָן לְכֹל יַחִיד וְיַחִיד, שְׂיִזְכֹּר מָה עָשָׂה לוֹ עֲמֶלְק. מְלִבְד זֹאת, צְרִיכִים כָּל־יִשְׂרָאֵל לְזַכֹּר מָה עָשָׂה לָנוּ עֲמֶלְק בְּצֵאתְנוּ מִמִּצְרַיִם. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים קטז:): חַיֵּב אָדָם לִרְאוֹת אֵת עֲצָמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם; מֵהוּ מִצְרַיִם? לְשׁוֹן מִצְרַיִם, הַמִּחַ מִצְּמִצָּם. הַמִּחִין נִקְרָאִים יָם — יָם הַחֲכָמָה. מִחַ הָאָדָם יְכוּל לְשׁוֹטֵט בְּמַיִם שְׂאִין לָהֶם סוּף, שְׂזָה אֹר אֵין סוּף שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. הַצְּדִיקִים תָּמִיד מִיַּחֲדִים יַחֲדִים, וְכֵן עוֹלָיִם מְעֵלָה מְעֵלָה עַד אֵין סוּף, וְכֵן מִמְּשִׁיכִים אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ. אֲבָל לֹא כָּל אֶחָד זוֹכֵה לְמַחִין נִקְיִים, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), שְׂאָדָם שְׂפוּגָם בְּבִרִית, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, יֵשׁ לוֹ עֲנָנִין הַמְּכַסִּין עַל עֵינָא; עֲנָנִין אֵלוּ מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת הַמְּכַסּוֹת אֵת עֵינֵי

הַשֶּׁכֶּל. שְׁאִינוּ זֹכָה לְהִסְתַּכֵּל בְּרוּחַנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, רַק מִסְתַּכֵּל מֵהַ
שְׂנַעֲשֵׂה עַל הַדֶּרֶךְ: מֵלֹא נֶאֱוָף, שְׂקוּץ, זְהוּם וְתַעֲוִב, וְזֶה מִטְמֵטֵם לוֹ
אֶת הַמַּח.

וְלָכֵן אֵיךְ זֹכִים לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת, וְאֵךְ אֶחָד שְׁלֹא יוּכַל
לְעֲשׂוֹת לוֹ דְבָר? רַק עַל-יְדֵי שְׂיַחְזִיק עֲצָמוֹ עִם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן א'), בְּשַׁעֲהַ שְׁעֵלָה מִשָּׁה
רַבְּנוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, הַמְּלֵאכִים רָצוּ לְהִזְיָקוֹ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
נָתַן לוֹ יַעֲזֶה לְהִחְזִיק בְּכֹסֵא הַכְּבוֹד, שְׁלֹא יִצְטָרֵךְ לִפְחַד מֵהַמְּלֵאכִים,
הֵינּוּ שְׂאֵם יַחְזִיק עֲצָמוֹ בְּיַחַד עִם שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ
כְּשִׂיְהוּדִים עוֹזְרִים זֶה לְזֶה, וּמֵאַחֲדִים זֶה עִם זֶה — אֵךְ אֶחָד אִינּוּ
יְכוּל לְהֵם. חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרִים (תַּנְחוּמָא נִצְבִים א'): בְּנִהְג
שְׂבַעֲוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִים, שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת
אֲחַת?! וְאֵלּוֹ נוּטֵל אֲחַת אֲחַת אֶפְלוֹ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא
שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין, עַד שִׁיְהִיו כְּלֵן אֲגָדָה אֲחַת; קְנֵה אֶחָד יְכוּלִים
לְשַׁבֵּר, אֵךְ הַרְבֵּה קְנִים אֵין יְכוּלִים לְשַׁבֵּר; כִּי אִם מִחְזִיקִים עֲצָמָם
בְּיַחַד, אֵךְ אֶחָד אִינּוּ יְכוּל לְהִזְיָקָם.

וְלָכֵן כְּשִׁיְהִיו מוּכְנִים עִם יִשְׂרָאֵל לְצֵאת מִמְּצָרִים, הִיוּ כְּלָם
מֵאַחֲדִים עִם מִשָּׁה רַבְּנוּ, וְזֶה מֵהַ שְׂהוּעִיל לְהֵם לְצֵאת מִמְּצָרִים, וְזֶה
מֵהַ שְׁעוֹר לְהֵם לְהִגִּיעַ עַד יַם סוּף. אַבָּל אַחֲר־כֵּן בָּא עֲמֶלֶק, וְהַכְּנִיס
סִפְקוֹת בְּמִשָּׁה רַבְּנוּ. עַד כִּדֵּי כֵּן, שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מִדְרַשׁ
אֲגָדָה), שְׂנַתְחַלְקוּ לְשֵׁלֶשׁ כְּתוּת: כְּתָה אֲחַת אֲמָרָה, שְׂחוֹזְרִים לְמְצָרִים.
כְּתָה אֲחַת אֲמָרָה, שְׂהוּלְכִים לְלַחֵם, וְכְתָה אֲחַת הַחְזִיקָה עִם מִשָּׁה
— מֵהַ שְׂמִשָּׁה יֵאמַר זֹאת יַעֲשׂוּ. נִמְצָא מִזֶּה מֵהוּ נְסִיּוֹן אֲמוֹנֵת
חֲכָמִים, הֵלֹא בְּמְצָרִים הֵינּוּ בְּמַחְנֵה הַסִּגְר, קַבְּלֵנוּ מִכּוֹת רַצַּח, הֵינּוּ
עֲבָדִים בְּזוּיִים וּשְׂפִלִים, וְהִנֵּה מִשָּׁה רַבְּנוּ בְּנִסִּים נְסִים הוֹצִיאָנוּ
מִמְּצָרִים, רְאִינוּ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, שְׂדוּד הַטְּבַע, פְּרַעַה קַבֵּל עֲשׂוֹר
מִכּוֹת, כָּל הַמִּים נַעֲשׂוּ לְדָם, בָּאוּ צְפַרְדְּעִים וְנִכְנְסוּ לְתוֹךְ הָאֵכָל,
הַבְּגָדִים, הַמִּטָּה וְכוּ'. הַתְּמַלְאָה כָּל הָאָרֶץ כְּנִים, עָרַב — בָּאוּ חִיוֹת
רַעוֹת וְכוּ' וְכוּ', כָּל הַסֶּבֶל שְׂסָבְלוּ אַחֲר־כֵּן הַמְּצָרִים, שְׂהִיָּה זֶה שְׂדוּד
הַטְּבַע, שְׂדוּד הַמְּעַרְכָּה, רְאוּ כִּחוּשׁ עֵין בְּעֵין גִּדְל הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרֻטִית

של הקדוש־ברוך־הוא, וראו גִּדְלָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ. אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הקדושים אומרים (מדרש אגדה), שְׁמֻצְרִים הִיְתָה כָּל־כֶּף מִסְגֵּרֶת, שְׁעָבַד לֹא הָיָה יָכוֹל לְבָרַח מִשָּׁם. וְהִנֵּה מֹשֶׁה רַבְּנוֹ הוֹצִיא אֶת כָּל־ל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהֶאֱמִינוּ בְּמֹשֶׁה וְהִלְכוּ אַחֲרָיו. כִּיִּן שְׁהִגִּיעוּ עַל יַד יָם סוּף, כָּבַר בָּא עֲמֶלֶק, וְהִכְנִיס בָּהֶם סִפְקוֹת, וְהִתְחִילוּ אֲנָשִׁים לְכַפּוֹת, וְצָעְקוּ לְמֹשֶׁה: "הַמִּבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמֻצְרִים, לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בְּמִדְבָּר? ! מַה זֹאת עֲשִׂיתָ לָנוּ" וְגו' (שְׁמוֹת יד, א). פֶּלֶא עַל גְּבֵי פֶלֶא, רָאוּ גִסִּים כְּאֵלוֹ, שְׁמֹשֶׁה עָשָׂה עִמָּהֶם, וְהִנֵּה עוֹמְדִים לְעֵבֵר אֶת יָם סוּף, וְכֵאֵן מִתְחַרְטִים לְפִתְעָ? ! זֶה מִלְחַמַת עֲמֶלֶק, שְׁהִכְנִיס בָּהֶם קָרִירוֹת. יְכוּלִים לְרֹאוֹת אֲצֵל הַצַּדִּיק שְׂדוּד הַטַּבַּע, שְׁהַצַּדִּיק מְלַבֵּישׁ בְּלָבוֹשׁ כְּזֶה, שְׁחוֹשְׁבִים שְׂזָה טַבַּע, וּלְבִסוּף יֵשׁ טַעֲנוֹת עַל מֹשֶׁה, זֶה הִיְתָה מִלְחַמַת עֲמֶלֶק. אֲלֵמֶלֶא כָּל־ל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הָיוּ הוֹלְכִים אַחֲרֵי מֹשֶׁה, מִזְּמַן הָיָה עֲמֶלֶק נִמְחָק, אֲבָל בְּזֶה שְׁקִמּוֹ נִגְדַּ מֹשֶׁה לְפָנָיו קָרִיעַת יָם סוּף, וְנִכְנְסוּ בָּהֶם סִפְקוֹת וּפְחָדִים, מִזֶּה אָנוּ סוֹבְלִים עַד הַיּוֹם.

וְלָכֵן בְּזִכְרֵת עֲמֶלֶק כְּתוּב שְׁנֵי לְשׁוֹנוֹת — קִדָּם לְשׁוֹן יַחֲדָי: "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמֶלֶק בְּדֶרֶךְ", זְכוֹר מַה שְׁעֲמֶלֶק שָׁלַךְ עוֹשָׂה לָךְ בְּדֶרֶךְ, שְׁמִכְנִיס בְּךָ חֲלִישׁוֹת וְשׁוֹבֵר אוֹתָךְ, כְּאֵלוֹ לֹא יִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִמֶּךָ דָּבָר, וְאֵינְךָ מְסַגֵּל לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא, וְאַחֲר־כֶּךָ "בְּצִאתְכֶם מִמֻּצְרִים", לְזִכּוֹר מַה שְׁהָיָה עִם כָּל־ל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁהִתְפַּלְּגוּ בִּינֵיהֶם. נִמְצָא, שְׁמֻצְוֹת זְכִירַת עֲמֶלֶק, הִיא מֻצְוָה תְּדִירִית, שְׁעֵלֵינוּ לְזִכּוֹר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

דָּבָר רֵאשׁוֹן — לֹא לְהִתְקַרֵּר, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "אֲשֶׁר קָרָךְ", שְׁהִכְנִיס בְּךָ קָרִירוֹת. אִם אֲנִחְנוּ זְכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוא בְּחִינַת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ שְׂבִדוֹר הַזֶּה, וְאִם רַבְּנוּ ז"ל הִכְנִיס בְּנוֹ הַתְּחִזְקוֹת, שְׁגַם אֲנִחְנוּ נִזְכֶּה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, וּלְהַפִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא, עֲלֵינוּ לְלַכֵּת עִם מֹשֶׁה שְׂבִדוֹרְנוּ, שְׂזָה רַבְּנוּ ז"ל — עַד הַסּוּף. אֲךָ דָּא עָקָא, שְׁעֲמֶלֶק שׁוֹבֵר אוֹתָנוּ, וּמִכְנִיס בְּנוֹ סִפְקוֹת — "הִישׁ הַיּוֹי"ה בְּקַרְבְּנוֹ אִם אֵין" (שְׁמוֹת יז), וְאַחֲר־כֶּךָ עֲלֵינוּ גַם לְזִכּוֹר — "בְּצִאתְכֶם מִמֻּצְרִים", כְּשִׁיֻּצְאָנוּ מִמֻּצְרִים נִתְפַּלְּגוּ עִם יִשְׂרָאֵל: אֵלוֹ צָעְקוֹ עַל

מִשָּׁה — מִדּוּעַ הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם, הֲלֹא הָיָה לָנוּ שָׁם טוֹב, וְאֵלּוּ רָצוּ לְהִלָּחֵם בְּמִצְרַיִם נֶגֶד רָצוֹן מִשָּׁה וְכוּ'. וְדַבֵּר זֶה קוֹרֵה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וְלָכֵן זֶה מִצְוֵה תְּדִירִית לְזַכֵּר מַעֲשֵׂה עַמְּלֶק.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. וְכָל אֲשֶׁר קוֹרֵה עִם הָאָדָם — זֶה בְּהִשְׁגָּחָה פְּרִטִית, אֵין טַבֵּעַ, אֵין מְקָרָה, הַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהִשְׁגָּחָה פְּרִטִית פְּרִטִית, עַד פְּדֵי כָּף, שְׂאוּמָרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יּוֹמָא ל.ח.): אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׂמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חֲבֵרְתָּהּ אֶפְלוּ כְּמֵלֵא נִימָא; וְכֵן אוּמָרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין ז.): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֶלָּא אִם-פֶּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מְלַמְעֵלָה; הַכֹּל זֶה מֵאֵתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֵין טַבֵּעַ, אֵין מְקָרָה, עַמְּלֶק מְכַנִּיס בְּנוֹ מְקָרָה, שְׂנַחֲשֵׁב שֶׁהַכֹּל קָרִי וְכוּ'. דַּבֵּר זֶה עָלֵינוּ לְעַקֵּר מֵאִתָּנוּ, אֲשֶׁר אֵין מִשְׁגַּל שֶׁל מְקָרָה, כָּל אֲשֶׁר אָנוּ סוֹבְלִים — צְרוֹת יְסוּרִים, מְרִירוֹת וְהִרְפָּתָקְאוֹת, עֲצָבוֹת, דְּכָאוֹנוֹת, שְׂבָרוֹן לֵב וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ — הַכֹּל בְּהִשְׁגָּחָה, פְּדֵי שְׂנוּזְכָּה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה. כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לָנוּ מְכוֹת, רַק פְּדֵי שְׂנַבּוּא אֵלָיו וְנִצְעַק. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד אוֹהֵב לְשִׁמֵּעַ אֶת קוֹלְנוּ, הוּא רוֹצֵה שְׂנַבּוּא וְנִסְפֵּר לוֹ מַה שְׂעוֹבֵר עָלֵינוּ. וְאָנוּ מְסַכְּנִים, אֵין לָנוּ שִׁכָּל, וְלָכֵן אֵינְנוּ בָּאִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֶלָּא מְתִי? כְּשֶׁמְקַבְּלִים מְכוֹת, אִזּוֹ נִזְכָּרִים שֵׁישׁ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיכִים לְרוּץ אֵלָיו, וְזֶהוּ שְׂאוּמָרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְנַחוֹת נ.ג.): מַה זֵּית אֵינּוּ מוֹצִיא שְׂמִנּוֹ אֶלָּא עַל-יַדֵּי כְּתִית, אֵף יִשְׂרָאֵל אֵינֶם חוֹזְרִים לְמוֹטָב, אֶלָּא עַל-יַדֵּי יְסוּרִים; וְלָכֵן לָמָּה לָנוּ לְחַכּוֹת שְׂנַקְבֵּל יְסוּרִים?! לָמָּה לָנוּ לְחַכּוֹת עַד שְׂנַקְבֵּל מְכוֹת?! בָּאוּ נְרוּץ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲכָשׁוּ. וְלָכֵן גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֲלֶק ב', סִימָן כה), שֶׁהִתְבּוֹדְדוֹת הֵיא מְעֵלָה עָלֵינוּ מֵהַכֹּל, הֵינּוּ שְׂאָדָם יְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, זֶה מַה שֶׁהוֹרֵג אֶת עַמְּלֶק. עַמְּלֶק מְכַנִּיס בְּאָדָם סְפָקוֹת: "הֵיִשׁ הַיְוֵ"ה בְּקַרְבָּנוּ אִם אֵין", וְהַצְדִּיק, בְּחִינַת מִשָּׁה רַבְּנוּ, מְגַבִּיהַ יְדִיו אֶל הַשָּׁמַיִם: "וְהֵיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל" (שְׁמוֹת יו, יא), שׁוֹאֲלִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה כ.ט.): וְכִי יְדִיו שֶׁל מִשָּׁה עוֹשׂוֹת מְלַחְמָה, אוֹ שׁוֹבְרוֹת מְלַחְמָה? אֶלָּא בְּזִמָּן

שישראל מסתכלים כלפי מעלה, ומשעבדים את לבם לאביהם שבשמים — היו נוצחין; אם גרע, שאין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ונבוא ונדבר תמיד אליו ותברך בכל יום בשפת האם שלנו, אפלו חמש דקות, אז "ויחלש יהושע את עמלק לפי חרב" (שמות יז, ג), על-ידי פיו הכניע את עמלק, כי פיהם של ישראל חרבם (מדרש תהלים קמט). וכן אומרים חכמינו הקדושים (ברכות נח.): "לך הני"ה הממלכה" (דברי-הימים א' כט, יא) — זו מלחמת עמלק. בזה שמגלים את הקדוש-ברוך-הוא, בזה מוחקים את עמלק. עמלק רוצה להראות, שהכל מקרה, טבע ומזל, מי שיש לו יותר כח, הוא מצליח, 'כל דאלים גבר' — זהו למוד עמלק. אף באמת הכל דמיון אחד גדול, והקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו. ומה עושה קלפת עמלק? הולכת בקרי, אומרת שהכל מקרה. שזו הקללה בתוכה (ויקרא כו, כא): "ואם תלכו עמי קרי, ולא תאבו לשמע לי, ויספתי עליכם מכות שבע פחטאתיכם", אם תאמרו שכל אשר ארע הנה מקרה, ותדחפו את הקדוש-ברוך-הוא מכס, תקבלו פי שבעה צרות ויסורים. וכן בכל פעם, אם תאמרו שזה מקרה, אזי תסבלו צרות. אבל אם אדם יודע שהכל מהקדוש-ברוך-הוא, שום בריה שבעולם אינה יכולה לשבר אותו. וזו מצות זכירת עמלק, שעלינו לזכור בכל יום ויום.

ועל-כן העקר עלינו לעקר מאתנו אחת ולתמיד את הענין של מקרה, לחשב שיש פה איזה מזל או איזה טבע וכו', זה הסמ"ך-מ"ם שהוא שרו של עשו. ולמה נקרא עשו? לשון עשוי, גמור, הוא חושב שגמר, ואלו יעקב — לשון עקב, שתמיד חושב שעדין לא התחיל, תמיד עומד בחוץ, זה יהודי צדיק, תמיד עושה תשובה, תמיד מתחיל מחדש. ואלו עשו — לשון עשוי, גמירתי כבר, וזהו עמלק נכדו, שמכניס באדם כאלו הכל מקרה, זה קרה כך באקראי וכו', וממנו יצא המן, שרצה להכניס טבע בעם ישראל, שהוא יותר חזק ממרדכי ואסתר. ולבסוף היתה לו מפלה גדולה, שתלו אותו על העץ. ולכן המצה הזו של "זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך", זו מצוה על כל אחד ואחד מאתנו, שצריך תמיד

לזכור, ובפֿרֿט בְּחֵדֶשׁ אָדָר, שְׁהֵימִים הָאֵלוּ נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים (אָסְתֵר ט, כח), וְשׁוֹב רוֹאִים שְׁהֵקִלְפוֹת וְהֵסְטָרָא אַחֲרָא מִתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ, וְחוֹשְׁבִים שְׁהֵכֵל טְבַע, מְקַרְהָ וּמְזַל, וְהֵנָּה מְרֵאִים לָנוּ, שְׁאִין דְּבַר בְּזָה, אֲלֵא הֵכֵל זֶה רַק הֵקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם הֵיָה לָנוּ שְׂכָל, הֵיִינוּ בּוֹרְחִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, וּמְכַנְיַעִים אֶת הַמֶּן-עַמְלָק, שְׁשָׂרְשׁוּ עֵשׂוּ, שְׁהוּא עֵשׂוֹי, וּמִי הֵיָה שָׂרוּ? הַסֵּמ"ך-מ"ם. וּמִי הֵיָה הֵרָאשׁוֹן שְׁהֵסִית אֶת אָדָם וְחַוָּה? הַנְּחֹשׁ שָׂרְכַב עָלָיו הַסֵּמ"ך-מ"ם. וְלָכֵן כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ג, טו): "הוּא יִשׁוּפֵךְ רֵאשׁ"; עַמְלָק בָּא וְאוֹמֵר לָךְ: אַתָּה רֵאשׁ, "רֵאשִׁית גּוֹיִם עַמְלָק" (בְּמִדְבָר כד, כ), "גַּאֲוֹת אָדָם תִּשְׁפִּילְנוּ" (מְשָׁלִי כט, כג) — זֶה עַמְלָק (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי ז), שְׁמְכַנְיִס בְּאָדָם גַּאֲוֹת וַיִּשׁוֹת — אַתָּה חָכָם וּמְצַלַח וְכוּ', וְלָכֵן כְּתוּב עָלָיו: "הוּא יִשׁוּפֵךְ רֵאשׁ", שְׁאָדָם יִחְשַׁב מִי יוֹדֵעַ מִי אֲנִי, אֲנִי וְאֲנִי וְאֲנִי, אֲבָל "וְאַתָּה תִּשׁוּפְנוּ עַקֵּב" — בִּיצֵד אַתָּה יָכוֹל לְהַבְרִיחוּ מִמֶּךָ? עַל-יַדִּי עַקֵּב, אִם תִּדַע שְׁאַתָּה עֵדִין כָּלוּם, אַתָּה נִדְרָךְ בְּעַקֵּבִים, אִם קָם עָלֶי הַסֵּמ"ך-מ"ם, וּמִדְבַר עָלֶי כָּל דְּבַר אָסוּר, אִם קָמִים עָלֶי שׁוֹעֲלִים קִטְנִים מְחַבְּלֵי כְרָמִים, וְאֲנִי בּוֹרַח אֶל הֵקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזָה תִּהְיֶה לָהֶם מִפְּלָה.

וְלָכֵן עָלֵינוּ לִזְכּוֹר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב — "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלָק" — בְּלִשׁוֹן יְחִיד. וְאַחֲרֵי-כֵן צְרִיכִים לִזְכּוֹר — "בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם", שְׁזָה שִׁיף לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵצְרַכּוּ לְהִתְאַחַד כָּלָם עִם מִשָּׁה רַבָּנוּ, אִם הֵיִינוּ נִדְבָקִים לְצַדִּיק, אִף אִמָּה בְּעוֹלָם לֹא הֵיָתָה יְכוּלָה לְנַצַּח אוֹתָנוּ.

וְלָכֵן כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה אָנוּ מְזַכְרִים מִחֵדֶשׁ לְפָנֵי פּוֹרִים: "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלָק בְּדִרְךָ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם", וְזוֹ מְצוֹת עֲשֵׂה לְכֻלָּם — לְשִׁמְעַת פְּרִשְׁת זְכִירַת עַמְלָק. "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדִרְךָ", שְׁהֵחֲדִיר בְּךָ קְרִירוֹת: טְבַע, מְקַרְהָ וּמְזַל. אֶת זֹאת עָלֵינוּ לְהוֹצִיא מֵאֲתָנוּ, וְלִידַע אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בְּזָה הָעוֹלָם רַק הֵקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בְּרַגַע שְׁאָדָם מְכַנְיִס בְּעַצְמוֹ, שְׁאִין לוֹ רַק הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, הוּא עָנוּ גְדוֹל מְאֹד. וְלָכֵן הַנְּחֹשׁ — "הוּא יִשׁוּפֵךְ רֵאשׁ", שְׁרוּצָה לְהַכְנִיס בְּךָ יִשׁוֹת — אֲנִי וְאֲנִי, "וְאַתָּה תִּשׁוּפְנוּ עַקֵּב" — שְׁתָּשִׁיב לוֹ, שְׁאַתָּה בְּעַקֵּבִים,

הִינוּ אֶף שְׁדוּרְסִים וְרוּמְסִים אוֹתִי, אֲנִי כְּלוּם, וְאִין לִי אֶף אֶחָד, אֶלָּא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֶצְמוֹ. וְלִכֵּן "גִּאֲוֹת אָדָם תִּשְׁפִּילֵנוּ" — זֶה עֲמַלְק, שְׁנַתְּגָאָה עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּחְרוּפֵיּוֹ וּגְדוּפֵיּוֹ.

וְזָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, כֹּל זְמַן שֶׁתַּחֲדִירוּ בְּדַעְתְּכֶם, שְׂאִין טִבֵּעַ, מִקְרָה וּמִזֵּל, וְכֹל אֲשֶׁר קוֹרָה עִמָּנוּ זֶה רַק מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִזּוֹ תִּהְיֶה לְכֶם יְשׁוּעָה. וְאֶף שְׁלֻעַתִּים זֶה אוֹרֵךְ זְמַן, וּמֵדוּעַ? זֹאת אֵינָנוּ יוֹדְעִים, יְהוּדֵי אֲסוּר לוֹ לְשָׂאֵל שְׂאֵלוֹת, וְצָרִיךְ לְדַעַת שְׂכָל מַה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה — זֶה בְּנֻדְאֵי לְטוֹבָה.

יִשְׁנֵם הָאוּמְרִים שְׂיֵשׁ הַסֵּתֵר פְּנִים, אֶף מִי שֶׁרַק יִסְתַּכֵּל עַל עֶצְמוֹ, אִיךָ הוּא הוֹלֵךְ עִם שְׂתֵי רַגְלָיו, תִּכְפֶּה-וּמְיָד יִתְפֹּס — מִי הוֹלֵךְ בֵּי? הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! מִי מִתְנוּעֵעַ בֵּי? הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. מִי מִסְתַּכֵּל בְּרִכֵּי? הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. מִי מְדַבֵּר מִמֶּנִּי? הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִזּוֹ אִין הַסֵּתֵר פְּנִים כָּלֵל! הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פַּה אֶתְנוּ, עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ.

יְדוּעַ, שְׁמוֹהֲרַנְיָת ו"ל הַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל לְפָנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל שְׁנַת תַּקס"ב (עֵין חַיִּי-מוֹהֲרַנְיָן, סִימָן קטו, וַיְמִי מוֹהֲרַנְיָת סַעֲיָה ב'). וְאָמַר, שְׂלֵא הֲבִין מַה שְׂרַבְּנוּ ו"ל דְּבַר אֲזוֹ. וְכִידוּעַ, קָדָם שֶׁהַתְּקַרֵּב לְרַבְּנוּ ו"ל הִיָּה מוֹהֲרַנְיָת ו"ל לְמִדָּן גְּדוּל מְאֹד, וּבְקִי בְּכֹל הַשָּׁס, וְחַמִּיּוֹ לְקַחוּ מִפָּנֵי שְׁהִיָּה לְמִדָּן עֲצוּם. וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן כְּשָׂבֵא לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשָׁמַע דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ו"ל מִהַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהֲרַנְיָן, חֲלַק א', סִימָן ה', אָמַר שְׂלֵא הֲבִין מְאוּמָה, רַק דְּבַר אֶחָד הֲבִין, שְׂרַבְּנוּ ו"ל אָמַר, שְׂאֵם שׁוּמְעִים מִחֲלֻקַּת עַל הַצְּדִיק, זֹאת מְשִׁמֵּיעִין אוֹתָךְ, בְּגִלְל שְׁפָגְמַת בְּבִרִית, וְתִאֲמִין שְׂכָל מִצּוֹתָא וּמְרִיבָה, אִין זֶה אֶלָּא בְּשִׁבִיל שְׁפָגְמַת בְּטַפֵּי מַחֲךָ, שְׁזֵה הַקְּרִי שֶׁל עֲמַלְק — רַק זֹאת הֲבִין. כִּי מוֹהֲרַנְיָת ו"ל קָדָם שֶׁהַתְּקַרֵּב, שָׁמַע הַרְּבֵה מִחֲלֻקַּת עַל רַבְּנוּ ו"ל. וְאֵם שׁוּמְעִים מִחֲלֻקַּת, אוֹמַר רַבְּנוּ ו"ל, סִימָן שְׂצָרִיכִים לְשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה עַל פְּגָם הַמְּקָרָה, הַקְּרִי, שְׁחוּשְׁבִים שֶׁהַכֹּל מְקָרָה, טִבֵּעַ וּמִזֵּל. וְאֵם מוֹהֲרַנְיָת ו"ל, שְׁהִיָּה כָּל-כָּף גְּדוּל, עַד שְׂרַבְּנוּ ו"ל הַעִיד עֲלָיו, שֶׁהוּא נִשְׁמָה חֲדָשָׁה, שְׁעַדִּין לֹא הִיָּתָה בְּעוֹלָם, מַה נֹּאמַר אָנוּ, מְלֵאִים עוֹנוֹת,

שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים, אֲנַחְנוּ עִם הָרֹאשׁ הַמְּגֻשָּׁם שְׁלֵנוּ, עִם הַדַּעוֹת הַנִּפְסָדוֹת שְׁלֵנוּ, עִם הַתְּאֻוֹת שְׁלֵנוּ, אָנוּ רוֹצִים לְהִבִּין אֶת הַצַּדִּיק, הַכִּיצַד?! עִם הַפְּרִיצוֹת וְהַתְּאֻוֹת שְׁמִטְמִטִּים לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, רוֹצִים לְהִבִּין אֶת הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא כָּל כָּלוּ מְלֵא אֱלָקוֹת הַמְּלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ עַל הַרְבֵּה צַדִּיקִים, שֶׁבְּכֻלָּם אֵינָם בְּנֵי־אָדָם. הֵיט לָכֵם מִשָּׁג מַה זֶה צַדִּיק?! שֵׁם הַנִּי"ה שְׁמֵלְבָשׁ עִם בְּגַד מְשִׁי! הוּא בְּעֶצְמוֹ שֵׁם הַנִּי"ה, דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. אֲשֶׁר אֵין לָנוּ שׁוֹם הַבְּנָה וְהַשָּׂגָה בְּזֶה כָּלֵל. וְאִיךָ עִם הָרֹאשׁ הַמְּטַנֵּף שְׁלֵנוּ, עִם הַפֶּה הַטָּמֵא שְׁלֵנוּ, נִזְכָּה לְהִבִּין אֶת הַצַּדִּיק?! בְּוַדַּאי יֵשׁ עַל הַצַּדִּיק קִשְׁיוֹת, אִךָ זֶה אָדָם אֵינוֹ רוֹצֶה לְהִבִּין. אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶה טָבֵעַ, מַקְרָה וּמְזַל, אָנִי מִפִּיר אוֹתוֹ, הוּא אִישׁ פָּשׁוּט, יִשְׁבְּתִי עַל יָדוֹ וְכוּ' וְכוּ'...

מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל זָכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגוֹת כְּאֵלוֹ עַל־יְדֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, קִצַּת יְכוּלִים לְרֹאוֹת בְּ"לְקוּטִי־הַלְכוֹת" שְׁלוֹ, אֵיזָה גְלוּי אֱלָקוֹת בְּתַכְלִית הַמַּדְרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה מִנַּח שֵׁם. אַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת שְׁלוֹ דְּבָרוֹ הַתְּלַמִּידִים מִמֶּנּוּ בְּשִׁבַח גְּדוֹל מְאֹד. יֵשׁב שֵׁם אָדָם וְאָמַר: מַה אַתֶּם עוֹשִׂים כָּל־כַּף גְּדוֹל אֶת מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל?! הֲלֹא רְאִיתִיו לְאָכַל אֶטְרִיּוֹת עִם גְּבִינָה. וְיֵשׁב שֵׁם אַחַד מִתְּלַמִּידֵי מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל וְאָמַר: מַה אַתָּה חוֹשֵׁב שְׁמִשָּׁה רַבְּנוּ לֹא אָכַל אֶטְרִיּוֹת עִם גְּבִינָה?! וְאִף־עַל־פִּי־כֵן הָיָה מִשָּׁה רַבְּנוּ! נִמְצָא, שְׁאָדָם מְטַמֵּט, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁאֵת הַצַּדִּיק צְרִיכִים לְהַפִּיר מִבַּחוּץ, בְּשַׁעַה שְׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר אַחֲרַת (לְקוּטִי־מוֹהֲרַנְתָּ, חֶלֶק ב', סִימָן קטז), אֲשֶׁר אֶת הַצַּדִּיק אֵין יְכוּלִים לְהַפִּיר מִבַּחוּץ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן. אַדְרַבָּה, הַצַּדִּיק נִרְאֶה כְּמוֹ כָּל אָדָם, אֲבָל הַפְּנִימִיּוֹת שְׁלוֹ זֶה עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי. וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי־מוֹהֲרַנְתָּ, חֶלֶק א', סִימָן רמג), שֶׁכָּל מַה שֶׁהַצַּדִּיק יוֹתֵר גְּדוֹל, לֹא רוֹאִים אֶצְלוֹ שׁוֹם דְּבַר, אֲלֵא בְּדִיוֹק הַהַפָּךְ. אֲבָל בְּנֵי־אָדָם אוֹהֲבִים הַצָּנָה, אֵיזָה מִפְּרָסָם שֶׁל שְׁקָר, שֶׁהוּלֵךְ כְּפוּף, וְעוֹשֶׂה עִם הָעֵינַיִם וְהַיָּדַיִם, וְקוֹפֵץ וְצוֹהֵל, וּמִתְּלַבֵּשׁ עִם בְּגַד מְשִׁי וְכוּ', זֶה בְּנֵי־אָדָם אוֹהֲבִים.

הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִשְׂרָאֵל מוֹיִז'נִיץ זי"ע, בְּעַל "אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל", הָיָה אוֹמֵר עַל אֵלוֹ הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר: כְּשֶׁמְכַנִּיסִים בְּשׁוֹר

בבצק — נַעֲשֶׂה קָרַעפֿלֶעךָ, לְכִיבוֹת, כְּשִׁמְכֵנִיסִים בְּשֶׁר בְּעָלִים — נַעֲשֶׂה כְּרוֹב מִמֶּלֶא עִם בְּשֶׁר, כְּשִׁלּוֹקִיחִים בְּגַד מְשִׁי וּמְכֵנִיסִים בְּזֶה גּוֹף — בְּשֶׁר, נַעֲשֶׂה מִזֶּה רַבִּי, זֶה בְּשֶׁר בְּתוֹךְ בְּעֻקֵּיטְשֶׁע. כִּף הִיָּה אוֹמֵר עַל אֱלוֹ הַמִּפְרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר. וְרוֹאִים זֹאת בְּחוּשׁ, אִם אָדָם אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָךְ טוֹבָה, וְלִהְיוֹצִיאָךְ מִהַבּוֹץ שֶׁלָּךְ, אִם אֵינוֹ יְכוּל לְהִדְבִּיק אוֹתָךְ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, סִימָן שֶׁהוּא שְׁקָרָן, אִם אָחַד לֹא יַעֲוֹרְרֶךָ שֶׁתִּלְמַד כָּל שְׁבוּעַ חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, תִּדַע לָךְ שֶׁאֲתָה נִמְצָא אֲצֶל שְׁקָרָן, וְחֻבֵּל עַל הַכֶּסֶף שֶׁאֲתָה נוֹתֵן לוֹ, חֻבֵּל עַל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה שֶׁלָּךְ, אִם אֵינְךָ לוֹמֵד בְּכָל יוֹם מְשָׁנִיּוֹת, תִּדַע, שֶׁאֲתָה נִמְצָא אֲצֶל שְׁקָרָן, אִם אֵינְךָ לוֹמֵד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא וְהִלְכָה, אֲתָה נִמְצָא אֲצֶל שְׁקָרָן.

מה שאין כן, לא אלמן ישראל, יש כיום מנהיגים וצדיקים, המגלים את התורה לעם ישראל, ומחזקים נשמות ישראל שילמדו בכל יום מקרא, משנה, גמרא, הלכה, אצל צדיקים כאלו כדאי להסתובב. אבל סתם לילך לראות הצגות, ולחזור עם כלום, ומאומה אין בידך, חבל על הזמן. אבל צדיק אמתי מכניס את הקדוש-ברוך-הוא בין בני אדם, צדיק אמתי מכניס אלקות בתוך לבנו, שנוגיש את הבורא יתברך שמו. זה נקרא התקרבות אל הצדיק, שהוא מחזיר בנו אלקות, שגם אנחנו נסתכל על רוחניות אלקות. כלנו צריכים לחזור בתשובה, אבל בשביל זה אנו צריכים את הצדיק, שהוא מכניס בנו 'אמת'. מה זה אמת? אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נא), כמו שכתוב (ירמיה י, י): "והו"ה אלקים אמת", רק הקדוש-ברוך-הוא נקרא אמת, ומי שיותר מקרב אל הקדוש-ברוך-הוא — יותר אמת יש בו, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), כי הצדיק כלה זרע אמת (שם כ, כא), אמת מעולם הבא.

נא ונא הבה ונשמח יחד, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, שהוא לוחם מלחמת עמלק, שרוצה להכניס בנו מקרה ומזל, לא-כן הצדיק צועק: "תדעו לכם שהכל אלקות, מה שאתם רואים ושומעים — הכל זה אלקות", זה למעלה מהשגתנו, שאיננו

מבינים מה ומי ואימת, רבנו ו"ל אומר (ספר-המדות, אות אמונה, סימן ג'): בראותך שנוי מעשה אל תאמר מקרה הוא, אלא תאמין שגדה בהשגחת השם יתברך; אין משג של מקרה, הכל בהשגחה פרטית, ומה עושים? בורחים אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן כתוב (ויקרא א, א): "ויקרא אל משה, וידבר ה' אליו". שואל הזהר — מדוע כתיב: "ויקרא אל משה", לא כתוב מי קרא, ואחר-כך כתיב: "וידבר ה' אליו"? אלא כל יהודי יש בו נצוץ של משה, קדם קורא הקדוש-ברוך-הוא את האדם: ויקרא' — א' זעירא, ונראה שכתוב: ויקרא, הינו חושבים שיש טבע, מקרה ומזל, כי ויקרא הוא לשון מקרה, אבל מתבוננים היטב ורואים את הא' — הינו אלופו של עולם קורא אותך. מקבלים מכות מהסמ"ך-מ"ם, מעמלק, מהמן, ומדוע? כדי שגברת אל הקדוש-ברוך-הוא, נבוא לפניו ונתחיל לדבר אליו.

מי מכם יש לו בכל יום התבודדות?! האם יש לכם לכל הפחות חמש דקות בכל יום התבודדות?! האם אתם הולכים לאיזה מקום פנוי, או לטייל באיזה שדה ולהגביה עינים אל השמים, ולדבר אליו יתברך: "רבנו של עולם, כזאת וכזאת עשיתי, ואני מתחרט". הרמב"ם אומר (הלכות תשובה, פרק א', הלכה א'), עקר התשובה זה ודוי דברים. מי מאתנו יוצא בכל יום חמש דקות לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולספר לפניו כל העובר עליו: "רבנו של עולם, אני אוהב אותך, אף מה לעשות? היצר הרע התגבר עלי וכו', רבנו של עולם, אין לי פרנסה, אני צריך לשלם שכר דירה וכו'. ויקרא — חושבים שהכל מקרה, פלוני יעזר לי, ההוא יסייע בידי וכו', אף לא ולא — א' זעירא, הינו אלופו של עולם מסתתר שם. ואם גלה בצורה כזו, כל החיים יהיו אחרים לגמרי, ואז "וידבר ה' אליו". ויקרא — רש"י אומר: הקדוש-ברוך-הוא קרא אליו, קול לא קול אליו, הוא שומע ועם ישראל אינם שומעים, הצדיק שומע בכל יום כרוזים מן השמים, וכל העם אינם שומעים.

ולכן עתה הוא הזמן לחזור בתשובה, לזכור מה שעשה לך

עמלק, אל תלכו אחר צבועים ורמאים, מפרסמים של שקר, שכל מגמתם רק לעבד על בני-אדם ולהוציא מהם כספם.

ואשרי האדם הזוכה להפיץ אור רבנו ז"ל בעולם. רבנו ז"ל נשלח לזה העולם לגלות את הקדוש-ברוך-הוא, ולכן הסמ"ך-מ"ם שונא אותו, ומי שמפיץ אור רבנו ז"ל, הסמ"ך-מ"ם שונא אותו, ורוצה להכחידו מן העולם. ולכן כל אחד מאנשי שלומנו די בכל אתר ואתר, מחיב בכל יום להפיץ, וכל מי שמפיץ יותר — זכותו יותר גדולה בקרוב הגאולה. יש היום מליונים מאחינו בני ישראל הצמאים לדבר ה', רוצים לשוב בתשובה, ואינם יודעים איך, ואם מביאים להם ספרי רבנו ז"ל, הם רואים פתאם אור בעיניהם, וחושבים: "גם אני יכול לשוב בתשובה, אפלו שעשיתי מה שעשיתי, גם אני מלכלך כזה, שאין חטא בעולם שלא עברתי, גם לי יש תקנה?! גם אני יכול לפתח פי ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא?!" ולכן כל מי שיודע שחטא, ובפרט בפגם הברית, עליו לצאת להפיץ אור רבנו ז"ל, אשר זה התקון הכי גדול. רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך; אם תכניס אמונה באחרים — אין למעלה מזה בתקון הברית. אנשים לוקחים קונטרסים ומתבוננים: "הגע, מלא כל הארץ כבודו, יש לי גם-כן תקנה, אסור לי להתיאש, אני צריך להיות שמח, לקנות סבלנות, לא להתעצבן", הגע הנה קרבת אותו להקדוש-ברוך-הוא. וזה עקר התקון שלנו — רק להפיץ את אור רבנו ז"ל.

בפולין, שם היתה עניית גדולה מאד קדם מלחמת העולם השנייה, וכל המדינה היתה במצור מהעמלקים, ימח שמם. ולא ידעו איך לברח, ולא היתה מציאות של בריחה. העמלקים, ימח שמם, צרו על כל פולין. וקדם שהחלה המלחמה, הלכו אנשי שלומנו עם פרוטות, שבזה היו צריכים לקנות לחם, ובמקום זה תרמו להדפסת ספרי רבנו ז"ל, ועשו מבצע קדם הפורים — באו ונלך להפיץ אור רבנו ז"ל. ונדפס קול קורא מאנשי שלומנו בפולין, שכל אחד מאנשי שלומנו מחיב לקחת כמה ספרים ולהפיצם לזולת. ועם

הפרוטות האחרונות שהיו להם, קימו דבר זה והפיצו, זה מה שהחזיק המון יהודים עד הרגע האחרון, שיצאה נשמתם בתאי הגזים. יש תמונות מועזעות, שבמקום אחד כתב יהודי בדם אצבעו אחר שחתכה: יהודים, אל תתיאשו! לא היה לו מכשיר כתיבה וכו', אז בדם ידו כתב את המלים על הקיר, ודבר זה מפרסם מאד ומתעד בתעודי השואה. ומהיכן לקחו את האמרה הזו: 'לא להתיאש', אם לא מספרי רבנו ז"ל?!

ולכן אבקש את כל אנשי שלומנו היקרים! נא ונא דיקא עכשו קדם הפורים, אבקש מאד מאנשי שלומנו, יש לנו ספר חדש "אוצר הפורים" — ששה-עשר קונטרסים המדברים מחדש אדר, ממחית עמלק, ממרדכי, מאסתר, משמחת פורים, מאור הפורים, מעם אחד, למה שכל אחד מאנשי שלומנו לא יקח עשרה ספרים בכל יום ופיצם. אני מבטיחכם שהספרים הללו יעשו פעלתם. רבנו ז"ל מבקש מאתנו שנפיץ את אורו. מוהרנ"ת ז"ל קדם הסתלקותו מזהירנו, שהעבדה שלנו יהיה — יפוצו מעינותיה חוצה. ממי עלינו להתפעל? מאיזה מח קטן, שאינו מניח אחרים להפיץ? מצות זכירת עמלק, מחיב בזה כל אחד ואחד מאתנו — "זכור את אשר עשה לך עמלק", עלי לזכור מה שעמלק עשה לי, שהכשילני בכל העברות שבעולם, הכניסני בכלא היצר, ולכן אראה לו שלא רק שאצא מהכלא, אלא אוציא את כל האסירים מן הכלא. וכמו שפתוב בזהר, שהנשמה נמצאת בכלא הגוף, וצריכים להוציאה. ולכן כל הרוצה לשוב בתשובה, יקבל על עצמו להפיץ לכל הפחות עשרה ספרי "אוצר הפורים". יש לאדם צדקה, שיממן את ההדפסה, שייספסד את הספרים, אשר זו הצדקה הכי גדולה, שנוזכה להפיץ את אור רבנו ז"ל. אל תהיו בטלנים! כל מי שמפיץ יותר, זכותו גדולה בשמים, והאור יגיע לכל מיני טפוסים אנשים. מסתובבים כל-כף הרבה רוקים ורוקות, מדוע שלא נפיץ להם קונטרס "מציאת הזווג", שזה בדוק ומנסה — מי שאומר תפלות אלו ארבעים יום — ימצא את זווגו. ויכולים להעיד על זה המון בחורים. ושאר הספרים, מדוע לא נפיצם?!

ראו לילך לַמְרוֹן וְלַחֲבֻרוֹן וְלַשָּׂאֵר קְבֻרוֹת הַצַּדִּיקִים, כָּל אֶחָד
 הֵיכֵן שְׁלָבוֹ חֲפֵץ, וַיִּמְצָא שָׁם הַמּוֹן מֵאַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מֵדוּעַ לֹא
 תַחֲלֶקְנוּ אֶת הַסְּפָרִים בֵּין בַּחֲוָרֵי יִשְׂרָאֵל, בַּחֲוָרִים יְקָרִים שְׁמֵשׁוֹתוֹקִים
 לַחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה?! אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה גְדוּלָה מִזֹּו! וְהַחֹב מִנַּח עַל כָּלָנוּ.
 וְזוֹ מַחֲיֵת עֲמֶלֶק, בְּזֶה שְׂאֵנוּ נִגְלָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה אָנוּ
 מוֹחֲקִים אֶת עֲמֶלֶק שְׁמֵלֵא סְפָקוֹת, שְׁמַחְדִּיר בָּנוּ — "הַיֵּשׁ הַיּוֹי"ה
 בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין."

וְלִכֵּן עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ מִנַּח הַחֹב לְהַפִּיץ אֶת סְפָרֵי
 רַבְּנוּ ז"ל. אֵינָנוּ קִבְּצָנִים, אֲנַחְנוּ מַחֲלָקִים יְהִלּוּמִים, אִם מַחֲזִירִים
 יְהוּדֵי אֶחָד בַּתְּשׁוּבָה, זֶה יְהִלּוּם שֶׁהַחֲזֹר לְכַתֵּר הַמְּלֶךְ, רַבְּנוּ ז"ל
 אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר'), שְׁכָל יְהוּדֵי הוּא יְהִלּוּם בְּכַתֵּר
 הַמְּלֶךְ; מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפִּיץ — הוּא יְהִלּוּמָן. הַיּוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
 הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת מְאֹד מֵתַפְשָׁטוֹת בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְמַסֵּר
 נַפְשָׁנוּ לְהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל אַף אֶחָד, אֵין לָנוּ
 אַף אֶחָד בְּעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזֹאת עֲלִינוּ לְגַלוֹת לְכָל
 יְהוּדֵי, לֹא לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר, רַק לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְגֹאֲלָה הָאֲמֵתִית, שְׁבוּא יְבוּא מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה
 וְלֹא יֵאָחֵר.

יְעוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנָקִים כָּל זֹאת, וּבִיחַד נִשְׁמַח כְּפָלִים
 עִם הַמְּשִׁיחַ שְׁיָבוּא בִירוּשָׁלַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צוּ, י"ב אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ.

מָה אִמַּר לָךְ! עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת כָּל-כָּף שְׂמֵחַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

רחם עלֵיךְ, וְזָכִיתָ לְמִצְאָתָּה בֵּת זִוְגָךְ עוֹד קִדְּמָה גֵּיל עֲשָׂרִים, זֶה הַשְּׂמֵחָה הַגְּדוֹלָה בְּיִתְּךָ. מִסְתַּכְּבִּים בַּחֲוָרִים וְרוֹקִים בְּגִיל עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ, וּבֹכִים וּמְבַכִּים אֶת יְמֵי נְעוּרֵיהֶם, וְאוֹתָךְ זָכָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאִשָּׁה כָּל-כֶּף טוֹבָה לְפָנֶי גֵּיל עֲשָׂרִים. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (קְדוּשֵׁין כֹּט): עֵבֶר בֵּן עֲשָׂרִים וְלֹא נִשְׂא אִשָּׁה, כָּל יָמָיו בְּהִרְהוּר עֲבָרָה; וְלֵךְ עוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְצָא בֵּת זִוּג, עַל-כֵּן רָאָה לְכַבְּדָהּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֶאֱרִיךְ יְמֵיכֶם וְשָׁנוּתֵיכֶם, וְיִצְאוּ מִכֶּם דְּוָרוֹת יִשְׂרָאֵל יְבָרְכוּ, בְּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוּת.

רק תתחזק מאד מאד, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותך. ותרגיל עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות בכל יום. 'תגנב' לעצמך בכל פעם חמש דקות, לך לאיזו פנה, לך לטייל בחוץ חמש דקות, לך לאיזה שדה או מרתף, היכן שאתה מוצא מקום פנוי, אשר אין שם בני-אדם, תתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, אינך יודע מה זה עושה למעלה בשמים. אם אדם היה יודע מה זה חמש דקות לצעק אליו? תברך ולבקשו, היה עושה כך הרבה מאד, וחוטף — פה חמש דקות, ושם חמש דקות, ובמשך היום היה מצטרף לשעה.

ולכן אל תהיה בטלן, הנה היום הוא יום ההלדת שלך, היום מאיר המזל שלך. ולכן ראה לקבל על עצמך קבלה טובה, ללמוד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום חק ולא יעבור, כדי שתסיים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום, אשר אומרים בשם הצדיק הקדוש רבי יששכר דב מבעלז זי"ע, שביום שלומדים חמש ורש"י עם התרגום, באותו יום לא חוטאים. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יט), שזה תקון הברית.

ולכן אל תהיה בטלן, תקח עצמך בידיים, וזה יהיה לך יסוד — חמש ורש"י עם התרגום, וחמש דקות התבודדות, ואז תראה לאילו ישועות תבוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, י"ב אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום רב אַל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידידי היקר! אינך יכול לתאר ולשער גדל הזכות שיש לך בזכות הרבים, שאתה מוזקה את האברכים ללמד תורה, ומלבד זאת אתה מכניס אורח של תורה בקהלה, זוהי זכות העולה על כל הזכויות, פי זכות הרבים עולה על הכל. חכמינו הקדושים אומרים (אבות ה, יח): פל המוזקה את הרבים, אין חטא בא על ידו, שאפלו בשוגג לא יבוא לידי חטא. פי זכות הרבים חשובה מאד מאד אצל הקדוש-ברוך-הוא. עד פדי כף, שאנו מוצאים בהלכות תפלה, שאם יש קביעות לצבור ללמד, זה דוחה את הכל, ומדוע? פי הצבור כשלוּמְדִים, זה חשוב ביותר, וכרגע שיתבטלו — יתבטל הכל; ולכן עליך להתחזק במאד מאד, ובזכות זה תהיה לך רפואה שלמה ולאשתך וילדיך, פי התורה מגנה ומצילה בין דעסיק בה ובין דלא עסיק בה (סוטה כא).

הקדוש-ברוך-הוא ישמע תפלתך, שאני מתפלל עליך בכל יום שתצליח בדרךך, ותראה להרביץ תורה ברבים, פי אני רוצה, שפקהלה שלנו יהיה רק תורה ותפלה וקיום מצוות ומעשים טובים, ולא נסתכל על הסמ"ך-מ"ם, שהחל לעורר את הדב לשבר אותנו, פי לא יועיל לו, אם אנו נהיה חזקים בתורה ותפלה, לא יוכל לנו בשום פנים ואופן.

ולכן אתה תהיה השליח שלי להכניס אורח של תורה, אני רוצה שהמקום יהיה מקום תורה. כמו שאמר התנא הקדוש רבי יוסי בן קסמא (אבות ו): אם תתן לי כל כסף וזהב שבעולם, איני דר אלא במקום תורה. נמצא, שהמקום תורה בעצמו גורם ללמד תורה. אם כלם ילמדו תורה זה כבר ימשיך, וכל אחד שירצה להפגס לגור כאן, ידע שזהו מקום תורה. ולכן אני מסתכל על

אָשֶׁר ט' רעט בנחל עא

הַעֲתִיד שֶׁל יִבְנֶאֱל, אֲשֶׁר פִּה תִּהְיֶה עִיר תּוֹרָה, עִיר חֶסֶד. הַסִּימָנִים רוֹאִים כְּבוֹר, שֶׁהֶסְטֵרָא אַחֲרָא מִתְחִילָה לְרֵאוֹת, שֶׁהֵנָּה הֵנָּה פִּה יְקוּם גִּרְעִין שֶׁל תּוֹרָה, וְלִכֵּן מוֹצִיאָה אֶת כָּל הַחֲצִים עֲלֵינוּ, אֲךָ לֹא יוֹעִיל לָהּ מְאוּמָה.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שֶׁתְּחַדִּיר בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל תּוֹרָה, תְּמִיד רַק לְדַבֵּר מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, וְלִהְתַּמִּיד בָּהּ בְּכָל חֻלְקֵיהָ וּמְכַמְנֶיהָ, וְאִזּוּ נִזְכֶּה לְדַבְּרִים הַרְבֵּה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, י"ב אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אִוֹדוֹת מֵה שְׁכַתְּבָתְךָ וְכוּ', אִם הָיִיתָ מִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְבַקֵּשׁ עַל כָּל צָרְכֶיךָ, הָיִיתָ יוֹצֵא מִהַלְחָץ שְׁלֶךְ. וְכֵן לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הוֹצִיאֵנִי מִהַלְחָץ, מִהִפְחָדִים, מִהִבְלָבוּלִים" וְכוּ', אִזּוּ הָיִיתָ רוֹאֶה מָה הָיָה קוֹרָה. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּקַּח לְעֶצְמְךָ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ, וְתִהְיֶה לָךְ יְשׁוּעָה גְּדוּלָה מְאֹד.

אֲךָ דָּא עָקָא, שְׁבִנֵי-אָדָם אֵינָם מְאַמִּינִים בְּכַחוֹתֵיהֶם. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֻלְק א', סִימָן סא), שְׁבִנֵי-אָדָם אֵינָם מְאַמִּינִים בְּעֶצְמָם, וְלִכֵּן הֵם מִתְרַשְׁלִים וְנוֹפְלִים. וְכֵן מוּבָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֻלְק ב', סִימָן פו), שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר אֵין לָהֶם אֱמוּנָה בְּעֶצְמָם, וְלִכֵּן הֵם צָרִיכִים לְעֲשׂוֹת עֲבוֹדוֹת קָשׁוֹת. וּמְבִיא מְאַמֵּר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה מ:): "כִּי מִי בּוֹ לְיוֹם קִטְנוֹת" (זְכָרְיָה ד, י), מִי גֵרָם לְצַדִּיקִים, שֶׁיִּתְבַּזְּבוּ שְׁלֹחֲנָן לְעֲתִיד לְבוֹא? קִטְנוֹת שֶׁהִיְתָה בָּהֶם, שְׁלֹא הֶאֱמִינוּ בְּעֶצְמָם, שֶׁהֵם עוֹשִׂים רַעַשׁ גְּדוּל בְּשָׁמַיִם (עֲזַר

שיחות-הַר"ן, סימן קמ). וְלִכְּנֵן קַח עֲצָמָךְ בְּיָדִים, וְתַתְּחִיל לְהַתְּבוּרָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּעֵקֶשְׁנוֹת, שְׁלֹא תִהְיֶה בְּלַחֲץ, שְׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, שְׁתַּצֵּא מֵהַבוֹץ, וְתִכְרַךְ כְּשִׂתְּחִיל, כְּבָר תִּרְאֶה שְׁחֻלְפוֹ חֲמֵשׁ-דְּקוֹת, וְאַחֲרֵי-כֵן תִּגְמַר, וְתַתְּחִיל עוֹד חֲמֵשׁ-דְּקוֹת. כִּי הַתְּבוּרָדוֹת זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, אוֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן כה), וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּדְבַּר הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִסְפָּר לוֹ כָּל אֲשֶׁר מְעִיק עָלֶיךָ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוּלָה מְזוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, י"ב אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְעִבֹר אֶת הַהַרְיֹון בְּנֶקֶל מְאֹד, וְתִלְדִּי בְּקַלּוֹת. וְהַעֲקֵר — כָּל יְמֵי הָעַבּוּר תִּשְׁמְרֵי מְאֹד לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְלִבְקֹשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוֹת אֱלוֹ הַצְּדִיקִים, תִּהְיֶי שְׂמוּרָה מֵהַכֹּל.

וְכֵן רְאֵי לְהַקְפִּיד לְאָכֹל בְּכָל מוֹצָאֵי-שַׁבַּת סְעֻדַת מְלוּנָה מְלֻכָּה, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְהוֹלִדָּה בְּנֶקֶל.

רְאֵי לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל שְׁנַתֵּן לָךְ מִתְּנָה — בְּעַל טוֹב כָּל-כֶּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׂמְחַ בְּקִרּוֹב בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲשֶׁר ט' רפא — ט' רפב בנחל עג

ט' רפא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, י"ב אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות.

אודות שאלתך וכו', אסור לך לחשב מעצמך, תחשבי רק מהקדוש-ברוך-הוא, אז יהיה לך בטחון עצמי, אך ברגע שמתחילים לחשב מעצמו, מאבדים את הבטחון העצמי, ומכל שכן אם תדברי עמו יתברך חמש דקות, זה יבנה את האישיות שלך, ולא תצטרכי טובות משום ברירה שבעולם. כי זו המדרגה הכי גבוהה להגיע אליה בזה העולם — לחשב רק מהקדוש-ברוך-הוא, ולדבר עמו תמיד, אשר זה מכניס בטחון עצמי, ומעלה דמוי עצמי ירוד, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו!

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ט' רפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, י"ב אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידידי היקר! אינך יכול לתאר לעצמך אילו נסים עשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. חקמינו הקדושים אומרים (נדה לא.): לעולם, אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו; נפלת ממקום כל-כך גבוה, ורחמנא לישזבן, מי יודע מה הנה יכול לקרות, והקדוש-ברוך-הוא הציל אותך, הרי זה נס בתוך נס. וכתוב בשם הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע: אם קרה לו לאדם נס, שתמיד יספר את הנס, ובזכות זה יעשה לו הקדוש-ברוך-הוא עוד נסים. ולכן כשאדם

בְּצֶרֶה, תְּמִיד יִסְפֵּר מֵהַנֶּס שֶׁעָשָׂה לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶה פּוֹתַח פְּתַח לְעוֹד נִסִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

וְהִנֵּה כְּלָנוּ צְרִיכִים לְנִסִּים, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וּבְכָל רֵגַע וְרֵגַע, אֲנַחְנוּ חַיִּים בְּנִסִּים, כִּי אָנוּ בְיַד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵינָנו יוֹדְעִים מַה יְהִיֶּה. וְלִכֵּן רְאֵה תְּמִיד לְסַפֵּר אֶת הַנִּסִּים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתֹאמִין לִי שֶׁהֵנֶס הֵכִי גְדוֹל, שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְוַדַּע מִרְבֵּי כְּזֶה, רַבִּי שְׁמַחזֶק אוֹתָנוּ, רַבִּי שְׁמַעוֹדָד אוֹתָנוּ, רַבִּי שְׁמַשְׁמַח אוֹתָנוּ, רַבִּי שְׁמַחְתֵּן לָנוּ אֶת הַיְלָדִים, זֹאת אָנוּ צְרִיכִים לְזַכֵּר תְּמִיד — אֶת הֵנֶס הַגְּדוֹל הַזֶּה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פט), שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדֵכָן. וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֶסֶד, שֶׁאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי שְׁפּוֹתַח לָנוּ אֶת הַפֶּה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס') שֶׁהַצְּדִיק פּוֹתַח אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן זֶה אֶחָד מֵהַנִּסִּים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר. וְלִכְלָם צְרִיכִים לְסַפֵּר אֶת הַנִּסִּים הַגְּדוֹלִים שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרָט אֶתֶּךָ שֶׁנִּפְלְתָ, וּבְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ קִמַּתָּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָקִים אוֹתָךְ מִכָּל הַנִּפְּלוּת, וַיּוֹצִיאֲךָ מִפֶּחַ הַחֹבוֹת, וַיְהִיֶּה לָךְ שְׁפַע, וְעוֹד תּוּכַל לְקַנּוֹת בֵּית גְּדוֹל לְבָנֶךָ, וְתַחַתֵּן אֶת כָּל יְלָדֶיךָ. הַעֲקֵר אֶל תְּכַנֵּס בְּלַחֲץ.

נָא וְנָא רְאֵה שְׁלֵא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינֶךָ לְבִין קוֹנֶךָ, וְאִז תִּהְיֶה הֵכִי מְאֹשֵׁר בַּחַיִּים.

אוֹדוֹת שֶׁשָּׂאֵלְתָ וְכוּ', הַעֲקֵר הֵיכֵן שֶׁתִּסַּע, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח מְלֹאכִים שְׁלִיוֹי אוֹתָךְ, וְתְּמִיד תִּהְיֶה רְגִיל לֹאמֹר: "בְּשֵׁם הַיְיָ" הַאֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, מִיִּמִּינִי מִיְּכָאֵל, מִשְׁמְאֵלִי גְּבֻרֵיֵאל, מִלְּפָנָי אוּרֵיֵאל וּמֵאַחֲרַי רְפָאֵל, וְעַל רֵאשֵׁי שְׁכִינַת אֵל"; וּבְזִכּוֹת זֶה הַמְּלֹאכִים שֶׁמָּרוּ אוֹתָךְ, וַיְהִיֶּה לָךְ שְׁפַע לְצִאת מִכָּל הַצָּרוֹת. וְתַתְּפַלֵּל גַּם בְּעַדִּי, כִּי הַמְּתַפַּלֵּל עַל חֲבֵרוֹ, וְהוּא צְרִיךְ לְאוֹתוֹ דְּבָר, הוּא נֶעֱנֶה תַּחֲלָה (בְּבֹא קָמָא צב.).

אֲשֶׁר ט' רפג — ט' רפד בנחל עה

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שבזכות התפלות שלנו, נזכה כבר
לצאת מהגלות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רפג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, "כ אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שספרת לי וכו', זאת תדע, אשר אם אדם הולך ברחוב,
ורואה תרנגולים קרבים לעמתו, סימן טוב בעבורו, כי תרנגולים
מרמזים על פריה ורביה, שיפריה וירבה. ומהבעל-שם-טוב הקדוש
זי"ע מוכא, שאם רואים גוי בא עם דלי מים, שיאמרו: הבעל-שם-
טוב הקדוש אמר, מי שפוגש באחד שבא כנגדו עם מים, שיהיה
לו ברכה והצלחה. וכך נוהגים לומר פשוטעים לאוקריינה, ורואים
את הגויים נושאים דליי מים, אחר ששאבו אותם מהבארות, אזי
רגילים לומר כן: הבעל-שם-טוב הקדוש אמר, אם רואים גוי בא
כנגדך עם מים, זה סימן לברכה והצלחה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבאמת תהיה לך ברכה והצלחה, וכל
אלו מעם ישראל שצריכים להפקד בזרע של קימא, הקדוש-ברוך-
הוא יפקדם, ויתרבו נשמות ישראל כחול אשר על שפת הים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רפד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, "כ אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מה אמר לכם! עליכם להתחזק ביותר, ולא להסתפל על שום דבר. הקדוש־ברוך־הוא גדול מאד, והוא עושה פלא, ומה שאנו צריכים עכשו — רק לבקשו יתברך. כל דבר קטן אדם צריך להרגיל עצמו רק לבקש מהבורא יתברך שמו, כי אנו נמצאים בידי, הן אנחנו והן ילדינו, אין לנו בזה העולם רק השם יתברך לבדו. ומי שיודע דבר זה, הוא הכי מאשר, כי יש לו אל מי לפנות תמיד. וזאת רבנו ז"ל גלה לנו, שאין לנו למי לגשת — רק אליו יתברך.

ולכן ראו להתחזק ביותר שאת וביתר עז. אני אתפלל בעבור בנכם, אף גם אתם הרבו בתפלה ואל תחדלו. היו ספורים לאין ספור, שרופאים התיאשו לגמרי, וכח התפלה שבר את הכל. ידוע הספור על תלמיד רבנו ז"ל — ר' שמעון, ולו היתה אשה צדקת, שתמיד עוררה אותו לילך אל רבנו ז"ל. פעם נעשה בנם חולה מאד, והרופאים התיאשו מחייו. שלחה האשה את בעלה לרבנו ז"ל. וכשבא אל רבנו ז"ל, רבנו ז"ל לא ענה לו. שוב נכנס לרבנו ז"ל, ולא נענה, שוב נכנס ולא נענה וכו'. והבין, שזה לאחר גזר־דין. חזר לביתו בפחי נפש. שאלה אותו אשתו: מה אמר רבנו ז"ל? והחל לבכות, שרבנו ז"ל לא אמר מאומה, ואם־פן אני מבין שאין קבר מה לעשות, ופרץ בבכי מר, ויצא לחוץ להתבודד, וחפה עד ותיקין. בין כך עמדה אשתו על יד עריסת התינוק, ובכתה לפניו יתברך כל הלילה.

רבנו ז"ל התפלל ותיקין, והנה ר' שמעון כבר הקדים ובא לבית־הפנסת. ובא כנגדו רבנו ז"ל, ואמר לו בהתפעלות: ראה מה זה כח התפלה, מילא, שפעלה בתפלתה שהתינוק יהיה בריא, מזה איני מדבר, אף לא זו בלבד, אלא תפעל שתהיה לו אריכות ימים ושנים, אחר שהרופאים התיאשו, לזה לא תארתי ושערתי; רואים מזה גדל מעלת התפלה לפניו יתברך! כי אין לנו בזה העולם רק הקדוש־ברוך־הוא.

ולכן שניכם ראו להתחזק במאד מאד, ואל תכנסו, חס ושלום, ביאוש ובדכאון, ותבקשו את הקדוש-ברוך-הוא פעם אחר פעם, ותראו שהוא יתברך לא יעזב אתכם, ויעשה עמכם נסים ונפלאות.

הכפל הדבר — רק להתחזק ולחזק זה את זה, ולא להאשים איש את רעהו, אף אחד איננו אשם, זו גזרה מן השמים וצריכים לבטלה, ונתנו כח לאדם לשבר את הגזרה. ואם תהיו חזקים בזה, תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא. העקר לא להתיאש בשום פנים ואופן, ואם תעשו כן, תראו ישועות ונחמות.

גם אני אבקש בעבור הבן, וגם אתם תבקשו. והקדוש-ברוך-הוא הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלותינו, ונשמע בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, י"ב אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר ויזרח.
לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראה לדבר הרבה עם הקדוש-ברוך-הוא, היכן שאתה בא תשיח בינך לבין קונך. רבנו ז"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן פה): כשיהודי רואה נסיעה לפניו — שישע, כי בודאי היכן שהוא הולך הוא מתקן; ולכן הרגל עצמך בכל מקום שאתה בא, שתשאיר שם כמה דבורים להקדוש-ברוך-הוא: "רבנו של עולם, אני אוהב אותך, רבנו של עולם, החזירני בתשובה, רבנו של עולם, זכני לתקן מה שיש לי פה לתקן"; וכך תדבר עמו יתברך, ותבקש ממנו כל מה שאתה צריך. פי מה אתה יודע, למה הצרכת לילך למקום זה או למקום אחר, הכל כדי שתדבר אליו יתברך. ולכן תהיה חזק בזה, ואז תצליח תמיד.

ואם תהיה בר דעת, גם 'תגנב' בכל יום פֶּרֶק משָׁנִיּוֹת ועוד פֶּרֶק, אֲשֶׁר מה מְלִוּה אֶת הָאָדָם? רק אלו הפֶּרֶקִי משָׁנִיּוֹת שְׁזוּכָה ללמד. ואם תתמיד בְּזֶה, לא יחסר לך מאומה.

ובודאי כָּכֵל שְׁתַּרְבֶּה בתפלה והתבודדות, הקדוש-ברוך-הוא יפתח לך את האַזְנוֹת, שְׁתִּשְׁמַע אֶת קוֹל הַשֵּׁם יתְבַרַךְ. כי כֵּן אומר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נב), אֲשֶׁר מִכָּל הַדְּבָרִים צוּעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, מִכָּל הַדְּבָרִים הַשֵּׁם יתְבַרַךְ קוֹרֵא אֶת הָאָדָם. וְלִכֵּן כָּל מה שְׁאַתָּה שׁוֹמֵעַ, תִּשְׁמַע רק אֶת הַבוֹרֵא יתְבַרַךְ שְׁמוֹ, וְאִז תִּהְיֶינָה לך אַזְנוֹת בְּרִיאוֹת הַשׁוֹמְעוֹת רק אֶת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, כי הוא יתְבַרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדֵי נִמְצָא, וְזָכַר דְּבַר זֶה הַיֵּטִב, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יום ראשון לסדר צו, י"ב אֲדַרְבֵי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

ראה לחזק את עצמך בְּיִתְרָ שְׁאֵת וּבְיִתְרָ עֵז, כי אין זו עֶצָה לִפְלֵ בְדַעְתְּךָ.

חָבֵל מְאֹד, אֲשֶׁר בְּכֵל פֶּעַם נִתְעוֹרְרַת עֲלֶיךָ עֲצוֹבוֹת וְדַכְאוֹן, הָאִינְךָ שֵׁם לֵב, שְׁאֵלוֹ הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת שְׁלֶךְ, שְׁחֲטָאתָ כָּל-כָּף הַרְבֵּה בַּפְּגָם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בְּרֵאתָ קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קמא), שְׁעַל-יְדֵי שְׁעוֹבְרִים עַל הַחֲטָא הַגְּרוֹעַ הַזֶּה, בּוֹרְאִים קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים. וְאֵלוֹ הַקְּלָפוֹת וְהַמִּשְׁחִיתִים מְסַבְּבִים אֶת הָאָדָם, וּמְכַנְיָסִים בּוֹ דַּכְאוֹן וּמְרִירוֹת. וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בַּמְדָּבָר רַבָּה פְּרָשָׁה יב, סִימָן ג'): לְמָה נִקְרָא קֶטֶב מְרִירִי? עַל שֵׁם שְׁמֵרָר חֲיָיו שֶׁל אָדָם. תִּרְאֶה לְאִיזוֹ יְרִידָה הִבִּיאוֹ אוֹתָךְ הָעֲצוֹבוֹת וְהַדַּכְאוֹן? ! לְמָה לך

לְהִתְבַּלְבֵּל מִבְּנֵי-אָדָם? ! הֲלֹא בְּנֵי-אָדָם הֵם חַיּוֹת טוֹרְפוֹת בְּלִי גִזְמָה כָּלָל, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), שְׂמִי שְׂאֵינוּ דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵינוּ מְכַנִּים בְּדַעְתּוֹ אֶמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרֵךְ, הוּא חִיָּה בְּדַמוֹת אָדָם. כִּי הֶעֱקַר צְרִיכִים לְהוֹלִיד בְּנֵי-אָדָם שְׂיִפִּירוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵלוּ נִקְרְאִים אָדָם. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (יְבָמוֹת סא.): אָדָם אִתָּם — אִתָּם קְרוּיִים אָדָם, וְאֵין אֲמוֹת הָעוֹלָם קְרוּיִים אָדָם. רוֹאִים אֵילֹו רְצִיחוֹת וּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת הַגּוֹיִים רְצִחוֹ וְהִמִּיתוּ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִם-כֵּן אֵלוּ גְרוּעִים מִחַיּוֹת, כִּי חִיָּה לֹא תִטְרֵף, אֲלֹא אִם תִּהְיֶה רַעְבָּה, וְאֵלוּ הָעַמְּלָקִים, יִמַּח שְׂמֵם וְזָכְרָם, הִרְגוּ וְשָׂרְפוּ, סָקְלוּ וְחִנְקוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת אֲכֻזָּרוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף, עַל לֹא עוֹל בְּכַפָּם, וְלֹא חֶסֶד וְלֹא חֲמֵלוּ עַל אֵף אֶחָד. וְלִכֵּן לָמָּה לָךְ לְבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מֵאֲחֵרִים? ! תִּהְלֶה לֹאֵל, וְכִינוּ לִידַע מְרַבִּי אֶמְתַּת כְּזֹה, מִתּוֹרוֹת וּתְפִלוֹת כְּאֵלוּ, וּבְזֶה אָנוּ צְרִיכִים לְמַלֵּא עֲצָמָנוּ.

הִיָּה רְאוּי, שְׂתִלְמַד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה מִ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְתֹאמֶר עֲלֶיהָ תְּפִלָּה מִ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְתִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת שְׂלִמְדָתָהּ, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יְתִבְרֵךְ, שְׂתִזְכֶּה לְקִים אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עֲצוּתָיו הֵן עֲצוֹת מִגֵּן-עֲדָן, עֲצוֹת מִהָעוֹלָם הַבָּא. וְכְמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), שְׂהַעֲצוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק בָּאוֹת מִלְּמַעְלָה, כֹּלָּה זָרַע אֶמְתַּת (יְרֵמְיָה ב', כא), וְלִהְפֹּךְ — עֲצוֹת רְשָׁעִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, יַעֲקֹרוּ אוֹתָךְ מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא. וּכְבָר רְאִיתָ אֵיךְ רִצְתָּ אַחַר כְּפָה רְשָׁעִים אֲרוּרִים, וְתִרְאֶה מָה עָשׂוּ לָךְ? !

וְלִכֵּן אֵינֶנִּי מִבֵּין אוֹתָךְ, לָמָּה לָךְ לַחְזוֹר לְמָקוֹם שְׂמִגְרָשִׁים אוֹתָךְ, אֲפֹלוּ שְׂהַחֲזִיקוּ אוֹתָךְ, אֲבָל בְּמָה זָכוּ אוֹתָךְ? ! שְׂאֵל נָא אֶת עֲצָמְךָ — הֵאֵם זָכוּ אוֹתָךְ עִם חֲמָשׁ וְרִשׁ"י, עִם פָּרֶק מְשֻׁנוֹת, עִם דָּף גְּמָרָא, עִם הַלְכָה בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, הֲלֹא יָבֹא הַיּוֹם שְׂתִצְטַרֵּף לָזֶה. וְלִכֵּן רְאֶה לְחַדֵּל מִכָּל הַשְּׂטִיּוֹת וְהַמְּרִירוֹת שֶׁלָּךְ, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְהִדְבֵּק עֲצָמְךָ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

גַּא וְנָא רְאָה לְקַחַת עֲצָמָךְ בְּיַדִּי, וְתַתְּחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ,
אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יְתִבְרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּרְאֶה 'לְחַטָּף' בְּכַח גְּדוֹל כָּל
לֵילָה לְוַמֵּר סֹדֵר תְּקוּן חֲצוֹת, אֲשֶׁר אֵינְנוּ אוֹרְךָ זְמַן רַב כָּלֵל, אֲבָל
הַסֹּדֵר הַזֶּה עוֹשֶׂה רַעַשׁ בַּשָּׁמַיִם, וּמִכָּל שְׂכָן כְּשֶׁתִּזְכֶּה גַם לְשַׁפֵּךְ אֶז
אֶת לְבָב וְנִפְשָׁךְ אֵלָיו יְתִבְרַךְ בְּשִׂיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֵךְ, אִין עוֹד דְּבַר
חָשׁוּב יוֹתֵר מִזֶּה.

וְלָכֵן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן, עוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה נְסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צו, י"ב אֲדַרְבִּי ה'חַשְׁמַ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַפֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

זְכוֹר תִּזְכֹּר, שְׂרַבְנוּ ו'ל אָמַר: פִּרְנָסָה — רַק בְּשַׁחוּן (חַי-מוֹתֵרָן,
סִימָן תַּקֵּא). לָמָּה לֹא תִבְטַח בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֲלֹא עֲזָרְךָ עַד כֹּה,
וּמִדּוּעַ לִפְתַּע פִּתְאֵם נִכְנַסְתָּ בְּדַכְאוֹן, שְׂאִין מִי שְׂיִפְרִינְס אוֹתָךְ, יַעֲזֹר
שְׂאִין לָךְ כְּבָר כַּחוֹת.

הַרְבֵּה הִתְסִיד ר' יִצְחָק בְּרִיִּיטְעֵר זְצ"ל הִי"ד, דְּבַר פַּעַם מַעֲנִין
בְּשַׁחוּן וְאָמַר: אָדָם דּוֹאֵג עַל פִּרְנָסָתוֹ, מַה יִּהְיֶה הַלְּאָה, לָמָּה שְׁלֵא
יִחְשַׁב אַחֲרֵינִית, עֶבֶר כָּל-כֶּף הַרְבֵּה זְמַן וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פִּרְנָס
אוֹתוֹ וְלֹא דָאֵג, וּמִדּוּעַ לִפְתַּע פִּתְאֵם יִתְחִיל לְדָאֵג! ?

פַּעַם בָּא יְהוּדֵי שְׁבוּר וּמְמַרְמֵר אֶל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי לוי יִצְחָק

מבֿרדיטשוב זי"ע, בעל מחבר ספֿר "קדשֶׁת לוי", ואמר בבכיה עצומה: עד עכשׁו הִיְתָה פֿרנֶסֶתִי, שְׁהִיִּיתִי נוסֶע בעִירוֹת הַקְּטָנוֹת אֶל הַגּוֹיִים, וְהִיִּיתִי מוֹכֵר לָהֶם מִיְּנֵי מִרְכָּלֹת, וּבָזָה הַתְּפִרְנֶסֶתִי, וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנִי חֶלֶשׁ מְאֹד, וְאֵין כַּחַי בְּמִתְנִי, וּבַמָּה אֶפְרָגֵס אֶת בְּנֵי בֵיתִי? ! וּבָכָה מְאֹד. עָנָה וְאָמַר לוֹ הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ מִבֿרדיטשוב זי"ע, הַיּוֹדֵעַ אֶתְּהָ שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת יד, כה): "וַיִּסֵּר אֶת אִפְּנוֹ מִרְכָּבָתִּיו", כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹטֵל מִמִּישֵׁהוּ אֶת הַגְּלָגָלִים, הֵינּוּ שְׂאִין לוֹ כַּחוֹת בְּרַגְלָיו לִילָף, אֲזַי "וַיִּנְהַגְהוּ בַּכְּבוֹד", שְׁמַנְהִיגוּ בְּדֶרֶךְ כְּבוֹד, וּמִפְּרָנְסוֹ בְּבֵית בְּכָבוֹד. כָּל זְמַן שְׁחֻשְׁבָּת שְׁפִרְנֶסֶתְךָ הִיא עַל-יְדֵי גוֹיִים, שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ מַעֲיָרָה לַעֲיָרָה וּמִכְפָּר לְכָפָר לְמַכּוֹר מִרְכָּלְךָ וְכוּ', וְכוּ', אֲזַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִנִּיחַ אוֹתְךָ, וְעֲכָשׁוּ בְּרֵאוֹתְךָ שְׂאִין לְךָ כַּחוֹת וְאֵינְךָ עוֹשֶׂה מְאוּמָה, וְאֵתָה שְׁבוּר כְּחֶרֶס הַנְּשֻׁבָר, עֲכָשׁוּ תִדַּע לְךָ, שְׁהַפְּרָנְסָה תְּבוֹא לְךָ לְבֵית בְּכָבוֹד. כִּי כָל זְמַן שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שְׁפִרְנֶסֶתוֹ בְּיָדוֹ, אֲזוֹ הוּא נִשְׁבָּר וְשׁוֹרָה בְּדַפְאוֹן, אֵף כִּינּוֹן שְׂאָדָם בְּטֵל וּמִבְטָל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיּוֹדֵעַ שְׂאִין לוֹ בָּזָה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוֹ בָּאָה לוֹ הַפְּרָנְסָה בְּבֵית בְּכָבוֹד גְּדוֹל.

אני חושב שפרושים על זה לא צריכים. תתחיל לקיים את זאת, לבטח רק בהקדוש-ברוך-הוא, ואז לא תצטרך את אף אחד, ופרנסתך תבוא מן השמים בכבוד גדול מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, י"ב אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו זאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, ולאשתך ולילדים. ותהיה בריאות השלמה בביתכם.

היה טוב מאד שתבדקו את המוזות, כי לעתים מוזנה אחת פסולה, וזה גורם לכל הצרות. רק אל תדאג.

נא ונא ראה להיות חזק מאד ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, כדי שתסיים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום. חכמינו הקדושים אומרים (ברכות ח.): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, משלימים לו ימיו ושנותיו; ולכן ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם לבל יחסר לך מזה שבוע אחד, ותהיה לך רפואה שלמה.

רציתי מאד, שתחזק את כל האברכים שלמדו אצלי, שלא יהיו, חס ושלום, כפויי טובה. כי אוי לו למי שכופר בטובת חברו, ובפרט מי שכופר בטובת רבו, שמסר נפשו בעבורו.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן נב): כשם שיש קשיות על הקדוש-ברוך-הוא, כך יש קשיות על איש כשר. וכן מובא בדבריו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן צו), שההכרח שתהיה מחלקת, כי לא כל אחד יכול לקבל אור כל-כך גדול. הצדיק מגלה את הקדוש-ברוך-הוא, ולא כל אחד יכול לקלט דבר זה, ומזה נובעת המחלקת. אך אוי לו למי שיהיה לו חלק במחלקת, כי יעקר מן העולם בלי שום רחמנות.

הקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט. הקדוש-ברוך-הוא מחפה, ואם אדם מחציף פניו נגד רבו לבסוף געקר מן העולם, ואין זו אשמת הרב, אלא אשמת המסית, שהוא יעקר לבסוף מן העולם. ואין צריך לפחד לגלות דבר זה, אדרבה, זה ידפס ויפרסם, שאם אדם מסית נגד הרבי שלמד אותו תורה, נגד הרבי שנתן לו לאכל ולשתות ולישן, ובגד ללבש שנים רבות, ואינו מפיר לו טובה, אלא מדבר עליו, חס ושלום, הקדוש-ברוך-הוא כבר יעשה, שיעקר מן העולם במיתה משנה, כי אוי לו לאדם שחולק על רבו שלמדו תורה. ואין בזה שום בושא כלל לומר דברים אלו.

וְצִרִיכִים לְהִשָּׁמֵר בְּדַבָּר זֶה מְאֹד, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַפֵּיד מְאֹד עַל דָּמוֹ שֶׁל תְּלִמִיד חֶכֶם, וְאִם מְבִיזִים אוֹתוֹ, צִרִיכִים לְדַעַת שְׁלוֹקָחִים סָפוּן גָּדוֹל, וְאִין יוֹדְעִים עַד כַּמָּה תִּהְיֶה הַתּוֹצְאָה הַרַת אָסוּן.

אֲנִי מְקַנָּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה לֹא תִּהְיֶה אֶחָד מֵהֶם, וְאֶדְרֹבָה, תְּעוֹרֵר אֶת כָּל חֲבֵרְךָ, שִׁישְׁמְרוּ מְאֹד עַל פִּיהֶם, כִּי אִם לֹא, לְבִסוּף יֵהָא סוּפָם מֵר מְאֹד, כִּי מִי שֶׁמְשַׁלֵּיךְ אֶבְנִים וְצוֹאָה בְּבוּר שְׂשֵׁתָה מִמֶּנּוּ מִים, לֹא יֵצֵא נָקִי מֵעַנְשׁ, וְזֶה דְּבַר בְּרוּר.

וְכֵן רְאִינוּ מִשָּׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, כָּל אֵלוֹ שֶׁחִלְקוּ עַל רַבָּם, לְבִסוּף נִכְרְתוּ מִן הָעוֹלָם.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲנַחֲנוּ לֹא נִדְבֵר עַל רַבְּנוּ ז"ל. הֵיוּ הַרְבֵּה שֶׁקָּבְלוּ מִרַבְּנוּ ז"ל לְרַב, וְלְבִסוּף, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, דְּבִרוּ עָלָיו, וְאִז לֹא גָמְרוּ מִיָּהֶם וּשְׁנוּתֵיהֶם בְּטוֹב, וּמִתּוֹ מִיָּתָה מְשָׁנָה.

לְזֹאת רְאֵה לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא תִחַלֵּק עַל הַצִּדִּיק, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי הִזְהָרוּ בְּגַחְלָתָן שְׂמָא תַפְּוּהָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַכְנִיס אֶת הַמָּסֵר הַזֶּה בְּתוֹכְךָ, וְתַעֲבִירֵנּוּ לְאַחֲרֵים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁשָּׁמֵר אוֹתִי עַד כּוֹה, יִשְׁמְרֵנִי לְהַבָּא, וְכָל אֵלוֹ הַמְּנַבְּלִים פִּיהֶם נִגְדַּד הַצִּדִּיק, יִשְׁלְמוּ לְבִסוּף מְחִיר כְּבֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי צוּ, י"ב אֶדְרֹב' ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַעֲקֹר רַק תִּתְחַזְּקִי, וְרֹאֵי לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּיתְךָ,
וּבִפְרֹט שְׂזֻכִית לְבַעַל נִפְלָא מְאֹד.

עֲלִיךָ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִזְכּוּ לְפִרְנָסָה בְּשִׁפְעַי, כִּי
כָּךְ אוֹמְרִים תְּכַמִּינֵנו הַקְּדוּשִׁים (תְּמוּרָה טז:): אִשָּׁה, כִּינּוּן שְׂאֲזֹלָה
הַתְּבוּאָה בְּבֵית — הִיא צוֹנַחַת. רַבְּנֵנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מִוְהַר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן סט), שְׁכַל הַמָּמוֹן בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה. וְלִכֵּן לְבַל יִהְיֶה לָךְ
טַעֲנוֹת עַל בַּעֲלֶךָ שְׂאִין כֶּסֶף, כִּי הַכֶּסֶף בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה. וְכֵן
אוֹמְרִים תְּכַמִּינֵנו הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט:), שְׂצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר
אֶת הָאִשָּׁה, כְּדֵי שְׂיִתְעַשְׂרוּ. נִמְצָא, שֶׁהַכֶּסֶף תְּלוּי רַק בָּהּ.

וְלִכֵּן, הַכֶּפֶל הַדְּבָר, יֵשׁ לָךְ בַּעַל נִפְלָא בְּיֹתֵר, תָּמִים וִירָא
אַלְקִים, רֹאֵי לְהַפִּיר בְּטוֹבָה שְׁעֲשֵׂה לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְלָמָּה
תִּתְלוֹנְנִי וְתִקְבְּלִי עָלַי. רֹאֵי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְאִז תִּזְכּוּ לַחַיִּים
טוֹבִים וְנַעֲמִים.

רֹאֵי לְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת גַּם עַל
פִּרְנָסָה, וְתִרְאֵי אִיךְ יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שִׁפְעַ בְּרָכָה. אֵינְךָ יְכוּלָה לְתַאֵר כָּל־
מָה הַתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת בְּשָׁמַיִם, תְּפִלָּה הִיא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַשִּׁפְעַ.
רַק רֹאֵי שְׁלֹא לְרִיב וּלְהִתְקוּטֵט עִם בַּעֲלֶךָ, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵית הֵן
רַק מִחַמַּת הַמְּרִיבוֹת. אִם לֹא הָיוּ קִטְטוֹת בְּבֵתִים, הָיָה כָּל הַבֵּית מְלֵא
שִׁפְעַ.

נָא וְנָא רֹאֵי לְצִיַּת אוֹתִי, לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
וַיֵּשׁ לוֹ יִתְבַּרַךְ הַמּוֹן שְׁלִיחִים, אֵין צָרִיכִים לְתַנּוּ לוֹ יִתְבַּרַךְ עֲצוֹת אִיךְ
וּמָה וְאֵימַת אוֹ עַל־יְדֵי מִי, רַק לְבַקֵּשׁוּ יִתְבַּרַךְ, וְכָךְ אֲנִי מִתְנַהֵג מְאֹד
שְׂזֻכִיתִי לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנֵנוּ ז"ל. וְלִכֵּן רֹאֵי לְהִרְבוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנָיו
יִתְבַּרַךְ, וְהִזְהָרִי לֹא לְהוֹצִיא עֲצִבֶיךָ עַל בַּעֲלֶךָ, וְאִז תִּרְאֵי שְׂיִהְיֶה לָכֶם
רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲשֶׁר ט' רצ — ט' רצא בנחל פה
ט' רצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, י"ב אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל צערי מכל מה שעובר עליך — אין לתאר ואין לשער כלל.

אודות וכו', רבנו ו"ל אומר (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן א'), כשאדם חוטא, נכנס בו רוח שטות. כמאמרם ו"ל (סוטה ב.): אין אדם עובר עברה, אלא אם-כן נכנס בו רוח שטות; לעתים אדם משטה עצמו, עד כדי כך שהוא מסגל לומר על עצמו, שיש לו מחלה ממארת וכו' וכו', והוא חי עם דמיון כזה, וצועק: פה כואב לי, שם כואב לי, והכל דמיון גדול מאד, לא חסר לו מאומה, חסר לו שכל. וכמאמרם ו"ל (נדרים מא.): דעת קניית — מה חסרת? ! דעת חסרת — מה קניית? ! אם יש לאדם שכל — יש לו הכל, אם אין לו שכל — אין לו כלום. ולכן אני שמח במאד מאד, שסוף כל סוף הוצאת את השגעון מראשך.

ראה להתחיל ללמד בכל יום משניות, והתמד בלמוד זה מאד, וזה יטהר את מחשבתך ונשמתך, עד שתצא מכל השגיונות, ותהיה הכי מאשר. אין עוד דבר השובר את היצר הרע כמו למוד משניות, ולכן ראה ללמד הרבה משניות, ואז יוציאך הקדוש-ברוך-הוא מכל הדמיונות, ותזכה להתחתן במהרה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, י"ב אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אדם צריך להיות כל-כף שמח בכל יום ויום מתחדש, שהוא מכיר את הקדוש-ברוך-הוא, ומשתוקק להקדוש-ברוך-הוא, ורוצה את הקדוש-ברוך-הוא, הרי זו המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, שנוכל לדבר אליו ותברך בכל רגע ורגע, ואין מתנה גדולה מזו, שהיכן שאדם נמצא, יוכל לדבר אל הבורא ותברך שמו.

ולכן אל תהיה בטלן, גם אתה תנצל את הזמן היקר שלך, ותדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, תשליך עצמך על הארץ, ותפה ראשך על הקרקע, ותבקש ממנו ותברך שיקרב אותך, שתזכה כבר גם-כן לראות את השכינה, שמחך יהיה דבוק רק בו ותברך, ולא תחשב שום מחשבות אחרות, ולא תרצה שום רצונות אחרים. כי עובר על כל אחד משברים וגלים, שאיש אינו יודעם, אף הסוף הוא העקר, ומהו הסוף? שזוכה לדבק עצמנו באין סוף ברוך הוא.

ולכן קח עצמך בידיך, רק תתחזק ותחזק את אחרים, ובזכות זה תראה נסים וגלים שיעשה עמך הבורא ותברך שמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רצב.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר צו, י"ב אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל האברהם היקר ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

אודות מה שעובר עליך וכו', ראה לכבד וליקר מאוד מאוד את אשתך. ורבנו ז"ל הקפיד על דבר זה יותר מהכל. ולכן ראה לפייס אותה ולדבר עמה בנחת וברגע. כי צריכים לשמור מאוד על שלום-בית. זכות לאשה טובה מאוד, ראה לחזקה ולעודדה ולשמחה. ואם תלך באפן הזה — תצליח בדרך.

זכור תזכר דברי רבנו ז"ל שאמר (שיחות הר"ן, סימן רסג, רסד), שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם לשבר את בתי ישראל, כדי להכשילם בעברות; ולכן ראה לשמח את אשתך, אשר כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): אשה — בעלה משמחה; אשה צריכה תמיד שהבעל יחזק ויאמץ אותה, ויגביהה וישבחה. ואם תעשה כן, תזכה לחיות חיים טובים ונעימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' רצג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, י"ב אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות צערך וכו', העקר אל תפחד, דע לך, כי הקדוש-ברוך הוא מנהיג עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון. ולכן כל העובר עליך בין בגשמי ובין ברוחני, יש בזה סוד נפלא מסוד הגלגול שאיננו יודעים.

ובאמת, אם יהיה לך פנאי, ראה ללמד את כל הזהר מפרשת משפטים, ושם תראה רזי וסודות הגלגול, וכן תעין בשער הגלגולים, ותעמד מרעיד ומשתומם מסוד הגלגולים, מי יודע מה אפה צריך לתקן, ולמה באת לעולם.

ולכן אל תשבר משום דבר, אלא תמצא את הטוב שיש בך, והקדוש-ברוך הוא יוציאך מהפח שנפלת אליו.

נא ונא אל תתבלבל משום בריה שבעולם, אם יש לאדם אמונה חזקה בהקדוש-ברוך-הוא, נצול מפל צרותיו. רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן צו), שאדם צריך להרגיל עצמו בזה העולם

לחיות כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁשֵׁם יְשָׁנָם כָּל הַתְּעוּנוּגִים שֶׁבְּעוֹלָם. וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבְרָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים לְפָנָיו יְתָבְרָה, זוֹ הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְתָמִיד תִּפְגַּס בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט', קִיב), שְׁתַּבַּח נֶחֱמָה הִיא תַּבְּת הַתְּפִלָּה, שְׁאָדָם צָרִיף לְהַפְגִּס בְּתוֹךְ תַּבְּת הַתְּפִלָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִנָּצַל מִכָּל הַבְּלָבוּלִים שֶׁהֵם הַמְּבוּל, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק א', סִימָן מ"ד) שֶׁהַמְּבוּל זֶה לְשׁוֹן בְּלָבוּל, שֶׁמְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְלִכֵּן הִרְגַּל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי בְּטוֹחַ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

וְאוֹדוֹת וְכוּ', תִּצְמִין לִי שְׁאִין לְדָאג כָּלֵל, סוּף כָּל סוּף יִמְיִנוּ כִּצֵּל עוֹבֵר, הִנֵּה אָנוּ כְּאֵן, וְעוֹד מְעַט אָנוּ יוֹצְאִים מִכְּאֵן, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם הַזּוֹכֶה לְהַתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

אֲנִי מְקַנְנָה מְאֹד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל הַדְּבוּרִים הִלְלוּ שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ, יִכְנָסוּ עִמָּךְ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרָה, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי צו, י"ב אֲדַרְבֵּי הַתְּשֻׁמוֹ.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ אוֹמֵר (קִהְלַח ג, יב): "יִדְעֵתִי כִי אִין טוֹב בָּם כִּי אִם לְשִׁמְחָה וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיֵּינוּ", שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ הִזָּה הַחֶכֶם הַגְּדוֹל, עַד שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו: "וַיַּחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם", אֲשֶׁר עוֹד לֹא הִזָּה חֶכֶם כְּמוֹתוֹ.

הוא מְלַמְּדֵנוּ בְּסֵפֶר קִהְלֹת, אֵיךְ לְעֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשִׂמְחָה, וְאֵיךְ לְהִכִּין אֶת עַצְמָנוּ לְעוֹלָם שְׂכָלוֹ אַרְךָ, עוֹלָם שְׂכָלוֹ טוֹב.

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ חִבֵּר שְׁלֹשָׁה סְפָרִים: מְשָׁלֵי, קִהְלֹת, שִׁיר הַשִּׁירִים. שִׁיר הַשִּׁירִים זֶה דְּבָקוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. שֵׁם הוּא מְגַלֶּה אֶת הַתְּשׁוּבָה שֶׁיֵּשׁ לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַבּוֹרָא יְתָבְרָךְ שְׁמוֹ. וְאֵת כָּל הַסֵּפֶר הוּא כּוֹתֵב בְּדִגְמַת הָאֱהָבָה שֶׁל אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, הַשְּׂתוּקוֹת עֲצוּמָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר מִים רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה, וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ, אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֱהָבָה, בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ (שִׁיר הַשִּׁירִים ח, ז). הַתְּשׁוּבָה שֶׁל אָדָם לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף חֲזָקָה, שְׂאֵפְלוֹ יְבוֹאוּ מִים רַבִּים, לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹתָהּ. נְהָרוֹת שְׁלָמִים יִרְצוּ לְשִׁטֵּף אֶת הָאֵשׁ, לְכַבּוֹת אֶת הַתְּבַעְרָה שֶׁיִּשְׁנֶה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא יוּכְלוּ. אֲפֹלוּ יִרְצוּ לְתַתּ לּוֹ אֶת כָּל הַהוֹן שֶׁל הָעוֹלָם, אֶת כָּל הַבַּיִת בְּשִׁבִיל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — לֹא יִצְלִיחוּ. עַל זֶה בְּנוִי כָּל סֵפֶר שִׁיר הַשִּׁירִים. זֶה הַתְּכֵלִית שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם, לְהַשְׂתַּוְּקֵק כָּל-כֶּף חֲזָק לְהֵשֵׁם יְתָבְרָךְ, עַד שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם. עַל אֵף כָּל הַיְסוּרִים, הַמְרִירוֹת, הַעֲגָמַת נַפְשׁוֹ, הַעֲנָשִׁים קָשִׁים שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים, הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְנַתְקָהּ.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה): צְדִיקִים מְזַדְּדִין לְקוֹנָם, וְלִכֵּן הָאֱהָבָה שֶׁצְרִיכָה לְהִיּוֹת לְאָדָם אֶל הַצְּדִיק שֶׁמְקַרֵּב אוֹתוֹ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צְרִיכָה גַם הִיא לְהִיּוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְכַבּוֹתָהּ. שְׂיָבִיאוּ כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא, שְׂיָבִיאוּ אֶת כָּל הַמַּיִם שֶׁבְּעוֹלָם לְשִׁטֵּף אֶת הָאֱהָבָה הַגְּדוּלָּה וְהַתְּבַעְרָה שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם לְצְדִיק, וְלֹא יוּכְלוּ לְנַתֵּק אֶת זֶה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קל"ה), שְׂאֱהָבָה שֶׁצְרִיכִים לְאָהֵב אֶת הַצְּדִיק צְרִיכָה לְהִיּוֹת אֱהָבָה כָּל-כֶּף חֲזָקָה יוֹתֵר מֵאֱהָבַת נָשִׁים, שְׂאָדָם אֵינוֹ רוֹצֵה מְאוּמָּה — רַק אֶת הַצְּדִיק! כִּי הַצְּדִיק מְקַרֵּב אוֹתוֹ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַצְּדִיק מְחַדִּיר בּוֹ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּלִי הַצְּדִיק לֹא הֵינּוּ יוֹדְעִים אֲפֹלוּ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ וְרוֹצֵה בָּנוּ.

ולכן שלמה המלך, החכם מכל האדם, הקדים לפני ספר שיר השירים את ספר משלי, שזה הספר המדבר הרבה לברח מחכמות חיצוניות, מכפירות ואפיקורסות, ומזהירנו מאד מאד בספר זה, איך להשמר לא להתחבר לגנבים ולמשחתים, לא להתרועע עם כופרים, ולא לעשות עסק עם כל מיני בני עולה, על זה בנוי כל ספר משלי — איך אדם צריך להשמר ובפרט בימי נעוריו מכל אלה. ואם נקרא פרק אחר פרק, נראה את המדות הטובות ששלמה המלך רוצה להחדיר בנו, שנעשה חסד אחד עם השני, ונעזר זה לזה, ונאהב איש את רעהו. אבל מצד שני, שנהיה מוכנים וערוכים למלחמה המתמדת בכל רגע ורגע, שהקלפות והסטרא אחרא, השקר והטמאה חפצים להפילנו, ועומדים הכן סביבנו להכשילנו. והוא קורא את זאת בלשון גנאי מאד מאד, איך השקר נראה, "לשמרך מאשה זרה מנכריה" (משלי ב, טז), כמו אשת חוץ, "פעם בחוץ, פעם ברחובות, ואצל כל פנה תארב, והחזיקה בו ונשקה לו וגו', ותאמר לו, זבחי שלמים היום שלמתי נדרי, על-כן יצאתי לקראתך לשחר פניך וגו' (שם ז, טו). הסטרא אחרא באים עם כל מיני לשונות של אהבה, כאלו הם רוצים רק את הטובה שלנו, אבל מאחורי זאת מנח שקר אחד גדול, כמו אשה האורבת, רחמנא לצלן, לאיש זר, כך אלו השקרנים, רמאים, צבועים, העובדים על בני-אדם. ולכן הספר הראשון שחבר שלמה המלך הוא ספר משלי, ששם מזהירנו איך להשמר מכל מיני ריקים ופוחזים העובדים על הבריות.

הספר השני שחבר, הוא ספר קהלת, שם מדבר מהי התכלית של זה העולם, "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" (קהלת א, ב), מה נותר מהאדם? רק מה שזוכה לעשות מעשים טובים, זה מה שנוטל עמו לנצח, ושאר הדברים הכל הבל. הספר השלישי שחבר שלמה המלך, זה כפר שיא המדרגה — דבקות השם יתברך; פי אחר שאדם לומד הרבה משלי, ומכין עצמו היטב שלא לפל בפח שטומנים לו, אז מגיע לספר קהלת, ומתחיל לראות — מהי התכלית בזה העולם? רק לעבד את הקדוש-ברוך-הוא, כי הכל הבל

ורעות רוח. ואחר-כך מגיע לשיר השירים — להיות דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, "אני לדודי ודודי לי ועלי תשוקתו", אני אוהב את הבורא יתברך שמו, והוא יתברך אוהב אותי וכו', אלו השלשה ספרים שחבר שלמה המלך, ולכן ראוי שנלמד הרבה בהם.

זכני השם יתברך לחבר פרוש על ספר משלי, ושמו: "חכמת שלמה". וצריך עוד להשלימו, ואז תראו מה זו חכמת שלמה, אילו למודים מלמד אותנו, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנצליח בקרוב להדפיסו. על ספר קהלת יש לי פרוש: "דברי חכמה", שם תראו מה שלמה המלך רוצה מאתנו. ועל ספר שיר השירים יש לי פרוש: "רצוף אהבה", שזה עומד להגמר ממש בימים הקרובים. וכל השלשה ספרים האלו למדתי הרבה מאד, הרבה דמעות שפכתי על כל פסוק ופסוק, ולא בא לי הדבר בנגל. כמובן חברתי ספר על מגלת אסתר, בשם: "גנזי המלך", אשר כל פסוק יש עליו פרוש, ועל כל פסוק ופסוק שפכתי הרבה דמעות, ולא בא לי בנגל.

והנה אומר שלמה המלך: "ידעתי כי אין טוב, כי אם לשמח ולעשות טוב בחיים"; אנחנו נמצאים בזה העולם, מה עלינו לעשות כאן? רק לעשות טוב ולשמח. וזה צריך להיות בראש מעינינו, אם אנחנו עושים טוב אחד לשני, אם אנו עוזרים זה לזה, ואם אנו שמחים, סימן שאנו הולכים בדרך הנכונה. אבל אוי לנו אם אנו עושים רע לזולת, או חותרים זה תחת זה, אז ממילא לא בחנם שיש לנו עצבות ודכאון וכו', ואיננו זוכים להבין את ספר משלי, ומפל שפן את ספר קהלת, ועל אחת כמה וכמה את שיר השירים.

ספר משלי מדבר כפאמור, איך צריכים לברח מכל מיני רשעים ארורים, נואפים, גנבים ופושעים, כל מיני שקרנים, אמונות כוזביות, מפרסמים של שקר, שרק מטעים אותנו. ספר קהלת מלמד אותנו שנוזכר את התכלית, שהיא — רק לעבד את הבורא יתברך שמו, כמאמרם ז"ל (קהלת רבה, פרשה ב', סימן כח): כל אכילה ושתייה שנאמר במגלה הזאת, מגלת קהלת, בתורה ומעשים טובים הכתוב מדבר. כי רק זה ילוננו בעולמות העליונים, כי זה עומד לו לאדם

לְעַד וּלְגֻצַח — תּוֹרָה וּתְפִלָּה, מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. אִם נִכְיֵן אֶת עֲצָמֵנו הַרְבֵּה עִם סֵפֶר מִשְׁלִי, וְהַרְבֵּה עִם סֵפֶר קִהְלֵת, אִז נִזְכֶּה לְשִׁיר הַשִּׁירִים, לְאַהֲבֵךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַשְׁתַּוְּקֵךְ אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְלְאַהֲבֵךְ אֶת הַצְּדִיק וּלְהַשְׁתַּוְּקֵךְ אַחֲרָיו, וּמִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה, אִף אֶחָד לֹא יוּכַל לְקַרֵּר אוֹתָנוּ מִהַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ, אִף אֶחָד לֹא יוּכַל לְנַתְקֵנוּ מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִף אֶחָד לֹא יוּכַל לְרַחֲקֵנוּ וּלְנַתְקֵנוּ מִהַצְּדִיק.

אִךָ אֵת מִי יְכוּלִים לְהַטְעוֹת? אֵת אֵלוֹ שֶׁלֹּא לָמְדוּ — לֹא סֵפֶר מִשְׁלִי, לֹא סֵפֶר קִהְלֵת, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה לֹא סֵפֶר שִׁיר הַשִּׁירִים. וְהַלּוֹאִי שֶׁהֵייתֶם כָּלְכֶם עוֹשִׂים שְׁעוֹרִים בְּסִפְרֵים קְדוּשִׁים אֵלוֹ. רִאשִׁית, עָלֵינוּ לְזַכֵּר, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רמז): מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חוֹלָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, שֶׁיְהִיָּה רַגִּיל לִזְמַר שִׁיר הַשִּׁירִים, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְרַפּוּאָה, וּבִכְפָּרְט אִם אוֹמְרִים אֵת זֹאת קִדָּם אוֹר הַיּוֹם. וְאִם לּוֹמְדִים אֵת הַשְּׁלֵשָׁה סִפְרֵים הָאֵלוֹ, רוֹאִים כְּכֹר מִהֵם הַחַיִּים וְצַפּוּנוֹתֵיהֶם, וּבִכְפָּרְט כְּשֶׁלוֹמְדִים אֵת זֹאת עִם הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵה יִשְׁאָר מֵאִתָּנוּ? רַק הַשְּׂמִחָה שֶׁאֵנוּ שׂוֹמְחִים.

דְּרוּעַ, אֲשֶׁר לְבַעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, הָיוּ תַלְמִידִים — שְׂשִׁים גְּבוּרִים, שְׂשִׁים צְדִיקִים גְּדוֹלִים, כִּי נִשְׁמָתוֹ לֹא רָצְתָה לִירֹד לְזֶה הָעוֹלָם, אֲלֹא שֶׁיִּבְטִיחוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִיו עִמּוֹ שְׂשִׁים גְּבוּרִים שֶׁיִּשְׁמְרוּ עָלָיו, כִּי יִדַּע שֶׁתְּהִיָּה עָלָיו כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִחֻלָּקֵת, שֶׁלֹּא יוּכַל לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְנִתְּנוּ לוֹ מִהַשְּׂמִים שְׂשִׁים צְדִיקִים, אֲשֶׁר שְׁמָרוּ עָלָיו שֶׁלֹּא יִפֹּל. מֵה הוּא הַחֲדִיר בָּהֶם? גְּלוּי אֱלֻקוֹת, שֶׁיִּרְגִישׁוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּדְבְּרוּ עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּגְלוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְתַלְמִידֵיהֶם. וְהִזְהִירָם, שֶׁכָּל אֶחָד יִסַּע לְמָקוֹם אַחֵר, וְשֵׁם יִגְלֶה אֶת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ. וּמִזֶּה יִצְאוּ אַחֲרֵי-כֵן כָּל מִיָּנִי שׁוֹשְׁלֵתוֹת שֶׁל כָּל מִיָּנִי חֲסִידוֹת, אֲבָל הָרִאשׁוֹן הָיָה הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יִצְאוּ שְׂשִׁים תַלְמִידִים, וְכָל תַלְמִיד יִצְאֵ לְחַלֵּק אַחֵר בְּעוֹלָם, וְשֵׁם יִגְלֶה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן נוֹלְדוּ כָּל מִיָּנִי חֲסִידוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ כָּל אַחַת מֵהֶן עַל שֵׁם מָקוֹם מְגוּרָיו שֶׁל הַצְּדִיק, וְעַד הַיּוֹם יֵשׁ שׁוֹשְׁלֵתוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוֹת עַד הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב

הַקְדוּשׁ זי"ע, וְנִקְרְאוֹת עַל שֵׁם הַעֲיָרָה שֶׁשֵּׁם הַתְּלַמִּיד הָרֵאשׁוֹן הָיָה גַר.

הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע לָמַד אֶת תְּלַמִּידוֹ אִיף לְשַׁמַּח, וְאִיף לְהַכְנִיֵס שְׂמֵחָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל. וְכִידוּעַ הוּא הָיָה נִזְקֵר מְאֹד, שֶׁהָיִן לְקַדוּשׁ וּלְהַבְדִּילָה יַעֲשֶׂה רַק בְּהַשְׁגָּחָתוֹ, וְהוּא בְּעֲצָמוֹ עוֹר בְּהַכְנָתוֹ. פַּעַם בַּשָּׁנָה כַּמָּה שָׁבוּעוֹת קִדְּם הַפֶּסַח, הָיוּ כַּמָּה תְּלַמִּידִים שֶׁעָזְרוּ לוֹ לְהַכִּיֵן יַיִן לַפֶּסַח, שִׁיְהִיָּה לוֹ לְד' כּוֹסוֹת, וְהוּא הַכִּיֵן כַּמָּה חֲבִיּוֹת, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לוֹ לְכָל הַשָּׁנָה לְקַדוּשׁ וּלְהַבְדִּילָה, וְכֵן אִם יָבוֹאוּ אוֹרְחִים גַּם-כֵּן כַּכֶּדֶם מֵהָיִן הָיָה. תְּתַאֲרוּ לַעֲצַמְכֶם, הָיִן שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, שֶׁעָשָׂא בְּמוֹ יָדָיו עִם כַּמָּה מְתַלְמִידָיו הַמְּבַחֲרִים, אִיזוֹ קִדְּשָׁה הֵיטָה בּוֹ. רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב): סִגְלָה לְאַשָׁה שֶׁתִּקְבַּל אֶת וְסִתָּה, שֶׁתִּשְׁתַּחֲוֶה יַיִן שֶׁהַצַּדִּיק הַסֹּתְפֵל עָלָיו; כָּל שֶׁכֵּן יַיִן שֶׁצַּדִּיק בְּעֲצָמוֹ עָשָׂה, נִתְאָר לַעֲצָמָנוּ אִיזוֹ קִדְּשָׁה הֵיטָה מִנְחַת בּוֹ.

פַּעַם אַחַת בְּשַׁמְחַת תּוֹרָה, עוֹרֵר הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע אֶת תְּלַמִּידוֹ הַקְדוּשִׁים, שֶׁיִּרְקְדוּ וְיִשְׁמְחוּ לְכַבוֹדָהּ שֶׁל תּוֹרָה. וְרִקְדוּ וְרִקְדוּ, וּמֵרַב שְׂמֵחָה הֵלֶךְ תְּלַמִּיד, וְלִקַּח כְּלֵי גְדוֹל, וְיִרַד לַמִּרְתֵּף — מְקוֹם הָיִן, וּמֵלֵא אוֹתוֹ וְהַבִּיא לְמַעְלָה, וְנָתַן לְתַלְמִידִים שִׁישִׁיתוֹ, וְאִיזוֹ שְׂמֵחָה הֵיטָה, וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע הָאִירוּ פָּנָיו מֵרַב שְׂמֵחָה, כְּשֶׁרָאָה שֶׁתְּלַמִּידוֹ שִׁמְחִים עִם הַתּוֹרָה, שִׁמְחִים כָּל-כָּף, שֶׁכָּל הַשָּׁנָה גָּלוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְנָתַן לָהֶם שִׁישִׁיתוֹ עוֹד וְעוֹד, וְהִתְלַהֲבוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְהִנֵּה רָאָה הַתְּלַמִּיד שֶׁהָיִן בְּכָלִי נִגְמַר, וְיִרַד וּמֵלֵא שְׁנֵית מֵהָיִן הַמְּשַׁבַּח, וְהַבִּיא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְחִלְקוֹ לְתַלְמִידִים. וְהַתְּלַמִּידִים הָיוּ כָּל-כָּף שִׁמְחִים, שִׁיְכוּלִים לְשִׁתּוֹת אֶת הָיִן שֶׁל הַצַּדִּיק, שֶׁהִרְגִישׁוּ מִמֶּשׁ יַיִן הַמְּשַׁמֵּר מִגֵּן-עֵדֶן, וּפְתָאֵם בָּאָה הַרְבֵּנִית וְאָמְרָה לַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע: עוֹד מְעַט יִשְׁתּוֹ הַתְּלַמִּידִים אֶת כָּל הָיִן, וְלֹא יִשְׁאָר לְקַדוּשׁ וּלְהַבְדִּילָה, לֶךְ אָמַר לָהֶם שִׁיִּפְסִיקוּ לְרַקֵּד. הַצַּדִּיק חִיף מְאֹד וְאָמַר: אִינִי יְכוּל לֹאמַר לָהֶם, אֶת לְכִי וְאָמְרִי לָהֶם. הִלְכָה וּפְתַחָה הַדָּלֶת, וְרָאָתָה אִיף הַתְּלַמִּידִים רוֹקְדִים בְּדַבְּקוֹת כָּל-כָּף גְּדוּלָה, וְעַמּוּד אֵשׁ סָבִיב, (נִתְאָר לַעֲצָמָנוּ מִי הֵיטָה הַרְבֵּנִית,

שְׁזָכְתָה לְרֵאוֹת עֲמוּד אֵשׁ סְבִיב הַתְּלַמִּידִים), וְלֹא רַק שְׁלֹא אָמְרָה לָהֶם לְהַפְסִיק, אֲלֹא יִרְדָּה הִיא לַמְּרַתָּף, וּמִלְּאָה כַּמָּה כְּלִים בַּיַּיִן, וְנִתְּנָה לָהֶם לְשִׁתּוֹת עוֹד וְעוֹד, שִׁירְקוּ וַיִּמְשִׁיכוּ לְרֶקֶד, וְהִבִּיאָה עוֹד וְעוֹד כְּלִים שֶׁל יַיִן הַעֲקָר שִׁישָׁתוּ וַיִּרְקוּ. וְהִבְעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע הַתְּבוּנָן, וְאָמַר לָהּ: נוֹ, לָמָּה לֹא אָמַרְתָּ לָהֶם לְהַפְסִיק לְרֶקֶד? וְעָנְתָה: עֲכָשׁוּ אֶתָּה לָךְ אָמַר לָהֶם לְחַדֵּל, כִּי מְסוֹבְבַת אוֹתָם אֵשׁ גְּדוּלָה כָּל-כָּף, שְׁאִינְגִי יְכוּלָה. רוֹאִים מְכַל זֶה, מִי הָיָה תְּלַמִּידֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁהָיָה כָּל-כָּף דְּבוּקִים בְּרַבָּם, וְהָיָה כָּל-כָּף בְּשִׁמְחָה, בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת, כִּי זֶה מֵה שְׁרַבָּם הַקְּדוֹשׁ לְמַד אוֹתָם, שִׁיחֲזִיקוּ עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה.

מָה הָיָה כַּח הַטְּמָאָה שֶׁל הַמֶּן? שְׁאָמַר (אֶסְתֵּר ג, א): "יִשְׁנֹו עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד", הוּא רָצָה לְפוֹרַר אֶת עִם יִשְׂרָאֵל. הַכַּח שֶׁל אֶסְתֵּר, שְׁאָמְרָה (שֵׁם ד, טז): "לָךְ כָּנַס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים".

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עֲבָרָה לָנוּ שָׁנָה, שֶׁהַמֶּן וּזְרַשׁ נָסוּ לְבַטֵּל אֶת הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ וְלֹא הִצְלִיחוּ, וְהַכֵּל — רַק בְּזָכוֹת הַשִּׁמְחָה שְׁלָכְם, שְׁאֵתָם מְתַקְּבִיצִים יַחַד וּשְׂמִיחִים, שֶׁזֶה מֵה שֶׁשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר: "יִדְעָתִי כִּי אֵין טוֹב כִּי אִם לְשִׂמְחָה וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיִּיו". הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְלַעֲשׂוֹת טוֹב. הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד שְׁאֵתָם עוֹשִׂים זֶה עִם זֶה, אֵין לְתָאֵר וְלִשְׁעַר חֲשִׁיבוּתָהּ וּמַעֲלָתָהּ; תִּאֲמִינוּ לִי שֶׁהִרְבָּה אֲנָשִׁים מִבְּחוּץ בְּאִים וּמִתְּפַעֲלִים. הַבְּרִיּוֹת שׁוֹאֲלוֹת זו לְזוֹ: מֵה הַכַּח שְׁלָהֶם?! מִי מִחֲזִיקָם בְּיַחַד?! מִי מְאֲחֵד אוֹתָם בְּצוֹתָא?! מֵה קוֹרָה פֹּה?! הֲלֹא חֲשַׁבְנוּ שִׁיתְּפוֹרְרוּ וַיִּתְּפַלְּגוּ?! וְהִנֵּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵתָם מְתַאֲסָפִים יַחַד, אֵיזוֹ שִׁמְחָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת לָכֶם! כָּל זֶה בְּזָכוֹת הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁלְּמַד עִם הַתְּלַמִּידִים אֵיךְ צְרִיכִים לְשִׂמְחָה, וְהִרְבְּנִית רָצָתָה לְהַפְרִיד, וּלְבַסּוֹף לֹא רַק שְׁלֹא הַפְרִידָה, אֲלֹא הִיא עוֹרָה לְשִׁמְחָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פְּעַם: כְּתוּב אֲצֵל אָדָם הָרֵאשׁוֹן: "וְלֹאֲדָם לֹא מְצָא עוֹר כְּנָגְדוֹ" (בְּרֵאשִׁית ב, כ), מוּבָא בְּזֵהָר (ח"א כח.) — כָּלֶם כְּנָגְדוֹ, הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע הָיָה לוֹ שְׁשִׁים גְּבוּרִים שֶׁשְּׁמְרוּ

אָשׁר ט' רצה בְּנַחַל צה

עָלְיוֹ, שְׁשִׁים תַּלְמִידִים שֶׁהִחֲזִיקוּ אֹתוֹ, וְשָׁמְרוּ עָלָיו שְׁלֹא יִפֹּל, חֵס וְשֵׁלוֹם, בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי הֵיטָה עָלָיו מַחְלָקַת גְּדוּלָּה מְאֹד, וְלוֹלֵא הַתַּלְמִידִים שֶׁהִחֲזִיקוּהוּ, מִי יוֹדֵעַ מָה הָיָה. סֵיִם וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל עַל עֲצָמוֹ: מָה שֶׁכָּתוּב בְּזֵהָר עַל הַפְּסוּק: "וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עֶזֶר כְּנִגְדּוֹ", אֲלֵא כָּלֶם כְּנִגְדּוֹ, זֶה סוֹבֵב עָלַי; כִּי לְרַבֵּנוּ ו"ל לֹא הָיָה אִף אֶחָד שֶׁיַּעֲזוֹר לוֹ. מְכַל הַתַּלְמִידִים הָיָה לוֹ רַק תַּלְמִיד אֶחָד מוֹהֲרָנִי ו"ל, שֶׁהוּא מְסַר נַפְשׁוֹ לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבֵּנוּ ו"ל. וְגַם עַל מוֹהֲרָנִי ו"ל הֵיטָה מַחְלָקַת כְּזוֹ, שֶׁשָּׁלַשׁ פְּעָמִים הִכְנִיסוּהוּ לְבֵית סֵהָר. וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אָנּוּ רוֹאִים, שֶׁאִוֵּר רַבֵּנוּ ו"ל נִמְשָׁף עַד עֶכְשָׁיו כְּכֹר מְאֹתִים שָׁנָה, וְרָצוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה לַעֲקֹר אֶת שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל מִהָעוֹלָם, וְלֹא עָלָה בְּיָדָם, גְּדוּלָּים וְרַבִּים רָצוּ לְמַחֵק אֶת שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל וְלֹא הִצְלִיחוּ.

לְצַעֲרֵי הָרַב, הִהְכַרַח לִי לֹמַר לָכֶם, הַעֲמִידוּ נִגְדֵי הַמֶּן כְּזֵה, שֶׁכְּבָר דוֹרוֹת לֹא שָׁמְעוּ מִטְּמֵאָה כְּזוֹ. וְאֵינְנוּ נָח כְּרָגַע, אֲלֵא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת לְהַכְנִס בִּינֵינוּ, וּמִנְסָה בְּכָל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת לְחַבֵּל בְּכַרְמֵנוּ. וְתִשְׁאַלּוּ — לָמָּה אֲנִי צָרִיךְ תְּמִיד לְחֹזֵר עַל זֶה? אֲלֵא הִהְכַרַח לִי לֹמַר לְכֻלְכֶם, הַחֲדָשׁ הַזֶּה הוּא זְמַן שֶׁל מַחֲיַת עֲמֻלָּק, מַחֲיַת הַמֶּן, אֲלֵמָלָא שֶׁאֲדַבֵּר עִמָּכֶם כָּל יוֹם מִהַטְּמֵאָה הַזֹּאת, אֲתֵם עֲלוּלִים לְהִדְבֵּק מִמֶּנּוּ, וְלִהְתַּפְּחוֹת אַחַר נִכְלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹתוֹ.

יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵהִיָּה דְבוֹקִים בּוֹ יִתְפָּרֵךְ בְּתַכְלִית הַדְּבָקוֹת, וּבְצַדִּיקֵי הָאֱמֹתָיִים, וְשׁוֹם רוּחַ רָעָה לֹא תוֹכֵל לַעֲקָרְנוּ מִשְׁרָשְׁנוּ הַנִּצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' רצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי צוֹ י"ב אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, כי זה כמה נכסף נכספתי לראותך ועל כל פנים את כתב ידך, והנה הגיע היום שקבלתי מכתב ממך, ואת גדל שמחתי — אין אתה יכול לתאר ולשער כלל. יעזר לך הקדוש־ברוך־הוא, שתמיד תשמח אותי, וכן תבשרני כבר בשורות מגיסה, שיתחתן בקרוב.

ואודות הענין שלך, לדעתי, ראה להיות עצמאי. אם הקדוש־ברוך־הוא סבב, שתהיה מכשר לעשות מלאכות בעצמך, אינך צריך לעבד אצל אחרים, רק תראה להוציא מהכח אל הפעל כשרונותיך, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שיהיה לך כלי לפרנסה ושפע גדול, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

נא ונא ראה לדקדק מאד להתפלל ערב ובקר וצהרים שחרית, מנחה ומעריב מתוך הסדור דיקא, וכן תזהר להניח תפלין בכל יום חק ולא יעבר, ומה טוב ומה נעים, אם תתן את התפלין שלך לבדיקה, אם הן כשרות, וכן ראה שתהיינה מזוזות כשרות על פתחי חדריך, וראוי לך לבדק אותן על־ידי סופר הגון, ואם לא חסרה איזו מזוזה באיזו דלת.

לעת עתה ראה להשאר לגור בעיר צפת, עד עת בא דברו יתברך אליך, ויוליכך למקום אחר.

הקדוש־ברוך־הוא ימשיך עליכם ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות, ובכל אשר תפנו — תשכילו ותצליחו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

הקדוש־ברוך־הוא יברך את כל משפחתכם ברפואה וישועה, ברכה והצלחה.

אֲשֶׁר ט' רצו — ט' רצז בַּנְחַל צו
ט' רצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, י"ב אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תְּגִיחֵי אֶת
הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כָּלֵל, כִּי בּוֹדְאֵי הַכֹּל יִשְׁתַּנָּה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אֶת עֵדִין מְאֹד צְעִירָה, וְאָסוּר לָךְ
בְּשׁוֹם אִפֵּן לְהִתְיַאֵשׁ וְלַעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הַתּוֹצְאוֹת שֶׁל
זֶה אֵינָן טוֹבוֹת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְּלִיחֵי דְרַכְּךָ תָּמִיד.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר מְאֹד בְּמָה שֶׁאֵת אוֹכְלֵת, וְשֶׁהִמְאָכְלִים יִהְיוּ רַק
כְּשָׂרִים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ חֵן, שֶׁתִּשְׂאֵי חֵן בְּעֵינֵי כָּל
רוֹאֵיךָ, וְתַצְּלִיחֵי בְּחֵיךָ.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' רצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, י"ב אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֹד אֲנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וּבְכַפָּרֵט מִבְּעִלְךָ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁימְתִּקּוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִתְּהַפֵּךְ
כָּל הַצָּרָה לִישׁוּעָה, וּכְבֹר לֹא תִדְעֵי שׁוֹם דְּכָר רַע.

ראי לשמור את השבת, ואז השבת תשמר עליך. גם תזהרי מאד
מה את אוכלת, אם המאכלים כשרים, ומה טוב אם תבדקי את
המזוזות אם הן כשרות או לא, כי רב רבן של הצרות באות כשאין
המזוזות בבית כשרות.

נא ונא לשמח את עצמכם ולעשות כל מיני פעלות שבעולם
להיות בשמחה, ולא להניח את העצבות והעצלות אצלכם כרגע,
ואז תראי ברכה והצלחה מן השמים.

המאחל לכם ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם...

ט' רחצ.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר צו, י"ב אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קדו לי
מאד, צמוד בפנימיות לכבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

חמדת לכבי! ראה לעשות כל מיני פעלות שבעולם להיות
בשמחה עצומה, ואל תשית עיניך ולבך אל המדברים עליך, כי
דיקא על-ידי-זה תגדל ותצמח, ושום בריה שבעולם לא תוכל למנע
ולעכב אותך מלהוציא מהכח אל הפעל נקדתך.

נא ונא ראה לעזר בכל מה שאתה יכול, והקדוש-ברוך-הוא
בנדאי יצליח את דרכך.

אל תבלבל את עצמך משום בלבולים, והקדוש-ברוך-הוא
ישמר אותך מכל רע ומכל נגע ופגע ומחלה, ושום בריה לא תוכל
לעשות לך רע. ראה לעבד מאד על נקדת השמחה, ותשמח את
אשתך ואת ילדיך.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה לאשתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר ט' רצט — ט' ש בנחל צט

נא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמֶיךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה וּמִשׁוּם דְּבַר שְׂפָעוֹלָם
כָּלֵל, וְאֵל תְּדַאֵג, וְאֵל תִּפְחָד כָּלֵל.

ט' רצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום שְׁנֵי לְסֵדֵר צו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד אָנִי מְצֻטָּעֵר מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךָ עָלֶיךָ חֵן, שְׁתִּשְׂאֵי חֵן בְּעֵינַי כָּל
רוּאֶיךָ, וַיְהִיֶּה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְתִזְכְּרֵי לְמִצָּא אֶת בֶּן זוּגָךָ בְּקִרְוֹב
וְתַחֲתָנִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּהַיְּהֶה פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה בְּבֵיתְכֶם, וְלֹא
יִחְסַר לְכֶם שׁוּם דְּבַר.

הִיָּה רָאוּי מְאֹד לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם אֵינָן פְּסוּלוֹת, חֵס
וְשְׁלוֹם, וְאִם לֹא חִסְרָה אִיזוֹ מְזוּזָה בְּחֵדֵר, כִּי רַב הַצְּרוּת שְׁהֶאָדָם
סוֹבֵל, הֵן מִפְּנֵי שְׂאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְכֶם לְהַצְּלִיחַ בְּדוּרְכְּכֶם.

נא וְנָא לְשֹׁמֵר אֶת הַשְּׁבֶת-קִדְשׁ, וְאִזּו הַשְּׁבֶת תִּשְׁמֹר עָלֶיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' ש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום שְׁנֵי לְסֵדֵר צו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךָ עָלֶיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם, וְלֹא

ק אֲשֶׁר ט' ש'א בְּנַחֵל

תִּדְעוּ מִשׁוֹם רַע וּמִשׁוֹם גְּזָקִים, רַק הַצְּלָחָה תִּצְיֵץ וְתִפְרַח בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

הִזָּה רְאוּי שְׁתִּבְדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת אוֹ לֹא, וְכֵן רְאוּי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.

מְאֹד תִּדְקְדְּקוּ עַל הַמַּאֲכָלִים, שִׁיְהִיו רַק מַאֲכָלִים כְּשֵׁרִים בְּלִי שׁוֹם פְּקָפוּק, וּבְזָכוֹת כָּל זֶה יֵעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּדַרְכְּכֶם, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֵיכֶם בְּרָכוֹת וְיִשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת תָּמִיד.

הַמַּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' ש'א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִזּוֹר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר צוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי בְּתוֹךְ מִכְתָּב אַחוּתְךָ, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יֵעֲזֹר לָךְ, שְׁיִמְלֵא אֶת מִשְׁאָלוֹת לִבְךָ לְטוֹבָה, וְתִזְכֵּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגְךָ בְּקִרְוֹב.

נָא וְנָא אֵל תִּדְאָגִי כָּלֵל, כִּי קְרוּבָה יִשׁוּעָתְךָ לְכוּא. הַעֲקֹר רְאוּי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵל תַּהֲיִי, חַס וְשְׁלוֹם, בְּדַכְּאוֹן.

שְׁמְרֵי שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיךָ. וְגַם תִּשְׁמְרֵי מְאֹד אֶת הַמַּאֲכָלִים שְׁאֵת אוֹכְלָת, שִׁיְהִיו מַאֲכָלִים כְּשֵׁרִים בְּלִי שׁוֹם פְּקָפוּק, וְאִזּוֹ תַּהֲיָה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיךָ עֲלֵיךָ חֵן, שְׁתִּשְׂאֵי חֵן בְּעֵינַי כָּל רוּאֵיךָ וְתַצְּלִיחֵי בְּדַרְכְּךָ.

הַמַּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אָשֶׁר ט' שב - ט' שג בנחל קא
ט' שב.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר צו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל הרב המאור
הגדול וכו' ... שליט"א.

אחרי דרישת שלום תורתך.

לנכון קבלתי את ספרו הנפלא, הפלא ופלא, שקוראו בשם:
"שערי הלכה". לדעתי, היה צריך לקראו: "קצור שלחן ערוך
השלים", כי עבודה רבה ועמל גדול השקיע בספר, ולקט וקבץ את
כל ההלכות הנחוצות לכל בר ישראל בחיי היום יום.

מי יתן, שיזכה להדפיסו עוד פעם, את כל הספר במהדורה
חדשה עם נקוד, שיהיה מצוי ביד כל בחור צעיר בישיבה, וביד כל
הרוצה להפגס אל תוף שערי ההלכה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכה שיפוצו מעינותיו חוצה,
והספר ידפס ויחזר וינדפס, כי זהו ספר נפלא מאד. וראוי לכל החוזר
בתשובה לעיין בתוף ספרו היקר הזה.

הפוחב וחותם בכרפת התורה...

ט' שג.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר צו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו נגן עלינו ... גרו
יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, איך
אתה מחזק את עצמך לילך בדרךכי רבנו ז"ל, ולהבטל לגמרי אליו
יתברך - אין לתאר ואין לשער כלל.

והעולה על הכל אני שמח מאד, שאתה יוצא מפעם לפעם
בלילה אל ציונו הקדוש של התנא רבי פנחס בן יאיר.

מה אמר לך, ידידי הקר! הלא בזה שהולכים בלילה בדרך
יחידי, יכולים לזכות להתבטל לגמרי אליו יתברך, כמוכא בלקוטי
מוהר"ן (חלק א', סימן נב); ובפרט אצל ציון התנא הקדוש הזה, שהוא
ממנה על פדיון שבויים, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שזוכה כבר
להפדות מהגלות הקרה הזו, כי סוף כל סוף אנחנו כל עם ישראל
שבויים בין העפומים, וכבר הגיע הזמן לצאת מהשביה, ולשבר את
בית האסורים של השכינה הקדושה.

ראה להרבות שם בתפלה, ותבקש הרבה שם עלי, שאזכה
להצליח דרכי, ואזכה להגיע אל ארץ ישראל, בקלות ולשבר את
כל המניעות לזה.

מה אמר לך, ידידי הקר! אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות
הזו שאתה עושה, בזה שאתה מדבר עם אחרים דבורי אמונה
והשגחה פרטית, כי אם לא פועלים אצל אחר, רק בזה שמחזירים
בו לרגע, שהקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, זה כבר תקוון
נורא ונפלא מאד. ומכל שכן מי יודע, אם ברבות הימים והשנים
יכולים להכניס באדם את זה, שישאר אצלו בתמידות, אשר אין
למעלה ממדרגה זו, שאדם יחשב תמיד ממנו יתברך, אשר מלא
כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ואין
שום מציאות בלעדיו יתברך כלל. ויציר תמיד לפניו יתברך, איך
שקאור אין סוף מסבב אותו, והוא מוכן בכל עת ורגע לקפץ לתוך
האור, ולהשרף על קדוש השם, אשרי מי שזוכה להגיע אל דבר
זה!

ראה לצמצם את עצמך. ועקר הצמצום הוא על-ידי הדבור,
שתדבר הרבה עמו יתברך, וכל דבור ודבור יהיה יקר בעיניך
כמוצא שכל רב, כי כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אָשׁר ט' דש בְּנַחֵל קג

ט' דש.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום שני לסדר צו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלֵ שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל — אֵינן לְתֵאָר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, שְׂזִכִּינוּ לְהִתְרַדֵּעַ מִרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא אור נורא וְנִפְלָא מְאֹד, וְהִלּוּאֵי שְׁנוּזָה לְצִיַּת אוֹתוֹ, וְאֵז בְּיָדָאֵי נְזֻזָה לְהִגִּיעַ אֵל תְּקוּנָנוּ הַנִּצְחָי, שֶׁהוּא רוּזָה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ אֵלָיו.

בְּיָדָאֵי הַבְּעַל-דְּבָר עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם כְּדִי לְמַנְעַ וְלַעֲכָב אֶת הָעוֹלָם, שְׁלֵא יוֹכְלוּ לְקַבֵּל אֶת הָאור הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, וְעַל-כֵּן הָקִים מִפְּרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר בְּעוֹלָם, וְחוֹלְקִים וּמִתְלוֹצְצִים מִדַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, עַד שֶׁהִכַּל בְּעִינֵיהֶם לְלַעַג וּלְקַלְס, וְכֵן הָקִים הַבְּעַל-דְּבָר מִחֻלְקַת עֲצוּמָה מִבְּפָנִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּעֲצָמָם, וְנִנְעָשָׂה בְּלִבּוֹל גְּדוֹל עַד מְאֹד, שֶׁזֶה מְדַבֵּר עַל זֶה וְכוּ', וְהִכַּל כְּדִי לְהַסְתִּיר אֶת הָאור הָאֱמֵתִי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', וְלְהוֹרִיד אֶת הַחַן הָאֱמֵתִי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

כִּי בְּאֱמֵת אִם הָיוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הָאֱמֵתִיִּים בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאֶחָד הָיָה עוֹזֵר לְשֵׁנִי, וְהָיָה הַקֵּטֵב שֶׁל כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל וְלֹא יוֹתֵר, בְּלִי שׁוּם נִגְיָעוֹת וּפְנִיּוֹת כָּלֵל, אֵז הָיִינוּ מְצַלִּיחִים לְהַחֲדִיר אֶת הָאור הַגָּנוּז הַזֶּה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְהָיִינוּ מְבִיאִים אֶת הַגְּאֻלָּה.

וּמִחֻמַּת שֶׁהַבְּעַל-דְּבָר מְאֹד מְפַחַד מְזֶה, עַל-כֵּן הָקִים גַּם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ כָּל מִינֵי מִטְרָפִים, הַלּוּמְדִים דְּרָכִים נְבוּכִים וּמִטְעִים אֶת הַבְּרִיּוֹת וְכוּ', וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁפּוֹקַח אֶת עֵינָיו, וְרוּזָה הֵיכֵן הָאֱמֵת.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ אֵל הָאֱמֵת, רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוֹת. וְכִשְׁאֲדָם מְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִפְּרָשׁ

קד אֲשֶׁר ט' שֶׁה בַּנְחַל

אֶת כָּל שִׁיחַתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, זֶה מְזַכֵּךְ
לוֹ אֶת דְּמִיו, עַד שֶׁהוּא זוֹכֵה לְהַשִּׁיג אֶת הָאֱמֶת.

עַל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁזֹּכֵה אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַתְנוּדַע מִ"הֵיכַל-
הַקְדוֹשׁ", הֵיכְלָא דְמִלְכָּא, עֲלִיךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה
מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂשׂוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְבַלְבֵּל אוֹתָךְ, לְבַטֵּל אוֹתָךְ וּלְגַרֵּשׁ
אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וְתִזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת
בְּתוֹרָה וּבְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתִּכְתַּב לִי, וְאֲזוּ אֶכְתֹּב לְךָ בְּאַרְיֵכוֹת גְּדוֹלָה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שֶׁה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אִזְרֵנוּ לְיוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר צוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

שְׂמַעְתִּי שְׂלֵא הִיִּית בְּקוֹ הַבְּרִיאוֹת, וַיַּעַן שְׂאֵתָה גֵר בְּסוֹף הָעוֹלָם
בְּמַדִּינַת אוֹסְטְרִיָּה, אֲמַרְתִּי לְבוֹא וּלְבַקֵּר אוֹתָךְ עַל-יְדֵי מְכַתְּבֵי זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן שָׁמַיִם, רְפוּאַת
הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַיְבָרֶיךָ וְשֵׁס"ה גִּידֶיךָ וּבְכָל טְפֵי דְּמִיךָ.
וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְתוֹרָה וּגְדֻלָּה
בְּמָקוֹם אֶחָד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵל תִּנְיַח אֶת הָעֲצָבוֹת
וְהָעֲצָלוּת אֲצִלְךָ כְּרַגַּע, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק ב', סִימָן מח), שֶׁהָעֲצָבוֹת הֵיא הַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שׂוֹנֵא אוֹתָהּ. וְתַכְף-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, אֲסוּר לוֹ
לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְעֲצָלוּת.

אָשֶׁר ט' שו – ט' שז בנחל קה

רַבְּנוּ וְיָלְאָמֵר: מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד – הוּא מְצַלִּיחַ. וְעַל־כֵּן רָאֵה לְעַבְדְּךָ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתִמְסַר נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְעַל־יְדִי־זֶה תְּצַלִּיחַ בְּרַכְּךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר צו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ בְּצֵרוּף הַמְּעוֹת לְהַדְפָּסָה לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּמְדֵּד תְּבַשְׂרֵנִי בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי רַבְּנוּ וְיָלְאָמֵר הַזֶּה־יִרְנוּ מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאָמַר, שֶׁהַשְּׂמֵחָה הִיא יְסוֹד גְּדוֹל בִּיְהוּדוּת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד. וּבְפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ, שְׂאֵם הָאָדָם יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, יִשְׁמַר אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ, שֶׁלֹּא יָבוֹא לְפָגַם הַבְּרִית (עֵינֵי לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסט).

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר צו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ,

קו אֲשֶׁר ט' שח בְּנַחֵל

איך אתה מחזק את עצמך. יֵצֹר לך הקדוש-ברוך-הוא, שְׁתַּמִּיד תְּבַשְׂרֵנִי בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

ראה לעבד הרבה על נקדת השמחה, כי רבנו ז"ל הזהירנו מאוד על נקדת השמחה, וצריכים לחזור על דבר זה פעמים אין מספר, כי לזכות להגיע אל מדת השמחה, זהו הדבר הכי קשה, כפי רבוי הצרות וההרפתקאות והמניעות שעוברות על כל אדם, מאוד קשה לו להגיע אל מדת השמחה.

עליך לדעת, כי על-ידי מדת השמחה זוכים לרפואת העצבים, כי רב רבם של סובלי החלאים, זה רק ממחלת העצבים, שקוראים נַעֲרוֹן. על-כן ראה להמשיך על עצמך מדת השמחה, ותהיה מאריך אף על כל מה שעובר עליך וסבלן גדול, והקדוש-ברוך-הוא יֵצֹר, שְׂיֵאִיר בְּךָ אֹר הַשְּׂמֵחָה, ותתקרב אל בן השמחה, ותהיה השמחה שְׂרוּיָה בְּבִיתְכֶם תָּמִיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר צוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותרגיל את עצמך לעבד על מדת הסבלנות בפרט בביתך, כי הסבלנות היא יסוד גדול בחיי האדם, ואשרי מי שהוא סבלן גדול, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח.

אֲשֶׁר ט' שט – ט' שי בַּנְחַל קז
רְאֵה לְקַבֵּל סְמִיכַת הַתֵּר הוֹרָאָה, כִּי תִצְטָרֵךְ לָזֶה בְּיָמִים
הַקְּרוֹבִים, וְאֵל תִּזְנִיחַ עֲנָנָן זֶה.
הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר צו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ אִתָּה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּתַקְוָה קִטְנוּתְךָ וַיִּרְדְּתָךְ, שְׁנֵה עֲקָר מַעֲלַת
הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו,
וּבְפִרְטִיּוֹת בְּחֹר, שְׁקִשָּׁה לְמִצָּא אֶת זְוִוּגוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי בֵּא
יָבוֹא יוֹם יִשׁוּעָתְךָ, וְסוֹף כָּל סוֹף תִּזְכֶּה לְרֵאוֹת נְסִים נִגְלִים, אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִוֵּר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר צו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב, אִיךָ
שְׂאִתָּה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה סְפָר־הַמִּדּוֹת מִרַבְּנוּ ז"ל,
וּתְקִים כָּל הַנְּאֻמָּר שָׁם, כִּי הוּא פִּסְקֵי הַלְכוֹת שֶׁל מִדּוֹת, וּבְמִדָּה
שְׂאָדָם מוֹדֵד — בֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹדֵד עִמוֹ. וּבְפִרְטִיּוֹת

קח אֲשֶׁר ט' שיא בנחל

שְׁתַּלְמַד אֹת פַּחַד, וּתְקַיֵּם כָּל הַנְּאֻמֹת שֶׁסָּם, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשְׁךָ.

מה טוב ומה נעים, אם תזכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר אין למעלה מזה בזכוך הנפש, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שיא.

בעזרת השם יתברך, אור ליום שני לסדר צו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, העקר לזכות להגיע אל מדת השמחה, ואל תדקדק עליך כל-כך, כי הדקדוקים הורסים את האדם. ועקר שלמות האיש הישראלי, שיהיה מחו בן חורין, שיזכה לחשב תמיד רק ממנו יתברך. ואל זה אי אפשר להגיע, כי אם על-ידי מדת השמחה, לשמח עם כל נקדה ונקדה שיש אצלו.

על-כן ראה לשכח תמיד את העבר שלך, ותעשה התחלה חדשה, ואל תבלבל את עצמך משום בלבול כלל.

הרגל את עצמך לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, כי ענין זה מזכוך את הנפש, ומדביקה אל שרשה. אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו בזה ובבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר ט' שׁיב — ט' שׁיג בְּנִחַל קט
ט' שׁיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר צוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְהַדְפָּסָה לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבְךָ — יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת, כְּפִי רַבּוּי הַצָּרוֹת
וְהַבְּלוּלִים שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ בְּבֵיתְךָ — זֹו אֲשַׁתְּךָ, וְאֵין אֶתָּה יְכוֹל
לְהַשְׁתּוֹת עִמָּה.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! חַיֵּי הָאָדָם כָּל־כָּף קִצְרִים, וְחָבֵל
לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן בְּמַרְיָבוֹת וּבְקִטְטוֹת.

וּמִחֲמַת רַב טְרָדוֹתֵי עִכְשׁוֹ קִשָּׁה לִי הַכְּתִיבָה, וּבְכַרְט כְּפִי שְׂרָאוֹי
לְהַאֲרִיךְ וּלְהַסְבִּיר לָכֶם עֲנִין מַעֲלַת גְּדֻלַּת "שְׁלוֹם בֵּית", לְכֵן אָנֹי
שׁוֹלַח אֵלֶיךָ קִנְטָרִס "שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ" מְתַרְגֵּם בְּאִנְגְּלִית, וְתַעֲיִן בּוֹ אֶתָּה
וְאֲשַׁתְּךָ, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְמַמַּן אֶת הַוּצָאוֹת הַהַדְפָּסָה, שֶׁתִּהְיֶה
הַזְּכוּת אֶצְלָכֶם, שְׁלֹא תִתְגַּרְשׁוּ, חַס וְשָׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שׁיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר צוֹ, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין אֶתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּדַעְתְּךָ
אֶת גְּדֻלַּת הַצָּעֵר וְהַעֲגַמַּת נַפְשׁ שֵׁשׁ לִי מִצָּעֵרְךָ הַקִּשָּׁה וְהַמָּר, מִמָּה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבְּנֶךָ. יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֹד לֹא תִדַּע
מִשׁוֹם צָרָה, רַק תִּחְזַק אֶת עֲצָמְךָ, וַיְהִיו שְׁמֹחוֹת בְּבֵיתְכֶם.

קי אשר ט' שיד בנחל

מה אמר לך, ידידי היקר! החיים של האדם מלאים נסיונות,
וכל אחד מנסים אותו בנסיון אחר, ועליו להחזיק מעמד מכל מה
שעובר עליו, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל.

תאמין לי, שעקר חיותי והתחזקותי היא רק בזה שאני זוכה
לדעת מרבנו ז"ל, כי מה הייתי עושה בלי רבנו ז"ל? ועל-כן ראוי
לך גם-כן לילך בדרך ובאפן הזה, וגם-כן לחזק עצמך עם רבנו
ז"ל. והרגל את עצמך לשמע פלי זמר בכל יום, כדי להגביה את
רוחך, שלא תפל בשום יאוש, ואף שאני יודע, שמרב צרות ויסורים
ומכאובים, קשה וכבד לך לשמע פלי זמר וכו', פי איך תוכל לשמע
פלי זמר, בשעה שבגך כל-כך חולה? עם כל זאת עליך לדעת, כי
אסור לאבד עצמו לדעת, חס ושלום, ובתקף הצער והמכאובים
והיסורים צריכים למצא אילו נקודות טובות, ולאחז את עצמו בהן.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שיתהפך הכל לטובה, וימשך
עליכם ברכה והצלחה מן השמים.

המאחל לך כל טוב אמתי ונצחי...

ט' שיד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, שושן פורים הזתשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ולא היה הפנאי להשיבך תכף-ומיד
פרצונך, מרב טרדותי שיש לי בעסקי הרבים, ובפרטיות לענות
למכתבים נחוצים.

הן אמת, שכל אחד ואחד נחויץ, כי בזה העולם עובר על כל
אחד ואחד משברים וגלים בלי יוצא מן הכלל, ואשרי מי שזוכה
להחזיק מעמד.

אֲשֶׁר ט' שיד בַּנְחַל קיא

עם כָּל זאת, בַּחֲסֵדוֹ יִתְבַּרֵךְ, עֶזְרָה לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ מַרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, מַרְבֵּי נִפְלְאוֹת כְּזֶה, מַעֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאלוֹ, וְאֵתָה לֹמֵד בַּסִּפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים, עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, אַךְ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עֲדִין הָאוֹר גָּנוּז מֵרַב אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן הֵהָרַח לְהִשִּׁיב לְבַנְי-אָדָם שְׂעֵדִין רְחוּקִים מִרְבֵּנוּ ו"ל.

חֲמִדַת לְבָבִי! רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ עֲצֻמָּךְ תָּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּתְצִיר בְּדַעְתְּךָ כְּאלוֹ הַכֹּל לְכָל אוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵתָה עוֹמֵד בְּתוֹךְ הָאוֹר, וְרַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נה), שְׂעַקְר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא, שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ אֶל בְּטוֹל כְּזֶה, עַד שְׁלֵא יִרְגִישׁ גַּם אֵת עֲצֻמוֹ, רַק יִהְיֶה נִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְךָ עוֹד תְּעֻנוּג וּתְשׁוּקָה יוֹתֵר מִזֶּה.

וּבְאֵמֶת כָּל זֶה סוֹד הַפּוּרִים, שְׂאֵז זוֹכִים לְעֹלוֹת בְּאֵהָבָה שְׁלֵמָעֲלָה מֵהַדַּעַת וּלְמַעֲלָה מֵהַיָּמִים, שְׂשֵׁם מִתְגַּלָּה שְׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְשֵׁם אֵין שׁוּם הַפְּרֵשׁ בֵּין בְּרוּךְ מְרַדְכֵי לְאֵרוּר הַמֶּן, כִּי שֵׁם נִתְגַּלָּה, אֲשֶׁר הַסִּטְרָא אַחְרָא הוּא כִּסָּא לְטוֹב וְכוּ' וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן בְּחֻדֵּשׁ אֲדָר הוּא מְזֹל דְּגִים, כִּי הַדְּגִים הֵם בְּתוֹךְ הַיָּם, אֲשֶׁר מְכַסִּים בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין שׁוּם עֵין רְעָה יְכוּלָה לְשַׁלֵּט בָּהֶם, וְהֵם בְּסוֹד 'עֵינָא פְּקִיחָא', שְׂעֵינֵיהֶם תָּמִיד פְּקוּחוֹת, וְאֵינָם סוֹגְרִים אוֹתָן, כִּי מִי שְׂזוֹכָה לְהַכְּלִל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, תָּמִיד צוֹפֵה וּמְבִיט אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן מְעוֹרֵר, כְּבִיכּוֹל, אֵת עֵינֵי הַרְחָמִים שְׂיִסְתַּכְּלוּ עֲלָיו בְּעֵין פְּקוּחָה, עֵין חֲמֵלָה, כִּי בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא אַתְעַר מְלַעֲיָלָא. וְעַקְר כַּח הַרְאוֹת הוּא — כְּשֵׁישׁ אוֹר יִשָּׁר וְאוֹר חוֹזֵר (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יג, וְסִימָן עו); כִּי בְּזֶה שְׂהֵאָדָם מְסַתְּפֵל תָּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כְּבִיכּוֹל, מִמְּשִׁיךְ אֵת הַהִשְׁגָּחָה עֲלָיו.

וְעַל-כֵּן בְּחֻדֵּשׁ אֲדָר, שְׂאֵז נִכְלָל מִשָּׁה רַבְּנוּ, שְׂהוּא הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, בְּרַעְוָא דְרַעְוִין, זָכָה לְהַמְשִׁיךְ אֵת עֵינֵי חַד דְּרַחֲמָא עַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלוּ מִהֶמֶן עַמְלָק, שְׂרַצָּה לְהַכְּנִים סְפֻקוֹת וְקִשְׁיוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

וְדָבָר זֶה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל יוֹר וְדוֹר, וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וּבְכָל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה וְכוּ', וְכוּ', לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ, שֶׁהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר מִזֶּה, כִּי זֶה עָקֵר זְכִירָת עֲמָלָק, שֶׁצָּרִיכִים לְזָכֵר אוֹתוֹ בְּפֶה וּבִלְבָב, וּלְהַזְכִּיר לְעַצְמָנוּ, שֶׁיֵּשׁ קְלִיפָה כְּזוֹ הַרוּצָה לְכַסּוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ, וְהִיא גּוֹרֶמֶת לָנוּ אֶת כָּל הַצְרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, בְּזֶה שְׁנוּפֵל רוּחָנוּ, וְאָנוּ חוֹשְׁבִים שֶׁאֵין לָנוּ שׁוֹם תְּקוּהָ וְכוּ', כֹּל זֶה הוּא מִמֶּנּוּ, וְעַלֵּינוּ לְהַתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכַח הַצְדִּיקִים הָאֲמַתִּיִּים, שֶׁזָּכּוּ לְהַפְלִל בְּעֵינֵי חֲדָא דְרַחֲמָא, שֶׁנִּכְלָלוּ בְּמָקוֹם שֶׁנִּכְלָלוּ, וּמּוֹרִידִים לָנוּ אֶת שִׁפְעַת הַכְּתוּר, שֶׁהֵם סוֹד מְקִיפֵי הַיָּמִים וּמְקִיפֵי הַשָּׁנִים וְכוּ' וְכוּ' (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'); הֵינּוּ שֶׁמִּמְשִׁיכִים עָלֵינוּ דַּעַת וְהָאָרָה עֲצוּמָה, רוּחָנִיּוֹת אֱלֹקוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּבֹא.

תְּאֲמִין לִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! שְׁכַל זֶה הַתְּחִזְקוֹתֵי, שֶׁאֲנִי מְחִזֵּק אֶת עַצְמִי, שֶׁאֲנִי זוֹכֵה לְשִׁמְשׁ רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, אֲשֶׁר בּוֹא יְבוֹא הַיּוֹם, שֶׁיִּתְגַּלֶּה לְמוֹדוֹ עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תְּנַפֵּחַ בִּי. וּמָה גַם רְאֵה לְדַבֵּר וּלְחִזֵּק אֶת חֲבֵרֶיךָ הַיָּקָרִים, וּלְעוֹרְרֵם עַל לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת הַנֶּפֶשׁ וְטְהוּרָתָהּ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמָד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבֹא לְנִצּוֹחַ נְצָחִים.

ט' שטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר לְשִׁמְעַע אֶת כָּל

אֲשֶׁר ט' שטז בַּנְחַל קיג

הַצָּרוֹת וְהַמְכַאוּבִים שְׁעוֹבְכָרִים בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת עַל אֱלוֹ הַנְּשִׁים
שְׁכַתְבָּתָּ עֲלֵיהֶן.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְחוּס וַיִּרְחַם כְּבָר עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׁפִּיעַ
עֲלֵיהֶם בְּרָכוֹת וַיְשׁוּעוֹת, רַפּוּאוֹת וְנַחֲוִמִים.

הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִקְבַּל אֶת תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם,
וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּמָה שְׁצָרִיךְ.

הִיָּה רְצוּי מְאֹד, שְׁיִבְדֹק כָּל אֶחָד בְּבֵיתוֹ אֶת הַמְזוּזוֹת, אִם הֵן
כְּשֵׁרוֹת אוֹ לֹא, כִּי כָּל מָה שְׁהָאָדָם סוֹבֵל בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, הוּא
רַק מִפְּנֵי שְׂאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

וְכֵן לְעוֹרֵר עַל שְׁמִירַת שְׁכַת־קִדְשׁ וְהַדְּלָקַת הַנְּרוֹת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צוּ, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ גְּרוּ
יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד לְשִׂמְעַ, אֵיךְ שְׂאֲתָה
מִחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

רְאֵה לְדַבֵּק מִחֲשַׁבְתְּךָ תָּמִיד בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר מֵה
שְׂאָדָם צָרִיךְ לְזְכוּת בְּזֵה הָעוֹלָם, שְׂיִזְכָּה לְחֹשֶׁב תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֵה וּבְכָא לְנִצַּח נְצָחִים.

אוֹדוֹת אֲשַׁתְּךָ, לְדַעַתִּי, הִיא יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת כֵּן וְכוּ' וְכוּ', וּמָה
טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּשְׁאַל הַשְּׂאֵלָה לְרַב מְבַהֵק.

נָא וְנָא לֹא לְבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֵוֹלָם. עֲלֵינוּ לְשִׂמְחָ

קיד אָשר ט' שיז בַּנחל

מאד מאד, שׁזכינו לְהתודע מרבי נורא וּנפלא כֶּזֶה, וּמָה היינו עושים בלי רבנו ז"ל?! וכֶּזֶה ראוי לנו לשמח מאד כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, על נעם חֶלְקֵנוּ, אָשֶׁר בַּנחל שֵׁם חֶלְקֵנוּ וּגּוֹרְלֵנוּ.

ראה לְהרגיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בקביעות, פי עקר ההתקרבות אֶל רַבְּנוּ ז"ל תְּלוּיָהּ רַק כְּפִי שְׁלוּמֵד בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, פִּי אַחֲרֵת הוּא מְטַעֵה אֶת עֲצֻמוֹ וְאֶת אַחֲרִים.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צוֹ שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ זָאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְלֵ שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה זוֹכָה וּמוֹזָכָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, פִּי זוֹ הַכֶּנֶה לְגֵאֲלֹתֵנוּ, פִּי בְּזֶה שְׁזוֹכִים לְזֶרַע אֲמוֹנָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה שְׁתַּצְמַח הַגְּאֻלָּה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל, שְׁמִחְתִּי שְׁאַתָּה זוֹכָה וּמוֹזָכָה אֶת הַרְבִּים בְּשִׁמְחָה וּמְשִׁמַּח אוֹתָם, אָשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד הִזְהִירָנוּ לְשִׁמַּח אֶת עֲצֻמוֹ וּלְשִׁמַּח אֶת אַחֲרִים. וּבְפָרוּשׁ אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים: אִם הֵייתֶם שְׁמִיחִים, הִיְתָה טוֹבָה גְּדוּלָּה לְעוֹלָם, וְאַתָּה וְחֻבְרִיךְ מְקִימִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת, לְשִׁמַּח אוֹתָם עִם כָּלֵי זְמַר, אָשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד דְּבַר גְּדוּל מְזֶה, כְּמוּכָא בְּגִמְרָא, שְׁאַלְיָהּ הַנְּבִיא גְּלָה לְתַנָּא עַל שְׁנֵי בְּדַחְנִים שְׁבַדְחוּ אַנְשִׁים, שְׁהֵם בְּנֵי הָעוֹלָם הַבָּא (עֵין תְּעִינִית כב.). וּכְזֶה שְׁאַתָּם זוֹכִים לְשִׁמַּח וּלְבַדַּח אֶת אַחֲרִים, תִּזְכּוּ עַל-יְדֵי-זֶה גַם-כֵּן לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעֶבֶר שְׁלָכֶם, וְתִזְכּוּ לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שְׁאַמַּר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל לְאַחַד מְאַנְשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ: אִם תְּהִיָּה תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, לֹא תְהִיָּה מְרוּאֵי פָּנֵי גִיּהֲנוּם, וּמְכָל שְׁכֵן אַתָּם, שְׁאַתָּם זוֹכִים לְשִׁמַּח גַּם אֶת אַחֲרִים, בְּוִדְאֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם,

אֲשֶׁר ט' שיח בְּנַחֵל קטו

שְׁלֹא תִרְאוּ אֶת פְּנֵי גִיּהֲנוּם — לֹא בַּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בַּעוֹלָם הַבָּא.
נָא וְנָא רְאֵה לְהִרְאוֹת אֶת מַכְתָּבֵי זֶה לְחֻבְרֵיךָ, וְתִרְאוּ לְהַמְשִׁיךְ
בְּדַרְכְּכֶם לְשִׂמְחַת אֱלֹקִים וְאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בַּשָּׁמַיִם מִי
שֶׁמְשַׂמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צוּ, שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים ה'תשמ"ו.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.
אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצִטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.
רְאֵי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁמְרֵי עַל הַשְּׁבִת־
קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ יִמְחַל לְךָ הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הָעֶבֶר שֶׁלָּךְ.
הַרְגִילִי אֶת עֲצָמְךָ לְהַדְּלִיק לְכַבוֹד שְׁבִת־קֹדֶשׁ אַרְבָּעָה גֵרוֹת שֶׁל
חֶלֶב וּשְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּבִשְׁעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שִׁיזְמִין לְךָ אֶת בֶּן זִוְגֶךָ, וְשִׁימְחַל לְךָ עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ.
גַּם רְאֵי לְכַדֵּק אֶת מְזֻזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה
אִיזוֹ מְזֻזָּה.
רְאֵי לְשִׁמֹּר מָה אַתָּה אוֹכְלֹת, שִׁיְהִיו הַמֵּאַכְלִים כְּשֵׁרִים בְּלִי שׁוּם
פְּקָפוּק כָּלֵל.
הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

קטז אשר ט' שיט – ט' שכ בנחל
ט' שיט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, שושן פורים ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליכם.

ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבכולם, כי אין זו עצה לפל כל-כף בדעתכם מכל מה שעובר עליכם. וזה עקר גדלת האיש הישראלי – כשזוכה להחזיק מעמד מכל מה שעובר עליו ואינו נשבר.

הקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לכם, וימתיק ממכם את כל הדינים, וישפיע עליכם שפע ברכה והצלחה, חיים רפואות וישועות ופרנסה וזווגים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

ט' שכ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, שושן פורים ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

לדעתי, עדין אל תתגרש, רק תחכה ותראה איך יפל דבר, מאחר שכבר נתגרשת פעם אחת, לא כדאי שתתגרש עוד פעם, רק המתן, עד שתראה וכו'. והעקר אל תפחד משום דבר שבכולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר ט' שכא — ט' שכב בַּנְחַל קיז

ט' שכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, שׁוֹשַׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מְכֹל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַחֵב לְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְלֹא תִדַּע כְּכֹר מִשׁוּם צָרָה וּמְרָה.

רְאוּ לְבֹדֵק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְכֶם, אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי רֹב הַצָּרוֹת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל בְּבֵיתוֹ, הֵן כְּשֶׁהַמְּזוּזוֹת אֵינָן כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי סוּף כֹּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהַדְּלִיק אֶרְבָּעָה גְרוֹת לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְגַם תִּזְהָרוּ לְהַדְּלִיק שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּבִשְׁעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כֹּל מֵה שֶׁאַתֶּם צָרִיכִים. כִּי שֶׁהָאִשָּׁה מִתְפַּלֶּלֶת אַז, תְּפַלְתֶּה מְאֹד מְרַצָּה וּמְקַבֶּלֶת בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁיִתְהַפֵּף כֹּל הַמְּצַב הַרְעֵ לְטוֹבָה, וְתִמְשֹׁךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּבֵיתְכֶם, רְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת מִן הַשָּׂמַיִם.

הַמְּאַחַל לְךָ כֹּל טוֹב סְלָה...

ט' שכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, שׁוֹשַׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְאִם מְצַד אֶחָד אָנִי מְצֻטָּעַר, שֶׁעַדִּין הַסְּטָרָא אֲחָרָא כָּל-כּוֹף גָּדוֹל, וְנִתְּנָנוּ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהוֹצִיא אֶת שְׁקָרָיו, וַיִּגְלֶה וַיִּפְרָסֵם שְׁקָרִים, דְּבָרִים בְּרוּרִים הוּא מְהַפֵּף לְסַפְּקוֹת

ובלבולים, אור גדול הוא מהפך לחשך גדול, אמת הוא מהפך לשקר וכו' וכו', והדבר מפלא מאד מאד. וכבר ידוע אצלנו, שמהרנ"ת ו"ל בכה פעם מאד מאד, ושאל אותו תלמידו רבי נחמן טולטשינער ו"ל — מדוע הוא בוכה? והשיב לו: מדוע לא אבכה?! כי מסרו לסטרא אחרא כחות עצומים כאלו, להסתיר ולהעלים את האמת, ומה גם שפח הבחירה הוא כל-כף גדול, עד שיכולים להראות לאדם עצות כה חשובות, עצות כה נוראות ונפלאות מאד, והסטרא אחרא מהפכת את זה לרע גמור וכו'.

כן הענין אצלך, שהסמ"ך-מ"ם הלביש את עצמו באנשים, ופגשת בהם בדרך מקרה, ומשיחים לפי תמם וכו', כמוכא בספורי-מעשיות, מעשה ברב ובן יחיד, שהסמ"ך-מ"ם בא לפי תמו ובדרך מקרה, ומספר ספורים אשר לא דבים ולא יער וכו', עין שם.

הינו זה ידוע, שכל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, הנמנים בהיכל-הקדש, קדש קדשים, יש לו שלום-בית נורא ונפלא מאד, ואדרבה, אשתו מזרזת אותו, שיקח סל מלא ספרים, ופיצם ברבים. כל הנשים ללא יוצאת מן הכלל עוד מעוררות את בעליהן, שילכו להפיץ את הספרים, ומלבד שזה מביא שפע רוחני, ומקרב את אחינו בני ישראל לאביהם שבשמים, עוד זאת הוא מביא גם שפע גשמי. ועל-כן איני יודע איך אדם מעז לומר שקר גדול כזה, כאלו שהנשים מתנגדות וכו'.

וכן מה שמדברים וכו' וכו', עליך לדעת, אהובי, אחי היקר! כי יש סיסמא, אשר כל הבנקים בעולם משתמשים בה, והיא הולכת כך: "מה שביד בטוח", וזה מתרגם בכל הלשונות ובכל הבנקים שבעולם. וצריך להבין, מה בדבר גשמי — כסף, שהנה האדם פה, והנה האדם יצא מזה העולם, אף-על-פי-כן עליך לדעת את הסיסמא הזו: "מה שביד בטוח", על אחת כמה וכמה בבנק הנצחי, אשר שם לא יכולים לגנוב ולהוציא כלל, בודאי שיכת הסיסמא הזו: "מה שביד הוא בטוח"; ומי עוד מעורר כל-כף על התכלית הנצחית, על התורה ותפלה כמו בהיכל-הקדש, קדש קדשים.

אֲשֶׁר ט' שֶׁכַּב בְּנִחַל קִיט

וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ הַסֵּטְרָא אַחֲרָא אֵינָהּ מִתְבַּיֶּשֶׁת לְזֶרֶק אֶת
לְכַלּוּכָהּ, וְלִקְרָא כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל גְּנָאֵי וְכַנּוּיִים רְעִים עַל תְּלִמְיָדֵי
"הַיְכַל-הַקִּדְשׁ", הֲלֹא בּוֹשׁ יְבוֹשׁ מִשְׁקָרָיו וְכוּ' וְכוּ'.

עִם כָּל זֹאת אֲנִי רוֹאֶה אֵיךְ שֶׁהַבְּעַל-דָּבָר עוֹבֵד מְאֹד חָזֵק עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֶה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וְהוּא מוֹצֵא כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת רְעִים.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מֵינֵי
אִפְנָיִם שְׁבָעוּלָם. וְהַעֲקֹר תִּסְתַּכֵּל תָּמִיד — מַה יֵּשׁ בְּיָדֶיךָ?! וְמַה
עֲשִׂיתָ עַד עַכְשָׁיו?! כִּפְּהָ לְמַדָּת עַכְשָׁיו?! וְעַל-יָדֵי מִי זָכִיתָ לְלַמֵּד
כָּל-כֶּף?! וְעַל-יָדֵי מִי אַתָּה מִתְבּוֹדֵד?! וְאַזּ לְדַעְתִּי, כִּכָּר לֹא יוֹעִיל
לְבַעַל-דָּבָר שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עַל נַעַם חֶלְקֶךָ, שְׂאִתָּה
זוֹכָה לִידַע מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, מְרַבֵּי נִפְלְאָ כְּזֶה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְהִתְאַחֵז בּוֹ, וְאַף פַּעַם לֹא תִכְרַח.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סָבַל כִּכָּר הַרְבֵּה
בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים כְּאֵלוֹ, כְּמוֹ שְׂאִתָּה סוּבַל, אַךְ עֲלִיךָ לְדַעַת,
כִּי רַבְּנוּ ז"ל נִקְדָּה עֲלִיוֹנָה בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיוֹנָה, וְאַנּוּ נִקְדָּה
הַתַּחְתּוֹנָה, הַמְּנַחֵם בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה, וְכִשְׂאֵנוּ רוֹצִים
לְהִתְאַחֵז בְּאוֹר נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְּזֶה, הַהִכְרַח לַעֲבֹר עֲלֵינוּ בְּזִיוּנוֹת
וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים (עֵינֵי לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'); אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחְזִיק
מֵעַמֵּד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא
תִבְלַבֵּל אֶת עֲצָמְךָ, רַק תִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֱמֶתִית.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּעֵינֵי הַיְחוּדִים אֶכְתֹּב לְךָ בְּפַעַם אַחֲרֵת.

ט' שכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צוֹ, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּזֶה שְׁאַתָּה עוֹסֵק לְהַפְיֵץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לָךְ דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי עַל-יַד־יָזָה נִזְכָּה לְמַחֲוֹת אֶת עַמְּלֶךָ, שֶׁהוּא הַכְּפִירוֹת וְהַסְּפָקוֹת מִהָעוֹלָם.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר בְּעֲצָמְךָ אֶת גִּדְל הַשְּׁשׁוֹן וְהַשְּׁמַחָה שְׁיֵשׁ לִי, שְׁאַתָּה מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַסְתַּכֵּל עַל דַּרְכֵי הַהִשְׁגָּחָה הַנּוֹרָאָה וְהַנִּפְלְאָה, אֵיךְ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹלִיךְ אוֹתְךָ, וּמָה שְׁאַתָּה שׁוֹמֵעַ וּמָה שְׁאַתָּה מְדַבֵּר — הַכֹּל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, כֵּן הוּא הַדְּבַר.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא מוֹלִיךְ אֶת כָּל אֶחָד בְּהִנְהָגָה פְּרִטִי פְּרִטִית וּבְהִשְׁגָּחָה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְדַבֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְקַבֵּל רְמִזִּים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְדַבֵּר תָּמִיד אֶת דְּבוּרָיו דְּבוּרֵי אַמּוּנָה, וְאִזּוֹ יִרְאֶה נּוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת, גְּלוּי אֱלֹקוֹת מִמָּשׁ כְּאֶחָד הַקְּדָמוֹנִים.

עֲלִינוּ לְשִׁמְחַת מְאֹד, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּעוֹרָר וּמַחֲיֶה אוֹתָנוּ בְּלַמּוּדִים דְּקִים וְרוּחָנִיִּים כְּאֵלוֹ, סוּף כָּל סוּף עֲלִינוּ לְזִכּוֹר, שְׁאֲנַחְנוּ מְגִשְׁמִים וּמְזַהְמִים מְאֹד עַל-יַדֵּי כָּל מִינֵי חֻטָּאִים וְעוֹנוֹת, וּבַפְּרָטִיּוֹת עִם פְּגָמֵי הַבְּרִית, עִם כָּל זֹאת רַחֲמָנוּתוֹ הַגְּדוֹלָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל עוֹלָה עַד אֵין סוּף, וַיִּוְרְדַת עַד אֵין תְּכִלִּית, וּמֵאִיר גַּם בָּנוּ אֶת אֶמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַתְּגַלוֹת נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ, עַד שֶׁכִּמְעַט נִשְׁרַף עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם.

אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֲלָקָנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאָנוּ זוֹכִים לִידַע מִמֶּנּוּ, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַת עִמוֹ מְאֹד מְאֹד, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַת בְּמִסִּירוֹת

אֲשֶׁר ט' שְׂכַד בְּנַחַל קַכָּא

נִפְשׁ הָכִי עֲצוּמָה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּהַיֶּה לָךְ פְּרָנְסָה
בְּשִׁפְעַ, וְתַהַיֶּה תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתַהַיֶּה דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמַת
וְתִרְקַד בְּבִיתְךָ, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְשְׁתַּהַיֶּה לָךְ פְּרָנְסָה
בְּשִׁפְעַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שְׂכַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צוֹ, שׁוֹשַׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ אֵיךְ שָׂאתָה
מִחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם
לְהִיּוֹת חֻזַּק וְאִמִּיץ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּנִּיחַ בְּעֲצָמְךָ הָעֲצָבוֹת
וְהָעֲצָלוֹת כָּלֵל, וְזֶה עֵקֶר עִבּוּדַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק
מֵעַמָּד, וְאִינוֹ מִתְּפַעֵל מְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע
מִרְבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי הַמּוֹלִיךְ אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הַתְּמִים וְהַפְּשׁוּט, הַמּוֹלִיךְ
אוֹתָנוּ יֵשֶׁר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. כָּל מִי שִׁמְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לִילָךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ
ז"ל, נִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, עַד שִׁכְבֵּר אִינוֹ צָרִיךְ שׁוֹם
דְּבַר, רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֹל כְּסוּפִיו וְרִצּוֹנוֹ הוּא רַק
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂרוּדֶךָ אַחֲרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרִי מִי
שִׁמְתָמִיד בְּסִפְרֵיו הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּכָא!

רְאֵה לְחַזַּק אֶת עֲצָמְךָ, שְׂאֵתָה יוֹדַע מִרַבְּנוּ ז"ל, וְרָאוּי לָךְ לְשִׁמְחַ
עִם רַבְּנוּ ז"ל, וּבְכַפְרִטִיּוֹת בְּזֶה שְׂגָלָה לָנוּ — וְעַכְשָׁו עֵקֶר הַהִתְחַלָּה
הוּא מְפּוּרִים, כֵּן מוּבָא מִדְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ז, חֵלֶק ב', סִימָן

קכב אָשֶׁר ט' שְׁכָה בְּנַחַל

ער); כִּי עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה מְשַׁמַּחַת, וּבְזֶה תְּלוּיָהּ כָּל גְּאֻלְתָּנוּ,
דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׂמַחָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרֵנוּ לְנַצַּח אֶת הַמְּלַחְמָה, וּכְמוֹ שֶׁהִתְחַלְתִּי
עִם עִיר יִבְנָאֵל, אֲזַכֶּה לְסִיִּים עִם עִיר יִבְנָאֵל, וְלִבְנוֹת שֵׁם מְרַכְּזוֹ לְרַבְּנוּ
ז"ל. כִּי כֵן מוּבָא בְּזֵהר הַקְדוּשׁ, שֶׁהִגְאֵלָה תְּתַחֵיל מַעֲרֵי הַגְּלִיל. וּכְפִי
הַמוּבָן בְּזֵהר הַקְדוּשׁ וּבְפָרוּשֵׁי הַזֵּהר, זֶה יְהִיָּה בְּסִבִּיבוֹת טְבָרְיָה,
וְיִבְנָאֵל הִיא מֵהַשְּׂדוֹת שְׂסָבִיב טְבָרְיָה, בֵּין מוּבָא בִירוּשְׁלָמֵי מְגֻלָּה,
וְכֵן מוּבָא בַּתַּנ"ךְ (יְהוֹשֻׁעַ יט), שֶׁיִּבְנָאֵל הוּא חֶלֶק נִפְתָּלִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרֵנוּ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל חֲשָׁקְנוּ
וּרְצוֹנֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְהִתְיַשֵּׁב בְּקָרוֹב בְּעִירַת יִבְנָאֵל עַל אָפֶס וְעַל חֲמַתָּם
שֶׁל שׁוֹנְאֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שְׁכָה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צוּ, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע
מְקוֹר חֲכָמָה ... גַּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבְּלִתִּי.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח בְּכָל יוֹם עַל נַעַם
חֲלֻקְנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרֵאשׁ כָּל הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר יְכוּל לְהַפְּנֵס
בְּתוֹךְ הַחֲלָל הַפְּנוּי, וּלְזַמֵּר שֵׁם אֶת נִגּוֹן הָאֲמוּנָה, וַיְגַלֶּה וַיִּפְרָסֶם אֶת
אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ הַחֲלָל הַפְּנוּי, עַד שֶׁמִּי שְׁזוֹכָה לְבַטֵּל
אֶת דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, יְכוּל גַּם הוּא לְהַמְשִׁיךְ אֶל עַצְמוֹ
הָאֲרֵת הָאוֹר אֵין סוּף, עַד שֶׁיִּרְגִישׁ בְּאֲמַת, שְׂאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וַיִּזְכֶּה לְשִׁיר אֶת שִׁיר הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה:
"מְמַלֵּא כָּל עַלְמִין וְסוֹכֵב כָּל עַלְמִין, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעַדְיוֹ

אָשֶׁר ט' שְׂכוּ בְּנַחַל קַכְג

יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם אֶלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם.

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם
בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע שֶׁהוּא יְתַבְרַךְ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְרַחֲמָנוּתוֹ הִיא
עַד אֵין סוּף, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה בְּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת — בְּשִׁבִיל
לְגַלוֹת אֶת רַחֲמָנוּתוֹ, וְאִם לֹא הִיְתָה בְּרִיאַת הָעוֹלָם, עַל מִי הִיָּה
מְרָאֵה רַחֲמָנוּתוֹ?! עַל-כֵּן בְּרָא אֶת הָעוֹלָמוֹת מִתְחִלַּת הָאֲצִילוֹת עַד
סוּף נְקֻדַּת הַמְּרֻבֵּז, שֶׁהוּא הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי הַזֶּה, כְּדֵי לְהִרְאוֹת רַחֲמָנוּתוֹ
יְתַבְרַךְ (עֵינֵי לְקוּטִי-מוֹהֲרֵ"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד).

וְרַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא רֹאשׁ כָּל הַצְּדִיקִים, שֶׁנִּכְנָס בְּתוֹךְ הַחֲלָל
הַפְּנוּי, וּמִמְשִׁיף שָׁמָּה אֶת הָאוֹר הָאֵין סוּף, וּמִמְשִׁיף אֶת גְּדֻלַּת
רַחֲמָנוּתוֹ יְתַבְרַךְ, עַל-כֵּן מִי שְׁזוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, מְרַגֵּשׁ
אֶת רַחֲמָנוּתוֹ יְתַבְרַךְ שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד,
וּלְהֵאמִין שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ וּמְרַחֵם עָלֶיךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּזְכָּה גַם-כֵּן לְצֵאת מֵהַבֶּן שְׁלֶךְ, וּלְחַדֵּשׁ נְגוּנִים חֲדָשִׁים, נְגוּנֵי
הָאֻמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, הַנִּמְשָׁכִים מֵהַזְּמַר וְהַנְּגוּן הַמֵּיחָד לְאֻמוֹנָה.

חֲמַדַּת לְבָבִי! חִזֵּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְרַךְ,
וּתְזַכְּרֵנוּ לְטוֹבָה בְּתַפְלוּתֶיךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתִקְבַּל בְּשָׂמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שְׂכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבִרָה הַיְקָר, נֵר
הַצְּדִיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מכתבך לנכון קבלתי, ונצטערתי מאד לשמע בצערך הקשה, ממה שעובר עליך.

אודות שאלתך וכו', הלא חכמינו הקדושים אומרים (ברכות י.): אפלו חרב חדה מנחת על צוארו של אדם, אל יתיאש עצמו מן הרחמים. היש גזרה גדולה יותר מזו, שהנה אדם עומד לפני שר שקבל פקדה להתיז ראשו, לא עלינו, ומוכן כבר לערף ראשו, וף-על-פי-כן אומרים חכמינו הקדושים — אל יתיאש מן הרחמים, כי תפלה תמיד עוזרת, אלא שצריך להתפלל עם לב אמת, לב ברור, שאדם יבוא אל הבורא יתברך שמו, ויבקש ממנו כל צרכיו, ובפרט על פרנסה. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן עו), כתיב (תהלים קמה, טו): "עיני כל אליך ישברו ואתה נתן להם את אכלם בעתו"; השם יתברך נותן לכלם פרנסה, אין משג שאין לאיזו בריה פרנסה, וכמאמר ז"ל (עין תענית ח): מאן דיהיב חיי יהיב מזוני; אכל יש בשפע, ואם אדם רואה שחסר לו, אין זאת אלא מחמת שאיננו מבטל עצמו אליו יתברך, נדמה לו שפלוגי יבוא לעזרו, או אלמוני יסיע בידו, ושוכח ממנו יתברך לגמרי, אבל אם "עיני כל אליך" — אם לוקח עיניו, ובוטח רק בו יתברך, אזי נתקיים: "ואתה נתן להם את אכלם בעתו"; כי לפעמים נגזר על האדם שפע רב, ולבסוף אין ברכה בכספו, והפסף הולך לרופאים, חס ושלום, או לשאר מיני נזקים, ונותר בלי פת לחם. ועל-פן ראה לבקשו יתברך הרבה, שיתן לה כל צרכיה, ואם תהיה עקשן בתפלה — לבסוף תענה. אבל העקר לבוא אליו יתברך בתמימות ובפשיטות, ולבטל שכלו ודעתו, ולבקש: "אבא, אני צריך לחם", "אבא, אני צריך פרנסה", "אבא, אין לי לחם לאכל ובגד ללבש" וכו', ואם תתנהג כן — מבטח לה, שתזכה לפרנסה בשפע ובנקל.

ומפאת טרדותי הרבים — אקצר.

הדורש שלומך...

אֲשֶׁר ט' שְׁכֵז — ט' שִׁכַח בְּנַחֵל כַּכָּה
ט' שְׁכֵז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר צוֹ, שׁוֹשַׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר, גֵּר
לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ וְכו', עָקֵר עֲצָתִי לְנִהַג כְּפִי הַמוּבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ,
שְׁלֵא כְּדָאֵי לְלַכֵּת בְּשִׁתְּפוֹת עִם מִי שְׁאִינוֹ יְהוּדִי, כִּי אֵין בְּזָה בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה.

וּבְאֵמַת, בְּעִנְיַן עֲסָקִים, מְצַלִּיחִים יוֹתֵר בְּלִי שְׁתַּפִּים בְּכֹל, כִּי
כְּשֶׁאֲדָם יְחִיד בְּעֵסְקוֹ, אֵין לוֹ עַל מִי לְהַשְׁלִיךְ אֶת הָאֲשָׁמָה בְּמַחְדָּל
שְׁקָרָה וְכו', וְכֵךְ יִתְקַן הַמַּעֲוֹת בְּיֵתֵר שְׁאֵת, וְיִתְקַדֵּם בְּעֵסְקִיו, לֹא-כֵן
עַל-יְדֵי הַשְׁתַּפִּים נַעֲשׂוֹת קִטְטוֹת וּמְרִיבוֹת, וְלִפְעָמִים מְעַלְיָמִים זֶה
מִזֶּה רְנוּחִים וְכו', וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַכְנִס לְעֵסֶק בְּלִי שְׁתַּפִּים כָּלֵל, אֲלֵא
תִּתְקַח לָךְ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁתְּףָהּ, וְכִיצַד? עַל-יְדֵי שְׁתַּפְּרִישׁ
צְדָקָה, תִּתֵּן כֶּסֶף מְעַשְׂרוֹת, וּבְזָה בְּוֹדָאֵי תִזְכֶּה לְעֵשִׁירוֹת. כִּי 'עֲשֵׂר
— בְּשָׁבִיל שְׁתַּתְּעֲשֵׂר'; הֵינוּ שְׁתַּתֵּן מְעַשְׂרוֹת מִן הָרְנוּחִים לְצְדָקָה
בְּעִבּוֹר בְּתִי כְּנִסְיוֹת, כּוֹלָלִים, יְשִׁיבוֹת וּבְתִי חֲנוּף, שְׁלוֹמְדִים בָּהֶם
אֲמוּנָה וְתוֹרָה וְכו' וְכו', וְכֵךְ תִּתְקַדֵּם לְהִיוֹת שְׁתַּף לְאַחַד מִן הַמוֹסְדוֹת
הַרוֹחֲנִיִּים, וְתַפְּרִישׁ לָהֶם מִן הָעֵסֶק, וּבְוֹדָאֵי עַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה בְּרָכָה
בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ט' שִׁכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר צוֹ, שׁוֹשַׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה,
שׁוֹתָה מִמֵּי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מִכְתָּבָךְ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי.

אודות שאלתך בענין הנסיעה וכו', עליך לדעת, אשר מכספי מעשר מתר לעשות כל דבר של מצוה, ולכן אם מנצלים את הנסיעה אך ורק בשביל הקדוש-ברוך-הוא, הינו מחמת שרוצים להגיע לקברות צדיקים, אזי מתר להשתמש בכספי מעשר, כי זהו בעבור רצונו יתברך. ובנדאי כשבאים אל קברי הצדיקים, נפתח הלב לבקש ממנו יתברך כל אשר צריכים, ולשפך לפניו שית ותפלה מכל המעיק וכואב לו, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר זן, חלק א', סימן יז), ששם יש אויר הנח והנף, ומתקבלות שם התפלות לרחמים ולרצון לפני אדון הכל.

ומפאת טרדותי בעסק הרבים — אקצר.

הדורש שלומך...

ט' שֵׁכֶט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, שושן פורים ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודעו אל האברך היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

מִכְתָּבָךְ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי.

בענין ששאלת, במה נזכה לקרב את הגאולה וכו', צריך שתדע, אשר עקר החוב המנח על כל אחד בימים אלה — להרבות בצדקה וחסד עם הזולת, ולא להב את כל בר ישראל כנפשו. וכמאמר ז"ל (פסחים קיז:) על אברהם אבינו, שאמר לו הקדוש-ברוך-הוא: "בך חותמים"; הינו דיקא על-ידי אברהם אבינו שהיה עמוד החסד, חותמין את הגלות וזוכים לגאולה. וענין החסד חשוב מאד לפניו

יתְבַרְךָ, וּכְמֵאמָרָם ו"ל (נְלָקוּט הוֹשַׁע, רִמְזוּ תַקְכַּב): אָמַר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה עִם זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחַ
 שְׂזָבַח שְׁלֵמָה לְפָנָי. שְׁלֵמָה הַמְלִיךְ הַקָּרִיב כָּל-כָּף הַרְבֵּה קָרְבָּנוֹת בְּכָל
 יוֹם, וּבְכָל קָרְבָּן קָשָׁר אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת יַחַד, וְעַם כָּל זֹאת אֶצְלוֹ
 יתְבַרְךָ חֲשׂוֹב יוֹתֵר חֶסֶד שְׁעוֹשׂוֹת הַבְּרִיּוֹת זֹו לְזֹו, כִּי לֹא בְּרֵאתִי אֶת
 עוֹלָמִי אֶלָּא בְּשִׁבִיל הַחֶסֶד, אֹמֵר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן אָמְרוּ
 (אוֹתִיּוֹת דְּרַבִּי עֲקִיבָא, אוֹת ג'): אֶלְמָלָא גְּמִילוּת חֶסֶד, אֵין כָּל הָעוֹלָם
 מִתְקַיֵּם אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת; וְכֵן (עֵין נְלָקוּט תְּהֵלִים תַּחֲנַט): חֲבִיב הַחֶסֶד
 יוֹתֵר מִזְּבָחִים וְעוֹלוֹת; כִּי אֶצְלוֹ יתְבַרְךָ חֲשׂוֹבָה מְאֹד מִדַּת הַחֶסֶד.
 וְלָכֵן רָאָה לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד בְּאַהֲבַת הַזּוּלָת, וּלְהַרְבּוֹת בְּמִדַּת הַחֶסֶד
 וּבְכַבּוֹד הַבְּרִיּוֹת, וְכֵן רָאָה לְהַטְבִּיעַ זֹאת בִּילְדֵיךָ, שְׁיַעֲזְרוּ וּיְכַבְּדוּ אֶת
 זוּלָתָם, וַיִּקְנּוּ לָהֶם אֶת מִדַּת גְּמִילוּת חֶסְדִּים, כִּי כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 צָרִיכִים לְהַרְבּוֹת בְּאַהֲבַת אַחִים, וְלַחְדֵּל מִשְׁנֵאת חֲנָם, וּלְכַבֵּד אֶת כָּל
 יְהוּדֵי בְּאֶשֶׁר הוּא יְהוּדִי, וּלְהַזְהֵר לְבָלִי לְחַרְפוֹ וּלְגַדְפוֹ וּלְבִזּוֹתוֹ, אֲשֶׁר
 זוֹהִי קְלַפַּת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׁכָּל כַּחוֹ 'הַפֶּרֶד וּמְשַׁל'. כִּי רַק עַל-יַדִּי
 אַחֲדוּת, נִזְכָּה לְגַאֲלָה; כִּי עַל-יַדִּי עֲשִׂית חֶסֶד גּוֹרְמִים נַחַת רוּחַ
 לְאַבְיָנוּ בְּשָׂמִים, וּכְמֵאמָרָם ו"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ח'): בְּשַׁעֲה שְׁרָצָה
 הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָרָא אֶת הָאָדָם, קְטָרְגוּ הַמְּלֶאכִים, אָמַת אֹמֵר:
 אֵל יִבְרָא, שְׁכָּלוּ שְׁקָרִים, חֶסֶד אֹמֵר: יִבְרָא, שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים. כִּי
 זוֹהִי עֵקֶר עֲבוּדַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד זֶה עִם זֶה.
 וְכֵן אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (יְבָמוֹת ט.ט): שְׁלֹשָׁה סִימָנִים יֵשׁ בְּאַמָּה
 זוֹ: הַרְחֻמָּנִים, וְהַבִּישְׁנִין וְגוֹמְלֵי חֶסְדִּים; לְבַר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ סִימֵן הַכֹּר,
 נֶכֶר הַיֵּטֵב מִיְהוּדֵי טְהוֹר, שְׁלֹא הַתְּעַרֵּב בְּמִשְׁפַּחְתּוֹ אֵיזָה גּוֹי —
 אִם הוּא רַחֲמָן — שְׁמֵרְחָם עַל הַזּוּלָת, אִם הוּא בִישָׁן — שְׁמֵתְבִישׁ
 לְדַבַּר רַע עַל הַזּוּלָת וּלְהַצִּיק לוֹ, אִם מְרַבֵּה בְּחֶסֶד כְּלַפֵּי הַזּוּלָת. אָבֵל
 אִם רוֹאִים אָחֵד שֶׁהוּא אַכְזָרִי, מְבִישׁ וּמְגַדֵּף וּמְבַזֵּה אֲנָשִׁים, רוֹדֵף
 אוֹתָם, וְעוֹשֶׂה פְּרוּדִים בֵּינֵיהֶם, גּוֹנֵב וְגוֹזֵל כְּסָפֵי צְבוּר, רֹאשׁוֹ וְרַבּוֹ
 רַק בְּתַקְצִיבִים, וְהַחֶסֶד מִמֶּנּוּ וְהֵלְאָה, סִימֵן שְׂאִינְנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל,
 וּבְנֵדָאֵי בְּאֵיזָה שְׁלֵב בְּדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים הַתְּעַרְבוּ בְּמִשְׁפַּחְתּוֹ גּוֹיִים.
 וְעַקֵּר הַחֶסֶד הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּדוֹר הַזֶּה, כְּשֵׁרוֹאִים שֶׁהַעֲרִב-רַב מִיַּבְּאִים
 גּוֹיִים וְגוֹיּוֹת לְבוֹלָלָם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְגַלוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת

קכח אֲשֶׁר ט' של בְּנַחֵל

הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, לְאַהֲבָה אֶת כָּל יְהוּדֵי, וּלְקַרְבוֹ לְצוּר מַחְצַבְתּוֹ,
וְעַל-יְדֵי גְזֵפָה לְקַרֵב אֶת הַגְּאֹלָה הַשְּׁלֵמָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ט' של.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צוֹ, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבִירִי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... גֵּר
יְאִיר.

מִכְתָּב לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ וְכוּ' בְּעֵינַי סֵפֶר הַנְּשָׂרָף וְכוּ'. יְדוּעַ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ
ז"ל גָּלָה לְתַלְמִידָיו כָּל אֲשֶׁר יִהְיֶה עַד הַגְּאֹלָה וְאַחַר הַגְּאֹלָה, אֲבָל
זֶה נִשְׁאַר אֲצֵל שְׁנֵי תַלְמִידִים: מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וְרַבִּי נִפְתָּלִי, וְהֵם כָּתְבוּ
אֶת זֹאת בְּרֵאשֵׁי תְבוּת, וְזֶה נִמְצָא אֲצֵלָנוּ, אֲבָל אֵין מוּבָן כְּלוּם. אִךְ
מֵה שְׁפָרוֹר הוּא, שְׁכָל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַק לְהַחֲדִיר בְּעַם
יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה, לְהֵאֱמִין בְּבוֹרָא עוֹלָם, שֶׁהוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם
אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ. וְכֵן
לְחֹזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּלְקַרְבָּם אֶל אֲבִיהֶם
שְׁבַשְׁמִים. כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פד), אֲשֶׁר
הִשְׁעֵר וְהִפְתַּח לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, זוֹהִי הַתְּפִלָּה, כִּי בְּאַמְת, הַסְּבָה
שְׁעוֹבָרִים עַל הָאָדָם צְרוּת וְיִסוּרִים, זֶה מִחֲמַת שְׁשׂוּרֵי בַחֲשָׁף, כְּמוֹכָא
בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן קיב), עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים
יב, ט): "סְבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּן"; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם רָשָׁע, חַס וְשָׁלוֹם,
וְחוּטָא לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, הוּא מְסֻתָּבֵב סְבִיב סְבִיב, וְשׁוֹרָה בַּחֲשָׁכָה,
אֵינוֹ רוֹאֶה אֹר בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה, אֲבָל אִם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַּת הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁזוּהִי עֲצַת הַהִתְבּוֹדְדוּת, נִפְתַּח
לוֹ אֹר גְּדוֹל, וְרוֹאֶה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁר ט' שלא בנחל קכט

ועל-כן, חמדת לבכי! נא ונא ראה להפיץ את ספרי רבנו ז"ל בכל הארץ הקדושה, שזהו החסד הכי גדול שיכולים לעשות עם יהודים, להכניס בהם תקנה שאין שום יאוש בעולם כלל. ומי איננו צריך חזק ותקנה היום?! התבונן נא וראה כמה סובלי חלאים ישנם, בר מינו, שהשם יתברך ישלח להם רפואה שלמה מהרה. כמה סובלים דחקות הפרנסה?! כמה רוקים ורנקות ישנם, המסתובבים בעולם התהו, ואינם מוצאים זה את זה, וכזה שפחדירים בהם דעת האמת, הם זוכים למצא זוגם, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פט), שהדעת משדף כל השדוכים, ולכן הצדיק משדף כל השדוכים.

ולכן העקר להפיץ דברי רבנו ז"ל, כי זה פותח לכלם את הדעת האמת, לידע שאין בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ולכן זה עקר החסד בזה העולם — "אשרי משפיל אל דל", להכניס שכל ודעת במי שעני מן הדעת האמת, ולגלות לו את אור רבנו ז"ל ותורתו, שהוא אמונה ברורה ומזככת, לדבר ולשיח בינו לבין קונו, ולשמח יהודים שיצאו מעצמם, לנחם אבלים, אשר ישנם כל-כף הרבה הורים שכולים, וצריכים לדבר על לבם ולהקל צרתם, אשר זהו החסד הגדול ביותר, אשרי מי שמגלה דעת רבנו ז"ל בעולם, אשר יהיה לו חלק בגאולה.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ט' שלא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, שושן פורים ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ...

מכתבכם לנכון קבלתי.

אודות ששאלתם וכו', הלא זהו דבר חמור מאד, כי הפלה זהו רצח, תתארו לעצמכם, שיש לכם בן או בת, ואתם לוקחים סכין

קל אשר ט' שלב בנחל

ורוצחים אותם, היש רצח גדול מזה? ! היש עון חמור מזה? ! אסור לרצח אפלו גוי, ומכל שכן יהודי. ומכל שכן וכל שכן לרצח את ילדיו, מי מלאו לבו לעשות כזאת? ! וצריכים להשמר מאד בדבר זה, ומי יודע, אם העבר הזה לא יהיה צדיק גדול או צדקנית גדולה? ! יש לי ספור מזעזע, כשאמי היתה מעברת עמי. בסוף חדשי הריונה יצאה לרחוב, והתעלפה מרב חלשה, (פי היתה אז עניות גדולה בבית, עד כדי פת לחם), והבהלה תכף-ומיד לבית-חולים, והרופא קבע, שאין סכוי לחיי העבר, ויש לבצע וכו', ואמי לא הסכימה לעשות דבר, חס ושלום, ובקחה מבית-חולים בתחבולה וכו', וברוך הוא וברוך שמו — נולדתי וכו'.

ולכן נא ונא אל תעשו מעשה כזה, חס ושלום, ואם יקשה עליכם לגדלו, ישנן משפחות אומנות, שתהיינה מוכנות לגדלו. יהודים מצוים ב'לא תרצח', ואנו רחמנים בני רחמנים, ובודאי לא נרים יד על ילדינו.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהיא תלד בנקל, ותראו הרבה נחת ממנו.

הדורש שלומך...

ט' שלב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, שושן פורים ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברכים היקרים, "חסיד ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

אינכם יכולים לתאר את גדל השמחה שיש לי, שהתקבצתם יחד לשמע דבורי אמונה והשגחה פרטית. ידוע, שהבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אמר: כשמתקבצים עשרה יהודים יחד, ואפלו אינם מדברים כלום, רק יושבים יחד, יוצא משם אור כזה, שאפלו מלאך

אשר ט' שלב בנחל קלא

מיכאל, שמלמד זכותן של ישראל, אינו יכול לעמד שם. זה כשעשרה יהודים מתאספים יחד במקום אחד. מכל שפן כשיהודים זוכים לשבת ביחד מנין במספר, ולדבר מהקדוש-ברוך-הוא, אין יכולים לתאר ולשער גדל הזכות הזו. חכמינו הקדושים אומרים (סנהדרין ט.): על כל פי עשרה שכינתא שריא; ולכן בזה נבין למה אפלו המלאך מיכאל אינו יכול לעמד שם. עשרה יהודים יושבים יחד, ועוסקים בדברי תורה, זה שבח גדול בשמים. ומכל שפן וכל שפן, אם מדברים מתורת רבנו ו"ל, אין יכולים לתאר גדל הזכות הזו. פי להפך חכמינו הקדושים אומרים (אבות ג, ב): שנים שיושבים ואין ביניהם דברי תורה, הרי זה מושב לצים, שגאמר (תהלים א, א): "ובמושב לצים לא ישב". אבל שנים שיושבים ויש ביניהם דברי תורה, שכינה שרויה ביניהם, שגאמר (מלאכי ג, טז): "אז נדברו יראי ה' וחושבי שמו"; נשאלת השאלה: מה חטאו, ומה פשעו, ומה עו? שני יהודים יושבים יחד, ואין ביניהם דברי תורה, זה כפר מושב לצים?! נמצא, שאם שני יהודים פוגשים זה את זה, צריך שיהיה ביניהם דברי תורה. ובפרט שני אברכים שהיו בחורי ישיבה בעבר, בודאי צריך שיהיה ביניהם דברי תורה, ואם עוסקים בדברי תורה — שכינה ביניהם, שגאמר: "אז נדברו יראי ה'", לא פתוב "אז ידברו" אלא "אז נדברו", שממילא נעשים דבורים ביניהם.

בדרך כלל יש לילדים טענות על ההורים — פעם אבא סטר לי, פעם האמא צעקה עלי, זה בישני וכו', וכו', אף אחד לא נזכר בטובות שקבל מהוריו, ועל אחת כמה וכמה הטובות שקבל בישיבה מרבו וכו'. מתי מתחילים להרגיש בטובות שהעניקו ההורים? רק כשמתחתנים, ונולדים להם ילדים, ומתחילים בעצמם להיות הורים, וילדיהם מתחילים לטען עליהם: אבא, אני רוצה את זה, למה אינך נותן לי וכו', למה תכעס עלי וכו', ואז חשים ההורים כמה טרחו ונגעו ומסרו נפשם הוריהם בעבורם, וכמה הם בתור ילדים הציקו להורים, ונגרמו להם עגמת נפש וצער. וזה דבר טבעי, ואין יכולים לשנות דרך העולם. עד שאין לאדם בנים בני מצוה או בנות מצוה, לא יוכלו להבין את הוריהם, ואדרבה עוד יהיו להם

קלב אשר ט' שלב בנחל

טענות על הוריהם. על אחת כמה וכמה שלא יבינו מה שהרבי עשה בעבורם, אלא עד שהם גיעו למצב כזה, שיהיו להם בחורים, ואז יתחילו לראות במו עיניהם מהי הכרת הטוב כלפי הצדיק שלמדם, ומה עשה בעבורם, פי ילדיהם הגיעו לגיל שדוכים, ולא מצאו זיווגם במהרה, ומכל שכן שהחלו להדרדר, חס ושלום, אז מתחילים להפיר טובה לצדיק, שהוא חתן אותם וזוגם, והצילם מחטאים ועוונות.

נא ונא ראו לשמח במאד מאד, שזכיתם להתקבץ יחד, כי על כל פי עשרה שכינתא שריא, ואני בטוח שבהיותכם יחד, יוצאים מכם ספורי צדיקים, דברי תורה וכו'. הזכירו לעצמכם עברכם המפאָר, תניות העבר. חכמינו הקדושים אומרים (ברכות ז): גדול שמושה יותר מלמודה; שמוש תלמיד חכם זה גדול יותר מלמוד התורה. פיודע, למוד תורה אין למעלה הימנו, עד פדי כף, שמבטלים בנזן בית-המקדש בשביל למוד התורה, הנה מחפים לבנזן בית-המקדש אלפים שנה, והנה אנשים יושבים ולומדים, ונכנס אחד וצועק: צריכים פועלים לבנזן בית-המקדש, באו תעזרו וכו', מתר לגבאי לומר: פה לומדים עכשו תורה, אל תפריע ללמוד, היפכן?! אלא תלמוד תורה כנגד כלם, ואין למעלה הימנו. וכן אומרים חכמינו הקדושים (מדרש אגדה): שקולה תורה כנגד כל המצוות; וכן אמרו: אם אדם לומד תורה, אינו צריך לא חרב ולא חנית וכו', זה מנצח לו במלחמה. וכן אמרו: אם אדם חטא, על-ידי למוד התורה נתכפר לו הכל. וכן לענן עבודת בית-המקדש, אין מבטלים בעבור זה את למוד התורה.

שמעתי בשם צדיק אחד, שאמר פעם לתלמידיו: תשבו ותלמדו, ואם באמצע יבוא משיח — אל תפסיקו ללמד. אף שכל העולם פלו ירוצו לקבל פני משיח צדקנו, שממתינים לו שנים על גבי שנים, הכיצד אתם תמשיכו ללמד?! אף כשישאלכם משיח — מדוע אתרתם? תאמרו שישבתם ולמדתם, אזי תקבלו שכר ממנו על כף. והנה אומרים חכמינו הקדושים: גדול שמושה יותר מלמודה, כמו שמצינו אצל אלישע, שיצק ידיו על רבו אליהו,

אָשֶׁר ט' שלב בנחל קלג

וּלְכֵן זָכָה לְפִי שְׁנַיִם (מְלָכִים-ב, ט); מֵהִי מַעֲלַת הַשְּׁמוּשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, שְׁזָה גְדוּל מִן הַלְמוּד בְּעֶצְמוֹ? אֲלֵא מִי שְׁזוּכָה לְהִסְתּוֹכֵב סָבִיב תְּלַמִּיד חֲכָם, יֵשׁ בּוֹ שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת; אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לא), כְּמוֹ בַתּוֹרָה, שִׁישְׁנָם שְׁנֵי אֲנָשִׁים שְׁלוּמֵדִים תּוֹרָה: אֶחָד זָכָה — נַעֲשֶׂה לוֹ סֵם חַיִּים, לֹא זָכָה — נַעֲשֶׂה לוֹ סֵם הַמְּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שְׁיִכּוֹל לְרֵאוֹת בַּתּוֹרָה דְּבָרִים הַפֶּךָ הָאֵמֶת. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: כְּמוֹ-כֵן אֲצֵל הַצַּדִּיק, יְכוּלִים לְשַׁבֵּת שְׁנֵי אֲנָשִׁים, אֶחָד זָכָה — נַעֲשֶׂה לוֹ סֵם חַיִּים, לֹא זָכָה — הֵלֵא זֶהוּ סֵם הַמְּוֹת. אֶחָד נִזְכָּר תְּמִיד בְּדְבָרִים חַיּוּבִיִּים שֶׁלְמַד אֲצֵל הַרְבֵּי, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט): אֲפֹלוּ שִׁיחַת חֲלִין שֶׁל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים צְרִיכָה לְמוּד. אֶחָד לֹא זָכָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, נַעֲשֶׂה לוֹ סֵם הַמְּוֹת, עַד שֶׁלֹא רַק הוּא נַעֲשֶׂה לְקוּי, אֲלֵא מַזִּיק גַּם לְאַחֵרִים.

וּלְכֵן בְּזָה שְׁאַתֶּם מִתְקַבְּצִים יַחַד, אֵין לְמַעֲלָה מְזָה, שְׁזָה בְּכָלֵל לְמוּד הַתּוֹרָה וּבְכָלֵל שְׁמוּשׁ הַתּוֹרָה, וּבְכָלֵל הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה. וְזֹאת עֲלֵיכֶם לִידַע, אַתֶּם עֲדִין אֲבָרְכִים צְעִירִים. בּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים, אִף אֶחָד אֵינוֹ בְּטוֹחַ בְּחַיּוֹ, צְרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמֵי שָׁמַיִם כָּל יוֹם וְכָל שָׁעָה, עַל אֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים שְׁלוֹ וְשֶׁל אֲשֶׁתּוֹ וְשֶׁל יִלְדָיו, כִּי סוּף כָּל סוּף אָנוּ שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם סְפוּרִים מְזַעְזְעִים, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ בְּטוֹחַ בְּחַיּוֹ, אֲבָל בְּזָה שְׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, הַתּוֹרָה שׁוֹמֵרֶת אוֹתוֹ. וְאֲפֹלוּ כְּשֶׁקָם מִלְמוּד הַתּוֹרָה — הַתּוֹרָה תִּשְׁמְרֵנוּ. אִף צְרִיף שְׁיִהְיֶה לְמוּד תּוֹרָה לְשִׁמָּה, לְשֵׁם שָׁמַיִם, לְשֵׁם אֵל עוֹלָם. כָּל אֲבָרְךָ צְרִיף לְקַבֵּל עַל עֶצְמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שְׁיִסֵּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְכַתּוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (סִימָן רַפָּה, סַעֲיָ ג'), מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף נִקְרָא עִם הַצְּבוּר. וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר דֵּב מְבַעֲלוֹ זי"ע, שְׁבִיּוֹם שְׁאָדָם לוֹמֵד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י, לֹא יִחַטָּא בְּאוֹתוֹ יוֹם, וְלִכֵּן זֶהוּ דְּבָר גְּדוּל מְאֹד לְסִיִּים עַד יוֹם שְׁשֵׁי פָרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רֶשֶׁ"י, אִף שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם לֹא יִתֵּן לוֹ לְסִיִּים, אִף יִלְחַם כְּנִגְדּוֹ וַיִּבְטְלוּ לְגַמְרֵי. וְכֵן צְרִיף אָדָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, שְׁזָה מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשִׁמָּה.

ועל כָּלֵם לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, או דָּף הַיּוֹמִי וְכוּ', וְאָמַר
בְּנוֹ שֶׁל הַשָּׁל"ה, שְׂדֵף גְּמָרָא לְיוֹם צְרִיף לְהִיּוֹת אֶצֶל הָאֲדָם כְּהַנְחַת
תְּפִלִּין, וְאָחִי הַמַּהְר"ל זי"ע כָּתַב בְּסִפְרוֹ "סֵפֶר הַחַיִּים", אֲשֶׁר גְּמַר"א
רֵאשִׁי תְבוּת: גְּבֵרִיאֵל, מִיכָאֵל, ר'פֶּאֶל, אִוְרִיאֵל, הַסֵּמ"ך־מ"ם
יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם הָעֶקֶר שְׂאָדָם לֹא יִלְמַד גְּמָרָא, כִּי
זֶה שׁוֹרֵף אוֹתוֹ.

ועל כָּלֵם — לְלַמַּד הַלְכָה. רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד עַל כָּל אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם הַלְכָה. וּבִפְרָט אֲבָרְכִים צְעִירִים
צְרִיכִים לְחֹזֶר הַרְבֵּה עַל הַלְכוֹת נְדָה. הַצַּדִּיק הַקְדוֹשׁ רַבִּי אוּרִי
מִסְטָרְלִיֶסֶק זי"ע, שְׂנַקְרָא הַשְּׂרָף, אָמַר, שְׂלְמַד אֶלֶף פְּעָמִים הַלְכוֹת
נְדָה. וְיָדוּעַ אֵינָה צַדִּיק קְדוֹשׁ הוּא הֵיחָ, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן לְמַד כָּל־כָּף
הַרְבֵּה פְּעָמִים הַלְכוֹת אֱלוֹ, כִּי עֲלוּלִים לְהַכְשֵׁל בְּדַקְדוּקֵי הָאִסּוּרִים.

וְלִכֵּן צְרִיף כָּל אֲבָרָף לְהִקְפִּיד לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה,
גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, וְאִזּוֹ יִנְצַל מֵעֲבֻרוֹת, וְאֵילוֹ עֲבֻרוֹת? רֵאשִׁית לְשׁוֹן הָרַע,
שְׁנָה חֲמוּר יוֹתֵר מִשְׁלֵשׁ הָעֲבֻרוֹת: גְּלוּי עֲרִיוֹת, שְׂפִיכוֹת דָּמִים,
עֲבוּדָה זָרָה (עֲרִכֵן טו:), וּבִפְרָט שְׁנֵי אֲנָשִׁים שְׂיוֹשְׁבִים יַחְדָּו, וְאֵינָם
מְדַבְּרִים כְּלוּם, הָרִי זֶה מוֹשֵׁב לְצִיִּים, וְאֵם מְדַבְּרִים דְּבוּרִים אִסּוּרִים
— אוֹי לָהֶם. וּמִכָּל שְׂכָן מִי שְׂמַדְבֵּר עַל רַבּוֹ שְׂלְמַד מִמֶּנּוּ תוֹרָה,
וְעֶקֶר חֻקְמָתוֹ שָׂאֵב מִמֶּנּוּ, אוֹי לוֹ לְמִי שְׂמַדְבֵּר עָלָיו, חַס וְשָׁלוֹם.
וְלִכֵּן מִן הָרְאוּי בְּיוֹתֵר לְלַמַּד הַרְבֵּה תוֹרָה, מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא,
שְׂמֻזְכָּכִים בְּזֶה אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְכֵן לְמוּד הַלְכָה — לְדַעַת אֶת הַלְכוֹת
הַתּוֹרָה כִּי־צַד לְהַתְנַהֵג.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ו), שְׂאֵלוֹ שְׂהוּלְכִים
בְּתַמִּימוֹת, כְּגוֹן: אֲנָשֵׁי קִיר"ה, הֵם זוֹכִים לְרֵאוֹת מוֹפְתִים, כִּי יֵשׁ
לָהֶם תַּמִּימוֹת אֲמִתִּית. מֵה שְׂאִין כֵּן מִי שְׂאִינוֹ תַמִּים, וְחוֹשֵׁב שֶׂהוּא
חָכֵם, יָדוּעַ שֶׂהוּא שׁוֹטָה גְּדוּל, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר הַתָּם הַקְדוֹשׁ (סְפוּרֵי־
מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה ט'), כְּשֶׂאֶחָד בָּא לְהַתְלוּצֵץ מִמֶּנּוּ, הֵיחָ אוֹמֵר לוֹ: אַתָּה
אוֹחִז אוֹתִי לְשׁוֹטָה, וְאַתָּה אוֹחִז שְׂאֵתָה יוֹתֵר מִמֶּנִּי, נִמְצָא, שְׂאֵתָה

אֲשֶׁר ט' שלב בנחל קלה

יותר שוטה ממני. וסוים שם רבנו ז"ל: כף הוא הלך בתמימות, שמי שעשה ממנו צחוק, אמר לו: נאר אן ליצנות, רק בלי ליצנות.

הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדל מראדזימין זי"ע, ראו אצלו הרבה מופתים, אף היו לו הרבה מתנגדים. שאלוהו פעם: איך יכול להיות שאלו האנשים מספרים מכס רק מופתים, ואלו האנשים מדברים עליכם? ענה ואמר: אני אותו אדם, אלא אלו שרוצים להאמין — יראו מופתים, ואלו אפלו אעשה להם מופתים, אם לא ירצו להאמין — לא יראו כלום, כי אפלו שאעשה להם מופת חותף, אם אינם רוצים לראות — לא יאמינו. התמימות מביאה לכל המדרגות שבעולם, ולעמת זאת הליצנות היא אבי אבות הטמאה. ומספרים, שפעם היה מרד הפולנים נגד מלכות רוסיה, והיה זה מרד גדול מאד. היהודים עזרו לפולנים, כי במלכות פולניה היתה להם יותר חרות ועצמאות בעניני היהדות, מה שאין כן, הרוסים היו תמיד נגד הדת, רוצחים ושונאי ישראל גדולים. לימים, התגברו הרוסים, והחלו לנחל נצחונות, ולדכא את המרד, ובאיזו עיר או כפר שפכשו, מי שעזר לחילים הפולנים, הם הרגו אותו. ומסכנים היהודים שנתפסו, נהרגו במיתות משונות. היה יהודי עשיר גדול שעזר בכספו לפולנים. והנה שמע שנתהפך הגלגל, והרוסים מתחילים לדכא את המרד והורגים את כל היהודים. רץ תכף-ומיד לצדיק הקדוש מראדזימין זי"ע לבכות לפניו: "רבי, מה אעשה, אם יכנסו לכפרי היכן אתחבא?" "וענה ואמר לו הרבי: "אתה תתחבא בחוץ, לך מהר ועשה כן". והלך. והיה פלא על גבי פלא — הייתכן? וכי אם יתחבא בחוץ לא יתפס? ! אף ליהודי זו היתה אמונת חכמים חזקה, הלך חזרה לכפרו, וראה גוי חוטב עצים בחוץ, והפירו היטב משכנותם. הגוי לא ידע מאום, ואמר לו: "לך התלבש במגפי ובמעילי, ובכובע הקש שלי, וקח את הגרזן, ותבקע עמי את העצים, והיהודי בתמימות בלא לשאל שאלות, הלך והלביש מלבושיו וכרת עמו עצים. והנה נכנסו הרוסים, וידעו שגר פה יהודי עשיר שעזר לפולנים וכו'. והיהודי הזה המשיך לכרות עצים כאלו לא קרה דבר, עברו לידו חילים עם נשק ולא שמו לב

קלו אשר ט' שלב בנחל

אליו וכו', חפשוהו וחפשוהו, ומשלא מצאוהו, יצאו מהכפר, והוא נשאר חי. כשחזרו וספרו את המופת הזה להצדיק מראדזימין זי"ע, ענה ואמר: "זה לא מופת, אני אמרתי לו להתחבא בחוץ, ואיך יתכן, הלא בחוץ יתפסוהו תכף ומיד, אלא הוא עם האמונת חכמים שלו הלך לחוץ, וזה המשיך לו ישועה".

לזאת אבקש אתכם במאד מאד, חשבו כמה דקות והתבוננו על הטובות שקבלתם. ושמרו על עצמכם מאד, שלא להכנס בוכיחים ואי הבנות, ראו לשמר על אחדות אחת, ואיש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק.

הרבי רבי אלימלך זי"ע ואחיו הרבי רבי זושא זי"ע, ערכו גלות לעצמם, והיו מעוררים את האנשים בתשובה. פעם בעת גלותם נקש רבי זושא באיזה בית, ופתחה לו איזו אשה. שאלה הרבי: אני יכול להתאכסן פה לשבת? והתבוננה עליו והחלה לקללו: "זה לא אכסניה פאן, אין מקום לארחי פרחי" וכו', ואף סטרה על לחיו, והלך. ותכף-ומיד נעשתה משתקת. בעלה חזר, וראה שאשתו אינה יכולה לזוז, אינה מדברת וכו', יושבת כבול עץ אלמת וכו', ויצא בחוץ והחל לבכות ולצעק. שאל את השכנות: "מי היזה פה?" וענו: "היזה פאן יהודי שנגש על הדלת", ותארו את דמותו וכו', ולא ידעו מה קרה, רק שמעו שהאשה צעקה עליו מאד. ושאלם לאיזה כוון הלך, והראו לו. והחל היהודי לדהר עם סוסו לאותו כוון, ופגש את הרבי רבי זושא זי"ע בדרך. והחל לבכות לפניו: "הנה בקרתם בביתי, באו תחזרו עמי, אשתי נעשתה משתקת, ואינה יכולה לעשות דבר" וכו' וכו', ושאל הרבי: "מה אתה רוצה ממני?!" ענה היהודי: "אני יודע שאתם צדיק גדול, אנא באו עמי". ונאות הרבי רבי זושא וכו', ותכף פשהגיעו, שאל הצדיק: "תעני מהר איזו עברה עשית, שמגיע להרבי רבי זושא סטיחה?" והנה גלתה גדל העברה שעשתה, שאינה מקימת טהרת המשפחה, ומרמה את בעלה כאלו היא טובלת, ובאמת לא מקימת את המצוה, ומכשילה את בעלה. ושאל עוד הרבי רבי זושא: "מה עוד עשית, שמגיע להרבי רבי זושא סטיחה?" וענתה, שאינה קונה בשר פשר, ואפלו הבשר

אֲשֶׁר ט' שלב בנחל קלז

שֶׁל שְׁבַת אֵינָנו כָּשֶׁר, אֲזִי עָנָה וְאָמַר: "עֲכָשׁוּ אֲנִי יוֹדֵעַ מִדּוֹעַ מִגִּיעָה לְרַבֵּי זֹשָׁא סְטִירָה, כִּי רָצָה לְאָכַל בְּבֵית שֶׁל טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, אָהָה, דְּבַר רַבֵּי זֹשָׁא לְעֲצֻמוֹ, רַבֵּי זֹשָׁא רָצָה לְאָכַל בְּבֵית שֶׁל טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת וּמִגִּיעָה לוֹ סְטִירָה וְכוּ'. וְהָאִשָּׁה חִזְרָה בְּתֻשׁוּבָה. וּבַעֲלָה נִבְהַל מְאֹד מְאֹד שֶׁאֲשַׁתּוֹ הִכְשִׁילָה אוֹתוֹ כָּל-כָּף. וְהִכַּל נִתְגַּלָּה בְּזִכּוֹת הַרְבֵּי רַבֵּי זֹשָׁא. נִמְצָא, שְׁמֵי שְׁפוּגַע בְּרַבּוֹ שֶׁלְמַדּוֹ תּוֹרָה, סִימָן שֶׁהוּא פָּגוּם בְּמֵאֵד מְאֹד, וּמִי שֶׁמְדַבֵּר עַל רַבּוֹ, לְבִסּוּף יִתְגַּלָּה שֶׁעָשָׂה דְבַר נוֹרָא וְאִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַחְזִיק עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְלַעְזוֹר זֶה לְזֶה, וְלִהְיוֹת כֻּלָּם רַק עַל הַטּוֹב שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְתִדּוּנּוֹ אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת. וְהַחֲשׁוֹב מְכֹל: זְכָרוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב עַל-יְדֵי מִי בְּאַתֶּם לְמָה שֶׁבְּאַתֶּם, בְּזִכּוֹת מִי הִתְחַתְּנֶתֶם, בְּזִכּוֹת מִי זְכִיתֶם לִילְדִים, זְכָרוּ הַיֵּטֵב הַטּוֹבוֹת שֶׁקִּבַּלְתֶּם אֶצְלֵי...

נָא וְנָא רְאוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תִּתְּבִישׁוּ כָּלל, מִי שֶׁיֵּצֵא לְהַפְצָה יִהְיֶה לוֹ תָּמִיד כֶּסֶף בְּכִיסוֹ, יִהְיֶה לוֹ תָּמִיד בְּרָכָה, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְהַגִּיעַ לְטוֹבוֹת זֵלָתוֹ.

יֵשׁ מְסוּרָה שֶׁפְּתוּב שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים 'וּרְאִיתֶם', 'וּרְאִיתֶם עַל הָאֲבָנִים' (שְׁמוֹת א, טז), 'וּרְאִיתֶם אֶת הָאָרֶץ מֵהִי' (בַּמִּדְבָּר יג, יח), 'וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מַצּוֹת הַיְיָ' (בַּמִּדְבָּר טו, לט), אוֹמֵר הַגֵּר"א, שֶׁפֶה מְרָמֵז מֵהַ שֶׁעֲקֵבֵי בֵּן מִהַלְלָאֵל אוֹמֵר: הִסְתַּכַּל בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים, וְאִין אַתָּה בָּא לִידֵי עֲבָרָה, וְאִיזָה חֲטָא? לְשׁוֹן הָרַע. דַּע מֵאִין בָּאתָ — כְּנַגַּד 'וּרְאִיתֶם עַל הָאֲבָנִים', שֶׁזוֹ הַלִּידָה. וְלֹא אַתָּה הוֹלֵךְ — כְּנַגַּד 'וּרְאִיתֶם אֶת הָאָרֶץ מֵהִי', תִּתְּבִישׁוּ הַיֵּטֵב עַל הָאֲדָמָה שֶׁאַתֶּם הוֹלְכִים. יְדוֹעַ הַסְּפּוֹר, שְׁמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הֵלֵךְ פְּעַם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְהַתְּבוּדָה, וּלְפִתְעָנִי נִעְצַר בְּאִיזָה מְקוֹם וְהִסְתַּכַּל הַרְבֵּה זְמַן, וּפְרִץ בְּבִכֵי רַב, וּכְשֶׁנִּרְגַע, הִיָּהוּדִי שֶׁלְוָהוּ הִתְאַזַּר בְּעֵז וּשְׁאָלוֹ: רַבֵּי נְתָן, מִדּוֹעַ הִסְתַּכַּלְתֶּם עַל הָאֲדָמָה וּבְכִיתֶם כָּל-כָּף? וְעָנָה וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: הִתְעוֹרַר בִּי הַרְהוּר תְּשׁוּבָה גְּדוֹל, שְׁסוּף כָּל סוּף אָהִיָּה בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה. בְּדֶרֶךְ כָּלל כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ לְקִנּוּת בֵּית,

הוא מסתפל היטב על טיב הבית, כמה חדרים ישנם בבית, מה יעשה בחדר זה ובחדר זה וכו', אני נתעוררתי פה בתשובה. רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קכד): כשנתעורר אדם בתשובה שיעמד על המקום ולא יזוז משם, ושם ידבר דבורים, אז התבוננתי היטב היטב איך יראה קברי. וזה "וראיתם את הארץ מהי", שזה כנגד — לאן אתה הולך. "וראיתם אתו וזכרתם את כל מצוות ה'", ומוכא בירושלמי (ברכות ז:): תני בשם רבי מאיר — "וראיתם אותה" אין כתיב כאן, אלא "וראיתם אותו", מגיד שכל המקנים מצוות ציצית כאלו מקבל פני שכינה, מגיד שהתכלת דומה לים, והים דומה לעשבים, ועשבים דומין לרקיע, ורקיע דומה לכסא הכבוד; שזה כנגד "ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון"; אני חושב שיכולים לפרש את המסורה הזו בפשטות: "וראיתם על האבנים", הרי זה הולך על אשה, שאדם מתחתן ונולדים לו ילדים. "וראיתם את הארץ" — זה סובב על הבית, "וראיתם אותו" — סובב והולך על הרב, פי חכמינו הקדושים אומרים (פסחים קח.): מורא רבך כמורא שמים; ועל-כן התבוננו בשלשה דברים אלו: וראיתם על האבנים — הקדוש-ברוך-הוא עזרכם והתחתנתם, והולדתם ילדים. וראיתם את הארץ — יש לכם כבר בית, ואלו שאין להם בית — עוד יזכו לבית. וראיתם אותו — את רבכם, שתקומו (ישעיהו ל, כ): ויהיו עיניך רואות את מוריך. אותו עקבאי בן מהללאל אמר לבנו (עין עדיות, פרק ו'), בשעה שבקש: אבא פקד עלי, תאמר לחכמים שיכבדו אותי, וענה לבנו: מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך, הכל כפי המעשים.

ולכן אבקש אתכם מאד, תלמידי היקרים, שלמדתם אצלי, מעשיכם יקרבוכם, ומעשיכם ירחקוכם. כפי שתנהגו — כך יקבלו אתכם, אם תתנהגו בדרך ארץ, יוכלו לומר שאתם תלמידי. אך אם, חס ושלום, תעזו פנים, לבסוף יתגלה ברבים מעשיכם שעשיתם בסתר. וזאת אני מבטיחכם, שכל אלו עזי פנים, שמחציפים פניהם עלי, ושוכחים איך שמסרתי נפשי בעבורם פשוטו כמשמעו, נתתי להם לאכל וכו', ועזרתי להם יותר מאב לבן

אֲשֶׁר ט' שלב בַּנְחַל קלט

וכו', לְבִסוּף יִקְבְּלוּ עָנָשׁ מִשָּׁלֵם. אֵל תַּחֲשָׁבוּ שְׁאֵנִי סוֹבֵל בְּחַנּוּם, עָלַי יֵשׁ אַחֲרֵי־יָד גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, עֲזַרְתִּי לְאֶלְפֵי אַנְשִׁים מִשָּׁךְ יָמַי חַיִּי, וַיֵּשׁ עָלַי קִטְרוּג גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְעַל־יָדֵי תַפְלוּת שְׁמֵת־פְּלָלִים — הַקִּטְרוּג יָרַד, אַךְ בְּאִיזוֹ בּוֹשָׁה יִקְבְּלוּ פָנַי אֵלַי שְׁמֵדְבָרִים עָלַי, וַיִּתְגַּלֶּה קְלוֹנָם בְּרַבִּים.

תִּתְאָרוּ לְעֶצְמְכֶם, מִשֶּׁה רַבְּנוּ עָלָה לְשָׁמַיִם, וְאָמְרוּ כָלֵם נִחְכָּה וְנִמְתִּיץ לוֹ. מִלְּבַד כִּמְהָ עַרְב־רַב שְׁאָמְרוּ (שְׁמוֹת לֵב, א): "כִּי זֶה מִשֶּׁה הָאִישׁ לֹא יִדְעֶנּוּ מֶה הָיָה לוֹ", לְפַתַּע נַעֲשֶׂה אֲצָלֵם 'אִישׁ', קִדָּם לְכֵן הָיָה מִשֶּׁה רַבְּנוּ, וְהִנֵּה הִחֲלוּ לְזַלְזֵל בְּגִדְלוֹתוֹ.

לְמוֹהַרנ"ת ז"ל הָיוּ בְּתַחֲלָה הַרְבֵּה תַלְמִידִים, וְאַחַר הִסְתַּלְקוּתוֹ דִּבְרוּ מִהַשְּׁבַח שְׁלוֹ. וְהָיָה שֵׁם אֶחָד שְׁאָמַר: מָה אַתֶּם עוֹשִׂים עִסְק מְמוֹהַרנ"ת ז"ל, הֲלֹא אֲנִי רְאִיתִי אוֹתוֹ לְאָכַל אֶטְרִיּוֹת עִם גְּבִינָה. עָנָה וְאָמַר תַּלְמִיד אַחֵר: וּמָה אַתָּה חוֹשֵׁב, מִשֶּׁה רַבְּנוּ לֹא אָכַל אֶטְרִיּוֹת עִם גְּבִינָה?! וְלָכֵן אֵינְנוּ כֹּכָר מִשֶּׁה רַבְּנוּ?! וְלִי סֵפֶר ר' לִוִי יִצְחָק (נֵרוֹ יְאִיר) [ז"ל], עַל אֶחָד מִזְקֵנֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אָדָם חָשׁוּב מְאֹד, שֶׁפָּעַם ר' לִוִי יִצְחָק דִּבֶּר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת מִגְּדֻלַּת ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן שְׁעֵבֵד אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְכוּ', וְהִזְקֵן הֵהוּא קָם וְהִחֵל לְצַעֵק: מָה אַתָּה מְדַבֵּר מִמֶּנּוּ גְּדוּלוֹת כָּל־כֶּף הַרְבֵּה, הֲלֹא רְאִיתִיו לְשִׁתּוֹת הַרְבֵּה תָה וְצָנִימִים (כִּי סָבַל מְאֹד עַל הַמַּעֲסִים, וְלָכֵן הִצְרִיךְ לְשִׁתּוֹת תָה הַרְבֵּה וְלְאָכַל טוֹסֵט). וְר' לִוִי יִצְחָק (נֵרוֹ יְאִיר) [ז"ל] צָחַק אֵלַי וְאָמַר לִי: הֲרוּאָה אַתָּה, זֶה מָה שְׁמַחֲזִיק מִמֶּנּוּ?! בּוֹדָאֵי שְׁשִׁתָּה תָה וְצָנִימִים, וּמָה בְּכֶף?! אֲבָל אֶת עֲבוֹדָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה אֵין יְכוּלִים לְקַחַת מִמֶּנּוּ.

יְדוּעַ, שְׁאֶחָד מִתַּלְמִידֵי הַבַּעַל הַתַּנְיָא זי"ע אָמַר לוֹ פָּעַם: רַבִּי, נִתְרָאָה כֹּכָר בְּשָׁמַיִם. וְשָׁחַק הַבַּעַל הַתַּנְיָא וְאָמַר: כְּשִׁתְּגִיעַ לְמַעְלָה לֹא תִדַּע אֶת הַדְּרָךְ שְׁמוּלִיכָה אֶל הַדְּרָךְ שְׁמוּלִיכָה אֶל הַדְּרָךְ שְׁמוּלִיכָה לְהִיכָל וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ', וְשׁוֹב הַרְבֵּה בְּמִלָּה דְרָךְ וְכוּ'. כִּי גְּדֻלוֹת הַצְּדִיק אֵין יְכוּלִים לְשַׁעַר וּלְתַאֵר כָּלֵל, וְאֵין לָנוּ מִשָּׁג בּוֹ כָּלֵל, וְאוֹי לוֹ לְמִי שְׁמַקְל בְּכַבּוּדוֹ. מִשֶּׁה רַבְּנוּ הִשְׁתַּהֲהָ בְּשָׁמַיִם, וְהָעַרְב־רַב

עשו מה שפעשו, ואיזו בושה היתה להם כשהגיע לפתע משה הצדיק האמת, וראו את פניו, ונבהלו מאד שהחליפוהו בעגל, רחמנא לצלן.

לכן רציתי שתתחילו דף חדש, ותזקרו מאד בכבוד הצדיק, כי על זלזול בצדיק, מקבלים ענש קשה מאד, ולא בבת אחת, אלא תחלה מקבל אדם מכה אחת, ואם לא נתעורר לשוב בתשובה, מקבל עוד מכה וכו', ואם אינו מתעורר — מקבל עוד ועוד מכות, ולכן פדאי כבר במכה הראשונה לשוב בתשובה שלמה. קבלו על עצמכם להחזיק עצמכם ביחוד, ותאהבו איש את רעהו, ותקבעו לעצמכם שעורים בכל חלקי התורה הקדושה, וזכרו מאד את הטוב שקבלתם אצלי ברוחניות וגם בגשמיות.

נא ונא ראו לשמר על ביתכם, ביתו — זו אשתו. שמרו מאד מאד על צניעות הדבור, והנשים תקפדנה על צניעות הלבוש. אשה שמורידה שערות ראשה, כל הברכות תבאנה בביתה, ואין לתאר ולשער הצלחת הבית הזה, כי שער באשה שנתגלה, זה דבר חמור מאד, ורק בזכות שאשה מספרת שערות ראשה, אמר הרבי מרימנוב זי"ע — תבוא הגאולה. והרבי מסאטמאר זי"ע היה דורש כל שנה ביום הכפורים קדם 'כל נדרי' דרשה לנשים, שירידו שערות ראשן, ובכה הרבה מאד. וזה פלא על גבי פלא, שבזמן קדוש ונעלה כזה לא היה לו לומר דבר אחר אלא זה, מכל זה אנו רואים חשיבות הענין וגדלותו.

ראו לכבד את נשותיכם וליקרן במאד מאד, ובזכות זה תבא ברכה לביתכן, כמאמרם ז"ל (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעטרו, תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו.

הקפידו מאד על כבוד אב ואם, שהיא החמורה שבחמורות (דברים ובה, פרשה ב', סימן ו'), וכן על כבוד חמיכם וחמותכם.

אֲשֶׁר ט' שלג בנחל קמא

אָנְהָ מָאד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיטוּ אוֹתִי בְּכָל אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי, וְתִזְכּוּ לְחַיִּים טוֹבִים, עֲרֵבִים וּמְתֻקִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר צוּ, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל"ב, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים, הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּמְשִׁיף לָהֶם חֲסָדִים
וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנוּ יִצְלִיחוּ.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, אֲשֶׁר מָאד מָאד הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ וַיֵּל
עַל דְּבַר זֶה, וּבְפָרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, שְׂכַפֵּי רַבּוּי הַהִרְפָּתָקָאוֹת וְהַצָּרוֹת
וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, הַהִכָּרַח לוֹ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נִקְדָּה
זוֹ, נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה, שְׁעַל יָדָה זוֹכִים לְצֵאת מִמְדוֹר הַקְּלָפוֹת וְהַסְטָרָא
אֲחֵרָא, וְזוֹכִים לְהַתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, עַד הַשְּׁגַת רוּחָנִיּוֹת אֱלֹקוֹת
לְמַעַלָּה מִנְּפִשֵׁין, רוּחִין וְנִשְׁמָתִין, הַשְּׁגוֹת מְטִי וְלֹא מְטִי וְכוּ' (עֵין
לְקוּשֵׁי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ד). וְהִנֵּה כָּל עַקֵּר הַתְּגַבְּרוֹת הַמֵּן-עַמְלָק,
שְׂמַתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט עֲצָמוֹ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, הוּא עַל-יְדֵי רַבּוּי
הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, שְׂתוֹפֵס אֶת הָאָדָם בְּרִשְׁתּוֹ, עַד שֶׁקִּשְׁהָ
לְצֵאת מִזֶּה, כִּי מִכְּנִיס בּוֹ סְפָקוֹת וּבִלְבוּלִים וְעַקְמוּמִיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ,
עַד שְׁעוּלִים בְּדַעְתּוֹ קִשְׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַקֵּר
הַנֶּסֶם הַגְּדוֹל וְהַנְּפֵלָא שֶׁל יְמֵי הַפּוּרִים, שְׂאֵז נִכְנַס מְרַדְּכֵי הַצַּדִּיק אֶל
תּוֹךְ הַחֶלֶל הַפְּנוּי, וּגְלָה וּפְרַסֵּם אֶת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל,
לִידַע שֶׁהַכָּל אֱלֹקוֹת גְּמוּרֵי הוּא, שְׂלֹא יִתְיָרָאוּ וְלֹא יִתְפַּחְדּוּ מִהַמֵּן-
עַמְלָק כָּלֵל, עַד שֶׁזָּכָה לְהַפְּךָ אֶת הַיָּמִים הָאֵלּוּ מֵאֲבָל לְשִׂמְחָה נְצַחִית,
שְׂמְחָה שְׂלֹא תִמוּשׁ מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל לְנֶצַח.

כִּי בְּשִׂמְחָה גְּלָה, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,

קמב אֲשֶׁר ט' שלג בַּנְחַל

והכל לכל אלקות גמור הוא, אז נכנסת באדם התחזקות עצומה לחזק את עצמו בכל ירידותיו וספקותיו ונפילותיו, שלא יאש את עצמו כלל, כי סוף כל סוף הקדוש-ברוך-הוא אתו, עמו ואצלו, אשר זוהי הארת מרדכי הצדיק, שהוא הכניס ידיעה זו בעם ישראל, עד שהגיעו אל מדרגה נוראה ונפלאה בדבקות הבורא, והמשיכו את זה מדור דור, שהתפרסם לכל עם ישראל, משפחה ומשפחה, לידע אשר אין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל.

והנה כשנתגלו לאדם ידיעות אלו, הארת מרדכי הצדיק, שהוא גלוי הזעיר אנפין וכו', אשר הכל אלקות גמור הוא, אז נתעוררת אהבה, אחוה ורעות בין כלל נשמות ישראל, ואיש את רעהו יאמר חזק, ויעזר בגשמיות וברוחניות, שכל זה מהמצוות הנוהגות ביום הקדוש והנורא הזה — יום הפורים, והוא משלוח מנות איש לרעהו, ומתנות לאביונים; כי מגדל האור הנורא והנפלא שמתגלה ביום הזה, אשר הכל לכל אלקות גמור הוא, ואין בלעדיו ותברך כלל, שזה סוד 'עד דלא ידע בין ברוך מרדכי לארור המן', מזה נתעורר אהבה למעלה מהדעת, למעלה מהימים, שהוא אהבתו ותברך, שאוהב את ישראל באהבה נוראה ונפלאה מאד מאד, שלא ישג בשכל אנושי (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לג).

עליכם לדעת, כי מצות זכירת עמלק, היא מצוה תדירית, שצריכים לזכור את זה בכל יום — הן בלב והן בפה, לזכור את מעשי עמלק, כי מלחמה להשם בעמלק מדור דור (שמות יז, טז), והוא נכנס בתוך כל אחד ואחד, שזה כלל הספקות והקרירות, שמקור את האדם מלבער אחריו ותברך, וצריכים לזכור את זה היטב היטב — הן בפה והן בלב, לידע שבכל פעם כשנכנס בו איזה דכדוף, עצבון או דפאון, קטנות וירידות, מרירות וחלישות הדעת וכו' וכו', עד שנדמה לו כאלו אבד מנוס ממנו, וכאלו אפס תקנה ממנו וכו', צריך שיידע ויזכור, שכל זה מעשי עמלק הרוצה לעקר אותו משני העולמות, ויחזק את עצמו על-ידי גדל הכח של הצדיקים האמתיים שבכל דור ודור, שזה בחינת מרדכי הצדיק, שלוחם עם קלפות עמלק.

והנה עליכם לדעת, שכל עקר התגברות עמלק בא אל האדם, רק כשחולק על הצדיק האמת, בבחינת משה, ומתלווץ ממנו ומאנשיו היקרים, שאז ניקא בא עמלק, כמו שכתוב (שמות יז, ב): "וירב העם עם משה" וגו', על-ידי-זה גורמים, שגנבנים בו ספקות "היש הני"ה בקרבנו אם אין" וגו', כי עקר האמונה וגלוי אלקותו יתברר זוכים רק על-ידי הצדיק האמת, וכשחולקים עליו ועל אנשיו, נקרא המקום 'מסה ומריבה', על גדל הריב שיש על הצדיק האמת ואנשיו, על-ידי-זה "ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים" וכו', וכן על-ידי שיש מחלוקת בין עם ישראל בעצמם, ואחד שונא את השני, ומדבר על השני, ומתקוטטים זה עם זה, כמו שכתוב (דברים כה, יא): "כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו" וגו', וכן אחד מטעה את חברו במשא ומתן, שעושה הכחשות במשקולות וכו', על-ידי-זה תכף-ומיד בא עמלק. ועל-פני מעשי עמלק סמוכים למחלוקת שחולקים על הצדיק, וכן סמוכים למחלוקת והטעיות שאיש חולק עם אחיו ומטעהו, כמוכא בסוף פרשת בשלח ובסוף פרשת כי תצא, והכל לרמז, שכל עקר כח המן-עמלק, הוא רק כשיש פרוידים ומחלוקות בין איש לרעהו ובין הצדיק האמת ואנשיו היקרים שבכל דור ודור.

על-פני, אהובי, אחי היקרים! ראו לחזק את עצמכם להיות ביחד באהבה, אחנה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותמיד תזכרו, כי בזה שתחזקו איש את רעהו, ותעזרו אחד לשני, על-ידי-זה תמחקו את זכרו של עמלק, וכן על-ידי שתתקרבו באמת אל הצדיק האמת ותצייתו אותו היטב, על-ידי-זה תזכו למחות את זכרו של עמלק.

נא ונא ראו לגלות ולפרסם את למודו הטוב של רבנו ז"ל ועצותיו היקרות והנפלאות לכל עם ישראל, שעל-ידי-זה נזכה לתקון האמתי והנצחי למחות את זכרו של עמלק, המכניס קרירות וספקות בין עם ישראל, וגורם פרוידים וחלוקי דעות בין עם ישראל, אשר משם כל הגלות הארכה והמרה הזו.

הן אַמַּת אָנִי יוֹדֵעַ, שְׁעַל זֶה בְּעֶצְמוֹ — לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, עַל זֶה מִתְפַּשֵּׁט הַסְטָרָא אַחְרָא מְאֹד מְאֹד בְּכָל מִינֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת, לֹא לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְגוֹרָם מַחְלָקַת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, מְקַטְנִים וּמַגְדוּלִים, הַעֲקָר שְׁלֹא לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַעֲמִיד כָּל מִינֵי פִתּוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ' גַם מִבְּפָנִים, בְּאִפְּן שְׂיִכְסוּ וַיִּסְתִּירוּ אֶת הָאוֹר הָאֲמִתִּי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַחֲנֵן הָאֲמִתִּי וְהַנּוֹרָא שְׁלוֹ, וְכֵן מִבְּחוּץ הַעֲמִיד כָּל מִינֵי שְׁקָרָנִים וְצָבוּעִים הַמְדַבְּרִים כֹּל דְּבַר רָע עָלָיו, הַדּוֹבְרִים עַל צְדִיק עֲתָק בְּגֵאוּה וְכוּז דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן, עִם כָּל זֹאת עָלֵיכֶם לְחִזָּק עֲצַמְכֶם מְאֹד בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שְׁבַעוֹלָם, לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, רַק לְהַפְיֵץ אֶת אוֹרוֹ הַגָּנוּז בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי עֲצוּמָה. וּבִפְרָטִיּוֹת בְּדוֹר הַזֶּה וּבִשְׁנֵים הָאֵלּוּ, אֲשֶׁר מְאֹד מִתְפַּשֵּׁט הַסְטָרָא אַחְרָא בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, עַל-יְדֵי כָּל מִינֵי פִתּוֹת הַמְסִיוֹן, יִמַּח שְׁמֵם וְזַכְרָם, אֲשֶׁר אֵינָם מִתְּבַיְשִׁים לְלֶכֶד נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁתָּם, וּמַעֲמִידִים טְמֵאוֹת וְתַפְלוֹת בְּכָל עִיר וְעִיר בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה כָּלֵל, עַד שֶׁהוֹלְכִים וּבוֹנִים נֶגֶד הַר הַבַּיִת, מוֹל מְקוֹם הַמְקַדֵּשׁ וְקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים מְרַבּוּ הַשְּׂמֵד, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲשֶׁר כָּל כּוֹנְנֵתָם הַטְּמֵאָה הִיא לְמַלְא אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִם אַמוֹנוֹת כּוֹזְבוֹת וּטְפֵלוֹת, כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת.

עַל-כֵּן אַחֲיָנוּ הַיְקָרִים, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב, תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקְּדֹשׁ"! בְּעַת כְּזֹאת אֲסוּר לָנוּ לִישֵׁב בְּחִבּוּק יָדַיִם, וְאַסוּר לְדַם וּלְשִׁתָּק, רַק לְצֵאת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ וְעֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הֵם כָּלֵל הַקּוֹנְטְרָסִים הַיְקָרִים, הַהוֹלְכִים וְנִדְפָּסִים עֲכָשׁוּ, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים בְּכֻלֵּי חַדָּשִׁים, בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה רְאוּי לְשִׁתּוֹת לְהַמּוֹן-הָעַם הַפְּשׁוּטִים.

נָא וְנָא אֶל תְּנִיחוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְהִתְבַּלְבֵּל מִהַלְצִים וְהַחוּלְקִים וְכוּ', רַק כָּל מִי שְׂיִוָדַע אֶת נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמְכַאוּבָיו, וְיִוָדַע אֶת פְּגָמָיו הַרְבִּים וְעֲצוּמִים וְכוּ', וּבִפְרָטִיּוֹת אֵיךְ שׁוֹנֵת לְכַלֵּךְ בְּפָגַם הַבְּרִית, אֲשֶׁר גָּרַם לוֹ עֲמָלָק בְּעֶצְמוֹ, שֶׁהִכְשִׁיל אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי פְגָמֵי הַבְּרִית בְּמַחְשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נֶפֶשׁוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ

אֲשֶׁר ט' שלג בַּנְחַל קמה

לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם, ולהפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברורה מדברי רבנו ז"ל, ובודאי בזכות זה נזכה לתקון נצחי.

אחי ורעי היקרים! עלינו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, אשר בנחל שם גורלנו, חבלים נפלו לנו בנעימים, שזכינו להתודע מרבי אמת כזה, מרבי נורא ונפלא כזה, רבי המחיה ומנהיג אותנו, רבי המדריכנו בדרך הישר והתם והפשוט. על-כן עלינו לצית אותו בתמימות ובפשטות גמורה, ולקיים את כל מה שאומר אלינו, דבר גדול ודבר קטן, ולבלי לנטות מדבריו לא לימין ולא לשמאל, רק לקבלו כמו שהוא (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג).

וזהו יסוד ועקר למודו, שמאד הזהירנו על זה חק ולא יעבר בכל יום ויום:

א. להרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך בלשון שרגיל בה, בשפת האם שלו, וידבר אליו יתברך באשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, ויספר לפניו יתברך את כל לבו וכל מה שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות, ויחפש לעצמו מקום פנוי, אשר אין שם בני-אדם, וידבר עמו בתמימות ובפשטות גמורה. ואף שלפעמים נדמה לו, שאין מי ששומע אותו, ידע שכל זה הוא מצד הכפירות והאפיקורסות שנתפסה בו, ועליו להתחזק בכל מיני אפנים שבועלים להמשיך לדבר עמו יתברך.

ב. להרגיל את עצמו ללמד בכל יום שיעור קבוע בפוסקים, הלכות פסוקות, ויתמיד מאד בלמוד שלחן ערוך ובקצור דינים, שיידע איך להתנהג על-פי הלכות התורה, דבר גדול ודבר קטן, ויהיו הליכותיו והתנהגותו בבית וברחוב, בעצמו ועם אחרים, הכל על-פי הלכות תורתנו הקדושה, ויחזור ויתמיד בכל ההלכות הנוהגות בחיי יום ויום ובשבתות ובקמים טובים, ושלא יטה מדרכי השלחן ערוך שהוא זה.

ג. להרגיל את עצמו להיות שמח וטוב לב תמיד, ולהפך את

כָּל הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה אֶל הַשְּׂמֵחָה, וַיַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְשֵׁלָא יֵנִיחַ אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת וְהַדְּפֹאוֹן אֲצִלוֹ כְּרָגַע, רַק תָּמִיד יִשְׂמַח אֶת עַצְמוֹ בְּתַקְּףָה יְרִידוֹתָיו וּנְפִילוֹתָיו, וַיְהִי הַכֹּל לְשִׂמְחָה עֲצוּמָה, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף גְּרוּעַ וּפְחוּת כָּמוֹתוֹ זוֹכָה עַדִּין לְקַיֵּם אִיזוֹ מִצְוָה מִמְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְזוֹכָה לְהֶאֱמִין בְּאַלְקִים חַיִּים, וַיְהִיָּה רַק שְׂמֵחַ תָּמִיד, וְאִף שֶׁכָּבֵר נִכְשָׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשָׁל וְכוּ', וְעַדִּין נוֹפֵל וְנִכְשָׁל וְכוּ', עָלָיו לְהַפִּיץ אֶת הַכֹּל אֶל תַּקְּףָה הַשְּׂמֵחָה. וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — שְׂזוּכָה לְהַפִּיץ אֶת כָּל יְרִידוֹתָיו וּנְפִילוֹתָיו אֶל תַּקְּףָה הַשְּׂמֵחָה, וְאִינוּ מִיָּאֵשׁ עֲצָמוֹ כָּלֵל, רַק מִמְשִׁיף עַל עַצְמוֹ מִצָּב רוּחַ טוֹב מְאֹד, וְלֹא דֵי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ וְהוּא טוֹב לֵב, וּמְהַפֵּיץ אֶת יְרִידוֹתָיו לְעֲלִיּוֹת, אֲלֵא גַם מִשְׂמֵחַ וּמְחֻזָּק וּמְבֻדָּח וּמְגֻבְּיָה אֶת רוּחָם שֶׁל אַחֲרִים, וּמְדַבֵּר עַל לִבָּם, שִׁיְהִיו שְׂמֵחִים, וְשֵׁלָא יִתְיָאֲשׁוּ כָּלֵל, וְשִׁיְחֻזְּקוּ מִעַמֵּד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה חֲשִׁיבוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָּה מְדַבֵּר זֶה, כִּי לְמַעְלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת מִתְפָּאֲרִים וּמְשִׁתַּבְּחִים וּמְשִׁתַּעֲשְׂעִים עִם הָאָדָם הַזּוֹכָה לְשִׂמְחַת תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן שְׂזוּכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבֵּים וּמְשִׂמְחֵם אוֹתָם, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה יִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת כָּל מַה שֶׁקָּלַקַל, וְלֹא יִהְיֶה מְרוּאֵי פָּנָי גִּיהֵנוּם כָּלֵל.

ד. לְהַתְּפַלֵּל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֲרִיב, חֲצוֹת, כָּל תְּפִלָּה בְּזִמְנָה בְּחַיּוֹת, בְּשִׂמְחָה וּבְדַבְּקוֹת, וּבְקִשׁוֹר הַמְּחַשְׁבָּה אֶל הַדְּבוּר, לֵאט מְלָה בְּמְלָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּלְכוּן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וּלְהַדְּבִיק אֶת עַצְמוֹ בְּתוֹךְ אוֹתֵיּוֹת הַתְּפִלָּה, וּלְצִיר בְּדַעְתּוֹ הַיָּטֵב, שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹמֵד עַל יְדוֹ, וְשׁוֹמֵעַ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבְּתְּפִלָּתוֹ שֶׁהוּא מִתְּפַלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ (עֵין לְקוּשִׁי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סב); וַיַּעֲשֶׂה אֶחָד מִכָּל תְּפִלוֹתָיו, הֵינּוּ שִׁיכָּלֵל בְּאַחֲדוֹתָיו יִתְבָּרַךְ. וּבִשְׂעַת הַתְּפִלָּה תִּהְיֶה מְקַשְׁרַת אֲצִלוֹ הַתְּפִלָּה מִהַתְּחִלָּה עַד הַסּוּף בְּקִשְׁרֵי אֲמִיץ וְחֻזָּק, וַיִּתְּפַלֵּל סוּף הַתְּפִלָּה בְּהַתְּעוֹרְרוֹת וּבְהַתְּחֻזָּקוֹת רַבָּה כְּמוֹ בְּהַתְּחִלַּת הַתְּפִלָּה, וְשִׁיְהִיָּה בְּחֻשָּׁק וּבְחַיּוֹת מְרֵאשׁ תּוֹךְ סוּף הַתְּפִלָּה בְּאַחֲדוֹת אַחַת (עֵין לְקוּשִׁי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סה); וַיִּשְׁיֵר אֶת אוֹתֵיּוֹת וְחֻבוֹת הַתְּפִלָּה עִם הַשִּׁיר וְהַנְּגוּן שְׁלוֹ, בְּנִגּוֹן הַמְּעוֹרָר וּמְחֻזָּק וּמְקַשֵּׁר וּמְשַׁלֵּב אֶת לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ (עֵין לְקוּשִׁי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן

מב), וַיִּכְנִיס אֶת כָּל עֵינָיו עֵינָיו בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, עַד שֶׁיִּגְיַע אֶל בְּטוּל אֲמַת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁלֹּא יִרְגִישׁ אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הַמְּסַבֵּב אוֹתוֹ (עֵינָי לְקוּיֵי-מִוְהַרְוִין, חֶלֶק א', סִימָן נה); וַיִּשְׁתַּדֵּל שֶׁכָּל תְּפִלָּה וַתְּפִלָּה מִהֶאֱרַבַּע תְּפִלוֹת הָאֵלוֹ, תִּהְיֶה אֲצִלוֹ תְּפִלָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרֵי, כְּאֵלוֹ עוֹד אִף פַּעַם לֹא הִתְפַּלֵּל אוֹתָהּ, הֵינּוּ כָּל שְׁחָרִית, מְנַחָה, מַעְרִיב, חֲצוֹת, יִהְיֶה אֲצִלוֹ חֲדָשׁ לְגַמְרֵי, כְּאֵלוֹ עוֹד אִף פַּעַם לֹא הִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה כְּזוֹ, וַיִּדְקֶדֶק מְאֹד אִיךָ שֶׁמוֹצִיא מִפִּיו אֶת הַתְּפִלָּה.

ה. לִהְיוֹת זָהִיר לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם אֶל מִקְוֵה טְהָרָה וְלִטְבֹּל הַרְבֵּה טְבִילוֹת, כְּדִי לְטַהֵר וְלִזְכֹּף אֶת נַפְשׁוֹ, כִּי טְבִילַת מִקְוֵה מְסַגֵּלַת לְהַמְתַּקַּת הַדֵּינִים וְלְהַמְשַׁכַּת הַדֵּינִים וְלְהַמְשַׁכַּת שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְרַחֲמִים רַבִּים וְטְהָרָה גְּדוּלָּה, וַצְּרִיכִים לְכַוֵּן בַּפְּשִׁיטוֹת — שְׁבֵה בְּשַׁעָה שְׁטוּבִל אֶת גּוּפוֹ כְּאֵן לְמַטָּה, אֲזִי נְטִבְלַת נִשְׁמָתוֹ בַּמִּקְוֵה הַעֲלִיּוֹנָה, וּמִי שֶׁיִּהְיֶה חֲזָק לְטְבֹּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם בַּמִּקְוֵה טְהָרָה, יֵשׁ לוֹ תְּקוּנָה טוֹבָה לְתַקֵּן הַכֹּל, וְשִׁיחָה נְקִי מִכָּל חַטָּא וְעוֹן. וְאִף שְׁבִין כֶּךָ וּבִין כֶּךָ הוּא מְלַכְלֵךְ אֶת עֲצָמוֹ, חַס וְשְׁלוֹם, עִם כָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְנִכְשֵׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשֵׁל וְכוּ', בַּמַּעֲשִׂים מְגַנְיִם מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵל יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ, וְאֵל יִשְׁבֵּר רוּחוֹ בּוֹ, רַק יְרוּץ בְּכָל יוֹם אֶל מִקְוֵה טְהָרָה, וְיִטְבֹּל אֶת עֲצָמוֹ מִחֲדָשׁ, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאֲזִי בְּיָדָיו יָבוֹא עַל תְּקוּנָתוֹ הַנִּצְחִי.

ו. לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל זְמַנּוֹ הַיָּקָר, וְלֹא לְבַטְּלוֹ וְלִבְזוֹזוֹ בְּהֶבֶל וְרִיק, רַק יִהְיֶה יָקָר מְאֹד אֲצִלוֹ כָּל יוֹם וְכָל שַׁעָה וְכָל רִגַע מִמֶּשׁ כְּמוֹצֵא שֶׁלֵּל רַב, וְתַמִּיד יִחַקֵּק הֵיטֵב בְּדַעְתּוֹ, שֶׁאֵין לוֹ אֵלָּא הַיּוֹם הַזֶּה, וְתַכְף-וּמִיד כְּשֶׁרַק יַעֲבֹר הַיּוֹם הַזֶּה וְהַשַּׁעָה הַזֹּאת וְהַרְגַּע הַזֶּה, כְּבָר לֹא יִחְזֹר אֵלָיו לְעוֹלָמִים, עַל-כֵּן יִרְאֶה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר לְדַבָּרִים טוֹבִים, וַיִּדַע אֲשֶׁר כְּנִגְדֵי כָּל יוֹם וְיוֹם כְּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ נִגְדוֹ יוֹם אֶרֶךְ בְּעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן, וְכָל מֶה שְׂזוּכִים לְקִנּוֹת וְלִסְגָּל, לְלַמֵּד, לְשָׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וְלַקְיָם בַּיּוֹם הַזֶּה כְּאֵן לְמַטָּה, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֵילוֹ אִוְרוֹת רוּחָנִיִּים, אִוְרוֹת צַחְצַחוֹת, הוּא זוֹרַע לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בַּיּוֹם הַעֲלִיּוֹן, וְזֶה יִהְיֶה תַעֲנוּגוֹ

קמח אָשֶׁר ט' שלג בַּנְּחָל

וְשַׁעֲשׂוּעוֹ הַנְּצָחִי. עַל-בֵּן צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל כָּל יוֹם וַיּוֹם, שְׁלֹא יַעֲבֹר לוֹ בְּהֶבֶל וְרִיק, רַק יִמְלֵא אֶת כָּל יוֹם עִם טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, שְׂאֵז כְּשֵׁיבּוֹא הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן בְּחַיָּו, יִתְלַקְטוּ אֵלָיו כָּל הַיָּמִים יַחְדָּו, וַיִּלָּךְ עִמָּם אֶל הַיָּמִים הָעֲלִיוֹנִים בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ!

אחי ורעי היקרים! את כל זאת תתחילו לקיים מעכשיו, ולכל תטעו את עצמכם כָּלֵל, רק תעשו התחלה חדשה לגמרי, כמו שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, שעכשיו כל ההתחלות מפורים וכו' (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עד), ותתחילו להשתוקק אליו ותברך בְּרַצוֹנוֹת וּבְכִסּוּפִים עֲצוּמִים וְחִזְקִים עַד מְאֹד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, וְלְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת וְלַעֲזוֹר לוֹ. וְעַקֵּר הַעֲזוֹר הוּא בְּרוּחָנוּת — לְהָאִיר בּוֹ דַּעַת הָאֲמִת, דַּעַתוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְמַחֲוֹת אֶת זְכָרוֹ שֶׁל עַמְלָק, וְנִזְכָּה לְקַרֵּב אֶת גְּאֻלָּתוֹ.

ועל כלם — נא ונא, אחי ורעי היקרים! לא לשכח מסדר דְרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, לְהִיּוֹת וּלְטַיֵּל בְּכָל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְכֶם שְׁעוּרִים קְבוּעִים בְּכָל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקָרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסֵפּוֹת, סְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, וּבְכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, סְפָרֵי מוֹסֵר וְחִסְדוֹת, וְאֵז עוֹלָמְכֶם תִּרְאוּ בְּחַיֵּיכֶם.

אַנְוָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּשִׁימוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם, וְתַקְיִמוּ אֶת כָּל הַנְּאָמֵר פֶּאֶן, וְאֵז לֹא תִתְבַּיְשׂוּ — לֹא בְּזֵה וְלֹא בְּבֵא. וְכָל זֶה חֲפָצִי וּרְצוֹנִי וְכִסּוּפִי, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִתְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְּדָשׁ", קָדָשׁ קְדָשִׁים, יֵאִיר בְּנַפְשׁוֹ, וְיַקְיִמוּ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֵה וּבְבֵא לְנַצַּח נְצָחִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ט' שלד בנחל קמט
ט' שלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר צו, שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֵל תִּנְיָחוּ אֶת הָעֲצָלוֹת אֲצֻלְכֶם פְּרָגַע. עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ג): "גְּדוֹל ה' וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתּוֹ אֵין חֶקֶר", וּבּוֹדְאֵי יוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם, אִם תִּקְיָמוּ אֶת דְּבָרִים אֵלוּ:

א. רְאוּ לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה נְרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁנֵי נְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּבַעֲת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזַרַע שֶׁל קִימָא, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלַת אֲזוּ, מְאֹד מְקַבְּלוֹת בְּשָׂמִים.

ב. רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, הֵן מִפְּנֵי שְׂאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת. וְגַם תִּשְׁתַּדְּלוּ לְרֵאוֹת אִם לֹא חֲסֵרָה מְזוּזָה עַל אֵיזָה פֶּתַח.

ג. רְאוּ לְהַכְנִיס אֵיזָה אוֹרַח לְכָבוֹד שֶׁבַת־קֹדֶשׁ, וּלְהַאֲכִילוֹ וּלְהַשְׁקוֹתוֹ, וְתִרְבּוּ בַּצְדָּקָה כְּפִי יְכַלְתְּכֶם, כֹּל מִי שֶׁיָּבֹא בְּפֶתַח בֵּיתְכֶם, תִּתְּנוּ לוֹ אֵיזָה סֶךָ אֲפֵלוּ מְעֻט, אֲבָל לְעוֹלָם אֵל תִּנְיָחוּ לְלַכֵּת רִיקָם לְעֵנִי מִפֶּתַח בֵּיתְכֶם.

ד. רְאוּ לְדַקְדֵּק מְאֹד בְּכִשְׁרוֹת הָאֲכִילָה, שֶׁלִּבֵּל תֹּאכְלוּ דְבַר שֵׁשׁ בּוֹ אֵיזָה חֲשָׁשׁ שֶׁל כְּשֵׁרוֹת.

ה. רְאוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד עַל טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וּלְהִיּוֹת רְגִיל לְלַמֵּד הַהֲלָכוֹת הַשְּׂיִכוֹת לְזָה. וְאִם תִּקְיָמוּ אֶת כָּל זֶה, תִּרְאוּ אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִרְחַם עֲלֵיכֶם, וַיִּפְקֹד אֶתְכֶם בְּזַרַע שֶׁל קִימָא. אֵל תִּדְאָגוּ

קנ אשר ט' שלה — ט' שלו בנחל

ואל תתיאשו, חס ושלום, כי בנדיאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

הנה אני שולח לכם עכשו כמה קונטרסים להחיות את נפשכם.

ט' שלה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, שושן פורים ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וינדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב מך, איך שאתה מחזק את עצמך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה, אהובי, אחי היקר, להחזיק מעמד! ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ותהיה סבלן על כל מה שעובר עליך, כי זה עקר גדלת האיש הישראלי, שזוכה להיות סבלן, והסבלנות תלויה במדת האמונה, שכל מה שהאדם מכניס את עצמו יותר באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, כמו-כן הוא סבלן גדול.

על-כן ראה להיות סבלן גדול, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח דרכך, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, שושן פורים ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וינדפו אל ... גרו יאיר.

אֲשֶׁר ט' שלו בנחל קנא

את מכתבך לנכון קבלתי.

אם אמנם מצד אחד אני מאד שמח, שזכית להתודע מרבנו ז"ל, ואתה מאד מתענג בחסידות ברסלב, אף מצד שני אני מאד מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך — ירידות ונפילות, קטנות והשלכות וכו' וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! עליך לדעת, כי החיים מלאים נסיונות, וזה קבלנו מרבנו ז"ל, שצריכים להחיות את עצמו בכל מה שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות, ולהחזיק מעמד לא להשבר משום דבר שבעולם.

נא ונא ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא הצלחת האדם, ומי ששמח תמיד — הוא מצליח.

כפי הנראה כל הבעיה שלך היא רק רבוי העצבות והמרה השחורה שתפסו אותך, על-כן ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות תמיד בשמחה, ואז תזכה לראות נסים נגלים אשר יעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שלו.

בעזרת השם בתקוה, יום רביעי לסדר צו, שושן פורים ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך עכשו מצאתי, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ובפנטיות מבנך. הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

נא ונא לא לפל ביאוש, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבנך יחזר בתשובה, ויחזר לדרך הישר.

קנב אָשֶׁר ט' שלח בַּנַּחַל

מה טוב ומה נעים, אם תבדקו את מזוזות ביתכם, כי כל הצרות והיסורים שיש בבית הן, כשאין מזוזות כשרות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שלח.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר צו, שושן פורים ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

אחי היקר! חזק ואמץ בכל מה שעובר עליך, כי סוף כל סוף יתהפך הכל לטובה, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך, וימשיך לך ברכה והצלחה בכל מעשי ידיך.

הנה בימי הפורים הקדושים האלו נסכם בדעתנו, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, אני מכרח להכנס לעיר ובנאל, ולא להסתפל על שום מונע ומעכב כלל, כי שם מקומי ושם שרשי, ומאחר שאני רואה שיש לי כל-כף הרבה כסופים למקום הזה, סימן ששם חלקי.

עלינו לדעת ולזכור, כי הקדוש-ברוך-הוא בורא את כל העולמות מריש תחלת האצילות עד סוף נקדת המרפז של עולם העשייה הזה, ובחר בעם ישראל מכל האמות, ובחר את ארץ ישראל מכל הארצות, ונתן את ארצנו הקדושה לעמנו הקדושים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים, שהקדוש-ברוך-הוא בחר לו לעם את עם ישראל, ובחר להם את ארץ ישראל מכל הארצות, ועל-כן ארץ ישראל שייכת לעם ישראל, ואין שום אמה מאמות העולם יכולים לקטרג ולומר "ליסטים אתם" וכו', כי עלינו לגלות ולפרסם להם, כי הקדוש-ברוך-הוא נתן את זה לנו, וכמו-כן הוא בכלליות, שאין אמות העולם יכולים לבוא ולטען נגד אחינו בני ישראל, שיצאו מארצנו הקדושה, כמו-כן בפרטיות אסור להניח, שהערכ-רב,

אֲשֶׁר ט' שלח בנחל קנג

שְׁהִיא הַקְּלָפָה הַכִּי קָשָׁה וְהַכִּי חֲזָקָה שֶׁתְּהִיָּה קֹדֶם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ,
שֶׁהֵם יִשְׁתַּלְּטוּ עַל אֶרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְהֵם יֹאמְרוּ דְעוֹת — מִי הֵם
מְכַנְיָסִים וְכוּ', וּמִי אֵינָם מְכַנְיָסִים וְכוּ'. וְעַל-כֵּן אָנִי רוֹצֵה לְהִרְאוֹת
לָהֶם, כִּי הֵם אֵינָם בְּעָלֵי בְּתִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵינָם יְכוּלִים לְמַנֵּעַ
אוֹתִי מִלְּהַכְנִס לְעִיר יְבֻנָּאֵל.

אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל אַפְס וְחֻמָּתָם לְנַצַּח אֶת
הַמְּלַחְמָה, וְלְהַכְנִס וְלַגּוֹר בְּעִיר יְבֻנָּאֵל בְּכָל מַחִיר שֶׁבְּעוֹלָם.

רְאֵה, אֱהוּבִי, אַחִי הַיְקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּדַבָּר זֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף עָלֶיךָ
לְדַעַת, אֲשֶׁר עֵינֵת יְבֻנָּאֵל הִיא מִהַשְׁדּוֹת שֶׁסָּבִיב טְבֻרָיָה, כְּמוֹבָא
בִּירוּשָׁלַיִם מְגֻלָּה (דף ב:), וּבִפְסוּק מְבֹאֵר, שֶׁיְבֻנָּאֵל שִׁכְתָּ לְחַלֵּק
נִפְתָּלִי, וּכְפִי שֶׁנִּתְחַלְקָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטִים, בֶּן נִתְחַלְקוּ הַחֲדָשִׁים
לְפִי שְׁמוֹת הַשִּׁבְטִים.

וּמוֹבָא בְּפָסְרִים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁחֲדָשׁ אָדָר הוּא נִגְדַּ שְׁבֵט נִפְתָּלִי,
וְהֵמֵן הִרְשַׁע רָצָה לְעַקֵּר אֶת נִפְתָּלִי דִּיקָא. וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי הָאָר"י
ו"ל, אֲשֶׁר סִסְרָא וְהֵמֵן הֵם קְלָפָה אַחַת, קְלָפָה קָשָׁה, שֶׁהִתְגַּבְּרוּ
עֲצָמָם נִגְדַּ אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן בְּמַלְחַמַת סִסְרָא כְּתוּב (שׁוֹפְטִים
ה, כ): גִּלְחָמוֹ הַכּוֹכְבִים מ'מְסִילָתָם — רָאשֵׁי תְּבוּת: הִמְ"ן (כְּמוֹבָא
בְּלִקוּטֵי תוֹרָה יְהוֹשֻׁעַ); וְעַל-כֵּן לְקַחָה דְּבוּרָה הַנְּבִיאָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי לְהַלְחֵם נִגְדַּ סִסְרָא, וְהוּא בְּדַגְמַת אֶסְתֵּר הַנְּבִיאָה,
שֶׁהִכְנִיעָה אֶת עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים שְׁקָלֵי זָהָב שֶׁשָּׁקַל הֵמֵן הִרְשַׁע. וּמִכָּל
זֶה רוֹאִים אֶת הַקָּשָׁר שֶׁל חַג הַפּוּרִים עִם הַכְּנָעַת הֵמֵן הַרְוֹדָף אַחֵר
שְׁבֵט נִפְתָּלִי דִּיקָא. וְיְבֻנָּאֵל הִיא בְּחֵלֶק נִפְתָּלִי, וּבְיָדָי מִשָּׁם תִּצְמַח
הַגְּאֻלָּה.

וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם,
לְהִשָּׂאֵר שָׁם, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, יְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה,
וְיְהִיָּה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, וְיְהִיָּה מִה שִׁיְהִיָּה.

קנד אָשר ט' שלט בנחל

הקדוש־ברוך־הוא יעזרנו להוציא מהכח אל הפעל כסופינו,
ונזכה לבא ולהתגורר בעירת ובנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שלט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, שושן פורים ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ואם מצד אחד אני שמח מאד, שאתה לומד בספרי רבנו ו"ל,
אך אני מאד מצטער מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות
בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות וכו' וכו'.

אודות העינים שלך וכו', לדעתי, תגש אל רופא עינים, כי
יכולים לרפא את זה, והקדוש־ברוך־הוא יעמיד את מלאך רפאל
לימין הרופא, ותתרפא בראיה.

אודות שדוכים וכו', לדעתי, אתה טועה בזה שאתה שואל
אותה בענין וכו'. ראה לקחת את הבת זוג הראשונה שתתמצה לך,
ואל תפחד כלל להתחתן, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שתעמיד
בית נאמן בישראל, כי כל אדם שאין לו אשה, שרוי בלא שמחה,
בלא חומה, בלא תורה, בלא חסד וכו' וכו', כמו שאמרו חכמינו
הקדושים (עין יבמות סב:).

ראה לחזק את אחותך, שגם היא תתחתן עם הזוג הראשון
שבא לידה, ושלא תברר כל־כך. לדעתי, כל הבציות שלך ושל
אחותך, מפני שאתם מפחדים פחדים של הכל.

הקדוש־ברוך־הוא ימשיך עליכם ברכה והצלחה, וכן שתשאו
חן בעיני כל רואיכם, ותזכו להצליח בדרכיכם.

אֲשֶׁר ט' שֵׁם בְּנַחֵל קִנָּה

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָתְךָ אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְאֵז
תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שֵׁם.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ, אֵיךְ שְׂאַתָּה
מְדַבֵּר עִם אַחֵרִים בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בֵּן יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂתִדְבֹר בְּכֹל יוֹם עִם אַבְרָהָם חֵדֵשׁ מַעֲבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעַלָּה מְדַבֵּר זֶה — לְדַבֵּר עִם אַחֵרִים בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ יִהְיוּ רְגִילִים לְדַבֵּר עִם אַחֵרִים
בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אוֹדוֹת הַהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, אֵיךְ שְׂהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁגִּיחַ עַל
כָּל פְּרֻט וּפְרֻט בְּעוֹלָם, עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי זֶה לְמַעַלָּה מִהִשְׁגַּחַת דַּעַתָּנוּ,
כִּי אִם הָאֵדָם הִיָּה יוֹדֵעַ וּמְשִׁיג אֶת דְּרָכֵי הַשְׁגָּחָתוֹ, אֵיךְ שְׂמְשַׁגִּיחַ עַל
כָּל פְּרֻט וּפְרֻט, הִיָּה נִבְהָל וּמְשִׁתוּמָם וְכו'.

אוֹדוֹת פְּרֻטָּה, וְלָמָּה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֵסֶק דִּיקָא, הִיָּה טוֹב
מְאֹד, שְׂתִלְמַד עֲכָשׁוּ בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ט"ז, וְלוֹמַר
עֲלֶיךָ הַתְּפִלָּה מְלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת, כִּי שֵׁם יִתְבָּאֵר לְךָ לָמָּה דִּיקָא צְרִיכִים
לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֵסֶק בְּשִׁבְלֵי פְּרֻטָּה.

בְּוֹדָאֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַרְבּוֹת בְּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְלִפְרֹשׂ אֶת כָּל
שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵז אֵינּוּ צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, רַק
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַמֵּן לוֹ פְּרֻטָּתוֹ בְּבֵיתוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂבוֹטֵחַ תְּמִיד
בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְבַקֵּשׁ אֶת כָּל צְרִיכָיו מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּפְּאֲשֶׁר יִבְקֹשׁ הַבֵּן

קנו אֲשֶׁר ט' שמא – ט' שמב בְּנַחַל

מֵאֲבִיו, וְאִזּוּ יִרְאֶה נִזְרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת מֵהַ שְׂיַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת בְּנֶךָ שֵׁשׁ לוֹ שָׁבַר, לְדַעְתִּי, רָאוּ לְשָׂאֵל עוֹד עֲצַת שְׁנֵי רוֹפְאִים, וְאִם הֵם אוֹמְרִים שְׂצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת נִתּוּחַ, תִּרְאוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַנִּתּוּחַ בְּהַקְדָּם הָאֶפְשָׁרִי, וְאִין בָּזֶה שׁוֹם חֲשָׁשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח אֶת מְלֶאכֶת רַפְּאֵל שְׂיַעֲמֵד עַל יָמִין הַרוּפָא.

וְאוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ בְּעִנְיַן הַבְּצָלִים וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד לֹא לֶאֱכֹל בְּצָלִים חַיִּים, אֲבָל מִבְּשָׁלִים יְכוּלִים לֶאֱכֹל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכֶּי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְלָה, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת מֵהֵם, וְתַחֲיִי בְּאַהֲבָה וּבְשָׁלוֹם וּבְהַבְנָה עִם בְּעַלְךָ, וְשִׁתְּשֶׁרָה שְׂכִינָה בְּתוֹכְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר.

אֲשֶׁר ט' שִׁמְג בְּנַחַל קִנְז

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ.

רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, אֲשֶׁר הוּא עֵקֶר וְהִיסוּד
בְּחַיֵּי הָאָדָם יוֹם יוֹם, כִּי עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר
— מְשֻׁבְּרִים וְגַלִּים, וְלוֹלֵי שְׂיִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, לֹא יוּכַל
לְהַחְזִיק מִעֲמֵד כָּלֵל.

חֲמַדַּת לְכַבִּי! אֵתָה לְבַד יוֹדֵעַ וְרוֹאֶה וּמִתְבּוֹנֵן וּמִבִּיט מֵה שְׂקָרָה
עִמָּךְ בְּשָׁנִים הָאֵלוֹ — עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, נְפִילוֹת וְהַשְׁלָכוֹת וְכוּ' וְכוּ',
וּמֵה לֹא וְכוּ', "כָּל מְשֻׁבְּרִיךָ וְגַלִּיךָ עָלֵי עֲבָרוֹ" וְכוּ' וְכוּ', הָעֵקֶר הוּא
לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם וְלְהַחְזִיק מִעֲמֵד, כִּי מֵה
הֵייתָ עוֹשֶׂה אִם לֹא הֵייתָ מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ.

עַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ,
וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֻׁבֵר אוֹתְךָ, וְאֵז דִּיקָא תְּצַלִּיחַ אֶת
דִּרְכְּךָ.

רְאֵה לְעַבֵּד הַרְּבֵה עַל נִקְדַּת הַשְׂמַחָה, כִּי הַשְׂמַחָה הוּא יְסוּד
וְעֵקֶר בְּדַעַת רַבְּנוֹ ז"ל.

הַקְּדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׂמַחָה, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה בְּשְׂמַחָה
אֵתָה וּבֵיתְךָ וְכָל אֲשֶׁר לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שִׁמְג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ.

וְהִנֵּה אוֹדוֹת הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלוּלִים שֵׁשׁ לָךְ בְּהַתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוֹ

קנח אֲשֶׁר ט' שדמ בנחל

ו"ל, דָּבָר זֶה עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הוּא אֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, וּבּוֹדָאֵי יַעֲשֶׂה הַבַּעַל-דְּבָר מַה שְׂיַעֲשֶׂה, הָעֵקֶר לְמַנְעַ וְלַעֲכָב אֶת הָאָדָם מִלְּהִתְקַרֵּב אֵלָיו וְכו'.

וְכֵן מוֹבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ה), שְׁכָל מַה שְׁהָאָדָם סוֹבֵל מְנִיעוֹת וּבְלִבּוּלִים וְצָרוֹת קָדָם הִתְקַרְבוּתוֹ לְצַדִּיק, כְּמוֹ-כֵן זוֹכָה לְבָנוֹת לְעֲצָמוֹ כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ קִדְשָׁה וְדַעַת.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי אֵין אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֵא עָבַר מְנִיעוֹת, מְרִירוֹת, בְּלִבּוּלִים, יְסוּרִים, צָרוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת, קָדָם שְׁזָכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, זֶה בְּכַה וְזֶה בְּכַה, וְהַצַּד הַשְּׂוִיָּה שְׁבָהֶם, שְׁכָל אֶחָד סָבַל מְרִירוֹת עֲצוּמָה, וּמִי שְׁהִיָּה לוֹ שְׁכָל, וְחָס עַל נְשַׁמְתּוֹ, וְחָשַׁב עַל תְּכִלִּיתוֹ הַנְּצַחִית, נִשְׁאָר אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל, וּמִי שְׁהִתְגַּבֵּר עֲלָיו יִצְרוּ וְכו', עַד שְׁשָׁמַע מִחִלְקַת וּמְרִיבוֹת וְכו', וְנִכְנָסוּ בּוֹ סְפָקוֹת — הוּא בְּרַח.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכָּה לְפָקֹחַ עֵינֶיךָ, וְלִרְאוֹת מַה עוֹמֵד לְפָנֶיךָ וְכו', וְלִפְנֵי אֵיזָה אוֹצֵר גְּדוֹל אֲתָה עוֹמֵד וְכו', וּמַה אֲתָה יְכוֹל לְהַרְוִיחַ שָׁם וְכו', וְאֵז תִּשְׁאָר אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שדמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר צו, ט"ז אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכָּי לְהִתְחַתֵּן בְּקָרוֹב וְלְבָנוֹת בֵּית גְּאָמֵן בְּיִשְׂרָאֵל.

הָעֵקֶר רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לְפַחַד מִשּׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,

אֲשֶׁר ט' שמה בנחל קנט

ובנדאי לא יעזב אותך הקדוש־ברוך־הוא.

ראי לשמר על טהרת המשפחה, ואז ישמר אותך הקדוש־ברוך־הוא מכל רע.

עליך לדעת, כי חיי האדם בזה העולם הם כגֶשֶׁר צר מאד, וההכרח לעבר עליו, והעקר שלא להתפחד כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שמה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, ט"ז אדר־ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליך, הקדוש־ברוך־הוא ישלח לך רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף, וכבר לא תדע משום צרות.

הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא שומע תפלת כל פה.

נא ונא ראה לחזק עצמך להיות בשמחה עצומה, ואל תניח את העצבות אצלך כרגע, כי הוא יתברך אב הרחמן, ובנדאי לא יעזב אותך.

מה טוב ומה נעים, אם תקפיד על מאכלים שאתה אוכל, שיהיו מאכלים כשרים בלי שום פקפוק כלל.

ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, כי רב הצרות שהאדם סובל הן, כשאין לו מזוזות כשרות בביתו.

ראה להניח תפלין בכל יום, כי התפלין ממשיכים חיים לאדם (מנחות מד.).

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

קס אֲשֶׁר ט' שמו – ט' שמו בַּנְחָל
ט' שמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי בְּתוֹךְ
תְּפִלוֹת כָּל הַצְּדִיקִים, וַיְכַמְרוּ רַחֲמָיו עָלֵיכֶם, שִׁתְּרוּ רַב נַחַת מִכָּל
יּוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם, וְכֻלָּם יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּתִפְלָה, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבַר
בְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל, וּבִכְפָּרְטִיּוֹת כְּשֶׁעֲקָרְתָּ הַבַּיִת, הֵינּוּ הָאִשָּׁה מִתְּפִלָּת
עַל הַיְלָדִים וְעַל בְּעָלָהּ, הַתְּפִלָּה הַזֹּאת מְקַבֵּלֶת מְאֹד בַּשָּׁמַיִם.

עַל-כֵּן רְאֵי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם הָאֱלֹקִים, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל מָה
שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא בּוֹדֵאֵי יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְתִתְקַבֵּל
לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן בְּתוֹךְ תְּפִלוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחִיל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' שמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לִשְׁמַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכָּה לְהַתְּעַלּוֹת בְּתוֹרָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, וְתִצְלִיחַ דְּרָבְךָ
תָּמִיד, וְתִתְּנֶנּוּ רַב נַחַת מִכָּל יּוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ וְאֶת כָּל מָה
שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאֶז

אָשֶׁר ט' שמח בַּנְחָל קסא

תִּזְכֶּה לְרֹאוֹת אֶת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל. הָעֶקֶר רְאֵה לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא עֶקֶר בְּחַיִּים, וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם שָׂמַח בְּיוֹתֵר — מִצְּלִיחַ בְּיוֹתֵר.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת בְּבֵית בָּאוֹת בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֹאֲרִיךְ יְמֵיכֶם וּשְׁנוֹתֵיכֶם בְּטוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּבְּרִיאוֹת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְכִבֵּר לֹא תִדַּע מִשׁוֹם צָרָה וּמְרָה שֶׁעוֹבֶרֶת עָלֶיךָ.

רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וּתְדַקְדֵּק לְהַנִּיחֵם בְּכָל יוֹם, כִּי הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים (מְנַחֵם מ.ד.), וְכֵן רְאוּי לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי רַב הַצָּרוֹת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל, הֵן מִפְּנֵי שֶׁאֵין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת בְּבֵית.

רְאֵה לְשָׁמֵר אֶת הַשְּׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְאִז הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְתִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגֵיהָ, וְתִזְהַר לֶאֱכֹל הַשֶּׁלֶשׁ סְעֻדוֹת בְּשֵׁבֶת, וּתְקַדֵּשׁ עַל הַיַּיִן שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים (הַיַּיִן לְפִי דַעַת הָאָר"י ז"ל, רְאוּי וְנִכּוֹן לְקַדֵּשׁ גַּם בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית), וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְהַחֲלִמָה מְהִירָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קסב אָשֶׁר ט' שִׁמְט — ט' שָׁנ בְּנִחַל
ט' שִׁמְט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְתִזְכּוּ לְזַקְנָה
טוֹבָה — אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ, וְתִאָּרִיכוּ יָמִים עַל הָאָדָמָה שְׂזִכִּיתֶם לְעֵלֹת
אֱלֹהֵיךָ.

נָא וְנָא לְבִדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי רַב הַצָּרוֹת
שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל הֵן כְּשֶׁהַמְזוּזוֹת אֵינָן כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שָׁנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רְאֵה, אֱהוּבִי, אֲחֵי הַיְקָר! לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּלָבוּל
שֶׁבְּעוֹלָם כָּלֵל, אֲסוּר לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ כֹּל מִיַּגִּי פְּחָדִים יְתִירִים,
וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעִנְיַי הַשְּׂדוּכִים, אִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סָבֵב שְׂתַתּוּדַע
לְהַצָּעַת שְׂדוּךְ זֶה, רְאֵה לְהִתְחַתֵּן עִמָּהּ, וְאֵל תִּדְקַדֵּק כָּל-כָּף.

רְאֵה לְבִדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִגִּיחַ תְּפִלִּין בְּכֹל
יוֹם, כִּי הַתְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִים חַיּוֹת לְאָדָם.

גַּם רְאֵה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ.

אֲשֶׁר ט' שְׁנָא בְּנַחַל קֶסֶג
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהִתְחַמֵּן בְּקְרוֹב וּלְבָנוֹת
בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שְׁנָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
בְּכָל־לַיּוֹת וּבְכָפְרֻטִּיּוֹת וְכוּ', וּבְכָפְרֻט בְּעֵינַיִן הַכֶּסֶף שֶׁל הָאָבָא שֶׁהִפְסַדְתָּם
וְכוּ', בְּנֹדָאֵי הַצַּעַר הוּא צַעַר קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, אִךְ סוּף כָּל סוּף עָלֶיךָ
לְדַעַת, כִּי אֲסוּר לִפְלֵי בְּיָאוּשׁ וּבְהִיסְטֵרְיָה כְּזוֹ, עַד שֶׁלֹּא תִמְצָא דְרָךְ
אַחֲרַת לְצֵאת מֵהַמְצוּקָה שֶׁנִּפְלַתָּ בָּהּ, כִּי אִם עַל-יָדֶי שֶׁתֵּאָבֵד עֲצָמְךָ
לְדַעַת, חֵס וְשְׁלוֹם.

אָחִי, אָחִי הַיְקָר! אֵין זֹו עֲצָה כָּלֵל. רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שֶׁאֶפְלוּ
מֵהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים יְכוּלִים לְצֵאת, הָעֵקֶר לֹא לִפְלֵ בְּשׁוּם יָאוּשׁ
וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה.

רְאֵה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְתִנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין, וְתִשְׁמֹר שְׁבִת-
קֹדֶשׁ, וְאֲזוּ תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מֵהַמְּבוּכָה שֶׁנִּלְכַדְתָּ בָּהּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ חֵן, שֶׁתִּשָּׂא חֵן בְּעֵינַיִ כָּל רוֹאֶיךָ,
וְתִהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְתִרְוִיחַ בְּעֶסְקֶיךָ, בְּאִפְּן שֶׁתּוּכַל לְסַלֵּק אֶת
כָּל הַחֻבּוֹת שֶׁלָּךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קסד אָשר ט' שנב – ט' שנב בַּנְחַל
ט' שנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

אֶת מַכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

רְאוּ לְהַדְלִיק אַרְבָּעָה גֵרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת
לְכָבוֹד שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְלְהַתְפַּלֵּל אָז עַל בָּנִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה
מִתְפַּלֵּלֶת בְּעֵת הַדְּלָקַת גֵרוֹת, מְאֹד מְסַגֵּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

רְאוּ לְשָׁמֵר עַל טְהוֹרַת הַמְשַׁפָּחָה, וְלַחְזוֹר תָּמִיד עַל הַהֲלָכוֹת
הַשְּׂיִכוֹת לְזֶה. וְרְאוּ שֶׁתְּהִיֶּנּה לָכֶם שְׂתֵי מִטּוֹת כְּנֶהוּג.

רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
בְּאִיזָה חֶדֶר מְזוֹזָה.

רְאֵה לְקִנּוֹת לְאִשְׁתְּךָ ה"א שֶׁל כֶּסֶף (יְכוּלִים לְקִנּוֹת אֶת זֶה בְּכֹל
חֲנוּת תְּכֵשִׁיטִים), וְהִיא תִתְּלֶה אֶת זֶה עַל צִוְּאָרָה, כִּי ה"א הַנֶּעֱשֶׂה
מִכֶּסֶף מְסַגֵּל לְהוֹלְדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

ט' שנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי

מְאֹד ... גֵרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְל הַצֶּעֶר שֵׁישׁ לִי מִמֶּךָ, אֵין אֲתָה
יְכוּל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה כְּמָה נְכֹסֶף נְכֹסְפֹתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וְלְכַסּוֹף אֲנִי רוֹאָה שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, אֲשֶׁר לֹא
יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר.

אָשֶׁר ט' שָׁנָה בְּנִחָל קֶסֶה

מָה אָמַר לָךְ לְנִחָמָךְ, הֲלֹא כָּל חֲלָקֵי "אָשֶׁר בְּנִחָל" בְּיָדְךָ, וּמָה יֵשׁ לְהוֹסִיף עַל זֶה, עִם כָּל זֶה אֲמַרְתִּי לְרוּץ בְּשׁוֹרֹתַיִם אֵלָיו לְפָנֶיךָ לְחִזְקָךְ וּלְאַמְצָךְ.

רְאֵה, אָשֶׁר סוּף כָּל סוּף לֹא נִשְׁאַר לְאָדָם שׁוּם דְּבָר, רַק מָה שְׁזוּכָה לְעֲשׂוֹת לְמַעַנּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵן בְּזֵה שְׁלוּמֵד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהֵן שְׂמֻקִּים מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהֵן שְׁזוּכָה לְזִכּוֹת אֶת אַחֲרִים לְחִזּוֹר בְּתֻשָׁבָה.

עַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חִזּוֹק בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים אֵלָיו: לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — לְהַחְזִיר אֶת אַחֲרִים בְּתֻשָׁבָה, עַל-יְדֵי הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אָשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. כִּי בְּאַמַּת הָאָדָם כְּשִׁחְטָא, קָשָׁה וְכָבֵד לוֹ לְתַקֵּן, וּמִכָּל שְׂכָן כְּשֶׁהֲרֵבָה לְפִשֵׁעַ וּלְחִטָּא לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ יָמִים וְשָׁנִים, מְאֹד קָשָׁה לוֹ לְתַקֵּן, אֲבָל בְּזֵה שְׂמֻקְרָב רְחוּקִים, וּמִשְׁתַּדֵּל וְעוֹסֵק בְּעֶסֶק הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה — לְהַפְּיץ מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה גַם לוֹ תִקּוּן.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׂבַעְעוּלָם, לְהַפְּיץ בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתַגְלָה וּתְפָרְסֵם אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּבּוֹדָאֵי תִזְכֶּה עַל-יְדֵי-זֶה לְתִקּוּן נְצָחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, אָשֶׁר הִיא הַמַּדָּה הַכִּי

יְקַרְהוּ בְּחַיִּים, וְצָרִיכִים לְעַבֵּד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְכָל יוֹם לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ לְהִיּוֹת סִבְלָן, וְלֹא מִסְפִּיק מֵה שֶׁכָּבֵר יוֹדְעִים, שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת סִבְלָן, אֲלֵא צָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת זֶה, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בְּרִיָּה אֲשֶׁר בְּעוֹלָם, וְאֶפְלוּ לְכָל אֱלוֹ הַמְצַעְרִים אוֹתוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּזְכִּי לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת — הֵן לְבַעֲלָהּ וְהֵן לְיַלְדֵיהֶן וְהֵן לְשִׁכְנֵיהֶם, וְאִז עוֹלָמָהּ תִּרְאֶי בְּחַיִּיהָ.

הַמֵּאחַל בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' שנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי צוֹ, י"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵרֵב טְרִדוֹתֵי הַרְבִּים בְּעֶסֶק הַרְבִּים, לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ תַּכְף-וּמִיד כְּרִצוֹנְךָ.

וְהִנֵּה גִדְּל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע אִיךָ שֶׁנֶּר חֲדָשׁ מֵאִיר אֶת עֲצָמוֹ בְּאוֹר הָאוֹרוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְּלִי, שְׁאֵנִי זוֹכֵה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וְכָל עֵקֶר לְמוֹד רַבְּנוֹ ז"ל הוּא לְמוֹד עֲמַק מְאֹד מְאֹד, אִיךָ לְקַרֵּב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ בְּדֶרֶךְ קֶלֶה מְאֹד, וּבִכְפָּרְטִיּוֹת עַל-יַדֵי דֶרֶךְ הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, שְׁיִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁיֵאֲחֹז בְּזֶה תְּמִיד!

אוֹדוֹת שְׁאֵלְתְּךָ וְכוּ', עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּלִי שׁוּם סִפְק שְׁעֲכָשׁוּ מִתְּפִשְׁטִים הָעַרְב־רַב עַל כָּל אֲרָצָנוֹ הַקְדוּשָׁה, וְזֶה סִימָן הַכִּי גְדוֹל לְבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוֹ, שְׁיִבּוֹא בְּקִרְוֹב וְיִגְאָלֵנוּ, כַּמּוּבָא בְּזִהַר הַקְדוּשׁ (חֲלָק ג' בְּרַעֲיָא מֵהֵימְנָא רַעֲט.), אֲשֶׁר קִדְּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִכְבְּשׁוּ הָעַרְב־רַב אֶת אֲרָצָנוֹ הַקְדוּשָׁה, וְזוֹ לְהֵם תְּכַנִּית שְׁפָלָה — לְעַרְבֵב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם, וּלְהוֹרִיד וּלְבַטֵּל אֶת כָּל הַמְּחִיצוֹת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, עַד שְׁאֵינָם מֵאֲמִינִים בְּ"אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ" כָּלָל, וְכֹאֲשֶׁר

ראו בחוש כל השנים, שעקר מגמתם היא לעקר את האמונה הפשוטה מאחינו בני ישראל, ומכניסים ביניהם את תרבות הגויים — נאוף וזמה ורציחה וכו', ואין יום שאין קללתו מרבה מחברו (והמפרסמות אינן צריכות לראיה, בעוונותינו הרבים).

ומצד שני עליך לדעת, כי אין שום צד ספק ספקא, כי ארץ ישראל שיכת לעם ישראל על-פי תורת ישראל, כי כן אמרו חכמינו הקדושים: בחר הקדוש-ברוך-הוא את ישראל מכל האמות, ובחר את ארץ ישראל מכל הארצות, ונתן את בחירת הארץ אל בחיר עמו, וקדשת ארץ ישראל קדשתה קבועה וקיימת, ואין שום כח בעולם שיבטל את זה. ועל-כן אין צריכים להתפחד מבני ישמעאל כלל, ולא להתפעל משום אמה ולשון. וכל זה ברור אצלי בלא שום ספקות כלל, כי ראשוני העולים לארצנו הקדושה עליה ראשונה ושניה וכו' וכו' היו תלמידי הגר"א ז"ל, ותלמידי הבעל-שם-טוב והמגיד ז"ל, והם אשר מסרו נפשם לעלות אל ארצנו הקדושה.

והעולה על הכל, שידוע אצלנו רזין וסתרי נסתרות וכו' וכו' מה שפעל רבנו ז"ל במסירות נפש הכי עצומה כשעלה לארצנו הקדושה, על אף גדל הסכנת נפשות בגשמיות וברוחניות כפי שעבר עליו על הדרך, וכן בארץ ישראל, שלחם עם שר ישמעאל וכו' וכו' (עין בספורי נסיעותיו של רבנו ז"ל אל ארצנו הקדושה בספר "שבחי הר"ן"), הוא אשר כבש את ארצנו הקדושה, והוציאה מתחת ידי שר הישמעאלים וכו', והוא אשר עשה דרך כבושה לכל עם ישראל, שיוכלו לבוא ולהתישב בארצנו הקדושה וכו' וכו' (ויש עוד הרבה לדבר בזה, אף מפני סוד ה' ליראיו, אי אפשר להאריך בזה).

אודות סדר-הדרך-הלמוד של רבנו ז"ל ששאלת, בודאי דעת לנבון, שהעקר ללמד בעיון ולהבין, אף רבנו ז"ל נתן לנו דרך ועצה קלה ונפלאה, איך לזכות להשיג ולהגיע לכל חלקי התורה הקדושה בקלות, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו.

תאמין לי, ידידי היקר! אם זוכים להתקרב אל רבנו ז"ל באמת ומציתים אותו, אז מצליחים ואין מתחרטים כלל.

מחמת טרדות השבת עלי לקצר עכשו, ועוד חזון למועד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שנו.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! עליך לדעת, כי איננו בגלות, רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז'): עקר הגלות זה מחמת חסרון אמונה; כי מי שיש לו אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, היכן שיהיה — שם הקדוש-ברוך-הוא. וכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא): היכן שיהודים גרים — שם ארץ ישראל. וכן מובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עא), שבארץ ישראל נשפע נעם העליון, זיו עליון, אמונה, והיכן שיהודי נמצא בעולם, הוא נמצא בארץ ישראל. ולכן היהודים — רק גופם הלך בגלות, אך נשמתם אף פעם לא גלתה, הנשמה תמיד דבוקה בבורא ותברך שמו.

ולכן ראה להתחזק, ויתן לך השם ותברך כחות הנפש לחזק גם את אחרים.

ראה להרגיל עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו ותברך שיטהר את מחשבתך, שתהיה תמיד דבוק בו, ואז תהיה שמח בשמחה אין סופית, כי כשחושבים רק מהקדוש-ברוך-הוא, זהו האשר הגדול ביותר, ובו פרגע ששוכחים ממנו ותברך, בר

אָשׁר ט' שנוז — ט' שנח בנחל קסט

מינן, אַבוּדִים לְגַמְרִי, וְנִמְצָאִים בְּגִלוֹת גְּדוּלָה, אֶךְ אִם חוֹשְׁבִים
מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, אַזִּי דְבוּקִים בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שנוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צו, י"ז אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אוֹדוֹת וְכוּ', רְאוּ לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים בְּמֵאֵד מְאֹד, וְלֹא
לְהִכָּנֵס בְּלַחֲץ. וְזֶה זֹכִים עַל־יְדֵי אַמוּנָה, לִידַע שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
נִמְצָא פֹה, וְאִז אֵין נִכְנָסִים בְּמַתַּח כָּלֵל.

עַל־כֵּן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְלְהֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַטּוֹב בְּיֹתֵר, וְהַעֲקֹר לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי
מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לְפַעֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צו, י"ז אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל ... גֵּרוֹ וְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שְׁזוֹכָה לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, הוּא
צָרִיךְ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם, וְאִם אֵינּוּ עוֹשֶׂה כֵּן, סִימָן שֶׁעֲדִין אֵינּוּ יוֹדֵעַ
מִגְּדֻלַּת רַבְּנוּ ו"ל, כִּי אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מִרַבְּנוּ ו"ל, הֵייתָ רוֹקֵד בְּכָל יוֹם
שְׂאֵתָה מִקְרָב לְצַדִּיק כְּזֶה. וְלִכֵּן רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן

קעז): אַתּם צָרִיכִים לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, שֵׁשׁ לָכֶם רַבִּי כֹּזֵה. וְזֶה אָמַר לְכָל־לַיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֵיךְ צָרִיכִים לְשַׂמַּח אֱלוֹ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂזוֹכִים לְהַגְדִּיל וּלְפָרְסֵם אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם. וַרְבֵּנוּ וַיֹּל אֹמֵר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סז), שְׁעַל-יְדֵי שְׂמֻגְלִים וּמְפָרְסָמִים אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק, נִתְגַּדֵּל וְנִתְפָּרְסֵם שֵׁם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי הַצַּדִּיק כָּל עֲנִיָּו רַק לְגִלוֹת אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, הַצַּדִּיק מִזְמַן אֵינוֹ שֵׁיךְ לְזֶה הָעוֹלָם, וְנִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֶפְלוּ שְׁעַכְשׁוֹ מִסְתּוֹכֵב בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה רַק הֵצֵל שְׁלוֹ, הַכּוֹבֵעַ וְהַמְעִיל שְׁלוֹ, אָבֵל הוּא נִמְצָא לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי לְמַעְלָה, וְדָבָר זֶה אֵף אָדָם אֵינוֹ יְכוּל לְתַפֵּס וּלְהַשִּׁיג, כִּי כָל אֶחָד נִמְצָא בְּמִקּוֹם שְׂנִמְצָא, בְּזָבֵל וּבְלִכְלוּף שֶׁל גֵּאוּף וְשֶׁל מָמוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְאֵיךְ אַנְשִׁים מְגַשְׂמִים שְׂנִמְשָׁכִים אַחַר הַהֶבֶל וְהָרִיק, אַחַר הַזְּהֻמָּה, אַחַר הַפְּרִיצוֹת, אַחַר הַסְּתַפְּלִיּוֹת רַעוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵתָה כּוֹתֵב לִי, שְׂאֵין אִשָּׁה בְּרַחוּב שְׂאֵינֶךָ מִסְתַּכֵּל עָלֶיךָ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֵיךְ עִם שְׂכָל פְּגוּם כֹּזֵה יְכוּלִים לְהַבִּין צַדִּיק שְׂדָבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂפָכָר אֵינוֹ נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וּמִזְמַן אֵין לוֹ שְׂיִכוּת לְזֶה הָעוֹלָם.

וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שֵׁשׁ עָלֵיו קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, כִּי אֵף אֶחָד אֵינוֹ יְכוּל לְהַבִּין רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת. וְלֹא פֶּלֶא שְׂנִפְלִים לְכַנֵּי-אָדָם קִשְׁיוֹת וּתְהִיּוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעַל הַצַּדִּיק. וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ וַיֹּל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נב), שְׂכְּמוֹ שֵׁשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֹּךְ יֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַצַּדִּיק, וּבְפָרְט צַדִּיק שְׂפָכָר אֵינוֹ נִמְצָא בְּעוֹלָם.

וְזֶה מָה שְׂשַׁלְמָה הַמְּלֵךְ אֹמֵר (קַהֲלַת ד, ב): "וְשִׁבַּח אֲנִי אֶת הַמַּתִּים שְׂפָכָר מֵתוֹ, מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה"; גִּשְׂאֵלַת הַשְּׂאֵלָה, לָמָּה הַצָּרִיךְ לְחַזֵּר פְּעַמִּים: שְׂפָכָר מֵתוֹ מִן הַחַיִּים, וְאֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא פְּשׁוּט, יֵשׁ צַדִּיקִים שְׂאֶפְלוּ שְׂעַרְבִין נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, אָבֵל הֵם כְּבָר מֵתוֹ מִהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְזֶה: "וְשִׁבַּח אֲנִי אֶת הַמַּתִּים שְׂפָכָר מֵתוֹ מִן הַחַיִּים", אֵין לָהֶם שׁוּם שְׂיִכוּת לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵם תֹּאמַר, אִם כֵּן מִדּוּעַ אֵינֶם קְבוּרִים? עַל זֶה הוּא אֹמֵר: "אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה", הֵם מִסְתּוֹכְבִים בֵּינֵינוּ,

אָבֵל בְּאֵמֶת כָּלֵל אֵינָם נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם. וּבְצַדִּיקִים כָּאֵלוֹ אֵין מִשְׁגַּח, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֵׁשׁ עָלֵיהֶם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת.

וּבִפְרָט אוֹתָם בְּנֵי-אָדָם פְּחוּתִים וּפְגוּמִים, שְׁמַחֲטָטִים וּמְחַפְּשִׁים בְּמִקוּמוֹת הַמְטַנְפִים, לְרֹאוֹת כֹּל מִיָּנִי תוֹעֵבָה וְזִהְמָה, עִם עֵינַיִם כָּאֵלוֹ רוֹצִים לְהִבִּין אֶת הַצַּדִּיק?! עִם מִחַ כְּזֶה רוֹצִים לְהִבִּין אֶת דְּבַרֵי הַצַּדִּיק?! הֲרִי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִמָּן לו'), שְׁמַלְמַעְלָה יוֹרֵד אוֹר פְּשוּט, וְהַצִּיר זֶה הָאָדָם, אִם אָדָם זָכָף אֶת עֲצָמוֹ, אֲזִי זוֹכֵה לְצִיר אֶת הָאוֹר לְטוֹבָה, וְאִם רַחֲמָנָא לְצַלָן, הַמִּחַ שְׁלוֹ מְזוּהָם בְּנֵאוּף, הוּא מְצִיר אֶת הָאוֹר לְרַע, וְרוֹאֵה רַק רַע, וְהוּא תָמִיד שְׂבוֹר וּבְמֶרֶה שְׁחוּרָה, אֵינּוּ רוֹאֵה תְּכֵלֶת בְּחַיִּים, רַב עִם אֲשֶׁתּוֹ, וְהוּא מְלֹא טַעֲנוֹת עַל כָּלָם, וְאֵינּוּ שְׂמֵחַ וּמְרַצֶּה בְּחֻלְקוֹ.

לִכֵּן הַגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁתִּקַּח עֲצָמָךְ בְּיָדִים, וְתִתְחִיל לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִיחָה. "זְכֹרוּ נִפְלְאוֹתַי", הַתְּחִל לְזַכֵּר אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנָּתַן לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה צַדִּיקָה, שֶׁעַל יָדָהּ אֵתָּה יְכוּל לְהַנְצִיל מִחַטָּאִים וְעוֹנוֹת, אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלֶיךָ בִּימֵי נְעוּרֶיךָ. וְאִם תִּשְׂמַח עִם אֲשֶׁתְּךָ, תִּשְׁמַר מִכָּל מִיָּנִי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת, וְלֹא תִצְטַרֵּף לִילֶךְ לְהִסְתַּכֵּל בְּמִקוּמוֹת הַמְטַמְּאִים וְהַמְזוּהָמִים.

עַל-כֵּן רֵאֵה לְחֵדֵל מִהֲרַגְלֶךָ הַרַע, וְהִתְחִל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שֶׁתִּסָּיֵם בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רֶשֶׁ"י ז"ל, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְהַנְצִיל מִכָּל מִיָּנִי חַטָּאִים, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם הַמּוֹן פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁזֶה יִזְכְּךָ לְךָ אֶת הַנִּפְשׁ מִכָּל מִיָּנִי חֻלְדָּה.

וְאֵינִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁאֵתָּה לוֹמֵד דָּף אַחַר דָּף גְּמָרָא רֶשֶׁ"י וְתוֹסְפוֹת, וּמְסִיִּם מְסַכְתָּא אַחַר מְסַכְתָּא, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֻלְקָךָ. מְסַכְתָּא — שְׁתֵּי תִבּוֹת: כ"ת ס"מ. כִּי מִי שֶׁזוֹכֵה לְלַמֵּד מְסַכְתָּא, הוּא חוֹתֵף אֶת כַּת ס"מ, שְׂמַחֲטִיא אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית.

וּלְכֵן קַח עֲצָמָךְ בְּיָדִים, וְעֹזֹב אֶת הַשְּׁטִיּוֹת, וְאִז תִּרְאֶה אֵילוּ חַיִּים
טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים יִהְיוּ לָךְ, וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צו, י"ז אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ,
בֵּינְךָ לְבֵין אַחֻוֹתֶיךָ וְגִיסֶיךָ, כִּי צָרִיךָ תָּמִיד לְעֵבֹד עַל נִקְיַת הַשְּׁלוֹם,
אֲשֶׁר זֶהוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבָעוּלָם, שְׂיִהְיֶה "שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכַשׁוֹל"
(תהלים קיט, קסה). וְאִם תִּרְאֶה שְׁמֻצָּדֶיךָ יִהְיֶה שְׁלוֹם, תַּחֲנִיחַ כְּדָגְמַת
הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי אִין לְתֹאֵר טַעְמוֹ שֶׁל שְׁלוֹם. וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר
(לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רל"ט), אֲשֶׁר לְכֵן תִּקְּן הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ לְקַבֵּל
עַל עֲצָמוֹ מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֶּתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ" קֹדֶם הַתְּפִלָּה, כִּי
אִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶלָּא עַל־יְדֵי שְׁלוֹם, כְּמוֹ
שְׁכַתוֹב (תהלים קכב, ח): "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם".

וּלְכֵן רְאֵה שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְעִם כָּל בְּנֵי
מִשְׁפַּחְתְּךָ הַקְּרוּבָה וְהַרְחוּקָה, אַתָּה תַּחֲנִיחַ בְּשְׁלוֹם עִם כָּלֶם, וְאִז יִהְיֶה
לָךְ אֵף טוֹב בְּחַיִּים. כִּי הַחַיִּים כָּל־כָּף קְצָרִים, הֵנָּה אָנוּ פֹּה וְהֵנָּה אָנוּ
עוֹזְבִים אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְלֹא אָנוּ הוֹלְכִים? אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
אֲשֶׁר שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁלוֹם. וּבְאַמֶּת יְכוּלִים לְחַיּוֹת פֹּה בְּדָגְמַת עוֹלָם
הַבָּא, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִיּוֹת גַּם פֹּה בְּשְׁלוֹם עִם הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ וְעִם
בְּרִיּוֹתָיו. וּבְפָרֵט בְּקִרְבַּת הַמִּשְׁפָּחָה צָרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְגִּימִים, וְלִישֵׁר אֶת
כָּל הַהִדְוִירִים, וְלֹא לְפַלֵּג וּלְהַפְרִיד אֶת הַמִּשְׁפָּחָה, וּבְזָכוּת הַשְּׁלוֹם
תִּרְאוּ בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, כִּי כָּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

אָשֶׁר ט' שם בְּנַחַל קעג

(עֲקָצִין פֶּרֶק ג'): לֹא מָצָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה בְּשָׁלוֹם עִם כָּל הַבְּרִיּוֹת, וְתֵאָהָבוּ אִישׁ אֶת אַחִיו, וּבְזֶה תִקְרְבוּ אֶת בּוֹא אֵלָיו הַנְּבִיא, אֲשֶׁר הוּא יָשִׁים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם (עֲדִיּוֹת ח, ז). וְצָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לֹא לְהִשְׁאִיר לוֹ הַרְבֵּה עֲבוּדָה. וְלִכֵּן נִרְבֶּה שְׁלוֹם בִּינֵינוּ, וּנְקַרֵב בְּזֶה אֶת בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ.

זֹאת אֲנִי מִבְטָחְכֶם, אִם תִּהְיֶה בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה גְדוֹלָה זֶה עִם זֶה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, תִּזְכּוּ לְבֶן צַדִּיק גְּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שם.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צו, י"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

נָא וְנָא לְהַכְנִיס בְּעֵצְמָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁלָךְ הֵן מִפְּנֵי שְׂאִין לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא): כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּף צָרִיךְ אֲמוּנָה בְּעֵצְמוֹ. כִּי רַב בְּנֵי-אָדָם מְאֻבְּדִים מֵה שְׂיֵשׁ לָהֶם, כִּי אֵין לָהֶם אֲמוּנָה בְּעֵצְמָם. וְכִף אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פו), שְׂמִי שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה, צָרִיךְ עֲבוּדוֹת קְשׁוֹת, אִף מִי שְׂיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּעֵצְמוֹ, שֶׁהוּא חָשׁוּב מְאֹד אֲצֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינּוּ צָרִיךְ לְעֲבוּדוֹת קְשׁוֹת. וּמִבֵּיא רַבְּנוּ ז"ל (בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קמ) מֵאֵמֶר חו"ל (סוּטָה מח): עַל הַפְּסוּק (זְכַרְיָה ד, י): "כִּי מִי בּוֹ לְיוֹם קְטָנוֹת", מִי גָרַם לְצַדִּיקִים שְׂיִתְבַּזּוּ שְׁלַחְנָם לְעַתִּיד לְבוֹא? קְטָנוֹת שְׁהִיתָה בָּהֶם; וּמִפְּרֵשׁ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁהִיתָה בָּהֶם קְטָנוֹת, וְלֹא הֵאֱמִינוּ בְּעֵצְמָם. כִּי

לעתים, יכול אדם להצליח מאד מאד, אף הקטנות שיש בו, שאינו מאמין בעצמו, זה מבזבז את שלחנו.

ולכן אל תהיה בטלן, אם למדת ד' חלקי שלחן ערוף, ויש לך פחות הנפש לפסק על שאלות, למה תהיה כל-כף שבור, ולא יהיה לך בטחון עצמי?! הלא כתיב (שמואל-א' טו, יז): "אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה, לך בכחך זה והושע את ישראל", ולכן היה חזק בזה, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך הצלחה שתצליח דרכך, ואל תפחד כלל.

ראה להבחין בד' חלקי שלחן ערוף, ותקבל סמיכה להוראה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שסא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארף.

מה אמר לך! אדם צריך להרגיש עצמו שהוא העשיר הגדול ביותר, ובאמת אם אנו מקרבים לצדיק בזה, אנו עשירים הכי גדולים, וצריכים לשמח בזה מאד מאד, ובפרט שאנו זוכים להפיץ את אור רבנו ז"ל, איזו שמחה היא זו! שמקרבים יהודים להקדוש-ברוך-הוא בירדעין ובלא יודעין, זה עושה רעש גדול מאד.

ולכן ראה להתחזק ולחזק אחרים שיצאו גם-כן להפצה, כי סוף כל סוף מה יהיה לנו מזה העולם?! רק מה שהכנסנו באנשים אמונה, זה מה שישאר מאתנו. על-כן ראה לשמח, כי אתה העשיר הגדול ביותר בעולם, כי אין לך עשיר גדול יותר מן המפיץ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שֶׁבַע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

אודות שְׁאֵלְתְךָ וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַעַת דְּבַר אֶחָד, הַיּוֹם כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם מְבַלְבְּלִים, וְלִהְבְּדִיל אֶפְלוּ הַגּוֹיִים מִפְּחָדִים, וְאִינָם יוֹדְעִים הֵיכֵן תִּהְיֶה רְעִידַת אֲדָמָה, מֵהֵיכֵן תִּתְחַל מְלַחְמָה וְכוּ', כָּלֵם בְּלַחֲץ וּבְפֶחַד, זֶה אַמּוֹת הָעוֹלָם. לִהְבְּדִיל אֶלְךָ אֵלֶּפֶי הַבְּדִלוֹת, עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים בְּצָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד, יֵשׁ מִחְלֻקוֹת בֵּין זֶה לְזֶה וְכוּ', וְאִם לֹא דֵי בְּזָה, הַנְּאוּף מִתְרַבֵּה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעוֹשֶׂה שְׁמוֹת וְהוֹרֵס כָּל חֻלְקָה טוֹבָה, וּפּוֹגֵם כָּל הַנְּשֻׁמוֹת. וְעַל־יְדֵי הַפְּצָה שְׁמֵגִלִים אֹרֵר רַבְּנוּ ז"ל, זֶה מִמֶּשׁ כְּמִים קָרִים עַל גִּפְשׁ עֵינָהּ. וְלִכֵּן מִי שְׁזוֹכָה לְהַפְּיֵן, אֵין גְּבוּל וְקֶץ לְשִׁכְרוֹ. אֲנָשִׁים מְסֻתּוֹכְבִים שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, רוֹצִים לְהִתְאַבֵּד, וְהִנֵּה מְבִיאִים לָהֶם קוֹנְטְרָס: "לְמָה לְהִתְאַבֵּד", רוֹצִים לְהִתְגַּרֵּשׁ, וּמְקַבְּלִים קוֹנְטְרָס: "לְמָה לְהִתְגַּרֵּשׁ", וְעוֹד שְׁאֵר קוֹנְטְרָסִים בְּכָל הַנוֹשְׂאִים, כְּגוֹן: "אֵיפֹה אַתָּה", "תִּהְיֶה שְׁמִחַ", "תִּהְיֶה סְבֵלֵן", "צֵא מִהַדְּמִיוֹן" וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה לְמֵלֵא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ. סוּף כָּל סוּף מֵה נִשְׁאָר לָנוּ מִהַחַיִּים, רַק מֵה שְׁאֵנוּ מְגִלִים אֶת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּבְזָה שְׁנִחְזֵק אֶת אַחֲרִים, גַּם לָנוּ יִהְיֶה חֲזוּק, כִּי גַם עָלֵינוּ עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, אֲבָל בְּזָה שְׁאֵנוּ מְחֻזְקִים אֶת הַזּוּלָת, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזֵר לָנוּ. וְלִכֵּן עָקֵר הַחֹב הַמִּנְחָ עָלֵינוּ — לְחַרֵּשׁ וְלִזְרַע רוּחַנִּיּוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָנוּ גְּשָׁמִיּוֹת, שְׁזָה מֵה שְׁאוּמְרִים בְּכָל יוֹם בְּתַפְּלָה: "מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם", אָנוּ מְשִׁיבִים אֶת הַרוּחַ — רוּחַנִּיּוֹת בְּתוֹךְ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מוֹרִיד לָנוּ אֶת הַגֶּשֶׁם — אֶת הַגְּשָׁמִיּוֹת.

כִּי זֹאת רוֹאִים בְּחוּשׁ, מִי שְׁמִפְיֵן — יֵשׁ לוֹ פְּרִנְסָה, וְתָמִיד יֵשׁ לוֹ מְעוֹת בְּכִיסוֹ. וּמְסַכְּנִים אֲבָרְכִים שְׁאֵין לָהֶם מִמֶּשׁ מֵה לְאַכֵּל, כִּי

אִינֶם יוֹדְעִים מַה זֶה הַפְּצָה, מִתְבַּיְשִׁים לְלַכֵּת לְכָאן וּלְכָאן. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אִינְנוּ מְקַבְּצֵי נְדָבוֹת, אֲנַחְנוּ מְחַלְקִים יְהִלּוּמִים, וּמְחַיִּים אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן צְרִיכִים לִהְיוֹת גְּאִים עִם הַפְּצָה, וְלֹא לְהִתְפַּחַד וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְשִׂמְחָתִי מְאֹד לְשִׁמְעַע אִיךָ שְׂאִתָּה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל. יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה.

מְאֹד מְאֹד נִהְיֵיתִי לְקִרְאָת הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ שְׁחַדְשָׁתָּה, וְהֵם יָפִים מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּזְכֶּה לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהוּא תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תּוֹרָה, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהִתְמַיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכֹל יוֹם מִקְּרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, כִּי מַה שְׁלּוּמֵי בֵימֵי הַנְּעוּרִים, זֶה נִשְׁאָר לְאָדָם תָּמִיד. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֵת קַנְב.): עֵקֶר יְפֵי הַפֶּרֶחַ — כְּשֶׁהוּא בִצְעִירוּתוֹ. עַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְמַיד עֲכָשׁוּ בֵימֵי נְעוּרֶיךָ הַרְבֵּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַצְלִיחַ בְּלִמּוּדֵי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ט' שסד — ט' שסה בַּנְחַל קעז

ט' שסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁעֵדִין אַתָּה מַחֲזִיק בְּתַמֶּךָ, וּמַחֲזִיק אֶת עֲצֻמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הַבְּעַל־דָּבָר אֹרֵב מְאֹד עַל כָּל הַבָּא לְהַפְגִּס אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְגוֹרֵם לוֹ כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת לְמִנְעַ וּלְעֵכָב אוֹתוֹ מִלְּהִגִיעַ אֶל תְּכֵלִיתוֹ הַנִּצְחִית. עַל־כֵּן בְּזֶה שְׂאֵתָה עֵדִין חֲזָק לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, רְאוּי לְךָ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אֲשֶׁר הִיא עֲצָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה, אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ (עֵין לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פד).

תִּזְהַר לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְהַרְמֵז בְּזֶה (אֶסְתֵּר ח): "וְאָמַר עִם הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הַרְעָה", כְּשֶׁאָדָם אוֹמֵר אֶת דְּבָרֵי הַתְּפִלוֹת בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, עַל־יְדֵי־זֶה יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הַרְעָה, שְׂאִין לוֹ מִחֲשַׁבוֹת זָרוֹת.

גַּם רְאֵה לְהִזְהַר לִילֶךְ לְמִקְנָה בְּכָל יוֹם, כִּי מִקְנָה מְסַגֶּלֶת לְטָהָרַת הַמַּחְשָׁבָה.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בִּרְכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רֹאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תְּנִיחַ
 בְּעֲצָמְךָ הָעֲצָבוֹת וְהָעֲזָלוֹת כָּלֵל, כִּי זֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאָדָם, שְׂזוּכָה
 לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתוֹ וְלֹא יִבְטְלוּ, כִּי
 בְּיָדָאֵי בָּא יָבוֹא גַם יוֹם יִשׁוּעָתְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בֵּית זִוְגְךָ; כִּי
 קֹדֶם שְׂיִוָּצָא הָאָדָם לְאֹוִיר הָעוֹלָם, מְכַרְיִזִים לְמַעְלָה וְאוֹמְרִים: בֵּית
 פְּלוֹנֵי לְפְלוֹנֵי; וַיֵּשׁ לְדַקְדָּק, מִדּוּעַ יוּצָא הַפְּרוּז 'בֵּית פְּלוֹנֵי לְפְלוֹנֵי',
 מִדּוּעַ לֹא הֵפְוֶה 'בֵּין פְּלוֹנֵי לְפְלוֹנֵי'ת? וַיֵּשׁ לוֹמַר בְּפִשְׂטוֹת הַטַּעַם,
 כִּי עַל-פִּי הַתּוֹרָה אָדָם מִתָּר לוֹ לְקַחַת כַּמָּה נָשִׁים, וְאִשָּׁה אֲסוּרָה
 לְקַחַת רַק בְּעַל אֶחָד. וְעוֹד יֵשׁ לוֹמַר, שְׂזֵה בָּא לְרַמֵּז לְבַחֲוֹר, שְׂלֹא
 יִהְיֶה שְׂבוֹר כָּלֵל, וְלֹא יִבְלָבֵל אֶת עֲצָמוֹ מִשְׂדַּכְנִית וְכוּ' אוֹ מִשְׂדַּכְּן
 וְכוּ', אוֹ מִבְּדַחֵן וְכוּ', כִּי בְּיָדָאֵי יֵשׁ לוֹ בֵּית זִוּג, וְאִין לוֹ לְדַאָּג כָּלֵל.

כְּמוֹ-כֵן הַדְּבַר עֲמָךְ, נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ, כִּי בְּיָדָאֵי
 יֵשׁ לָךְ בֵּית זִוּג, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב. וְרֹאֵה לְחִזּוּק אֶת
 עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תְּנִיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְאֶת
 הָעֲזָלוֹת אֲצִלְךָ, כִּי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ אֲצִלְךָ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שסו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

אֲקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל מִסְתַּדָּר אֲצִלְךָ עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר
 טוֹב.

רֹאֵה לְהַחֲזִיק בְּשְׁלוֹם בֵּיתְךָ, וְאֵל תְּנִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְפַל כָּלֵל, כִּי
 אִין זֶו עֲצָה לְפַל בְּדַעְתּוֹ, כִּי עֵקֶר מַעְלַת וּשְׁלָמוֹת הָאָדָם — כְּשֶׁהוּא
 זוֹכֵה לְהַחֲזִיק אֶת שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר.

אָשֶׁר ט' שסז — ט' שסח בַּנְחַל קַעֲט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶנָּה —
תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אָנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה,
וְהַסֵּבֵל הָרַב שֶׁאַתָּה סוֹבֵל.

לְדַעֲתִי, עָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נֶס נִפְלָא, נֶס גְּלוּי, עַל-יְדֵי
סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ וְ"ל שֶׁקִּבְּלֹתָ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הִיא חֲזָרָה אֵלֶיךָ, וּבּוֹדֵאֵי
יֵשׁ בְּיָדָהּ לְהוֹצִיא אוֹתָךְ מִשָּׁם, עַל-כֵּן רָאָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְנַתֵּק
אֶת הַקְּשָׁרִים עִמָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְצֵאת כַּמָּה
שְׁיֹתֵר מֵהַר מִבֵּית הָאֲסוּרִים וּמֵהַכֵּלָא שֶׁנִּפְלְתָ בּוֹ, וְתִתְחִיל לְחַיּוֹת
חַיִּים נוֹרְמָלִים וּכְשָׁרִים, עַל-פִּי דַעַת הַתּוֹרָה וְהַיְהוּדוּת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! אָנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר
עֲלֶיךָ, שֶׁעֲדִין לֹא נִפְקְדָתָ בְּזַרְעֵי שֶׁל קִימָא. עִם כָּל זֹאת אָנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַעֲקֵר רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּלְשִׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי
הַשִּׂמְחָה הִיא סִגְלָה מְאֹד מְאֹד לְאִשָּׁה שְׁתִּזְכֶּה לְהַתְעַבֵּר, וּכְשֶׁהִבְעֵל

וְהָאִשָּׁה שְׂמַחִים, אֲזוּ יוֹרְדִים הַמִּתְחִים מֵהֶם, וְאֲזִי קֵל לָהֶם לְקַיֵּם אֶת
הַמְצָנָה בְּשִׂמְחָה וְכוּ', וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא.

רְאוּ לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵינוּ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב
אֶתְכֶם:

א. רְאוּ לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
אִיזוֹ מְזוּזָה בְּאִיזָה פֶּתַח מִדְּלָתוֹת הַבַּיִת. גַּם טוֹב מְאֹד שְׂתַבְדֵּק אֶת
הַתְּפָלִין שֶׁלְּךָ, וְתִזְהַר לֹא לְדַבֵּר בְּעֵת הַנְּחִת הַתְּפָלִין, כִּי הַתְּפָלִין
מִמְּשִׁיכִים חַיִּים.

ב. רְאֵה שְׂאֲשַׁתְּךָ תִּדְלִיק אַרְבָּעָה גֵּרוֹת שֶׁל חֶלֶב, וְלֵהוֹסִיף שְׁנֵי
גֵּרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת לְכַבּוֹד שְׁבַת־קֹדֶשׁ, וּבִשְׁעַת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת לְבַקֵּשׁ
הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עֲלֵיכֶם, שְׂתִפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא,
וְהִיא תִרְבֶּה בַתְּפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינָה לְבֵין קוֹנָה, בְּלִשׁוֹן שֶׁהִיא רְגִילָה
בָּהּ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָה, כִּי הַתְּפִלָּה וְהַשִּׂיחָה שֶׁל הָאִשָּׁה אֲזוּ, מְאֹד
מְקַבֵּלָת בַּשָּׁמַיִם.

ג. רְאוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד אֶת הַשְּׁבַת־קֹדֶשׁ, וּלְעַנְגָּה בְּכָל מִינֵי
תַעֲנוּגִים, וּמִי יִתֵּן שְׂתִזְכְּרוּ גַם לְאַרְחַ אִיזָה אֹרַח לְכַבּוֹד שְׁבַת־קֹדֶשׁ,
כִּי כְּשֶׁמְאַרְחִים אֹרְחִים בְּשַׁבָּת, הָאִשָּׁה תִּפְקֹד בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתִפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא, בְּזִכּוֹת
כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים שׁוֹכְנֵי עִפְרָיִם,
קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְּדִיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, רַבְּנוּ נַחְמֵן בֶּן פִּיגָא, זְכוֹתוֹ
יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אָשֶׁר ט' שַׁע בְּנַחַל קַפּא

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָהּ מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵינן לְתֵאָר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל.

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ תָּמִיד, כִּי הַשְׁמַחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְעַל-יְדֵי שְׁמַחָה זֹכִים לְיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי, לְדַעַת מֵהִי הַתְּכַלִּית שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, וְלָמָּה צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּמַרְירוֹת וּבְדַכְּאוֹן וְכו' וְכו'.

הֵן אֲמַת כְּפִי שֶׁהָאָדָם חָטָא וּפָגַם, וְעַדִּין עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר וְכו' וְכו', שֶׁכָּל זֶה שׁוֹבְרוֹ לְגַמְרֵי וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, אֵיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתוֹ. וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַתְּמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשְׁךָ, אֵיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, שְׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבֵא הַטּוֹב, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמִת, הַעֲקָר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בַּפְּעֻלָּתְךָ עַבְדֶּיךָ הַקְּדוֹשׁ — לְהַפְּיֵץ אֶת הַקּוֹנִטְרַסִּים בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שַׁע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדַרְבֵּי הַיְתַשְׁמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, שֶׁבְּעֵלְךָ חוֹשֵׁד בְּךָ בְּכָל יוֹם, בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע וְכו'.

לְדַעְתִּי, הַכֵּל בְּקִרְבֵּי רוּחַ שְׁטוּת שֶׁנִּכְנָס בּוֹ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיוֹצִיא אֶת הַרוּחַ שְׁטוּת הַזֶּה מִמֶּנּוּ.

רְאוּי לָךְ לְהִרְאוֹת אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְבַעֲלֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים קָשִׁים וּמְרִים
מְאֹד מְאֹד, וְעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד בְּעִיּוֹת וְצָרוֹת מְעַצְמוֹ, וְכָל שָׂכָן
כְּשֶׁאֵין לוֹ שְׂכָל, הוּא עוֹד מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ צָרוֹת מִבְּחוּץ, אֲזִי הוּא
סֵתֵם חֲסֵר דַּעַת וְשׁוֹטֵה וְכוּ', עַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה לָךְ לְהַכְנִיס אֶת
עֲצָמְךָ בְּצָרָה מְרָה כְּזוֹ, לַחֲשׂוֹד בְּאִשְׁתְּךָ בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, הֵיכָן
שְׁהִיא הוֹלֶכֶת, אֵתָּה חוֹשֵׁב כְּאִלּוּ הִיא עוֹשֶׂה לָךְ מִשְׁהוֹ תַּחַת הַגֵּב
וְכוּ' וְכוּ'.

וּבְאֵמַת הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה מְאֹד, וְאֵינָה רוֹצֶה לְהִרְעֵ לָךְ, אֲדַרְבָּה
הִיא אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ בְּתַכְלִית אֶהְבָּה.

נָא וְנָא הִרְחֵק מִמֶּךָ אֶת הַשְּׂגֵעוֹנוֹת הָאֵלוּ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הִנֵּה טוֹב לָךְ לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם מְזֻמּוֹר כ"ט בְּתֵהִלִּים, שֶׁהוּא
הַמְזֻמּוֹר הַמְּסֻגָּל לְהַבְרִיחַ רוּחַ רְעָה מִהָאָדָם (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת קַלְפָּה,
סִימָן ו'), כִּי לְדַעְתִּי, נִכְנָסָה בְּךָ רוּחַ רְעָה, שְׁאֵתָּה חוֹשֵׁד אֶת אִשְׁתְּךָ,
עַד שְׁאֵתָּה מְצַעֵר אוֹתָהּ כָּל-כָּךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּרְווּ רַב נַחַת מִהֵילָדִים, וְתַעֲשׂוּ
שְׁלוֹם-בַּיִת, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אֶחְוָה וְרַעוּת, וּבְחֻבָּה יִתְרָה,
וּבְזִכּוֹת זֶה יִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאוּי לָכֶם לְכַתֵּב לִי מָה עָלָה אֶצְלָכֶם, וּמְאֹד אֲשַׁמַּח לְקַבֵּל
תְּשׁוּבָה.

אֲשֶׁר ט' שְׁעָא בִּנְחָל קַפְג
ט' שְׁעָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּגְדַל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ וּלְעַקֵּר מִמֶּךָ אֶת
עֲמָלְךָ, שֶׁהוּא כָּלֵל הַסְּפָקוֹת וְהַקְּרִירוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בְּךָ תָּמִיד. כִּי עֲלֶיךָ
לְדַעַת, אֲשֶׁר חִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: כָּל זְמַן שֶׁזָּרְעוּ שֶׁל עֲמָלְךָ
בְּעוֹלָם, לֹא הַשֵּׁם שָׁלֵם וְלֹא הַכֶּסֶף שָׁלֵם, אֲבָד זָרְעוֹ שֶׁל עֲמָלְךָ, יִהְיֶה
הַשֵּׁם שָׁלֵם וְהַכֶּסֶף שָׁלֵם (עֵין מִדְּרַשׁ תַּנְחוּמָא, פְּרָשַׁת כִּי תֵצֵא). הֵינּוּ
הַקְּדוּשֵׁי-בְרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵיו
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא גְלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַתְגַּלוֹת נוֹרָאָה וְנִפְלְאוֹת
מְאֹד, פְּלֵאֵי הַשְּׂגָחָה, שֶׁכָּל זֶה הוּא שְׂמוֹ יִתְבָּרַךְ הַנּוֹי"ה בְרוּךְ הוּא,
עַל שֵׁם הָיָה, הַזֶּה וַיְהִי, וּמִי שֶׁזוֹכֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּהַשֵּׁם הַזֶּה,
שֵׁם הַנּוֹי"ה בְרוּךְ הוּא, נִכְלָל בְּעֶבֶר, בְּהוֹנָה וּבְעֵתִיד גַּם יַחַד, וְזוֹכֵה
לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְרוּךְ הוּא, אֲזִי כוֹלֵל אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְהוּא דוֹר כְּבוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי הָעוֹלָם הַבָּא נִקְרָא
שֵׁם הַנּוֹי"ה, וְהָעוֹלָם הַזֶּה נִקְרָא כֶּסֶף לְהַשֵּׁם שֶׁהוּא שֵׁם אֲדוֹנָי.

וְכָל זְמַן שֶׁזָּרְעוּ שֶׁל עֲמָלְךָ בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא כָּלֵל הַסְּפָקוֹת
וְהַבְּלִבּוּלִים וְהַמְרִירוֹת וְהַקְּרִירוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בְּלִבְ הָאָדָם, אֲזִי אֵין הַשֵּׁם
שָׁלֵם, כִּי אֵין הָאָדָם מְשִׁיג אֶת הַקְּדוּשֵׁי-בְרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא הָיָה, הַזֶּה
וַיְהִי, שֶׁהֶעֱבֵר וְהַהוֹנָה וְהַעֲתִיד הֵם אַחַד, וּמִמֶּלֶא גַם אֵין הַכֶּסֶף
שָׁלֵם, כִּי עוֹקְרִים אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא כֶּסֶף מְרַכְבֵּה לְאֱלֻקוֹת,
וּמְפָרִידִים אֶת זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי אֵין הַשֵּׁם שָׁלֵם וְאֵין הַכֶּסֶף שָׁלֵם,
וּכְשִׁיפְרַת זָרְעוֹ שֶׁל עֲמָלְךָ, אֲזִי הַשֵּׁם שָׁלֵם וְהַכֶּסֶף שָׁלֵם, וְהִבֵּן
לְמַעֲשֵׂה.

עַל-פֶּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וּלְדַבֵּק אֶת

נפֿשֶׁךְ בּוֹ יתְבַרְךָ בְּדַבְּרוֹת אַמֶּת, לִידַע שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו
 יתְבַרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר, וְאִין לָנוּ לֹא עֶבֶר, וְלֹא הָיָה,
 וְלֹא עֲתִיד, רַק הַכֵּל אֱלֻקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְקִשֵּׁר אֶת גְּשָׁמִיּוֹת
 הָעוֹלָם הַזֶּה אֵלָיו יתְבַרְךָ, וּמִמֵּילָא תִּהְיֶה שְׂמֻחָה, כִּי זֶה עֵקֶר הַשְׂמֻחָה
 — כְּשֶׁהָאָדָם זֹכֵה לְחֹשֵׁב תָּמִיד מִמֶּנּוּ יתְבַרְךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדַרְכֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

רְאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים
 שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה וּבְטוֹב לֵבָב, כִּי הַשְׂמֻחָה מְרַחֶכֶת אֶת דַּעַת
 הָאָדָם, כִּי זֶה עֵקֶר שְׂלֵמוֹת הַמְּדַרְגָּה, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְזַכּוֹת בְּזֶה
 הָעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמֻחָה, וּכְשֶׁהָאָדָם בְּשְׂמֻחָה, אִזּוֹ הוּא בְּגִדְלוֹת
 הַמַּחֲיוֹן, וְשׁוֹם דָּבָר שְׂבַעֲוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, מֵה שְׂאִין בֶּן
 כְּשֶׁהָאָדָם תָּמִיד בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת, אִזּוֹ הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל.

עַל-פֶּן רְאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהִרְבּוֹת בְּמַדַּת הַשְׂמֻחָה,
 וּתְשַׂמַּח אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת אִשְׁתְּךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהַדְּבִיק אוֹתְךָ אֵלָיו יתְבַרְךָ, עַל-יְדֵי שְׂתַרְגִּיל
 אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יתְבַרְךָ, וְתִהְיֶה רְגִיל לְסַפֵּר לְפָנָיו יתְבַרְךָ אֶת
 כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כִּי זֶה עֵקֶר הַשְׂלֵמוֹת.

חֲמַדַּת לְכַבִּי! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עֵקֶר הַזֵּהב שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְקַנּוֹת
 לְעֲצָמוֹ, הוּא לְהִיּוֹת רְגִיל לְהַתְּבוּרָד עִמוֹ יתְבַרְךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּלְזַמֵּר
 זְמִירוֹת, וּבְפִרְטִיּוֹת בְּלִילוֹת, כְּמוֹ שֶׁגִּלְהָ לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁעָקֵר זְמַן

אָשֶׁר ט' שַׁעַג בְּנַחַל קִפָּה

הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ זֶה בְּלִילָה. וְכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד גַּמְרָא בְּלִילָה, שְׂאָז הוּא הַזְּמַן לְזֶה.

וַיֵּשׁ לּוֹמֵר: זָה"ב — רֵאשֵׁי תְּבוּת: הָיִי ז'הִיר בְּתַלְמוּד; וְכֵן זָה"ב — רֵאשֵׁי תְּבוּת: הַנּוֹתֵן ז'מִירוֹת בְּלִילָה (עֵין אִיּוֹב לֵה, י), כִּי זֶה עֲקָר הַזְּהָב שֶׁהָאָדָם יְכוּל לְרַכֵּשׁ לְעַצְמוֹ — כְּשִׁזְכָּה לְשֹׁמֵר אֶת לֵילוּתָיו, וּמְזַמֵּר ז'מִירוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַנּוֹתֵן ז'מִירוֹת בְּלִילָה, וְכֵן מִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתַּלְמוּד בְּלִילָה, הָיִי ז'הִיר בְּתַלְמוּד, אֲשֶׁר זֶה הָעֲקָר.

וַיְדוּעַ אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַקְדוּשִׁים, שְׂאוֹמְרִים בְּשֵׁם הַרֵב הַקְדוּשׁ רַבִּי פִּנְחָס מְקוֹרֵיץ זי"ע, כִּי לֵילוּת הַחֲרָף הֵם גָּאֻלְדֶּעֶנֶע גְּעָכְט, לֵילוּת הַזְּהָב, שְׂיִכּוּלִים לְקִנּוּת בָּהֶם זָהָב הַרְבֵּה. וְכַפִּי הַנ"ל יְכוּלִים לְהִבִּין הֵיטֵב מֵהוּ הַזְּהָב — הַנּוֹתֵן ז'מִירוֹת בְּלִילָה, וְכֵן הָיִי ז'הִיר בְּתַלְמוּד. גַּם יֵשׁ לּוֹמֵר: זָה"ב — רֵאשֵׁי תְּבוּת: הַתְּבוּדוֹת ז'הִי הָעֲקָר בְּיַחֲסִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכָּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל וּתְצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שַׁעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁמִינִי, י"ט אָדָר-כ' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךְ שְׂזִכִּיתָ לְהַתְּנוּדַע וְלְהַתְּקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל — אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מֵה אִמֵּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, כְּפִי מֵה שְׂעוּבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד

ברוחניות ובגשמייות, ומכל שכן וכל שכן מי שרוצה להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, עליו עובר מה שעובר, וצריך התחזקות עצומה לעמד על עומדו. ועל דבר זה בא רבנו ז"ל לחזקנו ולאמצנו להתקרב אליו יתברך.

על-פן מאוד מאוד אני שמח, שזכית להתודע מרבנו ז"ל ולהתקרב אליו, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להשאר אצלו.

חמדת לבבי! העקר ראה לעבד על נקדת השמחה, כי השמחה מרחבת את דעת האדם, וכל מה שהאדם יותר בשמחה, נתרחב לו מחו, וכשנתרחב לו מחו, יש לו סבלנות להכל. כי הסבלנות היא העקר בחיים — הן בבית והן בחוץ.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה סבלן גדול, ושום דבר שבעולם לא יוכל לבטל ולבלבל אותך, ותזכה להתקרב באמת אליו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, י"ט אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאוד ... גרו יאיר.

אחי היקר! חזק ואמץ מאוד להיות בשמחה תמיד, וזכור כלל זה, כי השמחה מרחבת לאדם את דעתו ואת מחו, אשרי מי ששמח תמיד!

עליך לדעת, כי החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, ועקר גדלת האדם שמשתבחים עמו למעלה, שיכול להתזיק מעמד, ואינו נופל לשום עצבנות, ואינו מאבד את עצמו מרב הדפאון שעובר עליו וכו'.

אָשֶׁר ט' שַׁעַד בְּנַחַל קַפּוֹז

על-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיֶּקֶר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ מִצָּבִים קָשִׁים בְּחַיִּים, וְגַם עָלֶיךָ עוֹבְרִים
עֲכָשׁוּ מִצָּבִים קָשִׁים מְאֹד מְאֹד בְּחַיֶּיךָ.

על-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, לְהַקְלֵךְ מִמֶּךָ אֶת
הַיְסוּרִים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים, וְהַעֲקֵר רָאָה לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה,
וּלְקַבֵּל אֶת כָּל אֶחָד בְּפָנִים שֶׁל שִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשֵׁךְ עָלֶיךָ
שִׁמְחָה.

וּבְאֵמֶת אִם הִיא הָאָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַשִּׁמְחָה, הִיא עוֹבֵד עַל
שִׁמְחָה כָּל יְמֵי חַיָּו, כִּי זוֹהִי הַעֲבוּדָה הַקָּשָׁה בְּיוֹתֵר לְאָדָם, שְׂיִגִיעַ
אֶל שִׁמְחָה אֲמִתִּית.

וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה — לְשִׂמְחָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְלֵא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, מְמַלֵּא כָּל עַלְמִין וְסוֹכֵב כָּל עַלְמִין, וְאִין שׁוּם
מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וּבוֹדָאֵי יִשְׁפִיעַ
עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְיִתְרַבּוּ אֲצִלְךָ הַקּוֹנִים, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מְכַל
הַצָּרוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ,
וְתִזְכֶּה לְשַׁפַּע דְּקִדְשָׁה, עֲשֵׂר וְכָבוֹד יִהְיֶה תָּמִיד עַל שְׁלַחְנֶךָ, וְתִרְוַה
רַב נַחַת מְכַל יוֹצֵאֵי חֲלָצֶיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ מְאֹד, כִּי אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא
מִצִּיעָא נט): אוֹקִירוֹ לְנִשְׂיִיכּוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ [תְּכַבְּדוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם,
כְּדִי שְׁתֵּהִיו עֲשִׁירִים]; וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
טט); כִּי הַמַּעוֹת וְהַפְּרָגְסָה בָּאוֹת לְאָדָם רַק בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, עַל-כֵּן רָאָה
לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ.

קפח אשר ט' שעה בנחל
ט' שעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רְאִי לְחִזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, כִּי עָלֶיךָ לֵידַע
אֲשֶׁר בְּעֵלְךָ עוֹבֵר עֲכָשׁוּ מִשְׁפָּרִים קָשִׁים מְאֹד, וְצָרִיכִים לְדוֹן אוֹתוֹ
לְכַף זְכוּת.

הֵן אָמַת, שְׁגַם אֶת עוֹבְרַת אוֹתָם הַמִּשְׁפָּרִים וְהַגְּלִים, עִם כָּל זֹאת
אִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חִזַּק (יִשְׁעִיהָ מֵא, ו). וְזֶה עָקֵר שְׁלֵמוֹת הַשְּׁלוֹם-בֵּית
— כְּשֶׁאֶחָד עוֹזֵר לְהַשְׁנִי, הַבֶּעַל עוֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ וְאִשְׁתּוֹ עוֹזֵר לְבַעְלָהּ.

רְאִי לְקַבְּלוֹ תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וּבִסְכּוֹר פָּנִים יְפוֹת, וּתְנַחֲמֵי אוֹתוֹ,
שְׁבֻדָּאֵי יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וַיֵּצֵא מִחֻבּוֹתָיו, כִּי כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל
בְּדַפְאוֹן וּבְעֲצָבוֹן, צָרִיכִים לְרוּץ וּלְעֲשׂוֹת לוֹ טוֹבָה בְּרוּחַנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְהִיא מְצוּת עֲשֵׂה רַבָּה עַד מְאֹד — לְהַחֲיוֹת וּלְחִזַּק אֶת
כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

עַל-כֵּן רְאִי לְחִזַּק אֶת בְּעֵלְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ כֹּחַ
לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְל, וְסוּף כָּל סוּף יִתְהַפְּכוּ כָּל הַצָּרוֹת לְטוֹבוֹת
גְּדוּלוֹת.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִרְחִיב לָכֶם בְּפִרְנֶסָה, וְתִצְאוּ
מִהַמְתָּחִים שְׁסָכְבוּ אֶתְכֶם, וְלֹא תִדְעוּ כִּבְר מִשׁוֹם רַעָה.

נָא וְנָא לְעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת אִךְ בְּשִׂמְחָה
תָּמִיד, וּלְשַׂמַּח אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי הָאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְסַבֵּב
אֶת בְּעֵלָהּ לְטוֹב אוֹ לְהַפּוֹךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה לְךָ כֹּחַ לְכָל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' שְׁעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי בְּזָכוֹת הַשִּׁמְחָה יִתְרַחֲבוּ מִחֶךְ וְחוּשֵׁיךָ, וְכֵן לְאִשְׁתְּךָ — יִתְרַחֲבוּ הַמַּחֲיִן וְהַחוּשִׁין שְׁלָהּ, וְתִזְכּוּ לְהוֹלִיד בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

נָא וְנֵא לְהִרְחִיק מִכֶּם אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא סִגְלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה לְהַלְדֹת הַבָּנִים, אִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכוֹאֵב לְכֶם, כִּי כָּבֵר עָבְרוּ כַּמָּה שָׁנִים מִיּוֹם שֶׁהִתְחַתְּנַתֶּם, וְעַדִּין לֹא נִפְקַדְתֶּם, עִם כָּל זֹאת עָלֵיכֶם לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, וְהַשִּׁמְחָה תִּרְחִיב לְכֶם, שְׁתִּזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קַיָּמָא.

נָא וְנֵא לְקַיֵּם דְּבָרִים אֵלֶּה, וְאֲזוּ תִרְאוּ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם:

א. רְאוּ לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה אִיזוֹ מְזוּזָה בְּאִיזָה חֶדֶר.

ב. רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפָלִין שֶׁלְּךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפָלִין, כִּי הַתְּפָלִין מְמַשִּׁיכִים חַיִּים לְאָדָם (מְנַחוֹת מ.ד.).

ג. רְאֵה שְׂאִשְׁתְּךָ תִּדְּלִיק לְכַבוֹד שְׁבֵת ד' גֵּרוֹת, וְלְהוֹסִיף עוֹד ב' גֵּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת. וּבְשַׁעַת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת שֶׁתִּבְקַשׁ הַרְבֵּה בְּשִׁבִיל בָּנִים, כִּי הַתְּפָלָה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלָת וּמִבְקֶשֶׁת אֲזוּ בְּשִׁבִיל בָּנִים, מְאֹד רְצוּיָה וּמְקַבְּלָת בְּשָׂמִים.

ד. רְאוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד עַל הַמְּאָכְלִים שֶׁאַתֶּם אוֹכְלִים, שִׁיְהִיוּ כְּשֵׁרִים בְּתַכְלִית הַכְּשֵׁרוֹת, בְּלִי שׁוּם פְּקוּקִים כָּלָל.

קצ

אָשׁר

ט' שעז

בנחל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתֹזְכוּ לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה, וְתִפְקְדוּ
בְּזֶרַע שָׁל קַיָּמָא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמַיִנִי, י"ט אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּגְדֵל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂאֵתָה זּוֹכָה לְחֵדֶשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה
אַמְתִּיִּים, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן
קה), אֲשֶׁר הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה הֵם הַתְּקוּן עַל הָעֵבֶר, כִּי בְּמָה שֶׁהִרְהֵר
הִרְהוּרִים רְעִים וּמִחְשָׁבוֹת זָרוֹת, יִכְנִיס מִחְשָׁבָתוֹ וְדַעְתּוֹ בַּתּוֹרָה. וְזֶה
יִהְיֶה לוֹ תְּקוּן. וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה — לְחֵדֶשׁ בְּכָל יוֹם, וְכֵן
רָאָה לְלַקֵּט מִדְּבָרֵינוּ דְּבָרֵי הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת, לְמַעַן הַחִיּוֹת עִם
רַב.

רַבְּנוּ ז"ל מֵבִיא (בְּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שֶׁהָעֵקֶר הוּא
אַמוּנַת חֻכְמִים, וְלְהֶאֱמִין בְּחֲדוּשָׁיו, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵשׁ לוֹ
נַחַת-רוּחַ מִחֲדוּשָׁיו. וְכֵן יֵאֱמִין בְּחֲדוּשֵׁים הָאֱמִתִּיִּים שֶׁל הַצְּדִיקִים
הַקְדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים, הַמְּגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת אֱמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי שְׂיֵשׁ לוֹ אַמוּנַת חֻכְמִים בְּדַבְרֵיהֶם, עַל-יְדֵי-זֶה
זּוֹכָה לְרַחֵץ אֶת עֲצָמוֹ עִם הַמַּיִם הַמְּטַהְרִים אֶת כָּל הַכֶּתְמִים (עֵין
חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שלב), בְּסוֹד (יְחֻזְקָא לֹ, כה): "וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מַיִם
טְהוּרִים".

וַיֵּשׁ לוֹמֵר, שֶׁזֶה מַה שֶׁדָּוֵד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר וּמִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל (תְּהִלִּים לד, ט): "טַעְמוֹ וּרְאוּ כִי טוֹב ה'...", רָאוּ לְטַעַם אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ אָדָם הַאוֹמֵר לְחֻבְרוֹ: תַּעֲשֶׂה לִי טוֹבָה,

אָשֶׁר ט' שַׁעַח בְּנַחֵל קִצָּא

וּתְטַעַם אֶת הַמֶּאֱכָל הַזֶּה, וְאִז תִּרְגִּישׁ כִּי יֵשׁ בְּזֶה כָּל מִינֵי טַעַם וְנֹעַם, כְּמוֹ-כֵן הִנְנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵעַם יִשְׂרָאֵל: "טַעַמּוּ וִרְאוּ כִּי טוֹב ה'"; תְּטַעַמּוּ וְתִרְאוּ כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא טוֹב. וְזֶה טַעַמ"ו — רֵאשֵׁי תְבוֹת: וְיִזְרְקֵתִי עַל־יְכֶם מַיִם טְהוֹרִים; הֵינּוּ שְׁעַל-יְדֵי שְׁהֶאֱדָם זוֹכָה לְאַמוּנַת חַכְמִים, נִמְשָׁכִים עָלָיו הַמַּיִם הַטְּהוֹרִים הַמְּזַכְכִּים אֶת הַטְּנִפֹת שֶׁבְמַחֲו. וְעַל-כֵּן הוּא מִבְּקֵשׁ 'טַעַמּוּ', טַעַמ"ו דִּיקָא, שֶׁהוּא רֵאשֵׁי תְבוֹת שֶׁל וְיִזְרְקֵתִי עַל־יְכֶם מַיִם טְהוֹרִים, שְׂאֵם רַק תְּטַעַם אֶת טַעַם הַצְּדִיק, כְּכֹר תִּרְחֹץ אֶת עֲצָמְךָ עִם הַמַּיִם הַטְּהוֹרִים.

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֻלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂאֵנוּ זוֹכִים לִידַע מִרְבֵּי אֲמַת בְּזֶה, וּמֵאוֹר נוֹרָא וְנִפְלְאָ בְּזֶה, חֲבָלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנִעְיָמִים, וּמֵה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל בְּאַמַּת, וְלֶאֱחֹז אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ תָמִיד, וְשׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכֹב לֹא יוּכַל לְבַטֵּל אוֹתְךָ. כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר הַבְּעַל-דָּבָר אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד — לְעַכֵּב אֶת כָּל אֶחָד הַרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְתִהְיֶה חֶזֶק וְאַמִּיץ כַּח בְּזֶה, וְתִרְאֶה לְקַרֵּב אַחֲרַיִם, וְאִז בְּיָדַי יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂגַם אֶתָּה תִצְלִיחַ.

הַמֶּאֱחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שַׁעַח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר שְׁמִינִי, י"ט אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ'. אֶת צְרִיכָה רַחֲמִים רַבִּים, שְׁיִמְחַל לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲטָא הַגָּדוֹל שְׂאֵת עוֹשָׂה, אֶךְ בְּתִשׁוּבָה יְכוּלִים לְתַקֵּן הַכֹּל.

אוֹדוֹת הַנְּשׁוּאִין רְאִי לְהִתְיַעֵץ עִם הַרֵב וְכוּ'.

בַּנְחַל

ט' שעט

אָשֶׁר

קצב

אֵיךְ שֶׁהוּא, עֲלִיךָ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי
יִמְחַל לָךְ.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ. וְכֵן תִּדְלִיקי ד' גְּרוֹת, וְלִהְיוּסִיף עוֹד ב' גְּרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בַּשַּׁעַת הַדְּלָקָת הַגְּרוֹת הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּמְחַל לָךְ עַל חַטָּאתֶיךָ, וְיִצְלִיחַ דְרָבְךָ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלָת בְּעַת הַדְּלָקָת הַגְּרוֹת, הִיא מְאֹד מְקַבֵּלָת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

רְאֵי לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל טְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה, כִּי עָקֵר וְיִסוּד בִּיְהוּדוּת הוּא זֶה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' שעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְּלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂזִכִּיתָ לְהַתְקַרֵּב וְלִהְתְּוֹדֵעַ אֵל רַבְּנוּ ז"ל — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵינִי מְלִים בְּפֹה וּמְכַל שִׁפְן בְּכֹתֵב, לְרֹשֶׁם אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְהַתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הוּא פּוֹתֵחַ אֶת עֵינָיו לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עֵצְמוֹ כָּלֵל, וּבוֹרֵחַ תְּמִיד אֵל תּוֹךְ סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְקַיֵּם עֲצוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עָקֵר וְהִיִּסוּד לְדַעַת רַבְּנוּ ז"ל הוּא שְׂמֵחָה, לְשִׂמְחָה בְּאַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת אֶת עֵצְמוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּתוֹךְ הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לִידַע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵינִי שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל

אָשֶׁר ט' שפּ בַּנְחַל קַצֵּג

אַלְקוּת גָּמוּר הוּא. וְאֵל כָּל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת, שִׁירָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶה.

כִּי בְּאֵמֶת מִי שֶׁמְכַנִּים בְּעֲצָמוֹ אֶמֶת מְצִיאוֹתוֹ יְתַבְּרֶה, יוֹדֵעַ שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדָּיו יְתַבְּרֶה כָּלֵל, אִזּוּ הוּא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וְטוֹב לֵב, וְכֵן מְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶה כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רַעְהוּ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב וְנֹעַם יוֹתֵר מִזֶּה.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּשְׁתַּדֵּל לְהִתְחַתֵּן, וּכְכַר הַעֵידָה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (בְּרֵאשִׁית ב, יח): "כִּי לֹא טוֹב הֵיְיֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ". וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֵין יְבָמוֹת סב.): כָּל יְהוּדִי שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה, שְׂרוּי בְּלֹא תּוֹרָה, בְּלֹא בְּרָכָה, בְּלֹא חוּמָה וְכוּ' וְכוּ'. וְרַבֵּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד עַל אֲנָשָׁיו, שִׁיתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר.

אוֹדוֹת שֶׁבְּחֵרֶת לְלַמֵּד בְּעֲצָמָךְ, מָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תִּזְכֶּה לְלַמֵּד עַל-פִּי סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ יְכוּלִים לְעַבֵּר וּלְטַיֵּל וּלְהִיּוֹת בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקָרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסֵפּוֹת. וְדַעַת לְנַבּוֹן, שֶׁהַכֹּל צָרִיךְ לְהִיּוֹת לְאֵט לְאֵט וּבְצִמְצוּם גְּדוֹל, כִּי רַבּוּי הַשְּׂמִן גּוֹרֵם לְכַבּוּי הַגֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם.

רְאֵה לְהַחֲיוֹת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה — תִּשְׁכַּל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶה, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּי לְהַפְקִד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

קצד אָשֶׁר ט' שפא בנחל

נא ונא ראי לחזק את עצמך ואת בעלך להיות תמיד שמחים,
כי השמחה היא סגולה להולדה בנקל.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם, לראות אם הן כשרות, ואם לא
חסרה איזו מזוזה על דלתות ביתכם.

שמרו מאד את השבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם. ומי
יתן, שתזכו לארח אורחים לכבוד שבת-קדש, כי הכנסת אורחים
מזכה את האשה בבנים.

ראי לקיים מצוות בקור חולים, על-כל-פנים פעם בשבוע ללכת
לאיזה בית-חולים לבקר חולים, ובזכות מצוה זו, יעזר לכם
הקדוש-ברוך-הוא, שתפקדו בזרע של קימא.

זכרי מה שאמרת לך, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, וכשתזכי
להוליד בן, שתקראו אותו...

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך,
ותזכו להפקד בזרע של קימא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שפא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, י"ט אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים התחזקות חדשה
בכל יום ויום, כפי מרירות הגלות שמתפשטת על כל אחד ואחד
להפילו בעצבון ובדפאון, צריכים התחזקות חדשה בכל יום ויום
באפן שיוכל לעמד על עמדו, ולעבר את היום בשלום ובלי להשבר,
כי הנסיונות קשים ומרים מאד מאד.

אָשֶׁר ט' שפּא בנחל קצה

ועקר הנסיונות הוא בענין העצבות והעצלות, אשר מאד מתקיפים את האדם מפעם לפעם, וצריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות שמח וטוב לב תמיד. ואיך זוכים לזה? על-ידי שמשפילים אחרים, הינו פשאדם קשה וכבד לו לבוא לגדלות המחין ולהיות בשמחה, עצתו — שילך ויחזק את אחרים, ובזכות זה — בזכות הדבורים שיזכה לדבר עם אחרים, יתעורר גם הוא לשוב אליו יתברך.

על-פן ראה, אהובי, אחי הקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח את העצבות והעצלות אצלך כרגע, כי רבנו ז"ל הזהירנו מאד שנהיה בשמחה, ואמר: אם אתם תהיו בשמחה, יהיה טובה גדולה לעולם.

חמדת לבבי! ראה לחזק את ילדיך שיהיו בשמחה, כי השמחה מרחבת להם את הדעת, ובית שתמיד בשמחה מצליח.

אודות פרנסה, עליך לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (קדושיין פכ:): אין עניות מן האמנות, ואין עשירות מן האמנות, אלא למי שהעשר שלו, שנאמר: "לי הכסף ולי הזהב", עין שם. ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כב, סימן ז): לא ממה שהאדם יוצא ועמל בסחורה נעשה עשיר, אפלו פורש בספינות וחוזר על המדבריות, אינו נעשה עשיר, עין שם; אלא הכל ביד הקדוש-ברוך-הוא. ועל-פן אל תדאג על פרנסתך, כי בודאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא. רבנו ז"ל אמר (ת"י-מוהר"ן, סימן תקא): פרנסה נאר בטחון (פרנסה רק בטחון), כי הבטחון ממשיך לאדם תקנה טובה ופרנסה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לך פרנסה בשפע רב, ולא תדאג כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

קצו אשר ט' שפב — ט' שפג בנחל
ט' שפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, י"ט אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, לבל תפלי
בדפאון ובעצבות, כי החיים הם נסיון גדול, ואשרי מי שזוכה
להחזיק מעמד בנסיון הקשה הזה.

עליך לדעת, שמאחר שכבר עברת בחיך מה שעברת, את
צריכה לעשות כל מיני פעולות שבעולם עכשו להתחזק, ולא
להשבר משום דבר כלל, כי אין זו עצה לפל בדעתו ולהשבר,
אדרבה, זה עקר מעלת וחישיבות האדם בזה העולם, כשזוכה
להחזיק מעמד.

על-כן נא ונא ראי לחזק את עצמך להיות בשמחה ובטוב לבב,
ואז תראי נסים ונפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. וראוי לך
לעבד על נקדת השמחה, והשם יתברך בודאי לא יעזב אותך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ט' שפג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, י"ט אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי שיש לי לשמע הטוב
ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

על אף כל הצרות והיסורים והמרירות שעוברים עליך וכו'
וכו', אף-על-פי-כן אני שמח, שסוף כל סוף אתה יודע מרבי אמת

אָשֶׁר ט' שפד בנחל קצז

כְּזֶה, מְרַבֵּי נִפְלְא כְּזֶה, כִּי מָה הָיִית עוֹשֶׂה בְּלִי רַבְנוּ ז"ל. וּכְכֹר אָמַר רַבְנוּ ז"ל: מִכֶּם אַתֶּם יְכוּלִים לְדַעַת וְלִרְאוֹת אִיךְ אוֹחֲזִים הָעוֹלָם וְכוּ', כִּי מָה אִם אָנוּ, שְׂיֻדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, מַעֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוּ, עוֹבֵר עָלֵינוּ מָה שְׁעוֹבֵר, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה מִי שְׂאִין לוֹ הַעֲצוֹת הַנוֹרְאוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, וְאִין לוֹ אֶת הַדְּרָכִים הַיְקָרִים הָאֵלוּ, מִכָּל שֶׁכֶּן וְכָל שֶׁכֶּן כְּשַׁחֲוֹלֵק עָלֵיהֶם וּמַתְלוֹצֵץ מֵהֶם, בְּאִין עַרְךָ כָּלֵל גְּדֹל הַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַמְכָאוּבִים שֶׁהוּא עוֹבֵר.

וְעַל-כֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חִלְקֶךָ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חִלְקֶךָ וְגוֹרְלֶךָ, וְתַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תַּנִּיחַ בְּעֲצָמְךָ אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת כָּלֵל, אֲשֶׁר הֵם הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. וְצָרִיכִים לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה. הֵן אֲמַת שְׂוֹו הַמְדֻרְגָה הַכִּי כַּבְדָּה וְהַכִּי קִשָּׁה לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ, כִּי שְׂמִחָה הִיא מַסְטָרָא דִקְדוּשָׁה, וְהַשְּׂמִחָה הִיא מְדֻרְגָה גְבוּהָה מְאֹד, וְקִשָּׁה וְכַבֵּד לְהַשִּׁיגָהּ, רַק עַל-יְדֵי תַפְלָה, לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה", וְלֹא לְהַנִּיחַ אֶת הַתַּפְלָה בְּנִקְדָּה זוֹ, וְאִז יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה.

חֲמַדַּת לְכַבֵּי! הַעֲצָה לְהַגִּיעַ לְשְׂמִחָה הִיא — לְדַבֵּר תָּמִיד עִם אַחֲרִים מְשְׂמִחָה, כִּי בְּזֶה שְׂמַעוֹרֵר וּמְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, שְׂיֻזְכוּ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, עַל-יְדֵי-זֶה יְבוֹא בְּאַמַּת לְשְׂמִחָה.

הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה לְהַגִּיעַ בְּאַמַּת לְשְׂמִחָה אֲמַתִּית.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר שְׁמִינִי, י"ט אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאִם תִּכְבֵּד אוֹתָהּ, הַבְּרָכָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, אֵךְ אִם, חֵס וְשָׁלוֹם, תִּזְלֹזַל בָּהּ, וּמִכָּל שְׂכָן שְׁתַּגְּבִייה יָדַיִם עָלֶיהָ, אֲזַי תִּהְיֶה הַקְּלָלָה שְׁרוּיָה בְּבֵית, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינּוּ יָכוֹל לְמַחֵל עַל כָּךְ, כִּי זֶהוּ מְנַהֵג כּוֹתֵי, גּוֹי, שְׂמֵכָה אֶת אֲשֶׁתּוֹ (עֵין בְּרַמ"א אָבֵן הַעֲזָר, סִימָן קנ"ד, סְעִיף ה'), וְלָכֵן אֵין שׁוֹם הַצְּדָקָה לְהַכּוֹתָהּ, חֵס וְשָׁלוֹם. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סִנְהֵדְרִין נח:): הַמְּגַבִּייה יָדָיו עַל חֲבֵרוֹ, אֶף-עַל-פִּי שְׁלֹא הִכָּהוּ — נִקְרָא רָשָׁע; מִכָּל שְׂכָן עַל אֲשֶׁתּוֹ אֲסוּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בַּיָּדַיִם, בַּיָּדַיִם צָרִיכִים לְתַן רַק צְדָקָה, וְאִם תַּעֲשֶׂה כֵן, אֲזוֹ תִצְלַיִח בְּבֵיתְךָ, וְהַיְלָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם, בְּגוּפָם וּבְשִׁכְלָם.

נָא וְנָא רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְזוֹ סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרַכּוֹת ח:): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׂכָל הַמְּשָׁלִים פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשִׁנּוֹתָיו; וְכֵן תִּרְגִּיל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, וְאֲזוֹ תִרְאֶה אֵיזוֹ הַצְּלָחָה תִּהְיֶה לָּךְ בַּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתָּךְ וְכוּ', עָלֶיךָ רַק לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת הַיְלָדִים, וְהִיכֵן שְׁאַתָּה גֵר מִי שְׁאַתָּה רַק פּוֹגֵשׁ, תְּדַבֵּר עִמּוֹ רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַתְחַזֵּק יְהוּדִים, כִּי זֶה הַמְּצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה הַיּוֹם — לְחַזֵּק אַחֵרִים, נְדָכָאִים וְשׁוֹבְרֵי לֵב, אֲשֶׁר עוֹבֵר עַל כָּלֵם מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת, וְעַלֵּינוּ לְדַבֵּר עִם כָּלֵם רַק מִמֶּנּוּ

תְּבַרְךָ, וּלְחַזֵּק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לָךְ מַצְוָה גְּדוּלָה מִזֶּה.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּמֵאֵד מְאֹד, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזָרְךָ, שֶׁהֵיכָן שְׂאֵתָה פּוֹגֵשׁ יְהוּדֵי תְּדַבֵּר עִמּוֹ רַק מִמֶּנּוּ תְּבַרְךָ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל שֶׁהוּא מִתְחִיל לְהִתְנַכַּח וְלִשְׁאֵל, אֵין וּכְוֹחִים, אֵין שְׂאֵלוֹת, אָמַר לוֹ: "יְהוּדֵי יִגְר, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹתָךְ, אֵין כְּאֵן רַק הַבּוֹרָא יְתַבְּרְךָ שְׁמוֹ, וְעוֹד מְעַט נִרְאֶה נְסִים גְּדוּלִים מְאֹד". וְכֵן צְרִיכִים לְחַזֵּק יְהוּדִים, אֵין בְּרָרָה אַחֲרֵת, עִם יִשְׂרָאֵל עוֹבֵר עֲכָשׁוּ צְרוּת וְיִסּוּרִים, וּמִי יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה, וְלִכֵּן הֶעֱקַר רַק לְעוֹדֵד יְהוּדִים. וְאֵתָה רְאֵה גַם לְחַזֵּק אֶת יְלָדֶיךָ, וְיַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מֵהֵם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שפּו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, "ט אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ הָאָרְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מַה אָמַר לָךְ! הִנֵּה אֲנִי מְלַמֵּד אֶת הַתְּלִמִּידִים מִזֶּה עֲשָׂרִים שָׁנָה אֵיךְ צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, עַד כַּמָּה צְרִיכִים לְשֹׁמֵר אֶת הַפֶּה וְלֹא לְנַבְּלוֹ, וְאִם מְצִיִּיתִים אֶת הַצְּדִיק, אֲזִי יֵשׁ שְׁלוֹם־בֵּית אִמְתִּי. רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פט): הַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדֵכָן הַמְּשַׁדֵּךְ כָּל הַשְּׂדוּכִים; בְּדֶרֶךְ כָּלֵל שְׂדֵכָן אַחַר שְׂשַׁדֵּךְ שְׁנֵי בְּנֵי זוּג — סִיִּים אֶת עֲבוּדָתוֹ, וְהוֹלֵךְ לְדַרְכוֹ. לֹא־כֵן הַשְּׂדוּכִים שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, הַשְּׂדוּכִים שֶׁל הַצְּדִיק, שֶׁהוּא הַשְּׂדֵכָן הָאִמְתִּי, הוּא הַעוֹשֶׂה בֵּינֵינוּ שְׁלוֹם־בֵּית, וּמְלִוָּה אוֹתָנוּ לְאָרְךָ כָּל הַדֶּרֶךְ.

גַּם אֶת אֲבִיךָ חֲתָנָתִי, וְכָל זְמַן שְׂצִיַת אוֹתִי — הַצְּלִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן גַּם אֵתָה, אִם רַק תְּצִיַת, תְּהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה, וְאִם לֹא, אֵתָה הוֹלֵךְ וּמוֹעֵד, וְאֵינְךָ רוֹאֶה בְּאֵיזָה פֶּח אֵתָה נוֹפֵל.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל כְּבוֹד אֲשֶׁתְּךָ. חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים
 אוֹמְרִים (יְבָמוֹת סב:): הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתוֹ כְּגּוּפוֹ, וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר
 מִגּוּפוֹ, עָלָיו הַפְּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעֶתָ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה לְךָ". אִם תִּהְיֶה חָכֵם
 — אֲשֶׁרִיד! אֵךְ אִם אַתָּה שׁוֹטֵה עַל שְׂאֵתָה שׁוֹנֵא אֶת גּוּפְךָ, אֲנִי לֹא
 בַּחֲנָם שְׂאֵתָה שׁוֹנֵא אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵינְךָ מְכַבְּדָהּ יוֹתֵר מִגּוּפְךָ, וְאֵינְךָ
 אוֹהֵב אוֹתָהּ כְּגּוּפְךָ, אֲנִי מִמִּילָא נוֹכְעוֹת לְךָ צְרוֹת כְּאֵלוֹ.

אֲצִלִּי לְמַדּוֹ רַק שְׁלוֹם־בַּיִת, וְאֵיךְ לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, וְאֵיךְ תְּמִיד
 לְזַכֵּר אֶת הַחֹסֵד וְהַטּוֹב שֶׁמְקַבְּלִים מִבְּנֵי־אָדָם. וְאִם לֹא רוֹצִים לְקַבֵּל
 אֶת זֹאת, אֲלֹא רוֹצִים לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ עֲצָמָם, אוֹ בְּדֶרֶךְ הַנִּקְרָאת 'דוֹר דוֹר
 כְּפִי הַמְּסוּרָה' וְכוּ' וְכוּ', הַמְּסוּרָה שֶׁל מִי? שֶׁל אֵיזָה רֵיק וּפּוֹחֵז...
 לָנוּ יֵשׁ סִפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, מִי שְׂאֵינוֹ לּוֹמֵד "לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן", "סִפְּוּרֵי־
 מַעֲשֵׂי־וֹת", "סִפְּרֵי־הַמְּדוֹת", "שִׁיחוֹת־הַר"ן", "חֵי־מוֹהַר"ן", וְאֵינוֹ
 יוֹדֵעַם בְּעַל־פֶּה, אֵינוֹ בְּרִסְלָבֵר, הוּא סֵתָם צְבוּעַ, רַמְאֵי וְשִׁקְרָן. וְאֵנִי
 חוֹזֵר עַל זֶה, וְאֵנִי מְדַפֵּיס אֶת זֶה וּמְפָרְסֵם אֶת זֹאת לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ:
 "מִי שְׂאֵינוֹ לּוֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, לֹא שִׁיךְ שְׂאֵיִקְרָא לְעֲצָמוֹ 'בְּרִסְלָבֵר',
 הוּא סֵתָם קַל גְּרִיק".

וְלִכֵּן תִּתְחִיל לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, וְאֲזוֹ תִרְאֶה מָה רַבְּנּוֹ ז"ל
 רוֹצֶה. וְאִם תִּלְמַד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי־הַלְכוֹת", אֲזוֹ תִרְאֶה שֶׁלֹּא וְזוֹתִי
 מְדַרְכֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, וְאֵנִי הוֹלֵךְ כְּפִי הַמְּסוּרָה מְדוֹר דוֹר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּצְעַק הַרְבֵּה אֵלָיו,
 שְׂיִנְקָה לְךָ אֶת הַמַּח, שְׂיִהְיֶה לְךָ מַח מְזַכֵּךְ, וְתוֹצִיא אֶת כָּל הַזָּבֵל
 וְהַלְכָלוֹךְ וְהַצּוֹאָה שֶׁנִּכְנָסוּ בְּךָ, אֲזוֹ תוּכַל שְׂתַהַיֶּה לְךָ אֲמוּנַת חֲכָמִים
 טְהוֹרָה. וְכֵךְ אוֹמֵר רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן סא): כְּשֶׁאָדָם
 פּוֹגֵם בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, צוֹאָה יֵשׁ בְּרֵאשׁוֹ, עַל־כֵּן עָלֶיךָ לְהוֹצִיא אֶת
 הַצּוֹאָה שֶׁהִכְנִיסוּ בְּךָ, וְאֲזוֹ לֹא יִחָסֵר לְךָ מְאוּמָה.

אֲבָל זֹאת אֲבַקֶּשְׁךָ, שֶׁתִּרְבֶּה בְּהַתְּבוּדוֹת, וְתִתְפַּלֵּל לְהִקְדוּשׁ־
 בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיַעֲמִיד אוֹתְךָ עַל דֶּרֶךְ הָאֱמֶת. רַבְּנּוֹ ז"ל אוֹמֵר: אִם יֵשׁ
 לְאָדָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, הוּא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ — לֹא
 לְיָמִין וְלֹא לְשְׂמָאל, אֲלֹא קְדִימָה.

אֲשֶׁר ט' שפז בנחל רא

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד עֲכָשׁוּ אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן סא, הַנִּקְרָא: "חֲדֵי ר' שְׁמַעוֹן", אֲשֶׁר שָׁם מְדַבֵּר רַבְּנּוּ
ז"ל מֵה זֶה אֱמוּנַת חֲכָמִים, וּמֵה זֶה צוּאָה בְּרֹאשׁ, וּמֵה זֶה מְסוּרָה
מִדּוֹר דּוֹר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְאִז לֹא תִחַסֵּר דְבָר.
הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְפִדְיוֹן, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ
עַל קָךְ.

רְאֵה לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ בְּמְאֹד מְאֹד. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְךָ בְּחַיִּיךָ,
וְרֵאִיתָ הֲרֵבָה נְסִים, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים גְּדוֹלִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן
לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה וְיִלְדִים, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְמִשְׁפָּחָה בְּרוּכַת יְלָדִים, וְתִהְיֶה
לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים: בָּא תִינּוֹק וְכִכָּר בְּיָדוֹ,
הַיְלָדִים מְבִיאִים אֶת הַפְּרִנְסָה עִמָּהֶם. עַל-כֵּן נָא וְנָא לֹא לְדַאֲג כָּלֵל,
רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה. רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, חֵלֶק
ב', סִימָן א'): מִי שֶׁשְּׂמֵחַ תָּמִיד — מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת כָּל-כָּף
בְּשִׂמְחָה, עַד שֶׁהַשְּׂמִיחָה תִּעֲבֹר גַּם לְאַשְׁתְּךָ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
אוֹמְרִים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו:): אִשָּׁה — בַּעֲלָה מְשִׂמְחָה. עַל-כֵּן רְאֵה לְשִׂמְחַת
וּלְחֻזֵק וּלְעוֹרֵד אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְאִז תִּרְאֶה מֵה יִהְיֶה, כִּי אִם הַבַּיִת שְׂמֵחַ,
אִם יִשְׁנֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה בַּבַּיִת, לֹא חָסֵר מְאוּמָה, יֵשׁ שִׁפְעוֹ וְלֹא
חָסֵר פְּרִנְסָה וְכו'.

וְלִכֵּן נָא וְנָא הַשְׁתַּדֵּל לְעַבֵּד הֲרֵבָה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, אִינְךָ יוֹדֵעַ
אִיזוֹ מִתְּנָה נִתֵּן לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — אִשָּׁה צַדִּיקַת כְּשֶׁרָה בְּמְאֹד
מְאֹד, וְרְאֵה לְכַבְּדָהּ וּלְיַקְרָהּ. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּכֹא מְצִיעָא

(נט): אוקירו לנשיכו פי היכי דתתעתרו, תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו. על-כן ראה לשמר מאד בכבוד אשתך, ותראה אילו נסים יעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

רציתי מאד מאד, אם תוכל ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, כדי שתסיים כל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום, אשר אין למעלה מזה. ואינך יודע איזו ברכה זה מביא, ואיזה תקון הוא זה. ומתחילים מיום ראשון והלאה, ואם תנהג כן, לא יחסר לך מאומה.

וכן ראה לברך ברכת-המזון מתוך הסדור, ואף פעם אל תברך בעל-פה, ואז תראה כי לא תחסר לך פרנסה, ותזכה לכל טוב.

ואודות ששאלת וכו', זאת תדע, אשר אם לומדים תורה ב"לקוטי-מוהר"ן", ואחר-כך אומרים על זה תפלה מ"לקוטי-תפלות", אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה), שעולים שעשועים כאלו למעלה, שעוד לא עלו שעשועים כאלו מימות עולם. תתאר לעצמך גדל הענין הזה! ולכן אשרי האדם הלומד תורה אחת ותפלה אחת בכל יום, וכן מתבודד על מה שלמד מהתורה הזו, ועושה מזה תפלה: "רבנו של עולם, זכני להיות בשמחה, זכני לקיים את דברי רבנו ז"ל, רבנו של עולם, זכני להיות מקרב אל רבנו ז"ל", יש כל-כך הרבה דברים לבקש. אם היית יודע מה זה תפלה והתבודדות, לצאת קצת לטיל ולדבר אליו יתברך, איזו הצלחה נצחית היא זו!

על-כן ראה להתחזק בעצמך, ותחזק את אשתך, וכן את שאר אנשי שלומנו תחזקם ותעודדם ותשמחם, ותוציא מהם את כל הספקות, ואז לכל טוב אמתי יזכו.

ובענין שאלתך וכו', זאת תדע, אשר מי שיוצא להפצה בכל יום, תמיד יהיה לו כסף בכיסו. אף צריכים להיות על זה עקשן גדול מאד, לא לפחד ולהתירא כלל, ולצאת במרץ גדול, ולדעת שאנו מחלקים יהלומים, איננו קבצנים וכו', אלא כל קונטרס

וְחוֹבֶרֶת הוּא יְהוֹלֵם, וּמִצִּילִים עַל יְדוֹ נְשָׁמוֹת. וְלִכֵּן הַמֶּשֶׁךְ לְהַפְיֵץ בְּכָל יוֹם, וּבּוֹדֵאי יִהְיֶה לָךְ שְׁפַע גְּדוֹל.

רְצִיתִי מְאֹד שְׁיִהְיֶה לָכֶם בַּיּוֹם מִשְׁלָכְכֶם, שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ לִהְיוֹת תְּלוּיִים בְּאַחֲרִים וְלִגְוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, וְהַבֵּית הָרֵאשׁוֹן שֶׁיִּצְיֵעוּ לָכֶם תִּקְפָצוּ עַל זֶה, וְאֵל תִּדְאָגוּ כָּלֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לְמִי שֶׁעוֹזֵר לְעֲצָמוֹ — כִּי אֹמֵר הַפְּתָגִם, וּבְאֵמַת יֵשׁ בְּזֶה סוֹד עֲמַק מְאֹד. כִּי כִּי כְּתִיב (תְּהִלִּים קמ"ה, טז): "פּוֹתַח אֶת יְדִידָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי — רְצוֹן", מֵהוּ רְצוֹן? מִבְּקָשִׁים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁיִּפְתַּח אֶת יְדוֹ הַקְדוּשָׁה הַמְּלֵאָה וְהַרְחֵבָה, וַיִּתֵּן לָנוּ רְצוֹן, הֲלֹא אָנוּ צְרִיכִים מְזוֹן, אָנוּ צְרִיכִים דִּירָה, רְהִיטִים, וּמֵהוּ רְצוֹן? אֲלֵא אִם יֵשׁ לְאָדָם רְצוֹן חֶזֶק, יֵשׁ לוֹ כֶּבֶד אֶת הַכֹּל. אֲבָל אִם אָדָם אֹמֵר: לֹא, זֶה לֹא בְּשִׁבְלִי, אֲנִי לֹא יָכוֹל, לֹא אוֹכֵל לְשֵׁלֶם, מֵהֵיכֵן יִהְיֶה לִי — זֶה כֶּבֶד שְׁלוֹמִיאֵל. וְלִכֵּן מִבְּקָשִׁים בְּכָל יוֹם: "פּוֹתַח אֶת יְדִידָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן", שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָנוּ אֶת הַרְצוֹן. וְלִכֵּן הַפְּתָגִם אֹמֵר: הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לְמִי שֶׁעוֹזֵר לְעֲצָמוֹ, הֵינּוּ כְּשֵׁיִשׁ לְאָדָם רְצוֹן חֶזֶק. וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מִשְׁלָכְכֶם, וְאֲזָכָה לִהְיוֹת בַּחֲנֻכַּת הַבַּיִת שֶׁתִּעֲשׂוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מִכְּתַבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

אוֹדוֹת הַסֶּבֶל שֶׁאַתֶּם סוֹבְלִים וְכוּ', הָעֵקֶר רְאִי לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ וְשֶׁל בְּעֵלְךָ, מַחֲמַת שְׁשֻׁנִיכֶם עֲצוּבִים, וּשְׂרוּיִים בְּדֵאֲגוֹת וּמְמַרְמְרִים, וְחוֹשְׁשִׁים מֵהַיִּהְיֶה וְאִיךָ יִהְיֶה. עַלִּיכֶם לְקַחַת עֲצָמְכֶם בִּידְיֶכֶם וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲזוֹ תִּהְיֶה רְפוּאָה לִילְדִים, וְאַתֶּם

רד אֲשֶׁר ט' שפּט בַּנְחַל

תהיו מצלחים מאד, ותהיה לכם פרנסה, ואת תראי לחזק את בעלך ובעלך יחזק אותך.

ויעזר הקדוש־ברוך־הוא, שתזכו לרב נחת דקדשה מכל ילדיכם, ואזכה לראותם בקרוב מאד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שפּט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, י"ט אדר־ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר ויזרח.

מכתבך המלא מרירות לנכון קבלתי.

מה אמר לך! כל הבעיות שנקלעת אליהן, זה רק מחמת שאתה דואג, ושרוי בעצבות ובמרירות ובדכאון, ואינך מאמין בעצמך, ונדמה לך כי אתה שלומיאל, וממך כבר לא יהיה מאומה. מי אמר לך דבר כזה?! רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא): בשם שאדם צריך אמונה בהקדוש־ברוך־הוא, כך צריך אמונה בעצמו. תאמין בעצמך, שיש לך כחות להפוך את כל העולם ולקרבים אל הקדוש־ברוך־הוא.

קום וצא כל יום להפצה, ואז תראה שיהיה לך מעות. רק אל תפחד ואל תחשש כלל, הכנס בעצמך מרץ גדול ורצון עז. ואל תפל ברוחך כלל, ואל תכנס לדכאון ולמרה שחורה, אלא ראה להתחזק ולחזק גם את אשתך, ולהכניס בה מצב רוח, כי בית המלא שמחה — שם שורה השכינה. לכן ראה להשתדל מאד, שביתך יהיה תמיד שמח, ותכריח את עצמך להיות בשמחה, וכמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שצריכים למסר נפשו להיות בשמחה.

נא ונא למען טובתך הנצחית, ראה ללמד בכל יום חמש עם

אֲשֶׁר ט' שצ בַּנְחַל רה

הַתְּרַגּוּם, וְאִם תּוּכַל גַּם עִם פְּרוּשׁ רַשׁ"י — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.
עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ וְתַרְגּוּם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר זֶה תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד.

וְאוֹדוֹת סֵדֶר הַלְמוּד שֶׁשְּׂאֵלֶת וְכוּ', מִכָּל הַלְמוּדִים צְרִיכִים לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם קִצָּת: קִצָּת תַּנ"ךְ, קִצָּת מִשְׁנֵיּוֹת, קִצָּת גְּמָרָא, בְּבִלִי,
יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֵפְתָא, פְּסֻדָּן דִּיקָא, קִצָּת רַמְבַּ"ם, קִצָּת טוֹר, קִצָּת
שְׁלַחַן עֲרוּף, קִצָּת זֹהַר, קִצָּת תְּקוּנִים, וְיָכוֹל לְאַרְףּ לָךְ אֲפִלוּ עֲשֶׂר
שָׁנִים, אֲבָל אַחֵר עֲשֶׂר שָׁנִים סִימַת הַכֵּל, וְאִז כְּשֵׁיגִיעַ הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן
שֶׁלָּךְ לְאַרְףּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, לֹא יִקְבְּרוּ נַפְטָר, אֲלֵא יִקְבְּרוּ סֶפֶר
תּוֹרָה, כִּי בַגּוֹפָה הַזֶּה מְנַחַת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. עַל-כֵּן אִם תִּתְחִיל
עַכְשָׁו, תִּזְכֶּה לְסִים בְּעוֹד שָׁנִים, אֲבָל אִם תִּדְחַק אֶת זֶה מִיּוֹם לַיּוֹם
וּמִיּוֹם לַיּוֹם, אִז תִּצְאָ מִזֶּה הָעוֹלָם בְּלֹא כְּלוּם, וּמֵאוּמָה אֵין בְּיַדֶּיךָ.

אַקוּהָ שְׂתַכְנִים בְּלִבְךָ אֶת כָּל דְּבָרֵי אֱלֹהִים, וְאִז תִּצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שצ.

בְּעֹרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאָרְךָ.

בְּעֵנֶיךָ חֲצוֹת שֶׁשְּׂאֵלֶת וְכוּ', לּוֹמֵר בְּכָל לַיְלָה תְּקוּן חֲצוֹת — אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קמט), שְׂאִז
הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְאִז הוּא הַמְּתַקֵּת הַדִּינִים. וְלִכֵּן כָּל לַיְלָה
תִּהְיֶה רְגִיל לּוֹמֵר סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת, וְאֵין זֶה כָּל-כֶּף קִשָּׁה וְאָרְךָ כְּפִי
שְׁחוּשָׁבִים. הַסֵּמ"ך-מ"ם שׁוֹבֵר אֶת הָאֵדָם שֶׁיִּחַשֵׁב מִי יוֹדֵעַ מַה זֶה,
וְשָׂאִין זֶה שִׁנְךָ אֵלָיו וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי פִתּוּיִים וְכוּ'. אִךְ צְרִיכִים לִידַע,
שְׂאִם אוֹמְרִים אֶת אֱלֹהֵי הַמְּזַמְרִים בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, זֶה עוֹשֶׂה
רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

רבנו ו"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא): כמו שצריכים שתהיה לאדם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, כך צריכים שתהיה לו אמונה בעצמו, לידע שהוא פועל בשמים. ולכן אמירת תקון חצות בכל לילה — זהו דבר גדול מאד, יאמרו כפי שיאמרו. ואין משנה איך אומר את זאת, העקר לומר את סדר המזמורים הללו, וזה עושה את הרשם למעלה.

ואם היו בני-אדם יודעים מה זה תקון חצות, לא היו מחסרים לילה אחד. ועל זה דנה לבנו, שאיננו אומרים כל לילה תקון חצות, ואנו מתרשלים בדבר זה. ולכן אם אתה זוכה לומר לילה אחד תקון חצות, תהיה בזה שמח במאד מאד.

והקדוש-ברוך-הוא ישמע את תפלתך שאתה מתפלל. ובפרט שאתה מתפלל עלי, תשואות חן לך על זה מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, י"ט אדר"ב' התשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח את העצבות והעצלות אצלך כרגע, וצריכים לעבד הרבה מאד על נקדת השמחה, שיזכה להגיע אל השמחה, כי רבנו ו"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ובפרוש אמר לנו, שאם נהיה שמחים, על-ידי-זה תהיה טובה גדולה לכל העולם כלו.

כי באמת עליך לדעת, אשר בזה העולם עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — מרירות ויסורים, קטנות, דינים ומכאובים וכו' וכו', ומה לא?! וכשבא אחד מאנשי שלומנו המקרב אל רבנו ו"ל, ויודע את למועדו שמלמד אותו דרכים ועצות ישרות, איך לעבר את זה העולם, ומכניס גם בו התחזקות, אין לתאר ואין לשער את גדל המצוה. וכבר אמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו), שעקר החסד — כשזוכים להגדיל את מח האדם, ולתן לו תשומת לב, לחזק אותו ולהכניס בו שמחה, אשר זוהי הצדקה הכי גדולה, בסוד (תהלים מא, א): "אשרי משכיל אל דל"; אשרי מי שנותן שכל אל הדל. וזו צריכה להיות עבודת הקדש — לחזק ולרומם את נשמות ישראל, ולהכניס בהם שכל.

נא ונא ראה לשמח בפעלתך פעילות הקדש, שאתה זוכה ומזכה את הרבים להחיות אותם, אשר סוף כל סוף בא תבוא גם אתה על שרכך. ואל תפחד משום בריה שבעולם, כי הקדוש-ברוך הוא אתך, עמך ואצלך.

הרגל את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, י"ט אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה להזכיר את עצמך בכל יום על תכליתך הנצחית, וראוי

רח אֲשֶׁר ט' שצג בַּנְחָל

לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׁאֲנוּ זֹכִים לֵידַע מֵרַבֵּי אַמֶּת כְּזֶה, אֲשֶׁר בָּא לְהַזְכִּירָנוּ תָּמִיד מִתְּכִלְתָּנוּ הַנְּצַחִית.

רְאֵה לְצִמְצָם אֶת עֲצֻמָּךְ, וְתִלְמַד בְּכֹל יוֹם מֵעֵט מְכַל הַשְּׁעוּרִים, וּבְאִפֵּן הַזֶּה תִּזְכֶּה לְעֵבֵר וּלְסַיֵּם וּלְטַיֵּל בְּכֹל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

נָא וְנָא לֹא לְהִכְבִּיד עֲלֶיךָ, רַק שְׂיִהְיֶה אֲצִלְךָ חָשׁוּב מֵעֵט הַלְמוּד כְּמוֹ שְׁלִמְדַת הַרְבֵּה.

וְכֵן נִהְיָ לְגַבֵּי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, שֶׁתִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, אֲפֹלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים, וְשִׁזָּה יִהְיֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְאִף שֵׁשׁ דְּבָרִים עֲכָשׁוּ שְׁאִין אָנוּ רוֹאִים אֶת הַטוֹב הַגָּנוּז בְּהֵם, אֲף־עַל־פִּי־כֵן עָלִינוּ לְהֶאֱמִין, כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וּבְכֹל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֶלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְיָדָיו בְּכֹל צַעַר וַיְסוּרִים, שֶׁם גָּנוּז אֶלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְיָדָיו כּוֹנְנָתוֹ יְתַבְרַךְ לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאִתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמוֹ בְּכֹל יוֹם מְחִדָּשׁ, כִּי בְּכֹל יוֹם מְחִדָּשׁ הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא אֶת אוֹרוֹ, וּמְאִיר וּמְזַרֵּחַ לְאָדָם, אִךְ הַגָּאוֹת וְהַגְּדֻלוֹת שֶׁל הָאָדָם מוֹנַעַת

אֲשֶׁר ט' שצד בְּנַחֵל רט

וּמַעֲבֹכֶת מִמֶּנּוּ לְהַשִּׁיג אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. עַל-כֵּן צְרִיכִים לְשַׁרֵּשׁ מִמֶּנּוּ אֶת הַגָּאוּת וְהַגְּדֻלּוֹת. וְזֶה שְׁכָתוֹב (וַיִּקְרָא ט, ו): "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה' תַּעֲשׂוּ, וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד ה'", וַיֵּשׁ לֹמֵר, כִּי מֹשֶׁה רִבְּנוּ וְזָכָה לְאַסְפֵּקְלָרְיָה הַמְּאִירָה, בְּכַחֲנִית "זֶה הַדָּבָר", הֵינּוּ שְׁאֲצָלוּ הַיְתָה הַתְּגֻלוֹת אֱלֹקוֹת בְּלִי שׁוֹם לְבוּשִׁים, וְהָיָה תְּמִיד שְׂמַח, כִּי רָאָה תְּמִיד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹכָא (בְּלִקוּטֵי-מִוֵּהב"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה'), וְעַל-כֵּן הוּא מְבַקֵּשׁ וְאוֹמֵר: "זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה' תַּעֲשׂוּ", שְׁתַּשְׁתַּדְּלוּ לְהַגִּיעַ אֶל מְדֻרְגָּה זו, בְּכַחֲנִית "זֶה הַדָּבָר", שְׁתַּהַיְיָה אֲצִלְכֶם הַשְׂמֵחָה שְׂמַחַת הַמְּצוּוֹת, עַד שְׁיַהֲיֶיָה בְּכַחֲנִית "זֶה הַדָּבָר", שְׁתַּסְתַּכְּלוּ עֲלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲזוּ וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד ה', שְׁיַתְגַּלֶּה אֲלֵיכֶם כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְדַעַת לְנִבּוֹן, אֲשֶׁר לְזָכוֹת לְזֶה צְרִיכִים קִדְּם לְשַׁרֵּשׁ מַעֲצָמוּ הַעֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהִיא הַגָּאוּה וְהַתְּנַשְׂאוֹת שְׁנוֹכְסָה בְּכָל אָדָם גְּאוֹת וַיִּשׁוֹת.

וּבַאֲמַת כְּשֶׁאָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, אֲזוּ הוּא תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאֵינּוּ רוֹצֵה שׁוֹם דָּבָר, וְהוּא בְּשָׁלוֹם עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּבִפְרָטִיּוֹת עִם אִשְׁתּוֹ. עַל-כֵּן רָאָה לְהַשְׁתַּוְּקֵק לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, בְּאִפְּן שְׁיַהֲיֶיָה שְׁלוֹם-בֵּית אֲצִלְךָ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲוֹרֵךְ עִם אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה צְדֻקְנִית, וּבִזְכוֹת זֶה שְׁתַּשְׁמֵר עַל הַשְׁלוֹם-בֵּית, תְּזַכֶּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.
ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח את
העצבות והעצלות שתהרס אותך.

אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שזכינו להתנדע
מרבנו ז"ל, טוב להודות להשם יתברך על כל החסד חנם שעשה
עמנו, ומה היינו עושים בלעדי רבנו ז"ל.

פה תקבל רצוף מכתבים, וכן קונטרס אחד על פרשת "פי
תשא" מהספר הגדול "תוף הנחל", שהדפיסו אצלנו הבחורים, ונא
לשלח לכל אחד הן את המכתבים והן את הקונטרסים כפי מה
שרשום שמותיים.

גם אני שולח לך חמשה קונטרסים חדשים לנגד, והם: "למודי
אמונה", "בעל דמיון", "למה להתיאש", "הצלחת החיים", "אל
תתעצבן", ונא להשאיר אצלך הקונטרסים המנקדים עד שיבא ...
גרו יאיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שְׁצָה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ג אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער לשמע את כל מה
שעובר עליך בינה לבין אשתך.

ראה להתנהג כמו שקבלת על עצמך, כי זו עצה נוראה ונפלאה
מאד, שתראה לה שאינה צריך לבדק אחריה וכו' וכו'.

עליך לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות

בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אָסוּר לִפְלֵי בְיָאוֹשׁ וּבְדַכְאֹן וּבְמִרְרוֹת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁר מִי שְׁזוּכָה לַחֲטֹף אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְתוֹךְ הַשִּׁמְחָה, אֲשֶׁר זֶה עָקֵר מַעֲלַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי יוֹתֵר מִהַמְּלֵאכִים, שֶׁהוּא שְׂרוּי בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי, מְלֵא הַסְּתָרוֹת, מְלֵא תַּאֲוֹת רְעוֹת, מְלֵא נֶאֱוָף, מְלֵא כְּפִירוֹת, וְעַם כָּל זֹאת הוּא מְהַפֵּךְ אֶת הַכֹּל לְאוֹר גְּדוֹל, וּמְגַלֶּה אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ לְכֹלֵם, וּבְכַרְטִיּוֹת כְּשִׁמְתַּפְּלֵל וּמְקַיֵּם מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרְךָ, וְלוֹמֵד אֶת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וּמְגַלֶּה וּמְפָרְסֵם אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְתַפְּלֵל וּמְקַיֵּם אֶת עֲצוּוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת רַק בְּשִׁבְלֹו יִתְבַּרְךָ, זֶה עוֹלָה לְמַעַלָּה מִהַכֹּל.

רְאֵה לְמִסֹּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפִּיץ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְכַרְטִיּוֹת כְּהַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר הַמִּינוֹת וְהַכְּפִירוֹת וְהַנְּאוּף מְתַגְבְּרִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְהַרְשָׁעִים כַּיֵּם נִגְרָשׁ הַשִּׁקְט לֹא יוּכַל (יִשְׁעִיָּה נז, ט), הָעַרְב־רַב מְתַפְּשָׁטִים מְאֹד בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעוֹשִׂים כָּל מִינֵי אַפְנִים לְהַתְּבַלֵּל בֵּין הָעַמִּים, כִּי מְקַיֵּמִים מְפַגְּשִׁים שֶׁל נֶעַר יְהוּדִי, לְהַבְדִּיל אֶלְף אֶלְפֵי הַבְּדֻלוֹת, עִם נֶעַר עַרְבִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה גּוֹרְמִים שְׂתֵהִיָּה הַתְּבַלְלוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד. וּמָה גַם שֶׁהִתֵּר אֶצְלָם נֶאֱוָף בְּפִרְהוּסָיָה, וּמְתַבַּלְלִים בְּנִים וּבָנוֹת יַחַד, כְּדִי לַעֲבֹר עַל כָּל עֲבֵרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם וְכוּ' וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְמִסֹּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ וְ"ל בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּלְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מְסַפְּרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם מְתַנַּגֵּד כָּלֵל, כִּי כָּל הַמְתַּנַּגְּדִים עָלַי, כָּל כּוֹנְתָם הִיא רַק כְּסָף וְכַבּוֹד וְכוּ' וְכוּ' וְכוּנְתִי הִיא רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ וְ"ל בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, עַל-כֵּן אֵין אֲנִי מְתַפְּעֵל מֵהֵם כָּלֵל, אֲדַרְבֶּה, כָּל מֵה שְׁיִנְבַּחוּ הַכְּלָבִים יוֹתֵר, אֲנִי אֲדַפִּיס וְאֶפִּיץ יוֹתֵר אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשַׁבֵּר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת, וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ וְ"ל, וְאֵינִי מְתַפְּעֵל מִהַעַרְב־רַב בְּכָל־לִיּוֹת מֵהַ שְׁנַעֲשֶׂה עִכְשָׁו בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן אֵינִי

ריב אשר ט' שצו בנחל

מתפעל מהערב-רב שנגנסו בין אנשי שלומנו היקרים, ואני בתמי
אלף לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך להיות בשמחה
עצומה, כי סוף כל סוף הכל יתהפך אצלך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שצו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ג אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויודעו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר
עליכם בביתכם.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליכם רחמים וחסדים גמורים,
ואשתך תעבר הכל בשלום.

ראה, אהובי, אחי היקר! איך מלמדים אותנו מלמעלה בכל
יום יום למודים חדשים איך לברח אליו יתברך, מה היינו עושים
בלי רבנו ז"ל; ועל-כן עלינו לשמח מאד מאד, שאנו יודעים מרבנו
ז"ל ומעצותיו הקדושות, אשר אין למעלה מזה. וראוי לנו לשמח
מאד מאד בשמחה אין סופית, שאנו יודעים מרבנו ז"ל, ואנו זוכים
לילך בעצותיו הקדושות.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך, כי אין לך עוד דבר
טוב מדבר זה, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, רק מדבר
תמיד עמו יתברך ומחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם אינו יכול
להפילו ולזרקו.

עליך לדעת, כי התפלה שהאדם זוכה להתפלל אליו יתברך,
היא מטהרת ומזככת את הנפש עד מאד, ואשרי מי שאינו מטעה

אשר ט' שצז בנחל ריג
את עצמו כלל, רק עוסק בזה בהתמדה רבה עד מאד, אשרי לו בזה
ובבא!

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שצז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ג אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

מה מאד אני מצטער בצערך הקשה, שנפלת בפח יקוש כזה,
עד שעזבו אותך אשתך וילדיך.

חמדת לבבי! החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים,
ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר מכל מה שעובר עליו,
פי זה עקר גדלת האדם, שזוכה להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם
לא יוכל לשבר אותו. ועל-כן ראה, אהובי, אחי! לעשות כל מיני
פעולות שבעולם לבל תיאש עצמך, וחזר אליו יתברך, כי רק הוא
יתברך יכול להושיע לה, ויבדאי צרתך היא צרה גדולה עד מאד,
אך אין זו עצה להתיאש ולפל בדכאון, ואף שכבר עזבו אותך כלם,
ונשארת לבד בודד, עם כל זאת עליך לעשות כל מיני פעולות
שבעולם להחזיק מעמד ולא להשבר.

חמדת לבבי! אף שקשה לי עכשו לחזקתך ולנחמך מרב
המכאובים והצרות שעוברים עליך, עם כל זאת ראה להחזיק
מעמד, ואל תניח את עצמך לפל.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט' שצח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ג אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְל צַעְרֵי מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבִיתְךָ
— אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שִׁיּוּצִיא אוֹתְךָ מִכָּל הַצְּרוּת, וְהַאֲלָקִים הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע
אֶת תְּפִלָּתִי, וַיַּעֲזֹר לְךָ לְצֵאת מֵהַמְּשֻׁבְּרִים וְהַגְּלִים שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ
בְּבִיתְךָ.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹבְרִים עַל כָּל
אַחַד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהַחֲזִיק
מֵעֵמֶד, וְשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ וּלְבַטְלוֹ.

עֲלִינוּ לְשִׁבַח לְאֲדוֹן הַכֹּל עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁזְּכִינוּ
לְהִתְנַדֵּעַ מִרְבֵּי אֱמֶת גְּדוֹל כְּזֶה, רַבִּי נֹרָא כְּזֶה, הַמְּחַזֵּק וּמְאַמֵּץ אוֹתָנוּ,
וּמְקַרֵּב אוֹתָנוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מֶה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִעְדֵי רַבְּנוּ
ז"ל.

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, שֶׁאֵנוּ זוֹכִים גַּם לְשַׁמֵּשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל,
לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, וּלְקַרֵּב גַּם אַחֲרֵים אֶל דַּעְתּוֹ, וּלְעוֹרֵר
וּלְחַזֵּק אֶת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד יָקָר בְּשָׁמַיִם — כְּשֶׁזּוֹכִים
לְחַזֵּק עוֹד יְהוּדֵי, לְעוֹדְדוֹ וּלְאַמְצוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שִׁימְתִּקּוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וַיִּמְשְׁכוּ
אֶצְלְךָ רַחֲמִים וַחֲסִדִּים גְּדוֹלִים, וְתִהְיֶה תָּמִיד בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' שצט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ג אדר"ב ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן עֲכָשׁוּ קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ, אַף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ
שְׁעוֹבֵר — מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים וּבְלִבּוּלִים.

חֲמֻדַּת לְבָבִי! כְּפִי שְׂאֲנִי רוֹאָה עֵקֶר הַצִּלְחָתְךָ תְּלוּיָה רַק בְּזֶה,
שְׂתִכְבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ. וְלֵהֲפוּךָ — עֵקֶר אֵי הַצִּלְחָתְךָ וְכוּ' הוּא רַק מִפְּנֵי
שְׂאֵתָה מְזֻלָּל בְּכִבוֹד אֲשֶׁתְּךָ.

הֵן אֲמַת אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂיֵשׁ לְךָ הֶרְבֵּה טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת עָלֶיךָ וְכוּ',
עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זָכָה אוֹתְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם אֲשֶׁה
צְדָקָת, שְׂהִיא מוֹכֵנָה לְלֶכֶת בְּשִׁבִּילְךָ בְּאֵשׁ וּבַמִּים, וְאַף שְׂאֵתָה אֵינְךָ
מִבִּין וּמִרְגִּישׁ זֹאת, עָלֶיךָ לְהֶאֱמִין כִּי כֵּן זֶה.

עַל-כֵּן רָאָה לְשַׁמַּח אוֹתָהּ וּלְחַזְּקָהּ, וּבְנֻדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֹו.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהַמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל
תַּתְּפַעֵל מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי הַתְּקוּן הַזֶּה הוּא תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא
מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַפִּיץ בְּכֹל יוֹם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ
בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצָחִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת
וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹוֹר וְדְבֹוֹר הוּא הַצִּלְחָה נְצָחִית, וְאִם
תַּתְּמִיד בְּדַבֵּר זֶה, אֵז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלָאוֹת עַד מְאֹד.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלֶּה אֶת זְמַנְךָ הַיָּקָר בְּהִבֵּל וְרִיק, חַס וְשְׁלוֹם, כִּי
הַזְּמַן הוּא יָקָר עַד מְאֹד, וְאֵי אֶפְשָׁר לְקַנּוֹתוֹ בְּשׁוּם מְמוֹן שְׁבַעוּלָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' ת.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ד אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
ועקר הטוב הוא התורה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (אבות, פרק
ו'): אין טוב אלא תורה; ומוכא בזהר הקדוש (תרומה קסח): טוב
נקרא חסד בפעולה שמגלה את זה לכלם, עין שם. כי זה עקר הטוב
והחסד — כשאדם זוכה לגלות את תורתו גם לאחרים, שאינו
מחזיק טובה לעצמו. הן אמת כי עקר שלמות הטוב הוא כש'מיר
ויגונו בגויה, עם כל זאת עקר שלמות החסד — כשהטוב מתפשט
לחוצו.

ועל-כן מה טוב ומה נעים, שתזכה לגלות ולפרסם בין חברך
את הטיוב' שהוא התורה, ובזכות זה יקיים אצלך (דברים כח, ה):
"ברוך ט'נאך ו'משארותך", ותמשך עליך פרנסה בשפע, בסוד
(מלאכי ג, ד): "ויהי ט'רך ב'ביתי".

ההכרח לקצר מחמת טרדות השבת, אקנה להקדוש-ברוך-הוא
לשמע הטוב ממך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תא.

בעזרת השם יתברך, שבת קדש לסדר שמיני, כ"ד אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי עם הטשעק להדפסה, יעזר לך
הקדוש-ברוך-הוא בזכות זה, שיתרחב לך בפרנסתך, ולא יחסר לך

אָשֶׁר ט' תב בְּנַחֵל ריז

שום דָּבָר — לא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, וְשִׁיְהִי תָמִיד שְׁלוֹם בְּבִיתְךָ, כִּי הַשְּׁלוֹם הוּא יְסוּד וְעֵקֶר הַכֹּל, וְשְׁלוֹם הוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁבַת י.), וּמִי שֶׁזוֹכָה לְשְׁלוֹם, הוּא זוֹכָה לְשִׁפְעוֹ. וַיֵּשׁ לוֹמַר: שְׁלוֹמִים רָאשֵׁי תְבוֹת (תהלים ק'): "ש'או מ'נחה ו'באו ל'פניו".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ רַחֲמִים רַבִּים, וְתוֹכָה לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי צָרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, עֲרַכְשֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחֻזָּק אֶת עֲצֻמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְנוּ ז"ל, עַל אִף גְּדֹל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת שֶׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ, בְּזֵה שֶׁקִּשְׁתָּ לְךָ לְמַצָּא אֶת בַּת זִוְגֶךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, עַד שֶׁקִּשְׁתָּ לּוֹ לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲמֹד עַל עַמְדוֹ. וְזֵה עֵקֶר גְּדֹלַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֶׁזוֹכָה לְעֵבֶר עַל הַכֹּל, לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְכָל מָה שֶׁהָאָדָם יוֹדֵעַ יוֹתֵר קִטְנוּתוֹ וִירִידָתוֹ, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מְחֻזָּק מֵעַמֵּד, זֶה עֵקֶר גְּדֹלָתוֹ וְשִׁבְחוֹ בַּשָּׁמַיִם.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַעֲקֵר לְשִׁמְעַת כָּלִי זְמַר, שִׁיִּגְבִּיהוּ אֶת רוּחְךָ, וְשִׁתְּהִי תָמִיד בְּמַצָּב רוּחַ טוֹב.

תּוֹדָה רַבָּה בְּעִבּוּר הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִם שְׁלוּחָנוּ שֶׁהִיָּה בְּמַחְנָכֶם
וְהַפִּיץ שָׁם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה נִסְעָה לְשָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרֵב־שֶׁבֶת־קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ד אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תְּנִיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְאֶת הָעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרַגְעַ. הֵן אֲמַת
שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ, שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר — מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, וְצָר וּמָר
לָךְ מְאֹד בַּחַיִּים, וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, עִם כָּל זֹאת
עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ, וְלְהַחֲזִיק
מִמֶּמֶד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם.

עָלֶיךָ לְזַכֵּר, שֶׁבְּתַקְּףָהּ הַכַּעַס וְהַחֲמָה יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשָׁה־
בְּרוּךְ־הוּא וְאֶת חֲסִדְּיוֹ הַרְבִּיבִים, כִּי ח' מ'ה' רָאשֵׁי תִבּוֹת (תְּהִלִּים קִיט,
סד): "ח'סִדְּךָ יִזְ מ'לְאָה ה'אֲרִיץ", וּבְתַקְּףָהּ הַחֲמָה יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת
חֲסִדּוֹ יִתְבָּרַךְ, גַּם ח' מ'ה' רָאשֵׁי תִבּוֹת: (תְּהִלִּים קג, ד): "ה'גּוֹאֵל
מ'שַׁחַת ח'יִיכִי", גַּם ח' מ'ה' רָאשֵׁי תִבּוֹת (תְּהִלִּים יז, ז): "ה'פֹּלֵה
ח'סִדְּךָ מ'וֹשִׁיעַ", שֶׁבְּתַקְּףָהּ הַכַּעַס וְהַחֲמָה הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא מִמְּשִׁיךְ
חֶסֶד וְרַחֲמִים.

הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁימְשִׁכּוּ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן
הַשָּׁמַיִם, וַיִּתְרַחֵב לָךְ בְּפִרְנִסְתְּךָ, וְלֹא תִדַּע מִשׁוּם צָרָה וּמְרָה כָּלֵל.

תּוֹדָה רַבָּה בְּעִבּוּר שֶׁעֲזַרְתָּ לְשְׁלוּחָנוּ שֶׁהִיָּה בְּמַחְנָכֶם, לְהַפִּיץ שָׁם
סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשׁר ט' תד - ט' תה בנחל ריט

ט' תד.

בעזרת השם יתברך, ערב־שבת־קדש לסדר שמיני, כ"ד אדר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי עִם הַטָּשָׁעַק בְּעִבּוּר הַדְּפָסָה, יַעֲזֹר לְךָ
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה שְׂיִמְלֵא ה' אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּגִּיחַ אֶת
הָעֲצָבוֹת וְאֵת הָעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ כְּרַגְעַ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָ יָבוֹא
הַטּוֹב, וַיִּמְלֵא ה' אֶת מִשְׁאָלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עָלֵינוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
וְהַשְׂמִחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמַעֲלָה אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי מְבוּכוֹת
וּסְפִיקוֹת שָׁרָק נִכְנָסוּ בוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתִּתְחַתֵּן
בְּקָרוֹב.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תה.

בעזרת השם יתברך, ערב־שבת־קדש לסדר שמיני, כ"ד אדר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, אֲשֶׁר אֵין לְךָ
טוֹב מִזֶּה. וְעַקֵּר הַשְׂמִיחָה לְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם
חֶלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵי רַבְּנוּ ז"ל וְעֲצוּתוֹ
הַקְּדוֹשׁוֹת! ?

אָשֶׁרנוּ מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׁאָנוּ זֹכִים לִידַע מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נִפְלֵא כְּזֶה, טוֹב לַהוֹדוֹת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְוַדַּע מִרְבֵּנוּ ו"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֲרֵכ־שִׁבְת־קִדְוֹשׁ לְסִדֵּר שְׁמִינִי, כ"ד אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ וַאֲוִיר.

אֵת דְּרִישַׁת שְׁלוֹמְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, עַל־יְדֵי שְׁלוֹחֵנוּ שֶׁהִיָּה בְּמַחְנֶכֶם בְּמִדֵּינַת אוֹסְטְרִלְיָה, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ מִמֶּךָ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וַיִּמְשִׁיךְ לָךְ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וַיִּתֵּן לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעוֹ, שֶׁתּוּכַל לַעֲזֹר לָנוּ לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ אֵת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם.

רְאֵה, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהַרְגִיל אֵת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה הַצֹּלְחָה נִצְחִית, הַצֹּלְחָה שֶׁאֵין כְּמוֹתָהּ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינוּ מְטַעֵה אֵת עֲצָמוֹ כְּלָל, רַק מְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֹהִי הַמַּתָּנָה הַכִּי יִקְרָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל.

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף הַעֲתָקָה מִקוּוֹנְטֵרַס "שְׁלוֹם בְּבִיתְךָ" הַנּוֹדֵפֵס עֲכָשׁוּ בְּאַנְגְּלִית.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ט' תז — ט' תח בנחל רכא

ט' תז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁמִינִי, כ"ד אֲדַרְבִּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי
אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל יִפֹּל רוּחְךָ אֲצִלְךָ כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ אֲצִלְךָ לְטוֹבָה, וְאִסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֶּן, אִף שְׁעוֹבֵר
עַל הָאָדָם מֵהַ שְׁעוֹבֵר, כִּי זֶה גְדֻלַּת הָאָדָם, שֶׁיִּכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד,
וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר.

וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא שְׁמִתָּה, עַל־כֵּן רֵאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ
לְשִׁמְעַת כָּל הַיּוֹם כְּלִי זִמְרָה, וְזֶה יִגְבִּיֵה אֶת רוּחְךָ, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר
כָּלֵל, כִּי הַשְׁמִתָּה תְּבִיא לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹנָה הַעֲתִיקָה מִקּוֹנִטְרַס "שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ", הַנִּדְפָּס
עֲכָשׁוּ בְּאַנְגְּלִית.

אֲקוּהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁיְהִיֶּה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ תָּמִיד, כִּי
כְּשִׁישׁ שְׁלוֹם בְּבֵית, יֵשׁ בְּרָכָה בְּבֵית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שְׁמִינִי, כ"ד אֲדַרְבִּי
ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תִּלְמִידֵי "הַיִּכְל־הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ
קְדוּשִׁים, דֵּי בְּכֹל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד,
וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, להחיות את עצמכם ברבנו ז"ל, כי הוא אור גדול ונורא עד מאד, והבעל-דבר עושה כל מיני פעלות שבעולם להסתירו ולכסותו מכל העולם כלו, ועלינו לעשות כל מיני פעלות שבעולם לגלותו ולפרסמו בעולם.

עליכם לדעת, כי רבנו ז"ל הוא המנהיג האמתי, כי הוא הרחמן הממשיך רחמנותו יתברך בעולם, כי הוא מגלה ומפרסם ומחדיר בנו את אמתת מציאותו יתברך, ואיך שהוא יתברך אפנו, עמנו ואצלנו, ושלא ניאש את עצמנו כלל, ובזה הוא עוסק בלישובו של עולם, שיהיה העולם מישב עם בני-אדם בעלי דעה, כי עקר האדם הוא הדעת, ומי שאין לו דעת אינו מן הישוב, ואינו מכנה בשם אדם כלל. ועקר הדעת הוא לידיע, אשר הכל לכל אלקות גמור הוא, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, דומם, צומח, חי, מדבר — הם עצם עצמיות חיות אלקותו בהתלבשות הזו, אשר רק זה נקרא דעת, כמו שכתוב (דברים ד, לה): "אתה הראת לדעת כי הוי"ה אלקים"; כי רבנו ז"ל פותח את הדעת לכל אחד ממקורביו, ומגלה לו, שיזכר תמיד כי יש אלקים שליט בארץ (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז').

ועל-כן הבעל-דבר עושה כל מיני פעלות שבעולם לכסות את רבנו ז"ל מהעולם, כי תכף-ומיד כשנתגלה לאדם, אשר הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, על-ידי-זה הוא יוצא מיאושו, ואינו מיאש את עצמו כלל, כי יודע אשר הקדוש-ברוך-הוא נמצא בו ובתוכו ממש, ועל-ידי-זה יוצאים ממנו העוונות, אשר זה עקר היסורים הגדולים שפכל היסורים, וכל היסורים הקשים שבעולם אינם נחשבים ליסורים כלל כנגד יסורי העוונות, כשבר ישראל חוטא, חס ושלום, נגדו יתברך, כי כפי רוחניות חיות גדלת נשמות ישראל בשרשם העליון וברוחניותם ודקותם, אין שיך להם שום חטא ועון כלל, לפי גדל קדשתם ושרשם.

וּרְבֵנוּ וְ"ל מִמְשִׁיךְ רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבַּרַךְ עֲלֵינוּ, וּמַגְלָה לָנוּ שְׁלֹא נִתְיָאֵשׁ כָּלֵל, רַק נִחְזִיק מֵעַמֵּד בְּכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ, וְלֹא תִפֵּל רוּחָנוּ בְּקִרְבָּנוּ כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבַּרַךְ נִמְצָא אֶתְנוּ, עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ, וְעַל-כֵּן לֹא בָחַנְס שְׁהֶסְמִ"ךְ-מ"ם מִתְפַּשֵּׁט לְאַרְכּוֹ וּלְרַחְבוֹ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמְקַרְבָּיו, וּמְכַנִּיס בּוֹ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, קִטְנוֹת וְסִפְקוֹת, יְרִידוֹת וּבְלִבּוּלִים וְכוּ' וְכוּ', מְרִיבוֹת וְסִכְסוּכִים בֵּין אֶחָד לְחֵבְרוֹ וְכוּ' וְכוּ', וּפּוֹחִים וְכוּ', וְאֵי הִבְנָה בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, הַכֹּל כְּדֵי לְהִתְרַחֵק מִרְבָּנוּ וְ"ל, כִּי כָל עֲנִין הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו הוּא כְּמוֹ עֵצִים בְּגֵרוֹנוֹ וְכוּ', וְאֵינוּ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת זֶה כָּלֵל.

עַל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, כִּי כָל עֵקֶר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו תְּלוּיָהּ רַק כְּפִי הַתְּמַדָּתוֹ בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"וֹ, וְלְהִתְמַיֵּד בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת: "חֵי-מוֹהַר"וֹ וְ"בְשִׂיחוֹת-הַר"וֹ", וְלִשְׂאֵת בְּיָדֶם אֶת "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת" תְּמִיד כְּרָצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֵקֶר הָאָדָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַמַּיֵּד בְּסִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, וְיִקְנֶה לְעֲצָמוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא.

וְעַל כָּלֵם רָאוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעַלִּיזִים מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר רַבְּנוּ וְ"ל הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה בְּיֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת, וְאָמַר, שְׁהַמְדַּרְגָּה הַכִּי גְבוּהָ וְהָעֲבוֹדָה הַכִּי קִשָּׁה בְּחַיֵי הָאָדָם, הוּא לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלִדוֹן אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, וְיִוצִיא אֶת הַמְרִירוֹת וְהַדְּפֹאוֹן מִפְּנִימִיּוֹת לְכָבוֹ, וְיִהְיֶה אֵף שְׂמֵחַ תְּמִיד, וְיִרְקַד בְּכֹל יוֹם, וְיִשְׂמַח וְיִחְזַק אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי תַקְוָה שְׂמֵחָה שְׂיִהְיֶה שְׂמֵחַ וְטוֹב לָב, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לָבוֹ וְדַעַתוֹ, וְיִזְכֶּה לְפִתּוֹחַ פִּיּוֹ וְלִפְרֹשׁ אֶת כָּל מָה שְׂמַעִיק לוֹ, וְכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלָיו בְּרוּחָנוּת וּבְגִשְׂמִיּוֹת בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּדוּלָה, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב וְנַעֵם וְעֲרִבוֹת וְזִיו יוֹתֵר מִזֶּה.

אֲשֶׁרֵנוּ מָה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמָה יָפָה יְרֻשָׁתָנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן כְּזֶה, רַבֵּי הַמְלַמְדָּנוּ עֲצוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת כְּאֵלוֹ, רַבֵּי הַמְחַזֵּק וּמְאַמֵּץ אוֹתָנוּ לְעֵבֵר אֶת

העולם הזה בְּחַיֵי נַחַת וּבְשִׁלְוָה וּבְיִשׁוּב הַדְּעַת וְכוּ', מִתְקַף קִטְנוּתֵנוּ וִירִידַתְנוּ וּבְלִבּוּלֵינוּ וְהִרְפַּתְקָאוֹתֵינוּ נֹזֶכֶה לְצֵאת וּלְכָרֶחַ וּלְעֵלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְאַחֵז אֶת עֲצֻמְכֶם בְּרַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיֵיכֶם, וּתְגַלּוּ וּתְפַרְסְמוּ אוֹתוֹ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל קְצוּי תָּבֵל, וְנֹזֶכֶה לְשִׁמְעַע קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שְׂיָבֹא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ה אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל צְעִירֵי תַלְמִידֵי "הֵיכַל-הַקִּדְשׁ", דֵּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁאֲנַחְנוּ זֹכִים בְּכָל פֶּעַם לְהִתְקַבֵּץ יַחַד, וּלְדַבֵּר מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל. כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חֵי אֵינְנוּ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמַהִי הַמַּעֲלָה שֶׁאָדָם מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמַהִי הַמַּעֲלָה שֶׁל הַצְּעִירִים שֶׁמְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רו), שֶׁכָּל אֱלוֹ שְׁעָדִין צְעִירִים, הֵם לֹא מִזְמַן יָרְדוּ מִהָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן. וְעַדִּין הֵם שׁוֹמְעִים אֶת הַכְּרוֹזִים שֶׁמְכַרְזִים לְמַעֲלָה, כִּי לִפְנֵי שֶׁהִנְשָׂמָה יוֹרְדָת אֵל זֶה הָעוֹלָם, מְכַרְזִים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד: "תְּהִיָּה צְדִיק וְאֵל תְּהִיָּה רָשָׁע", וּמְרִאִים לוֹ אֶת כָּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֵל מַה יָכוֹל לְזָכוֹת. מְרִאִים לוֹ דְּבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד, מְלַמְּדִים אוֹתוֹ אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. אֲבָל כְּשִׁיּוֹצֵא לְאוֹר הָעוֹלָם, בָּא מְלֶאֶךָ וְסוֹטְרוֹ עַל פִּיו, וְשׁוֹכַח אֶת הַכֹּל. עִם כָּל זֹאת אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁכָּל אֱלוֹ שֶׁהֵם עַדִּין צְעִירִים זֹכְרִים מַה שֶׁרָאוּ, וְעַדִּין הֵם מִתְעוֹרְרִים לְקוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קוֹרֵא

אותם, אָבֵל כָּכֵל שְׁמַת־בְּגָרִים יוֹתֵר, וּבִפְרָט כְּשַׁחוּטָאִים וְעוֹשִׂים שְׁטִיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס בְּמַח צוּאָה וְטַנוּף, וְהֵם שׁוֹכְחִים אֶת קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קוֹרָא אֶת כָּל אֶחָד — בּוֹא תַחֲזֹר אֵלַי, בּוֹא תַתְחִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְאַזְכִּיר לְךָ כָּל אֲשֶׁר לְמַדְנֵנו קִדְּם שְׁיִרְדָּה נִשְׁמַתְךָ לְזֶה הָעוֹלָם, וְלָכֵן הִפְלִיג רַבְּנֵנוּ וַיֵּל מָאד בְּמַעֲלַת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְאָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הַעֲבוּדוֹת שְׂאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקֵנוֹתוֹ; יוֹם אֶחָד שֶׁל עֲבוּדַת הַשֵּׁם אֶצֶל בַּחּוֹר צָעִיר, שְׁוֶה יוֹתֵר מִכַּמָּה שָׁנִים לְעַת זְקֵנוֹתוֹ. כִּי כְּשֶׁעֲדִין צָעִירִים יֵשׁ מֶרֶץ, וְאִם מוֹצִיאִים אֶת הַמֶּרֶץ לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה. בְּיָדָאֵי זֶה קָשָׁה, כִּי יֵשׁ יֵצֵר הָרַע גָּדוֹל מָאד לְבְנֵי הַנְּעוּרִים, וּמַהוּ? לְשׂוֹרֵף אֶת הַזְּמַן, לְהַסְתּוֹכֵב וּלְפַטְפֹּט דְּבָרִים בְּטָלִים, וְלֹא לְעִשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר, לֹא לְלַמֵּד, לֹא לְעַבֵּד, רַק לִילֵךְ לְטִיֵּל וּלְדַבֵּר. אָבֵל כְּנֻגַד זֶה אִם בַּחּוֹר צָעִיר לּוֹקֵחַ עֲצָמוּ בְּיָדָים, וּבוֹעֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִתְפַּלֵּל הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מִנְחָה, עֲרֻבִית, בַּהֲתַלְהָבוֹת גְּדוּלָה, בְּקוֹלוֹת וּבְצַעֲקוֹת, וְרֵץ לְמַקְנֶה וְטוֹבֵל בְּזִרְיוֹת, נִכְנָס וְיוֹצֵא, שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו, שׁוֹמֵר עַל הַפֶּה שְׁלוֹ, אֵינוֹ מְסַתְּפֵל בְּמַקּוֹמוֹת הַמְטַנְפִים, אֵינוֹ מְדַבֵּר נְבוּל פֶּה, לְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, וְלוֹמֵד תּוֹרָה: מִקְרָא — חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתַּרְגוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מְשָׁנָה — בַּחּוֹר צָעִיר שְׁזוֹכָה לְגִרְסַ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, הוּא הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׁלוֹ. וְעַל כָּלֵם אִם זוֹכָה וְגִוֵּרַס ש"ס כְּסֻדְרָן דָּף אַחַר דָּף, פְּרָק אַחַר פְּרָק, מְסַכְתָּא אַחַר מְסַכְתָּא, עַד שְׁזוֹכָה לְסִיִּם כָּל הַש"ס, וְכֵן אַרְבָּעָה חֻלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, זֶה מְזַכֵּר אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ, עַד שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגּוֹת גְּבוּהוֹת וְעֲלִיוֹנוֹת מָאד.

כְּשֶׁאֲנִי הַתְּקַרְבָּתִי לְרַבְּנֵנוּ וַיֵּל, הֵייתִי בֵּין חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחֻצֵי, וְעַד אֲזֵ הֵייתִי שׁוֹכֵב גְּדוֹל מָאד, לֹא הָיָה עֵץ שְׁלֹא טַפְסֵתִי עָלָיו, לֹא הָיוּ גִגּוֹת שְׁלֹא עָלִיתִי עֲלֵיהֶם. הֵייתָה מְלַחֲמָה וְיָרוּ יָרִיוֹת, הִלְכָתִי לְהַסְתְּכָל, וְחִלְלִים צָעֲקוּ: יָלֵד, תְּבָרַח מִפֶּה וְכוּ', וּמַה לֹּא עָשִׂיתִי. אֶף כִּינֵן שֶׁהַתְּקַרְבָּתִי לְרַבְּנֵנוּ וַיֵּל, אָמַרְתִּי: זֶהוּ זֶה, וְגַמְרַתִּי אֶמֶר בְּדַעֲתִי,

שְׁסִימָתִי עִם הַשְּׁטִיּוֹת וְהַשׁוֹבְבוֹת, וְהַכְּנִסְתִּי אֶת כָּל הַמְרִץ שְׁלִי בַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. הַחִילוּתִי לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּ"שִׁיחוֹת-הַר"ן" וּבְחַיֵּי-מוֹהַר"ן", וְהִיָּה הַדְּבָר בְּנַפְשִׁי לְקַיֵּם כָּל שִׁיחָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל. וְאִף שֶׁזָּה בָּא לִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אָבֵל הֵייתִי עֶקְשָׁן גְּדוֹל מְאֹד. וּכְכֹל שְׁלֵמֵדָתִי יוֹתֵר סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, נִכְנָס בִּי מְרִץ יוֹתֵר גְּדוֹל. הַסְתַּתְרָתִי בְּמִקוֹמוֹת רַבִּים: בְּמִרְתָּפִים, בְּגִגוֹת, בְּשִׂדוֹת, וְהַתְּבוֹדָדָתִי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. חֲקִיתִי אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאִף שֶׁהִיָּה לִי קָשָׁה בְּמְאֹד מְאֹד, אִךְ הֵייתִי עֶקְשָׁן גְּדוֹל. כָּל בִּקְרָה חִזְרָתִי עַל מַה שֶׁכְּתוּב בְּ"שִׁבְחֵי-הַר"ן", אִיךְ רַבְּנוּ ז"ל הִתְנַהֵג בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִשֶּׁר בָּא לוֹ קָשָׁה, וְהִתְעַקֵּשׁ וְהִתְבוֹדַד וּבָכָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִיךְ שֶׁהִתְמִיד בַּתוֹרָה, וְזֶה הִבְעִיר אוֹתִי, וְנָתַן לִי דִלְקָה לְכָל הַיּוֹם. עַד שֶׁהִגַּעְתִּי לְשִׁיחָה בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימֵן קִפְּהָ, שֶׁסָּרַתִּי, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל נָתַן הַנְּהִיגָה לְמוֹהַר"ן ז"ל וּלְעוֹד כַּמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיוֹת, וְקִבְּלָתִי עַל עֲצָמֵי — זֶהוּ זֶה, אֲעֲשֶׂה כֵן! וְזֶה מַה שֶּׁעוֹר לִי. וּבְאֵמֶת בָּא לִי מְאֹד קָשָׁה לְגֵרֵס ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיוֹת, כִּי הֵייתִי יָלֵד שׁוֹכֵב מְאֹד, שְׁלֵא רָצָה לְלַמֵּד, וְחִפְּץ לְהִסְתַּבֵּב, וְהִנֵּה הִפְכָתִי עֲצָמֵי מֵהִפְךָ לְהִפְךָ, וְכָל יוֹם גִּרְסָתִי ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיוֹת, וְאִף שֶׁלְעֵתִים הִיָּה לִי קָשָׁה מְאֹד, אִךְ אֲמַרְתִּי לְעֲצָמֵי: אֵין חֲזָרָה. וְכֵן לְגַבִּי לְמוֹדִים נוֹסְפִים, בָּא לִי הַדְּבָר קָשָׁה מְאֹד, אִךְ הֵייתִי עֶקְשָׁן גְּדוֹל, וְעַד הַיּוֹם אֲנִי עֶקְשָׁן. הַרְבֵּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַזְּקֵנִים שֶׁאֵלוּ אוֹתִי: מֵהֵיכָן יֵשׁ לָכֶם הַכַּח הַזֶּה, שֶׁכֻּלְּכֶם עוֹמְדִים נִגְדְּכֶם, כֻּלְּכֶם מְדַבְּרִים עֲלֵיכֶם, כֻּלְּכֶם מְבֹזִים אֶתְכֶם, וְאִיךְ אַתֶּם מְחִזְקִים מְעַמָּד? הַסּוּד הוּא, שְׁלֵמֵדָתִי הַרְבֵּה סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה נִכְנָס בְּחוּף הַדָּם שְׁלִי.

וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ מִתְקַבְּצִים יַחַד, וּמְדַבְּרִים מַעֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, זוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה בְּמְאֹד מְאֹד. כִּי הַשָּׁנִים שֶׁלָּנוּ יַעֲבֹרוּ מֵהַר מְאֹד, הִנֵּה הֵייתִי בְּגִיל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחִצִּי, וְהִנֵּה חֲלָפוּ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּפְרָחוּ. הִנֵּה הֵייתִי בְּגִיל צָעִיר מְאֹד, וְהִנֵּה כְּבָר בְּגִרְתִּי. אָבֵל הַהִכָּרַח לִי לוֹמַר לָכֶם, לֹא הִשְׁתַּנִּיתִי כִּהוּא זֶה מֵאֵז הַרְגַע הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַד עַכְשָׁו, זֶה אֲצִלִּי חֲדָשׁ. יֵשׁ לִי עַכְשָׁו אוֹתוֹ מְרִץ, וְאִף יוֹתֵר מֵאִשֶּׁר הִיָּה לִי בַּהִיוֹתִי בֵּין חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה וְחִצִּי. לְעַמַּת הַמְרִץ

שְׁהִיָּה לִי בְּגִיל הַנְּעוּרִים, יֵשׁ לִי עֲכָשׁוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֶף שְׁעוֹבְרִים עָלַי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים מְאֹד מְאֹד מִכָּל הַצְּדָדִים, שְׁאֲנָשִׁים מִתְּפַעְלִים אִיךְ אָנִי מִחֲזִיק מַעֲמָד, אֶף הַסּוּד — לְמִדְתֵּי הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְזֶה נִכְנָס בְּתוֹךְ הַדָּם שְׁלִי, וְזֶה מֵה שְׁמִחְזִיק אוֹתִי, וְזֶה מֵה שְׁאִינוּ נוֹתֵן לִי לִפְלֵ.

הַיּוֹם יֵשׁ לָכֶם סְדֵרֵת שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", כָּל בְּחוֹר צְעִיר שְׁיִגְרַס הַרְבֵּה מִכְּתָבִים "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֶף פַּעַם לֹא יִפְלֵ, וְאֶף פַּעַם לֹא יֵאָבֵד אֶת הַחֶשֶׁק. וְכֵן סְדֵרֵת "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים".

וְלָכֵן אַתֶּם עֲכָשׁוּ בְּחוֹרִים צְעִירִים, תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לְעֵינַן בְּכָל יוֹם בְּכַמֵּה מִכְּתָבִים "אֲשֶׁר בְּנַחַל", בְּקוֹנְטְרָס אֶחָד מְאוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים כְּסִדְרָן, וְזֶה יִתֵּן לָכֶם חֲזוּק. אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֵל מֵה יְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, לֹא הָיָה לָכֶם שׁוּם נִסְיוֹנוֹת. הַנְּסִיּוֹן הַקָּשֶׁה בְּיוֹתֵר, שְׁאִינְכֶם יוֹדְעִים לְאִיזוֹ טוֹבָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְהִבְיָאֲכֶם.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶתְכֶם, שְׁמַעוּ אוֹתִי, וְיִשְׁמַע אֶתְכֶם הַאֱלֹקִים. בְּחוֹרִים צְעִירִים הֵם מְלֵאֵי מְרָץ, אָבָל עַל-פִּי-רֹב אֵינֶם יוֹדְעִים אִיךְ לְהוֹצִיא אֶת הַמְּרָץ. בְּכֵן, מֵה הֵם עוֹשִׂים? מִתְחִילִים עִם הַחֲבָרִים, יֵלֵד שֶׁהוּא מְלֵא מְרָץ וּמְלֵא עֲצָבִים, הוּא מִתְחַפֵּשׂ קְרָבָן, מִתְחִיל עִם חֵבֵר פְּלוֹנִי וְאֶלְמוֹנִי. בֵּינָן שְׁרוּאָה שֶׁהַחֵבֵר יוֹתֵר חֲזָק מִמֶּנּוּ, וְיְכוּל לְתַת לוֹ חֲזָרָה כְּפָל כְּפָלִים, אֲזִי עוֹזֵב אוֹתוֹ, וְעַל מִי הוּא נוֹפֵל? עַל חֵבֵר חֲלוּשׁ אִפִּי, בְּחוֹר שְׁקֵט, וְזֶהוּ הָעוֹל הַכִּי גָדוֹל. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (אָבוֹת ב, יא): עֵינַן הֲרַע, יֵצֵר הֲרַע וְשִׁנְאֵת הַבְּרִיּוֹת, מוֹצִיאִים אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם; אָדָם שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא פֶה אֲתָנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ, וּמִסְתַּכֵּל עָלֵינוּ, וְרוֹצֵה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָנוּ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אוֹהֵב אוֹתָנוּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק טוֹב, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (תְּהִלִּים קמח, ט): "טוֹב הַיְגִי"ה לְכָל", הוּא מִסְתַּכֵּל בְּעֵינַן טוֹבָה עָלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלוֹ. וּמִי שְׁמִסְתַּכֵּל רַק עַל הַטוֹב שֵׁישׁ בּוֹ, עַל הַטוֹב שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת עִמּוֹ,

על הטוב שהצדיק משפיע עליו, אין לו יצר הרע, הוא מבלבל את יצרו הרע. כי כשאדם יודע שהכל זה הקדוש-ברוך-הוא, והקדוש-ברוך-הוא זה הכל, אין לו יצר הרע, ואז אינו שונא את הבריות, אלא אוהב את כלם, ואז חי בעולמו, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה יח, סימן א'): כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו. אבל ברגע שיש לאדם עין רעה, שמסתכל על השם יתברך בעין רעה, חושב שהשם יתברך שונא אותו ואינו רוצה אותו, מסתכל על הצדיק בעין רעה, ומכל שכן חברים רעים מסיתים אותו נגד הצדיק, על-ידי-זה יצר הרע בוער בו בכל מיני תבוערות, ושונא את הבריות, שונא את כלם, הולך ממרמר, שונא את פלוני ואלמוני וכו', והשלישה דברים אלו: עין הרע, ויצר הרע, ושנאת הבריות — מוציאים אותו מן העולם. ופרשו המפרשים — מעולמו, מוציאים אותו מהעולם שלו.

וכן מצינו אצל המקלל, בר מינן, שקלל כלפי מעלה, וכתיב ביה (ויקרא כד, י'): "ויצא בן אשה ישראלית, והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וגו', ויקלל" וגו', אומר רש"י: מהיכן יצא? ישנן שלש דעות: רבי לוי אומר: מעולמו יצא. רבי ברכיה אומר: לגלג מיום השבת. רבי חזקא אומר, שרצה להכנס בתוך מחנה דן, ולא הניחו לו, אמרו: אביך לא בא משבט דן, וכתוב: כל שבט על דגלו ואותות לבית אבותיו, אסור להכנס בתחום אחרים. ועל-ידי-זה, רחמנא לצלן, פרק על לגמרי וקלל, ומת מיתה משנה, שהרגוהו.

מה הפשט בזה? אלא רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן עט), שעל שבת נאמר (שמות טז, כט): "ראו כי הני"ה נתן לכם את השבת", שבת היא כביכול העין של הקדוש-ברוך-הוא, השם יתברך מסתכל עליו בשבת, בשבת רואים אותו יתברך, ומי שזוכה רואה רק רוחניית אלקות. כל השבוע אדם טרוד בפרנסה, ורוצה אחר תאוות וכסף, נוסע נסיעות, רץ לכאן ולכאן, אך בשבת נחים. ומי שזוכה — רואה את הקדוש-ברוך-הוא בשבת. ברגע שאדם רואה אותו יתברך, נופלת עליו בושח גדולה ומתבייש, כי יודע שהקדוש-ברוך-הוא פה ומסתכל עליו. ואז יושב תחת מקומו, ואינו

רוֹצֶה מְאוּמָה, אֵינוֹ מִתְחִיל עִם אֵף אֶחָד, יוֹדֵעַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶה וְרוֹאֶה אוֹתוֹ. וְזֶה מֵה שֶׁכְּתוּב בְּשֵׁבֶת (שְׁמוֹת טז, כט): "שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתִּיו, וְאֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ", כִּי מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יוֹשֵׁב תַּחְתִּיו, אֵינוֹ רוֹצֶה לְצִאת מִמְּקוֹמוֹ, וְאָדָם זֶה אֵין יְכוּלִים לְהוֹצִיאוֹ מִמְּקוֹמוֹ. כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּישׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵף אֶחָד אֵינוֹ יְכוּל לְקַחַת מִמֶּנּוּ מְאוּמָה. רַבֵּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד), שֶׁלְכָל אֶחָד יֵשׁ נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחִבְרוֹ. כֹּל אֶחָד נִבְרָא בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּדִי לְהוֹצִיא שְׁלִיחוֹת מְסִימָת, וְלִכְן אֵף אֶחָד אֵינוֹ יְכוּל לְקַחַת דְּבַר הַשֵּׁיף לְזוּלְתוֹ. בְּרַגַע שֶׁאָדָם מְרַגֵּישׁ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יוֹשֵׁב תַּחַת מְקוֹמוֹ, וְלֹא יִתְחִיל עִם אֵף אֶחָד, וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב: "שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתִּיו וְאֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ", אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עט), שֶׁמִּי שֶׁמְכִיר בְּשִׁפְלוּתוֹ, הוּא מְכִיר בְּגִדְלַת יִשְׂרָאֵל, וְאוֹהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל. יִשְׁנֵם אֲנָשִׁים שְׁעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה זְמָרִי — הֵם נוֹאֲפִים וְגִנְבִים, וְלְבִסוּף רוֹצִים שְׂכָר כְּפִנְחָס. וְזֶה: "שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתִּיו, וְאֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ", שֶׁב תַּחְתֶּךָ וְאֵל תַּתְחִיל עִם אֵף אֶחָד. זֶה הִיָּה הַפְּגָם שֶׁל הַמְקַלֵּל, הוּא יֵצֵא מֵעוֹלָמוֹ, עַל-יְדֵי שְׁזִלְזוּל בְּשֵׁבֶת, וְרֹצֶה לְהַכְנִס בְּתַחוּם אַחֵרִים, זֶה הֵבִיאוֹ שְׁקֵלֵל, וְאֵז נִהְרַג.

בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים עָבְרוּ אֲצֵלִי אֲלֵפֵי בַחורִים, שֶׁבָּאוּ לְהִתְיַעַץ — הֵן פְּנִים אֵל פְּנִים, הֵן שֶׁכְּתָבוּ לִי מִכְתָּבִים וְכוּ' וְכוּ', וְכַתְּבֵתִי אֲלֵפֵי מִכְתָּבֵי תְּשׁוּבוֹת לְמַעַלָּה מַעֲשָׂרִים אֶלֶף בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְכִיר הֵיטֵב טָבַע שֶׁל בַּחורִים, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מֵה עוֹבֵר עָלֵיהֶם. וְלִכְן הַסֵּמ"ך-מ"ם מְאֹד שׁוֹנֵא אוֹתִי, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֶה רַק לְשַׁבֵּר בַּחורִים, כְּמוֹ שֶׁיְרַמֶּיָּהוּ הַנְּבִיא קוֹנֵן (אֵיכָה א, טו): "קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשַׁבֵּר בַּחורִי". הַסֵּמ"ך-מ"ם קוֹרָא חַג וּמוֹעֵד כְּשֵׁיכוּל לְשַׁבֵּר בַּחורִים.

וְלִכְן אֲנִי יְכוּל לֹאמַר לְכֶם דִּיקָא עֲכָשׁוּ כְּשִׂאתֶם צְעִירִים, אִם תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם מֵה לֹא לַעֲשׂוֹת, אֲפֵלוּ שְׁלֹא תַעֲשׂוּ כְּלוּם, אֲבָל לֹא תַעֲשׂוּ רַע, זֶה בְּעֲצָמוֹ יְבִיאְכֶם לְדַבְרִים גְּדוּלִים. כְּגוֹן: לֹא לְהִתְחִיל עִם בַּחור אַחֵר, לֹא לְרַדֵּף אַחֵרִים, אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד.

לא מבקשים דבר גדול, רק לא להתעמת עם אחרים, ובזה בעצמו כבר תזכו לדברים יפים בחייכם. כי מי שאין לו עסק עם אחרים, אחרים לא מתחילים עמו. אצל ישמעאל כתוב (בראשית טז, יב): "פרא אדם, ידו בכל ויד כל בו", הוא התעסק עם כלם, אז כלם התעסקו אתו, זה נקרא פרא אדם. אם לא תתחילו עם אחרים, ותאהבו זה את זה, תזכו לדברים גדולים מאד.

הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע, הכניס אהבה גדולה כזו בין אנשיו, שעל ידי זה בעצמו הראה מופתים, פלאי פלאות. עד שאחיו הרבי רבי זושא זי"ע שאלו פעם: אחי הקדוש, איך זכית שעל ידך נעשים נסים כאלו? ענה ואמר: הכנסתי אהבה כל-כף גדולה בין התלמידים שלי, שהם אוהבים אחד את השני, ועוזרים זה לזה, זה בעצמו מביא את כל הישועות. ולכן תקבלו על עצמכם לא להתחיל עם אף אחד בשום פנים ואופן, כי זה העון הכי חמור להתחיל עם בחור אחר.

אני למדתי בשיבה שלמדו שם שמונים בחורים. וההכרח לומר לכם, למדתי שם כמעט חמש שנים, ואף פעם לא רבנו, אף שהיה כל אחד טבע אחר ואפי שונה, אבל אף אחד לא הציק לזולתו. ומה יצא מכל הבחורים הללו? שלישי מהבחורים נעשו אדמו"רים מפרסמים בעולם, שלישי — רבנים יראי ה', ושלישי בעלי-בתים ואף עשירים, אבל עובדי ה' ויראי אלקים. ואיך זכינו לזה? כי אף פעם לא רבנו ולא התלוצצנו, חס ושלום, אלא כל אחד לדרך ה' הלך. אם תקחו על עצמכם דבר זה — כבר תצליחו.

הדבר השני שעליכם לשמר — לא לבטל את הזמן. צריכים לילך לישן בזמן, אשר השנה מאד מאד הכרחית לאדם. והנה הסמ"ך-ד"מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם שלא להניח לבחור לישן בלילה, והולך ומסתובב ומדבר עם פלוני ואלמוני ומבטל זמנו. כי הסמ"ך-ד"מ"ם חכם להרע, ויודע, שאם הבחור יסתובב בלילה ויבטל זמנו, לא יוכל למחרת בבקר לקום לתפלה, ויאחר זמן קריאת שמע, ואם כבר יקום, יקום בלי דעת ושכל ומחשבה

וְרָצוֹן, אֶלָּא כְּסוּס וְפָרָד. וְלִכְּנֵן הָעֶקֶר לִילָף לִישׁוֹן מְקַדָּם, וְאִזּוֹ קָמִים מְקַדָּם. וְכֵן כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית א, ה): "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר", כְּפִי הָעֶרֶב כֵּן יִהְיֶה הַבֹּקֶר. אִם תִּלָּף לִישׁוֹן מְקַדָּם — תִּקּוּם מְקַדָּם, אֲבָל אִם תִּלָּף לִישׁוֹן מֵאַחֵר — תִּקּוּם מֵאַחֵר, וְתִהְיֶה שְׂכוֹר כָּל הַיּוֹם, לֹא תוֹרָה, לֹא תַפְלָה וְכוּ'.

דָּבָר נוֹסֵף — צְרִיכִים לֶאֱכֹל כְּדָבְעִי, כְּדִי שְׂיִהְיֶה כַח לְעֵבֶד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ-הוּא בַתּוֹרָה וּבַתַּפְלָה וּבַהֲתַבּוֹדוֹת, וְאֶסוּר לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ בְּאֶכָּל.

רְאוּ לְהַקְפִּיד עַל מִדַּת הַנְּקִיּוֹת, הֵינּוּ שְׂצָרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַתְרַחֵץ בְּכָל יוֹם, שְׁלֹא יֵצֵא רִיחַ רַע מִגּוּפוֹ, וְכֵן שְׂהַבְגְּדִים יִהְיוּ נְקִיִּים. גַּם רְאוּ שְׂבִית-הַכְּנֶסֶת, הַיְשִׁיבָה, הַמְטָבַח, הַמְטָה וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל יִהְיֶה נְקִי. וְהַקְפִּידוּ לְהַתְפַּלֵּל כְּרְאוּי וּלְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְעֹזֵר זֶה לְזֶה. רַק דָּבָר אֶחָד אֶסוּר: לְשַׂרֵף אֶת הַזְּמַן בְּשִׁטּוֹת.

הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מֹשֶׁה לֵיב מִסְּאִסוּב זי"ע אָמַר: מְשַׁלְּשָׁה דְבָרִים לְמִדַּתִּי מוֹסֵר לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל יָדָם הַצְּלַחְתִּי לְהַגִּיעַ לְמִדְרַגְתִּי, וְהֵם: יְלָדִים, גִּנְבֵי, שְׂכוֹר. וּמָה לְמַד מֵהֵם? הַתְּבוּנָה עַל יְלָדִים, וְרָאָה שֶׂהֵם תְּמִיד שְׂמֵחִים, תְּמִיד קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים וְרוֹקְדִים, אִזִּי אָמַר: זֶה טוֹב בְּשִׁבִיל עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֵחַ, לְרַקֵּד, לֹא לְהִיּוֹת עֲצוּב. וְכֵן הָרִי עִבּוּדְתוֹ הִיָּתֶה פְּדִיּוֹן שְׂבוּיִים, כְּשֶׁרָאָה יְהוּדִי בְּכֹלָא, הוֹצִיאוּ מִשְׁבִּיּוֹ בְּכָל מְחִיר. פְּעַם אַחַת שָׁמַע שְׂתַּפְּסוּ יְהוּדִי גִנְבֵי, וַיּוֹשֵׁב בְּבֵית-סֵהֶר. הֵלֵךְ וְאָסַף כֶּסֶף, עַד שֶׁהִבִּיא אֶת הַסְּכּוּם שֶׁהִיּוּדִי גִנְבֵי, וְהֵלְכוּ לְבֵית מִשְׁפָּט וְהוֹצִיאוּ לְחֶפְשִׁי. שָׂאֵל אֶת הַגִּנְבֵי: אָמַר נָא לִי, עַכְשָׁו תַּחְדָּל לְגִנְבֵי? ! עָנָה הַגִּנְבֵי: לֹא הַצְּלַחְתִּי פְּעַם אַחַת, אֲצַלִּיחַ בְּפַעַם הַשְּׁנֵי, לֹא אֲצַלִּיחַ, אֵלֶּךְ שׁוּב וְשׁוּב. עָנָה הַצַּדִּיק וְאָמַר: אֲנִי מִסִּיר אַחֲרֵיּוֹתַי מִמֶּךָ, אֵךְ זֹאת תִּדְעַ, כִּי סוּף גִּנְבֵי לְתַלְיָה. וְעָנָה וְאָמַר רַבִּי מֹשֶׁה לֵיב מִסְּאִסוּב זי"ע: לְמִדַּתִּי מֵאָדָם זֶה, אִם לֹא הוֹלֵךְ לִי פְּעַם אַחַת, אֲתַחִיל שׁוּב וְשׁוּב, אִם לֹא הֵלֵךְ לִי בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, לֹא אֲתִיָּאֵשׁ אֶלָּא אֲנִסָּה שׁוּב וְשׁוּב.

וּפְעַם רָאָה שְׁנֵי שְׂכוֹרִים בְּקֶרֶן הַרְחוּב מִתְגּוֹלְלִים עַל הָאָרֶץ. זֶה

לוגם לגימה, ונותן לזולתו שילגם גם-כן. והנה שמע שאחד אומר לשני: אני אוהב אותך כל-כך, וענה לו השני: אם אתה אוהב אותי, אומר נא לי מה כואב לי? וענה החבר: איני יודע. אומר חברו: סימן שאינך אוהב אותי. וענה ואמר אז הצדיק הקדוש: למדתי מהם מה זו אהבת ישראל, אם אוהבים יהודי, צריכים לידע מה כואב לו. אלו המדות הטובות שעליכם להכניס בעצמכם!

בחורים צעירים, עכשו מגיע קיץ ארץ. אתם נמצאים בין הרים, אינכם צריכים לנסע לעירות גדולות לראות שם פריצות. יכולים לשבת וללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, ח"י פרקים משניות, לגרס דף או שנים גמרא, והמון דפים שלחן ערוך, ולקיים מצוות, ולעזר זה לזה, ואז תעלו ותתעלו במעלות התורה והיראה, ולא יארך זמן רב ותקימו בתים לתפארה.

אך זאת אבקש אתכם, ראו לקיים כל אשר בקשתי, ואז פעבר שנה שנתים, לא תוכלו להודות לי, לא יהיו בפיכם די מלים על אשר חזקתי אתכם ועודדתי ושמחתי אתכם, וקרבתתי אתכם אל הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי העצות של רבנו ז"ל.

הבעל התניא זי"ע היה מצעירי התלמידים של המגיד ממעזריטש, אבל זכה ליותר מכל התלמידים, כי האהבה בינו לרבו היתה עזה כל-כך, עד שפעם התבטא רבו המגיד ממעזריטש זי"ע בסוף ימיו: זלמניו, י"ט כסלו זה החג שלנו. ולא הבין מה הרבי אומר לו. וכשהגיע י"ט כסלו, נסתלק המגיד מן העולם. ואז הבין שזה ההלוא של רבו. אבל מדוע זה ההלוא שלו? חלפו שנים, שהיה איזה רב' נואף וגנב בשם אביגדור — שם רשעים ירקב, שמסר את הבעל התניא והכניסו לבית-סהר, והצרך לשבת שם חמשים ושלושה ימים. בעל התניא, שהיה פדוע חתיכת אלקות, גדול ונורא מאד, דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, אשר מי שמתבונן בספריו — רואה, שאין זה אדם, רק גלוי אלקות, והצרך לשבת בבית-סהר, היתכן?! והנה אומר שם בפלא הרבה תהלים, וכשהגיע

לפסוק: "פדה בשלום נפשי", בשרו לו שיוצא לחפשי, והיה זה ביי"ט כסלו, אז הביין למפרע את דברי רבו.

וכשיצא מבית-סהר נסע להמון צדיקים, וכן לרבנו ז"ל, אף שרבנו ז"ל היה צעיר ממנו בשנים רבות. ושבת אצל רבנו ז"ל בשבת. רבנו ז"ל כבדו מאד מאד וקראו: 'שר האלה'. והבעל התניא היה מאד שבור מפל אשר עבר עליו, ואין זה פלא, כי לשבת בכלל של הצר נקולאי, ימח שמו, אינו דבר פשוט כלל! וזאת מאחר שהעלילו עליו עלילת דם, עלילת שוא, ומי? רב, כמו הרשע שלי, שמעליל עלי עלילות שוא ורשע. ורבנו ז"ל כבדו מאד ואמר אז הבעל התניא הרבה תורה, וכשסיים את התורה פרש את הפסוק: "רחמיך רבים ה'", רבונו של עולם, יש לי עליך רחמנות גדולה. ואמר על זה רבנו ז"ל, שהפירוש הזה הוא רוח-הקדש, כי אם יש בעולם כל-כך הרבה רמאים, צבועים, שקרנים, וכלם מחזיקים מהם, אף שאינם עושים שום דבר, אינם מקרבים אף אחד אליו יתברך, והנה צדיקים קדושים, דבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, ומקרבים את עם ישראל אליו יתברך, עליהם מעלילים כל דבר רע, אזי רחמיך רבים ה', רחמנות גדולה יש עליך, רבונו של עולם. ואחר-כך אמר רבנו ז"ל תורה ארבה (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עב), ששם מדבר — מהיכן אנו יודעים שאנו מקרבים לצדיק אמת? אם נופלת עלינו שפלות, ואנו מתחילים לראות מי אנו.

ולכן עלינו לשמח מאד, שזכינו להתקרב לרבנו ז"ל, ותתחילו ללמד ספרי רבנו ז"ל. ותלמדו הרבה "שיחות-הר"ן" ו"חיי-מוהר"ן", ושם תרגישו מיהו רבנו ז"ל.

וכן כדאי לכם ללמד הרבה בספרי השיחות שהתלמידים רשמו.

והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתהיו שמחים ועליזים, ותתמידו בספרי רבנו ז"ל ותלכו בדרכיו, ואז תראו אל אילו מדרגות בעבודת השם יתברך תגיעו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, שִׁתְּגַנְבוּ בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדָדוֹת,
לְשִׁיחַ בֵּינְכֶם לְבֵין קוֹנְכֶם, וּלְבַקֵּשׁ עָלַי שְׂאֻזָּכָה לְבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

ט' תי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ה אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנֹכַח קִבְלָתִי, וְגִדְלָה שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעֵר כָּלֵל, כֵּן יַעֲזֹרְנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד
לְשִׁמְעַת מִמֶּךָ רַק בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵינִי אֶתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעֵר בְּדַעְתְּךָ
אֶת גִּדְלָה שִׁמְחָתִי שְׂיֵשׁ לִי, שְׂאֶתָּה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, לְאַסֵּף
כַּמָּה מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבֵיתְךָ, וּלְדַבֵּר שְׁעָה אַחַת מֵרַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר
כָּל זְמַן שְׂאֵנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלִבוֹשִׁים הַגְּשָׁמִיִּים, אֵינִי לָנוּ דְבוּרִים לְפָרֵשׁ
אֶת גִּדְלָה הַזְּכוּת הַזֶּה, בְּזֶה שְׂזוֹכִים לְדַבֵּר שְׁעָה אַחַת מֵרַבְּנוּ ו"ל. וְכִבְר
אִמַּר רַבְּנוּ ו"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן נה): טוֹב לְבָלוֹת זְמַן רַב
בְּשִׁבִיל שְׁעָה אַחַת שִׁיתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק; עַל-כֵּן אֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ עַל
הַבְּטוּלָה זְמַן, רַק תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, שְׂאֶתָּה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, וְאֶתָּה
אִי"שׁ טוֹיב', שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְּבוֹת (אַכוֹת פֶּרֶק ו'): גִּפָּה שְׁעָה אַחַת
בִּיתְשׁוּבָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, שְׂאֶתָּה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, שְׂיִזְכּוּ
לְשִׁמְעַת שְׁעָה אַחַת מֵרַבְּנוּ ו"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְעוֹרֵר לְבָם לְשׁוּב
בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, אֲשֶׁר אֵינִי לְמַעֲלָה מִזֶּה. וְאִמַּר רַבְּנוּ
ו"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קנא): בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּי בְּקַרְבַּת
הַצְּדִיקִים; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹכָה אוֹתְךָ, שֶׁתִּהְיֶה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת
הַרְבִּים, וְזוֹכוֹת הַרְבִּים תִּהְיֶה בְּיָדְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ט' תיא — ט' תיב בַּנְחַל רלה
ט' תיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ה אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם,
אִיךָ שְׂאַתֶּם מְחַזְּקִים אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּשְׁלוֹם.

רְאוּ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאַל תַּנְיַחִי אֶת הָעֲצָבוֹת
אֶצְלֶךָ כְּרָגַע, כִּי הַשִּׂמְחָה תִּרְחִיב אֶת לִבְךָ תָּמִיד.

רְאֵי לְהִזְהַר מְאֹד לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּשַׁעַת הַדְּלָקָת
הַנִּירוֹת, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עֲלֵיכֶם, וְיִתֵּן לְכֶם זֶרַע שֶׁל קִימָא, כִּי הַתַּפְּלָה
שֶׁהָאִשָּׁה מִתְפַּלֶּלֶת אֲזוּ, מְאֹד מְקַבֶּלֶת בְּשָׂמַיִם. וְגַם רְאֵי לְהִיּוֹת זְהִירָה
לְהַדְּלִיק שְׁנֵי נֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְכֶם,
שְׂתוֹלִידֵי בֵּן שְׂיֵאִיר בְּעוֹלָם.

רְאֵי לְשָׁמֵר אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן־הֶרַע עִם הַשְּׂכֵנּוֹת, רַק
תָּמִיד תִּדְבְּרֵי עִמָּהֶן דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ה אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, עֲמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְּל צְעָרֵי שְׂיֵשׁ לִי, שְׂשִׂמְעָתִי
שְׂנַפְּלָתֶם בַּפֶּח — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִזְהָ אֲנִי רוֹאֶה אִיךָ
שֶׁהַבְּעַל־דְּבָר אֲוֹרֵב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד לְשִׁבּוֹר אוֹתָנוּ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים

שְׁבַעֲוֹלָם. וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: לְפִי גִדְל מַעֲלַת הַנְּחֻשָׁק, בֵּן מִתְרַבֵּה וּמִתְגַבֵּר וּמִתְפַשֵּׁט הַמְּנִיעוֹת (עֵינֵי לְקוּטֵי־מִוֶּהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן טו).

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! תֵּאֱמִין לִי, מֵאִז שְׂרָצִיתִי לְהַכְנִס לְגוּר וּלְהַתְּגוּר בַּעֲזַרַת "יְבִנְאֵל", עוֹבְרִים עָלַי כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, אָשֶׁר לֹא יֵאֱמֵן כִּי יִסְפֹּר. אֶקְוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂכָבָר יִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי אֲזַכֶּה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל חֻשְׁקֵי וּרְצוֹנֵי.

נָא וְנָא רָאה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי אֲנִי בַעֲצָמֵי אֵינִי יוֹדֵעַ בְּאִיזוֹ דְרָף לְהִלָּף, רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עֵינֵי וְלִבִּי, שְׂיֹלֵכְנִי בְּדְרָף הָאֱמֶת כְּפִי שֶׁהוּא מִבֵּין, וּכְפִי שֶׁהוּא יוֹדֵעַ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מִוֶּהֲרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן יב): כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּדְרָף בְּגִשְׁמִיּוֹת, אוֹ הוֹלֵךְ בְּדְרָכִים בְּרוּחָנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי נִתְעוֹרְרִים אֲצִלוֹ הַרְבֵּה סִפְקוֹת, וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ לְשִׁית עֲצוֹת וְכוּ' וְכוּ', עֵינֵי שֵׁם. כְּמוֹ־כֵן הַדְּבָר עִמָּנוּ בַּעֲזַרַת "יְבִנְאֵל", אָנוּ מְסַבְּבִים בְּכֹל מִינֵי מְנִיעוֹת וּסְפִקוֹת, וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים אִיךָ לְהַחֲלִיט, וּבִבְדָאֵי עַל־יְדֵי שְׁנִמְסוֹר אֶת עֲצָמָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, נִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל מְחוּז חֻפְצָנוּ בְּשָׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תג

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבַת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ה אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּכֶם, אִיךָ שְׂאֵתֶם זוֹכִים לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם יַחַד — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זוֹ כָּל שְׂמִחָתִי — כְּשֶׁאֲנִי זוֹכֶה לְשִׁמְעַ אִיךָ שְׂאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל־הַקֹּדֶשׁ" מִתּוֹעֲדִים יַחַד וּמְדַבְּרִים מְרַבֵּנוּ ז"ל,

אֲשֶׁר ט' תיד בַּנְחַל רלוז

אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד מִדְּרַגָּה גְּדוּלָּה מְזוּ, וְזֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם
וּכְשִׁזְזוּכִים לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ז"ל, אֲזַי מְאִירִים אוֹרוֹת נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵתוֹעַד עֲצָמוֹ תְּמִיד, וְגַם מְעוֹרֵר
וּמְעוֹדֵד אַחֲרַיִם לְהִתְנוַעַד יַחַד, וּמִדְּבַר מִרְבֵּנוּ ז"ל וּמְעַצּוֹתָיו
הַקְּדוּשׁוֹת.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי הַדְּבוּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ מְכַנֵּס בְּאֶדָם תִּקְוָה וְאִמְץ לֵב
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ שְׂאִתָּה לּוֹחֵץ עַל הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר,
שִׁישְׁתַּדֵּל לְנִסְעַ לְמִקְוֹמוֹת שׁוֹנִים, וְלִמְסַר שְׁעוּרִים בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל.
הֵן אָמַת שֶׁהוּא חָלוּשׁ כַּח, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, עִם כָּל זֹאת אֵין מְזַרְזִים אֶלָּא לְמְזַרְזִים, וְטוֹב
וַיִּפֶּה הַדְּבָר שְׂאִתָּה מְזַרְזוֹ וְעוֹזֵר לוֹ לְנִסְעַ אֶל הַשְּׁעוּרִים, וְכָל הַמְּזַפֶּה
אֶת הָרַבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַ שְׁמִינִי, כ"ה אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַבְּשׂוּרָה
הַמְּשִׁמַּחַת, שְׁסוּף כָּל סוּף זְכִיתִי לְמִצָּא אֶת בֶּן זוּגָד וְהַתְּאַרְסָתָּ —
אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתַאֵר כָּלֵל.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי שְׂמֵחָתְךָ כָּל-כָּף גְּדוּלָּה אֶצְלִי מִמֶּשׁ כְּמוֹ שְׂמֵחָת
בַּתִּי, יַעֲזוֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, שְׂתַזְכֵּי

רלח אָשֶׁר ט' תטו בַּנְחַל

לְהַכְנִס אֶל הַחֶפֶה, וַיְהִי עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד, וְתִזְכּוּ
לְבָנוֹת בֵּית נַאֲמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִקְיֵמוּ דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.

כְּפִי הַתְּכַנִּית שְׁלִי אֲנִי מְקַוֶּה לְהִיּוֹת תַּכְּף-וּמִיד אַחַר חַג הַפֶּסַח
בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ אִם אוֹכֵל לְהִשְׁתַּתֵּף בְּפִעֵל מִמֶּשׁ
בְּחַתְנָה, עִם כָּל זֹאת בְּיָדָי אֲשַׁמַּח עִמָּכֶם בְּיוֹם שְׂמֵחַתְכֶם, אֶף-עַל-
פִּי-כֵן עִם תְּפִלָּה יְכוּלִים לְפַעֵל הַכָּל אֲצֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְכָל תְּתַעַקְשִׁי עִם הַחֶתֶן אוֹדוֹת ... וְכוּ',
אֵת רְאִי לְהַתְּפַלֵּל לְפָנָי וְתִבְרַךְ, וְתִבְקֶשׁי כָּל מַה שְׂאֵת רוּצָה וּבְיָדָי
עַל-יָדֵי תְּפִלָּה יְכוּלִים לְפַעֵל הַכָּל.

נָא וְנָא רְאִי לְבָרַח מוֹכּוּחִים וְסִכְסוּכִים, רַק לְשִׂמְחָה עַל גְּדֹל
הַטּוֹבָה וְהַחֶסֶד שְׁעָשִׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְיָדָי בְּזִכּוֹת
הַשְּׂמֵחָה וְתִהְיֶה הַכָּל לְטוֹבָה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי —
תִּשְׁכַּלִּי וְתַצְלִיחֵי. וּמִי יִתֵּן שְׂפָכָר אֲזָכָה לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה מְשִׁמַּחַת גַּם
מֵאַחֲוֹתֶיךָ תַּחֲיֶיהָ.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ה אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחֹר וְנִיק וְחַפִּים
... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ אֵיךְ
שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, כֵּן יַעֲזֹר לְךָ
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּמִּיד תֵּאָחֵז אֶת עֲצָמְךָ בְּרַבְּנוּ ז"ל, וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת
עֲכָשׁוּ בִימֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר אֵין לְךָ טוֹב מִזֶּה, שְׂיִלְד צָעִיר מְרַגֵּיל אֶת
עֲצָמוֹ לִילְךָ בְּדַרְכֵי יְרֵאת שָׁמַיִם.

אֲשֶׁר ט' תטז בְּנַחַל רַלֵט

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי רַבְּנוּ ו' ל זָכָה לְחַבֵּר אֶת "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" קִדְּם
הַבְּרִמָּצוֹה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי הֵיִלֵד שְׁמִרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד "סֵפֶר-
הַמִּדּוֹת" בְּגִיל צְעִיר, וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ שְׂיִזְכֶּה לְקִיּוֹ, אֲשֶׁרִי לוֹ
וְאֲשֶׁרִי חִלְקוּ!

נָא וְנָא אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וּבְיָדַי לֹא
יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּשַׁעוֹרֵי הַיְשִׁיבָה שְׁאַתֶּם לוֹמְדִים, וְתִחְזֹר עַל
הַלְמוּד פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, עַד שֶׁתְּהִיָּה מִן הַמְצַיְנִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תטז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסִדְרַ שְׁמִינִי, כ"ה אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם,
אִיךָ שְׁאַתֶּם מְחַזְּקִים אֶת עֲצֻמְכֶם. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכְּפוּ
לְהַתְחַזֵּק כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְשִׁכְּבֵר לֹא תִדְעוּ מִשׁוּם צָרָה מְרָה בְּזָה
וּבְכָא.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם "עֵין יַעֲקֹב", וּלְעֵין
בְּסִפְרֵי הַחִיד"א בְּ"פֶתַח עֵינַיִם" עַל אַגְדוֹת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וּלְעֵין
בְּסִפְרֵי הַרִי"ח בֵּן יְהוּדָע עַל אַגְדוֹת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, כִּי לְמוֹד
אַגְדוֹת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מֵאֵד מִסְּגֹל לְהַמְשִׁכַת יְרֵאת שָׁמַיִם עַל
הָאָדָם.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה וּבְאַהֲבָה רַבָּה עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאֶז
תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שְׁתִּבְיָא בְּכָל יוֹם לְבֵית-הַכְּנֶסֶת גַּר אֶחָד,

ולהדליקו לפני עמוד התפלה, ועל-ידי-זה ימשך עליך נפש רוח, ותזכה לתקן את אשר קלקלת, ואז תזכה להמשיך אליך אחר-כך גם נשמה.

נא ונא לא להשבר משום דבר שבעולם, ובפרטיות שאתה זוכה לדעת מרבי אמת כזה, רבי נורא כזה, רבי נפלא כזה, המלמדנו עצות ודרכים איך להחזיק מעמד, אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נאה גורלנו, ומה יפה ירשתנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תיז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ה אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

שמוע שמעתי את גדל הבשורה המרה ממה שעובר עליך, עד שהצרכת לנסע נסיעה ארכה וכו', ולהתרחק מבייתך למרחקים וכו'. מה אמר לך, ידידי היקר לי מאד! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי מכל זה, אבל ראה לדון את כלם לכף זכות. הנה גם אני בעצמי מוסר נפשי לגמרי אליו יתברך, שיוליכני בדרך האמת, ואזכה לידע את מקומי ושרשי בארצנו הקדושה.

מה אמר לך, ידידי היקר! מאז שרצוני עז לבוא ולגור בארצנו הקדושה, כבר נסתבב סבות, שכמעט נסכס בדעתי שאגור בכמה עירות, עד שהגעתי לעירת יבנאל, ומאז שנסכס בדעתי להשאר שם, אין לתאר ואין לשער את גדל הצרות והיסורים, המניעות והמרירות שעוברים עלי. אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך סוף כל סוף לטובה.

והנה מוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יב):
 כשאדם הולך בגשמיות בדרך, או כשהולך ברוחניות בדרך, אזי
 מסבבים אותו כל מיני ספקות, ואינו יודע באיזו דרך להלך, כן הוא
 ממש אצלי, אבל אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, כי בודאי יוליכני
 בדרך האמת, ויורני את מקומי האמתי, ואת שרשי וחלקי בארץ
 ישראל, כי לכל בר ישראל יש חלק בארץ ישראל.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לדון אותי לכף זכות, כי לא
 במקרד ולא במצל, חס ושלום, עשיתי זאת, כי אני בעצמי איני יודע
 שום דבר, רק אליו יתברך עיני ולבי, שיוליכני בדרך האמת.

עליך לדעת, כי על משיח אמרו (תנא דבי אליהו זוטא, פירק כה):
 שהוא יושב בשערי רומי, והוא שם בשביה, וחובש את מכאוביו.
 ויש לומר מ'ש'יח' ראשי תבות: ח'בושו י'תיר מ'ארץ ש'ביו
 (מהסליחה "מלאכי רחמים"). ועל זה אנו מחכים — להרס את שערי
 רומי, שהיא קלפת הנוצרים המתפשטים בעולם, ועלינו לעזור לזה
 הינו לביאתו. ועל-כן עלינו לגלות ולפרסם את האמונה הפשוטה
 בו יתברך לכל העולם כלו, ובפרטיות בארצנו הקדושה, ועל-ידי-זה
 שנזכה לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, נזכה לכלות
 ולבטל את קלפת רומי, שהיא קלפת הנוצרי, ונזכה להרס ולבטל
 את מלכות הרשעה, שהיא מלכות רומי לגמרי.

בעונותינו הרבים, החשך מכסה עכשו את כל ארצנו הקדושה,
 ונתפשטו שם קלפת הערב-רב, עד שרוצים לערב בינינו את אמות
 העולם, ולהוריד את כל המחיצות המבדילות בינינו לביניהם,
 ועלינו ללחם נגד הקלפה הקשה הזאת עם הפחות של רבנו ז"ל,
 ולגלותו לעם סגלה, שהם העם הנבחר, ועלינו להבדל לגמרי
 מאמות העולם, ואין לנו שום שיכות אליהם כלל, כי הם הקלפה
 המסוכנת את הפרי, החשך המסבב את האור וכו' וכו'.

והנה אנו רואים, שגור המתגיר, מכרח להכנס אל מקוה טהרה,
 כי המקוה מטהרת מכל הטמאות, ויש לומר מ'ק'ו'ה' ראשי תבות:
 ו'אותנו ק'דשת מ'כל ה'עמים, כי דיקא על-ידי המקוה, בזה אנו

מראים את חבת הקדוש-ברוך-הוא אלינו, שאותנו קדש מכל העמים, ובזכות שעם ישראל יהיו נזקרים בטבילת מקנה, על-ידי-זה נזכה להכלל בו יתברך, ונזכה שיקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ מכל האמות העולם, ונזכה לעלות לארצנו הקדושה. ויש לומר מ'קו'ה' — ראשי תבות: "ק'בצנו ו'הצילנו מ'ן הגוים", שדיקא על-ידי טבילת מקנה, נזכה שהקדוש-ברוך-הוא יקבצנו ויצילנו מכל הגוים.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להצליח ברכך, ולצאת מהפח יקוש שנפלת לתוכו. ויקים אצלך (תהלים קכד, ז): "הפח נשבר ואנחנו נמלטנו". ויש לומר 'פ"ח' כשנשבר לחצי, אזי הוא 'ד"ם', (הינו שתי פעמים ד"ם עולה פ"ח), והוא על דרך שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ו'): כשיש לאדם ד"ם, הינו שסובל שפיכות דמים ובזיונות, אזי העצה — שידם וישתק, ולא יענה למחרפו שום דבר, ואז הפ"ח נשבר ואנחנו נמלטנו פנ"ל. והקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ותזכה לצאת מכל החובות והצרות והיסורים, ויתרחב לך ברוחניות ובגשמיות, וישלח רפואה שלמה לאשתך, ותזכה להיות עמי במחיצתי תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תיח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש", קדש קדשים די בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! חזקו ואמצו מאד לילך בדרךי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמורה, כי כל עצה ועצה של רבנו ז"ל צריכים לקימה בתמימות ובפשיטות, בלי שום השכלות עצמיות כלל.

וביותר צריכים להיות תמים תמים בעבודת השמחה, אשר רבנו ז"ל הזהיר על זה יותר מהכל; כי כפי הקטנות והירידות והנפילות שעוברות על כל אחד, אי אפשר להחזיק מעמד, רק על-ידי שישמח את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם, וגם ישמח אחרים.

על-פן ראו לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה עצומה, הן אמת שעובר על כל אחד מה שעובר — משברים וגלים, מרירות וקטנות, עד שקשה מאד לשמח, עם כל זאת עליכם לדעת, כי אי אפשר להנצל מפגעי ומקרי הזמן, אלא על-ידי מדת השמחה. וחקמינו הקדושים אמרו (ירושלמי מועד קטן, פרק ב', הלכה ד'): שמחה לאדם בשעה שהוא דר בתוך שלו; וזה עקר השמחה — כשאדם זוכה לדור בתוך שלו, הינו בדרך כלל עקר המרירות והצרות והיסורים, הקטנות והחלישות הדעת שעוברים על האדם, זה רק מפני שמקנא באחרים, ותמיד חושב פן ואולי חברו יש לו יותר ממנו, פן ואולי חברו מצליח יותר ממנו, ועל-פן קשה לו להיות בשמחה, אבל כשמרגיל את עצמו לחיות בתוך שלו, ואינו מסתפל על אחרים, אז דיקא השמחה היא בשלמות. על-פן ראו להרגיל את עצמכם להיות תמיד בשמחה עם הנקדה שלכם, כי לכל אחד ואחד יש נקדה אשר אין בחברו (עין לקוטי-מור"ן, חלק א', סימן לו); וצריכים לשמח עם נקדתו מאד מאד, ואז אדם הוא הכי מאשר בחייו, כי הזוכה לשמח עם נקדתו הוא המאשר ביותר בחיים.

והנה בודאי עובר על כל אחד ואחד מכם מה שעובר — כל מיני ירידות ונפילות וכו' וכו', נסיונות קשים ומרים, עם כל זאת כבר למדו אותנו חכמינו הקדושים, ואמרו (תענית ח'): כל השמח ביסורים שבאים עליו, מביא ישועה לעולם; כי בזה שמחה את כל צרותיו ויסוריו אל השמחה, בזה הוא מגלה שהוא מאמין בו תברך, והוא ממשיך את אמתת מציאותו תברך לעולם, ועל-ידי זה מביא ישועה לעולם. ועקר הישועה הוא — כשממשיכים את אור השכינה בעולם.

וְזֶה שְׁאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת סג.): כָּל הַמְּשַׁתֵּף שָׁם שָׁמַיִם בְּצַעְרוֹ, כּוֹפְלִים לוֹ פְּרֻנְסָתוֹ; הֵינּוּ בַּשָּׁעָה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם מֵהַ שְׁעוֹבֵר — מְרִירוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְדִינִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ אֵבֶד מְנוּס וְתִקְוָה לְגַמְרֵי מַמְנוֹ, מְרַב עֲנִיּוּתוֹ וְדַחְקוֹתוֹ וְכוּ', אִזּוֹ דִּיקָא מְכַנִּים וּמְשַׁתֵּף שָׁם שָׁמַיִם בְּתוֹךְ צְרוּתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה שְׁכוּפְלִים לוֹ פְּרֻנְסָתוֹ, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד יִקָּר כְּשֶׁאָדָם מֵהַפֶּךְ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה, הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן אֶל הַשְּׂמִחָה הַשְּׂלֵמָה.

כִּי זֶה עָקֵר גְּדֻלַּת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֶׁמְסֻתּוֹבֵב כָּאֵן בְּעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה, הַמְּלֵא הַסְּתָרוֹת וְכִסּוּיִים וְכוּ', הַמְּלֵא קְלָפוֹת וְחֻשָּׁף וְכוּ', הַמְּלֵא כְּפִירוֹת וְסִפְקוֹת וְקִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵךְ וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת הוּא מְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם כְּסוּי לְאֱלֻקוֹת, וְהוּא שְׂמַח בְּתַכְלִית הַשְּׂמִחָה, זֶה עָקֵר מַעֲלַת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְעוֹלָה עַל כָּל הַמְּלָאכִים וְהַשְּׂרָפִים וְהָאוֹפָנִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָל הָעוֹלָמוֹת מְקַבְּלִים שְׂפַע מַמְנוֹ.

כִּי מִי שֶׁזֹּכָה לְשְׂמִיחָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמֵהַפֶּךְ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה אֶל הַשְּׂמִיחָה הַשְּׂלֵמָה בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא זוֹרֵעַ אוֹרוֹת חֲדָשִׁים לְכָל הָעוֹלָמוֹת, וּמֵיחַד יְחוּדִים קְדוּשִׁים, וּמִמְשִׁיף חִיּוֹת וְזִיו וְדִבְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּבְכַרְטִיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְיוֹצֵאִים כְּרוּזִים בְּשָׁמַיִם עַל הָאָדָם הַזֶּה: "אֲשֶׁרֵי הַבֵּן הַחֲבִיב הָעוֹשֶׂה רְצוֹן קוֹנוֹ", "אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ הַמְּכַבֵּד וּמְיַקֵּר אֶת קוֹנוֹ, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשֶׁרֵי לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא". וְהַקּוֹל הַזֶּה יוֹצֵא בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְזָפִי הַשְּׂמִיחָה יְכוּלִים לְשַׂמְעָה זֹאת.

וְאֵל כָּל זֶה רוּצָה רַבָּנוּ וְ"ל לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, שְׁנֻזָּה גַם-כֵּן לְגַרְם שְׁעִשׂוּעִים גְּדוּלִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלְשַׂמַּח בּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּשְׂמִיחָה אֵין סוֹפִית, וְלְהַפִּיךְ אֶת כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְגוֹנוֹת וְהָאֲנָחוֹת שֶׁלָּנוּ אֶל תִּקְוָה הַשְּׂשׁוֹן וְהַשְּׂמִיחָה.

אֲשֶׁר ט' תיט בְּנַחַל רמה

על-פֶּן, אחי ורעי היקרים! ראו לא להיות בטלנים כָּלֵל, רק תחזיקו את עצמכם בְּרַבְנוּ ז"ל ובאנשיו היקרים, שהם אנשי שלומנו תלמידי "היכל-הקדש", ותאחזו את עצמכם ביחד באהבה, אחוה ורעות, וביחד תדברו מְרַבְנוּ ז"ל ומעצותיו הקדושות, ואז טוב לָכֶם בְּזֶה ובכּא לְנִצַּח נְצָחִים.

המאחל לָכֶם בְּרָכָה והצלחה מן השמים...

ט' תיט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממכם, שאתם זוכים לחזר בתשובה, כן יעזר לָכֶם הקדוש-ברוך-הוא להתעלות מעלה מעלה. כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (ברכות לד:): במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד; על-פֶּן ראו לשמח מאד מאד על נעם חלקכם, אֲשֶׁר זכיתם לחזר בתשובה. ובודאי בזכות התשובה יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתעלות תמיד.

נא ונא ראה להכניס שמחה בך, כי השמחה היא רפואה לחלי הנפש, ומי שהוא שמח תמיד, אינו צריך לקחת פְּדוּרִים, על-כֵּן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ועל-ידי-זֶה תצא מהדכאון ומהעצבון שרק הורס אותך לגמרי.

ראה, אהובי, אחי היקר! לשמר שבת-קדש, שלבל תדליק שום אור, ולבל תעשן, ואז השבת תשמר עליך.

היה מאד טוב אם היית בודק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, ואם לא חסרה באיזו דלת מזוזה, כי כל הצרות והבציעות שהאדם סובל בביתו, הכל מפני שאין לו מזוזות כשרות, על-כֵּן ראה לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות ולתקנן.

רמו אָשֶׁר ט' תכ בַּנְּחָל

מה טוב וימה נעים, אם תזכה לילך בכל שבת-קדש לבית-
הכנסת להתפלל שם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע גם את
תפלתך, ותזכה לברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ותרוה רב גחת
מכל יוצאי חלצריך, ושיהיה לך רק טוב כל החיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי, וממש חיים חדשים תנפח בי.

ט' תכ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

ראי לשמר את עצמך מעברות, פי הקדוש-ברוך-הוא מאד
מקפיד על אשה המפקרת את עצמה, חס ושלום. ויש לומר:
נ'ש"ים' — ראשי תבות: שומר נפשו ירחק מ'הן, הינו מי
שרוצה לשמר את עצמו, שירחיק עצמו מנשים ולא יפשל בהן, חס
ושלום.

ראי להתחזק תכף-ומיד, ועל-ידי-זוה תנצלי מכל מיני עברות
שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר ט' תכא בנחל רמז
ט' תכא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרטיות שאתה מחזיק בדרך הלמוד
של רבנו ז"ל, ואתה שוקד על דלתות התורה הקדושה.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין עוד טוב בעולם מלמוד התורה
הקדושה, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ומתמיד בכל יום
בלמוד התורה הקדושה.

ראה להכניס את עצמך בתוך האמונה הקדושה, כי עקר התקון
לפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, הוא רק האמונה הקדושה,
כי כנגד זה שאדם מפריש את עצמו מזווגו, שזה קלקול האמונה
כידוע, כי היסוד נפרד מהמלכות, כנגד זה צריך להכניס בעצמו
אמונה פשוטה בו יתברך, אשר מלא כל הארץ כבודו, ואין שום
מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וצריכים
לחזור על זה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממש, וכן לדבר עם
אחרים, וזה עקר תקון הברית.

ועל-כן אשרי מי שזוכה להפיץ את הקונטרסים החדשים,
המגלים ומדברים מאמתת מציאותו יתברך בתמימות ובפשיטות
ובקלשון עממית, באפן שיובן להמון-עם, אשרי לו ואשרי חלקו!
ואין לך עוד תקון גדול לפגם הברית מהפצת הספרים האלו.

ראה לדבר עמו יתברך בכל יום ויום אפלו קצת, כי כל דבור
ודבור הוא הצלחה נצחית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי, וממש חיים חדשים תנפח בי.

בנחל

ט' תכב

אשר

רמח

ט' תכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
איך אתה מחזק את עצמך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים חזוק חדש בכל
יום ויום, כפי שעוברת על כל אחד ואחד מרירות דמרירות, וללא
המלח שהוא ההתקרבות אל הצדיק, היינו נאבדים לגמרי.

ועל-כן עלינו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו "אשר בנחל"
שם גורלנו, שאנו זוכים לידע מרבי אמת כזה, רבי נפלא כזה, רבי
המחיה ומחזק אותנו, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל
החסד חנם שעשה עמנו.

ראה, אהובי, אחי היקר! לדם ולשתק לכל המבזים והמחרפים
נפשך. ואל כל זה תזכה על-ידי שתהיה תמיד בשמחה, כי השמחה
מרחבת את הדעת, עד שאינו מתפעל משום בריה שבְעולם. ויש
לומר: ש'מ'ח'ו' צדיקים בה' (תהלים צו, יב), הינו הצדיקים הזוכים
לשמח תמיד בו יתברך, הם מקימים: ש'ומעים ח'רפתם ו'אינם
מ'שיבים. כי השמחה שהאדם שמת בו יתברך, מכנסת בו ישוב
הדעת, שלא יענה למחרפו דבר, ולא ישיב להם כלל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לקבל את ימי הפסח
הקדושים בקדשה ובטהרה, ויהיו לך מחינן חדשים להפיר אותו
יתברך.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר בכל יום עמו יתברך, אשר כל
דבור ודבור הוא הצלחה נצחית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כ"ו אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ,
שְׂאֵפָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל — אֵין לְתֵאָר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי סוּף כָּל סוּף עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׂאֵין לָנוּ כְּלוּם בְּלִי רַבְּנוּ
ו"ל, כִּי הוּא מְכַנֵּס בָּנוּ אוֹר חֲדָשׁ וּתְשׁוּקָה חֲדָשָׁה לְחֹזֵר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, שְׂאֵז יִשְׁתַּנֶּה
אֲצִלוֹ הַכֹּל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְמִצָּא אֶת הַהֲרַחְבוֹת שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְרַחֵב לָךְ, כִּי כֹךָ הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל
תָּמִיד רַק עַל הַהֲרַחְבוֹת שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב לוֹ, וְאֵז יִצְלִיחַ
אֶת דְּרָכּוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד, ב):
"בַּצָּר הֲרַחֲבֵת לִי", שֶׁהַעֲקָר הוּא לְמִצָּא אֶת הַהֲרַחְבוֹת.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי כֹךָ
לְמוּד וְלְמוּד שְׁלוֹמֵדִים הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.

וְעֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הֵם כְּנֻגַד הַד'
עוֹלָמוֹת: מְקַרָּא בְּעֵשִׂיָּה, מְשָׁנָה בִּיצִירָה, גְּמָרָא תְּלִמוּד בְּבְרִיאָה,
וּמְדַרְשׁ וְזֵהר בְּאֲצִילוֹת. וְעַל-כֵּן כְּשֶׁלּוֹמְדִים בְּכֹל יוֹם בְּאֵלוֹ הַד'
לְמוּדִים חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמָם אוֹר נִפְלָא מִהַד'
עוֹלָמוֹת.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְדַבֵּר הַרְּבִה עִמוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כֹּךָ
דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, וּמִמְּשִׁיךְ עַל הָאָדָם אוֹר וְדַעַת
וְחַיּוֹת וְזִיו וּתְשׁוּקָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, הֵם כְּלֵי הַשִּׁפְעַע (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סד).

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליך שפע רוחני ושפע גשמי ושללא
תצטרף לבריות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תכד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ואם מצד אחד אני מאד שמח,
שאתה זוכה ומזכה את הרבים להפיץ את הקונטרסים החדשים,
שהם סלת ברוכה מספרי רבנו ז"ל, אף מצד שני אני מלא צער
ויסורים, שעדין אין אנו עושים מספיק, כי צריכים לארגן מאות
פעילים, שיפיצו אלפים ורכבות רכבות קונטרסים חדשים בין
אחינו בני ישראל, להחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ולשמחם
ולחזקם ולאמצם, ולהראותם את הדרך האמת לילך בה.

נא ונא ראה להיות בשמחה עצומה, כי בודאי סוף כל סוף
יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתצא מהבעיות שנכנסו בך, ותזכה
לעבר ולדלג על הכל.

ראה לגייס אנשים, שיעזרו לך להפיץ את הקונטרסים, ואני
מצדי אעשה כל מיני פעולות שבעולם, שידיפסו עוד קונטרסים
חדשים בארץ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר ט' תכה — ט' תכו בנחל רנא
ט' תכה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, שאתה זוכה להכניס את בנך לעל המצוות. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתקנה לו תפלין כשרות, ויניח את התפלין כל החיים שלו, ואז יצליח דרכו. כי חכמינו הקדושים אמרו (מנחות מד): כל המניח תפלין — זוכה לחיים וזוכה לאריכות ימים. גם אתה ראה להזהר להניח בכל יום תפלין, ואז ירחיב לך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא תסרה באיזו דלת מזוזה, כי עקר כל הצרות והעניות שעוברים בביתו של האדם, כשאינו זוכה למזוזות כשרות.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה לאשתך באיברייה ובגדייה ובכל טפי דמיה, וירחיב לכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל סכום, אשר אני משתתף בקניית התפלין לבנך.

ט' תכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי עם המעות להדפסה, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו ממך ומאשתך ומכל בני ביתך הדינים, ותזכו רק לישועות ולהרחבות ברוחניות ובגשמיות.

רָאָה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים
 שְׂבַעֲוֹלָם בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הָאֱמוּנָה,
 וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לִהְיוֹת חִזּוֹק בְּאֶמוּנָה, כִּי "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרֻכּוֹת"
 (מְשָׁלִי כח, כ), עַל-יְדֵי אֱמוּנָה מְמַשִּׁיכִים עַל עֲצָמָם כָּל מִינֵי בְּרֻכּוֹת
 וְשָׁפַע דְּקָרְשָׁה.

וְעֶקֶר שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, שְׁצָרִיף
 לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל
 לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם לְבוֹשִׁים
 לְשִׁכְנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל הַכֶּרֶה זֶה, וְאֵז כָּל הַחַיִּים
 שְׁלוֹ מְשִׁתְּנִים לְטוֹבָה.

רָאָה, יְדִידֵי הַיָּקָר! לִהְיוֹת מְמוֹזְכֵי הַרְבִּים, וְתַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
 הַיָּקָרִים הַמְדַבְּרִים וּמְגַלִּים אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כִּהְיוּם
 הַזֶּה הִיא הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה כְּפִי מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
 וּבְכַרְט בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הַסְטֵרָא אַחֲרָא מִתְּפַשְׁטָת שָׁם מְאֹד
 מְאֹד לְלַכֵּד אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמַצּוֹדָתָם הַרְעָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי
 שְׂזוּכָה לְגַלוֹת אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת.

אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, כִּי כָּל קוֹנְטְרָס וְקוֹנְטְרָס שְׂיוֹצָא וּבָא אֶל אֶחָד
 מֵאַחֲרֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹשֶׂה פְּעֻלָּה לְטוֹבָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִתְּמִיד
 בְּדַבֵּר זֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצַחִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזִרְעֵ, כ"ו אֲדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךָ עֲלֶיךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה וּבְרִיאֹת

אֲשֶׁר ט' תכח בַּנְחַל רנג

הַשְּׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֶיךָ וּבְשֵׁס"ה גִּידֶיךָ וּבְכָל טְפֵי דְמִיךָ, וְשִׁתְּצִלִיךָ
בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה.

מה טוב ומה נעים אם תהיה זהיר להניח בכל יום תפלין, כי
תכמינו הקדושים אמרו (מנחות מד.): כל המניח תפלין — זוכה
לחיים; וממשיך על עצמו אריכות ימים ושנים טובות.

גם ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, כי רב הצרות
שהאדם סובל בביתו, הן כשאין המזוזות כשרות.

ראה לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תכח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר
עליכם בביתכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע את תפילתי,
שאני מבקש ומתפלל עליכם, שתהיה לכם בריאות השלמה, ושלא
תדעו כבר משום צרה ומרה, ושימלא ה' את כל משאלות לבכם
לטובה, ושימשיך לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ושתזכו
להתחתן ולמצא את זוגיכם כל מי שצריך, ושתהיה לכם פרנסה
בשפע.

נא ונא ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן כשרות, כי רב
הצרות שהאדם סובל בביתו, הן כשאין המזוזות כשרות, על-כן ראו
לבדק את המזוזות אם הן כשרות, ואם לא חסר באיזה פתח מדלתי
הבית מזוזה.

ראו לשמור שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם, כי שמירת שבת מכנסת ברכה והצלחה במעשה האדם, ואשרי מי שזוכה לשמור שבת-קדש, ואז השבת תשמר אותו מכל רע.

גם תזוהרו מאד לאכל רק מאכלים בשרים בלי שום פקפוק אסור כָּלֵל, ותדקדקו מאד על בשר וחלב.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תכט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרךי רבנו ז"ל, בן יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תאחז עצמך ברבנו ז"ל, ושום דבר שבעולם לא יוכל לקחת אותך מרבנו ז"ל.

פי עליך לדעת, אשר רבנו ז"ל מגלה לנו את אמתת מציאותו יתברך, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ולאחז את עצמו ברבנו ז"ל, ואז יהיה לו טוב בזה ובכא לגצח נצחים.

אודות שדוכים וכו' וכו', בודאי צריכים לבקש מהקדוש-ברוך-הוא, שיהיה השדוף הראשון, ולא יצטרך להתראות עם הרבה, וכן נהגתי אני בפעם שהייתי בחור צעיר, והקדוש-ברוך-הוא ענה את תפילתי, שברוך ה', השדוף הראשון שרק הציעו לי קבלתי והתחנתי, ואני מאשר בחסדו יתברך, בן תעשה גם אתה, שתבקש הרבה ממנו יתברך, שיזמין לך את השדוף הראשון ואותו תקח.

העקר צריכים להתחנן מפני צווי הקדוש-ברוך-הוא, שהוא

אֲשֶׁר ט' תל בְּנַחַל רְנָה

צָוָה אוֹתָנוּ לְהִתְחַתֵּן, וּכְשֶׁמִתְחַתְּנִים בְּאִפְנֵי הַזֶּה, אִזּוּ בְּנִקְל לְמִצָּא אֶת הַבַּת זוּג.

רְאֵה לֵהיִוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מֵרַחֲבֵת אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַלֵּב, וַיּוֹצֵאִים מֵהַקִּטְנוּת וְהַמִּצָּר וְכוּ'.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוּ וַתְּבָרֵךְ, וְכֹל דְּבַר מֵהַ שְׁמַעִיק לָךְ וּמֵהַ שְׁמַצְעֵר אוֹתְךָ, רְאֵה לְדַבֵּר רַק לְפָנָיו וַתְּבָרֵךְ, וַתִּסְפֹּר לוֹ אֶת כָּל לִבְךָ וְכֹל מֵהַ שָׂרַק עוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִּרְטֵיּוֹת, וְזֶה יַעֲזוֹר לָךְ, שִׁישְׁפַּע עָלֶיךָ שְׁפַע הַדַּעַת לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם כָּל דְּבַר.

לְדַעַתִּי, אַתָּה יָכוֹל לְדַבֵּר עִם שְׁנֵי הָאֲבָרְכִים שֶׁהִזְכַּרְתָּ בְּמִכְתָּבְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וַתְּבָרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּזַרִיעַ, כ"ו אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי, וּמְאֹד אָנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מְכֹל מֵהַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי אֵין זֶה יַעֲזָה לְפַל בְּיֵאוּשׁ, כִּי הַיֵּאוּשׁ מִבִּיא לְאָדָם כְּשֶׁלוֹנּוֹת בְּחַיִּים, עַל-כֵּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיֹּת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מִכְּנֻסֵת הַצְּלֵחָה בְּחַיֵי הָאָדָם, וּרְבִנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמָחָה, חֵלֵק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תָּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ; עַל-כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיֹּת בְּשִׁמְחָה, וַתִּשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִזּוּ תִרְאֶה נֶס גְּלוּי שִׁיעֲשֵׂהָ עִמָּךְ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְכַדֵּק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה מְזוֹזָה עַל אִיזוֹ דָּלֵת. וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל,

רנו אֲשֶׁר ט' תלא — ט' תלב בַּנְחַל

יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִתְּפִלֵּל עֲלֶיךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מַחֲבוּתֶיךָ,
וְתִצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתַעֲלֶה וְתִצְלִיחַ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְל בְּרוּחְךָ כָּלֵל, כִּי בֹא יָבוֹא יוֹם יְשׁוּעָתְךָ, חֲזַק
וְאַמֵץ עַד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כִּי אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתִּזְכְּוּ לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגְכֶם
בְּקִלּוֹת וּבְמַהֲרָה. וְכֵן יִמְשֹׁךְ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה עַל כָּל הַמְּשַׁפָּחָה,
וְתִזְכְּוּ לְמִצָּא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיכֶם בְּאִפְּן שְׁלֵא יַחֲסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבַר.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמּוֹר אֶת הַשְּׁבֵת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.
וְעֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הַשְּׁבֵת מַעֲשֵׂרֶת גַּם בְּגַשְׁמִיּוֹת, וּמִכָּל שְׁפָן
בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאֲשֵׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קִדְשׁ.

הִיָּה מְאֹד רְצוּי, שְׁתִּבְדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת וְאִם
אֵינֶן פְּסוּלוֹת, חַס וְשְׁלוֹם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ כִּי אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר ט' תלג בְּנַחֵל רנו

אודות שאלתך בענין פרנסה, כבר ידוע דבור רבנו ז"ל שאמר
(ת"י מוהר"ן, סימן תקא): פרנסה גאר בטחון, הינו עקר העצה לפרנסה
הוא רק לבטח בו יתברך, וכל מה שהאדם בוטח יותר בו יתברך,
כן ישפע עליו פרנסה בשפע רב.

ראה להרגיל את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך בתמימות
ובפשיטות, ותגלה לו את כל מה שעובר עליך, ואז ישפע עליך
שפע ברכה והצלחה.

באמת אם היה האדם יודע מעלת התפלה וההתבודדות
שהאדם מתבודד עמו יתברך, היה תמיד עוסק בתפלה ובבקשה
אליו יתברך. ובפרטיות אלה, שהנגד גר מול החר הקדוש, ששם
גנוזים שרפי מעלה: האריז"ל והבית יוסף וכו' וכו', ראוי לה להיות
רגיל לבא אל מקום גניזתם, ולבקש שם רחמים רבים, שיתן להך
הקדוש-ברוך-הוא פרנסה בשפע.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבועולם, ואל תניח בעצמך את העצבות והדכאון כרגע.

עליך לדעת, כי למוד המשניות עולה על כל הלמודים, ואשרי
מי שמתמיד בלמוד משניות, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה לאשתך ולילדיך,
ותזכו לגדלם בנקל בלי שום קשי כלל.

המאחל להך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו ואיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

חֲמַדַּת לְכַבִּי! רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ,
 וְתַמִּיד תִּצְיֵר בְּדַעְתְּךָ, אֵיךְ שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין
 שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעַדָּיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְתַכְנִיִּס אֶת דַּעְתְּךָ רַק בְּזֵה, עַד
 שְׁיַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְחִילוּ לְהֵאִיר לְפָנֶיךָ שְׁמוֹתָיו
 יִתְבַּרְךָ, שֶׁהֵם הָאֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, וְתַטִּיל בָּהֶם
 כְּמִי שְׁמַטִּיל בְּגֹן-עֵדֶן מִתְּתָא לְעִילָא וּמַעִילָא לְתַתָּא.

וְהִנֵּה הַד' שְׁמוֹת בְּגִימַטְרִיָּה הַבְּרָכָה, כִּי זֶה עַקֵּר הַבְּרָכָה לְאָדָם,
 שְׁתַּמִּיד יִזְכֹּר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ. וְכֵן מִי שְׁזוֹכָה לְיַחַד יַחֲוִדִים אֱלוֹ,
 עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִמְּעוֹן הַבְּרָכוֹת.

גַּם הַד' שְׁמוֹת אֱלוֹ בְּגִימַטְרִיָּה זְכוֹר, כִּי צְרִיכִים לְהַזְכִּיר אֶת
 עֲצָמוֹ תַּמִּיד בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יְדֵי הַשְּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים שְׁמִיחָדִים אוֹתָם,
 עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְזִכֹּר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ תַּמִּיד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ
 אֶל מַדְרָגָה זוֹ.

רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא
 הַצְּלָחָה נִצְחִית, וְרַבְּנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד עַל דְּבַר זֶה — לְהִיּוֹת רְגִיל
 לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן כָּל מָה שְׁצָרֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת
 וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ
 וְאֶת יְלָדֶיךָ, כִּי הַשְּׂמִיחָה בְּבֵית מִשְׁרָה שְׂכִינָה בְּבֵית.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ו אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
 אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן: מִקְרָא, מִשְׁנָה,

אָשֶׁר ט' תלה בנחל רנט

גמרא, מדרש, על-פי סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה. יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להתגדל בתורה כל ימי חייך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לבטל ולבלבל אותך, יהיה איך שיהיה.

אודות הגמגום שאפה מגמגם בלשונך, לדעתי, זה בא רק מעצבים, כי בודאי היה לך איזה מתח ממישהו, וזה גרם לך הגמגום בלשון.

עליך לדעת, כי מגמגום הלשון יכולים לצאת, והכל תלוי כפי ההרגל שהאדם מגדיל את עצמו, ואם נזהר לשמר מה שהוא מדבר, יצא מזה. על-כן אל תפל בדעתך מפני הגמגום, ואם תקח את עצמך בידיך, תזכה לצאת מזה.

אודות סדר-דרך-הלמוד, לא צריכים ללמד במהירות, רק לאט לאט עוד נך ועוד נך, עוד פרק ועוד פרק, עד שתזכה לסיים, ואז תתחיל עוד פעם.

עליך לדעת, כי אף אחד אינו רודף אחרך בשעת הלמוד, על-כן ראה ללמד לאט, וכן תגדיל את עצמך לדבר עמו ותברך, אשר הדבור עמו ותברך עוזר למגמגם בלשונו, שתזכה לצאת מהרגלו הרע הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תלה.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תוריע, כ"ו אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד ... גרו ואיר.

אנחה להקדוש-ברוך-הוא, שכבר הגעת אל ביתך מהנסיעה הארצה שנסעת וכו'.

וְהִנֵּה עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּב סְבוּת לְטוֹבָה,
וְשׁוֹלַח לְאָדָם רְמָזִים בְּכָל יוֹם כְּדֵי לְקַרֵּב אוֹתוֹ.

וְעַל-פֶּן מְסַבֵּב עִם כָּל אֶחָד בְּסִבּוּבֵים אַחֲרֵים — זֶה בְּכַה וְזֶה
בְּכַה, זֶה צָרִיךְ לַעֲסֹק בְּעֵסֶק זֶה, וְזֶה צָרִיךְ לַעֲסֹק בְּעֵסֶק זֶה, וְזֶה צָרִיךְ
לְנַסֵּעַ נְסִיעָה זוֹ, וְזֶה צָרִיךְ לְנַסֵּעַ נְסִיעָה זוֹ, וְהַכֹּל לְתַכְלִית אַחַת —
לְגַלוּת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִיךָ לְמַצֵּא אוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ. וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְשִׁים לֵב אֶל נְסִיעוֹתָיו.

וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ וַי"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת דָּרָךְ, חֶלֶק ב', סִימָן ד'):
עַל-יְדֵי נְסִיעַת הַדְרָכִים, הָאָדָם נֶעֱשֶׂה מִכֵּין; כִּי בְּכָל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה
שֶׁאָדָם פּוֹסֵעַ וְהוֹלֵךְ, הוּא בָּא לְעוֹלָמוֹת אַחֲרֵים. וְעַל-פֶּן בּוֹדְאֵי לֹא
בְּחִנָּם שֶׁסַּבֵּב עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנְסִיעוֹת כְּאֵלוֹ, כְּדֵי שֶׁתַּתְחַכֵּם
יֹתֵר, וְשֶׁתִּהְיֶה לְךָ הַדַּעַת פְּתוּחָה יֹתֵר, וְתִבִּין וְתִשְׁכִּיל מֵה לְפָנֶיךָ.

חֲמִדַת לְבָבִי! אֵין טוֹב כְּמוֹ הַבֵּית, וְעַל-פֶּן רָאָה לְהִשְׁאָר בְּבֵיתְךָ
מְעַכְשָׁו, וְשֵׁם תִּלְמַד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, כְּפִי סֵדֶר-דְּרָךְ-
הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ וַי"ל: מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְךָ
טוֹב מִזֶּה.

אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ הַיּוֹשֵׁב בְּקֶרֶן זְוִית, וְלוֹמַד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵינוֹ
מְתַפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם לֹא תוֹכֵל לְגַרְשׁוֹ
וּלְנַתְקוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תלו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ו אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תְּחִיָּה.

מָאד מָאד אָנִי מְצִטְעֵר בְּצַעְרֶךָ הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ
שְׁנַחֲלִית, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲשֶׁר ט' תלוּ בְּנֶחֱל רסא

בְּאֵיבְרִיךָ וּבְגִידֶיךָ וּבְכָל טְפֵי דְמִינָךְ, וְלֹא תִדְעוּ כְּכֹר מְשׁוּם צַעַר
וּמְשׁוּם מְכַאוּבִים, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה, וְתוּכְלִי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנֶחֱל בְּלִי
שׁוּם קָשִׁי כָּלֵל.

רְאֵי לְחֹזֶק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת שְׁמִחָה
וְעֲלִיזָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַשְׁמִיחָה מוֹעֵלֶת
לְרַפּוּאָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם,
וְתִזְכּוּ לְהַתְעַלּוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' תלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כִּי אֲדַרְיָב ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכְּי לְצֵאת מֵהַפַּח יְקוּשׁ שְׁנַפְלָתָ
בוֹ, וְתִזְכְּי לְהַצְלִיחַ בְּחֵינֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מְשׁוּם דְבָר, כִּי גְדוּל
אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵי לְשָׁמֵר אֶת הַשְּׁבֵת-קִדְשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ.

גַּם רְאֵי לְשָׁמֵר מְאֹד מָה אֶת אוֹכְלֶת, שְׂיִהְיוּ הַמֵּאֲכָלִים כְּשָׂרִים
בְּלִי שׁוּם פְּקוּפּוֹק כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' תלח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום מחדש, ובפרטיות אתה, שעובר עליך מה שעובר ברוחניות ובגשמיות, בודאי אתה צריך לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ולבלי להניח את עצמך לפל.

אין אתה יכול לתאר ולשער בדעתך את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, שנכנסת בבור כזה, אך מה לעשות, זאת תדע, כי בודאי הכל בחסד וברחמים ממנו יתברך.

ראה אהובי אחי היקר לדון אחרים לכף זכות תמיד, ואז בודאי הקדוש-ברוך-הוא ידון אותך לכף זכות, כי הדין את חברו לכף זכות, דנין אותו לכף זכות (שבת קכז).

חמדת לבבי! כשאדם מכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, כל החיים שלו הולכים כבר באפן אחר לגמרי, ואשרי מי שזוכה להגיע לאמונה ברורה ומזככת, שאז שום דבר שבעולם אינו יכול להפילו ולזרק אותו, אשרי לו בעולם הזה, ואשרי לו בעולם הבא.

הרגל עצמך לדבר אליו יתברך בכל יום, ולספר לפניו את כל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות, כאשר ידבר איש עם רעהו, אשר באמת העצה הנפלאה הזו היא עצה נוראה עד מאד, וכלי זה איני יודע איך אדם יכול להתקיים, מרב המרירות והצרות והיסורים שעוברים על כל אחד ואחד בזה העולם.

אָשֶׁר ט' תלט בַּנְחֵל רסג

אַקְנִיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה,
וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת עוֹד דְּבָרִים יָפִים שְׂיַעֲשֶׂה אִתָּנוּ רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזוּרֵי, כ"ו אָדָר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכְּכִי לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ, וְתִתְקַרְבִּי
בְּאַמֶּת אֶל דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵי לַעֲזֹר לְבַעֲלֶךָ, כִּי כְּשֶׁהָאִשָּׁה עוֹזֶרֶת לְבַעֲלָהּ, גּוֹרֶמֶת
יְחוּד גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם. וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בַּעֲלֶךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמְרוּ
לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אֵיזוֹהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה — הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ
(תנא דבי אליהו רבה, פֶּרֶק ט'); וְאָמְרוּ: כָּל אִשָּׁה שֶׁתּוֹבַעַת בַּעֲלָהּ לְדַבֵּר
מִצְוָה, הוֹיֵן לִיָּה בְּנִים, שְׂאֲפֵלוּ בְּדוּרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה לֹא הָיָה כְּמוֹתָן
(ערויבין ק); וְאָמְרוּ: אֵין פְּרִי בְּטָנָה שֶׁל אִשָּׁה מִתְּבָרַךְ, אֶלֶּא מִפְּרִי
בְּטָנוֹ שֶׁל אִישׁ (בְּרֵכוֹת נא:). וְעַל-כֵּן רְאֵי מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל בַּעֲלֶךָ, שְׂיִהְיֶה
שְׂמוֹר מְכֹל רָע, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבָנִים
תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְצַדִּיקִים.

נָא וְנָא רְאֵי, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַחֲוָה וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, וְלַעוֹלָם אֶל
תְּרִיבוּ, רַק לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וּבְזָכוֹת זֶה תִּצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

חֲמַדַּת לְבָבִי! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּדַעְתָּךְ אֶת גְּדֹל
הַצֵּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיִשׁ לִי, שֶׁהַצְּרִכְתָּ מִמֶּשׁ לְבָרַח מֵאַרְצָנוּ
הַקְּדוּשָׁה וְכו', אֲךָ אֲנִי מִקְּוִיָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְקָרוֹב תַּחֲזוֹר עִם
הַצֵּלָחָה מְרֻבָּה, כִּי לְפָנַי הָאוֹר, הַהֲכָרַח שְׂיַעֲבֹר חֲשֶׁךְ גְּדוֹל, וְכַפִּי גְדֹל
הָאוֹר שְׂיִתְגַּלֶּה, כֵּן צְרִיכִים לְסַבֵּל קֶדֶם אֶת הַחֲשֶׁךְ, וּמֵהַחֲשֶׁךְ יְכוּלִים
לְהַבִּין אֶת הָאוֹר גְּדוֹל. עַל-כֵּן מֵאַחַר שְׂעוֹבֵר עֲכָשׁוּ חֲשֶׁךְ כְּפוֹל
וּמְכַפֵּל, מִכֵּל זֶה תִּבִּין אֶת הָאוֹר הַגָּנוּז שְׂיִתְגַּלֶּה.

וְכִבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (חיי-מוהר"ן, סימן רעד): פְּעַלְתִּי אֲצֵל הַשֵּׁם
יְתַבְּרָךְ, שֶׁהַגּוֹאֵל צָדֵק יִהְיֶה מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִי. וַיְדוּעַ, שְׂיוֹצְאֵי חֲלָצִי הֵם
תַּלְמִידָיו, כִּי גַם תַּלְמִידָיו הֵם בְּנִים, וּבֵן כָּלוּל מִתַּלְמִיד וְתַלְמִיד כָּלוּל
מִבֵּן (עֵין לְקוּטִי-מוהר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז').

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנֻזְכָּה וְנַחְיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה
וּבְרָכָה, וְלִרְאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ בְּהַתְגַּלוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יְתַבְּרָךְ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תמא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר"ב ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה יְדִידְךָ וְשִׁכְנְךָ ... גְּרוּ יְאִיר, הִיָּה בְּבֵיתִי, וְסִפֵּר לִי אֵיךְ שָׂאַתָּה
בוֹעֵר וּמִתְלַהֵב לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבֵּנוּ ו"ל. וַיַּעַן שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַבְּעַל-דְּבָר
אוֹרֵב עַל כָּל מְקַרֵּב חֲדָשׁ לְנִתְקוֹ מִשְׁרָשׁוֹ, עַל-כֵּן בְּאַתִּי בְּשׁוֹרוֹתַיִם

אֲשֶׁר ט' תמב בנחל רסה

אלו לחזקך וּלְאַמְצָךְ, שְׁתַּרְאָה לְהַרְבוֹת בְּכָל יוֹם בְּתַפְלָה וּבְהַתְבוֹדָדוֹת שֶׁתִּשְׁאַר אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְנַתֵּק אוֹתָךְ מִשְׁרִשְׁךָ, כִּי אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה הַיְסוּד וְהַעֲקָר: תַּפְלָה וְהַתְבוֹדָדוֹת, וְגַלְיָה לָנוּ, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה חוֹלְקִים עָלֵינוּ וּמַבְזִים אוֹתוֹ — מִפְּנֵי שֶׁכָּל עֲנִינוֹ הוּא תַּפְלָה, וּמֵאַחַר שֶׁעַל תַּפְלָה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: כָּרַם זֹלַת לְבַגֵּי-אָדָם — אֵלּוּ דְבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבַגֵּי-אָדָם מְזוֹלְזָלִים בָּהֶם, וּמֵאִי נִיהוּ? תַּפְלָה (בְּרִכּוֹת ו:). וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁבַגֵּי-אָדָם מְזוֹלְזָלִים וּמַבְזִים אֶת הַתַּפְלָה, בְּשִׁבִיל זֶה בַּגֵּי-אָדָם מְזוֹלְזָלִים בּוֹ וּמַבְזִים אוֹתוֹ וְחוֹלְקִים עָלֵינוּ, כִּי כָּל עֶסְקוֹ הוּא תַּפְלָה, שֶׁהֵם דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם (עַיֵן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן צג).

וְעַל-כֵּן עַל זֶה בְּעֲצָמוֹ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁיִזְכֶּה לְהַחְזִיק מְעַמָּד, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְבַטֵּל אוֹתוֹ וּלְגַרְשׁוֹ וּלְרַחֲקוֹ מִרַבְּנוּ ז"ל.

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאַנּוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, מְרַבֵּי נִפְלָא כְּזֶה, הַמְלַמְּדֵנוּ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת, עֲצוֹת נְכוֹנוֹת וַיִּשְׁרוֹת אִיךָ לְהַתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רֵאָה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲנִינֵי.

ט' תמב.

בְּעֵנַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ו אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמְּךָ, אִיךָ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע
וְתִאֲמִין, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אוֹהֵב אוֹתְךָ, כִּי אַתָּה חֵלֶק אֶלּוֹךְ מִמַּעַל
מִמַּשׁ.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁעָה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ,
וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁתְּדַבֵּר אֵלָיו, יִהְיֶה יָקָר מְאֹד בְּעֵינֶיךָ, וְאֵל תִּתְרַשֵּׁל
בְּדַבֵּר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַעֲקֵר צְרִיכִים לְרְאוֹת בְּשִׁעָה שְׂמֵת־פֶּלֶל, שֶׁתְּהִיָּה מִחֲשַׁבְתּוֹ נִקְיָה,
בְּלִי מִחֲשַׁבּוֹת זְרוֹת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א'),
סִימָן ל'), אֲשֶׁר כָּל הַמִּחֲשַׁבּוֹת זְרוֹת בָּאוֹת בְּשִׁעַת הַתְּפִלָּה דִּיקָא.

וַיֵּשׁ לוֹמֵר בְּמִסְוֵה פְרָשָׁה זוֹ כְּתוּב אֶחָד: "בְּרֵאשׁוֹ נִגְעוּ", וְכְתוּב
אֶחָד: "אֲשֶׁר יִדְעוּ אִישׁ נִגְעוּ", הֵינּוּ שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְדַעַת אֶת הַנִּגְעַת
שֶׁבְּרֵאשׁוֹ, הֵינּוּ מִחֲשַׁבּוֹתָיו הַרְעוֹת, וַיִּשְׁתַּדֵּל לְנִקּוּתָן וּלְטַהָרָן לְפָנֵי
הַתְּפִלָּה.

וְעַקֵּר טְהוּרַת הַמַּחֲשַׁבָּה, לְהַגִּיעַ אֶל מַח נִקֵי בְשִׁעַת הַתְּפִלָּה,
זוֹכִים עַל-יְדֵי טְבִילַת מְקַנָּה, עַל-פֶּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר!
לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַכֵּת לְמַקְנָה קֹדֶם הַתְּפִלָּה, וְזֶה יַעֲזוֹר לָךְ לְהַגִּיעַ
אֶל מִחֲשַׁבּוֹת נִקְיּוֹת. וְהָיוּ הַרְבֵּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שֶׁהִיָּתָה
דִּרְכָם לְלַכֵּת לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה מִהַר תְּפִלוֹת: שְׁחָרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב,
חֲצוֹת — לְמַקְנָה, עַל-כָּל-פָּנִים עֲלִינוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לְלַכֵּת פַּעַם אַחַת
לְמַקְנָה, וְהַזְמַן הַכִּי טוֹב הוּא בְּשִׁעָה שֶׁאָדָם קָם, כִּי אִז הוּא יָכוֹל
לְזַכּוֹת לְהַתְחַדְּשׁוֹת מִחֲדָשׁ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כִּי אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת מְקוֹם הַמְּגוּרִים, כְּפִי הַנִּרְאָה אֲשָׁאֵר בְּעֶזְרַת יְבֻנְאֵל עַל
אִפְסֵי וְחֻמְתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵי, וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִמְּקוֹם אַחֵר,
וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאֵינְךָ צָרִיךְ לִילֹךְ לְחַפֵּשׁ בְּשִׁבְלֵי מְקוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לִי, שְׂאֵזֻכָּה לְמַצֵּא אֶת מְקוֹמִי הַמוֹכֵן כְּבָר מִשְׁשֵׁת יָמֵי
בְּרֵאשִׁית, כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ הַמְּקוֹם שֶׁלוֹ.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת הָאָדָם הוּא דִּיקָא כְּשֶׁהוּא
בְּמַצֵּב רוּחַ טוֹב, וְאֵף שֶׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשֶׁה לְהַגִּיעַ אֵלָיו, כִּי סוּף כָּל
סוּף עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, וְכִמְעַט
שְׂיִתְבַּטַּל לְגַמְרִי, עִם כָּל זֹאת עַקֵּר גְּדֻלַּת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — שְׁזוּכָה
לְהַחֲזִיק מִעֲמֹד, וְאֵינוֹ נִשְׁפָּר מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, אֲפִלוּ כַּמָּה
דְּבוּרִים, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ — זֹהִי
הַצְּלַחָה נִצְחִית, הַצְּלַחָה שְׂאֵין כְּמוֹתָהּ; אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת
עֲצָמוֹ כָּלֵל, אֲשֶׁרִי לוֹ בַּעוּלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בַּעוּלָם הַבָּא.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה
בוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְמַלֵּא כָל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין,
וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא.
וּכְפִי שֶׁתְּכַנִּיס אֶת עֲצֻמְךָ בִּידִיעוֹת אֵלוֹ, כְּמוֹ-כֵן יִשְׁפַע עֲלֶיךָ שְׁפַע
בְּרֵכָה וְהַצְּלַחָה, כִּי אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרִכוֹת (מִשְׁלֵי כח, כ), כִּי כְּפִי

הָאָמוּנָה שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ, בֵּן זוֹכָה לְהַשְׁפְּעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תמד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כִּי אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, עָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וּבְפִרְטִיּוֹת שְׂאֵתָה זוֹכָה תְּמִיד לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים דְּאוֹרֵייתָא, זֶה אֶצְלִי יָקָר מְאֹד מְאֹד. כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שְׁפָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְאֵתָה, בְּרוּךְ הַשָּׁם, זוֹכָה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

אוֹדוֹת שְׂפִתְכֶּךָ עַל מָה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ריז), שְׁת'מ'ו'ז' — רֵאשִׁי תְּבוֹת (מִלְּאֲכִי ג, כב): ז'כְּרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה וְכו', עֲלִיף לְדַעַת, כִּי עָקָר שְׂבִירַת הַלְּחוֹת נִגְרָם עַל-יְדֵי הָעַרְב־רַב שֶׁהִתְעַרְבוּ בֵּין אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהֵם אֲשֶׁר גָּרְמוּ לַעֲשִׂית הָעִגְלָה. וְהָעַרְב־רַב הֵם קָלְפָה עֲצוּמָה עַד מְאֹד, וְעִנְיָן עַרְב־רַב הוּא, כִּי לֹא יְכוּלִים לְהִרְאוֹת בְּאַצְבָּע, אֲשֶׁר זֶהוּ זֶה הָרָע, כִּי הוּא מְעַרְב, וְכִמוֹ שֶׁהוּא בְּכֻלְלִיּוֹת כֵּן הוּא בְּפִרְטִיּוֹת אֶצְלֵי הָאָדָם בְּעֲצָמוֹ, מְרַב חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, נִתְעַרַב אֶצְלוֹ הָרָע וְהַטוֹב, וְהוּא מְלֹא סְפָקוֹת, שְׁזוֹ קָלְפַת עֲמָלֶק. וְעַל-כֵּן עֲלִינוּ לְזַכֵּר תְּמִיד מָה שֶׁעָשָׂה לָנוּ עֲמָלֶק (דְּבָרִים כה, ז), שְׁזוֹ מְצוֹת עָשָׂה שֶׁל לְזַכֵּר מֵעֲשֵׂה עֲמָלֶק. וְהָיִית שְׂבִתְמוֹז נִשְׁבְּרוּ הַלְּחוֹת, עַל-כֵּן הָרֵאשִׁי תְּבוֹת הֵן דִּיקָא "זְכֹרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה", שְׁצָרִיכִים לְזַכֵּר תוֹרַת מֹשֶׁה, וְלְזַכֵּר לְמָה נִשְׁבְּרוּ הַלְּחוֹת — מִפְּנֵי הָעַרְב־רַב, וְכֵן לְזַכֵּר מָה שֶׁעָשָׂה לָנוּ עֲמָלֶק, שֶׁהוּא קָרַר אוֹתָנוּ וְרַחַק אוֹתָנוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מִקְשֶׁר יַחַד.

עלינו עכשו למסור את נפשנו לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם, כי כן מובא בזהר הקדוש בכמה מקומות (עין חלק א' כה.), שקדם ביאת המשיח, יהיו הערבים רב מתפשטים בארץ ישראל, ובעוונותינו הרבים, אין לה יום שאין קללתו מרבה מחברו (סוטה מט.). ובפרטיות בגזרות הרעות שגזרים עכשו — לערב ולבולל את עם ישראל בין האמות, ולהוריד את כל המחיצות, ועלינו ללחם על זה מאד. ועקר המלחמה הוא לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו ותברך, אשר זהו הלמוד של רבנו ו"ל. ובנדאי מי שיתן יד וכתף לזה, יהיה לו חלק בגאולה. ועל-פן אשרי מי שזוכה לדבר עם אחרים בדבורי אמונה, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, ואשרי ואשרי מי שזוכה להפיץ את הקונטרסים החדשים, המגלים את אמתת מציאותו ותברך, וזה יעזר לביאת משיח צדקנו.

מאד מאד אני שמח בזה שאתה זוכה לחטף בכל יום תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, ובפרטיות בלילה, שאז הוא הזמן לזה, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נב); ראה להמשיך בזה בכל יום ובכל לילה לדבר עמו ותברך אפלו כמה דבורים, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, ובנדאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה, אהובי, אחי היקר! להיות חזק בתפלת שחרית, מנחה, מעריב, להתפלל כל תפלה בזמנה מתוך הסדור היקא, ועל-ידי-זה תזכה שתמשיך עליך זכות האבות, כי בשעה שהאדם מתפלל שחרית, נמשכת עליו זכות אברהם, ובשעה שמתפלל מנחה, נמשכת עליו זכות יצחק, ובשעה שמתפלל מעריב, נמשכת עליו זכות יעקב, כי השלש תפלות שמתפללים בכל יום, הן ממשיכות את האבות עליו, ובמקום שיש האבות, שם ישנה השכינה (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נה); ויש לומר א'ב'ו'ת' — ראשי תבות: תורה וגדלה במקום א'ח'ד, הינו כשהאדם זוכה להתפלל השלש תפלות, והוא ממשיך על עצמו זכות האבות, ואז השכינה עמו, אזי זוכה לתורה וגדלה במקום א'ח'ד. גם א'ב'ו'ת' — ראשי תבות: ו'אתה א'ת ב'רית'י ת'שמר (בראשית יז, ט), הינו על-ידי שהאדם

מתפלל השלש תפלות, על-ידי-זה זוכה לזכות אבות, שהם שרויים אצלו, ואז זוכה להיות שומר הברית. וכן א'ב'ו'ת' — ראשי תבות: ו'א'ל ב'ינתך א'ל ת'שען (אבות ד, יד), הינו כשהאדם מתפלל השלש תפלות אליו יתברך, אז שורה אצלו זכות האבות, ומבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ואינו נשען על שכל עצמו כלל. גם א'ב'ו'ת' — ראשי תבות: ו'שמרתך ב'כל א'שר ת'לך (בראשית כח, טו), פי בזה שהאדם מתפלל השלש תפלות, ומשנה עליו שכינתו יתברך, על-ידי-זה זוכה שהקדוש-ברוך-הוא שומר צאתו ובואו, ושום ברקה לא תוכל לעשות לו שום רעה. ומה גם שעל-ידי שהאדם זוכה שנמשכת עליו זכות א'ב'ו'ת', זוכה שנתקבלת תפלתו. ועל-כן א'ב'ו'ת' — ראשי תבות: ו'לא ב'זה א'ת ת'פלתם (תהלים קב, יח).

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להתפלל השלש תפלות בכל יום, ותתברך בכל הברכות הפתוחות בתורה.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח את העצבות ואת העצלות אצלך כרגע, כי אין זו עצה לפל כל-קף במרירות ובדכאון, אדרבה, בזה שתהיה שמח וטוב לב, תעבר על הכל.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף יתהפך אצלך הכל לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש חיים חדשים תנפח בי.

ט' תמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע, כ"ו אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאַל תִּנְיַח אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת אֲצִלְךָ פְּרָגַע. הֵן אָמַת שְׁאֲנִי יוֹדַע, שְׁעוּבָר עֲלֵיכֶם מַה שְׁעוּבָר — מִשְׁבָּרִים וְגִלְיָם כְּאֵלוֹ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁאַתֶּם סוּבְלִים מִבְּתוֹכְכֶם, עִם כָּל זֹאת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד יִקָּר כְּשֶׁאֲדָם מִשְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ, וּמוֹצֵא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְאִינוֹ מִנְיַח אֶת עֲצָמוֹ לִפְלֵי, זֶה עָקָר גְּדֻלָּתוֹ יוֹתֵר מִכָּל הַמְּלָאכִים.

כִּי הָאָדָם הוּא בְּזֵה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי, מְלֵא מְנִיעוֹת וּמְרִירוֹת, עִם כָּל זֹאת הוּא מְחִזּוֹק וּמִשְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ לְהַכִּירוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ — זֶה עָקָר מַעֲלָתוֹ.

עַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב לָב, וְהַשְׂמִיחָה תִּרְחִיב לְךָ אֶת דַּעְתְּךָ.

פַּעַם אַחַת הָיָה רַבְּנוֹ ו"ל בְּחַתְּנָה, וְהָיוּ שָׁם בְּעֲלֵי זְמַר, אָחֵד נֶגֶן בְּתֵף וְאָחֵד זְמַר בְּגִבְלָה, וְאָחֵד בְּכַנּוֹר וְכוּ', כָּל מִיָּנִי כְּלֵי זְמַר, וְאָחֵד הָיָה מְמַנֶּה עֲלֵיהֶם לְשִׁמּוֹר שְׁיִזְמְרוּ הַיֵּטֵב, וְהָיָה זֶה הַמְּכַה בְּתֵף מְאֹד עֵינָי, וְהָיָה מִתְּנַמְנֵם בְּאִמְצָע עֲבוֹדָתוֹ בְּשַׁעֲהָ שְׁהִכָּה בְּתֵף, וּבָא זֶה הַמְּמַנֶּה, וְנָתַן לוֹ הַכָּאָה עַל הַלְחִי, וְתַכְף-וּמִיד גַּתְעוֹרֵר, וְהִתְחִיל לְהַכּוֹת בְּתֵף כְּאֵלוֹ לֹא קָרָה שׁוֹם דְּבָר, אִז עָנָה וְאָמַר רַבְּנוֹ ו"ל כְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "א פֶּאטְש גִּיחֶאפֶט און פֶּרִיילִיךְ גֶּעקֶלאפֶט" (סְטִירָה קַבְּל וּבְשִׂמְחָה הִכָּה עַל הַתֵּף)... רֹאִים מְזֵה אִיךְ שְׂרַבְנוֹ ו"ל לְמַד לְעֲצָמוֹ מִכָּל פְּרָט וּפְרָט בְּחַיִּים לְמוֹדִים וְהִתְחִזְקוֹת וְהִנְהַגוֹת. וְהִיוּצֵא מִהַסְפּוֹר הַזֶּה, שְׂאָף שְׁהָאָדָם מְקַבֵּל הַכָּאָה עַל הַלְחִי, אֲסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, רַק תַּכְף-וּמִיד יִתְעוֹרֵר מִשְׁנָתוֹ, וְיִתְחִיל לְהַכּוֹת בְּתֵף בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

בְּיָדָי הַכָּאָב מַה שְׁעוּבָר עֲלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם, הוּא כְּאֵב גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלִי כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, כְּאֲשֶׁר יַעֲרֵד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְהִשְׁאָר בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרִירוֹת, רַק תַּכְף לְהִתְעוֹרֵר מִהַנְּמִנוֹם,

וּלְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְיַדָּאֵי תִזְכּוּ לְרֵאוֹת יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.
הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיָה אוֹתִי.

ט' תמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כִּי אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּר
יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ
שָׂאתָה מִתּוֹעֵד יַחַד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד, עַל נַעַם
חֶלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ וְחֶלְקֵנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ
ז"ל?!

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְאֹד כְּזֶה, וּמִי יִתֵּן שְׁנִזְכָּה
לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֵת הָאוֹר הַזֶּה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: הַיְצָר הַרָע שֶׁל אֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים הוּא כְּמוֹ דְבוּק,
הֵינּוּ שֶׁהַיְצָר הַרָע רוֹצֵה לְקַחַת אֵת עֲצָמוֹ עַל אִישׁ כְּשֵׁר, הוּא מְדַבֵּק
בּוֹ שְׂגָעוֹן. וְזֶה כָּלֵל הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַשְּׁטִיּוֹת שְׁנִדְבְּקוּ בְּדַעַת הָאָדָם
לְעַקְרוֹ מַחֲיִים אֲמַתִּיִּים, מַחֲיִים נִצְחִיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִזְכָּה לְצִאת מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְבַטְלוֹ וּלְשַׁבְּרוֹ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי
הַשְּׂמִיחָה הוּא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְכָל הַיְהִדוּת תְּלוּיָהּ רַק

בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה. הֵן אָמֵת, שְׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם — מִשְׁבְּרִים וְגַלִּים, וְכַמְעַט שְׂיֵאבֵד עֲצָמוֹ לְדַעַת מְרֹב צַעַר וְיִסּוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת עָקַר שְׁלֵמוֹת עֲבוֹדַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּזֶה הָעוֹלָם, לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי הַיְקָר! לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּתְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבְּרֶךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וּבְפֶרוֹשׁ גְּלוּה רַבֵּנוּ ו'ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה): מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תָּמִיד, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

רְאֵה לְהִיּוֹת מְעַבִּיר עַל מִדּוֹתֶיךָ, וְתִהְיֶה סִבְלָן גָּדוֹל עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי הַסִּבְלָנוֹת תְּלוּיָה בְּמִדַּת הָאֱמוּנָה, וְכַפִּי שֶׁהָאָדָם מְאָמִין בּוֹ יִתְבְּרֶךְ, שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבְּרֶךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, כְּמוֹ-כֵן זֹכָה לְאַרְיִכוֹת אִפִּים, שֶׁהוּא מְאַרְיֶךְ אַף עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאִינוֹ כּוֹעֵס וְאִינוֹ מְקַפֵּיד כָּלֵל.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי הַיְקָר! לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבְּרֶךְ, וְתִאֱמִין שְׁכָל מֵה שְׂמִיעֵד לְךָ, לֹא יְכוּלִים לְקַחַת מִמֶּךָ, וְאִז תִּהְיֶה סִבְלָן גָּדוֹל מְאֹד, וְתִשְׁמַע אֶת בְּזִיוֹנְךָ וְתִדַּם וְתִשְׁתַּק.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי הַיְקָר! לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבְּרֶךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתְךָ אֵלָיו יִתְבְּרֶךְ, כִּפְאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה שְׂיַעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ לְגִלוֹת וּלְפָרֵסֵם אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ו'ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָּל הַמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא כָּא עַל יְדוֹ (אָבוֹת ה', יח).

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזִינָע, כִּי אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְאֲנִי מְאֹד מִצְטַעַר עַל כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

מֵאַחַר שֶׁהִתְחַתְּנָתֶם, וְסַבֵּב הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סְבוּת לְטוֹבָה, שֶׁתִּכְיִירוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי עַד הַחֲתֻנָּה, אֲזִי בּוֹדֵאי אַתֶּם זְווֹג מִן הַשָּׁמַיִם, וְעַלֵּיכֶם לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שִׁיְהִיָּה הַשָּׁלוֹם שְׁרוּי בְּבֵיתְכֶם.

בְּעֵינַי הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לֹא יְכוּלִים בְּפַעַם אֶחָת, וְצָרִיכִים שָׁלֵב אַחַר שָׁלֵב, וְהַכֹּל בְּחֻכְמָה, כִּי חָבֵל לִשְׁבֹּר אֶת בֵּיתְכֶם.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִבְטִיחַ אֶת אֲהַבְתְּךָ אֵלַיָּה תְּמִיד, וּבְזֶה תִּקְנֶה אֶת לְבָבָהּ. כִּי בְּאַמַּת כְּשֵׁישׁ אֲהַבָה אֲמַתִּית בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, אֲזִי יֵשׁ הַבְּנָה בֵּינֵיהֶם, וְאֶחָד מוּכָן לְהַקְרִיב בְּשָׁבִיל הַשָּׁנִי, אֲבָל תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁחֲסָרָה אֲהַבָה, אֲזִי מִתְחִילִים לְהִתְנַכַּח וְכוּ', וְלַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת וְכוּ'.

עַל-כֵּן רְאֵה לְחֻזַק מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ וְלְאַהֵב אוֹתָהּ בְּפַעַל מִמֶּשׁ, וּבְזֶה תִּקְנֶה אֶת לְבָבָהּ, וְתִזְכּוּ שְׁנֵיכֶם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֲמַתִּית.

נָא וְנָא רְאֵה לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה אִיזוֹ מְזוּזָה בְּבֵיתְכֶם.

גַּם אַתָּה רְאֵה לְהִנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכָה לְחַיִּים וְלְאַרְיִכוֹת יָמִים (מְנַחוֹת מֵד.).

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתְּזַכֶּה לְשָׁלוֹם-בֵּית אֲמַתִּי, וְשֶׁתְּהִיָּה אֲהַבָה בֵּינֵיכֶם, וְתִבְיִנוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרְיעַ, כ"ו אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכוּן קִבְּלָתִי, וּגְדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ עַל נַעַם חֻלְקֶךָ,
שְׂזִכִּיתָ לְהִתְדַעַ מְרַבְּנוּ ו'ל', אֲשֶׁר הַשְׂמִיחָה וְהַחִיּוֹת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל
הַשְׂמִחוֹת וְעַל כָּל הַחִיּוֹת. וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל
וּמְחִזִּיק מִעֲמֹד.

רְאֵה לְעֵבֶד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שְׂתַהֲיָה סְבָלָן, כִּי
הַסְּבָלָנוֹת הֵיא עֶקֶר בְּחַיִּים, וּמִי שְׂסְבָלָן זוֹכֵה לְעֵבֶר עַל הַכֹּל, וְשׁוֹם
דְּבָר שְׂבַעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ. וּבְאֶמֶת כָּבֵר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין מֵא.): רְגִזָּן לֹא עֲלֵתָה בְּיָדוֹ אֶלָּא רְגִזְנוּתָא; הֵינּוּ מִי
שְׂהוּא כְּעֶסֶן וְרְגִזָּן, אֵינוֹ עוֹלָה בְּיָדוֹ רַק רְגִזְנוּתוֹ, הֵינּוּ שְׂנַשְׂאָר אֶצְלוֹ
הַכַּעַס וְהַקְּפָדוֹת. עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְעֵשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוֹל, וּבְכַפְרֵט בְּבֵיתְךָ — זוֹ אֲשַׁתְּךָ
וַיִּלְדִּיךָ, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְכָל הַטּוֹבוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת וְהַרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.
כִּי הַסְּבָלָנוֹת הֵיא הַכְּלִי לְהַמְשִׁיף אֶצְלוֹ כָּל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכָל שָׁבוּעַ מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֻדְשִׁים תִּנְפַח
בִּי.

ט' תמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כִּי אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם,
אִיךָ שְׂאֲתֶם זֹכִים וּמוֹזְפִים אֶת הָרַבִּים בְּגִלּוּי אֹרֶךְ רַבָּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם,
אֲשַׁרִּיכֶם וְאֲשַׁרִּי חֲלֻקְכֶם, וּמָה נְעִים גּוֹרְלְכֶם.

רְאִי לְכַבֵּד מְאֹד אֶת בְּעֻלְךָ, וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: אִיזוּהִי
אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשָׂה רְצוֹן בְּעֻלָּה (תָּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק ט'); וְאָמְרוּ:
חַן אִשָּׁה עַל בְּעֻלָּה (נִזִּיר מו:); וְאָמְרוּ: אֵין פְּרִי בְטָנָה שֶׁל אִשָּׁה
מִתְבַּרֵךְ, אֲלֵא מִפְּרִי בְטָנוֹ שֶׁל אִישׁ (בְּרֵכוֹת נא:); וְאָמְרוּ: כָּל אִשָּׁה
שֶׁתּוֹבַעַת בְּעֻלָּה לְדַבֵּר מִצְנָה, הוֹיָן לָהּ בָּנִים, שְׂאֵפְלוּ בְדוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה
לֹא הָיוּ כְּמוֹתָם (עֲרוּבִין ק:). עַל־כֵּן רְאִי לְקַיֵּם אֶת מֵאֲמָרֵי חֻכְמִינוּ
הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּנֹדָאֵי יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַצְלִיחִי
בְּדַרְכְּךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ — תִּשְׁכִּילוּ וְתַצְלִיחוּ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחִינָךְ, רְאִי לְכַבֵּד אֶת בְּעֻלְךָ
וְלַעֲזֹר לוֹ, וְלִשְׁמֹר אוֹתוֹ מִעֲבָרוֹת, וְאִז תִּמְיֵד תַּצְלִיחִי, וְיִהְיֶה לָךְ חַן
נִפְלָא.

זְכָרִי הֵיטֵב מָה שְׂאָמְרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים: מִי שְׂאִשְׁתּוֹ מוֹשֶׁלֶת
עָלָיו — חֲיָיו אֵינָם חַיִּים (בִּיצָה לב:); וְעַל־כֵּן רְאִי לְשִׁמְעַע בְּקוֹל בְּעֻלְךָ,
וְאִז הִשְׁכִּינָה תְּשׁוּרָה בֵּינֵיכֶם, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי
אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶם בְּלֹא שְׁכִינָה (יְרוּשְׁלָמִי
בְּרֵכוֹת, פְּרָק ט').

אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר אֲצֻלְכֶם וְיַעֲבֹר
בְּשְׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ט' תנ בְּנַחֵל רעז
ט' תנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כִּי אֲדַרְבֵּי ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.
אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה,
שֶׁנִּפְלַת בְּפִח יְקוּשׁ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים
עַד מְאֹד, וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁנִּתְפָּס בְּפִח הַיְקוּשׁ הַזֶּה.

כְּתַבְתָּ לִּי כֹל מָה שֶׁעֵבֶר עֲלֶיךָ וְכוּ', אֲךָ לֹא כְּתַבְתָּ אֵת הַכֹּל וְכוּ',
וּבִפְרָטִיּוֹת מָה עָמָה עֲכָשׁוּ? הָאֵם נִתְגַּרְשָׁה מִבְּעֵלָה?

חֲמַדַּת לְכַבִּי! הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם אוֹמֵר (מְשָׁלִי לֵא, ג): "אֵל תִּתֵּן
לְנָשִׁים חֵילֶךָ", וַיֵּשׁ לוֹמַר עַל זֶה: גַּ'שִׁי'ם' — רֵאשִׁי תְבוֹת: ש'וֹמֵר
גַּ'פָּשׁוּ י'רַחֵק מ'הֶם; כִּי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לִפְלַ בְּפִח,
עַל-יְדֵי נָשִׁים. אֲקַנְוָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּכַתֵּב לִי יוֹתֵר בְּפְרָטִיּוֹת,
וְאֵז נִרְאָה אֵיזוֹ עֲצָה אֵיךְ לְהוֹצִיא אוֹתָךְ מֵהַבֶּץ שֶׁנִּפְלַת בּוֹ.

הַעֲקָר רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֵת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי
אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שֶׁאֲתָה בְּשִׁלֵּב הַתְּשׁוּבָה, עֲלֶיךָ
לְעִשׂוֹת תְּשׁוּבָה אֲמֵתִית, וְאֵז בְּוַדַּאי יִמְחַל לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה מוּבָא בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא פו:), שֶׁהוּא
דִּיקָא בְּאוֹתָהּ אֲשֶׁה, בְּאוֹתוֹ פֶּרֶק, בְּאוֹתוֹ מְקוּם וְכוּ', כְּשֶׁבָא עוֹד פְּעַם
בְּיָדוֹ, וְהוּא מוֹנֵעַ אֵת עֲצָמוֹ מִחֲמַת תְּשׁוּבָה, זֶה עַקֵּר שְׁלֵמוֹת
הַתְּשׁוּבָה.

וְעַל-כֵּן אֵל תִּסְתַּמֵּל בְּזֶה שֶׁהִיא בּוֹכָה, סוּף כֹּל סוּף אֲתָה צָרִיךְ
לְעִשׂוֹת תְּשׁוּבָה עַל מַעֲשֵׂיךָ וְעַל עֲבָרְךָ.

גַּא וְנָא רֵאָה לְשִׁמַּח אֵת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי
הַשְׁמָחָה תִּרְחִיב לָךְ אֵת הַמַּחַ, וְתִזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת, כִּי מִי שֶׁהוּא
בְּעִצְבוֹת וּבְקָמָה שְׁחוּרָה, אֵינּוּ יוֹדֵעַ בְּאֵיזוֹ דְרָךְ לְהֵלֵךְ מֵרַב דְּכָאוֹן

רעה אֲשֶׁר ט' תנא בַּנְחַל

שְׁמִסְבֵּב אוֹתוֹ, אֲבָל כְּשֶׁהוּא שָׁמַח, אִזּוּ יוֹדֵעַ אֵיךְ הַיְכָן לְלַכֵּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תַכְרֵף-וּמְיָד בְּאַרְיִכוֹת, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי, כִּי אֲנִי מְאֹד
דוֹאֵג בְּעִבּוּרְךָ.

ט' תנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כִּי אֲדַרְבֵּב ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ אֵיךְ אֵת רוּצָה
לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֵת דְּרָבְךָ, שְׂתוֹכִי לְהַתְעַלּוֹת
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִשְׂאֵי חַן בְּעֵינַי כָּל רוּאֵיךְ.

עַקֵּר הַהִתְגַּלּוֹת שֶׁל רַבְּנּוּ וי"ל הוּא גְלוּי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
שְׂמֵגְלָה לָנוּ אֵיךְ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין
שׁוּם מְצִיאֹת בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא,
וְעַל-כֵּן אֶסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְאֶסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר
עָלָיו, וְדָבָר זֶה צְרִיכִים לְגַלּוֹת גַּם לְאַחֲרִים, לְחִזֵּק וּלְשַׁמַּח אֵת נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל וּלְקַרְבָּם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר עַל קֶטֶב זֶה סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ כָּל
דְּרָכֵי רַבְּנּוּ וי"ל, וְזֶהוּ הַיְסוּד וְהַעֲקֵר בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב — לְהַרְגִישׁ
תְּמִיד אֵת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוּ מְטַעֵה אֵת עַצְמוֹ
כָּלֵל.

כְּהִיּוֹם הַזֶּה אָנוּ רוּאִים מֵה שְׂקוּרָה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהַעֲרֵב-
רַב מִתְפַּשְׁטִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְסִיּוֹן עוֹבֵד חֶזֶק מְאֹד לְנַתֵּק אֵת נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל כֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם

אֲשֶׁר ט' תנב בַּנְחַל רַעַט
לְהִתְקַרֵב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִקְיָם אֶת מַצּוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי
שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ!

הַהֶכְרַח לִי לְקַצֵּר מְרַב טְרָדוֹתַי, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כִּי אֲדַרְכֵּב הַתְּשׁוּמָה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! הַחַיִּים מְלֵאִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְאִי אֶפְשָׁר
לְנַחֵם אֶת עַצְמוֹ, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַלְמוּדִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁקִּבַּלְנוּ מִרַבְּנוּ
ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ, וּמְקַרֵב עַצְמוֹ לְרַבְּנוּ ז"ל.

תֵּאֱמִין לִי, יְדֵי הַיָּקָר! כִּי הִרְבֵּה פְּעָמִים אֲנִי חוֹשֵׁב בְּדַעְתִּי,
וּמִתְבּוֹגֵן וּמִתְיָשֵׁב — עַל מָה וְלָמָּה זְכִינוּ בְּזִכּוּיֹת חֲנָם לְהִתְנַדֵּעַ
מִרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִיא הַזְּכִיָּה הַכִּי גְדוּלָּה, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי
רַבְּנוּ ז"ל? וּבְזֶה שְׂאֵנוּ זֹכִיִּים לְדַעַת מִרַבְּנוּ ז"ל, רָאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח
עַד מְאֹד.

וּכְבָּר אִמַּר רַבְּנוּ ז"ל: מִכֶּם אַתֶּם יְכוּלִים לְרַאוֹת וּלְהַבִּין מָה
שְׁעוֹבֵר עַל הָעוֹלָם, הֵינּוּ מָה אִם אֲנוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל וּמַעֲצוּתוֹתָיו
הַקְּדוּשׁוֹת, וְעַם כָּל זֹאת עוֹבֵר עָלֵינוּ מֵה שְׁעוֹבֵר, מָה יַעֲשֶׂה כְּבָר אֶחָד
שְׂאִינוּ יוֹדְעַ מִרַבְּנוּ ז"ל, מִמָּה יִקְבַּל אֶת הַחַיּוֹת שְׁלוֹ, וּבִמָּה יִחַיֶּה אֶת
עַצְמוֹ?! עַל-פֶּן עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה
עִמָּנוּ, שְׂזַכֵּנוּ לְהִתְנַדֵּעַ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְרָאוּי לָנוּ לְגַלּוֹת אֶת הַסְּגָלָה לְעַם
סְגָלָה. וּבְכַרְטִיּוֹת כֶּהֵיּוֹם, אֲשֶׁר הַמְּסִיּוֹן, יִמַּח שְׁמֵם וְזַכָּרֵם, מִתְּפַשְׁטִים

מֵאֵד בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוֹשָׁה, וְהַעֲרַבְ-רַב רוֹצִים לְכוֹלֵל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עִם אֲמוֹת הָעוֹלָם, עֲלִינוּ לְלַחֵם עִמָּהֶם בְּכָל הַכּוֹחוֹת, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם. וְעַקֵּר הַמְּלַחְמָה הוּא — עַל-יְדֵי הַפְּצַת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל בֵּין שְׂכֻכוֹת הָעַם, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכֻלָּם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם — לֹא מִבֵּית וְלֹא מִבַּחוּץ.

חֲמַדַּת לְכַבִּי! מֵעוֹלָם לֹא הֵאֱמַנְתִּי שְׁגָם בְּפָנַי בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִסְתַּכְּבוּ עֲרַבְ-רַב, אֲשֶׁר פֶּל מְגַמְתָּם הִיא רַק כֶּסֶף וְכָבוֹד וְכו', וְכו', וְלֹא יִהְיֶה אַכְפַּת לָהֶם כָּלֵל מִכְּלָלִיּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהֵם עוֹד מְעִיזִים לְחַלֵּק עֲלֵינוּ, וְנוֹבְחִים עֲלֵינוּ כְּכֻלָּבִים וְכו'. אֵךְ מָה לַעֲשׂוֹת?! עוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים גָּרְמוּ כָּל אֱלוֹ הַמְּרִיבוֹת וְהַדִּינִים וְכו', וְאֲנִי אֶת שְׁלִי אֶעֱשֶׂה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְכָל עוֹד שְׁיִתֵּן לִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חַיִּים בְּאַפִּי, אֲגַלֶּה וְאֶפְרָסֵם אֶת רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲדַרְבֶּה זֶה שְׁמַחְתִּי וְזֶה נַחְמְתִי וְאֱלוֹ תְקוּוֹתִי, שְׂאֲנִי זוֹכֶה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבֵּנוּ ז"ל.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! גַּם אַתָּה לַעֲסַק בְּזָה — לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית הַסְּפָרִים הַקְדוֹשִׁים, וּבְזֻכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיְגֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֶיךָ וּבְשֵׁס"ה גִּידֶיךָ וּבְכָל טְפֵי דְמִיךָ, וּכְבָר לֹא תִדַע מִשׁוֹם צָרָה וּמִשׁוֹם רַע כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תנג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי, וְאֶת גְּדֵל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אָשֶׁר ט' תנר בְּנִחָל רפא

רָאָה, אָהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תְּנִיחַ בְּעֲצָמְךָ הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת כָּלֵל. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הַיָּא דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׂמָחָה, כִּפִּי שְׂהָאֲדָם שְׂמַח וּמְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, כֵּן יַעֲזֹר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעֵבֵר עַל הַכֹּל.

יֵשׁ מְאֹמֵר הַחֲכָם: "בְּשְׂמָחָה וּבְחִזּוֹק יִרְאָה אֲצִלָּם הַזְּמַן קֶצֶר, וְלִדְוֹאָגִים וְלִמְצַטְעָרִים יִרְאָה יוֹתֵר אַרְךָ", הִינּוּ שְׂאֲחָד שְׂמַח וְטוֹב לֵב וְצוֹחֵק מֵהַכֹּל, הַזְּמַן שְׁלוֹ קֶצֶר, כִּי הוּא קוֹפֵץ וּמְדַלֵּג עַל כָּל מָה שְׂעוֹבֵר עָלָיו, וְאִין לוֹ זְמַן לְדָאָג וְלַחֲשֵׁב הַרְבֵּה עַל עֲצָמוֹ, מָה שְׂאִין כֵּן מִי שְׂהוּא תְּמִיד בְּדָאָגוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְעֲצָבוֹת, אֲצִלוֹ נְתָאָרְךָ הַיּוֹם כְּמוֹ הַגְּלוֹת, וּמְאֹד קָשָׁה לוֹ. עַל-כֵּן רָאָה לְשְׂמַח מְאֹד, וְאֵל תְּדָאָג וְאֵל תְּנִיחַ אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת שְׂתִשְׁבֵּר אוֹתְךָ.

אֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאָם תְּתַמִּיד בְּתַפְלָה, תְּרָאָה נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל לְבָא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תנר.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי, וְאֶת גִּדְּל שְׂמָחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמָּךְ, אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה כְּמָה נְכֻסְךָ נְכֻסְפִתִי לְשִׁמְעַע מִמָּךְ.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תְּנִיחַ בְּעֲצָמְךָ הַעֲצָלוֹת וְהַעֲצָבוֹת כְּרָגַע, תְּהִיָּה תְּמִיד שְׂמַח וְטוֹב לֵב, וְזֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַמְּחִיין.

רַבֵּב אֲשֶׁר ט' תְּנָה בְּנַחֵל

רַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ, שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא עַל-יְדֵי שְׁמִחָה, עַל-כֵּן רָאָה לְשִׂמְחָה עַל נֵעַם חֲלָקָה, "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֵׁם גּוֹרְלָהּ.

רָאָה לְקוֹם בְּכָל יוֹם מְקַדֵּם, בְּאִפְּן שְׁתּוּכַל לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית בְּמִנְיָן, וּמָה גַם לְהִקְדִּים לִילָף לְמִקְנָה, וְכָל מָה שְׁמִקְדִּימִים יוֹתֵר לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית יוֹתֵר טוֹב. וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם: "זְמַן שְׁחֵרִית וּבְקָר כַּמָּה הוּא בִּיקָר".

מָה אָמַר לָךְ! הַסְטָרָא אַחְרָא מִתְּפַשְׁטֵת עֲכָשׁוּ מָאד בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאַלְפִים וְרַבּוֹת רַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִכְשָׁלִים בְּכָל מִינֵי עֲבֵרוֹת שְׁבָעוּלָם, וְעֲלִינוּ לְלַחֵם נְגִדָם עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים שֶׁהֵם תְּמִצִּית סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, הַמְּחִדִּירִים אָמוּנָה טְהוֹרָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל. עַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תְּמַשִּׁיף בְּזָה, וְהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְשַׁפֵּעַ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה, וְתוֹזָכָה לְתַקֵּן אֶת הָעֲבָרָה, וְתִכְנַס אֶצְלוֹ יְתִבְרַךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תְּנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמָאד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לִילָף בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל.

רָאָה לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְהָאַנְחָה אֵל הַשְׂמִיחָה, וְאֵל תְּסַתְּכַל עַל שׁוֹם דְּבָר שְׁבָעוּלָם, כִּי בְּזָה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד מְשֻׁבְּרִים וְנִגְלִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד.

אֲשֶׁרֵנוּ מָה טוֹב חֲלָקָנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאַנּוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבְּנוּ ו"ל, וּמָה הֵינְנוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ו"ל. עַל-כֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה

אָשֶׁר ט' תנו בנחל רפג

מאד, שאַתָּה יודע מרבי אַמַת כְּזָה, רבי נפלא כְּזָה, רבי המלמדנו
עצות יְשׁוּת אִיךְ לְהִתְקַרֵב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רָאָה, אֶהוּבִי, אָחִי! לְשָׁמֵר מְאֹד עַל כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְאֵל תְּנִיחַ
בְּעֵצְמֶךָ הַמְרִירוֹת, רַק כָּל יוֹם יִהְיֶה אֶצְלֶךָ חֵדָשׁ, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל
הָעֵבֶר וְעַל הָעֵתִיד, רַק עַל הַיּוֹם הַזֶּה. וְזָכֹר מֵאֲמַר הַחֶכֶם "תִּמְלֹךְ
בּוֹאֶךָ, וּמִתָּר נִסְעֶךָ", וְעַל-כֵּן מָה לָּךְ לְחַשֵּׁב מֵאֲתָמוּל, וּמָה לָּךְ לְדַאֵג
מִמָּחָר, אֵין לָךְ רַק הַיּוֹם הַזֶּה. אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֵצְמוֹ לִילָךְ
בְּדַרְךְ הַזֶּה, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזָה וּבְכָא לְנַצַּח נְצַחִים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תנו.

בעזרת השם ותפלה, יום שלישי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךְ אֶתָּה מְחַזֵּק
אֶת עֵצְמֶךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאִיךְ שְׁאֶתָּה מְסַתְדֵר בְּבִיתְךָ.

רָאָה לְכַתֵּב לִי תִּכְף-וּמְיָד מִכְתָּב וּמִמָּשׁ תְּחִינִי.

רָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְלִהְפֹּךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה אֶל
תוֹף הַשִּׁמְחָה.

נָא וְנָא רָאָה לְהִזְהַר מִהֲזִמָּן, כִּי כָּבֹד אֲמַר הַחֶכֶם: "הִזְהַר מִן
הַזִּמָּן, כִּי הוּא אוֹהֵב רַע מְאֹד", הִינּוּ עִם הַזִּמָּן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים
טוֹבִים עַד מְאֹד, וְלִהְפֹּךְ יְכוּלִים לִפְלֹא בְּבֹאֵר שַׁחַת.

עַל-כֵּן רָאָה לְהִתְעַסֵּק בְּעֵסֶק הַקְדוּשׁ שֶׁל כְּלֵי זְמַר שְׁתִּזְמַר
בְּשִׁמְחוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ עַל-יְדֵי-זָה פְּרִנְסָה בְּהִרְחֵבָה,

בַּנְחַל

ט' תנז

אָשׁר

רפד

ומה גם בעת הפנאי ראה להפיץ ספרים מספרי רבנו ז"ל, אשר זה גם-כן יעזר לה בפרנסתה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תנז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

את שני מכתביך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרך רבנו ז"ל, יעזר לה הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להצליח בדרך תמיד.

אודות שאלתך בענין זמן חצות, על-פי דעת רבנו ז"ל הוא פשוט שעות אחר צאת הכוכבים.

ואודות שאלתך בפורים האם יש ענין להשתכר? כן הוא מרבנו ז"ל, שהשכרות בפורים הוא תקון הברית, כי ההקאה היא בסוד חיל בלע ויקיאנו.

אודות שאלתך בנסח ברכת-המזון, מנהגנו שהוא מנהג אנשי שלומנו היקרים לומר "הזן ברחמי את הכל", והנסחא הזו אומרים בכל ערי רוסייה, ומשם התפשט בין אנשי שלומנו.

אודות שאלתך, שב'ישתבח' אין אנו חותמים את הברכה עם תבת "אל" חי העולמים, רק מדלגים את זה, ואומרים "חי העולמים" בלבד, זו נסחת רבנו ז"ל, שאמר פעם לאנשי שלומנו בזו הלשון: "אני איני מתערב עם נסחאות התפלה. אכל לדעתך, אין צריכים לומר תבת "אל" שב'ישתבח', כי ברכת 'ישתבח' היא הסיום של ברכת "ברוך שאמר", וכמו שבתחלת הברכה אין חותמים בתבת "אל", כך אין חותמים את ברכת 'ישתבח' בתבת "אל".

אָשֶׁר ט' תנח — ט' תנט בנחל רפה

ואודות לרקד בשבת, כבר נהגו כל החסידים מימות הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע לרקד בשבת וביום טוב, ויש על מי לסמוך, ואין שום חשש כלל (וכבר האריך הגאון בעל "מנחת אלעזר" בתשובותיו, והעלה להלכה שמותר לרקד בשבת).

ראה לאחז את עצמך ברבנו ז"ל, ואז יהיה לך תקון על כל חטאיך, כמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל לפני הסתלקותו: אפלו הבעל עברה הכי גדול, כל זמן שיאחז את עצמו ברבנו ז"ל, יש לו תקנה לתקן הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תנח.

בעזרת השם ותפריך, יום שלישי לסדר תזריע, כ"ח אדר-ב' ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה עצומה, כי השמחה היא תקנת האדם והצלחתו בגשמיות וברוחניות, ואשרי מי שמחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו ואינו נשבר.

ראה להיות סבלן גדול, כי כבר אמר החכם: "בארוך אפים ירבו העוזרים", כי בגני-אדם אוהבים מאד סבלן, ובפרטיות בבית שיש סבלנות, השכינה שורה שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תנט.

בעזרת השם ותפריך, יום שלישי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

אַתּ מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ לִילֶךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִיּוֹנֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַשְׂאֵר אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל,
וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר אוֹרֵב מֵאֵד עַל כָּל
מִי שְׁרוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְהִתְבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אֲשֶׁר אֵין לְךָ טוֹב
מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבִיבּוֹר וְדְבִיבּוֹר שְׂאָדָם זוֹכֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה
נִצְחִית, הַצְּלָחָה שְׂאֵין כְּמוֹתָהּ וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, רַק
מְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחְתּוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבָא. וּבְפָרֵט אֵתָה,
שְׁהִנֵּךְ נִמְצָא בְּצִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, עֲלִיךָ לְהַרְבּוֹת שֵׁם בְּתַפְלָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תס.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזוּרִיעַ, כ"ח אָבֶר-ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִשְׁתוֹקֵק לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְזֶה כְּמָה שְׂאֵנִי
מִשְׁתוֹקֵק לְרֵאוֹת עַל-כָּל-פָּנִים כְּתֵב יְדָךְ. וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם:
"הַקּוֹלָמוֹס שְׁלִיחַ הַלֵּב". וְאָמַר: "הַעֵט שְׁלִיחַ הַדַּעַת". וְאָמַר:
"הַכְּתִיבָה הוּא גְלוּי מִצְפוֹן הַלֵּב".

עַל-כֵּן רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר ט' תסא — ט' תסב בַּנְחָל רפז
ט' תסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ח אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּגְדֹל שְׂמֹחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂזֹכִית לְקַבֵּל הַתֵּר הוֹרָאָה,
לְהִיּוֹת מוֹרָה הוֹרָאָה בִּישְׂרָאֵל, הַנְּגִי שׁוֹלַח לְךָ בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב",
"מִזֵּל טוֹב", "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה מְאֹד.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, בְּאִפְּן שְׁיִהְיֶה מוֹרָה הוֹרָאָה, צְרִיכִים לְחֹזֵר תְּמִיד
בְּשִׁלְחֵן עֲרוּךְ "וְאֵל בִּינְתֶךָ אֵל תִּשְׁעֵן" (אָבוֹת ד', יד).

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְהַתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
אָשֶׁר אֵין לְךָ טוֹב מִזֶּה, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה לְעֹבֵר עַל
כָּל מָה שְׁעוֹבֵר בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ח אָדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּגְדֹל שְׂמֹחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַצְּלָחָה
הָאֲדָם בְּזֶה וּבְכָא לְנִצָּח נְצָחִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂשִׂמַח תְּמִיד, כִּי בְּזֶה

רפח אָשֶׁר ט' תסג — ט' תסד בַּנְחַל

העולם עובר על כל אחד מְרִירוֹת וְדִינִים, וְנוֹפֵל בְּמַצְב־רוּחַ לֹא טוֹב, וְצָרִיךְ לְעֵבֵד עַל עֲצָמוֹ, שְׂיִהְיֶה תָּמִיד בְּמַצְב־רוּחַ מְצִיָּן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזִרְיעַ, כ"ח אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה לְשָׁמֵעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ אַתָּה מְסַתְּדֵר.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכֶּה לְמַצֵּא בְּקִרְוֹב אֶת בֵּית זִוְגְךָ, וְשׁוֹם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. כִּי כָּבֵד אָמַר הַחֶכֶם: "בְּכֹל שְׁעוֹת מְאָרְעוֹת", הֵינּוּ אֵינִן לָךְ יוֹם וְאֵינִן לָךְ שְׁעָה, שְׁלֹא יַעֲבֹר עַל הָאָדָם אֵינְהָ מְאָרַע — לְטוֹב אוֹ לְהַפּוֹךְ. וְעַל־כֵּן צְרִיכִים חֲזוּק תְּדַשׁ בְּכֹל יוֹם, וְאֲשָׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזִרְיעַ, כ"ח אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי

מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אַתָּה מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשָׁמֵעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתִמְדִּיד תְּחַזִּיק מִעֲמֶד.

אוֹדוֹת מֵהַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִמִּתְנַגְּדִים וְכוּ', עָלֶיךָ לְזָכֹר מְאֹד הַחֶכֶם: "יֹתֵר הוֹעִילוּנִי אוֹיְבֵי מְאוּהָבִי, שְׂאוֹיְבֵי גִלּוֹ לִי מוֹמִי, וְנִזְהַרְתִּי מֵהֶם, וְאוּהָבִי כִּסּוּ אוֹתָם וְלֹא נִזְהַרְתִּי".

אֲשֶׁר ט' תסה — ט' תסו בנחל רפט

עֲלִיךָ לְדַעַת, בְּזֶה שְׁמַחְרָפִים וּמְבֹזִים אוֹתְךָ וּמְדַבְּרִים רָעָה עָלֵינוּ
וְכוֹי, בְּזֶה בַעֲצָמוֹ אַתָּה יְכוֹל לְרֹאוֹת אֶת גְּדֹל הַשְּׁטוּת וְהַשְּׁקָר שֶׁל
אֱלוֹ הַמוֹצִיאִים שֵׁם רַע, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מַה יֵּשׁ לָךְ מֵהֵם? מְאוּמָּה
בְּיָד, וְעַל יְדֵינוּ, תִּהְיֶה לְאֵל, אַתָּה זֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְכוּי וְכוּי, וַיֵּשׁ לָךְ הַרְבֵּה רְנוּחַ מִיָּד לְיָד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ח אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחִי הַיָּקָר! לְחַבֵּר אֶת עֲצָמְךָ עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיָּקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל־הַקִּדְשׁ", וְתִהְיֶה עִמָּהֶם בְּיַחַד, כִּי כָּבֹד אָמַר
הַחֶכֶם: "אִם תִּרְצֶה לְהַפִּיר הָאָדָם — שְׂאֵל מִיָּהוּ חֲבֵרוֹ".

וְעַל־כֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים מִי שְׂזוֹכָה לְהִתְחַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל־הַקִּדְשׁ", וְתִהְיֶה עִמָּהֶם בְּיַחַד,
וּבְיַחַד מְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח נְצָחִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ח אֲדָר־ב' ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְּל שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —

אין לתאר ואין לשער כָּלֵל, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה תָּמִיד לְהַתְעַלּוֹת בְּמַעֲלֹת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.

רְאֵה לְהַכְנִיֵס אֶת עֲצָמְךָ בְּאֶמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, כִּי אֵין לָךְ דְּבַר הַמְּבִיא לְאָדָם שְׂמֵחָה וְשִׁלּוֹת הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ מִדַּת הָאֶמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כִּי מִי שְׂמָאֵמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ — נְכַלֵּל בּוֹ, כְּמֵאֵמֶר הַחֶכֶם: "אֱלוֹ יִדְעֵתוּ הֵייתִיו", כִּי הָאֶמוּנָה הִיא הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן אָמַר הַחֶכֶם: "הָאֶמוּנָה תוֹלְדוֹת הַנְּדִיבוֹת".

עַל-כֵּן רְאֵה לְהַכְנִיֵס בְּעֲצָמְךָ מִדַּת הָאֶמוּנָה, אֲשֶׁר אֵין סוּף לְעֲמֻקָּה, רַחֲבָה וְגִבְהָה, וְיִכּוּלִים לְבָלוֹת בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תסז.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" בְּעִיר מִיֵּאֵמִי, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְכַתֵּב לָכֶם בְּאַרְיֵכוֹת קֶצֶת תְּמַצִּית חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב, מָה רַבְּנוּ ז"ל חֲדָשׁ לָנוּ, וְדַרְךְ אַגַּב נִבְאָר כְּמָה עֲנִינִים נַחוּצִים.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (מְגִלָּה ז.): אֶסְתֵּר בָּאָה אֶל הַחֲכָמִים, וּבִקְשָׁה מֵהֶם כְּתוּבֵי לְדוֹרוֹת; אֲנִי רוֹצָה שְׂתַּכְתְּבוּ אֶת הַמְּגִלָּה לְדוֹרוֹת. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְפָה נֹא:), שֶׁהִיוּ נִבְיָאִים בְּעַם יִשְׂרָאֵל כְּפָלִים כְּיוֹצְאֵי מִצְרַיִם, הֵינּוּ יוֹתֵר מְשֻׁשִׁים רְבוּא; בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח לָנוּ צְדִיקִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת נִבְיָאִים, אֲשֶׁר הֵם דְּבוּקִים בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמְגִלִּים אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. אֲכַל נִבְוָאָה שְׂהַצְרָכָה לְדוֹרוֹת — נִתְּנוּ לָהֶם רְשׁוֹת לְרִשְׁמָה, וְנִבְוָאָה שְׂהִיתָה רַק לְדוֹר הַהוּא — לֹא נִתְּנָה הַרְשׁוֹת לְכַתְּבָהּ. וְלָכֵן אָנוּ רוֹאִים, שֶׁיִּשְׁנָם צְדִיקִים וְחֲכָמִים גְּדוֹלִים, שֶׁזָּכוּ לְגִלּוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִתְּנוּ

לָהֶם רְשׁוֹת מִן הַשָּׁמַיִם לְכַתֵּב אֶת זֹאת בַּסֵּפֶר, וְהִסְפֵּר נִמְצָא עִמָּנוּ
מֵאוֹת בְּשָׁנִים. אֶסְתֵּר בִּקְשָׁה מִחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: "כְּתוּבֵי לְדוֹרוֹת",
"כְּתוּבוּ אֶת סִפְרֵי כְּדֵי שִׁישְׂאָר לְעַם יִשְׂרָאֵל". חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
אוֹמְרִים (מְגִלָּה ז'): אֶסְתֵּר בְּרוּחַ הַקְדֵּשׁ נִאֲמָרָה; כָּל הַמְגִלָּה — הַכֹּל
זֶה גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמְדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה.

רַבֵּנוּ ו'ל' אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נו), שִׁישׁ הַסֵּתֶרָה, וַיִּשׁ
הַסֵּתֶרָה שֶׁבְתוֹךְ הַסֵּתֶרָה, וּמָהוּ הַהֶפְרָשׁ? אֲלָא אִם אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא
רְחוּק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי יַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁיִּכְלָתוּ לְחַזֵּר
בְּתִשׁוּבָה, וְלֹא יַעֲזוֹב עֲצָמוֹ כָּלֵל, רַק יִחַפֵּשׁ וַיִּבְקֹשׁ עַד שִׁימְצָא אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲבָל אִם הַסֵּתֶרָה נִעְלָמָה מִמָּנוּ, הֵינּוּ שִׂאֵינוּ
יֹדֵעַ שֶׁהוּא רְחוּק, אֲזִי הוּא הַמְסַכֵּן הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר. וְזוֹ הַקְלָלָה שֶׁבָּאָה
עַל הָאָדָם: "וּמִצָּאָהּוּ רְעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת, וְאָמַר בְּיָוֶם הַהוּא, הֲלֹא כִּי
אֵין אֱלֹהִים בְּקִרְבִּי, מִצָּאֵנִי הַרְעוֹת הָאֵלֶּה, וְאֲנֹכִי הַסֵּתֵר אֶסְתִּיר פְּנֵי
בְיָוֶם הַהוּא" וְגו' (דְּבָרִים ל"א, יח), וַיִּשׁ זְמַן שִׁיעֲבֹרוּ עַל הָאָדָם צָרוֹת
וְיִסּוּרִים, וּמִדּוּעַ? כִּי הוּא חוֹשֵׁב "עַל כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּקִרְבִּי", כִּי נִתְקַיֵּם
אֲצֵלוֹ: "וְאֲנֹכִי הַסֵּתֵר אֶסְתִּיר", כִּי נִסְתֶּרָה מִמָּנוּ הַסֵּתֶרָה, בְּאֲשֶׁר רַב
בְּנֵי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים שֶׁהֵם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחוֹשְׁבִים:
"אֵין חֶסֶד לִי מֵאוֹמָה, אֲנִי מִסְתַּוְּבֵב, חֵי חַיִּים טוֹבִים, הוֹלֵךְ הֵיכָן
שִׂאֲנִי רוֹצֶה, עוֹשֶׂה מָה שִׂאֲנִי רוֹצֶה" וְכוּ', הֵם אֲפֹלוּ אֵינָם יוֹדְעִים
שֶׁהֵם רְחוּקִים מִהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְזוֹ הַקְלָלָה הַכִּי גְדוֹלָה. אוֹמֵר
רַבֵּנוּ ו'ל', שֶׁהַצְדִּיק מוֹרִיד מִהָאָדָם הַסֵּתֶרָה אַחַת, כְּדֵי שִׂידַע שֶׁהוּא
רְחוּק. וְלִכֵּן לִפְנֵי שִׂאָדָם מְקַרֵּב אֶל הַצְדִּיק, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁלֹּא אֵין חֶסֶד
מֵאוֹמָה, כִּי גַם הַסֵּתֶרָה שֶׁלֹּא נִסְתֶּרָה מִמָּנוּ, מָה שִׂאֵין בָּן, כְּשִׂפְכֵּר
מִתְקַרֵּב אֶל הַצְדִּיק, הַצְדִּיק פּוֹקֵחַ לוֹ אֶת הָעֵינַיִם. רַבֵּנוּ ו'ל' אוֹמֵר
(לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סז), שֶׁהַצְדִּיק פּוֹקֵחַ אֶת הָעֵינַיִם, וְהַעֲקָר
לְהַסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ — "רַק רַגַע, הֵיכָן אֲנִי? ! מָה הַתַּכְלִית שְׁלִי בְּזֶה
הָעוֹלָם? ! לָמָּה אֲנִי כָּל-כֶּף בַּעֲצָבוֹת, בְּמִרְרוֹת, בְּדַכְאוֹן, אִף אֶחָד
אֵינוּ יוֹדֵעַ מָה שִׂעוֹבֵר עָלַי, מִבְּחוּץ אֲנִי מְחִיךְ, עוֹשֶׂה עֲסָקִים,
מִסְתַּוְּבֵב, אֲבָל בְּפָנַי אֲנִי חָשׁ רִיקְנוֹת, שְׁעָמוּם, עַד כְּדֵי שִׂגְעוֹן.
וּמֵהֵיכָן זֶה בָּא? כִּי אֵינִי מְרַגֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא". הַצְדִּיק

פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, שְׁנַתְחִיל לְהַסְתַּפֵּל עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְבוּ
 בְּרַגַע שְׁאֵנוּ מִתְחִילִים לְהַסְתַּפֵּל עַל הַשֵּׁם יְתָבָרֵךְ, זוּ מְגַלֵּת אֶסְתֵּר,
 הֵינּוּ שְׁנַתְגַּלָּה לָנוּ הַהִסְתַּרְהָ, וְאִזּוּ אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים לְרֹאוֹת, שְׂיֵשׁ
 אַחְשׁוּרוֹשׁ, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֶסְתֵּר וּבָהּ, פָּרָשָׁה א', סִימָן
 ג'): לָמָּה נִקְרָא אַחְשׁוּרוֹשׁ? שֶׁכָּל מִי שְׁזוֹכְרוּ — חוֹשֵׁשׁ אֶת רֹאשׁוֹ;
 הֵינּוּ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לָנוּ אֶת כָּל הַצָּרוֹת, שְׂזֵהוּ הַיֵּצֵר הָרָע. וְנַתְגַּלָּה לָנוּ
 שְׂיֵשׁ הָמָן — נִכְדוּ שֶׁל עֲמֶלֶק, אֲשֶׁר עֲמֶלֶק הָיָה נִכְדוּ שֶׁל עֲשׂוֹ,
 וְהָשֵׁר שֶׁל עֲשׂוֹ הוּא הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם, שְׁמַעְלִים וּמִסְתִּיר מֵאֲתָנוּ אֶת
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְכַנֵּס בְּנוֹ סִפְקוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יז, ד):
 "הֵיִשׁ הַיְוִ"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין".

וְלָכֵן כְּשֶׁיְהוּדֵי זוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, הַמְגַלָּה אֶת
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא פּוֹתַח לוֹ אֶת הַפֶּה לְהִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו
 יְתָבָרֵךְ. וְזֶה הַחֲדוּשׁ שֶׁרַבְנוּ ז"ל הֵבִיא לְעוֹלָם, הוּא מְגַלָּה כָּל-כָּף אֶת
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שֶׁכָּל אָדָם מִתְחִיל לְחַשֵּׁב — "רַגַע אֶחָד,
 מֵהֵיכָן בָּאתִי? ! לְהֵיכָן אָנִי חוֹזֵר? ! מֵה תְּכִלִּיתִי בְּזֵה הָעוֹלָם —
 לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! וְאֵיךְ מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יְתָבָרֵךְ? ! מִי
 אֵינּוּ רוֹצֶה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? !" וְנִכְנָסִים בּוֹ כָּל מֵינֵי
 שְׂאִיפוֹת וְרַצּוֹנוֹת — "לָמָּה הַצַּדִּיקִים בֵּן זָכוֹ, וְאֲנֹכִי לֹאוּ? !" אוֹמֵר
 רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֵּהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פד): הִפְתַּח וְהַשְׁעַר לְהַכְנִס אֶל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַפֶּה שֶׁל הָאָדָם. אָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ
 לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבָרֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, לְלַכֵּת בְּמָקוֹם שְׂאִין שֶׁם
 בְּנִי-אָדָם, וְלְהִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבָרֵךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי אוֹהֵב
 אוֹתְךָ, אֵךְ מָה אַעֲשֶׂה? הַיֵּצֵר הָרָע מִתְגַּבֵּר עָלַי, עוֹבְרִים עָלַי יְסוּרִים"
 וְכוּ'. וְכָל שְׂאָדָם יוֹתֵר מְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יְתָבָרֵךְ, זוֹכָה אֵט אֵט לְהִסִּיר
 מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַחֲלָדָה, וְלְהַחֲדִיר בּוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה. וְלָכֵן הַרְמַב"ם
 אוֹמֵר (פָּרָק א' מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הִלְכָה א'), שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה זֶהוּ וְדוּי
 דְּבָרִים, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִתְנוּדוֹת אֵלָיו יְתָבָרֵךְ, וְלְדַבֵּר וּלְשִׁיחַ לְפָנָיו
 בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יְתָבָרֵךְ כָּל צְרָכָיו, וְכָל זֹאת מְקַבְּלִים
 מֵהַצַּדִּיק.

כִּי בַעַת שֶׁהִיְתָה גְזֵרַת הָמָן, שֶׁהִתְפָּאֵר וְאָמַר: "אֵלֹהֵיהֶם שֶׁל אֵלוֹ

יֵשֶׁן הוּא", הִינּוּ אוֹ שֶׁכְּבִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דָּבָר יֵשֶׁן, וְצָרִיכִים
 הַיּוֹם לִילֵךְ כְּפִי רוּחַ הַזְּמַן — זֶה הַזְּמַן. אוֹ שֶׁאָדָם כָּבֵר הִתְיַשֵּׁן
 בְּעוֹנוֹתָיו, וּמִמֶּנּוּ כָּבֵר לֹא יֵצֵא מְאוּמָה, כִּי הַרְגִּיל עֲצָמוֹ לַעֲשׂוֹת כָּל
 הָרַע, וְאֵף שְׂרוּצָה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, הוּא נוֹפֵל חֲזָרָה וּמִתְיַאֵשׁ, שֶׁמִּמֶּנּוּ
 לֹא יֵצֵא כְּלוּם, כִּי הוּא כָּבֵר יֵשֶׁן וְזָקֵן — זוֹ קְלַפֶּת הַזְּמַן. בָּא רַבֵּנוּ
 וְ"ל וְצוּעֵק (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אָסוּר לְהִיּוֹת זָקֵן, אָסוּר לְהִתְיַשֵּׁן
 וְלוֹמַר: "נִסִּיתִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְעָמִים לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה וְלֹא עָלָה בְיָדִי,
 וְאִם-כֵּן זֶה לֹא בִשְׂבִילִי". לֹא וְלֹא! יְהוּדֵי אָסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, כְּמוּבָא
 בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח): אֵין שׁוּם יְאוּשׁ
 בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ, אָדָם — כָּל זְמַן שֶׁהוּא חַי,
 יְכוּל לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. אִם אָדָם רַק יִקַּח עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ,
 וְיִתְחִיל לְיִשֵּׁב אֶת עֲצָמוֹ — "מָה אֲתִי?! לְמָה אָנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת
 כָּל-כֶּף שָׁבוּר?! לְמָה אָנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף עָצוּב?! הֲרִי סוֹף כָּל
 סוֹף נִבְרָאתִי מְזַרַע יִשְׂרָאֵל", וְהִנֵּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֲנִי חַי אוֹמְרִים
 בְּבִקְרַת בְּרָכָה: "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", אֲזַי אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁכָל הַיּוֹם
 אֲנִי חַי שְׁבוּרִים?! נִמְצָא, שֶׁעֲשֵׂנוּ בְּרָכָה לְבִטְלָה, כְּדִגְמַת אָדָם
 הַאוֹמֵר בְּרָכָה: "שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בְּדַבְרוֹ", וְאֵינְנוּ שׁוֹתֵה מַיִם, הֲרִי זוֹ
 בְּרָכָה לְבִטְלָה, אוֹ אָדָם מְבָרֵךְ: "הַמּוֹצִיא לְחֶם מִן הָאָרֶץ", וְאֵינוּ
 אוֹכֵל לְחֶם — זוֹ בְּרָכָה לְבִטְלָה, וְעָבַר עַל לְאוֹ: "לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם
 ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא" (שְׁמוֹת כ, ז), וְכֵן הִלָּאָה וְכֵן הִלָּאָה. וְלְמָה בְּכָל בִּקְרַת
 אֲנוּ מְבָרְכִים: "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", וּבְכָל זֹאת אֵינְנוּ שְׂמֵחִים וְעוֹלִיזִים
 מְשֻׁף כָּל הַיּוֹם, וְעוֹד שְׂרוּיִים בְּדַבְרוֹךְ וּבְעַצְבוּת, נִמְצָא, שֶׁאֲנוּ
 מְבָרְכִים בְּרָכָה לְבִטְלָה. אֲלֵא זֹאת עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת — לְרַקֵּד כָּל הַיּוֹם,
 שֶׁזְּכִינוּ לְהִבְרָא מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹיִים כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. אוֹמֵר
 רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'): לְמָה אָנוּ רוֹאִים בְּגִי-אָדָם
 כָּל-כֶּף רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? כִּי אֵין לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת,
 וּמִדּוּעַ אֵין לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי הֵם שְׂרוּיִים בְּעַצְבוּת וּבְדַכְאֻן,
 וּמִדּוּעַ? כִּי חֲטָאוּ בְּעוֹנוֹת. כִּי עַל-יְדֵי הַעוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן,
 מִתְרַבּוֹת הַקְּלַפּוֹת עַל הָאָדָם, אֲשֶׁר מַעֲלִימוֹת וּמִסְתִּירוֹת מִמֶּנּוּ אֶת
 הָאֱלֹקוֹת, עַד שֶׁאֵינוּ רוֹאֵה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינוּ מְרַגֵּשׁ אֶת
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִסְתַּתֵּר כְּכִיכּוֹל

בשמים, הוא שוכח שאין דבר כזה בלי השם יתברך, פי הכל זה אלקות ואלקות זה הכל. ודומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא. אני הולך — מי הולך בי? הקדוש־ברוך־הוא! אני מתנועע — מי מתנועע בי? הקדוש־ברוך־הוא! אני מסתפל, מי מסתפל בי? הקדוש־ברוך־הוא! אני מדבר, מי מדבר בי? הקדוש־ברוך־הוא! אין בלעדיו יתברך כלל, וברגע שהקדוש־ברוך־הוא מוציא את החיות ממני, הכל אבוד. ואם־כן כל שניה ורגע הקדוש־ברוך־הוא מחיה ומנהיה את הבריאה מחדש, ולכן כל יהודי צריך להתחדש בכל פעם.

אומר רבנו ו"ל — איך זוכים להגיע לשמחה אמיתית? על־ידי נקדה אחת — להזכיר לעצמו "שלא עשני גוי", וזה בעצמו יביאו לשמחה הכי גדולה, שאפלו שהוא מלא חטאים ועוונות, ורוצה לשוב בתשובה, ורואה שזה קשה לו, כי בכל פעם נכשל, בר מינו, בעוונות חמורים, אף העקר עליו לשמח שלא נברא מזרע אמות העולם, שטבעם — רצח והרג. ואלו עם ישראל הם עם קדוש, 'חביבין ישראל שנקראים בנים למקום' (אבות ג, יד), כמו שכתוב (דברים יד, א): "בנים אתם להו"ה אלקיכם"; ולמה באמת אנו סובלים כל־כף הרבה סבל? למה עוברים עלינו כל־כף הרבה צרות? זה בא גם־כן מקלפת המן, שהוא טען: "ישנו עם אחד מפזר ומפחד בין העמים וכו', ולמלך אין שנה להניחם" (אסתר ג, ח), הוא קטרג על עם ישראל, שהם מפחדים ומפזרים, וזו הצרה הכי גדולה שיש לעם ישראל, שאין ביניהם אחדות, אין אהבה, יש גזענות, היתכן? ! מה זה צריך להיות: אשכנזים, ספרדים, חסידים, ליטאים, חסיד זה, חסיד זה, אנחנו בלנו יהודים, בלנו צמדנו בהר סיני וקבלנו את התורה. הגלות זה הפרודים בנשמות ישראל. אם נגיע לאחדות אמיתית, ונאהב את כל יהודי, ונדע, שמצד הנשמה שלנו בלנו בני אברהם, יצחק ויעקב, אזי נרחם אחד על השני. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (יבמות עט.): שלשה סימנים יש באמה זו: רחמינו, בישינו וגומלי חסדים. וכן אמרו (שבת קנא:): כל המרחם על הבריות, בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו, וכל מי שאינו

מרחם על הבריות, בידוע שאינו מזרעו של האבות הקדושים; ומדוע? כי האבות הקדושים היו רחמנים. וכן אצל הקדוש-ברוך הוא כתוב (תהלים קמה, ט): "טוב ה' ל' לכל, ורחמיו על כל מעשיו"; הקדוש-ברוך הוא טוב לכלם, ומרחם על כלם. אם-כן מדותיו יתברך שמו הן טוב ורחמנות. ולכן אם רואים יהודי שהוא טוב לכל, ומרחם על כלם, סימן שהוא יהודי טהור, ולא התבולל בין גויים. אבל אם רואים טבעו של אדם טבע רע, טבע אכזרי, במכרז הוא, שבאיזה שלב התבולל מישהו ממשפחתו — או הסבא או הסבתא, או אחד לפני כמה דורות, כי לא יתכן שיהודי יהיה אכזרי, אלא בודאי באיזה דור התערב במשפחתו איזה גוי.

הצדיק הקדוש הרי"ץ מליובאוויטש זי"ע אמר: "הגוי שיש בכל אחד ואחד", הינו כי אצל כל אחד יש חלק מגוי, שזה מה שכתוב בספר הקדוש תנ"א, שאצל האדם יש נפש הבהמיות, חמירות, ומשם נובע אצלו הרע והאכזריות, שפתאם עושה הפרשים בין יהודים — זה אשכנזי, זה ספרדי, זה ליטאי, זה חסידי, זה חסיד פלוני, זה חסיד אלמוני, ומתחיל להפריד בין נשמות ישראל, אשר זו הגלות המרה שלנו.

אסתר המלכה אמרה למרדכי: אם אתה רוצה שעם ישראל יצאו מהגלות — "לך בנס את כל היהודים", תאסף אותם ביחד, ואם יהודים יחזיקו עצמם ביחד, יהיו מוכנים לגאולה. ולכן לא בחנם, שמגלת אסתר כל-כך גבוהה, עד שהצדיק הקדוש הרבי מסאטמאר זי"ע אמר: כדאי לרדת לזה העולם, רק בשביל קריאת מגלה פעם אחת. כל-כך קדושה מגלת אסתר, ומדוע? מהי גדל הקדושה בה? אלא מגלת אסתר מגלה לנו, שבתוך ההסתרה גם נמצא הקדוש-ברוך-הוא. אנשים חשבו שזהו זה, אנו נאבדים לגמרי — הנה אחשוורוש, הנה המן, אימתי נצא מהגלות הזו, והנה נדמה להם כי זה סופם. המן מסתובב בגאונה, וצריכים כלם להשתחוות לפניו, אחשוורוש מלך טפש הניח מס על העם, והצרכו לשלם הון רב, אשר אמלל אותם במאד מאד. ואם לא די בזה, המן הרשע הכין עץ גבה חמשים אמה לתלות עליו את מרדכי. ומדוע

לקח עצמו על מַרְדְּכַי כֹּל־כֶּף? אֵלָא אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מגלה ג), נִקְרָא אִישׁ יְהוּדִי, שְׁכַפֵּר בְּעִבּוּדָה זָרָה, מַרְדְּכַי הַצַּדִּיק יֵצֵא בַּחוּץ וְהִרְאָה לְהֶמֶן: אֵינִי מִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָיִךְ, אַתָּה בָּשָׂר וָדָם, מִי אַתָּה בְּכָלֵל?! הֲלֹא הֵייתָ סֹפֵר עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, וּמָה לְךָ מִתְּנַגָּה?! מַרְדְּכַי הוּא הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, הַמְּגַלֵּה אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאוֹמֵר: אֵינְנוּ צְרִיכִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְאַף אֶחָד, עֲלֵינוּ לְהִשְׁתַּחֲוֹת רַק לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ. הֶמֶן לֹא יָכוֹל הִיָּה לְסַבֵּל דְּבַר זֶה, וְסֹפֵר אֶת דְּבָרָיו בְּבֵיתוֹ: "וְכָל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹהֵה לִי, בְּכָל עֵת אֲשֶׁר אָנִי רוֹאֶה אֶת מַרְדְּכַי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, וְהוּא אֵינוֹ כּוֹרֵעַ וְאֵינוֹ מִשְׁתַּחֲוֶה" (אֶסְתֵּר ה, ג).

זו הַמְּעַלָּה שֶׁל כָּל יְהוּדִי, יְהוּדִי בְּטַבַּע יֵשׁ לוֹ אֱמוּנָה, יֵשׁ לוֹ טוֹב וְרַחֲמָנוּת, אָבֵל אֲנַחְנוּ בְּגָלוּת, בֵּין גּוֹיִים, וְלוֹמְדִים מִמַּעֲשֵׂיהֶם, עַד שְׁלֻעֲתִים אֲנַחְנוּ נוֹפְלִים וְנִכְשָׁלִים, וְזֶה מִשְׁפִּיחַ מֵאִתְּנוּ אֶת הָאֱלֹקוֹת, שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא פֹה אִתְּנוּ. וְלָכֵן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן ג): עַל־יְדֵי אֱמוּנָה, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִסְלַח לְךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, אִם יְהוּדִי מִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה, שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא פֹה אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, וּמִכָּל שְׁכֵן שְׂזוּכָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

וְהִנֵּה רוֹאִים, שֶׁמְּגַלֵּת אֶסְתֵּר נִקְרָאת אֲגֵרַת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (אֶסְתֵּר ט, כט): "אֲגֵרַת הַפּוֹרִים הַזֹּאת", וּמִדּוּעַ? אֵלָא כְּדָגְמַת בֵּן אוֹ בַת שְׁנַתְרַחְקוּ מֵאֲבֵיהֶם, וְנִסְעוּ לְאִיזוֹ מְדִינָה רְחוֹקָה, הָאֵב מִתְּנַגַּעַע מְאֹד לְרֵאוֹת אֶת יְלָדָיו, אֶף מִפְרִידָה בֵּינֵיהֶם כְּבֵרַת דֶּרֶךְ אֶרֶבָה מְאֹד. הַבֵּן וְהַבַּת מִתְּנַאֲשִׁים — "אֲנִי כֹל־כֶּף רְחוּקִים, בְּיָדָי אֶף פֶּעַם לֹא נִרְאָה אֶת אֲבֵינוּ". מָה עוֹשֶׂה הָאֵב? שׁוֹלַח מִכְתָּב וְכוֹתֵב בּוֹ לִילְדָיו: "אֲנִי עֲדִין אוֹהֵב אֶתְכֶם, אֶפְלוֹ שֶׁבְּרַחֲמֶם מִמֶּנִּי לְמַרְחָקִים, אֶפְלוֹ שֶׁעֲזַבְתֶּם אוֹתִי, אֵינְנִי שׁוֹכַח אֶתְכֶם, וְאֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֲגֵרַת, תְּמִיד אֲנִי נֹזְכֵר בְּכֶם, וְאֵינְנִי מִתְּנַאֲשׁ מִכֶּם". כְּשֶׁהַבֵּן וְהַבַּת מְקַבְּלִים אֲגֵרַת כְּזוֹ, הֵם נִרְגָּשִׁים מְאֹד, וּמִנְשָׁקִים אֶת הָאֲגֵרַת — "הִנֵּה אֲבֵינוּ לֹא שָׁכַח אוֹתְנוּ, הוּא מִבְּטִיחְנוּ שֶׁיִּחְזֹר אֵלֵינוּ וְיָבוֹא אַחֲרֵינוּ", אָבֵל מִבְּקֵשׁ — "בָּאוּ גַם אִתָּם אֵלַי". זוֹ מְגַלֵּת אֶסְתֵּר שֶׁנִּקְרָאת 'אֲגֵרַת'. הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹלַח, כְּבִכּוֹל, לְעַם יִשְׂרָאֵל אֲגֵרַת בְּתוֹךְ הַגָּלוּת הָאֶרֶבָה אֶלְפִים

שָׁנָה. וַיִּשְׁנֶם הַרְבֵּה אַנְשִׁים מִיֵּאֲשִׁים — "אֵימְתֵי תַסְתִּים הַגְּלוּת",
 "מְתֵי תַהִיָּה הַגְּאֵלָה וַיְבוֹא מְשִׁיחַ?!" וַנְּכַנְסֵת בְּהֵם קְרִירוֹת. וְלָכֵן
 מְצֻנֹת קְרִיאַת הַמַּגְלָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְצָרִיכִים לְבַטֵּל הַכֹּל בְּשִׁבִיל
 קְרִיאַתָּהּ, וְהִיא חֲשׂוּבָה יוֹתֵר מִבְּנִין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ (מַגְלָה ג.), וּמַדּוּעַ?
 כִּי הִיא הָאֲגֵרֶת שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שׁוֹלַח לָנוּ, כְּפִי שְׂרָאִיתֶם שְׁעַם
 יִשְׂרָאֵל הָיוּ תַחַת מְלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ, תַּחַת הַמֶּן הַרְשָׁע, שְׂרָצָה לְכֹלֹת
 אַנְשִׁים, נָשִׁים וְטָף, לְהַשְׁמִיד לְהַרְגׁ וּלְאַבֵּד מִנְעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים
 בְּיוֹם אֶחָד, וּלְבַסּוֹף בְּזִכּוֹת מְרַדְּכֵי הַצְּדִיק, שְׁגָלָה אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא — כָּלֶם נִצְלוּ. וְכָף עָבַר עַל עַם יִשְׂרָאֵל מִשָּׁף אֶלְפִים שָׁנָה
 בְּגָלוּת.

כָּל הָאָרֶץ רוּוְיָה עִם דָּם יִשְׂרָאֵל, לֹא תִקּוּם צָרָה פְּעַמִּים, בְּכֹל
 פְּעַם רָצוּ הַגּוֹיִים לְהַשְׁמִידֵנוּ, וּלְבַסּוֹף עִם יִשְׂרָאֵל חִזּוֹר וְהַשְׁתַּקֵּם
 וְהַתְּאוּשֵׁשׁ, וּבָנָה מְקִנְאוֹת, בְּתֵי פְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, תַּלְמוּדֵי
 תוֹרָה, בְּתֵי סֵפֶר, יְשִׁיבוֹת, כּוֹלָלִים, יְהוּדִים מִמְּשִׁיכִים הַלְּאָה אֶת
 הַמּוֹרְשׁוֹת. אַנְשִׁים שְׁעָבְרוּ אֶת הַשּׁוֹאָה — אָמְרוּ, שְׁלֹא חָלְמוּ שְׂיִשְׁאֵר
 אִיזָה שְׂרִיד וּפְלִיט מֵעַם יִשְׂרָאֵל. וְהַיּוֹם אֵין מְדִינָה בְּכֹל הָעוֹלָם, שְׁלֹא
 יְהִיוּ שָׁם בְּתֵי פְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, תַּלְמוּדֵי תוֹרָה וּבְתֵי סֵפֶר,
 וּמְקִימִים מְצוּוֹת, אוֹפִים מְצוּוֹת לְפִסַּח, שׁוּמְרִים שְׁבֵת, יִשְׁנֶם שׁוּחֲטִים
 כְּשָׂרִים, מוֹהֲלִים וְכוּ', וְעַם יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם, נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר,
 עִם יִשְׂרָאֵל — אֵף פְּעַם לֹא יוּכְלוּ לְעַקְרֶם. זֶה הָאֲגֵרֶת שֶׁל מַגְלַת
 אֶסְתֵּר.

וְלָכֵן מַגְלָה זֶה רֵאשִׁי תְבוּת: לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, כִּי
 הַמַּגְלָה מַגְלָה לְכֹלֶם אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וּבְרַגַע שְׁנֹכְנִים בְּעַצְמָנוּ,
 שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶתְנוּ וְאוֹהֵב אוֹתָנוּ, וְחַפֵּץ שְׁנֹשׁוּב אֵלָיו
 בְּתִשׁוּבָה, וְנִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו, אֲזִי נִהְיָה בְּטוֹחִים שְׁלֹא יַעֲזֹבֵנוּ.

וְלָכֵן רְאוּ כְּלָכֶם, לְקַבֵּל עַל עַצְמְכֶם עֲכָשׁוּ לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תַּעֲנִית כ.ט.): מִשְׁנֹכְנִס אֲדָר מְרַבִּים
 בְּשִׁמְחָה, וּמַדּוּעַ? כִּי בַחֲדָשׁ הַזֶּה הַמֶּן הַרְשָׁע רָצָה לְכֹלֹת וּלְהַשְׁמִיד
 אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבַחֲדָשׁ הַזֶּה הִיָּתָה לוֹ מַפְלָה גְּדוֹלָה מְאֹד. וְלָמָּה

דִּיקָא בְּאֶדְרָ? כִּי אַז נוֹלַד מִשָּׁה רַבְּנֵי וְנִפְטָר מִשָּׁה רַבְּנֵי. וְכַתּוּב בְּזֵהָר (חֶלֶק ב' קעד.): מִשָּׁה רַבְּנֵי לֹא נִפְטָר, מִשָּׁה רַבְּנֵי נִמְצָא בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכַּתּוּב (מְלָאכִי ג, כב): "זְכְּרוּ תּוֹרַת מִשָּׁה"; אִם אָדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה, הוּא מוֹצֵא אֶת מִשָּׁה רַבְּנֵי בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה. בְּכָל יוֹם יְהוּדִים קוֹרְאִים: "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מִשָּׁה לֵאמֹר", "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מִשָּׁה לֵאמֹר". וּמִוֶּבֶא בְּזֵהָר הַקְּדוּשׁ (רַעְיָא מְהִימְנָא עֲקֵב רַעְג): הַגּוֹאֵל הִרְאִישׁוֹן הִיָּה מִשָּׁה רַבְּנֵי, וְהַגּוֹאֵל הָאֲחֵרוֹן יְהִיָּה מִשָּׁה רַבְּנֵי. וְזֶה מֵה שֶׁכַּתּוּב (קִהְלֵת א, ט): מֵה שֶׁיְהִיָּה הוּא שֶׁיְהִיָּה — רִאשֵׁי תְּבוּת: מִשָּׁה, וְאוֹמֵר רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), שֶׁכָּל צְדִיק וְצְדִיק נִקְרָא מִשָּׁה.

וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, צְדִיקִים שֶׁמְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים אוֹתָנוּ וּמְקַרְבִּים אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם נִהְיָה חַזְקִים בְּזֵה, אַז נִהְיָה בְּטוֹחִים, שְׂגָם לָנוּ יֵשׁ תִּקְוָה לְתַקֵּן הַכֹּל. רַבְּנֵי ו"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אַתָּה מֵאֲמִין שֶׁיְכוּלִים לְקַלְקֵל, תֵּאֲמִין שֶׁיְכוּלִים לְתַקֵּן. וְלִכֵּן הִבָּה וּנְקַבֵּל עַל עַצְמָנוּ לְרַקֵּד מְרַב שְׂמֻחָה, וַיֵּשׁ לָנוּ עַל מַה לְרַקֵּד — שְׂאֵנוּ יְהוּדִים אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְעֲלֵינוּ לְהַחֲדִיר בְּנוֹ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, לְעַקֵּר מֵאֲתָנוּ אֶת הַגּוֹזְעוֹת הָאֲרוּרָה, וְלְחַדֵּל מִכָּל הַשְּׂטִיּוֹת, מִכָּל מִינֵי שְׂמוֹת הַגְּלוּת. כְּלָנוּ יְהוּדִים, כְּלָנוּ בְּנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִין אֶחָד יוֹתֵר מִיַּחַס מְזוּלָתוֹ, כְּלָנוּ בָּאִים מֵאֲבָרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. בְּרַגַע שֶׁנֶּעְקֵר מֵאֲתָנוּ אֶת הַגָּאוֹת וְהַגָּאוֹה — "אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ, אֲנִי יוֹתֵר מִפְּלוֹנִי" וְכוּ', "אֲנִי וְאֲנִי וְאֲנִי", תִּהְפְּכוּ אֶת הַמְּלָה אֲנִי, וְתַעֲשׂוּ מְזֵה אִי"ן, אֲנִי כְּלוּם, אֲנִי צְרִיף אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְגַם חֲבָרֵי צְרִיף אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּלָנוּ צְרִיכִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִם נִגִיעַ לְדַרְגָּה זוֹ, תִּהְיָה לָנוּ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, וְנִרְצָה כְּלָנוּ לְהַשְׁלִים זֶה עִם זֶה. וְלִכֵּן קִדְּם שְׂתִהְיָה הַגָּאֵלָה, לְפָנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל, שׁוֹלַח לָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא. וּמִדּוּעַ? כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֲדוּת ח, ז): אֱלֹהֵינוּ בָּא לֹא לְרַחֵק וְלֹא לְקַרֵּב, אֲלֵא לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם. וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמָנוּ עֲכָשׁוּ לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם כָּל יְהוּדֵי, שְׂזוֹ הַמְּצָנָה שֶׁנֶּצְטַוֵּינוּ בָּהּ בְּפוּרִים (אֶסְתֵר ט, כב): מִשְׁלוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוֹ, וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיּוֹנִים.

וזה כל הסוד של חסידות ברסלב, שרַבנו ו"ל נשלח בדור הזה לקרב את כלל נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אנחנו צריכים לראות להפיץ את אור רַבנו ו"ל, שניגיע לכל חלק וחלק בעם ישראל, וכלם יתחילו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלהם, וישיחו בינם לבין קונם, שזו נקראת התבודדות, וברגע שנהיה רגילים לדבר אליו יתברך — זכינו לגאולה, כי היכן שלא נהיה, נמצא שם את הקדוש-ברוך-הוא.

אתם יושבים במיאמי, אתם יודעים שגם שם נמצא הקדוש-ברוך-הוא! ישנם אנשים החושבים שהם בסוף העולם, במקור הטמאה, עליהם לדעת, שגם שם הקדוש-ברוך-הוא נמצא, וזה מה שאמר דוד המלך בשעה שאמרו לו בני-אדם והתלוננו לפניו: "אני רחוק, אני במקום טמאה, אני עברתי על עברות חמורות, אני כבר אבוד, נכשלתי, רחמנא לצלן, בעוונות הכי גרועים, ואינני יכול כבר לשוב בתשובה, אין לי תקווה", על זה אמר דוד המלך: "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה" — אני מתפלל עליכם, ואינני יכול להבין, איך אתם אומרים שאתם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, "אנה אלך מרוחק, ואנה מפניך אברח" — מה שיק לברח מהקדוש-ברוך-הוא? "אם אסק שמים שם אתה, ואציעה שאול הנגף" — היכן שנהיה — שם הקדוש-ברוך-הוא. "ואמר אף חשך שופני ולילה אור בעדני", אני אומר שחשך ומר לי, "גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר", כי אתה פה אתי, זה מה שמגלה לנו דוד המלך.

ולכן עלינו לשמח במאד מאד, שזכינו להתודע מרבי אמת כזה, רבי גדול כזה, הלא הוא רַבנו נחמן מברסלב זי"ע, שהוא מחזיר אהבה בין נשמות ישראל, הוא מחזיר גלוי אלקות בין נשמות ישראל, שכלנו נזכה להפיר את הקדוש-ברוך-הוא, הוא מחזק ומעודד ומשמח אותנו שנהיה בשמחה, ונרגיל עצמנו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה יקום בעת שיבוא משיח. אומר רַבנו ו"ל (לקוטי-מזרחין, חלק ב', סימן פג): למה נקרא משיח? על שם משיח אלמים, משיח יפתח את הפה של כל יהודי, ואת כל הגויים ילמד

איך להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא. משיח אלמים — עתה אנו אלמים, ומשיח צדקנו יפתח פינו. ולכן כתוב בעת הגאולה (צפניה ג, ט): "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה'", שכלנו נדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אך"ר ראשי תבות: ר'אש ד'ברך אמת, הדבור שלך צריך להיות עם אמת. ורבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קיב): כשעוברת על האדם איזו צרה, שילך ויספר לפניו יתברך עם אמת, יגלה לפניו יתברך כל אשר מעיק ומציק לו ויבכה בדמעות לפניו, פפי שמדבר אל חבר טוב, ואם יהיה עקשן גדול על זה, וידבר אליו יתברך רק עם אמת, ויספר לו מה עשה, אז יתחיל להאיר עליו שמחה עצומה להרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, להתחיל לאהב את הקדוש-ברוך-הוא.

ואימתי נדע, שאנו באמת אוהבים את הקדוש-ברוך-הוא, אשר לא מספיק לשיר: "הקדוש-ברוך-הוא אגחנו אוהבים אותך", מהיכן נדע שאנו באמת אוהבים באהבת השם יתברך? אלא אם אדם עוסק לקרב עוד יהודים אליו יתברך, סימן שהוא אוהב את השם יתברך, כי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אמר: מי שאוהב את האבא — אוהב את הבנים, מי שאוהב את הבנים — אוהב את האבא. ולכן אם אגחנו לא ננוח ולא נשקט עד שנקרב עוד יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא, זה סימן שאגחנו אוהבים את הבנים, ואם אוהבים את הבנים — אוהבים את האבא.

ולכן באו נקבל על עצמנו עכשו לחדל מעצבות, צריכים לשמח שזכינו להברא מזרע ישראל, ואנו זוכים בכל יום להגות תפלין. אם הייתם יודעים מה זה תפלין, אשר חכמינו הקדושים אומרים (מנחות מד.): כל המניח תפלין — זוכה לחיים, ואילו חיים? להיות דבוקים באין סוף ברוך הוא. התפלין מאיר על הנשמה אור גדול מאד; התפלין כתוב בהם: "שמע ישראל הו"ה אלקינו הו"ה אחד", הם מזכירים לנו את הקדוש-ברוך-הוא. ולכן עלינו לקבל על עצמנו להגות תפלין, ולהגות ליהודים אחרים תפלין, ותמיד לחזק עוד ועוד יהודים ולקרבים אל הקדוש-ברוך-הוא, וכיחד נזכה לקבל את פני משיח צדקנו בחדש הזה הוא חדש אדר, שיכניס בנו

אֲשֶׁר ט' תסח בַּנְחֵל שֶׁא

שְׁמִחָה אֲמִתִּית. מְשִׁיחַ — אוֹתִיּוֹת יִשְׁמַח, מְשִׁיחַ יִשְׁמַח אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנַתְחַזֵּק יַחַד, וְנֵאֱהָב זֶה אֶת זֶה, וּבְזָכוֹת זֶה נִזְכָּה וְנִרְאָה בְּבָנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שְׁכַלְנוּ נִחְזֹר לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְהַרְגִישׁ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲתָנוּ, וְהַשְׂכִּינָה חוֹפֶפֶת עָלֵינוּ, וְתִהְיֶה כְּבָר הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּמָאֵד מְאֹד. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ בְּזִהַר (תְּקוּנַי זֵהר דָּף קמג): דְּאִית מֵאן דְּאֲתַפְרַע בְּמַמוֹנֵיהּ, וְאִית מֵאן דְּאֲתַפְרַע בְּנַפְשֵׁיהּ; וְלִכֵּן יוֹתֵר טוֹב לְפָרַע בְּכֶסֶף, מִחֶס וְשְׁלוֹם, לְפָרַע בְּגוּף. וְלִכֵּן הָעֵקֶר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְאֵל תִּהְיֶה שָׁבוּר כָּלֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

כְּמוֹ-כֵן גַּם רְאֵה לְחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְתַעֲוֹדְדָהּ וְתִשְׁמַחָהּ. כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (ראש השנה ו): אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מְשַׁמְחָה; וּבְזָכוֹת שְׁתִּשְׁמַחָהּ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל אֲשֶׁר אֲבָדְתָּ תִמְצָא בְּחֻזְרָה, כִּי רַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן סט), שְׁכָל הָעֲשִׁירוֹת וְהַמָּמוֹן בָּא לְאָדָם בְּזָכוֹת אֲשֶׁתּוֹ.

הַמְקַנֶּה וּמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ אֵךְ בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תסט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אֶל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח.

מכתבך הארוך לנכון קבלתי.

אודות שאלתך וכו', אינך יכול לתאר ולשער מעלת הפצה, להפיץ ספרי רבנו ז"ל, סוף כל סוף עם ישראל ישובו בתשובה ושלמה, ועלינו לעזור לעם ישראל, שיוכלו לחזור בתשובה, וזה נעשה על-ידי ספרי רבנו ז"ל. ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להפיץ את אור רבנו ז"ל, והקדוש-ברוך-הוא יעזרנו, שנזכה באמת שיהיה לנו חלק בעבודה הקדושה הזו — לקרב את בני ובנות ישראל. ועל זה אנו צריכים הרבה למסור נפשנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תע.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אֶל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בראש ובראשונה עליך להתחזק בבטחון עצמי, שתדע שאתה יכול להיות צדיק גדול מאד ולמדן גדול — אם רק תרצה. רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לא), שצריכים להיות צדיק ולמדן, אבל זה תלוי ברצון. ותדע שיש לך היכלת. וכן תחדיר בך בטחון עצמי כלפי הבריות, שלא תפחד מאף אחד, יש לך, ברוך השם, מה לתת לאחרים, אינך שלומיאל ולא בטלן כלל.

הדבר השני, עליך להיות חזק מאד לדעת מה אתה רוצה מהחיים שלך, איך אתה רוצה לבנות את ביתך, וכך תלך לקראת

אָשֶׁר ט' תעא בַּנְחַל שג

הַשְׁדִּיף שְׁלָף. בְּנֵדָאֵי לֹא כְּדָאֵי לִילָף רֵאשׁ בְּרֵאשׁ, הוֹלְכִים עִם חֻמְהָ סָבִיב סָבִיב, כְּפִי הָקוּ שְׁקַבְלַת אֶצְלֵי.

וְהַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי שֶׁהוּא הַעֲקָר, הָקוּ הוּא שְׁאָדָם צְרִיף לִידַע, אֲשֶׁר אָנוּ פַּה בְּזֵה הָעוֹלָם רַק לְתַקּוּפַת מַעְבָּר, הֵנָּה אֲנַחְנוּ פַּה, וְעוֹד מַעֲט נִצָּא מִפַּה, וּבֵינָן כְּףָה מִתְחַתְּנִים, אֲבָל קוֹבְעִים שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרַבִּית בְּמַנְיָן, לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ, לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, שְׁעוֹר בְּשׁ"ס כְּסִדְרָן, דִּף אַחַר דִּף, דִּף אַחַר דִּף, עַד שְׁמִסְיָמִים מִסְכְּתָא וְעוֹד מִסְכְּתָא, עַד שְׁמִסְיָמִים אֶת כָּל הַשׁ"ס, וְכֵן ד' חֻלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף וְכֵן מְדַרְשִׁים. וְכֵן שְׁמַחִים וּמְכַבְּדִים אֶת הָאֲשָׁה, וְרוֹאִים שְׁיִהְיֶה רַק טוֹב, גְּרִים בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲוָה עִם חֻמְיָה וְחֻמוֹתָהּ.

וְאִם תִּקְבַּל עַל עֲצָמָךְ שְׁלִשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ, יִהְיוּ לְךָ חַיִּים טוֹבִים מְאֹד, רַק שְׁיִהְיֶה לְךָ בְּטַחּוֹן עֲצָמֵי, שְׁאִינְךָ שְׁלוּמֵיֶאל וּבְטָלָן, וְאֵל תִּחְשַׁב שְׁאִינְךָ שְׁוֵה. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֶתָּה עִם רֵאשׁ עַל הַכְּתָפִים, וּלְבַל יִהְיוּ לְךָ בְּלִבּוּלִים מִכָּל הַדְּבָרִים הַלְלוּ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תעא.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת תּוֹרֵיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ גְּאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבָךְ.

הֵנָּה בְּהִיוֹתָךְ אֶצְלֵי שְׁמַחְתָּנִי בְּמֵאֹד מְאֹד, וְהֵינּוּ שְׁרוּיִים בְּשְׁמַחָה כָּל-כְּףָה גְּדוּלָּה. וְעַכְשָׁו שְׁנַסְעַתָּ לְדִרְכָּךְ, לֹא אִמַר שְׁאֲנִי בְּעֲצָבוֹת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, מִי שְׁתַּמִּיד זוֹכֵר מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — אִינְנוּ בְּעֲצָבוֹת, אִף אֲנִי בְּלִבּ נִשְׁבָּר, שְׁאִינְנוּ יְכוּלִים לְרֵאוֹת זֶה אֶת זֶה.

וְלָכֵן זֹאת אֲבַקְשֶׁךְ, 'תִּגְנַב' עַכְשָׁו חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִצָּא בַּחוּץ

ותדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ותספר לפניו שמעלילים עלי עלילות שוא, עלילת דם, ושכל אלו הרשעים יתבטלו, כי אינני רואה דרך אחרת, רק שיתבטלו לגמרי. אף זאת תדע, כי הישועה שלי תלויה רק בידי שמים, ולא בידי בשר ודם, כי ההסתות פל-כף פרועות, והם הולכים הפוך על הפוך, כאלו אני מסית נגדם, וכי מה יש לי אתם?! אכל הקדוש-ברוך-הוא מאד גדול, הכל יתהפך לטובה, ואני מאמין באמונה שלמה, שכל מה שאני סובל זה רק לטובה. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לי, שימחקו ממני כל הדינים.

אודות שאלתך וכו', על מה צריך לבקש קדם; הדבר הראשון שאדם צריך לבקש — שיהיה תמיד שמח, ולבקש פל-כף הרבה על שמחה, ולא לעזוב את הקדוש-ברוך-הוא, עד שיהיה באמת שמח, כי השמחה היא הגאולה, והיא הברכה, והיא ההצלחה של האדם. ולכן הדבר הראשון שצריך לבקש זה שמחה. ואחר-כך צריכים לבקש על בריאות, פרנסה, שלום-בית, וכן על הילדים צריכים פל-כף הרבה לבקש בלי הפוגה, כי על ילדים צריכים לשפך דמעות בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, שיהיו לנו ילדים טובים וממשמעים, והבן למעשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך משבוע שעבר, אף מפאת טרדותי לא היה הפנאי להשיבך.

מה אמר לך! עליך לדעת, שכל הצלחת האדם זה רק שמחה, ולכן צריכים הרבה לבקש על שמחה, ולא לעזוב את הקדוש-ברוך-הוא עד שיהיה שמח, וצריכים לשפך את הלב אליו יתברך להיות

אָשֶׁר ט' תעג בנחל שה

בשִׁמְחָה. שִׁמְחָה זֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה לְהַשִּׁיג, וְשִׁמְחָה זֶה הַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ נֹאמֵר (דְּבָרֵי־הַיָּמִים א' טו, כז): "עֹז וְחֵדוּדָה
בְּמִקוּמוֹ"; וְלִכֵּן זֶה בָּא קָשָׁה מְאֹד. וְצָרִיכִים הֵרְבֵה דְמַעוֹת לְשַׁפֵּף
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וַפְּנֵי לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם, תִּמְתִּיק מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים", וְצָרִיכִים לְרַקֵּד אֶפְלוּ בֵּינוּ לְבִין
עֲצָמוֹ, בְּהִמְחָאת כַּף וְרַקוּדִים, וַכְמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן י'), שֶׁזֶה הַמְתַקֵת הַדֵּינִים. וְלִכֵּן רְאֵה לֵהִיּוֹת חֲזֵק בְּנִקְדַת
הַשִׁמְחָה, וְלִמְחָא כַּף אֶל כַּף, וְאֵז יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים — מִמֶּךָ
וּמֵאֲשֶׁתְּךָ וּמִכָּל הַיְלָדִים, וַיְהִי כֵּלָם בְּרִיאִים וּמְצַלְחִים.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַחֵתָן וְהַפֵּלָה ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אוֹדוֹת הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה שֶׁבִשְׁרַתְּם לִי — "מִזֵּל טוֹב", הַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּבָנוּ בֵּית נֹאמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִתְחִילוּ בְּרִגְלֵ יָמִין
לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר זֶה אֶת זֶה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם־בֵּית כָּל יְמֵי
חַיֵּיכֶם, וְאֵף פַּעַם אֶל תְּרִיבוּ. וְאֵז אֲנִי מִבְּטִיחְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לִילָדִים
קְדוּשִׁים וְטָהוּרִים, צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת.

רְאוּ לֵהִיּוֹת וּתְרַנְנִים וְלֹא תִקְפְּנִים, וְתִתְרַחֲקוּ מִמִּדַּת הַכַּעַס, אֲשֶׁר
זֶה סוּד הַהַצְלָחָה בְּבֵית יְהוּדִי.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה לְכֶם אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים
טוֹבוֹת, וְתִהְיֶה הַצְלָחָה גְדוֹלָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתְבָנוּ בֵּית נֹאמָן
בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂיִהְיֶה מִשְׁכַּן הַשְּׂכִינָה.

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (יְבָמוֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ

וְהַמְכַבְּדָה יוֹתֵר מְגוּפּוֹ, עָלְיוֹ הַכְּתוּב אוֹמֵר (איוב ה, כד): "וַיִּדְעָתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ", וְאִם תִּקְבְּלוּ אֶת דְּבָרַי אֵלַי, אֲנִי מִבְּטִיחְכֶם, שֶׁהַשְּׂמִיחָה וְהַשְׂכִּינָה יִשְׂרוּ בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשָּׁה טוֹבָה כָּל-כָּף, וַיִּלְדִים בְּרוּכִים, וְכִיצַד אָתָּה מְדַרְדֵּר?! מָה אָתָּה רוֹצֵה, חַס וְשְׁלוֹם, שְׂיִלְדִיךָ יִפְּלוּ לְשֵׂאוֹל תַּחְתִּית?! וְלָכֵן גָּא וְנָא רְאֵה לְקַחַת עֲצֻמָּךְ בְּיַדִים, הַכַּח שְׂלֶךְ הוּא בְּפֶה, שֶׁתַּחֲחִיל לְדַבֵּר עִם כָּל חֵבֵר רַק דְּבוּרֵי אָמוּנָה, וְתִקְרְבוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַצְּלִיחַ לְקַרְבֵּי אֶת כָּל הַנְּעֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אֵינְנִי רוֹצֵה מְאוּמָה, אֵינְנִי מִתְעַרֵּב בְּשׁוּם דְּבָר, לֹא בְּפוֹלִיטִיקָה וְלֹא בְּשׁוּם עֲנִיָּן מְדִינִי, לֹא אֶכְפֹּת לִי מְאוּמָה, אֲנִי רוֹצֵה לְעֶסֶק רַק בְּדַבָּר אֶחָד — לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, לְגַלּוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁכֻּלָּם יִהְיֶה לָהֶם רַק טוֹב. זֶה כָּל הָעֲנִיָּן שְׁלִי — לְגַלּוֹת אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם. וְרַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סו): כְּשֶׁמְגַלִּים אֶת הַצְּדִיק מִמִּילָא מִתְגַּלֶּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל הַצְּדִיק זֶה רַק לְגַלּוֹת אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ!

וְאוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכוּ', בְּשִׁלְחֵן עֲרוּךְ כְּתוּב, שֶׁמִּתֵּר לְצֵאת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְחוּץ לְאֶרֶץ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְכִשְׁנוֹסְעִים לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, זֶה בְּכָלֵל לְמוֹד תּוֹרָה, כִּי הוּא הַרְבֵּי שְׁלֵנוּ, וְהוּא מְקַרְבְּנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִחֲדִיר בְּנוּ דַעַת וְשָׂכַל, אֲזִי מִתֵּר לְצֵאת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֹר זֶה לְחוּץ לְאֶרֶץ. וּבְזֶה אֵל תִּשְׁמַע לְמָה שֶׁאוֹמֵר לְךָ ... וְכוּ',

אֲשֶׁר ט' תעה בנחל שז

יותר טוב שִׁידְקִדְקוּ בְּדְבָרִים אַחֲרִים בְּהִלְכָה, וְלֹא יִתְפָּסוּ בְּדִיּוֹק הִלְכָה זֹה שֶׁלֹּא בְּהִלְכָה, שִׁיתְחִילוּ עִם נְטִילַת יָדַיִם שְׁחֵרִית וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְתִשְׁמַר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ, וְאִזּוּ הַבְּרָכָה תִּשְׁרָה בְּמַעֲוֹנְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְשִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

אֹדוֹת וְכוּ', הַעֲקֵר רְאוּ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אִישׁ אֶת זִוְלָתוֹ וְלַעְזוֹר זֶה לְזֶה, אֲשֶׁר זֶה הִיסוֹד הַכִּי גָדוֹל בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִינִי. וְיַעֲזֹרְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם פְּרִי בֶטֶן, וְתִרְאוּ הַרְבֵּה נִחַת, רַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד לְהִיּוֹת לַעְזוֹר אֶחָד לַשְּׁנִי, אֲשֶׁר זֶה הִיסוֹד, וְלָדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְלִרְאוֹת אֶת הַטוֹב זֶה אֶצְלָ זֶה.

רְאֵה לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כְּדֵי שְׁתַּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכֹל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִש"י ז"ל, וְאֲנִי מִבְּטִיחָךְ בְּבֵן זָכָר. וְכֹךְ כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אֵרַח חַיִּים, סִימָן רַפָּה, סַעִיף ג'): מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף נִקְרָא עִם הַצְּבוּר; וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַקְדִּים מִיּוֹם רֵאשׁוֹן עַד יוֹם שְׁשִׁי לַעֲבֹר אֶת הַפְּרָשָׁה שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִש"י, וּכְדַאי הַזְּכוּת הַזֶּה שְׁתַּגֵּן עַל שְׁנֵיכֶם, וְיִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים בְּרִיאִים וְקַיָּמִים.

רְאוּ לְהַזְכִּירֵנִי בְּתַפְלוֹתֵיכֶם, וְאִזּוּ אֲזַכֶּה לְכֹל הַטוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שח אָשֶׁר ט' תעו — ט' תעז בַּנְחָל
ט' תעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יְדִידֵי הַיְקָר! זֹאת תִּדְעַ, אֲשֶׁר כָּל הַצְּלָחָתְךָ תְּלוּיָהּ רַק בְּמִדַּת
הַשְּׂמִיחָה, כִּי כָּל זְמַן שְׂאֵתָה בְּעֶצְבוֹת, לֹא תִדְעַ אִיךָ לְהִנְהִיג מַחְךָ,
וְכִּי אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), שְׁעַל-יְדֵי שְׂמִיחָה
יִוָּדְעִים לְהִנְהִיג הַמַּח-מַחְשָׁבָה שְׁלוֹ. וְכֵן הַקְּפִיד רַבֵּנוּ ו"ל מְאֹד עַל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִהְיוּ שְׂמִיחִים. וּבִפְרָט אֵתָהּ, שְׂאֵתָה זֹכָה לְהַפִּיץ אֶת
אוֹר רַבֵּנוּ ו"ל, וְלְמַסֵּר גַּפְשֶׁךָ בְּעֶבֹר זֶה. אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְדַבְּרִים יְפִים בְּחַיֶּיךָ, וְיִהְיֶה לְךָ שְׂפַע שְׂתִשְׁפִיעַ
גַּם לְאַחֵרִים.

אִךָ זֹאת רְאֵה לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ, שְׂבִכָּל יוֹם תִּדְבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִימִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיִרְחִיב לְךָ, וְאִז
יִהְיֶה לְךָ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תּוֹכֵל לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם וְיוֹם דָּף הַיּוֹמִי,
וְאִז אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵי חֻלְקֶךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת.

אוֹדוֹת מָה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו', הַכֹּל מִפְּנֵי שְׂאִינְךָ שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב,
כִּי אִם הִיִּתְ בְּשְׂמִיחָה, הַדָּם הִיָּה נִכְנָס בְּעוֹרְקֶיךָ כְּשׁוֹרָה, וְלֹא הָיוּ לְךָ

אָשֶׁר ט' תעח בַּנְחַל שט

לְחַצִּים וּדְקִירוֹת בְּלֵב, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, אֲךָ דָּא עָקָא,
שְׂתַמִּיד אַתָּה נִמְשָׁךְ אַחַר עֲצָבוֹת. וְלִכֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
מֵאֲמָצִים שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַתְּפִלֵּל לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ עַל נִקְדָּה
זו, וְאִז תִּרְאֶה שְׂתַהַיֶּה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְכֹל הַדָּם יִזְרַם אֶצְלָךְ
כְּרְאוּי, וְלֹא יִהְיֶה לָךְ לְחַצִּים.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רַק תִּבְקֹשׁ מִלְּפָנָיו יִתְבַּרֵךְ עַל שְׂמֵחָה, אֲשֶׁר זֶה
הַסִּגְלָה הַכִּי גְדוּלָה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי נִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפֹאוֹן,
וְכֹל זֶה בָּא לִי מִחַמַּת הַחֲטָאִים שְׁלִי, שְׂחַטָּאתִי בִימֵי הַנְּעוּרִים בְּפָגַם
הַבְּרִית, שְׁזָה מְכַנִּים בִּי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת. אֲנִי מִמֶּךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
תִּמְשִׁיךְ עָלַי אוֹרְךָ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֲזַכֶּה לְרְאוֹתְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה
אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִצְאֵת מִכָּל הַצָּרוֹת שְׂמַעֲפֹבוֹת אֶת
הַדָּם שְׁלֹא יִזְרַם כְּרְאוּי בְּעוֹרְקֵי, עַד שְׁנִלְחֹץ לְבִי מִזֶּה. אֲנִי הַיּוֹי"ה
בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, תִּתִּיר צָרוֹרְךָ, כֹּל מֵה שְׂנִקְשָׁר שִׁיפְתַּח, וְאֲזַכֶּה
לְהִיּוֹת בְּרִיא בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וְשֵׁס"ה גִּידֵי וְכֹל טְפֵי דְמִי, עַל-יְדֵי תַקְוָה
הַשְּׂמֵחָה שְׂאֲכַנִּים בִּי. כְּמוֹ שְׂגִלִית לָנוּ עַל-יְדֵי רֹאשׁ צְדִיקִיךָ,
שְׂהַרְפוּאָה הַכִּי גְדוּלָה לְאָדָם זֶה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
תַּמִּיד". כִּךָ תַתְּפִלֵּל בְּכֹל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְתִרְחִיב בְּזֶה,
וְאִז תִּרְאֶה שְׂתַהַיֶּה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא צַעַר וּמְרִירוֹת.

אוֹדוֹת כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עֲלֵיכֶם, שְׂאֲתֶם רְבִים בְּפִית וְכוּ',
עַל-יְדֵי-זֶה נִמְנָע מִכֶּם פְּרִי בֶטֶן, אִם הִיְתָה בֵינֵיכֶם אֲהָבָה וְכַבוֹד הַדָּדִי,

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִזָּה נוֹתֵן לְכֶם בְּנִים זְכָרִים וּבָנוֹת פְּקוּחוֹת. אִךְ
הָיִיתָ שְׂאֵתָם מִתְקוּטָטִים עַל הַבָּל וְשִׁטְיֹת, אַתָּם מְגִיעִים לְיַדִּי
מִחֲלוּקוֹת וּמְרִיבוֹת עַל לֹא דָבָר, וְלֹזֶה אֵינְכֶם זֹכִים לְהוֹשֵׁעַ.

וְלָכֵן עֲצַמִּי אָמוּנָה, שֶׁתִּשְׁלַחֵי אֶת בְּעַלְךָ לֵישֵׁב בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת
וְלִלְמַד תּוֹרָה, וְכִף תִּחְסְכוּ הַרְבֵּה מְרִיבוֹת, אֲשֶׁר מְבִיאֹת לְכֶם צָרוֹת
גְּדוֹלוֹת מְאֹד.

נָא וְנָא רְאוּ שְׂלֵא לְהַזְכִּיר זֶה לְזֶה אֶת עֲבָרְכֶם, חֲזוּרְתֶם בְּתִשׁוּבָה
בְּשָׁבִיל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ לְמַעַנּוֹ יִתְבַּרַךְ, שִׁיְהִי שְׁלוֹם
בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

וּבְיָדָי אִם תֵּאָהָבוּ זֶה אֶת זֶה וּתְכַבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, תִּזְכּוּ לְבָנִים
וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תְּזַרֵּעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא רְאוּ לְבַקֵּשׁ אֶת סְלִיחַת אֲשֶׁתְּךָ, וְלֹא לְהַקְפִּיד עָלֶיךָ כָּלֵל.
הִיא רוֹצֶה שֶׁתִּדְבַּר עִמָּה מְעַט. וּבְמִקּוֹם זֶה, אַתָּה אוֹמֵר שְׂאֵתָה רוֹצֶה
לְלַמַּד תּוֹרָה. וּבְיָדָי לְמוֹד תּוֹרָה זֶה יוֹתֵר מִהַכֵּל, אִךְ גַּם צְרִיכִים
לְהִתְיַחֵס לְאֲשֶׁתוֹ, וְלִתֵּן לָהּ תְּשׁוּמַת לֵב וְלִדְבַר עִמָּה, וְאִין זֶה סוֹתֵר
לְלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה. תְּכַמִּינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים (אָבוֹת, ב, ב): יִפָּה
תְּלַמּוֹד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ, שִׁיְגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁפַּחַת עוֹן. מִצַּד אַחַד
לוֹמְדִים תּוֹרָה, וּמִצַּד שְׁנֵי מְדַבְּרִים עִם הָאִשָּׁה וְנוֹתְנִים לָהּ תְּשׁוּמַת
לֵב. כִּי סוּף כָּל סוּף הַתְּחַתְּנָתָ כְּדִי לְהַנְצִיל מִעֲבָרוֹת, וְעַל-כֵּן רְאוּ

אֲשֶׁר ט' תפ בְּנַחַל שִׂיא

לְסַפֵּר עִמָּה סְפוּרֵי צְדִיקִים, וּלְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
וּלְתַן לָהּ יַחַס יָפָה.

וְזֹאת תִּדְעַ, אֲשֶׁר חָבַל עַל הַזְּמַן הַיָּקָר לְבַלּוֹתוֹ בְּכּוֹחֵי סָרֵק, כָּל
רְגַע אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְרֹאוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל רְגַע אֲנַחְנוּ
יְכוּלִים לְחַשֵּׁב מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל רְגַע אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְקַיֵּם
מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וַיְבוּ תְדַבֵּק" (דְּבָרִים י, כ), לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים
בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלָכֵן רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית,
וּלְבַל תָּרִיב וְתִתְקוּטֵט עִמָּה, וּתְבַקֵּשׁ סְלִיחָתָהּ עַל שְׁפָגַעְתָּ בָּהּ.
חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (יְבָמוֹת סג.): אֵיתָתָא גּוּצָא גָּחִין וְתִלְחַשׁ
לָהּ, אִם יֵשׁ לָךְ אִשָּׁה קְטָנָה, תִּתְכּוּפֵף וְשִׁמַּע בְּעַצְתָּהּ.

וְלָכֵן חֲדָלוּ מִמְּרִיבוֹת, לָמָּה שְׂיִהְיֶה בֵּיתְכֶם כְּגִיּהֲנוֹם מִמָּשׁ?!
רְאוּ לְאֵהֵב זֶה אֶת זֶה וְזֶה יַעֲזוֹר לָךְ לְעַבּוֹדְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא רוֹצֵה לְשָׁרוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְעַל-יַדֵּי מִדַּת הַשְּׁלוֹם תִּכְנִסוּ אוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ לְמַעֲוֹנְכֶם, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר תּוֹרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ וְכו', בְּיָמֵי הָעֵבּוֹר אִשָּׁה צְרִיכָה לְהַקְפִּיד מְאֹד
עַל סְעֻדַת מְלוּוֹה מְלָכָה, כִּי מְקַבֵּל מִצְדִיקִים, אִם הָאִשָּׁה גְּזָהֲרַת
בְּסְעֻדַת מְלוּוֹה מְלָכָה, הִיא תִּלְדַּ בְּנִגְלָל, וְתַעֲבֹר אֶת יָמֵי עֵבּוּרָה בְּקִלּוֹת
רְבָה. וְכֵן טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְמַד בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַרְיוֹן, וּלְקַיֵּם כָּל
הַנְּאֻמֵּי שָׁם. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר כְּשׁוֹרָה. אַךְ עַל־יָד
לְיִקְרָהּ וּלְכַבְּדָהּ וּלְתַן לָהּ שְׂבָחִים וּמַחְמָאוֹת, וְהַעֲקֹר לְהַתְּפַלֵּל
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַתְּשֻׁעָה חֲדָשִׁים הִלְלוּ הֵם חֲדָשִׁים

משמעותיים, וצריכים לבקש הרבה אותו יתברך, שהילד יהיה בריא ושלם בנפשו וברוחו, ולהרבות בתפלה, כי שומעים היום כל-כף הרבה מקרים מוזעזעים. ולכן צריך הבעל שאשתו מעברת, לשפד את לבו אליו יתברך, ולבקש ממנו יתברך שהילד יצא בריא ושלם, והבן למעשה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאזכה להיות בשמחתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תפא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות.

אודות וכו', איני יודע מי מסית אתכם, ומי גורם לכם את המריבות, ולמה אתם צריכים להתגרש?! אין זאת אלא שהשטן נכנס ביניכם על לא דבר. וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רסד), שהסמ"ך-מ"ם קם על בני הנעורים העקר שיתגרשו, כדי להכשילם בעברות.

ולכן זאת אבקשכם, שתשלימו ביניכם בכל מחיר, ואל תתגרשו, חס ושלום, אשר זו עצת הסמ"ך-מ"ם, וזה הדבר הגרוע ביותר, ובפרט פשיש ילדים. ולכן כל אלו המסיתים אתכם להתגרש, תדעו שאינם מתכוונים לטובתכם. ואחר שתתגרשו, לא יתנו לכם אפלו סעדה אחת, ולכן אל תשמעו לעצתם.

הכפל הדבר, אבקש אתכם במאד מאד, שתציתו לקולי ותשלימו ביניכם.

ההכרח לקצר.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תפב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זכרי היטב, פְּשֵׁהיית לְבַד וְלֹא הָיוּ לְךָ ילָדִים, בְּכִית יוֹם אַחַר יוֹם, שְׁאַבְרָךְ אוֹתָךְ בְּזַרַע שֶׁל קַיִמָא, וְהִנֵּה עוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת חֲנָם, שְׂיִשׁ לְךָ פֶּכֶר בַּת, וְהִיא בַת אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים, וְעַכְשָׁו שׁוֹב אֶת מַעֲבָרְתָּ, מָה אֶתָּךְ? ! עֲלִיךָ לְרַקֵּד מִשְׁמַחָה, וְלַקְחַת אֶת הַבַּת בְּיָדִים וְלְהַגְבִּיחָהּ וְלֹאמַר: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה לְךָ שְׁנַתָּה לִי בַת. וְכִמוֹ שְׁנַתָּה לִי בַת, תֵּן לִי עַכְשָׁו בֵּן". וְרֵאֵי לְרַקֵּד מְרַב שְׁמַחָה. וְאַל תַּצְעֲרֵי אֶת בְּעַלְךָ, אֲשֶׁר הוּא צָדִיק בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ.

חַדְלֵי לְמֵלֵא פִיךָ בְּטַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת, הַתְּחִילִי לְהוֹדוֹת וְלְהַלְלֵ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וּבְזִכּוֹת זֶה יִהְיֶה לְךָ טוֹב הַרְבֵּה בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' תפג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום ובְּרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות וכו', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי, וְעוֹד תִּזְכָּה לְכַתֵּב סֵפֶר תּוֹרָה, וְכֵן יִתֵּן לְךָ כֹּחַ וּמַחַ שְׁתִּזְכָּה לְהִיּוֹת סוֹפֵר סֵת"ם הַדְּבִיּוֹק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. זֹאת תִּדַע, אֲשֶׁר סוֹפֵר הִיא עֲבוּדָה קְדוֹשָׁה מְאֹד, וְצָרִיכִים לְהִזְהַר בְּזֶה מְאֹד.

ואודות וכו', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רַק

שיד אשר ט' תפד — ט' תפה בנחל

ראו להתפלל עוד תפלה ועוד תפלה, ובנדאי יצא ממחלתו וישוב
לאיתנו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכה לנחת מכל יוצאי חלציה,
ותבשרני בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תפד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראה לכבוד וליקר מאד את אשתך, כי הקדוש-ברוך-הוא
נתן לך מתנה יקרה אשה טובה, אשה משפלת, ילדי חמד, אז עליך
להזהר בכבודה; תכמינו הקדושים אומרים (בבא מציעא נט.): אוקירו
לנשיכו כי היכי דתתעתרו.

אודות שאלתך וכו', הרבה התפללתי להקדוש-ברוך-הוא
שיהיה לאנשי שלומנו שפע גדול, ואני מאד מקנה לפניו יתברך,
שיהיה כף גם על כל שבת, עד שיבלו שפתותיהם מלומר די.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תפה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... שיהיו.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא ימתיק מכם את כל הדינים, ואתה ואשתך

אֲשֶׁר ט' תפּוּ בַּנְחַל שטו

תהיו תמיד שמחים ועליזים, ותשמחו זה את זה. ותקיימו באמת מצוות כבוד אב ואם, ותצלצלו אליהם בכל יום לשאל בשלומם, אשר אין מצוה גדולה מזו. ואם ביכלתכם לבקרם גם-כן, אין למעלה מזה — אתה את ההורים שלך, והיא את ההורים שלה, כי כבוד אב ואם זה מהחמורה שבחמורות (דברים רבה, פרשה ו', סימן ב'), ושניכם תיבים בזה, ואם לא ההורים, לא היו לכם שום מצוות, ולכן ראוי להקפיד בזה ביותר.

וביותר צריך לשמר שלא יהיה שם חמץ בפסח, ולא חלול שבת, שזאת גם ההורים צריכים לקיים. אך אסור להעיר להם מאומה ולא לדבר אליהם בקפידה, חס ושלום, אלא לדבר בנחת כן: "הורינו היקרים, אנו אוהבים אתכם מאד, אך לחלל שבת אסור, וכן לאכל חמץ אסור, כי כן פתוב בתורה" וכו'. ולכבדם צריך בכל אפן שיהיה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהשמחה תשרה ביניכם, ותמיד תכבדו ותיקרו זה את זה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תפּוּ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

מכתבו לנכון קבלתי.

נא ונא אל תחששי משום דבר, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהריון הנה יעבר תקין. רק ראי לקבל על עצמך לאכל בכל מוצאי שבת סעדת מלנה מלכה, כי אשה מעברת המקפדת לטל ידים לסעדת מלנה מלכה, תהיה שמונה כל ימי ההריון, ותוליד בנקל מאד מאד.

וכן ראי לומר שמות הצדיקים, אשר זו סגלה גדולה.

ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתעברי הכל בנקל ונשמע בשורות משמחות.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

ט' תפז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל הזקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! צריך להתחדש בכל יום, כמו שאנו אומרים בתפלה: "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית", כל יום הקדוש-ברוך-הוא בורא את כל הבריאה כלה. ולכן אומרים חכמינו הקדושים על הפסוק (קהלת א, ז): "דור הולך ודור בא", אין לך יום שלא נולדים בו ששים רבוא, ואין לך יום שלא מתים בו ששים רבוא, הינו כל יום הוא דור חדש. ולכן כל יום עלינו להתחדש ולהיות רק בשמחה, ולהחדיר את הקדוש-ברוך-הוא בכל עם ישראל, ולדבר עם כלם רק מהקדוש-ברוך-הוא. וצריכים ללכת בכח כזה במדת הגבורה, כמו שכתוב (תהלים קמה, יא): "ובגבורתך ידברו", שהדבור בא ממדת הגבורה, שצריכים לדבר בכח גדול ולא לפחד מאף אחד, אלא לומר לכלם: יש הקדוש-ברוך-הוא, שהוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ולא להתפעל משום ברירה שבעולם, ואם תלך בצורה כזו, אין לך מה לפחד מאף אחד, ואיש לא יבלבל אותך. כל זמן שאתה מדבר רק מהקדוש-ברוך-הוא עם כלם — צדיקים, בינונים, רשעים, אז אין לך מה לפחד. כי ברגע שאדם מחזיק עצמו בבורא יתברך שמו, אין לו שום פחד מאף ברירה שבעולם. אף, חס ושלום, אם אדם מתחיל לשכח ממנו יתברך, בר מינו, ומתנכח בפניו סרק וכו', הוא מסכן

גָּדוֹל, הוּא שְׂרׁוּי בְּקִטְנוֹת הַמַּחִין וּבַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וּמִתְפַּעֵל מִמֶּה שֶׁזָּה אֹמֵר וְזֶה אֹמֵר, וְהוּא מְלֵא בְּלִבּוֹלִים וְנִשְׁבֵּר לְגַמְרִי. אֲבָל אִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּגִבּוֹרֶתָּהּ יִדְבְּרוּ, הוֹלֵךְ בְּמַדַּת הַגִּבּוֹרָה, לְדַבֵּר רַק אֲמוּנָה, רַק גְּלוּי אֱלֻקוֹת, הוּא יִצְלִיחַ תָּמִיד.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֹמְרִים: אִי־דִפְלִט לֹא בָּלַע; כְּשִׁיּוֹצֵא הַדָּם בְּזֶרֶם חֲדָשׁ, לֹא יָכוֹל לְבָלַע מִהַסְפִּין שׁוֹם טְרַפּוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לֵהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה, וְאִם תִּזְכֹּר זֹאת תָּמִיד תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר.

וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּחַזַּק אֶת כָּל בָּאֵי בֵּיתְךָ לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוֹכָת, אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד, שֶׁפֶה בִּיבְנָאֵל יִהְיֶה יָשׁוּב שֶׁל צְדִיקִים גְּדוֹלִים מְאֹד. וְאִף שֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׂבִין כֶּף הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, אִף זֹאת עָלִינוּ לְזָכֹר, אֲשֶׁר בְּכָל מְקוֹם שִׁישְׁנוּ דְּבִשׁ — יִשְׁנֶם הַרְבֵּה דְּבוּרִים, וְצְרִיכִים לְהַשְׁמֵר שֶׁלֹּא יַעֲקֻצוּ אוֹתָנוּ. אִף זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת שִׁישׁ כָּאֵן דְּבִשׁ, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב כָּל-כֶּף עַל כָּלֶם וּבַפֶּרֶט עָלַי. אֲבָל דּוֹר הַמְּלֶךְ אֹמֵר (תְּהִלִּים צב, ט): "וְאֵתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם ה'", אֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רש"י שם): לְעוֹלָם יָדָךְ עַל הָעֲלִיּוֹנָה. אֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְעַבֵּר עַל הַפֶּל, וְנִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ דְּבָרִים יְפִים מְאֹד.

רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּבִנֵי הַנְּעוּרִים הַתְּלַהֲבוֹת, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, אֲשֶׁר גַּם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ רַק עַל-יְדֵי שֶׁשָּׁמַע סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַרְבּוֹת בְּזֶה מְאֹד. וְכֶךָ מוֹבָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רלד), שֶׁעַל-יְדֵי סְפוּרֵי צְדִיקִים מְטַהֲרִים אֶת הַמַּחֲשָׁבָה. וְלִכֵּן כְּדָאֵי מְאֹד לִסְפֹּר לְתַלְמִידִים סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְלִלְהַבֵּם לְעַבֹּדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִרְקֹד עִמָּהֶם וּלְשַׁמַּח עִמָּהֶם, וְלִשְׁרֵי עִמָּהֶם, וּלְתַקֵּן אֶת הַתְּפִלָּה בְּדֶרֶךְ שִׁירָה, שֶׁתִּהְיֶה עִם חַיּוֹת, וְיִרְצוּ לְהִיּוֹת עוֹבְדֵי ה', וְלֹא יִתְקַרְרוּ מֵאֵלוֹ הַמְּסֻתוֹבְבִים בְּטֵל בְּקָרִירוֹת וּבְאֲדִישׁוֹת.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְחַמִּימוֹת גְּדוֹלָה כָּל-כֶּף כְּדִגְמַת בְּרִזָּל מְלַבֵּן, שֶׁהוּא חֵם כָּל-כֶּף, עַד שֶׁמְכַנִּיסִים אוֹתוֹ בְּמִים

שיח אֲשֶׁר ט' תפח בַּנְחַל

קרים, ולא רק שְׁהַמִּים אֵינָם מְקַרְרִים אוֹתוֹ אֲלָא הוּא מְחַמֵּמָם. כְּמוֹכֵן אִם אָדָם חֲזַק בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲזַק בְּגִלּוּי אַלְקוֹת, תְּמִיד הוּא יְחֲזִיק וְיַחַמֵּם גַּם אֶת הַקְּרִירִים. אֲבָל צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּדַבָּר זֶה מְאֹד, לֹא לְהַכְנִס בְּוִכּוּחֵי סָרֵק, לֹא לְדַבֵּר דְּבָרֵי הֶבֶל וְשִׁטוֹת, אֲלָא רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר תְּזַרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵשִׁית רְאִי לְקִנּוֹת לְעֶצְמְךָ מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי מִי שֶׁסָּבְלָן — הוּא מְנַצֵּחַ. רְאִי מָה עוֹבֵר עָלַי, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה הַלְשָׁנוֹת, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה עֲלִילוֹת דָּם, עֲלִילוֹת שֶׁקֶר וְשׂוֹא, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי סָבְלָן, וְאֲנִי מִמְתִּין בְּאַרְךָ רוּחַ, וְאֲנִי בָּא בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִתְפַּלֵּל, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁאַנְצֵחַ לְבִסּוֹף.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, הַחַיִּים אֵינָם קָלִים, אֵף צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְלִימוֹן — לִימוּנָדָה, לְהַכְנִיס מִים וְסֶפֶר, וְנַעֲשֵׂה מִשְׁקָה מְרוּה שְׁיִכּוּלִים לְשִׁתוֹתוֹ.

הֵן אֲמַת אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסוּרִים, אֵף זֶה לֹא צְרִיךְ לְהִבְיֵא אוֹתְךָ לְדִכְאוֹן, וְלָרִיב עִם בְּעֵלְךָ. יֵשׁ לָךְ בְּעַל טוֹב מְאֹד. וְיַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְתִזְכּוּ לְהַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יְלָדֶיכֶם, וְתִגְדְּלוּ אוֹתָם בְּנִקְלָה, וְתִזְכּוּ עוֹד לְהִיּוֹת בְּחַתֻּנָּתָם וְתִרְאִי נִכְדִּים וְכוּ', עוֹד אֵיזָה עֲנֵג וְנַעַם יִהְיֶה לָךְ.

לְכֵן רְאִי לְהִיּוֹת סְבָלָנִית מַעֲתָה, וְתִבְקְשֵׁי הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכִנֵּי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,

אָשֶׁר ט' תפּט בּנַחַל שׁיט

זַכַּנִּי לְשִׁמְעַע בְּכָל יוֹם כְּלִי זִמְרָה. וְתִשְׁמְעֵי טִיִּיפ בְּכָל יוֹם, וְזֶה יִכְנִיס אֲוִיָּה שֶׁל שְׂמִחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת. כִּי לְמָה שֶׁתִּשְׁרֶה אֲוִיָּה שֶׁל מְרִירוֹת וְדִכְאוֹן בְּתוֹךְ הַבַּיִת, עַד שֶׁיִּכּוֹלִים לְצֹאת מֵהַדַּעַת מְרַב הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה וְהַמְחַלְקָת, הַצְּעָקוֹת וְהַצְּנֻחוֹת. יוֹתֵר טוֹב לְשִׁמְעַע קוֹל שִׁיר וְזִמְרָה, וְלִהְיוֹת רְגוּעָה וְלִהְרַגִּיעַ אֶת הַיְלָדִים, וְלִהְשֵׁרוֹת נַעַם וְשִׁלְוָה.

עַל-כֵּן הַכֹּפֶל הַדְּבָר, הַתְּחִילִי מֵעַכְשָׁו לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַנִּי מִבְּטִיחָךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיאֲךָ מֵהַפַּח שֶׁנִּפְלְתָ בּוֹ, וְתַעֲבְרִי עַל הַכַּל, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׂפַע פְּרִנָּסָה. הִנֵּה עֹשֶׂה לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נֹסִים שֵׁשׁ לָכֶם דִּינָה מִשְׁלָכֶם, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְהַרְבֶּה דְּבָרִים זָפִים, רַק רְאוּ לַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד.

נָא וְנָא זְכָרִי דְּבָרֵי אֱלֹהֵי, וְהַחֲדִירִי אוֹתָם בְּתוֹךְ לִבְךָ, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ט' תפּט.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְלִדְבָר עֲמָה רַק מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִנְחֻמָּה וְלַעֲוֹדָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (ראש השנה ו:): אֲשֶׁה — בַּעֲלָה מִשְׂמִחָה. וְלָכֵן עֲלִיךָ לִהְיוֹת כָּל-כַּף שְׂמִחָה, עַד שֶׁיִּשְׁפַּע מִמֶּךָ שְׂמִחָה גַּם עַל אֲשֶׁתְּךָ. כִּי מֵהֵיכָן יוֹדְעִים שֶׁכְּלִי מְלֵא? כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁהוּא עוֹבֵר עַל גְּדוּתָיו. כֵּן מֵאִין יוֹדְעִים שֶׁאָדָם הוּא שְׂמִחָה? אִם מִשְׂמִחָה אֶת אַחֲרִים, סִימָן שֶׁהוּא כָּל-כַּף מְלֵא שְׂמִחָה, שֶׁכָּבֵר עוֹבֵר עַל כָּל גְּדוּתָיו, וְנִשְׁפָּךְ עַל אַחֲרִים. כְּמוֹ-כֵן צְרִיךְ אָדָם לִהְיוֹת כָּל-כַּף שְׂמִחָה, עַד שֶׁיִּשְׁפָּךְ שְׂמִחָה עַל אֲשֶׁתּוֹ.

ובקִּמְתָּ כָּל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל אֲשֶׁתְּךָ הֵן מִפְּנֵי שְׂאִינָה
בְּשִׂמְחָה. ומדוע אינה שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה? מִפְּנֵי שְׂאִינָה מִשְׁפִּיעַ עָלֶיהָ
שִׂמְחָה. וְלָכֵן רָאָה לְדַבֵּק עֲצָמָךְ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אָצְלוּ
יְתִבְרָךְ כְּתוּב (דְּבָרֵי-הַיָּמִים א' טז, כז): "עֲזוּ וְחִדְּוּהוּ בְּמִקְוָמוֹ", אִימְתִי
תִּדְעַ שְׂאֵתָה דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? כְּשֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, וְתִרְקַד
וְתַעְלֹז בְּשִׂמְחָה אֵין סוּפִית, זֶה סִימָן שְׂאֵתָה בְּטֵל וּמְבֹטֵל אֶל הָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אָצְלוּ יְתִבְרָךְ יֵשׁ רַק שִׂמְחָה.

וְלָכֵן רָאָה שְׁבִתוֹךְ בֵּיתְכֶם תְּהִיָּה שְׂרוּיָה רַק שִׂמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת
הַיְלָדִים, וְאִם בְּבֵית תְּהִיָּה אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, אִזּוּ יֵשׁ רַק הַצְּלָחָה.
רַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁשְׂמַח
תָּמִיד — מְצַלִּיחַ. וְלָכֵן אִם רְצוֹנְךָ לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ תְּהִיָּה רַק שְׂמִחָה.

נָא וְנָא רָאָה לְשֹׁמֵר עַל עֲצָמָךְ, וְאִף פָּעַם אֵל תִּסְתַּכַּל עַל אַחֲרִים
כָּלָל, וְאֵל תַּחְקֹר בָּהֶם וּמְהֵם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין יוֹדְעִים מִי גְדוֹל
וּמִי קָטָן. מוֹהַרְנ"ת ז"ל תָּמִיד הִזָּה רְגִיל לֹמֵר אֶת הַפְּסוּק (אִיּוֹב ג,
ט): "קָטָן וְגְדוֹל — שֵׁם הוּא"; מִי שְׂגְדוֹל וּמִי שְׂקָטָן אֵין יוֹדְעִים
בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק שֵׁם — לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם. וְלָכֵן חָבַל לְדַבֵּר מִפְּלוּגֵי
וְאֶלְמוּנֵי וְכו'.

וְכֵן אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ, הֵיּוֹת שְׁכָל יוֹם רְבִיעֵי בְּלִילָה אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים
שְׁעוֹר, רְצִיתִי מָאֵד שֶׁתִּשְׁתַּתֵּף בְּשְׁעוֹר, וְתִתְחַזַּק בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם
יְתִבְרָךְ, וְתַעְלֶה מַעְלָה מַעְלָה בְּתוֹרָה וּיְרֵאת שָׁמַיִם, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה
חֲדָשָׁה, וְהַעֲקֹר שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, וְתִצֵּא מִכָּל הַדְּאָגוֹת וְהַבְּלָבוּלִים
שֶׁלְּךָ.

וְכֵן תִּתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, אֲשֶׁר
חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת ח): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו
עִם הַצְּבוּר, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר — מְשָׁלִימִים לוֹ
יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו, וְזוֹ סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים. וְלָכֵן מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָךְ
נִקְרָא עִם הַצְּבוּר (שְׁלַחַן עֲרוּךְ, אֵרַח חַיִּים, סִימָן רִפּה, סְעִיף ג), וְצָרִיכִים
לְקַיֵּם אֶת זֹאת. וְאִם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י, אוֹמֵר הַצְּדִיק
הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכַּר דָּב מִבְּעֶלְז זי"ע, שְׁמִי שְׂאִינוּ מַחְסִיר יוֹם אֶחָד

אָשֶׁר ט' תצ בַּנְחָל שְׂכָא

מִלְמוּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁוִי, מִבְּטַח לוֹ שְׁבִיּוֹם הַזֶּה לֹא יִחְטָא. וְלִכֵּן תִּהְיֶה
חֲזַק בְּזֶה בְּכָל יוֹם, שְׁעַד יוֹם שְׁשִׁי תַסִּים אֶת פְּרַשְׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם. וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת פְּרָק אַחַר פְּרָק,
אֲשֶׁר זֶה מְזַכֵּר אֶת הַנְּשֻׁמָּה וּמְצַחֲצָחָהּ.

עַל-כֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, אִוְרוֹת כְּאֵלוֹ, רוּץ
לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֵרִית, רוּץ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל מִנְחָה,
רוּץ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל עֶרְבִית, וְאִם תִּזְכֶּה לְחַטֵּף בְּאַמְצַע הַלַּיְלָה
גַּם אֲמִירַת תְּקוּן חֲצוֹת — אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶיךָ!

וְאוֹדוֹת שְׁאַלְתֶּךָ וְכוּ', זֹאת תִּדַע, אֲשֶׁר מִי שְׂיוֹצָא לְהַפְצֶה בְּמַרְץ
חֲזַק — יֵשׁ לוֹ שְׁפַע רַב, וְזֶה מִבְּטַח, מִי שְׁמַפִּיץ, תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ
מַעוֹת בְּכִיסוֹ. כִּי אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִלְקָרֵב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְגְדוֹל
כִּחְדָּךְ בְּזֶה, לְהַשִּׁיב יְהוּדִים לְצוּר מִחְצַבְתָּם. וְלִכֵּן רְאֵה לְהַפִּיץ, וְאִז
יִהְיֶה לְךָ כֶּסֶף לְאַכֵּל וּלְשַׁלֵּם הוֹצָאוֹת הַבַּיִת, וְכֵן כֶּסֶף הַיְנוּ כְּסוּפִים
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה הַעֲקָר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תצ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר תּוֹרֵיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶיךָ.

אוֹדוֹת שְׁאַלְתֶּךָ וְכוּ', אֵלוֹ שְׁלוֹמֵיךָ עִם חַתָּנִים, אוֹ גְּשִׁים
שְׁלוֹמֵיךָ עִם כְּלוֹת, צְרִיכִים לְדַעַת מָה כֵּן וּמָה לֹא. זֶה בְּלָתִי אֶפְשָׁרִי
לְלַמֵּד לְחַתָּנִים אוֹ לְכָלוֹת חֲמֵרוֹת שְׁאֵין לָהֶם שׁוֹם שְׁחַר. אָנוּ יְהוּדִים,
יֵשׁ לָנוּ שְׁלֶחַן עֲרוּךְ, וְעֵלֵינוּ לְהַתְּנַהֵג כְּפִי שְׁכַתוּב שָׁם. הַשְּׁלֶחַן עֲרוּךְ
הוּא תְּמַצִּית שֶׁל תּוֹרָה שְׁבַע-עֶלְפָּה, מָה שְׁכַתוּב בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשִׁים,
בְּזִהַר, בְּכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל — זֶה תּוֹרָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְכֵן עֵלֵינוּ לְהַתְּנַהֵג.
אֵךְ מָה שְׁפָלוּנִי אוֹמֵר, אוֹ אֶלְמוּנִי מְדַבֵּר, מָה שְׁפָלוּנִית אוֹמֵרַת אוֹ

אלמונית דורשת — זה שטיות לגמרי, אם אין לזה מקור בהלכה, צריך להשמר בזה מאד מאד. ולכן כל אלו שלומדים עם תחנים, וכל אלו הנשים המדריכות פלות, הם עתידים לתן את הדין, פי רב הגטין געשים רק על ידם, מחמת שמלמדים בחורים הנהגות ופרישות שאין להם מקור. או שמלמדות את הפלות הרחקות שאין להם שום מקור בהלכה, והם הגורמים אחר-כך לשבר בתים, וכל החיים מרים כלענה.

היה בין אנשי שלומנו צדיק בשם: ר' אברהם בר' נחמן ז"ל, בעל מחבר ספר "באור הלקוטים", הוא היה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, והתנהג בהנהגה של פרישות גדולה מאד. שעה ביער משבת לשבת, ושב לביתו רק ביום ששי אחר הצהריים, ואשתו הקפידה עליו וקללה אותו, ואחר-כך קנה אותה בדבורים נעימים, עד שיצאה בחוץ ואמרה לשכנות: יש לי בעל צדיק גדול מאד, אף שכל השבוע התרעמה עליו.

והיו הרבה מאברכי אנשי שלומנו, שרצו לחקותו בדרך, ואי שאלוהו שיתן להם הנהגות בינו לבינה, וענה להם בזו הלשון: "קינדערלאך, היטן זיך פון פרישות" (ילדים, שמרו עצמכם מפרישות), ויותר מזה לא רצה לדבר עמהם. הינו מתי שמתרים מתר! ומתי שאסורים אסור! וזה יסוד בשלום-בית, וזה יסוד בקדשה ובטהרה. היום הרחובות כל-כך מלכלכים וכו' וכו', אז אדם צריך לראות שבביתו יהיה שלום ואהבה וכו' וכו'. ואם ינהגו כן, הקדוש-ברוך-הוא ישמרם מעברות. וזה יסוד גדול, שאברכים צעירים צריכים לדעת, וכן גשים צעירות צריכות לדעת, וצריכים לחזר על זה הרבה פעמים: לנו יש שלחן ערוך, ומה שכתוב בשלחן ערוך — זה תורה מן השמים, והסכימו על זה במתיבתא דרקיעא, כמו שכתוב בספר "מגיד מישרים", שהמגיד בא ל"בית יוסף" ואמר לו: אתה עתיד לחבר ספר, שישכימו על זה מן השמים. ולכן אין לנו רק מה שכתוב בשלחן ערוך, וכל אלו החמרות יתרות, כל אלו הדמיונות שזה מלביש וזה מלביש, כל עניני פרישות וכו', אין להם שום שחר, ומביא רק לעברות חמורות, ואוי להם ואוי

אֲשֶׁר ט' תצא בַּנְחַל שֶׁכָּנ

לְנַפְשָׁם לְאֱלוֹ הַמּוֹלִיכִים שׁוֹלֵל חֲתָנִים וְכִלּוֹת, אֲבָרְכִים צְעִירִים וְנָשִׁים צְעִירוֹת מְלַמְּדִים אוֹתָם הַנְּהַגוֹת שֶׁל שְׁטוּת וְהֶבֶל. כִּי הֲלֹא כְּתוּב אֲצַלְנוּ הֵן בְּגִמְרָא וְהֵן בְּמִדְרָשִׁים וְהֵן בַּזֵּהר הַקָּדוֹשׁ — אֵיךְ לְהַתְנַהֵג.

וְלָכֵן צְרִיךְ לְכַרַח מִכָּל אֱלוֹ הַמְּלַמְּדִים חֲמֵרוֹת, שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם מְקוֹר. וְהֵאֱמַת מִתְגַּלְהָ, שְׂדִיקָא אֱלוֹ הַמְּלַמְּדִים אֵת אַחֲרִים הַנְּהַגָּה שֶׁל פְּרִישׁוֹת וְרַחוּק חֲסֻרַת שְׁחַר, הֵם הֵם הַרִיקִים וּפּוֹחֲזִים הֵכִי גְדוֹלִים. וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁתְּהִיָּה עָלַי מִחֻלְקַת, מִפְּנֵי שְׂאִי כּוֹתֵב דְּבָרִים כָּאֱלוֹ, אֲבָל אֲנִי עוֹסֵק בְּזֵה כָּבֵר שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם, וְאֲנִי רוֹאֶה אֵת הַקְּלוּלִים שְׂיוֹצְאִים מִכָּל זֶה, שְׂמֵלְמֵדִים חֲתָנִים וְכִלּוֹת חֲמֵרוֹת שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם מְקוֹר בְּשִׁלְחַן עָרוּף, וְזֶה אֲשֶׁר גּוֹרֵם לְמַרְיבוֹת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְחַיִּי בְּנֵי הַזֵּוּג מְמַרְמְרִים עַל לֹא דְבָר, מֵאַחַר שֶׁנִּתְנָנוּ לָהֶם הַקְּדָמוֹת שְׂאִינָן נְכוֹנוֹת, וְעַד כְּדֵי כֶּף שֶׁנַּעֲשֶׂה בִּינֵיהֶם פְּרוּד, וּבְאִים לְבִסוּף לְגִרוּשִׁין, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְשֹׂאֵל רַב צְדִיק יֵרָא שְׂמַיִם, וְלֹא סָתָם כָּל רִיק וּפּוֹחֲזוֹ, שֶׁחֹשֵׁב שֶׁלְמַד קִצַּת טוֹר בֵּית יוֹסֵף וְהִלְכוֹת גְּדָה, הוּא כָּבֵר הַלְמַדֵּן הֵכִי גְדוֹל. יֵשׁ לָנוּ ד' חֻלְקֵי שִׁלְחַן עָרוּף, וְצְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּקִי בְּכֻלָּם לְפָנֵי שֶׁהוֹלֵךְ לְפָסֵק שְׂאֵלָה, וְאִם אָדָם לוֹמֵד ד' חֻלְקֵי שִׁלְחַן עָרוּף, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ שֶׁכָּל לְדַעַת מֵה פֶּן וְיֵמָה לֹא. וְזֶה כָּלֵל גְּדוֹל מְאֹד, וּמִצְוָה לְפָרְסָם אֵת הַדְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר תְּזַרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

יְדִידֵי הַיְקָר! עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל דְּבָר שֶׁיִּכּוֹל לְהִבְיֵא מִחֻלְקַת, צְרִיכִים לְשֹׁמֵר בְּזֵה מְאֹד מְאֹד. כִּי רַבְּנוּ ו'ל אֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת

בנחל

ט' תצב

אָשׁר

שכד

מְרִיבָה): בְּמִקּוֹם מְרִיבָה — שֵׁם הַשָּׁטָן. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשָׁמֵר בְּמֵאֹד מְאֹד שְׁלֹא תִהְיֶינָה מְרִיבוֹת וּמַחְלוֹקוֹת, וּבִפְרָט בְּבֵית-הַפְּנִסֵּת. הַחֲכָם יוֹדֵעַ כִּיצַד לְהִתְנַהֵּג בְּחֻמַּת חַיִּים גְּדוֹלָה לְדַעַת מָה כֵּן וּמָה לֹא. הַעֲקָר לְהִתְרַחֵק מְרִיב וּמְדוּן אֲשֶׁר זֶה אֵשׁ שׁוֹרְפֶת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת שְׂמֵחַ, וּתְשֻׁמַּח אֶת הַבְּחוּרִים, וּתְעוֹרְרֵם לְלִמּוֹד הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת. וְכֵן תְּעוֹדֵד אֶת הָאֲבָרְכִים לְגַרֵם מְשָׁנִיּוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי לְמוֹד מִמְשָׁנִיּוֹת מְזַכֵּף אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּמֵאֹד מְאֹד לְבַל יִהְיֶה לָךְ עֶסֶק עִם אֶף אֶחָד, וְאֵל תִּתְעַרֵּב עִם שׂוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. אִם רְצוֹנְךָ לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים וְנִעְיָמִים, שְׁיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, אֵל תִּתְחַב אֶפֶךָ בְּעֶסְקֵי אֲחֵרִים. כִּפִּי הַנִּרְאָה יֵשׁ לָךְ מִסְפִּיק בְּעִיּוֹת, וְאִינְךָ צְרִיךְ לְבְּעִיּוֹת אֲחֵרִים.

אֲצִלִּי לְמִדָּת, שְׂאֲדָם צְרִיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, אֲשֶׁר זֶה סִגְלָה לְהַנְצִיל מִכָּל הַעֲבֻרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם. וְכֵן רְאוּי לְלַמֵּד הַמּוֹן הַמּוֹן פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם, שְׁיִגִיעַ זֶה שְׁיִישׁ לוֹ אֶלְף עֵינַיִם, וְיִפֹּל עֲלֶיךָ פַּחַד כְּזֶה, שְׂמֵרֵב אֵימָה תִּצָּא נִשְׁמָתְךָ, אֲשֶׁר זֶהוּ מִלְּאָף הַמְּנוֹת בַּעַל אֶלְף עֵינַיִם. תִּצְרִיר בְּדַעְתְּךָ, שְׂאֵתָה רוֹאָה בְּלִילָה עֵין אַחַת מִתְקַרְבֶּת אֶלֶיךָ וּמִתְקַרְבֶּת אֶלֶיךָ, וְהִנֵּה אַתָּה רוֹאָה עוֹד עֵין וְעוֹד עֵין וְכוּ', וּמֵרֵב פַּחַד פּוֹרְחַת הַנִּשְׁמָה. וְאִם-כֵּן הַסֵּמֶף-מ"ם וּמִלְּאָף הַמְּנוֹת אֵינוֹ נוֹגַע בְּאָדָם, אֲלֵא מֵרֵב פַּחַד אָדָם נִפְטָר.

אָשֶׁר ט' תצב בְּנַחֵל שְׁכָה

אָבֵל כְּשֶׁאָדָם זָכָה, וְלָמַד בֵּימֵי חַיָּו הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת, זֶה מְזַכֵּךְ לוֹ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְאֵינוֹ מִפְּחַד מִמְּלֶאךָ הַמָּוֶת.

עֲכָשׁוּ כָּל אִישׁ בְּלִיעַל פּוֹעֵר פִּיּו לֹמֵר: אֵינְנִי מִפְּחַד, אֵינְנִי חוֹשֵׁשׁ מֵאֶף אֶחָד, אֵין לִי פֶחַד וַיִּרְאֶה, וְאֵנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁאֵנִי רוֹצֶה וְכוּ', אֶף בְּאַמַּת עֲכָשׁוּ זֶה הַבְּחִירָה, שְׁנוֹתַי לְאָדָם אֶת הַבְּחִירָה לְבַחֵר בְּטוֹב אוֹ לְהַפְּךְ, אֶף לְסִמּוֹן־מ"ם הוּא מְלֶאךָ הַמָּוֶת, אֵין יָכוֹלִים לֹמֵר כְּזֹאת.

אֶף אִם אָדָם הָיָה חָכֵם, וְלָמַד בֵּימֵי חַיָּו הַבְּלוֹ הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵינֹת, אֵין יָכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ מְאוּמָה. וּמִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן כְּשֵׁשׁ לְאָדָם שְׂכָל וְדַעַת, וְרוֹצֶה לְסַיֵּם ש"ס, וְלֹמֵד עוֹד דָּף גְּמָרָא וְעוֹד דָּף גְּמָרָא וְכוּ', וְזוֹכֶה לְסַיֵּם מִסְכָּתָא, וְעוֹד מִסְכָּתָא וְכוּ', וְלֹמֵד גַּם בְּעִוּן רַש"י וְתוֹסְפוֹת עִם מְפָרְשִׁים, וְלֹקֵחַ חֲבֻרוֹתָא, הוּא מְרַגֵּישׁ כָּל מִינֵי נַעַם וְעֲרֻבוֹת בַּתוֹרָה, וְאֵינוֹ רוֹצֶה לַעֲזֹבָה כָּלֵל. וְכֵן אִם נוֹטֵל טוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחָן עֲרוּף וְלֹמֵד מֵהַתְּחִלָּה, וְעוֹבֵר ד' חֻלְקֵי הַשְּׁלַחָן עֲרוּף, אֵין יָכוֹלִים לְהִסְבִּיר גְּדֵל הַטַּעַם וְהַתְּעוּגָה בְּזֶה.

וְאוֹדוֹת שֶׁאֲלַתְּךָ וְכוּ', יִשְׁנֶן שְׁתֵּי שֵׁיטוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, יֵשׁ צַדִּיק שֶׁמִּתְפַּלֵּל מְאֹד מְהֵרָה, וַיֵּשׁ צַדִּיק שֶׁמִּתְפַּלֵּל לְאַט. שֶׁאֵלוֹ אֶת שְׁנֵיהֶם: מַה הַהִפְרָשׁ בֵּינֵיכֶם? זֶה שֶׁהַתְּפִלָּה מְהֵרָה, עֲנָה וְאָמַר: תִּתְּאָר לַעֲצָמְךָ אֶף פַּעַם לֹא אֲכַלְתִּי תְּפוּחִים, זֶה הַפַּעַם הִרְאִישׁוֹנָה שֶׁאֵנִי נוֹכַח לְרֵאוֹת שֶׁהַתְּפוּחִים עֲרָבִים וְטָעִימִים, עַל־כֵּן אֵנִי נוֹגֵס עוֹד חֲתִיכָה וְעוֹד חֲתִיכָה, וְאֵנִי גוֹמֵר עוֹד תְּפוּחֹת, וְאֵנִי חִפֵּץ בְּעוֹד וְעוֹד טוֹב וְעָרֵב כְּזֶה, עַל־כֵּן אֵנִי אוֹכֵל מְהֵרָה וְגוֹמֵר הַכֵּל. וְהַצַּדִּיק שֶׁהַתְּפִלָּה לְאַט עֲנָה וְאָמַר: הִנֵּה זֶה לִי הַפַּעַם הִרְאִישׁוֹנָה שֶׁאֵנִי אוֹכֵל תְּפוּחִים, וְהַטַּעַם כָּל־כֶּף עָרֵב לַחֶף, שֶׁאֵנִי רוֹצֶה לְהַחְזִיק בְּפֶה אֶת הַחֲתִיכָה וְלִהְנוֹת מִמֶּנָּה זְמַן רַב, וְאַחֲרֵי־כֵן לְנַגֵּס עוֹד חֲתִיכָה וְלִהְנוֹת מִמֶּנָּה זְמַן רַב וְכוּ'. כְּמוֹ־כֵן בַּתְּפִלָּה, אֶחָד מְרַגֵּישׁ כָּל מִינֵי טָעִימִים בַּתְּפִלָּה, וְרוֹצֶה עוֹד וְעוֹד לְהַתְּפַלֵּל: "בְּרוּךְ אַתָּה הַנְּי"ה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עֲשִׂנִי גוֹי", וּמְבַרֵּךְ עוֹד וְעוֹד בְּרָכָה, הוּא כָּל־כֶּף שְׂמַח, שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לַעֲצֹר. הַשְּׁנֵי לְעַמְתוֹ מִתְפַּלֵּל לְאַט לְאַט, כִּי רוֹצֶה לְבַלֵּעַ לְאַט,

וּלְהַרְגִישׁ הַיֵּטֵב טַעַם הַתְּפִלָּה. וּבְאֵמַת רַבְּנוּ ו"ל אֹמֵר אֵת זֹאת בְּסִפְרוֹ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סה): כְּשֶׁאָדָם בָּא לְהַתְּפַלֵּל, הָאוֹת אֹמְרַת לוֹ: אַל תַּעֲזֹב אוֹתִי, תַּחֲזִיק אוֹתִי וְתַתְּפַלֵּל לְאֵט לְאֵט. אֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁעֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת לַעֲשׂוֹת אֶחָד. וְכֵן אֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ג'), שֶׁמִּי שֶׁזָּכָה לְתַקוּן הַבְּרִית, שֶׁמַּחֲוֵ נְקִי מִכָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף, הוּא מְרַגֵּשׁ כָּל מִינֵי נְעִימוֹת בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, הוּא חֵשׁ תַּעֲנוּג רֹחַנִי בַתְּפִלָּה.

וְכֵן הַדְּבָר לְגַבֵּי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. יֵשְׁנֵם צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, תַּלְמִידֵי חֲכָמִים בְּאֵמַת, שְׁלוֹמְדִים תּוֹרָה לְשִׁמְהָ, וְאֵינָם רוֹצִים מְאוּמָה, לֹא לְהִיּוֹת רַב וְרַבֵּי וְכוּ', רַק חוֹשְׁקִים בְּלַמּוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ. וְחָשִׁים כָּל מִינֵי טַעַם וְתַעֲנוּג בְּלַמּוֹד. זֶה נִקְרָא חֵיּוֹת, זֶה נִקְרָא חֵיִים אֲרָפִים.

וְלִכֵּן תַּקַּח עֲצָמָךְ בְּיַדְּךָ, וְאִז תִּרְאֶה חֵיִים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי. עֲזֹב כְּבֹר אֵת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת לְהַתְּעַרֵּב בְּדַבְּרִים שְׂאִינָם שְׂיִכִּים אֵלֶיךָ. לְרַחֵם אֶתְּךָ צָרִיךְ לְרַחֵם עַל גִּשְׁמָתְךָ, כִּי בִּקְבֹר תִּהְיֶה לְבַד, אִף אֶחָד לֹא יִרַחֵם עֲלֶיךָ. הִרְחַמְנוֹת הַכִּי גְדוּלָה — שֶׁיַּעֲשׂוּ לְךָ טוֹבָה, וַיִּנְיחוּ עֲלֶיךָ עוֹד כֶּף עֶפֶר וְעוֹד כֶּף עֶפֶר, וְאֶחָד יְכַבֵּד אֵת הַשְּׂנִי לְהַשְׁלִיךְ עוֹד מְעַט עֶפֶר עַל קִבְרְךָ. וְאַחֲרֵיכֶן יִנְיחוּ עַל זֶה מַצְבָּה עֲשׂוּיָה בְּטוֹן שֶׁלֹּא תוּכַל לְצִיאַת, וַיִּכְתְּבוּ עַל זֶה כָּל מִינֵי מַלְאִים, כָּל אֶחָד כְּפִי מֵהַ שְׁמַדְמָן שֶׁיִּכְתְּבוּ עָלָיו, וְאֶתְּךָ נִשְׁאַר שֶׁם לְבַדְּךָ. וְלַפְתַּע פִּתְאֵם עֲכַבְרֵי שְׂדֵה בָּאִים, וְתוֹלְעִים יוֹצְאִים מֵהַבְּטוֹן, וַיִּנְחָשִׁים וְעַקְרָבִים צְצִים מִכָּל פְּנֵה, וְזֶה מִפְּחִיד מְאֹד. אֲבָל אִם אָדָם לָמַד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וַיִּוֹדַע אוֹתוֹ בְּעַל-פֶּה, אֹמֵר מוֹהַר"ן ו"ל, שֶׁהַתּוֹלְעִים בִּקְבֹר לֹא יִגְשׂוּ אֵלָיו.

וְלִכֵּן זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ מַעֲיִנֶיךָ, עֲזֹב וְהִנַּח לְכָל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַהֲבָלִים, יוֹלִיכוּ אוֹתְךָ רַק שׁוֹלֵל, אֵינְךָ צָרִיךְ לְהַתְּעַרֵּב בְּשׁוּם דְּבָר, רְאֵה לְהַתְּרַחֵק מִכָּל מִינֵי מְסִיתִים וּמְדִיחִים, אֲשֶׁר אֵינָם מִתְּפֹנְנִים לְטוֹבָתְךָ. לִי אֵין יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה, אֲנִי יוֹשֵׁב בְּמִקוֹם בְּטוֹחַ, אֲבָל מִי שֶׁמְדַבֵּר עָלַי, וְרוֹצֶה לַעֲשׂוֹת לִי רַע, זֶה כְּדֹגְמַת שְׁמִשְׁלִיךְ

אָשֶׁר ט' תצג בנחל שכו

כדור לקיר וקופץ חזרה לזורק, ומקבילים את המכה בחזרה במקדם או במאחר, ולעתים חולפות אף שנים, אף לבסוף מקבילים מכה קשה שלא תארו ושערו כלל.

ולכן ראה שלא להתערב כלל וכלל בשום צד, הצד שלך יהיה רק הקדוש-ברוך-הוא והתורה, ואם תלך בדרך זו ותצליח בתייך. ואם תרצה לבחור בדרך הכל ושטות, אולתך היא אשר תגרם לך מה שתגרם, ואין לי להוסיף יותר מזה, והבן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תצג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום רב וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אינך יכול לתאר לשער איזו מתנה קבלת מן השמים. הקדוש-ברוך-הוא נתן לך אשה צדקת, ועל ידה אתה יכול לעלות ולהתעלות, ושניכם יכולים לחיות חיי גן-עדן בזה העולם, כדגמת אדם ותנה קדם החטא. אף דא עקא שבא הנחש ביניכם ורוצה להפרידכם. רבנו ז"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן רסג), ש"הסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבועולם לשבר בתי ישראל, ולכן ראה לעשות כל המאמצים להשלים ביניכם.

נא ונא הסכת לדברי ושמע לעצתי, ולך ותבקש מאשתי סליחה, והיא בנדאי תמחל לך.

אך זאת הנהר לך ושמר נפשך לבל תקלל, חס ושלום, קללות זהו אסור תמור מאד ומגנה ביותר. רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות קללה, חלק ב', סימן א'): הרגיל בקללות הוא מעולם התהו, והרגיל

בבִּרְכָה הוא מעולם התקון; וְלֹכֵן אֵינִי רוֹצֵה שְׁתִּהְיֶה בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ, שְׁלֹא תִדַּע בֵּין יְמִינֶךָ לְשִׂמְאֵלֶךָ, רְצוֹנִי שְׁיִהְיֶה לְךָ עוֹלָם הַתְּקוּן.

וְלֹכֵן הִרְגַּל עֲצָמְךָ רַק לְבָרֶךְ אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתֹאמַר לָהּ שְׂאֵתָה מִתְחַרֵּט עַל כָּל הַקְּלָלוֹת וְכוּ', כִּי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמְרִים (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, סִימָן א'): עַל־יְדֵי הַקְּלָלוֹת בָּאָה אֲבִלוּת, חֵס וְשְׁלוֹם; וְלֹכֵן צָרִיךְ לְהִשְׁמַר בְּדַבָּר בְּמֵאֵד מְאֵד, וְלִהְיוֹת רַגִּיל בְּבִרְכָה, לְבָרֶךְ אֶת אֲשֶׁתְּךָ, אֶת יְלָדֶיךָ, לְבָרֶךְ אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבְרִכּוֹתֶיךָ תִּתְקַבְּלֶנָה בְּשָׁמַיִם.

רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּמֵאֵד מְאֵד, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמְרִים (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט): עַל־יְדֵי הָאִשָּׁה זוֹכִימִים לְפָרְנֶסָה וְשִׁפְעָה, וְלֹכֵן צָרִיכִים לְכַבְּדָהּ. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֹכּוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [תְּכַבְּדוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּעֲשְׂרוּ]. וְלֹכֵן אִם רְצוֹנֶךָ לְזָכוֹת לְעִשְׂרוֹת, רְאֵה לְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ.

עַז חֲפָצִי וְרְצוֹנִי שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם־בֵּית אִמְתִּי, שְׂדֵכְתִּי אֶתְכֶם בְּיַחַד, אִתְּם מְשַׁרְשׁ נְשָׁמָה אֶחָד. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמְרִים (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רסה): לְמַעַלָּה הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה הֵם נְשָׁמָה אַחַת, יוֹרְדִים לְמַטָּה — הֵם מִתְפַּצְּלִים, הוּא בָּא מִזוּג הוֹרִים אֶחָד, וְהִיא בָּאָה מִזוּג הוֹרִים אַחֵר, וְכִשְׁמֵת חֲבָרִים יַחַד, אִזּוֹ רוֹאִים שְׁהִיְתָה זוֹ נְשָׁמָה אַחַת. וְלֹכֵן רְאוּ לְהִשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְתִדְוְרוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת.

זוֹאת תִּדַּע, שְׂאֵם הִיָּה לְךָ שְׁלוֹם־בֵּית עִם אֲשֶׁתְּךָ, אִם הִיִּית מְבִרְכָה, וְלֹא, חֵס וְשְׁלוֹם, מְקַלְלָה, אִם הִיִּית חַי עִמָּה בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֵד, אֵינְךָ יוֹדֵעַ אֵילוֹ צְדִיקִים יֵצְאוּ מִמֶּךָ. וְלֹכֵן לֹא בַחֲנָם שְׁהַסְמִיךְ־מ"ם וְהַשְׁטֵן רוֹצֵה לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם.

אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר גְּדֹל זְכוּתְךָ, שְׂאֵתָה יוֹצֵא לְהַפְיֵץ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ גְּדוּלָּה מְאֵד, אֲשֶׁר זֶהוּ תְקוּן עַל הָעֶבֶר, כִּי כְּשֶׁאָדָם חָטָא בְּבְרִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוּא קָלְקַל אֶת הָעוֹלָם, אֲבָל בְּזֶה שְׂאָדָם יוֹצֵא לְהַפְיֵץ וּמְקַרֵּב עוֹד יְהוּדִים אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ, גְּדוּלָּה מְעַלְתוֹ וְאַהֲבָתוֹ יְתַבְּרֶךְ אֵלָיו.

וְכֵן רְאֵה לְשַׁמֵּר מְאֵד מְאֵד מִהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְהַפְסִיק לְשִׁתּוֹת, רַבְּנוּ

אֲשֶׁר ט' תצד בַּנְחַל שִׁכְט

ו"ל אומר (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כו): מי ששוחטה לשכרות, הוא שוכח את כל המצוות, שמששה רבנו הוריד לנו בזה סיני. כי משה רבנו נמצא אצל כל יהודי, ועל-ידי שאדם שוחטה לשכרה, הוא שוכח את כל המצוות. ולכן הרחק מהרגל רע זה של שתיה, אשר הופך להיות למחלה גדולה. רבנו ו"ל אומר (ספר-המדות, אות שכרות, סימן א'): על-ידי שכרות — נופל ממדרגתו; וכן אומר רבנו ו"ל (שם, סעיף ג'): השכרות מביאה לידי כפירה באמת ולהודות לשקר. וכן אומר רבנו ו"ל (שם, סעיף ד'): הקדוש-ברוך-הוא אוהב מי שאינו משתפר; ולכן אבקש אותך במאד מאד — הפסק לשמות לשכרה.

וזאת איצף, שתחזור בכל יום בספר-המדות, אות שכרות, ולבקש את הקדוש-ברוך-הוא שתפסיק לשמות, אשר זו מחלה מגנה במאד מאד, כי מי שמרגיל עצמו לשמות, קשה לו מאד להגמל מזה. ורבנו ו"ל הזהיר מאד את אנשי שלומנו שלא לשמות ארק בכלל, אלא לשמות רק יין לקדוש ולהבדלה ותו לא.

ולכן חדל מהרגלה הרע הזה, ואז תראה אילו חיים טובים ונעימים יהיו לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תצד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מקנה מאד מאד להקדוש-ברוך-הוא, שפעלתי אצל בעלך שישנה דרכו, ויחדל מלשמות וכו', והכל ישתנה לטובה.

אך זאת תדעי, כי אסור לנהר נדרים, ועל-כן לכי להתיר את הנדר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיתבטלו כל הקללות מהבית,

של אָשֶׁר ט' תצה בנחל

וַיְהִי הַבַּיִת מְבָרָךְ עִם שְׁלוֹם-בַּיִת אָמְתִּי, וַרְאִי לְכַבֵּד אֶת בְּעָלְךָ
בְּמָאד מְאֹד, וּלְהַאִיר לוֹ פָּנִים, וְאִזּוֹ כַּפַּיִם הַפָּנִים לַפָּנִים, שְׂיִתֵּן לְךָ
תְּשׁוּמַת לֵב, וַיִּרְבּוּ הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׁלֹוה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְהַשְּׁכִינָה תִּדְוֹר
בְּתוֹכוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּזִרִיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

נָא וְנָא רְאִי לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, הִי
נְחוּשָׁה בְּדַעְתְּךָ, וְתִדְעִי כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִתְּךָ, וְשׁוֹם דְּכָר שְׁלֹא
יִוָּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

עֲלֶיךָ לְהִיֹּת חֲזָקָה בְּעֲצָמְךָ, וְלִדְעַת מָה אַתָּה רוֹצֶה. אֲנִי רוֹצֶה
שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק חַיִּים טוֹבִים, עַל-כֵּן הַשְּׁמָרִי מְאֹד שְׁלֹא לִפְלַ בַּפֶּת, כִּי
בְּנִקְל יְכוּלִים לְמַעַד בְּרִשָּׁת וּלְהַלְכֵד בָּהּ.

עַל-כֵּן שְׁמָרִי עַל עֲצָמְךָ מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ כַּחוֹת
הַנְּפֶשׁ, וַיְהִי לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

רְאִי לְבָרַח תְּמִיד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר אֵלָיו בְּשִׁפְת
הָאֵם, וְכָל צְרָכֶיךָ תִּבְקָשִׁי רַק מִמֶּנּוּ, שְׂיִתֵּן לְךָ לֵב חֲזָק, לֵב אֲמִיץ,
וַיְהִי לְךָ חַיִּים טוֹבִים וְנֹעִימִים תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲשֶׁר ט' תצו — ט' תצו בנחל שלא
ט' תצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... שׁיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

נא ונא ראו להיות שמחים ועליונים, ולא להב אחר את השני ולכבד זה את זה, ולחזק זה את זה, ואז הבית שלכם יהיה בית של שמחה, מקום השכינה. כי אם בני הזוג מיקרים ומכבדים זה את זה, השכינה בתוך הבית. ורבונו ז"ל הקפיד על שלום-בית יותר מהכל.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח ברכה והצלחה בתוך ביתכם, ונשמע תמיד בשורות משמחות אצלכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט' תצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תזריע ה'תשמ"ו.

שלום וברכה נגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! מחלקת זה הדבר הגרוע ביותר, ובפרט כשהמחלקת מביאה גם להפסדים, אז לא פעלנו מאומה. רבונו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות מריבה, סימן סו): במקום מריבה — שם השטן; ולכן עלינו לשמר מאד מאד שלא תהיה מריבה, ובפרט בין אנשי הצדיק, ולעשות כל מיני פעולות שבעולם להתאחד יחד, ולהרבות בשלום ובאחה. כל הענין של רבונו ז"ל — רק לגלות את

שלב אָשֶׁר ט' תצח בַּנְחָל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאָדָם יִרְגִישׁ שְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ פֶּה אֹתוֹ, עֲמוּ וְאֶצְלוּ, וְאִם זֶה בָּא עַל-יְדֵי מַחְלָקָת, צְרִיכִים לְבָרַח מִשָּׁם.

מָה אַעֲשֶׂה?! שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים אֲנִי סוֹבֵל מִמַּחְלָקָת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵינְנִי מִתְפַּעֵל מֵאֶף אֶחָד, אֲנִי מִמְשִׁיךְ לְהִדְפִּיס וְלִהְפִּיץ, וְכָל עוֹד נִפְשִׁי בְּאִפִּי אֲמַשִּׁיךְ לְהִדְפִּיס. אֶף מַחְלָקָת הִיא אֲשׁ שׁוֹרֵף, וְאוֹי לוֹ לְמִי שְׁעוֹמֵד לִיד הָאֵשׁ, כִּי הָאֵשׁ בּוֹדֵאִי תִשְׂרֹף אוֹתוֹ, וְלָכֵן צְרִיכִים לְבָרַח מְאֹד מְאֹד מִמַּחְלָקָת.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט' תצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶךְ.

אודות שְׁאֵלְתְךָ וְכוּ', אֵינְךָ יָכוֹל לְתַאֵר לְעֶצְמְךָ מָה זֶה לְלַמֵּד "לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", מִי שְׁזוֹכָה לְסִימּוֹ פֵּעַם אַחַר פֵּעַם, זֶה נִכְנָס בְּתוֹךְ הַדָּם, עַד שְׁאָדָם נַעֲשֶׂה חֵלֶק מִרְבֵּנוּ ו"ל, כִּי רַבְּנוּ ו"ל נִמְצָא בְּתוֹךְ הַ"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", וְכַמוּבָא בְּדִבְרֵי ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנְיוֹ, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר. וְאִם-כֵּן רַבְּנוּ ו"ל נִמְצָא בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר שְׁלוֹ, וּמִי שְׁלוֹמֵד הַרְבֵּה "לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", הוּא יִזְכֶּה לְהִבִּין אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְלִהְרַגִּישׁ אֶת רַבְּנוּ ו"ל.

וּבְאֻמַּת עַל-יְדֵי רַבּוֹי חֲנוּרָה שְׁחוֹזְרִים הַרְבֵּה פְּעָמִים עַל הַלְמוּד, זֶה נִקְלָט בְּמַח. וְאֵל תִּחְשַׁב כִּי זֶהוּ סֵפֶר קָשָׁה, אֲלָא אִם אָדָם חוֹזֵר עַל זֶה פֵּעַם אַחַר פֵּעַם, נִפְקָחוֹת לוֹ הָעֵינַיִם. וּבִפְרָט אִם תִּלְמַד עִם פְּרוּשׁ "שֵׁפֶת הַנְּחָל", יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהִדְפִּיס כְּרֵךְ אַחַר כְּרֵךְ, עַד שְׁנִגְמֹר אֶת כָּל הַפְּרוּשׁ, אֲשֶׁר הִכָּל נִמְצָא בְּכַתְב־יָד וְצְרִיכִים רַק לְהִדְפִּיסוֹ.

אֲשֶׁר ט' תצח בנחל שלג

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה הַסְּגָלָה הַגְּדוּלָּה בִּיּוֹתֵר לְהַרְגֵּאת הַיִּצָּר הָרַע. כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ יִצָּר הָרַע שְׁרוּצָה לְשָׂרְפוֹ וּלְהַרְגוֹ, אֲךָ מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, הוּא שׁוֹרֵף אֶת הַיִּצָּר הָרַע. וְאִפְלוּ אֵינּוּ יוֹדְעֵי מָה הוּא עוֹשֶׂה לְעַצְמוֹ, אֲשֶׁר לְגֵרֵס ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, זֶה סְגָלָה גְּדוּלָּה לְנִשְׁמָה. וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן כָּלְלִי!

וְכֵן רְאֵה לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, אֲשֶׁר זֶה סְגָלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים. וְכַמְאַמְרֵם ו"ל (בְּרִכּוֹת ח): לְעוֹלָם יִשְׁלַם אֲדָם פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁפָל הַמַּשְׁלִים פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מַשְׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו; נִפְטָרִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה אֲבָרְכִים צְעִירִים, וְאֵין יוֹדְעִים עַל מָה וְלָמָּה, וְהִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לָנוּ, וְכַכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים נִתְּנוּ לָנוּ סְגָלָה נִפְלְאָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, וְכַמְקוֹם לְקִיָּמָה מְחַפְּשִׁים כָּל מִיָּנִי תְּקוּנִים, בְּשַׁעַת שְׁהִתְקוֹן הַכִּי גְּדוֹל הוּא 'שָׁנִים מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם'. וְלִכֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת בְּזֶה חֻזַּק מְאֹד.

וְהַעֲקֹר — רְאֵה לְהַפְּיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵל תִּפְחַד מְאֹד אֶחָד.

גַּם הֵייתִי מִיַּעֲזֵן לָךְ 'לְגַנְב' חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדָּדוֹת בְּמִשְׁפָּךְ הַיּוֹם וְעוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדָּדוֹת מִפְּעַם לְפְעַם, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֵל תִּדְּאָג, עוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד.

וְאִם אַתָּה מִתְּפַלֵּל, רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל גַּם בְּעִבּוּרֵי, שְׂאֲזוּכָה לְצִאת מִהַצָּרוֹת שְׁנִקְלַעְתִּי אֲלֵיָּךְ, שְׁהַסְמ"ך-מ"ם הוּא הַשְּׁטָן הַפִּילְנִי בְּהֵן עַל-יָדֵי כָּל נְכֻלֵי עֲרַמוּמִיּוֹתוֹ שְׁעוֹשֶׂה בְּחִשָּׂאֵי, אֲבָל גַּם הַסּוֹף שְׁלוֹ יָבוֹא, וְהַכֹּל יִהְיֶה מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ. אֲנַחְנוּ רַק מִתְחַזְּקִים בְּאֻמוּנָה, לִי אֵין בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יַעֲזֹר לִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הִיָּה חֻזַּק בְּמֵאֵד מְאֹד לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה, אֵל תִּסְתַּכֵּל

על פְּלוּנֵי אוֹ אֶלְמוּנֵי, מָה אֲכַפֵּת לָךְ מֵאַחֲרַיִם, רְאֵה לְצֵאת בְּכַח גְּדוּל
 לְהַפִּיץ, וְקַח עִמָּךְ עוֹד מְפִיצִים, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד לְגִלוּת
 וּלְפָרְסָם אוֹר רַבְנוּ וְ"ל, וּלְקָרֵב עוֹד יְהוּדִים לְאַמוּנָה, סוּף כָּל סוּף
 אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעֲלִינוּ לְהִיּוֹת מְאֹד
 חֲזָקִים בְּאַמוּנָה. שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (מְשֵׁלֵי כח): "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב
 בְּרָכוֹת", מִי שֵׁישׁ לוֹ אַמוּנָה, זֹכֶה לְאֵין סֵפֶר בְּרָכוֹת, וְעַל-יְדֵי הַפְּצָה
 תִּזְכֶּה לְשַׁפֵּעַ גְּדוּל מְאֹד.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׁזַכְנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ
 נ', יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִיךְ נָא לְהַגְדִּיל
 תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

חלק נ'

- ג פְּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא ט' רלד
- יגלה מעלת המזכה את הרבים בהפצת אור רבנו ו"ל, ויספר ספור מהרב מסאסוב זי"ע, איך שהפיק לקח מגנב שפדהו משביו, ומזה גלמד עד כמה עלינו להמשיך לקרב יהודים בלי להתאש.
- יג ט' רלה
- יחזק ויאמץ מאד על נצול ימי חיינו לתורה ותפלה ומעשים טובים וגלוי אלקותו ותברוך בעולם, וירבה לתאר ולדבר כיצד צריכים החיים להראות, תוכו רצוף אהבה והתעוררות נפלאה לעבודת ה', תוף כדי בטול המדות המגנות ורכישת דבקות בחיות אלקות, ולהיות משפיע לאחרים טוב נצחי.
- כ ט' רלו
- יחזק מאד שלא להתפחד כלל, ויעורר להתחזק כנגד נסיונות החיים, וכל נקדה שאדם עושה בשביל הקדוש-ברוך-הוא חשובה היא עד מאד.
- כא ט' רלז
- יחזק מאד בעבודת התפלה, ולשמח ברבנו ו"ל ולשמשו, ויגלה מעלת השמחה.
- כב ט' רלח
- ידבר נפלאות ממעלת הזוכה לחדש תדושין דאורייתא, ומעלת הזוג דקדושה לכון בעולמות עליונים, תוף כדי מחשבה מיום המיתה, ואז יוליד ילדים קדושים וטהורים.
- כג ט' רלט
- יחזק בענין, שלכל אחד מישראל יש אות בתורה הקדושה, ועל-ידי-היא יאחל רפואה שלמה לבת הנמצא, ויחזקו לא להיות שבור כלל.

תַּכְּן הַעֲנִינִים

ב

ט' רמ כד
יחזק מאד בלמוד התורה הקדושה בהתמדה, אשר רק זה מה שישאר
עמנו לנצח.

ט' רמא כה
יעזר על מצנת בקור חולים.

ט' רמב כה
יחזק עקרה לבל תתיאש כלל, כי בוא יבוא יום ישועתה.

ט' רמג כו
יחזק משפחה המתקרבת ליהדות, ועוד מקרבת אחרים, ויגלה מעלת
ענין זה, וגדל ההתפארות בשמים.

ט' רמד כז
יחזק פמה מתקרבים לדעת רבנו ז"ל, ויזהירם להשמר מ'פן יהרסו',
ויגלה להם סוד הצמצום שבעבודת ה', אשר לומדים ממוהרנ"ת ז"ל,
ולוא זאת עלולים לפל לשבירה בעבודת ה' ולהעקר לגמרי, חס
ושלום.

ט' רמה כח
יגנה מאד מדת העצבות והעצלות, וכל העתקה שאדם נעתק מהגשמיות
חשובה אצלו יתברך מאד, ויבקש תפלה על מגוריו בארץ ישראל.

ט' רמו כט
יחזק להחזיק מעמד בכל העובר עליו, ואשרי מי שאינו נשבר
מהקלפות המסבבות את זה העולם, וידבר משמחת אדר ונסים של ניסן.

ט' רמז ל
יחזק בדרכי רבנו ז"ל, ולנתק את עצמו מגשמיותו, ושמחה מביאה
פרנסה בשפע.

ט' רמח לא
יגלה שלחזק אחרים, הוא תקון הברית גמור, ולמעלה מאד משתעשעים
עם מי שמחזיק מעמד, וידבר מגלוי נסי השם יתברך לאחרים, וענין
שמחה ושלוש-בית.

ט' רמט לא
ידבר מענין חלוקת בגדים לעניים, ומהפשטת הבגדים הצואים, ויחזק
להיות בשמחה.

תַּכְּן הַעֲנִינִים

ג

ט' רנ לב

יְעוֹרֵר לְחֹזֵק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו אֹדוֹת שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן וּבְכַרְט מְשֻׁנִּיּוֹת ח"י פְּרָקִים, וַיִּגְלָה לְנִמְעָן גְּדֹל הַזְּכִיָּה שֶׁהִיְתָה לוֹ, שֶׁזָּכָה לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל.

ט' רנא לג

יְדַבֵּר מִשְׁמַחַת יְמֵי הַפּוֹרִים הַקְּדוּשִׁים, וּמַעֲנִין מַעֲלַת הָאָדָם הַמְּחֹזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּמָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וַיַּעֲוֹרֵר שְׁלֵא לְהִקְפִּיד עַל הַיְלָדִים וְכוּ'.

ט' רנב לד

יְדַבֵּר מִסוּד "וְאִדְבַּרְהָ בְּעִדּוּתֶיךָ נֶגֶד מַלְכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ", שֶׁזֶּה סוֹכֵב גַּם בְּכַרְטוּיּוֹת — אֹדוֹת גְּלוּי אֹר הַצַּדִּיק בְּלִי לְהִתְבַּיֵּשׁ וּלְהִכָּנַע לְאַף אָדָם.

ט' רנג לה

יְדַבֵּר מִנּוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מַעֲלַת מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם, וּמַמְעַלַת קְרוֹב רְחוּקִים, וּמִהִפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים, וַיִּבְקֵשׁ תְּפִלַּת הַנִּמְעָן עַל יִשְׁיַבְתּוּ בְּאַרְצֵי-הַקֹּדֶשׁ בְּלִי שׁוּם מְנִיעוֹת.

ט' רנד לו

יְדַבֵּר מִעֲנִין שְׂמִחָה וְעֲצוּבוֹת, וְלְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפֶּעַל כְּסוּפוֹ שֶׁל הַנִּמְעָן לְהַנְשֵׂא בְּקְרוֹב, וְרַק עִם סְבָלְנוֹת בְּלִי דְחִיקַת הַשָּׁעָה.

ט' רנה לז

וַיִּגְלָה מַעֲלַת הַנִּמְעָן שְׁעוֹסֵק בְּמִשְׁלוֹחַ סְפָרִים, וְכוֹתֵב לָהֶם דְּבוּרֵי חֲזוֹק, וַיִּגְלָה לוֹ מַעֲלַת קְרוֹב רְחוּקִים, וּבְכַרְט כְּאִשֶּׁר הַנִּמְעָן בְּעֲצָמוֹ הִזָּה רְחוּק, וַיִּגְלָה גְּנוּת הַעֲצוּבוֹת שֶׁהִיא הַסְּטָרָא אֲחֵרָא, וַיַּעֲוֹרֵר לְהִיּוֹת שְׂרוּי בְּשִׂמְחָה.

ט' רנו לח

יַעֲוֹרֵר לְצִיַּת לְרַבְּנוּ ז"ל, וְהַעֲקֹר בְּמַדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכָל דְּבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, וְגוֹרָמִים עַל-יְדֵי-זֶה שְׁעִשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעְלָה.

ט' רנז לט

יְחֹזֵק מְאֹד שְׂאֵחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וַיַּעֲוֹדֵד מְאֹד עַל-פִּי דְרָף רַבְּנוּ ז"ל.

ט' רנח מ

יְחֹזֵק אִשָּׁה שְׂתַּשְׁמַר עַל נַעַם שְׁלוֹם בֵּיתָהּ, כִּי בַעַל שְׂמִעוּדָדִים אוֹתוֹ, יֵשׁ לוֹ גִּיחָא וְסְבָלְנוֹת, וְהִבְנָה בְּבֵית עִם שְׂמִחָה מְשֻׁרָה הַשְּׂכִינָה בְּבֵית.

- ט' רנט** מא
 יגלה את עצם התקון שזוכים לו כְּאִשֶׁר מְפִיצִים אֶת הַקּוֹנִטְרַסִים
 הַחֲדָשִׁים, הַמְגִלִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַבְּזִיווֹת הֵם תִּקּוֹן לְכָל
 הָעוֹנוֹת.
- ט' רס** מב
 ידבר מִפֶּה, שְׂאֵחַר הַרְעָה יָבֹא הַטּוֹב, וְיַעֲתִיק בְּעֵינָיו זֶה מִמְדַּרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת.
- ט' רסא** מג
 ידבר מִעֵינָיו מֵה שְׂמֵתִנְגְדִים עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂאִין הוֹלְכִים אֶל צְדִיקִים,
 וְיִוָּרֵה דְעָה עַל-פִּי קָטַע מְסָים מִ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְיִגְלֶה שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
 בֵּין הוֹלְכִים אֶל צְדִיקֵי הַדּוֹר, שֶׁהֵם תַּלְמִידֵי רַבְּנוּ וְ"ל הָאֲמֵתִים, שְׂאִינָם
 צְרִיכִים לְהַתְבַּיֵּשׁ מִמְּפָרְסָמֵי הַדּוֹר.
- ט' רסב** מה
 יחזק אִשָּׁה עַל נַחַת מִבְּתָהּ, וּבְדִיקַת מְזוּזוֹת וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת-קֶדֶשׁ.
- ט' רסג** מו
 יגלה, שְׂעֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְזֶה מְבִיא שָׁנָה
 יַתְרָה, וְכִשְׁעוֹבְדִים עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִיחָה, הַגֵּם שְׂקֶשֶׁה מְאֹד — זֶהוּ תִּקּוֹן
 גָּדוֹל.
- ט' רסד** מז
 יחזק בְּחֹרֶר צְעִיר עַל הַשְּׂתוֹקְקוֹתוֹ לְדַבֵּר רַבְּנוּ וְ"ל, וְיַחֲזִקוּ עַל רְפוּאָה
 שְׁלָמָה וּבְדִיקַת מְזוּזוֹת וְלִמּוּד הַתּוֹרָה.
- ט' רסה** מז
 יחזק עַל מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְשֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְהַנְּחַת תַּפְּלִין בְּכָל יוֹם.
- ט' רסו** מח
 ידבר מְנַקֵּת הַסְּבָלָנוֹת, לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס לְעוֹלָם, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה מְאִיר
 בְּאֶדָם אֹרֶךְ מְשִׁיחַ הַגְּנוּז בְּכָל אֶחָד, וְיַעֲוֹרֵר עַל זֶה מְאֹד.
- ט' רסז** מט
 יגלה לְמַחְנֻקַת מַעֲלַת הַמּוֹרָה הַזּוֹכָה לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲמוּנָה בַּה'
 וּבְצְדִיקָיו, וְגִדְל הַדְּרָגָה שֶׁל מִי שְׂזוֹכָה לָזֶה.
- ט' רסח** נ
 יגלה מְעַקֵּר תְּכִלְתֵּנוּ שֶׁלְשֵׁמָה בְּאֵנוּ לָזֶה הָעוֹלָם, וְעַקֵּר חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה
 הוּא רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא אֶל נוֹתְנֵי תִּקּוּנִים פְּגוּמִים.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

ה

ט' רסט נא
יגלה את ענינו, שרופצה רק לגלות את השם יתברך לישראל קדושים,
ולהצילם מעוונות קשים.

ט' ער נב
יחזק בחור צעיר במשברי ימי נעוריו, ויורה לו כיצד לעשות תרופה
לתחלואי התקופה.

ט' רעא נב
יחזק בת ישראל למודת סבל — שהכל לטובה.

ט' ערב נג
יעורר לעשות התחלה חדשה ולברח מחברים רעים.

ט' רעג נג
יגלה, שעקר תקון הברית הוא הפצת ספרי רבנו ז"ל.

ט' רעד נד
יגלה, שעקר הרפואה הוא שמחה, וידבר מענין בטחון עצמי והתקרבות
מחדשת להקדוש-ברוך-הוא.

ט' ערה נד
ידבר מענין הטבת חלום, ויתן הדרך נפלאה כיצד משדכים בין בן
ובת באפן שיחאים, ולא רק לרחם על צד אחד.

ט' רעו נו
מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", לקראת
ימי הפורים הקדושים, בו יעוררם ויחזקם מאד על סוד צמק, ענין מחיית
צמלק, שהוא בחינת הכח הרע המכניס בלב כאלו הכל טבע, מקרה
ומזל, ויגלה אור הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל, המכניס באדם שהכל
אלקות, ועל-ידי-זה רואים האמת בעולם, ונמשכין אחר השם יתברך,
ויגלה ענין מצוה זו בכלליות ישראל ובפרטיות אצל כל אחד ואחד,
וירחיב קצת הדבור בענין זה, ובענין הפצת אור רבנו ז"ל הלוחם עם
צמלק פנים אל פנים ויכול לו.

ט' רעז נח
יחזק אברך ליום הלדתו, על שזכה להנשא לפני גיל עשרים, ויעוררו
על למוד חמש ורש"י בכל יום, וחמש דקות התבודדות.

- ט' רעח** ע
- יִשְׂבַּח מְאֹד הַנִּמְצֵן, שְׁזוּכָה לְהַכְנִים אֲוִירָה שֶׁל לַמּוֹד הַתּוֹרָה וְהַתְּמִדָּה
בְּקַהְלָתָנוּ, וַיְגַלֶּה לּוֹ מֵהִי מַעֲלַת זְכוּת הַרְבִּים, וַיְבִיעַ שְׂאִיפָתוֹ, שֶׁכָּל עֲנִינוֹ
הוּא לְהַכְנִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲוִירָה שֶׁל לַמּוֹד וְהַתְּמִדָּה.
- ט' רעט** עא
- יִוְרָה דְרָף גְּעִימָה כִּיצַד לְהִיּוֹת רְגִיל בְּהַתְּבוֹדָדוֹת וּבְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ,
עַד שְׁיָבֹוא לּוֹ בְּנִקְל, וְצָרִיף לְהֶאֱמִין בְּכַחוֹ — שֶׁהוּא פּוֹעֵל בְּשָׂמִים.
- ט' רפ** עב
- יִתֵּן הַדְרָכָה וְעֶצֶה לְאִשָּׁה מְעַבְרַת לְלִידָה בְּנִקְל.
- ט' רפא** עג
- יִוְרָה דְרָף, כִּיצַד לְהִגִּיעַ אֶל הַמְּדָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל בְּטָחוֹן עֲצָמִי.
- ט' רפב** עג
- יְגַלֶּה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מְעִיֵּן נְסִים פְּרֻטִיִּים הַנְּעֻשִׂים לְאָדָם, כִּיצַד עַל בְּעַל
הַנֶּס לְהַתְּנַהֵג, וַיְדַבֵּר מִגְּדַל הַנֶּס הַכִּלְי שְׁזָכִינוּ לִידַע מְרַבֵּי כְּזֶה.
- ט' רפג** עה
- יְדַבֵּר מֵאִיזָה סִימָן לְטוֹבָה בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע.
- ט' רפד** עה
- יִחֻזַּק מְאֹד זוּג הַוּרִים לְבֵן חוּלָה, שְׁרוּפָאִים יִיאָשׁוּ אוֹתָם מִסְכּוּי
לְהַחֲלֵמָתוֹ, וַיִּחֻזְקֵם לְהַתְּפַלֵּל בְּעִבּוּרוֹ, וַיְגַלֶּה לָהֶם כַּחַ הַתְּפִלָּה הַמְּשַׁבְּרַת
הַטָּבַע, עַל-פִּי סַפּוֹר מֵאֲשֶׁת רַבִּי שֶׁמְעוֹן, תְּלָמִיד רַבְּנוּ וִ"ל, וַיַּעֲוֹרֵר וַיִּחֻזַּק
מְאֹד.
- ט' רפה** עז
- יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מְעִיֵּן הַתְּקוּן הַנְּעֻשָׂה בְּנִסְיַעוֹת הָאִישׁ הַכָּשֵׁר, וְאִיף שְׁצָרִיף
לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּכָל מְקוֹם וּמְצָב, וּלְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה
וְהַתְּבוֹדָדוֹת, וּלְגַנֵּב תְּמִיד אִיזָה פֶּרֶק מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר רַק זֶה יִלְוֶה אֶת
הָאָדָם לְנֶצַח.
- ט' רפו** עח
- יִחֻזַּק וַיֵּאֱמַן שֶׁלֹּא לִפְלֵ בְּדַכְּאוֹן וּבְעֲצָבוֹת בְּכָל פַּעַם, וַיְגַלֶּה שֶׁכָּל זֶה
מִחֲמַת שְׂשָׂמִים מְבִטָּחוּ בְּכָשֵׁר וְדָם וְלֹא בַּבּוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל לַמּוֹד
"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן וְ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְשֶׁאֵר עֲרָכִים נְצַחִיִּים.

תַּכְּן הַעֲנִינִים

ז

ט' רפז פ

יְחִזֵּק מְאֹד בְּמִדַּת הַבִּטְחוֹן בְּה', וּבִפְרָט בְּעִנְיַן הַפְּרִנְסָה, עִם דְּבוּר שֶׁל ר' יִצְחָק בְּרִיִּיטֵר, וּמַעֲשֵׂיָהּ נִפְלְאוֹת מִהֵרֵב הַקְּדוּשׁ מִבְּאֲרְדֵיטְשׁוּב זי"ע, אִיף שֶׁבָּאָה הַפְּרִנְסָה לְאָדָם בְּדֶרֶךְ כְּבוֹד בְּרִצּוֹת ה'.

ט' רפח פא

יְדַבֵּר מִלְמוּד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י, בְּאִפְּן שֵׁיִשְׁלִים פְּרִשְׁיֹתָיו עִם הַצְּבוּר, וַיְדַבֵּר מִעִנְיַן הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁעַל הַצְּדִיק, וּמִכְפִּיּוֹת טוֹבָה כְּנֶגֶד רַבִּי שְׁלֹמֹה תוֹרָה, שֶׁמִּקְבָּלִים עַל זֶה עֲנֵשׁ מֶר וְנִמְהָר, וַיִּזְהֵר עַל כֵּן מְאֹד.

ט' רפט פג

יְחִזֵּק אֶשֶׁה עַל פְּרִנְסָתָהּ וְשְׁלוֹם בֵּיתָהּ, וַיּוֹרָה לָהּ כִּיִּצַּד לְהַמְשִׁיף שֶׁפַּע מִן הַשָּׁמַיִם לֹא מִנִּיעָה.

ט' רצ פה

יְדַבֵּר מִהַרְיוֹחַ שְׁטוֹת שֶׁנִּכְנָסוֹת בְּאָדָם לְדַמְיִן שֶׁהוּא חוֹלָה וְכו', וַיַּעֲזֹר עַל לְמוּד מְשֻׁנָּיוֹת הַמְּטַהֵר מִכָּל הַשְּׂגֵעוֹנוֹת.

ט' רצא פה

יְגַלֶּה חוֹבַת הַשְּׂמִחָה בְּקִרְבַּת אֱלֹקִים, וַיַּעֲזֹר לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן בְּדְבוּר אֱלִיּוֹ תִּבְרֵךְ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ תִּבְרֵךְ.

ט' רצב פו

יַעֲזֹר וַיְחִזֵּק מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית שְׁזָהוּ הָעֵקֶר.

ט' רצג פז

יְגַלֶּה מִהֵנְהֵגַת הַשֵּׁם תִּבְרֵךְ אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וַיְדַבֵּר מִסּוּד הַגְּלִגּוּל, וְצָרִיף לַחַיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁשֵּׁם יֵשׁ כָּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּעוֹלָם, וַיְדַבֵּר מִתַּבַּת נֹחַ וּמִעִנְיַן הַמַּבּוּל, וַיְחִזֵּק שֶׁלֹּא לְדַאֵג כָּלֵל.

ט' רצד פח

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָלִּלְיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יְגַלֶּה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִעִנְיַן שְׁלֹשֶׁת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְהַפְּרוּשִׁים שֶׁזָּכָה לְחַבֵּר עֲלֵיהֶם, וְכֵן פְּרוּשׁוֹ עַל מְגִלַּת אֶסְתֵּר, וַיְדַבֵּר מִעִנְיַן חֲכָמַת הָעֲמֻקָּה וּמוֹסְרוֹ הַטּוֹב שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם, וְאִיף שֶׁמִּלְמַד אוֹתָנוּ אֶת הַשְּׂמִחָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַאֲהָבָה הַגְּדוֹלָה אֱלִיּוֹ תִּבְרֵךְ, וְאֲשֶׁר בְּכַח הַשְּׂמִחָה וְהַאֲחֻדָּה זוֹכִים לְהַצְּלִיחַ מְאֹד, וַיְחִזֵּק עַל-פִּי סַפּוֹר נִפְלְאוֹ מִהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע וְתִלְמִידָיו.

- ט' רצה** **צה**
 יביע תורתו לנמֶען על שְׁבִשְׁרוֹ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וַיְדַבֵּר עִמּוֹ בְּעִנְיָן
 עֲצֻמָּאוֹת בְּפִרְנָסָה, וַיִּזְרֹזוּ עַל תְּפִלוֹת בְּכַנְנָה, וַתְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת בְּדוֹקוֹת.
- ט' רצו** **צז**
 יַעֲזֹר לְבָרַח מֵעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת וַיֵּאוֹשׁ, וַיִּחְזַק עַל פְּשָׁרוֹת הַמְּאֻכָּלִים,
 וַיֵּאֱחָל הַצְּלָחָה.
- ט' רצז** **צז**
 יַחְזֹק אִשָּׁה בְּעֲצֵרָה מִבְּעָלָהּ, וַיֵּאֱחָל הַמִּתְקַת הַדִּינָיִם, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁמִירַת
 שְׁבֵת וּמְזוּזָה וְשִׁמְחָה.
- ט' רחצ** **צח**
 יַעֲזֹר שְׂלֵא לְשִׁית לֵב לַמְּדַבְּרִים עַל הַנִּמְעָן, וַדִּיקָא עַל־יְדֵי־זֶה יִצְלִיחַ,
 וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִכָּל מִינֵי בְּלִבוֹלִים שְׁבַעֲוֹלָם.
- ט' רצט** **צט**
 יְדַבֵּר מִנְּשִׂיאת חַן, וּמִצִּיאַת הַזְּיוּג, וּפִרְנָסָה, וּבְדִיקַת מְזוּזוֹת.
- ט' ש** **צט**
 יֵאֱחָל הַצְּלָחָה, וַיַּעֲזֹר עַל מְזוּזָה, שְׁבֵת וְכִשְׁרוֹת.
- ט' שא** **ק**
 יַחְזֹק שְׂלֵא לְדַאֵג, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁמִירַת שְׁבֵת וְכִשְׁרוֹת.
- ט' שב** **קא**
 יִשְׁבַח מְחַבֵּר סֵפֶר "שְׁעָרֵי הַלְּכָה", וַיַּעֲזֹר לְהִדְפִּיסוֹ שׁוֹב.
- ט' שג** **קא**
 יִשְׁבַח הַנִּמְעָן, שְׁזוֹכָה לְצֵאת בְּלִילָה אֶל צִיּוּנוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רַבִּי פִּנְחָס בֶּן
 יֵאִיר, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת עֲנָן זֶה, וּמַעֲלַת הַזְּיוּכָה לְהַחֲדִיר בְּזוּלָתוֹ דְּבוּרֵי
 אֲמוּנָה, וַיְדַבֵּר מֵעִנְיָן הַצְּמֻצוּם, שֶׁהוּא עַל־יְדֵי הַדְּבֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.
- ט' דש** **קג**
 יביע שְׁמִחְתָּנוּ עַל שְׁאֲנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבְּנוּ וַיֵּל, וַיִּתְנֶה הַגְּלוּת הַמְּרָה,
 שְׁאֲנוּ סוֹבְלִים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ בְּהַעֲלַמַת אוֹר הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא רַבְּנוּ
 וַיֵּל, וַאֲי אֶפְשָׁר לְבוֹא אֶל הָאֵמֶת, כִּי אִם עַל־יְדֵי תְּפִלָּה וְהִתְבַּדְּדוּת.
- ט' שה** **קד**
 יֵאֱחָל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְתוֹשֵׁב אוֹסְטְרִלְיָה, וַיְדַבֵּר מִמַּעֲלַת מִדַּת הַשְּׁמִיחָה,
 שֶׁהִיא הַהַצְּלָחָה וְהַקְּדָשָׁה.

תכּן הענינים

ט

ט' שו קה
יגלה, שהשמחה מצלח מהפגמים.

ט' שז קה
יגלה, שעל-ידי אור השמחה זוכים להפטר ממחלת העצבים.

ט' שח קו
ידבר אודות מדת הסבלנות, וענין החר הרואה.

ט' שט קז
יחזק ויאמץ מאד בחור שקשה לו למצא זיווג.

ט' שי קז
ידבר מלמוד "ספר-המדות" וח"י פרקים משניות.

ט' שיא קח
יגלה מענין שצריך אדם לחיות בחרות המחין ובשמחה בלי דקדוקי
הכל, רק לשמח עם נקדות טובות, ולשכח כל העבר, וללמד ח"י פרקים
משניות.

ט' שיב קט
יעורר להשלים בבית, בצרוף משלוח קונטרס על שלום-בית בשפה
האנגלית.

ט' שיג קט
ירעיף טללי חזיק ועוד על אחד שבנו נחלה מאד, לא עלינו, ויאמץ
כנגד נסיונות החיים, ויגלה לו גדל החיות והחזיק שאנו יודעים מרבנו
ו"ל, וצריך להתאמץ לשמח עם כלי זמר וכו'.

ט' שיד קי
יגלה מענין התמסרותו להתעסק עם רבים לגלותם את אור רבנו ו"ל,
וידבר נוראות נפלאות מענין הבטול הגמור אליו יתברך, ומסוד
הפורים, וגדל האור שנמשך אז, וסוד ענין מזל אדר דגים, סוכב והולך
על קטב ענין גלוי השגחתו יתברך הפרטי פרטית, ויחזק ויאמץ על-פי
זה מאד.

ט' שטו קיב
יחזק אודות צרות שפקדו כמה נשים, ויתן עצות כיצד להפטר מהן,
ולזכות לישועות מן השמים.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

ט' שטז קיג
 יעורר לחשב מעלמא דאָתי, וייעץ על ענין פְּרָטִי, ויביע שמחנתנו על
 ההתקרבות לרבנו ז"ל, ועקר ההתקרבות — ללמד בספְּרֵי הַקְּדוּשִׁים.

ט' שיז קיד
 יחזק הנמְעַן וישבחו על פְּעִילוֹתוֹ בַּהֲפָצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, תוֹף
 כְּדִי שֶׁהוּא מְשַׁמַּח אַנְשִׁים, וּמְבִיאֵם אֶל הַתְּרוֹמָמוֹת, וַיְגַלֶּה לוֹ מַעֲלַת
 הָעֲנִין הַזֶּה.

ט' שיח קטו
 ישתתף בצערה של בת ישראל, ויעוררה על תְּשׁוּבָה, שְׁבֵת, מְזוּזָה
 וּכְשָׁרוֹת.

ט' שיט קטז
 יחזק בקצרה בת ישראל על גְּדֵל סְבֵלָה, ויאחל המתקת הדינים.

ט' שכ קטז
 ייעץ לאחד שלא יתגרש, רק ימתין בסבלנות, כי גדול אֲדוֹנָנוּ וְרַב
 לְהוֹשִׁיעַ.

ט' שכא קיז
 ישתתף בצער הנמְעַן ויחזקו מאד, ויעוררו על מְזוּזָה וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת
 שְׁבֵת-קֶדֶשׁ, ויאחל שֶׁהַכֹּל יתְּהַפֵּף לְטוֹבָה.

ט' שכב קיז
 יתנה גדל השקר שמפיץ הסטרא אחרא כנגד אנשי שלומנו היקרים,
 תלמידי "היכל-הקדש", אשר שופף עליהם בוך של בוז ללא נשא, דברי
 כֶּזֶב וְשָׁקֶר, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מֵהָאֱמֶת
 לְאֱמֶתָהּ הַמְּנַחַת בְּהִיכַל-הַקֶּדֶשׁ, אֲשֶׁר שֵׁם מְעוֹרְרִים אֶל הַתְּכֵלִית הַנְּצָחִית
 לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְגַלוֹתוֹ לְכֹל בְּאֵי עוֹלָם.

ט' שכג קכ
 ישבח מאד הנמְעַן שְׁזוּכָה לְמַחֹת אֶת עֲמֶלְק מִן הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי שִׁמְפִיץ
 סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, ויביע שמחנתו על שְׁזוּכָה לְהַתְּבוֹנֵן בְּדַרְכֵי הַשְּׁגָחָה
 הָעֲלִיוֹנָה, וַיְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מַעֲנִין זֶה — אִיף שֶׁפְּגוּמִים כְּמוֹנוּ זוֹכִים לְזֶה
 בְּתִקְוָה גְּשָׁמִיּוֹתָנוּ, וְהַכֹּל עַל-יְדֵי רַבְּנוּ ז"ל, ויאחל בְּרָכוֹת וַיְשׁוּעוֹת לְרַב.

ט' שכד קכא
 יחזק מאד בעבודת השם ללא עצבות ועצלות, ויגלה מנפלאות — לְהֵן

תְּכַן הָעֲנִינִים

יא

אָנוּ זֹכִים עַל־יְדֵי רַבְּנוּ ו"ל, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין שֶׁעָקַר הַהֲתַחֲלָה הוּא מְפוֹרִים,
וַיְדַבֵּר מִשְׂאִיפְתּוֹ לְנֹצַח מַלְחָמַת הַקֶּדֶשׁ בְּעֲנִין יְבֹנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלָב
שֶׁבְגָלִיל, שְׁלִפֵי דְבָרֵי הַזֶּהָר מִשָּׁם תִּצְמַח הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה.

ט' שְׂכָה קכב

יְדַבֵּר מְסוּד נִגּוֹן הָאֲמוּנָה, שֶׁנִּמְשָׁף עַל־יְדֵי הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא נִגּוֹן שֶׁל מְמַלֵּא
כָּל עֲלָמִין וְכו', וְכָל בְּרִיאַת כָּל הָעוֹלָמוֹת הֵיטָה בְּשִׁבִיל לְגַלוֹת רַחֲמָנוּתוֹ
יְתַבְרַף, וּבִתְרוֹף חֲלָל הַפְּנוּי נִמְשָׁף אֹר אֵין סוֹף בְּרוּף הוּא, וַיַּעֲוֹרֵר הַנִּמְעָן
שֶׁהוּא בַר הָכִי — לְחַדֵּשׁ נִגּוּנִים חֲדָשִׁים עִם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה.

ט' שְׂכו קכג

יְחֻזַּק וַיֵּאמֶץ מְאֹד עַל חֲסָרוֹן הַפְּרָנְסָה, וּבִקְשַׁת הַרְחָמִים עַל זֶה עַל־פִּי
מֵאֲמָרָם ו"ל: 'אֵל יִתְיַאֵשׁ מִן הַרְחָמִים', וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת אֵיךְ שֶׁמִּהֲפָכִים
הַכַּל עַל־יְדֵי תַפְלָה.

ט' שְׂכו קכד

יְדַבֵּר מֵעֲנִין עֲסָקִים וְשִׁתְּפוֹת עִם אֵינוּ יְהוּדֵי, וּבְעֲנִין שִׁתְּפוֹת בְּכָלֵל, וַיִּגְלֶה
כִּי צַד זֹכִים לְהַכְנִים אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא לְשִׁתְּפוֹת הָעֲסָקִים, שֶׁאֵז
לְבַטַּח יִצְלִיחַ דְּרָכוֹ.

ט' שְׂכח קכה

יְבַרֵר הָאֵם מִתֵּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶסֶף מַעֲשֵׂר אֶל נְסִיעוֹת לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים.

ט' שְׂכט קכו

יִגְלֶה נִפְלְאוֹת מֵעֲנִין קְרוֹב הַגְּאֻלָּה, שֶׁיְהִיֶּה רַק עַל־יְדֵי גְמִילוֹת חֶסֶד
שֶׁנַּעֲשֶׂה בִּינֵינוּ, וְלֵאמֹר כָּל יְהוּדֵי וְכו', וַיִּזְאַרְיָף לְצַטֵּט מוֹבָאוֹת מִחֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אֹדוֹת מְדָה זֹ, וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד לְקִיָּמָה.

ט' שְׁל קכז

יְדַבֵּר מֵעֲנִין סֵפֶר הַנְּשָׂרָף, וּמֵעֲנִין הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא —
לְהַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרַף, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַפִּיץ סֵפֶרֵי
רַבְּנוּ ו"ל בְּכָל אֶרֶץ הַקֶּדֶשׁ, וַיִּתְאַר כִּי צַד זֶה הַחֶסֶד הָכִי גְדוֹל שֶׁיִּכּוֹלִים
לַעֲשׂוֹת עִם יְהוּדִים, שֶׁזֶה יַעֲוֹרֵר הַגְּאֻלָּה.

ט' שְׁלא קכח

יֹכִיחַ בְּחָרִיפוֹת עֲנִין הַהֲפֹלוֹת, שֶׁנִּתְבַּע עַל־יְדֵי הַנִּמְעָן לְהַתִּיחֵס לָזֶה,
וַיְדַבֵּר מֵעוֹן הַרְצִיחָה הַנוֹרָא, שֶׁהוּא הַפְּלַת עֶבֶר וְהַרְיָגְתּוֹ, רַחֲמָא לְצִלּוֹן,
וַיִּרְחִיק מִזֶּה מְאֹד.

ט' שלב קל

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַבְרָכָם צְעִירִים, בּוֹ יַחְזִקֶם נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת אוֹדוֹת הָאֲחָדוֹת וְהָאֶהָבָה שְׂבִינִיָּהֶם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִקְבְּלוּ מְאוֹר הַצְּדִיק, וְיִסְפְּרוּ סְפוּרִים נִפְלְאִים מִתְלַמִּדֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִי"ע וְצִדִּיקֵי הַדּוֹרוֹת, אוֹדוֹת אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּצִדִּיקִים בְּלִי שׁוֹם קָשׁוּיֹת וְכוּ', וְיַעֲזִיר מְאֹד שְׁלֹא לְזַלְזֵל בְּכַבוֹד הַצְּדִיק שֶׁלְמָדוֹ אֲצִלוֹ.

ט' שלג קמא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", בּוֹ יִגְלֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת מִסוּד יְמֵי הַפּוּרִים הַקָּדוֹשִׁים, וְעֲנִין מַחֲנֵת עֲמֶלֶק, וְסוּד גְּלוּי הָאֶהָבָה שְׁלֹמְעֵלָה מֵהַדַּעַת, וְעֲנִין הַמְצָאוֹת הַקָּדוֹשׁוֹת הַנוֹהֲגוֹת בְּפּוּרִים, וְיִתְנֶה רַעַת הַדּוֹר, שֶׁהַמְסִיּוֹן מִתְפַּשֵּׁט מוֹל הַר הַבַּיִת מִמֶּשׁ לְהַעֲבִיר נִפְשׁוֹת לְשֹׁמֵר, וְעֲנִין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ כְּעַת צָרִיךְ לְהִיּוֹת — לְלַחֵם מוֹלֵם בְּמִסְרִיּוֹת נִפְשׁ עֲצוּמָה, וְיַעֲזִיר לְקַיֵּם סְעִיפִים אֲשֶׁר יִמְנֶה מִעֲנִין רַבְּנוֹ ז"ל: א. לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ. ב. שְׁעוֹר קָבוּעַ בְּפּוּרִים. ג. לְהַרְגִיל עֲצוּמוֹ בְּחַיֵּי שְׂמִחָה. ד. הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּכּוֹנֵה עֲצוּמָה וְכוּ'. ה. טְבִילַת מִקְוֵה. ו. שְׂמִירַת הַזְּמַן. וְיִגְלֶה שֶׁכָּל הַהֲתַחַלּוֹת מְפּוּרִים, וְלֹהֲתַחִיל מִסְדֵּר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל.

ט' שלד קמט

יִתֵּן עֲצוֹת לְזֶרַע שֶׁל קִמָּא: א. לְהַתְּפַלֵּל בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת-קֹדֶשׁ. ב. בְּשָׂרוֹת הַמְּזוּזָה. ג. אוֹרַח לְשֶׁבֶת וְצִדְקָה. ד. בְּשָׂרוֹת הָאֲכִילָה. ה. טְהַרַת הַמְּשַׁפְּחָה וְלִמּוּד הַהֲלָכוֹת.

ט' שלה קנ

יְדַבֵּר מִמַּעַלֵּת מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת.

ט' שלו קנ

יְדַבֵּר מִנְסִיוֹנוֹת הַחַיִּים, וְשַׁעֲקֵר הַהַצְּלָחָה כְּנֶגְדָם הִיא שְׂמִחָה, שֶׁהִיא שְׂרֵשׁ הַהַצְּלָחָה.

ט' שלז קנא

יַחְזֹק עַל צַרַת הַבֶּן, וְיֵאחֲזֵל עַל הַחֲזָרְתוֹ בְּתִשׁוּבָה, וְיַעֲזִיר עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת.

ט' שלח קנב

יְדַבֵּר מִעֲנִין הַחֲלָטָה הָאִיתְנָה לְגוֹר בְּמוֹשְׁבָה יִבְנֵאל, וְלְהַפְּכָה לְעִיר בְּרֶסֶלֶב, וְיִגְלֶה קִרְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂשִׁיכַת לְיִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, וְאִין

הָאָמוֹת יְכוּלִין לומר לָהֶם: לִסְטִים אַתֶּם, וְכֵן הָעֶרְב־רֹב אֵינֶם יְכוּלִים לִקְבֹּעַ מִי יְגוּר בָּהּ וְכוּ', וַיִּגְלֶה עֲנִין יִבְנָאל וַקְדָּשֶׁת חִלְקָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהַשִּׁיכוֹת לְעֵינַיִם שְׁמַדְבָּר בָּהֶם.

ט' שלט קנר
 יִדְבַר מֵעֲנִין רְפוּאת הָעֵינַיִם, וּמְשׁוּדוּכִים, וּמְמַצִּיאת חֵן, וּמְשֻׁמַּחַת הַנֶּפֶשׁ.

ט' שמ קנה
 יִגְלֶה מַעַלַת הַדְּבִוּר עִם אַחֲרִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמַמְעַלַת הַהִשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וַיִּבְאֵר מִדּוּעַ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֶסֶק בְּשִׁבִיל פְּרֻסָּה, וְאִמְתִּי אֵין צָרִיךְ לְכָלוּם.

ט' שמא קנו
 יִתֵּן עֲצָה בְּעֲנִין נְתוּחַ עַל הַרְגָּלִים, וַיַּעֲנֶה אֹדוֹת בְּצָלִים חַיִּים, שֶׁהִזְהִיר רַבֵּנוּ ז"ל שְׁלֹא לְאָכְלֶם, וַיֵּאחַל הַצְּלָחָה בְּגִדּוּל הַיְלָדִים.

ט' שמב קנו
 יִדְבַר מַמְעַלַת מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּמַעֲצֵם הַנְּחִיצוֹת שֶׁל הַחֲזוּק בְּכָל הַמַּצְבִּים, וַיִּחַזַּק לַהֲיוֹת בְּשֻׁמְחָה.

ט' שמג קנז
 יִגְלֶה, שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל הוּא אֹר גָּדוֹל כְּזֶה, וְהַבְּעַל-דְּבָר יַעֲשֶׂה מֶה שְׁיַעֲשֶׂה לְרַחֵק מִמֶּנּוּ, וְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עָבְרוּ מְנִיעוֹת וּמְרִיבוֹת, אָבָל הַתְּקַרְבוּ אֶל אוֹצֵר שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם.

ט' שדמ קנח
 יִחַזַּק בְּקִצְרָה בַּת יִשְׂרָאֵל עַל גְּשׁוּאֵיָהּ הַקְּרוֹבִים, וַיַּעֲוֹרְרָה עַל טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה.

ט' שמה קנט
 יִשְׁתַּתַּף בְּצַעַר הַנִּמְצָן, וַיֵּאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיִּרְגֵּיל עַל הַדְּבִוּר לַה', וְשֻׁמְחָה, וְדִקְדוּק בְּמַאֲכָלִים, וּמְזוּזוֹת וְתַפְלִין.

ט' שמו קס
 יִגְלֶה מַעַלַת תַּפְּלָתָהּ שֶׁל הָאִשָּׁה עֲקָרַת הַבַּיִת, שֶׁפּוֹעֵלַת עַל כָּל מְשֻׁפָּחָהּ.

ט' שמוז קס
 יֵאחַל וַיִּחַזַּק בְּהַלִּיכָהּ בְּדַרְכֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַתְּבַדֵּד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז יַעֲשׂוּ לוֹ גְּסִים נְגָלִים.

ט' שמח **קסא**
 יאחל רפואה שלמה, ויעורר על בדיקת התפלין, ועל שמירת שבת,
 וקדוש בשלש סעודותיה.

ט' שמת **קסב**
 יאחל אריכות ימים, ויעורר על מזוזה ושבת.

ט' שנ **קסג**
 יעורר שלא לבלבל את עצמו משדוכים, וידבר מתפלין, שבת ומציאת
 הזווג.

ט' שנא **קסד**
 ירחיק ממחשבות הבל של אבדון וכו', ומהמצבים הכי קשים אפשר
 לצאת, ויעורר על תפלין ושבת-קדש, ויאחל מציאת חן ופרנסה.

ט' שנב **קסה**
 ידבר מהדלקת גרות שבת-קדש, וטהרת המשפחה כראוי, ובדיקת
 מזוזות, וה"א הנעשה מכסף.

ט' שנג **קסו**
 יעודד בנה שלא נשאר לאדם כלום בנה העולם, רק מה שזכה לעשות
 למענו יתברך, ועל-ידי הפצת מעינות החכמה חוצה — זוכה לתקון
 נצחי.

ט' שנד **קסז**
 יגלה חשיבותה הנפלאה של מדת הסבלנות דקדשה.

ט' שנה **קסח**
 ידבר נפלאות מהלמוד העמק של רבנו ז"ל, ומענין התפשטות הערב-רב
 על ארץ ישראל, שרוצים לעקר האמונה מעם ישראל, והיא שיכת לנו
 ולחלקנו מאז עליות הצדיקים לארץ הקדש, ובפרטיות עליית רבנו ז"ל,
 שמוזה נעשה דרך כבושה וכו', וידבר מענין סדר דרך הלמוד.

ט' שנו **קסט**
 ידבר מענין גלות, שהיא רק חסרון אמונה, ונשמות ישראל הקדושים
 מעולם לא הלכו בגלות, והאשר הכי גדול — להדביק את המחשבה
 בו יתברך.

ט' שנוז **קסט**
 יגלה, שעל-ידי אמונה נפתרים מכל המתח והלחץ.

ט' שנח קסט

יגלה השמחה המכרחת שתהיה, למי שזוכה להפיץ אור נפלא כזה של הצדיק האמת — רבנו ז"ל ותלמידיו הקדושים שבכל דור, ויגלה נפלאות מגדלת הצדיק, אשר הוא כבר לגמרי נמצא בעולם הבא, רק בינתיים מסתובב כאן, ורק הפגומים אין מחם יכול לקלט אור הצדיק, ויעורר על למוד חמש ורש"י בכל יום, וישבח הנמצען על זכותו בלמוד דף אחר דף גמרא, פוסקים ותוספות פסדרן.

ט' שנט קעב

יעורר מאד על מדת השלום בכלליות ובפרטיות בבית ובמשפחה, ויגלה גדלת הענין הזה, שהוא ממשיך על בעלי השלום טעם ערב בחיים, ושלום הוא שמו של הקדוש-ברוך-הוא.

ט' שס קעג

ידבר נפלאות מענין בטחון עצמי, שעל-ידי אמונה בהקדוש-ברוך-הוא נמשכת אמונה גם בעצמו, ויעודד הנמצען שזכה לבקיאות בשלחן ערוך, שיוציא החר הוראה.

ט' שסא קעד

יגלה, שאין עשיר יותר מן המפיץ ספרי רבנו ז"ל, ומחזיר אמונה בעולם.

ט' שסב קעה

ידבר מהמאורעות הקשים הפוקדים את כלל העולם בעתים הללו, ומעמק הגלות שנמצאים בה אחינו בני ישראל. ואשרי מי שזוכה להחיותם על-ידי הפצת קונטרסים, המחיים ומשיבים את הנפש, ועל-ידי-זה נמשך גם שפע גשמי, ואין להתביש בזה, כי אנו מעניקים יהלומים לבני-אדם.

ט' שסג קעו

יחזק את ההולך בדרך רבנו ז"ל, ויביע הנאתו מהחדושי תורה של הנמצען, והתמדה בתורה בימי הנעורים.

ט' שסד קעז

ידבר מהמניעות שיש על התקרבות לרבנו ז"ל, המביאנו אל התכלית הנצחית, וינגיל לדבר עמו יתברך, ותפלות הקבועות וכו', וטבילת מקוה.

- ט' שסה** קעז
 ידבר מענין שׁישׁ לכל אחד בת זוג, ואין להשׁבר באשׁר מתעבב דבר
 זה, ויטעים זאת בדרוש נאה, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.
- ט' שסו** קעח
 יעורר בקצרה על שלום-בית.
- ט' שסז** קעט
 יחזק אחד שארע לו גס גלוי, ויעורר מאד על זה.
- א' שסח** קעט
 יתן עצות לזרע של קמא, בדיקת מזוזות ותפלין, ותפלה בעת הדלקת
 נרות שבת קדש, ואורח לכבוד שבת.
- ט' שסט** קפ
 ידבר מענין השמחה שמרחבת את הדעת, ויעורר להתמיד בספרי רבנו
 ו"ל, שעל-ידי-זה יחיה נפשו, ואחר הרע יבוא הטוב, ויזרו להפיץ את
 הקונטרסים.
- ט' שע** קפא
 יוכיח בעל שחושד באשתו, מחמת רוח רעה שגנבסה בו, ויזהירו לחדל
 מהנהגה זרה כזו וכו'.
- ט' שעא** קפג
 ידבר מענין מחית עמלק, שהוא ענין מחית הכח המתנגד לגלוי
 האלקות, ויגלה אשר "אין הפסא שלם" וכו', ועקר השמחה — שזוכים
 לחשב ממנו יתברך תמיד.
- ט' שעב** קפד
 יעורר מאד על שמחה, שממשכת גדלות המחין, וינגיל לספר הכל אליו
 יתברך, וידבר מענין קנין זה"ב, שעל-פי צרופיו, יוצא לקח נעים
 להתמיד בלילות הזה"ב בתלמוד בשקידה נפלאה.
- ט' שעג** קפה
 יגלה, שכזה העולם צריך התחזקות עצומה לאין שעור, וידבר מענין
 סבלנות, ואז שום דבר לא יוכל לבטלו.
- ט' שעד** קפו
 ידבר משמחה וסבלנות, ולא לפל לעצב ולדכאון, כי על כל אחד
 עוברים מצבים קשים בחיים, והעבודה הקשה לאדם היא לזכות

לְשִׁמְחָה לְמֵרוֹת הַכֹּל, וְעָקֹר הַשְּׂמִיחָה הוּא לְשִׂמְחַת בַּה', וְהַשְּׂפַע בָּא בְזִכּוֹת כְּבוֹד הָאִשָּׁה.

ט' שעה קפח
 יִחְזַק מְאֹד אִשָּׁה עַל עֲדוּד בַּעֲלָהּ בְּשַׁעַת צָרָתָם הַמְּשַׁתְּפֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִבְרְכוּ בְּהִרְחֵבָה בְּפָרְנִסָּה.

ט' שעו קפט
 יִחְזַק מְאֹד חֲשׂוּכֵי בָּנִים עַל שְׂמִיחָה, שֶׁהִיא סִגְלָה גְדוֹלָה לְהוֹלִדָּה, וְיִתֵּן כַּמָּה עֲצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת לְזִכּוֹת לְהַפְקֵד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

ט' שעז קצ
 יִגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְחֵדֶשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, שֶׁזֶהוּ תִּקּוּן גְּדוֹל מְאֹד, וְעַנְיָן אֲמוּנָה בְּחֲדוּשִׁים שֶׁל עֲצֻמוֹ, וּבְחֲדוּשֵׁי הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים הַמְּגֻלִּים אֲמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, וַיִּבְאֵר פְּסוּק: "טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב ה' ", עַל-פִּי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וַיַּעֲוֹר לְהִתְקַרֵּב וּלְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל.

ט' שעח קצא
 יַעֲוֹר עַל חֲזָרָה בְּתוֹכָהּ, שְׂמִירַת שְׂבֵת-קֹדֶשׁ, וְהִדְלִקַת גֵּרוֹת שְׂבֵת.

ט' שעט קצב
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְעָקֹר יְסוּד דַּעְתּוֹ הוּא שְׂמִיחָה — לְשִׂמְחַת בְּאַלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיְדַבֵּר אֹדוֹת לַמּוֹד בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

ט' שפ קצג
 יֵאָחַל זֵרַע שֶׁל קִימָא, וְיִתֵּן כַּמָּה עֲצוֹת לְזִכּוֹת לְזֶה.

ט' שפא קצד
 יְדַבֵּר מֵעַנְיָן הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה שְׁצָרִיכִים בְּכָל פַּעַם, עֶקֶב הַגְּסִיוֹנוֹת הַתְּמִידִיִּים בְּעַנְיָן הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְהַעֲקָר לְחִזּוֹק אֶת יְלָדֵי הַבַּיִת בְּשִׂמְחָה, וַיִּחְזַק מְאֹד אֹדוֹת פָּרְנִסָּה וּבִשְׂחוֹן בַּה'.

ט' שפב קצו
 יִגְלֶה מַעֲלַת הָאָדָם וְחֲשִׁיבוֹתוֹ, שְׂמִתְחִזֵּק לְמֵרוֹת כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו.

ט' שפג קצז
 יְדַבֵּר מִכָּד, שֶׁמֵּאֲתָנוּ אָנוּ יְכוֹלִים לְרְאוֹת הֵיכָן אוֹחֲזִים הָעוֹלָם, וַיַּעֲוֹר וַיִּזְרֹז לְזִכּוֹת אֶל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה וּלְבַקֵּשׁ עַל זֶה.

ט' שפד קצז
זָהִיר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וְאִסּוּר הַרְמַת יָדַיִם וְכוּ', וְעֲנִין 'הַמְשָׁלִים
פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר'.

ט' שפה קצח
יִתֵּן שְׁלִיחוֹת וְהַדְרָכָה לְאַחַד, שְׁעֲנִינוּ יִהְיֶה לְחֹזֵק וּלְעוֹרֵד יְהוּדִים בְּכָל
מְקוֹם אֲשֶׁר פּוֹגְשִׁם.

ט' שפו קצט
יְעוֹרֵר מְאֹד עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, כְּפִי אֲשֶׁר מְלַמֵּד אֶת תַּלְמִידָיו עֲשׂוֹת
בְּשָׁנִים, וְיִזְרוּ עַל שְׁלוֹם-בֵּית מֵאֹד, וְיִגְלֶה לוֹ שְׂאִין לָנוּ רַק סִפְרֵי רַבְּנוּ
וְ"ל, וְזוֹ הַמְסוּרָה הַיְחִידָה שֵׁשׁ לָנוּ, וְלֹא מְאִיזָה רִיק וּפּוֹחֵז.

ט' שפז רא
יְדַבֵּר מֵעֲנִין, שֶׁהַיְלָדִים מְבִיאִים עִמָּם הַפְּרִנָּסָה, וְכֵן מְמַדֵּת הַשְּׂמֵחָה,
וְאִשָּׁה כְּשֶׁרָה צָרִיף לְכַבְּדָהּ, וּמַעֲלֵת 'שָׁנִים מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם',
וּבְכַרְכַּת-הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ סְדוּר, וְיִתְאַר גְּדֹל הַשְּׁעִשׂוּעִים שְׁנַעֲשִׂים, כְּאֲשֶׁר
עוֹשִׂים מֵהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת, וְיִסְבִּיר כִּי־צַד זוֹכִים לְשִׁפְעַע עַל-יְדֵי הַפְּצָה,
וְיִגְלֶה סוּד בְּעֲנִין "פּוֹתַח אֶת יְדִיד, וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל חַי רְצוּן", וְיִבְאֵר מֵהוּת
הַרְצוּן הַזֶּה.

ט' שפח רג
יְגַלֶּה, שְׁעָקֵר הַבְּעִיּוֹת נִמְשָׁכוֹת מִחֲמַת עֲצָבוֹת, וְיַעֲוֹרֵר לְשִׂמְחַ הַנֶּפֶשׁ.

ט' שפט רד
יְדַבֵּר מֵעֲנִין אֲמוּנָה בְּעֲצוּמוֹ, וְיַעֲוֹרֵר עַל הַפְּצָה וְעַל בֵּית שְׂמֵחַ, וְלַמּוֹד
חֲמֵשׁ וְרָשָׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, וְסִדְרֵי-דִרְדֵּי-הַלְמוּד לְלַמֵּד קֶצֶת מִכָּל דְּבָר.

ט' שצ רה
יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מִמַּעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּן חֲצוֹת, וּמֵה שְׁזוֹכִים עַל-יְדֵי-זֶה, וְכָל
אַחַד יָכוֹל לְזַכּוֹת לְזֶה.

ט' שצא רו
יִחְזַק מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַמְקִיָּם: "אֲשֶׁרִי מְשִׁכִּיל
אֶל דָּל" — לְהַשְׁכִּיל אֶת מִי שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְיַחֲזִיק אֶת הַנִּמְצָן עַל פְּעִילוֹת
הַקִּדְּשׁ שְׁלוֹ.

ט' שצב רז
יְדַבֵּר מִזְכּוֹרֵן הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִית, וְיוֹרֶה לְנִמְצָן לַעֲשׂוֹת שְׁעוֹרִין בַּתּוֹרָה

תִּכְן הַעֲנִינִים

יט

בְּדַרְךָ צִמְצוּם וְהִסְתַּפְּקוּת, וְכֵן בְּהִתְבוּדוֹת, וַיְגַלֶּה אִיךָ שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה, לְמִרוֹת שְׂלָא תְּמִיד רוֹאִים זֹאת.

ט' שצג רח

יְדַבֵּר מְגַחֵצוֹת הַהִתְחַזְקוֹת הַמְחַדְשֵׁת בְּכֹל יוֹם, מֵאַחַר שֶׁגַם הַקְּדוֹשׁ- בְּרוּךְ-הוּא מְחַדֵּשׁ עוֹלָמוֹ מְחַדֵּשׁ, וְזֶהוּ עַל-יְדֵי בְטוּל הַגְּאוּנָה, וַיִּפְרֹשׁ עַל-פִּי זֶה פְּסוּק: "וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד ה'", וְעַל-יְדֵי בְטוּל הַגְּאוּנָה זֹכִים לְשִׂמְחָה וְשְׁלוֹם-בַּיִת.

ט' שצד רט

יְבִיעַ אֲשֶׁרְנוּ עַל הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ו"ל, וַיְדַבֵּר מִמְּשֻׁלַּח סִפְרִים וְקוֹנְטֵרְסִים חֲדָשִׁים.

ט' שצה רי

יִחַזַּק בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי זוֹ מַעֲלַת יְהוּדֵי יוֹתֵר מִמְּלֹאכִים, שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּדוֹר שֶׁפֵּל כְּזֶה, וַיַּעֲזֹר לְהַפִּיץ אֱמוּנָה וּבִפְרָט בְּיַמֵּינוּ, כְּאֲשֶׁר נִפְרָצוּ כָּל הַגְּבוּלוֹת שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, וַיַּעֲזֹר לֹא לְהִתְפַּעֵל מִהַמְתַּנַּגְּדִים, שֶׁעֲנִינָם הוּא כְּבוֹד וְכֹסֶף וְכו'.

ט' שצו רבי

יְדַבֵּר מִהֲרַמְזִים שֶׁמְלַמְּדִים אוֹתָנוּ מִלְּמַעְלָה וְכו', וַיִּרְגֵּיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִהְתַּמִּיד בְּתַפְלָה, שֶׁזֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ.

ט' שצז ריג

יִחַזַּק בְּקִצְרָה אֶחָד שֶׁעֲזָבוּ אוֹתוֹ כָּל מְשַׁפְּחוֹתוֹ, וַיֹּאמְצוּ שְׂלָא לְפַל לְיֵאוּשׁ וְלִדְבָאוֹן.

ט' שצח ריד

יִסְפַּר עַל תְּפִלוֹתָיו עַל צְרוֹת הַנִּמְעָן, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת הַמְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְעַלֵּינוּ לְשַׁבַּח עַל זְכוֹת הַתְּקַרְבוֹתָנוּ לְרַבְּנוּ ו"ל וְשִׁמּוֹשְׁנוּ אוֹתוֹ.

ט' שצט רטו

יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַהִצְלָחָה שֶׁבָּאָה בְּעַקְבוֹת כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וּבִפְרָט כְּאֲשֶׁר הִיא טוֹבָה לְמִרוֹת כָּל הַטְּעָנוֹת, וַיַּעֲזֹר לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְלִהְרַגֵּיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלֹא לְבִלּוֹת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּהִבָּל וּבְרִיק.

ט' ת רטז

יְגַלֶּה מִהוּ "טוֹב" אִמְתִּי, שֶׁמְגַלִּים תּוֹרָתוֹ לְאַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי־זֶה נִמְשַׁכֵּת עַלֵּיו פְּרִנְסָה בְּשִׁפְע.

- ט' תא** רטז
 יאחל הרחבה בפרנסה והשכנת שלום בבית, בזכות הנדבה להדפסה.
- ט' תב** ריז
 ישבח הנמען שמחזק את עצמו בתקף הצרות, ויגלה שזה עקר שבת האדם, שמחזיק מעמד, וידבר מענין כלי זמר.
- ט' תג** ריח
 יעורר לחזק את עצמו למרות כל המשברים וגלים, ויגלה שבתקף החימ"ה מנח אור גדול, ויגלה צרופים בתבת חימ"ה וכו'.
- ט' תד** ריט
 יגלה שאחר הרע יבוא הטוב, והעקר להיות בשמחה תמיד.
- ט' תה** ריט
 יגלה, שעקר השמחה הוא על שאנו יודעים מרבנו ו"ל, ויעורר על זה ועל הדבור עמו יתברך.
- ט' תו** רכ
 יודה לנמען ממדינת אוסטרליה על עזרתו בהפצת ספרי רבנו ו"ל, ויזרוז לדבר אליו יתברך תמיד.
- ט' תז** רכא
 ידבר מגדלת האדם, שעל אף מה שעובר עליו, אינו מתאש, ועקר ההתחזקות הוא שמחה, וידבר משלום-בית.
- ט' תח** רכא
 מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו ידבר נפלאות מאור רבנו ו"ל, שהוא המנהיג הרחמן האמתי, והעקר שיהיה העולם מישוב מבני-אדם שיודעים את ה', ואין יסורים נחשבים, רק פאשר הם באים מעוונות, ורבנו ו"ל ממשיך רחמנותו של השם יתברך, ויעורר על למוד ספריו ושיחותיו הקדושות, ויגלה שמחתנו ואשרנו שאנו יודעים מרבי פנה, ויאחל להשאר אצלו ו"ל כל ימינו.
- ט' תט** רכד
 מכתב פללי לצעירי הצאן של אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברוסלב", בו יעוררם מאד על התכלית הנצחית של ימי נעוריהם, ושישמרו על הזמן ולא יתקוטטו זה עם זה, ויגלה להם מה שעבר עליו בימי נעוריו בענין ההתקרבות לרבנו ו"ל, ויחזק ויאמן מאד.

תַּכְּנֵן הָעֲנִינִים

כא

ט' תי רלד
ישבח מאד הנמָעַן, שְׁמַקְבֵץ אַנְשִׁים לְבֵיתוֹ, וּמְדַבֵּר עִמָּם מִרְבֵּנוּ ו"ל,
וַיְגַלֶּה לוֹ מַעַלְת הָעֲנִין הַזֶּה.

ט' תיא רלה
יחזק אִשָּׁה כְּשֶׁרָה עַל עֲצָבוֹת, וּתְפִלָּה בְּשַׁעַת הַדְּלָקָת גְּרוֹת, וּשְׁמִירָה
מִלְשׁוֹן הָרַע.

ט' תיב רלה
יגלה, שְׁלֹפִי גָדַל מַעַלְת הַנְּחָשֶׁק, כִּי מִתְגַּבְּרַת הַמְּנִיעָה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין
הַמְּנִיעוֹת לְעֲנִין יְבֹנָאֵל, וַיְגַלֶּה מֵהַלְבָּטִים שֵׁישׁ לוֹ, וּמוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ
לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ.

ט' תיג רלו
יביע שְׁמַחְתּוֹ עַל הַתְּאַחֲדוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדַבֵּר עִם רַבֵּנוּ ו"ל, וַיְגַלֶּה
מֵה מַכְנִיס בְּאָדָם הַהֲרִגַל לְדַבֵּר אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁבַּח הַנְּמָעַן שְׁמוֹרֵז רַב
אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְנִסְעַ נְסִיעוֹת, וְלִמְסֹר שְׁעוֹרִים בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל.

ט' תיד רלז
יחזק וַיֵּאמֶן וַיֵּאחַל מִזֵּל טוֹב לְבַת יִשְׂרָאֵל, וַיֹּרֶה לָּהּ דָּרֶךְ כִּיֵּצֵד לְכַנּוֹת
אֶת בֵּיתָהּ הַחֲדָשׁ.

ט' תטו רלח
יחזק וַיַּעֲוֹרֵר בְּחֹזֶר צָעִיר הַמִּתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, וַיֵּאמֶן עַל לְמוֹד
סִפְר־הַמְּדוֹת.

ט' תטז רלט
יביע שְׁמַחְתּוֹ עַל הַתְּחַזְקוֹת הַנְּמָעַן, וַיַּעֲוֹרֵרוּ לְלַמֵּד אֶגְדָּה עִם פְּרוּשֵׁי
הַחִיד"א וְהַרִי"ח, וְעַל שְׁמַחָה בְּבֵית, וְלִהְבִּיא גִ"ר אֶחָד לְהַדְּלִיקוֹ בְּכָל
יוֹם לְפָנָיו הָעֲמוּד בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וַיִּחְזְקוּ בְּשִׂמְחַת הַתְּקַרְבוֹתָנּוּ לְרַבֵּנוּ ו"ל.

ט' תיז רמ
יביע צָעִרוֹ הָעָצוּם עַל הַנְּמָעַן, שֶׁהֲצַרָּךְ לְהַתְּרַחֵק מִבֵּיתוֹ, וַיְגַלֶּה לוֹ מַצְעָרוֹ
הָאִישִׁי בְּעֲנִין מְגוֹרְרֵי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַיִּבְקֹשׁ לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, וַיְדַבֵּר
מִקְּלַפַּת רוּמֵי — הַנוֹצְרִים, יִמַּח שְׁמֵם, וְעַל־יְדֵי פְּרָסוּם הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, הִיא מִתְבַּטְּלֶת לְגַמְרֵי, עַל־יְדֵי הַפְּחוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, וַיְדַבֵּר
מֵעֲנִין מְשִׁי"ח וּמְקוּ"ה.

ט' תיח רמב

מכתב כָּלִי לְכָלִּיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִגְלֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, חֶרֶף כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, וַיַּעֲוֶר מְאֹד עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְקָרַבְתָּ ה' הַנְּהַדְרָה, וַיִּמְשִׁיךְ הַלֵּב לְגֵרָם שֶׁשְׂשׂוּעִין עֲלָיִן לְעִילָא וְלְעִילָא.

ט' תיט רמה

יִחְזַק בְּעַל תְּשׁוּבָה מִתְקַרֵּב לַיְהוּדוֹת, וַיִּגְלֶה לוֹ שִׂמְחַת הַתְּשׁוּבָה, וַיַּעֲוֶרוּ עַל זֶה וְעַל נִקְדוֹת בְּעַקְרֵי הַיְהוּדוֹת.

ט' תכ רמו

יֹכִיחַ מְאֹד בַּחוּרָה, וַיִּנְהַיֶּרְנָה לְהַשְׁמֵר מִהַעֲבָרָה וַיַּעֲוֶרָה לְהַתְּחַזֵּק.

ט' תכא רמז

יִגְלֶה, שְׂאִין טוֹב יוֹתֵר מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּגְלֶה שֶׁהָאֵרֶת אָמוּנָה הִיא תִּקּוֹן לִפְגָּם הַבְּרִיּוֹת, וְכֵן גַּם הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרַסִּים, כִּי מִפִּי צִים בְּזֶה אָמוּנָה בְּלִשׁוֹן הָעַם, וַיַּעֲוֶר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

ט' תכב רמח

יַעֲוֶר עַל חֲזוּק חֲדָשׁ שְׂצָרִיךְ בְּכָל יוֹם, וְאֲשֶׁרנוּ אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וַיִּגְלֶה מַעַלְת הַשְּׂמִחַ בַּיִסּוּרֵי הַחֲרָפוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלָיו.

ט' תכג רמט

יִגְלֶה מִמַּעַלְת רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּמָּה שְׂאֵנוּ זוֹכִים עַל יָדוֹ, וַיַּעֲוֶר לְמַצָּא הַרְחָבוֹת בְּכָל הַצָּרוֹת, וְלַהֲתַמִּיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל הָאֲרָבֶעָה לַמּוֹדִים, וְלְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

ט' תכד רנ

יִבְיַע שְׂאִיפְתּוֹ הַעֲצוּמָה לְהַפְּיֵץ קוֹנְטְרַסִּים בֵּין כָּל שְׂכָבוֹת הָעַם, וַיִּתְבַּע אֶת הַעֲדֵר הַשְּׁלֵמוֹת בְּעֲנֵן זֶה, וַיַּעֲוֶר לְגַיֵּס פְּעִילִים שְׂיַעֲסִקוּ בְּזֶה.

ט' תכה רנא

יִבְיַע הַשְּׂתַתְּפוֹתוֹ הַרוּחָנִית וְהַכְּלָלִית בְּקִנְיֵן תְּפִלִּין לְבָן הַנִּמְצֵן, שְׁנוֹכְנֵס בְּעַל הַמְּצוּוֹת, וַיִּחְזְקוּ בְּקִצְרָה עַל מְצוֹת תְּפִלִּין וּבְדִיקַת מְזוּזוֹת, וַיִּאֲחַל רְפוּאָה שְׁלָמָה.

ט' תכו רנב

יִחְזַק מְאֹד בְּאָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ בַּתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וַיַּעֲוֶר

תִּכְן הָעֲנִינִים

כג

הַנִּמְצֵן לְהִיּוֹת מִמְּזִבֵּי הָרַבִּים בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים, הַמְּגַלִּים אֲמוּנָתוֹ
יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם.

ט' תכז **רנב**
יֵאָחַל הַצְּלָחָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל מַצּוֹת הַתְּפִלִּין וּמְזוּזָה וְשַׁבָּת.

ט' תכח **רנג**
יֵאָחַל וַיַּעֲתִיר הַצְּלָחָה, זְוֹג וּפְרָנְסָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל מְזוּזָה, שַׁבָּת וְכַשְׁרוֹת
הַמֵּאֲכָלִים.

ט' תכט **רנד**
יִבְיַע שְׂמֵחָתוֹ, וַיֵּאָחַל עַל כֶּף שֶׁהִנְמִצֵּן מִחֻזֵּק וּמִחֻזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּרַבְּנוּ
ו"ל, הַמְּגַלָּה לְנוֹ אֲמַתַּת מְצִיאָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיַּחֲזֵק עַל שְׂמֵחָה, וְעַל הַדְּבוּר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בַּפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת.

ט' תל **רנה**
יְדַבֵּר מְגִנּוֹת הַיָּאוֹשׁ, וְסוּד הַהַצְּלָחָה הַתְּלוּיָה בְּשְׂמֵחָה, וְעֲנִין בְּכַשְׁרוֹת
הַמְּזוּזוֹת, וַיַּצִּיֵּאָה מִן הַחֻבּוֹת.

ט' תלא **רנו**
יֵאָחַל מְצִיאַת הַזְּוֹג וְחֵן, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שְׂמִירַת שַׁבָּת וּבְדִיקַת מְזוּזוֹת.

ט' תלב **רנז**
יְדַבֵּר מֵעֲנִין בְּשַׁחֲזוֹן הַמּוֹעִיל לְפְרָנְסָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר
הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבַפְּרָט הַנִּמְצֵן שְׂדֵר מוֹל קְבָרֵי הַצְּדִיקִים בְּצַפַּת,
וַיַּעֲוֹרֵרוֹ לְבָרַח מִן הַעֲצָבוֹת, וּלְהַתְּמִיד מֵאִד בְּמִשְׁנֵיּוֹת.

ט' תלג **רנז**
יַעֲוֹרֵר לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה תְּמִיד, וְעֲנִין הָאָרֶה לְפָנָי
הָעֵינַיִם שֶׁל הַד' שְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהֵם בְּגִימַטְרִיָּה 'הַבְּרַכָּה' וְ'זְכוּר',
וַיַּפְרֹשׁ הָעֲנִין לְמַעְלָה, וַיַּרְגִּיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְשַׂמֵּחַ אֶת בְּנֵי הַבֵּית.

ט' תלד **רנח**
יִבְיַע שְׂמֵחָתוֹ עַל הַנִּמְצֵן, שְׁזוּכָה לְקַבֵּעַ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּחֻלְקֵי הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וַיּוֹרָה כִּי צָד לְהַפְטֵר מֵעֲנִין הַגְּמָגוּם שְׁלֵקוּי בְּזָה, וַיַּחֲזֵק עַל
סִדְרֵי-דְרָךְ-הַלְמוּד לְאֵט וּבִמְתִינּוֹת.

ט' תלה **רנט**
יְדַבֵּר מֵעֲנִין סִתְרֵי נִסְתָּרוֹת שֵׁישׁ בְּנִסְיַעוֹת הָאָדָם מֵהַכָּא לְהַתָּם וְכוּ', וְהִכַּל

רְמוּזִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַקּוֹבֵעַ עֲצָמוֹ בְּיָשׁוּב עַל הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה וְכוּ'.

ט' תלו רס

יִשְׁתַּתַּף בְּצַעַר הַנִּמְעָנֵת שְׁחֻלְתָּהּ, וַיִּגְלֶה לָּהּ דְּבַר רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהַשְּׂמִיחָה
מוֹעֵלַת לְרַפּוּאָה.

ט' תלוז רסא

יִחְזַק בְּקִצְרָה בַּחוּרָה שְׁנִפְלָה בְּפַח יְקוּשׁ, וַיַּעֲוֹרְרָה עַל שִׁבְת וְכִשְׁרוּת.

ט' תלח רסב

יְדַבֵּר מֵהַתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה שְׁצָרִיכִים בְּכָל יוֹם, וַיִּבְיַע עֲגַמַת נִפְשׁוֹ עַל צַעַר
הַנִּמְעָן, וַיַּעֲוֹרְרוֹ לְדוֹן כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְלִהְיֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמּוּנָה
פְּשׁוּטָה, וַלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

ט' תלט רסג

יִחְזַק מְאֹד אִשָּׁה כְּשֶׁרָה עַל עֲוֹרָה לְבַעֲלָהּ לְהַתְגַּדֵּל בְּעַבּוּדַת ה', וְשִׁיחֶיהָ
שְׁמוֹר מִכָּל רַע תְּמִיד.

ט' תמ רסד

יְדַבֵּר מִכָּף, שְׁלִפְנֵי הָאוֹר הַגָּדוֹל שִׁיִּתְגַּלֶּה בָּא הַחֲשֵׁף הַגָּדוֹל, וַיִּבְאֵר עֲנִין,
שֶׁהַגּוֹאֵל צָדֵק יִהְיֶה מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיו שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל.

ט' תמא רסד

יִחְזַק מִקְרֵב חֲדָשׁ עַל סוּד הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת שֶׁגִּלָּה רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁזֶּה
אֲשֶׁר יַעֲמַד לוֹ לַעֲמַד עַל עֲמָדוֹ מִבְּלֵי לְהַתְרַחֵק, חַס וְשָׁלוֹם.

ט' תמב רסה

יִחְזַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְרַגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר לְהִשָּׂם יִתְבָּרַךְ
כְּשֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְךָ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל נְקִיּוֹת וְטִהַרְת הַמַּחֲשָׁבָה וּבִפְרָט בַּתְּפִלָּה,
וּטְבִילָה קִדְּם הַתְּפִלָּה בְּתִמְדוֹת.

ט' תמג רסז

יִגְלֶה, שֶׁמִּקּוֹמוֹ הַמוֹכֵן לוֹ הוּא דִּיקָא עִיר יִבְנְאָל, וְשֵׁם מִתְגּוֹרֵר, וַיִּחְזַק
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְשׂוֹז גְּדֻלַּת יְהוּדִי, שְׂאִינוֹ נִשְׁבֵּר כָּלֵל, וַיִּהְיֶה לְדַבֵּר עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

ט' תמד רסח

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעֲלַת הַזּוֹכָה לְחֲדָשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וּמַעֲנִין שְׁבִירַת
הַלּוּחוֹת בְּתַמוּז, וּמַחֲטָא הַעֲגֵל וְקַלְפַת הָעַרְב־רֵב וְעַמְלָק, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת

תִּכְן הַעֲנִינִים

כה

הַפְּצַת הַקּוּנְטָרִים הַחֲדָשִׁים, וּמַעֲלַת הַהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנוֹ,
וּמַעֲנֵן הַג' אָבוֹת שֶׁתִּקְנוּ ג' תְּפִלוֹת, וַיִּגְלֶה כַּמָּה צְרוּפִים מֵעֲנֵן אָבוֹת,
וַיַּעֲוֹרֵר עַל-פִּי זֶה, וַיַּחֲזֵק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

ט' תמה ער

וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמַּעֲלַת הַזּוֹכָה לַהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּתַקְיָ צַעֲרוֹ, וְהַכָּאֵב
שֶׁעוֹבֵר עָלָיו עַל-פִּי מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה עִם רַבְּנוּ וי"ל, וַיִּנְחַם וַיִּשְׂמַח מְאֹד.

ט' תמו ערב

וַיְדַבֵּר מֵעֲנֵן הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁיֵּשׁ לְאֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, כְּפִי שֶׁהַתְּבֹטָא עַל זֶה רַבְּנוּ
וי"ל, וַיַּעֲוֹרֵר לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשִּׂמְחָה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנֵן סְבָלְנוֹת וְאָמוּנָה
פְּשׁוּטָה.

ט' תמוז רעד

וַיִּגְלֶה לְאַחַד מֵעֲנֵן שְׁוֹוֹגוֹ הוּא מִן הַשָּׁמַיִם, וְעַל-פֶּן יִזְהַר שְׁלֵא לְשַׁבֵּר
בֵּיתוֹ, וַיִּגְלֶה לוֹ כִּי־צַד לְקִנּוּת אֶת לֵב אִשְׁתּוֹ, וְלִהְיוּבִילָה לְדַרְךְ הַתְּשׁוּבָה
שֶׁבָחָר בָּהּ.

ט' תמח ערה

וַיַּחֲזֵק לְהַחֲזִיק מֵמַעַד בְּשִׂמְחַת הַתְּקַרְבוּתָנוּ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנֵן סְבָלְנוֹת וְהַפֶּךְ
הַרְגָּזוֹת.

ט' תמט רעו

וַיַּחֲזֵק בַּת יִשְׂרָאֵל עַל כְּבוֹד הַבַּעַל וְהַכְּנָעָה תַּחֲתָיו.

ט' תנ רעז

וַיְדַבֵּר עַל לֵב אֶחָד שֶׁנֶּפֶל בְּפֶחַ יְקוֹשׁ מְאֹד, וַיַּעֲוֹרֵרוּ לְבָרוּחַ מֶרְשֶׁת זוֹ,
וַיַּחֲזִקוּ בַתְּשׁוּבָה וּבְשִׂמְחָה.

ט' תנא רעח

וַיִּגְלֶה, שֶׁעַקֵּר הַתְּגִלוֹת רַבְּנוּ וי"ל הוּא אוֹר הָאָמוּנָה, וַיְדַבֵּר מִמָּה שֶׁקּוֹרָה
בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

ט' תנב רעט

וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת מִהֲזָכוֹת וְהַחֲסֹד תָּנָם שֶׁל הַתְּקַרְבוּתָנוּ לְרַבְּנוּ וי"ל, וְאֵיךְ אָנוּ
מִקְבָּלִים מִמָּנוּ חַיּוֹת אֲמִתִּית, וַיִּתְּנָה צָרַת הַהַתְּעַרְבוֹת שֶׁל עַרְכ־רַב בֵּינֵנו,
וַיַּחֲזֵק לְהַפְּיֵץ אֶת הַסְּפָרִים.

ט' תנג רפ

וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַשִּׂמְחָה, שֶׁעַל יְדֵה הַיָּמִים מִתְקַצְרִים, וּמְדַלְגִים עַל הַכֹּל.

- ט' תנד** רפא
 יְדַבֵּר מִהֶרְחֶבֶת הַמַּחִין עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה, וַיַּעֲזֹר עַל תְּפִלַּת שְׁחִירַת בְּהֶקְדָּם
 הָאֶפְשָׁרִי, וַיִּגְלֶה שֶׁהַפְּצַת הַקּוֹנֵטְרָסִים הִיא מְזוּר לְתַחֲלוּאֵי הַתְּקוּפָה.
- ט' תנה** רפב
 יִזְרוּ לַהֲפֹךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן לְתוֹךְ שְׂמֵחָה, וַיְדַבֵּר מִנְקֻדַּת "הַיּוֹם הַזֶּה" וְכוּ'.
- ט' תנו** רפג
 יִחְזַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וַיִּזְהֵר עַל שְׂמִירַת הַזְּמַן.
- ט' תנוז** רפד
 יְדַבֵּר מִזְּמַן חֲצוֹת, וּמִשְׁכָּרוֹת שֶׁל פּוּרִים, וְנִסַּח אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכִרְכַּת-
 הַמְּזוּן וְנִסַּח בְּסוּף 'יִשְׁתַּבַּח', וַעֲנִין רְקוּד בְּשִׁבְתּוֹ, וְאָפְלוּ הַבַּעַל עֲבָרָה
 הַגְּדוֹל, יִהְיֶה לוֹ תְּקוּן בְּהַתְּאַחֲזוֹ עִם רַבְּנוּ ז"ל.
- ט' תנח** רפה
 יִגְלֶה, שֶׁשְׂמֵחָה הִיא תְּקוּנַת הָאָדָם וְהַצְּלָחָתוֹ, וַיִּשְׂבַּח מִדַּת הַסְּבָלָנוּת.
- ט' תנט** רפז
 יַעֲזֹר לְהַשְׁאֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְכָל דְּבוּר שְׂמֵדָבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא
 הַצְּלָחָה נְצַחִית, וַיִּחְזַק עַל זֶה.
- ט' תס** רפו
 יְדַבֵּר מִעֲנִין כְּתִיבָה, שֶׁמִּגְלֶה מִצְּפוֹן הַלֵּב.
- ט' תסא** רפז
 יִשְׂבַּח וַיֵּאחַל לְאַחַד שְׂזוּכָה לְקַבֵּל הַתֵּר הוֹרְאָה, וַיִּדְרִיכֵנוּ וַיִּחְזַקְנוּ.
- ט' תסב** רפז
 יַעֲזֹר וַיִּחְזַק לְהִיּוֹת שְׂרוּי תְּמִיד בְּמַצָּב רוּחַ טוֹב.
- ט' תסג** רפח
 יִחְזַק עַל כָּף, שְׂאִין שְׁעָה שְׂאִין עוֹבֵר עַל אָדָם מֵה שְׁעוֹבֵר, וְצָרִיךְ
 לְהִתְחַזֵּק תְּמִיד.
- ט' תסד** רפח
 יִגְלֶה הַמַּעֲלָה שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם מִתְּנַגְדִּים, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִזְהָר לְתַקֵּן אֶת נַפְשׁוֹ,
 וַיְדַבֵּר מִגְּדֹל הַגְּחוּף שֶׁל הַמוֹצִיאִים שֵׁם רַע וְכוּ'.
- ט' תסה** רפט
 יִחְזַק בְּקִצְרָה לְהִתְחַבֵּר וּלְהִתְחַזֵּק יַחַד עִם חֲבָרִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

כז

ט' תסו רפט

יחזק על נקדת האמונה, אשר מביאה לשמחה ולשלות הנפש.

ט' תסז רצ

ידבר נפלאות לאנשי שלומנו חסידי ברסלב בעיר מיאמי, ויגלה להם מסוד מגלת אסתר, וענין אחשורוש והמן וקלפת צמלק, וסוד ההתקרבות אל הצדיק, שמוריד מאתנו הסתרה אחת, שאדם יודע שהוא רחוק ממנו יתברך, ועל-ידי-זה זוכה להתקרב להשם יתברך, וענין הפה של האדם, שעל-ידו זוכים להתקרב אליו יתברך, וענין התחדשות ושמחת יהדותנו, שצריך להתחדש בנקדת אמונת ישראל שלא עשני גוי, וענין האחדות בין כלל נשמות ישראל בלי הפרשים, וענין רחמנות, שהוא סימן על יהדות, ושיחת הרי"צ מליובאוויטש זי"ע על ענין הנקדה של נפש הבהמיות הגורמת הכל, ונוראות קדשת המגלה, כפי שיחת הרב הקדוש מסאטמאר זי"ע, ויתאר את מלחמת המן ומרדכי וכו', וידבר נפלאות מענין אמונה, ויבאר ענין שהמגלה נקראת "אגרת" — כמכתב מאבינו שבשמים, איך שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותנו. וענין התקרבות לצדיקים אמתיים, וידבר מסוד חסידות ברסלב, וענין חזק דוד המלך, ועצת רבנו ז"ל — לשפוף הלב לפניו יתברך עם אמת, וכשמקרבים את הבנים, זה סימן שאוהבים את האבא שבשמים, ויגלה נפלאות מסוד ומעלת מצות התפלין הקדושים, וידבר מענין משיח, שישמח את כלליות נשמות ישראל.

ט' תסח שא

נחם ועודד אחד, שהיו לו הפסדים גדולים בכספו, ויגלה לו שזהו לטובה, וכן יעוררו לנחם ולשמח את אשתו.

ט' תסט שב

ידבר ממעלת הפצה, איך שעל-ידי-זה מקרבים את נשמות ישראל.

ט' תע שג

יחזק בבור בשדוכים, שיתעודד בענין בטחון עצמי, ויחדיר בעצמו שיש לו היכלת להתקדם בחיים, ולהיות צדיק ולמדן.

ט' תעא שג

ביע את חסרונו של הנמען, שאינו יכול להתראות עמו, וידבר מהעלילות שמעלילים כנגדו, ויגלה לו, שהדבר הראשון שמבקשים ממנו יתברך, צריך להיות שמחה.

ט' תעב דש
 ידבר ממצלת השמחה, הרקודים והמחצת כף אל כף.

ט' תעג שה
 יאחל מזל טוב לחתן וכלה טריים שגשאו, ויעוררם על בנן בית כראוי
 לבית יהודי, מתוך ותרנות ושלום אמת.

ט' תעד שו
 יוכיח את הנמצן, שפעילותו מפקירה את ילדיו, ויגלה לו, שעקר ענינו
 לדבר דבורי אמונה אליו יתברך, ויבאר שמטר לצאת מארץ ישראל
 לחוץ לארץ בשביל ללמד תורה, וזה ענין נסיעתנו לציון רבנו ז"ל.

ט' תעה שז
 יעורר זוג חשוכי בנים לכבד זה את זה, ושהבעל ילמד 'שנים מקרא
 ואחד תרגום' עם רש"י, ובזכות זו יפקדו.

ט' תעו שח
 יגלה נפלאות ממה שזוכה האדם, על-ידי שמרגיל את עצמו לחיות
 מתוך שמחה, שעל-ידי-זה יוכל להנהיג המח כרצונו.

ט' תעז שח
 יתן רפואה בדוקה ונכונה למי שסובל לחצים, ונרימת דמו אינה כראוי,
 ויגלה לו, שהכל בא מחמת עצבות שהרגל בה מנעוריו, ויחבר תפלה
 נאה על זה.

ט' תעח שח
 יגלה לזוג שהשלום אינו שוכן במעונם — שזו סבת מניעת פקידתם
 לטובה בזרע של קימא.

ט' תעט שי
 יוכיח בעל, שישמר על שלום ביתו, ויתן תשומת לב לאשתו, ולא
 יחשש שזהו בטול תורה.

ט' תפ שיא
 ידריך התנהגות נאותה למי שאשתו מעברת, כיצד יעביר לטובה אותם
 חדשים מכריעים.

ט' תפא שיב
 יוכיח מאד נגד גרושין, ויזהיר מאלו המעודדים לכך.

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

כט

ט' תפב שיג
יֹכִיחַ אִשָּׁה, אֲשֶׁר מִמְּלֶאָה פִּיהָ בְּטַעֲנוֹת, בַּעֲוֹד שֶׁהִשָּׂם יִתְבָּרֵךְ הַיֵּטִיב לָהּ
כָּל-כָּף.

ט' תפג שיג
יְדַבֵּר מִעֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ שֶׁל סוֹפֵר סֵת"ם, וַיַּעֲוֹרֵר עַל תְּפִלָּה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

ט' תפד שיד
יִזְהִיר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, וַיִּגְלֶה מִשְׂאִיפָתוֹ, שְׂיִהְיֶה טוֹב לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

ט' תפה שיד
יַעֲוֹרֵר מְאֹד זוּג בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה עַל שְׂמִירַת כְּבוֹד הַהוֹרִים, וּבְעֲנִין הַמַּצּוֹת
שְׂאִינָם מְקִימִים — לְהַסְבִּירָם בְּנַחַת וְלֹא בְּעִזּוֹת, חָס וְשָׁלוֹם.

ט' תפו שטו
יִיעֵץ לְאִשָּׁה מִעֲבֵרָת לְהַקְפִּיד עַל סְעֻדַת מְלוּוֹה מְלָכָה וְאֲמִירַת שְׁמוֹת
הַצַּדִּיקִים כִּסְגָלָה שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּנִקְלָה.

ט' תפז שטז
יִחַזֵּק עַל הַתְּחַדְּשׁוֹת בְּכָל יוֹם, אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, הַתְּלַהֲבוֹת וְשִׁמְחָה.

ט' תפח שיח
יִחַזֵּק עַל מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְשִׁמְחָה.

ט' תפט שיט
יֵאֱמָץ הַנִּמְצֵן לְחַזֵּק אֶת אִשְׁתּוֹ וּלְשִׁמְחָהּ, וְכֵן לְהַקְפִּיד עַל לְמוּד חֲמֵשׁ
רָשׁ"י וְהַתְּרַגּוּם, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה.

ט' תצ שכב
יֹכִיחַ אֶת אֱלוֹ הַלּוֹמְדִים עִם חֲתָנִים וְכֹלוֹת, שֶׁלֹּא יִלְמְדוּ אוֹתָם הַנְּהַגוֹת
וְחֻמְרוֹת חֲסְרוֹת שַׁחַר, אֲלֹא כְּפִי הַמוּבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, וַיִּסְפֹּר מִהֲנִהְגָּתוֹ
שֶׁל ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ו"ל.

ט' תצא שכג
יִרְחִיק מִמְּחֻלָּקָתוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שִׁמְחָה.

ט' תצב שכד
יִחַזֵּק עַל לְמוּד חֲמֵשׁ רָשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכָל יוֹם, וְכֵן מִשְׁנֵיּוֹת אֲשֶׁר
מִצִּיל מִפְּחַד, וְכֵן גְּמָרָא, אֲשֶׁר מְרַגִּישִׁים בְּזֶה כָּל מִינֵי נַעַם וְעֲרֻבוֹת, וְכֵן
לְמוּד הַלְּכָה. וַיִּבְאֵר שְׂיִשְׁנֵן שְׁתֵּי שֵׁיטוֹת בְּעֲבוֹדַת ה' — צַדִּיק הַמִּתְפַּלֵּל
מֵהָר, וְצַדִּיק הַמִּתְפַּלֵּל לְאֵט, וַיִּבְהִירֵן וכו'.

תכּן הענניּים

ל

- ט' תצג שכז
זְהִיר לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתּוֹ וּלְהַתְּרַחֵק מִקְּלָלוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, וּלְכַבְּדָהּ
וּלְיַקְרָהּ וּלְשָׁמֵר עַל הַשְׁלוֹם-בֵּית, וּלְהַתְּרַחֵק מִשְׂכָּרוֹת וְכו'.
- ט' תצד שכט
זְהִיר שְׂאֵל לְנֹדֵד נְדָרִים, וּלְשָׁמֵר עַל הַשְׁלוֹם-בֵּית.
- ט' תצה של
יְעוֹרֵר בֵּת יִשְׂרָאֵל לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דָּבָר, וּלְבָרֵחַ תָּמִיד אֵלָיו יִתְפָּרֵץ.
- ט' תצו שלא
יִחַזֵּק עַל שְׂמֻחָה וְכָבוֹד הַדָּדִי בְּתוֹךְ הַבַּיִת.
- ט' תצז שלא
זְהִיר מִמַּחְלֶקֶת אֲשֶׁר הִיא אֵשׁ שׁוֹרְפָת.
- ט' תצח שלב
יִחַזֵּק עַל לְמוֹד "לְקוּטֵי-מוֹהַר" וְח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְחֻמֵּשׁ וְרִש"י עִם
הַתְּרַגּוּם, וְהַפְּצָה וְהַתְּבוּדוֹת.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבונו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו עלי ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי-
ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף
נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ה יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי:
ז אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: ט לבן א שמח לבי ויגל פבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינד
נצח:

תקוּן הַפְּלִילִי

לֵב א * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כֶּסֶי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בַשְּׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי א יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ גְּהַפְּךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבֵּי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאֲתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֲתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵיד א אֱלֹיךָ לְעַת מְצֵא רַק לְשִׁטְף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה א סֵתֵר לִי * מַצֵּר תַּעֲרֵנִי
 רְנִי פִלֵּט תִּסּוּבְּנִי סְלָה: ח אֲשִׁכִּילְךָ א וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינָי: ט אֶל־תִּהְיוּ א
 כֶּסֶם כְּפָרֵד אִין הַבַּיִן בְּמַתְג־וֹרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטְחַ
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּנּוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה א יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׁ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכַתָּ
 בְּחָלְיוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֲתִי לָךְ: ו אִוִּיבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֲבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת א שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקוּן הַכִּלְלִי

יִקְבֹּץ-אֶזְרוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שִׁנְאָי עָלַי | יַחֲשָׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם-אִישׁ
שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
עֵקֵב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּחֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפָצָתְךָ בִּי כִּי לֹא-יִרְיעַ אֵיבִי
עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכָּתְךָ בִּי וְתַשִּׁיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי-קָרָח: ^ב כְּאֵיל תַּעֲרוֹג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּין נַפְשֵׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַ-לִּי דַמְעָתִי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֱלֹהֵי
אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶדֶךְ
אֲדִידָם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹנֵג: ^ו מִהַ-תִּשְׁתַּחֲוֶה | נַפְשֵׁי וְתַהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנֵנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֵינוּ: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֲרֶץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצָעַר: ^ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ:
^ט יוֹמָם | יֵצוּהָ יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

תקון הכללי

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרֹצַח |
בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָתִי | גַּפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
שָׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
מֵאִיִּבִי | אֱלֹהֵי מִמֶּת־קוֹמָמִי תִשְׁגָּבֵנִי: ג הַצִּילֵנִי
מִפְּעַלֵי אֲוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְגַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
חַטָּאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן
כָּל־בְּגֵדֵי אֲוֶן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְיוּ כַּכֹּלֵב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבְיַעוּן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשִׂרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגֶם | פֶּן־יִשְׁפְּחוּ עָמִי
הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מִגִּבְּוֹתֵי אֲדָנִי: יג חַטָּאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּל־הַבְּחָמָה כָּל־הַבְּחָמָה וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תקוּן הַכִּלְי

טו וַיָּשְׁבוּ לָעָרֶב יַהֲמוּ כַכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז הֲמָה
יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינּוּ: יז וְאֲנִי |
אֲשִׁיר עֲוֹן וְאֶרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסִדֶּךָ כִּי-הָיִיתָ מִשָּׁגֵב לִי
וּמְנוּס בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
מִשָּׁגֵבִי אֱלֹהֵי חֲסִדֶּי:

עז א לְמַנְעֵחַ עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מְזֻמּוֹר: ב קוּלִי (*
אֶל-אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוּלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדֶי | לִילָה נִגְרָה
וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמֶיָה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִטְפֵה רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה
עַם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַעַח
חֲסִדּוֹ גָּמַר אָמַר לְדֶר וְדֶר: י הַשְּׁכַח חַנּוּת אֵל
אִם-קִפְּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא
שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי-יָה כִּי-אֲזַכָּרָה
מִקֶּדֶם פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכֶךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעָתָ בְּעַמִּים
עוֹךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
יז רָאוּךָ מִיָּם | אֱלֹהִים רָאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקוין הפללי

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף־חצציה יתהלכו: יט קול רעמך | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים הרפך
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמך ביד־משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד־דכא ותאמר שובו בני־אדם:
 ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר
 כחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה לערב ימולל
 ויבש: ז כי־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה:
 י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי־גז חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמתנו
 פימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
 עבדיך פעלך וחדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

תקוץ הפללי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עָלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב א
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד הִרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו
תַּמִּיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְּתֵיו
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זָרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צְוָה לְאַלְפֵי
דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל גְּחֻלַּתְכֶם:
יב בְּהֵיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶ:
יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלַכָּה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הָנִיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹתָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וְלִנְבִיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְחָם שָׁבֵר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָפָל רָגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
כא בְּאֲדָבְרוֹ אָמַרְתָּ יְהוָה צָרְפָתָהוּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קְנִיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

תקוין הפללי

וְזָקְנָיו יִחַפּוּם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־
בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיִּחְשַׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
צִפְרֹדָעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֶרְב
כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גַּפְנֵם וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרֶבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסִּפְרָ:
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲאֹתָם כִּי־נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךְ וְאֵשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וּלְחָם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הָלְכוּ בְּעֵצוֹת נְהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרֶנְהָ אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

תקוּן הַפְּלִי

קלז א על־נְהָרוֹת | בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ
בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
בְּנֵרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבִרֵי־שִׁיר
וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמַחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִׁיר צִיּוֹן: ד אִיךָ נָשִׁיר
אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נֹכַר: ה אִם־אֶשְׁכַּחךָ
יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי | לְחַפֵּי
אִם־לֹא אֶזְכְּרֵי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל
רֹאשׁ שְׂמַחָתִי: ז זָכַר יְהוָה | לְבָנֵי אֲדוּם אֵת יוֹם
יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
ח בַּת־בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֶם־לְךָ אֶת־
גְּמוּלְךָ שְׂגַמְלֵת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי | שִׁיאֲחִזוּ וְנִפֵּץ אֶת־
עַלְלִיךָ אֶל־הַסַּלַע:

קנ א הִלְלוּיָהּ | הִלְלוּ־אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הִלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ
עִזוּ: ב הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הִלְלוּהוּ כְּרַב גְּדָלוֹ:
ג הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר:
ד הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמָחוּל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָב:
ה הִלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי־שָׁמַע הִלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה:
ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הִלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרום יהוה ויפלטם ויפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישועה בת מלכה תחי'

שתזכה להתעלות ברוחניות תמידית ולעוד זרע קודש של קיימא
לעבודתו יתברך ולרפואה שלמה בקרוב מאד מאד

וכן לזכות:

שרה לאה בת ישועה תחי'

עובדיה יוסף בן ישועה היו'

שיזכו להיות צדיקים יסודי עולם, עובדי השם יתברך באמת
ובשמחה בכל לבבם ובכל נפשם ובכל מאודם תמיד. ויזכו
לבריאות איתנה לעבודתו יתברך תמיד אמן!

שיזכו כל התורמים וכל יוצאי חלציהם עד סוף כל הדורות
לקדושה וטהרת מחשבותיהם ואיבריהם ומעשיהם לשמו יתברך,
ולהכניס את כל יוצאי חלציהם לחופתם בקדושה ובטהרה
ובצניעות ובשמחה בלי עיכוב ומניעה וחובות כלל, ויקויים בהם
"וידעת כי שלום אהלך ופקדת נווך ולא תחטא"

ולגאולה השלמה ברחמים! אמן!

הספר הקדוש הזה

נדפס

לרפואתה השלמה

בקרוב מאד של

ישועה בת מלכה

תחי'